

ອາຊຽນ+3

ທ່າອ່ຽງເສດຖະກິດ
ຂອງພາກພື້ນ 2018

ຄວາມຍືດຍຸ່ນ ແລະ ການເຕີບໂຕ
ຂອງເສດຖະກິດໃນໂລກທີ່ມີການປ່ຽນແປງ

ບົດລາຍງານດັ່ງກ່າວແມ່ນຂຽນໂດຍຫ້ອງການຄົ້ນຄວ້າເສດຖະກິດອາຊຽນ +3 (AMRO) ໃຊ້ສໍາລັບປະເທດສະມາຊິກ AMRO ແລະ ຖືກທົບທວນໂດຍຄະນະກຳມະ ການບໍລິຫານ. ການພິມເຜີຍແຜ່ດັ່ງກ່າວໄດ້ຮັບການອະນຸມັດຈາກຄະນະບໍລິຫານຂອງ AMRO. ການຕີຄວາມໝາຍ ຫຼື ການສະຫຼຸບໃດໆສະແດງອອກນີ້ຫາກບໍ່ສໍາຄັນຕໍ່ສະ ມາຊິກ AMRO ໂດຍການອອກແບບໃດໆ ຫຼື ອ້າງອີງເຖິງອານາເຂດ ຫຼື ເຂດພູມສັນຖານໂດຍສະເພາະ, ຫຼືໂດຍໃຊ້ຄຳວ່າ "ສະມາຊິກ" ຫຼື "ປະເທດ" ໃນບົດລາຍງານນີ້, AMRO ບໍ່ມີຈຸດປະສົງທີ່ຈະຕັດສິນທາງກົດໝາຍ ຫຼື ສະຖານະພາບອື່ນຂອງອານາເຂດ ຫຼື ພື້ນທີ່ໃດໜຶ່ງ.

ບໍ່ມີຂໍ້ຄວາມໃດໃນບົດລາຍງານນີ້ຖືວ່າເປັນຂໍ້ຈຳກັດ ຫຼື ຍົກເວັ້ນສິດທິພິເສດ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງ AMRO, ຊຶ່ງທັງໝົດນັ້ນແມ່ນຖືກສະຫງວນໄວ້ສະເພາະ.

ຂໍ້ມູນຄວາມຈິງແມ່ນກວມເອົາໄລຍະເວລາເຖິງວັນທີ 31 ມີນາ 2018, ຍົກເວັ້ນກໍລະນີທີ່ລະບຸໄວ້ເປັນຢ່າງອື່ນ

© 2018 ຫ້ອງການຄົ້ນຄວ້າເສດຖະກິດອາຊຽນ +3

ISSN: 25297449

ພິມທີ່ ປະເທດສິງກະໂປ

ຫ້ອງການຄົ້ນຄວ້າເສດຖະກິດອາຊຽນ +3

10 Shenton Way, #15-08

MAS Building

Singapore 079117

www.amro-asia.org

enquiry@amro-asia.org

ສາລະບານ

ຄໍາຂອບໃຈ	2
ຄໍານໍາ	3
ສະຫຼຸບບັນຫາພື້ນດັ້ງ	4
ຄໍາຫຍໍ້ ແລະ ໂຕຫຍໍ້	7
ສະພາບເສດຖະກິດມະຫາພາກ ແລະ ສິ່ງທ້າທາຍ	8
1. ສະພາບເສດຖະກິດໂລກ ແລະ ການກະຈາຍຜົນກະທົບໄປສູ່ເສດຖະກິດພາກພື້ນ	9
2. ທ່າອ່ຽງ ແລະ ການປະເມີນເສດຖະກິດຂອງພາກພື້ນ	31
3. ຄໍາແນະນໍາດ້ານນະໂຍບາຍ	43
ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ: ການຄາດຄະເນເສດຖະກິດມະຫາພາກທີ່ສໍາຄັນ	46
ຫົວຂໍ້: ຄວາມຍືດຍຸ່ນ ແລະ ການເຕີບໂຕຂອງເສດຖະກິດໃນໂລກທີ່ມີການປ່ຽນແປງ	48
1. ການບັນລຸເປົ້າໝາຍ: ຄວາມຍືດຍຸ່ນ ແລະ ການເຕີບໂຕຂອງເສດຖະກິດໃນໂລກທີ່ມີການປ່ຽນແປງ	49
2. "ການຜະລິດເພື່ອສິ່ງອອກ" ຍຸດທະສາດການເຕີບໂຕ: ຍັງມີປະສິດທິພາບຫຼືບໍ່?	49
3. ຍຸດທະສາດ "ການຜະລິດເພື່ອສິ່ງອອກ" ການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງ ໂດຍລະບົບຕ້ອງໄດ້ມູນຄ່າຂອງໂລກ (GVCs) ແລະ ການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງຄວາມຕ້ອງການພາຍໃນພາກພື້ນ, ການຂົ່ມຂູ່ໂດຍການປົກປ້ອງທາງດ້ານການຄ້າ	51
4. ເຕັກໂນໂລຊີ: ດາບສອງຄືມ	56
5. ຂະແໜງການບໍລິການ: ກົນໄກໃໝ່ໃນການຂັບເຄື່ອນການເຕີບໂຕ ແລະ ການສ້າງວຽກເຮັດງານທຳ?	62
6. ຄໍາແນະນໍາດ້ານນະໂຍບາຍ: ການສ້າງຄວາມຍືດຍຸ່ນໂດຍຫຼາຍກົນໄກການຂັບເຄື່ອນການເຕີບໂຕ	70
ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ: ການພັດທະນາໃນບັນດາປະເທດອາຊຽນ + 3	77
ເອກະສານອ້າງອີງ	124
Boxes	
Box A: ການປະຕິຮູບດ້ານອາກອນຂອງສະຫະລັດອາເມລິກາ ແລະ ຜົນກະທົບຕໍ່ຕະຫຼາດທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນພາກພື້ນ	12
Box B: ກະແສຂອງສິ່ງຄາມການຄ້າ	23
Box C: ໄພພິບັດທໍາມະຊາດ ແລະ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດໃນພາກພື້ນອາຊຽນ +3: ຜົນກະທົບ ແລະ ຄວາມສ່ຽງ	28
Box D: ການແນະນໍາວິຊາຈອນທຸລະກິດ ແລະ ການປ່ອຍສິນເຊື້ອ ສໍາລັບເສດຖະກິດອາຊຽນ +3	32
Box E: ສັນຍາການຄ້າໃໝ່ - ສັນຍາການຮ່ວມມືຮອບດ້ານ ແລະ ກ້າວໜ້າ ປະເທດໃນປາຊີຟິກ (CPTPP).	37
Box F: ການວິເຄາະການຂະຫຍາຍຕົວ: ການຈໍາລອງສະຖານະການຂອງອັດຕາດອກເບ້ຍຂອງທະນາຄານກາງສະຫະລັດອາເມລິກາທີ່ສູງກວ່າຄາດຄະເນ ແລະ ຜົນກະທົບຕໍ່ຕະຫຼາດເກີດໃໝ່ຂອງພາກພື້ນ.	41
Box G: ຂະແໜງລົດຍົນ: ການນໍາໃຊ້ເຕັກໂນໂລຊີໄດ້ຂັດຂວາງການເຮັດວຽກໃນປະເທດອ້ອມພັດທະນາ	58
Box H: ຂະແໜງແຜ່ນແພ, ເຄື່ອງນຸ່ງຫົ່ມ ແລະ ເກີບ: ແມ່ນມີຄວາມສໍາຄັນຕໍ່ກົນໄກການເຕີບໂຕຂອງປະເທດກໍາລັງພັດທະນາ ແລະ ເປີດໂອກາດໃນການພັດທະນາຄວາມສາມາດ	60
Box I: ຂະບວນການທຸລະກິດຈາກຂ້າງນອກ ແລະ ການບໍລິການທົ່ວໄປ: ວິທີການຈາກປະສົບການຂອງປະເທດຟິລິບປິນແນະນໍາແມ່ນແຮງງານທີ່ບໍ່ມີສິ່ງແມ່ນມີຄວາມຈໍາເປັນສໍາລັບການແຂ່ງຂັນໃນອະນາຄົດ	64
Box J: ການທ່ອງທ່ຽວເປັນສິ່ງຂັບເຄື່ອນການເຕີບໂຕໃນປະເທດອາຊຽນ + 3: ວິວັດທະນາການ ແລະ ສິ່ງທ້າທາຍ	67
Box K: ການລິເລີ່ມນະໂຍບາຍໜຶ່ງສິ້ນທາງໜຶ່ງແລວທາງຂອງຈີນ: ການເຕີບໂຕດ້ານການລົງທຶນພາຍຕ່າງປະເທດແລະຜົນກະທົບຕໍ່ເສດຖະກິດຂອງອາຊຽນ	73

ສາລະບານຮູບສະແດງ

ສະພາບເສດຖະກິດມະຫາພາກ ແລະ ສິ່ງທ້າທາຍ

ຮູບສະແດງ 1.1	ການຄາດຄະເນການເຕີບໂຕທົ່ວໂລກ ປີ 2018-2019	9
ຮູບສະແດງ 1.2	ການຄ້າ ແລະ ການລົງທຶນທີ່ບໍ່ແມ່ນສະຖາບັນການເງິນທົ່ວໂລກ	9
ຮູບສະແດງ 1.3	ອັດຕາການວ່າງງານ ແລະ ອັດຕາເງິນເຟີ້ຂອງສະຫະລັດອາເມລິກາ	10
ຮູບສະແດງ 1.4	ການຕອບສະໜອງຂອງຕະຫຼາດຕໍ່ກັບອັດຕາທຶນຂອງທະນາຄານກາງສະຫະລັດອາເມລິກາໃນເດືອນທັນວາ 2018	10
ຮູບສະແດງ 1.5	ການຜະລິດ PMI ຂອງປະເທດທີ່ໃຊ້ເງິນເອີໂຣ	10
ຮູບສະແດງ 1.6	ການໃຊ້ຈ່າຍຂອງຄົວເຮືອນອັງກິດ	11
ຮູບສະແດງ 1.7	ອັດຕາເງິນເຟີ້ ແລະ ອັດຕາແລກປ່ຽນຂອງອັງກິດ	11
ຮູບສະແດງ 1.8	ປະລິມານການຄ້າສິນຄ້າບໍລິໂພກທົ່ວໂລກ	15
ຮູບສະແດງ 1.9	ສະຖານະການເຕີບໂຕໃນພາກພື້ນທີ່ແທ້ຈິງ	15
ຮູບສະແດງ 1.10	ລາຄາສິນຄ້າຫຼັກຂອງໂລກ	15
ຮູບສະແດງ 1.11	ຄວາມຕ້ອງການ ແລະ ການສະໜອງນໍ້າມັນຂອງໂລກ ໃນປີ 2018	15
ຮູບສະແດງ 1.12	ຄວາມສ່ຽງທົ່ວໂລກ ແລະ ສະກຸນເງິນຕາຂອງຕະຫຼາດເກີດໃໝ່	16
ຮູບສະແດງ 1.13	ການລົງທຶນສຸດທິຂອງຜູ້ທີ່ບໍ່ໄດ້ຢູ່ອາໄສໃນຕະຫຼາດເກີດໃໝ່ໃນທົ່ວໂລກ	16
ຮູບສະແດງ 1.14	ການລົງທຶນຂອງນັກລົງທຶນທົ່ວໂລກໃນດ້ານຊັບສິນ ແລະ ພັນທະບັດຂອງຕະຫຼາດເກີດໃໝ່	16
ຮູບສະແດງ 1.15	ການເຕີບໂຕຂອງ GDP ທີ່ແທ້ຈິງຂອງຈີນ	17
ຮູບສະແດງ 1.16	ທ່າອ່ຽງການລົງທຶນຂອງພາກທຸລະກິດຂອງຈີນ	17
ຮູບສະແດງ 1.17	ການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງກະແສເງິນທຶນທີ່ບໍ່ແມ່ນ FDI ຂອງຈີນ	18
ຮູບສະແດງ 1.18	ການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງອັດຕາແລກປ່ຽນຂອງຈີນ	18
ຮູບສະແດງ 1.19	ການນໍາເຂົ້າສິນຄ້າບໍລິໂພກຈາກອາຊຽນຂອງຈີນ	18
ຮູບສະແດງ 1.20	ການທ່ອງທ່ຽວຕ່າງປະເທດຂອງຄົນຈີນຢູ່ໃນພາກພື້ນ	19
ຮູບສະແດງ 1.21	ການເຕີບໂຕຂອງ GDP ທີ່ແທ້ຈິງຂອງຍີ່ປຸ່ນ	20
ຮູບສະແດງ 1.22	ການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງອັດຕາເງິນເຟີ້ຫຼັກຂອງຍີ່ປຸ່ນ	20
ຮູບສະແດງ 1.23	ສະພາບຄ່ອງຂອງເງິນທຶນທີ່ເປັນເງິນໂດລາ ຂອງຍີ່ປຸ່ນ	20
ຮູບສະແດງ 1.24	ການປ່ອຍກູ້ໃຫ້ຕ່າງປະເທດຂອງທະນາຄານຍີ່ປຸ່ນ	20
ຮູບສະແດງ 1.25	ແຜນທີ່ຄວາມສ່ຽງໂລກ (ຄວາມສ່ຽງທີ່ພາກພື້ນອາຊຽນ+3 ກໍາລັງປະເຊີນ)	21
ຮູບສະແດງ 2.1	ການຄາດຄະເນດຸນຊໍາລະປົກກະຕິຂອງພາກພື້ນໃນປີ 2017-19	35
ຮູບສະແດງ 2.2	ຄັງສໍາຮອງແລກປ່ຽນເງິນຕາຕ່າງປະເທດໃນພາກພື້ນ	35
ຮູບສະແດງ 2.3	ການສົ່ງອອກໃນພາກພື້ນ ແລະ ການນໍາມາໃຊ້ຄົນເຕັກໂນໂລຊີທົ່ວໂລກ	35
ຮູບສະແດງ 2.4	ການພັດທະນາໃນການຂາດດຸນທາງການຄ້າຂອງສະຫະລັດອາເມລິກາ	36
ຮູບສະແດງ 2.5	ການຂາດດຸນທາງການຄ້າດ້ານສິນຄ້າຂອງສະຫະລັດອາເມລິກາຈາກ 10 ປະເທດທີ່ໃຫຍ່ທີ່ສຸດ	36
ຮູບສະແດງ 2.6	ສັດສ່ວນການນໍາເຂົ້າຫຼັກຂອງສະຫະລັດອາເມລິກາຈາກ 10 ປະເທດທີ່ໃຫຍ່ທີ່ສຸດ	36
ຮູບສະແດງ 2.7	ມູນຄ່າເພີ່ມທີ່ສົ່ງອອກຕາມຄວາມຕ້ອງການສຸດທ້າຍໃນ NAFTA ຕາມປະເທດຕົ້ນທາງ	36
ຮູບສະແດງ 2.8	ລາຄາຂອງຊັບສິນທີ່ຢູ່ອາໄສໃນປະເທດພາກພື້ນ	39
ຮູບສະແດງ 2.9	ການໃຫ້ສິນເຊື່ອແກ່ຄົວເຮືອນ ແລະ ພາກທຸລະກິດທີ່ບໍ່ແມ່ນສະຖາບັນການເງິນໃນການດໍາເນີນທຸລະກິດໃນທຸກຂະແໜງ	39
ຮູບສະແດງ 2.10	ການລົງທຶນສຸດທິໃນຕະຫຼາດຫຼັກຊັບທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນ (ທຽບກັບຕະຫຼາດອື່ນໆຂອງຕະຫຼາດເກີດໃໝ່ໃນພາກພື້ນ)	40
ຮູບສະແດງ 2.11	ອົງປະກອບຂອງນັກລົງທຶນໃນໜີ້ສິນຂອງລັດຖະບານທີ່ເປັນເງິນສະກຸນທ້ອງຖິ່ນຂອງພາກພື້ນ	40
ຮູບສະແດງ 3.1	ເງິນລົງທຶນຂອງຜູ້ທີ່ບໍ່ແມ່ນຜູ້ຢູ່ອາໄສໃນຕະຫຼາດຫຼັກຊັບ ແລະ ຕະຫຼາດພັນທະບັດຂອງພາກພື້ນ	43
ຮູບສະແດງ 3.2	ຕົ້ນທຶນການກູ້ຢືມໄລຍະຍາວຂອງປະເທດອາຊຽນ-4 ແລະ ເກົາຫຼີ	43
ຮູບສະແດງ 3.3	ດຸນງົບປະມານທີ່ປັບຕາມລະດູການ (% ຂອງ GDP) ໃນພາກພື້ນ	44
ຮູບສະແດງ 3.4	ດຸນພື້ນຖານ (% ຂອງ GDP) ໃນພາກພື້ນ	44

Box A

ຮູບສະແດງ A1.	ການເຕີບໂຕຂອງ GDP ທີ່ແທ້ຈິງຂອງສະຫະລັດອາເມລິກາທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນຈາກ	13
ຮູບສະແດງ A2.	ຄາດຄະເນການຂາດດຸນງົບປະມານຂອງສະຫະລັດອາເມລິກາພາຍໃຕ້ TCJA	13
ຮູບສະແດງ A3.	ການຄາດຄະເນການຂາດດຸນງົບປະມານປະຈຳປີຂອງສະຫະລັດອາເມລິກາພາຍໃຕ້ TCJA	13
ຮູບສະແດງ A4.	ການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງລາຍໄດ້ຂອງຄັງເງິນສະຫະລັດອາເມລິກາໃນ 10 ປີ	13

Box B

ຮູບສະແດງ B2.	ອັດຕາການຂາດດຸນການຄ້າດ້ານສິນຄ້າຂອງສະຫະລັດອາເມລິກາ, ຖານຂໍ້ມູນມູນຄ່າເພີ່ມ 2015	23
ຮູບສະແດງ B3.	ສ່ວນແບ່ງການຄ້າດ້ານບໍລິການຂອງຈີນກັບອາເມລິກາ.	24
ຮູບສະແດງ B4.	ອັດຕາການຫຼຸດລົງຂອງການເກີນດຸນການຄ້າດ້ານບໍລິການຂອງສະຫະລັດອາເມລິກາ, 2016	24
ຮູບສະແດງ B5.	ເຄືອຂ່າຍການຄ້າໂລກ, ໃນເດືອນທັນວາ 2017	25
ຮູບສະແດງ B6.	ຕະຫຼາດໂລກ: ໃນເສັ້ນ (ດັດຊະນີ: 22 ມັງກອນ 2018 = 100)	25

Box C

ຮູບສະແດງ C1.	ເຫດການໄພພິບັດທີ່ສໍາຄັນໃນເຂດອາຊຽນ +3 (1990-2015)	28
ຮູບສະແດງ C2.	ສ່ວນແບ່ງຂອງຄວາມເສຍຫາຍລວມໃນພາກພື້ນອາຊຽນ +3, ໂດຍປະເພດໄພພິບັດ (%) ໃນລະຫວ່າງປີ 1990-2016	28
ຮູບສະແດງ C3.	ຄວາມເສຍຫາຍທາງເສດຖະກິດລວມໃນພາກພື້ນ (ໂດຍປະເພດ)	29
ຮູບສະແດງ C4.	ຄວາມເສຍຫາຍ ແລະ ການສູນເສຍ (ປີທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບແລະຂະແໜງການຕ່າງໆ)	29
ຮູບສະແດງ C5.	ການຂະຫຍາຍຕົວ ແລະ ສ່ວນແບ່ງຂອງຂະແໜງກະສິກໍາ (ປີ ແລະ ບັນດາປະເທດ ທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບ)	30
ຮູບສະແດງ C6.	ການເຕີບໂຕ ແລະ ສ່ວນແບ່ງຂອງຂະແໜງອຸດສາຫະກໍາ (ປີ ແລະ ບັນດາປະເທດ ທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບ)	30
ຮູບສະແດງ C7.	ງົບປະມານແຫ່ງຊາດສໍາລັບການຟື້ນຟູຫຼັງເກີດໄພພິບັດ (ປີ ແລະ ບັນດາປະເທດ ທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບ)	30
ຮູບສະແດງ C8.	ການເຕີບໂຕຂອງການເກັບລາຍຮັບລາຍຮັບພາຍໃນ (ບັນດາປະເທດ ແລະ ປີ ທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບ)	30

Box D

ຮູບສະແດງ D1.	ຮູບແບບວົງຈອນທຸລະກິດ	33
ຮູບສະແດງ D2.	ຮູບແບບວົງຈອນສິນເຊື່ອ	33

Box E

ຮູບສະແດງ E1.	ຂອບສັນຍາການຄ້າທີ່ສໍາຄັນຂອງອາຊີປາຊີຟິກ	37
ຮູບສະແດງ E2.	ຜົນປະໂຫຍດຂອງ CPTPP	38
ຮູບສະແດງ E3.	ຜົນກະທົບໂດຍສະເລ່ຍໃນການນໍາໃຊ້ອັດຕາພາສີ	38
ຮູບສະແດງ E4.	ຈໍານວນສິ່ງກົດຂວາງໃໝ່ທີ່ບໍ່ແມ່ນອັດຕາພາສີ (NTBs) (ປະເທດທີ່ຖືກເລືອກ)	38

Box F

ຮູບສະແດງ F1.	ການຄາດຄະເນການເຕີບໂຕຂອງພາກພື້ນປີ 2018-19 (ບັນທັດຖານ ແລະ ສະຖານະການ)	42
ຮູບສະແດງ F2.	ການຄາດຄະເນອັດຕາເງິນເຟີ້ໃນພາກພື້ນ ປີ 2018-19 (ບັນທັດຖານ ແລະ ສະຖານະການ)	42
ຮູບສະແດງ F3.	ຕົ້ນທຶນຂອງການກູ້ຢືມໄລຍະຍາວຢູ່ໃນຕະຫຼາດເກີດໃໝ່ໃນພາກພື້ນປີ 2018-19 (ບັນທັດຖານ ແລະ ສະຖານະການ)	42
ຮູບສະແດງ F4.	ການໄຫຼອອກທຶນທີ່ບໍ່ແມ່ນ FDI ໃນພາກພື້ນປີ 2018-19 (ບັນທັດຖານ ແລະ ສະຖານະການ)	42

ຫົວຂໍ້: ຄວາມຍືດຢຸນ ແລະ ການເຕີບໂຕຂອງເສດຖະກິດໃນໂລກທີ່ມີການປ່ຽນແປງ

ຮູບສະແດງ 2.1	ຍຸດທະສາດການເຕີບໂຕຂອງ "ການຜະລິດເພື່ອສົ່ງອອກ"	50
ຮູບສະແດງ 2.2	ການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງຄ່າແຮງງານປະຈຳປີສະເລ່ຍຂອງພາກພື້ນ	50
ຮູບສະແດງ 3.1	ການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງການຄ້າ ແລະ GDP ໂລກ	51
ຮູບສະແດງ 3.2	ສັດສ່ວນຂອງຜະລິດຕະພັນທົ່ວໂລກ (ໃນແບບການສ້າງມູນຄ່າເພີ່ມ) ໂດຍ GVCs	51
ຮູບສະແດງ 3.3	ການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງ GVC: ປະເທດອາຊຽນ +3 ແລະ ບັນດາປະເທດປຽບທຽບທີ່ຖືກຄັດເລືອກ	52
ຮູບສະແດງ 3.4	ສູນກາງການຜະລິດເພື່ອການເຕີບໂຕແລະຄວາມເລິກຂອງການເຊື່ອມໂຍງຂອງ GVC: ບັນດາປະເທດອາຊຽນ +3 ແລະ ບັນດາປະເທດທີ່ຖືກຄັດເລືອກ	52
ຮູບສະແດງ 3.5	ການເຊື່ອມໂຍງທາງໜ້າ ແລະ ຫຼັງຂອງພາກພື້ນ ແລະ ປະເທດທີ່ຖືກເລືອກ	53
ຮູບສະແດງ 3.6	ການປ່ຽນແປງໂຄງສ້າງໃນຮູບແບບຕ່າງໆຂອງການສ້າງກິດຈະກຳມູນຄ່າເພີ່ມ: ປະເທດຈີນ	53
ຮູບສະແດງ 3.7	ສັດສ່ວນຂອງການກຳນົດເງື່ອນໄຂໃນການຂະບວນການຜະລິດເພື່ອສົ່ງອອກຂອງປະເທດຈີນ	54
ຮູບສະແດງ 3.8	ຄວາມຍືດຢຸນປະລິມານການສົ່ງອອກຂອງອາຊຽນ-4 (ຄາດຄະເນ, 2001-2016)	54
ຮູບສະແດງ 3.9	ການປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການເຕີບໂຕຂອງ GDP ທີ່ແທ້ຈິງ:ອາຊຽນ-4 (ວິທີການປັບການນຳເຂົ້າ)	55
ຮູບສະແດງ 3.10	ສັດສ່ວນການການຄ້າຂອງອາຊຽນ+3 ໃນການຄ້າໂລກ	55
ຮູບສະແດງ 3.11	ສັດສ່ວນມູນຄ່າເພີ່ມຂອງການສົ່ງອອກສິນຄ້າ ທັງໝົດຂອງພາກພື້ນ ໂດຍຄວາມຕ້ອງທາງດ້ານການເງິນຂອງພາກພື້ນ	55
ຮູບສະແດງ 4.1	ສັດສ່ວນຂອງການຜະລິດໃນ GDP	56
ຮູບສະແດງ 4.2	ສັດສ່ວນຂອງການຈ້າງງານຢູ່ໃນຂະແໜງການຜະລິດ ແລະ ຊັບພະຍາກອນ	56
ຮູບສະແດງ 4.3	ຕ້ອງໄສ້ມູນຄ່າທົ່ວໄປ ແລະ ຜົນກະທົບຂອງເຕັກໂນໂລຊີ	57
ຮູບສະແດງ 5.1	ສັດສ່ວນການບໍລິການໃນ GDP ແລະ ການຈ້າງງານ: ປະເທດອາຊຽນ+3, 2016	62
ຮູບສະແດງ 5.2	ມູນຄ່າເພີ່ມຂອງການສົ່ງອອກສິນຄ້າ ແລະ ການບໍລິການທົ່ວໂລກ	62
ຮູບສະແດງ 5.3	ມູນຄ່າເພີ່ມຂອງການບໍລິການຂອງການສົ່ງອອກທັງໝົດ: ປະເທດອາຊຽນ+3, 2011	63
ຮູບສະແດງ 5.4	ຕໍາແໜ່ງວຽກໃນຂະແໜງການຜະລິດເພື່ອສົ່ງອອກ: ຕາມຮູບແບບອຸດສະຫະກຳ ແລະ ທຸລະກິດ	65
ຮູບສະແດງ 5.5	ສັດສ່ວນຂອງຄ່າຈ້າງ ແລະ ເງິນເດືອນຂອງການຈ້າງງານໃນຂະແໜງບໍລິການຍ່ອຍທີ່ມີຄວາມສ່ຽງສູງແບບອັດຕະໂນມັດ	66
ຮູບສະແດງ 6.1	ແຜນແບບຈຳລອງການຂະຫຍາຍຕົວຂອງປະເທດອາຊຽນ+3	70
ຮູບສະແດງ 6.2	ດັດສະນີຄວາມງ່າຍຂອງການດຳເນີນທຸລະກິດໂດຍທະນາຄານໂລກ: ບັນດາປະເທດອາຊຽນ +3 ທີ່ຖືກຄັດເລືອກ	70
ຮູບສະແດງ 6.3a	ຕົ້ນທຶນໃນການແຈ້ງພາສີ: ບັນດາປະເທດອາຊຽນ +3 ແລະ ບັນດາປະເທດທີ່ຖືກຄັດເລືອກ, 2014	71
ຮູບສະແດງ 6.3b	ຈຳນວນເອກະສານໃນການແຈ້ງພາສີ: ບັນດາປະເທດອາຊຽນ +3 ແລະ ບັນດາປະເທດທີ່ຖືກຄັດເລືອກ, 2014	71
ຮູບສະແດງ 6.3c	ຈຳນວນມື້ໃນການແຈ້ງພາສີ: ບັນດາປະເທດອາຊຽນ +3 ແລະ ບັນດາປະເທດທີ່ຖືກຄັດເລືອກ, 2014	71
ຮູບສະແດງ 6.4	ຄວາມຕ້ອງການລົງທຶນໃນພື້ນຖານໂຄ່ງລ່າງ: ອາຊີ ແລະ ປາຊີຟິກ	72
ຮູບສະແດງ 6.5	ການແຈກຢາຍທຶນທາງດ້ານຊັບພະຍາກອນມະນຸດໃນຂະແໜງເສດຖະກິດຕ່າງໆໃນພາກພື້ນອາຊຽນ +3 ປະເທດທີ່ຖືກເລືອກ	76
Box G		
ຮູບສະແດງ G1.	ການຜະລິດລົດຍົນ	58
ຮູບສະແດງ G2.	ການຈ້າງງານໃນຂະແໜງຜະລິດລົດຍົນ	59
ຮູບສະແດງ G3.	ການນຳໃຊ້ທຸນຍົນເຂົ້າໃນການຜະລິດລົດຍົນ	59

Box H

ຮູບສະແດງ H1.	ການສົ່ງອອກຂອງຂະແໜງແຜ່ນແພ, ເສື້ອຜ້າ ແລະ ເກີບ (TCF): ປະເທດອາຊຽນ +3	60
ຮູບສະແດງ H2.	ສັດສ່ວນການຈ້າງງານໃນຂະແໜງແຜ່ນແພ, ເສື້ອຜ້າ ແລະ ເກີບ (TCF) ທີ່ມີຄວາມສ່ຽງຈາກລະບົບໂອໂຕເມຕິກ: ປະເທດອາຊຽນ +3 ທີ່ຖືກເລືອກ	61

Box I

ຮູບສະແດງ I1.	ລາຍລະອຽດການສົ່ງອອກບໍລິການຂອງຟີລິບປິນ	64
--------------	--------------------------------------	----

Box J

ຮູບສະແດງ J1.	ການຄາດຄະເນການປະກອບສ່ວນທາງເສດຖະກິດຂອງຂະແໜງການທ່ອງທ່ຽວໃນທົ່ວໂລກ	67
ຮູບສະແດງ J2.	ການຄາດຄະເນການໃຊ້ຈ່າຍບໍລິໂພກຂອງຄົນລະດັບກາງຂອງໂລກ (PPP, ຄົງທີ່ປີ 2011 ຫົວໜ່ວຍຕີໂດລາ)	67
ຮູບສະແດງ J3.	ອົງປະກອບຂອງການເດີນທາງຂອງອາຊີ ແລະ ປາຊີຟິກ (2016)	68
ຮູບສະແດງ J4.	ຄຸນະພາບຂອງພື້ນຖານໂຄງລ່າງພາຍໃນ ແລະ ໂຄງລ່າງພື້ນຖານການຂົນສົ່ງທາງອາກາດ: ປະເທດອາຊຽນ +3 ທີ່ຖືກເລືອກ	68
ຮູບສະແດງ J5.	ການປະກອບສ່ວນຂອງການທ່ອງທ່ຽວຕໍ່ GDP: ປະເທດອາຊຽນ +3 ທີ່ຖືກເລືອກ	68
ຮູບສະແດງ J6.	ການປະກອບສ່ວນດ້ານການທ່ອງທ່ຽວຕໍ່ການຈ້າງງານ: ບັນດາປະເທດອາຊຽນ +3	68

Box K

ຮູບສະແດງ K1.	ການຄ້າຈີນກັບບັນດາປະເທດທີ່ພົວພັນກັບການລິເລີ່ມນະໂຍບາຍໜຶ່ງເສັ້ນທາງໜຶ່ງແລວທາງ	73
ຮູບສະແດງ K2.	10 ປະເທດຄູ່ຮ່ວມການຄ້າກັບຈີນທີ່ໃຫຍ່ທີ່ສຸດໃນການລິເລີ່ມນະໂຍບາຍໜຶ່ງເສັ້ນທາງໜຶ່ງແລວທາງ	73
ຮູບສະແດງ K3.	ສັນຍາການລົງທຶນ ແລະ ການກໍ່ສ້າງຂອງຈີນໃນປະເທດອາຊຽນ (ຕາມຂະແໜງການ)	74
ຮູບສະແດງ K4.	ການຂະຫຍາຍສັນຍາການລົງທຶນ ແລະ ການກໍ່ສ້າງຂອງຈີນໃນບັນດາປະເທດອາຊຽນ	74
ຮູບສະແດງ K5.	ຄວາມຕ້ອງການດ້ານການພັດທະນາໂຄງລ່າງພື້ນຖານໃນປະເທດອາຊຽນ (2017-30)	74
ຮູບສະແດງ K6.	ຜົນກະທົບຂອງການລົງທຶນທັງໝົດ ແລະ ບຽດບຽນການລົງທຶນຂອງພາກເອກະຊົນໃນອາຊຽນ 4 (ການຈໍາລອງ)	74
ຮູບສະແດງ K7.	ສັນຍາການລົງທຶນ ແລະ ການກໍ່ສ້າງຂອງຈີນໃນ ສປປ ລາວ	75
ຮູບສະແດງ K8.	ສັນຍາການລົງທຶນ ແລະ ການກໍ່ສ້າງຂອງຈີນໃນ ມຽນມາ	75

ສາລະບານຕາຕະລາງ

ສະພາບເສດຖະກິດມະຫາພາກ ແລະ ສິ່ງທ້າທາຍຂອງອາຊຽນ+3

ຕາຕະລາງ 1	ຜົນການວິເຄາະການຄ້າໂດຍ GVAR: ການຄາດຄະເນຜົນກະທົບຂອງລົງຄາມການຄ້າລະຫວ່າງຈີນ ແລະ ສະຫະລັດອາເມລິກາຕໍ່ເສດຖະກິດຂອງອາຊຽນ+3	27
ຕາຕະລາງ 2.1	ການຄາດຄະເນຂອງ AMRO ກ່ຽວກັບການເຕີບໂຕ ແລະ ອັດຕາເງິນເຟີ້ຂອງພາກພື້ນ (2018-19)	31
ຕາຕະລາງ 2.2	ວົງຈອນທຸລະກິດ ແລະ ສິນເຊື້ອຂອງປະເທດອາຊຽນ+3	34

ຄໍາຂອບໃຈ

ການປະເມີນແນວໂນ້ມເສດຖະກິດຂອງພາກພື້ນ ອາຊຽນ + 3 ປີ 2018 ແມ່ນສ່ວນໜຶ່ງຂອງການສືບຕໍ່ສຶກສາການພັດທະນາ ແລະ ຄວາມສ່ຽງດ້ານເສດຖະກິດທີ່ສໍາຄັນໃນອາຊຽນ +3. ຈຸດປະສົງແມ່ນ ເພື່ອສະໜອງການປະເມີນທີ່ສົມບູນແບບກ່ຽວກັບການພັດທະນາ ແລະ ທ່າອ່ຽງຂອງເສດຖະກິດໃນພາກພື້ນ ແລະ ການເຊື່ອມໂຍງກັບເສດຖະກິດໂລກ ລວມທັງການເຊື່ອມຕໍ່ລະຫວ່າງບັນດາຕະຫຼາດການເງິນພາຍໃນພາກພື້ນທີ່ສຶກສາໂດຍພະນັກງານໃນກຸ່ມການເຝົ້າລະວັງຂອງ AMRO ແລະ ຜ່ານການປຶກສາຫາລື ໂດຍການຢັ້ງຢືມປະເທດສະມາຊິກ.

ບົດລາຍງານດັ່ງກ່າວໄດ້ຖືກກະກຽມພາຍໃຕ້ການຊີ້ນຳຂອງ ທ່ານ ປອ. ຈຸນຮົງ ຈາງ (Junhong Chang) ຜູ້ອຳນວຍການ AMRO, ທ່ານ ປອ ໂຮ ອີ ກໍ (Hoe Ee Khor), ຫົວໜ້າເສດຖະກິດຂອງ AMRO, ກັບທີມງານບໍລິຫານອາວຸໂສຂອງ AMRO, ທີມງານເຝົ້າລະວັງຂອງພາກພື້ນທາງດ້ານການເງິນຂອງ AMRO ນຳພາໂດຍທ່ານນາງ ຈຸນ ເຮວ ງາ (Chuin Hwei Ng).

ພາກກ່ຽວກັບ "ສະພາບເສດຖະກິດມະຫາພາກ ແລະ ສິ່ງທ້າທາຍຂອງອາຊຽນ +3" ຖືກຄັດເລືອກໂດຍທ່ານ ແອນໂທນີ ທານ (Anthony Tan) ແລະ ພາກກ່ຽວກັບ "ຄວາມຍືດຢຸນ ແລະ ການເຕີບໂຕໃນໂລກທີ່ປ່ຽນແປງ" ໄດ້ຖືກຄັດເລືອກໂດຍທ່ານ ຊວນ ຍິງ ຟູ Suan Yong Foo. ສະມາຊິກທີມທີ່ປະກອບສ່ວນໃນລາຍງານນີ້ມີ ທ່ານນາງ ສິຕິ ອາທິລາ ອາລີ (Siti Athirah Ali), ທ່ານ ແອດມອນ ໂຈ (Edmond Choo), ນາງ ລໍລ້າ ກາບແບວລາ (Laura Grace Gabriella), ນາງ ວັນນີ ກັດ (Vanne Khut), ທ່ານ ຈັດສະຕິນ ລິມ (Justin Lim) ແລະ ທ່ານ ປອ ຊິນຍີ ລູຍ (Dr. Xinyi Liu). ທ່ານ ປອ ລີ ລຽນ ອຸງ (Li Lian Ong) ທີ່ປຶກສາ ADB ໄດ້ໃຫ້ຄໍາແນະນຳດ້ານເຕັກນິກທີ່ມີຄຸນຄ່າ ເພື່ອສ້າງ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດບັນດາເຄື່ອງມືການຕິດຕາມການເງິນມະຫາພາກໃນການວິເຄາະນີ້. ທ່ານ ປອ ເດວິດ ສະກຽວລິງ (David Skilling) ຂອງກຸ່ມຍຸດທະສາດດິນຖະລິມ ໄດ້ປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນກໍລະນີສຶກສາ ແລະ ຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບພາກນີ້.

ບົດລາຍງານນີ້ ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຈາກຂໍ້ສະເໜີ ແລະ ຄໍາຄິດເຫັນ ຈາກກຸ່ມຕິດຕາມເສດຖະກິດຂອງ AMRO ຄື ປອ. ຊຸງ ຮຸນ (ລຸກ) (Dr. Seung Hyun (Luke), ປອ. ສຸມິໂອະ ອິສິກາວາ (Dr. Sumio Ishikawa), ປອ. ແຈ ຢຸງ ລີ (Dr. Jae Young Lee), ປອ. ໄຈພັດ ພູນພັດພິບູນ (Dr. Chaipat Poonpatibul), ປອ. ອັບດູໂລແມນ (Dr. Abdurohman), ປອ. ຈິນໂຮ ຊອຍ (Dr. Jinho Choi), ປອ. ທັນຢາຊອນ ເອກະພິລັກ (Dr. Tanyasorn Ekapirak), ທ່ານ. ເປົາໂລ ເຮີນັນໂລ (Mr. Paolo Hernando), ປອ. ຊຽນກົວ ຮວງ (Dr. Xianguo Huang), ປອ. ຮັນຈູງ ໂຈເຊບຄິມ (Dr. Hyunjung Joseph Kim), ທ່ານ ໂຊອິຈິ ກະໂດງະວະ (Mr. Yoichi Kadogawa), ປອ. ເວນລອງ ລີ (Dr. Wenlong Li), ປອ. ລູເບີໂຕພາກົວລາ ມາຈູກາ (Dr. Ruperto Pagaura Majuca), ທ່ານ ໂມຫາມັດ ພິດາວ ມຸດຕາຄິນ (Mr. Muhammad Firdaus Muttaqin), ປອ. ນາງ ທີ ກິມ ຈຸກ ນູເຢນ (Dr. Thi Kim Cuc Nguyen), ທ່ານ ນ. ໄດນາ ເດວ ໂລດຊາລຽວ (Ms. Diana del Rosario), ທ່ານ ຊິນເກ ທັງ (Mr. Xinke Tang), ທ່ານ ປອ. ເຈດ ວິໄຊນິນ (Dr. Jade Vichyanond), ທ່ານ ນ. ວັນວິສາ ວໍລະນິກຸນກິ (Ms. Wanwisa Vorrarikulkij), ພ້ອມກັບເພື່ອນຮ່ວມງານອື່ນໆຂອງ AMRO.

ບົດລາຍງານນີ້ ຍັງໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຈາກຄໍາເຫັນຂອງຄະນະກຳມະການທີ່ປຶກສາຂອງ AMRO ທີ່ນຳພາໂດຍທ່ານ ປອ. ອາກິລະ ອະລິໂຍຊີ ໃນລາຍງານ ວັນທີ 15 ມີນາ 2018 ທີ່ AMRO. ຜູ້ຂຽນຍັງຂໍຂອບໃຈຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມກອງປະຊຸມຮ່ວມຂອງ AMRO ແລະ IMF ທີ່ຈັດຂຶ້ນຢູ່ສິງກະໂປ ໃນວັນທີ 23 ມັງກອນ 2018 ສຳລັບຄໍາເຫັນ ແລະ ຂໍ້ສະເໜີຂອງຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມຕໍ່ຮ່າງເບື້ອງຕົ້ນຂອງບົດລາຍງານນີ້. ຫັດສະນະທີ່ສະແດງອອກໃນບົດລາຍງານນີ້ ແມ່ນມາຈາກຄໍາຄິດເຫັນຂອງພະນັກງານ AMRO ເທົ່ານັ້ນ ແລະ ກ່ຽວຂ້ອງກັບສະມາຊິກ.

ຄຳນຳ

ພາຍຫຼັງຜົນສຳເລັດຂອງການເປີດໂຕຂອງບົດລາຍງານ ແນວໂນ້ມເສດຖະກິດຂອງພາກພື້ນ ອາຊຽນ + 3 (AREO) ໃນປີຜ່ານມາ, AMRO ໄດ້ສືບຕໍ່ການເຜີຍແຜ່ວຽກງານການເຝົ້າລະວັງ ແລະ ການຄົ້ນຄວ້າຂອງພວກເຮົາ. ບໍ່ດົນພາຍຫຼັງການເຜີຍແຜ່ບົດລາຍງານ AREO ປີ 2017 ທີ່ຜ່ານມາ, ພວກເຮົາໄດ້ຈັດພິມບົດລາຍງານປຶກສາຫາລືລະດັບປະເທດຄັ້ງທຳອິດໃນເດືອນ ພຶດສະພາ 2017 ໂດຍການສະໜັບສະໜູນຈາກບັນດາປະເທດສະມາຊິກ ແລະ ມີບົດລາຍງານ ອື່ນໆນຳອີກ. ນັບຕັ້ງແຕ່ເດືອນມັງກອນປີ 2018, ພວກເຮົາໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນການເຜີຍແຜ່ບົດລາຍງານສັ້ນປະຈຳເດືອນຂອງ AREO ໃນເວັບໄຊທ໌ຂອງພວກເຮົາ.

ໃນບົດລາຍງານຂອງ AREO ປີ2018 ນີ້, ພວກເຮົາໄດ້ຮວບຮວມການປະເມີນຈາກການຕິດຕາມເສດຖະກິດຂອງພາກພື້ນ ແລະ ຂອງປະເທດ, ໂດຍນຳສະເໜີການວິເຄາະວົງຈອນຂອງທຸລະກິດ ແລະ ວົງຈອນການປ່ອຍສິນເຊື້ອ. ກອບການວິເຄາະນີ້ ຊ່ວຍໃຫ້ການປະເມີນລະຫວ່າງປະເທດມີຄວາມສອດຄ່ອງ ແລະ ສາມາດປຽບທຽບກັນໄດ້ຢູ່ໃນພາກພື້ນ ແລະ ຊ່ວຍປັບປຸງການວິເຄາະຄວາມສ່ຽງ ແລະ ການຂະຫຍາຍພາຍໃນປະເທດສະມາຊິກ. ພວກເຮົາສືບຕໍ່ປັບປຸງເຄື່ອງມື ແລະ ກອບການວິເຄາະ ເພື່ອປະຕິບັດໜ້າທີ່ຂອງພວກເຮົາໃນການປະກອບສ່ວນສ້າງຄວາມໝັ້ນຄົງທາງດ້ານເສດຖະກິດມະຫາພາກ ແລະ ການເງິນຂອງພາກພື້ນໂດຍການຕິດຕາມເສດຖະກິດຂອງພາກພື້ນ ແລະ ສະໜັບສະໜູນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດສັນຍາມາດຕະການລິເລີ່ມຕ່າງໆຂອງຊຽງໃໝ່ (CMIM).

ເມື່ອທຽບກັບປີທີ່ຜ່ານມາ, ພາກພື້ນອາຊຽນ+3 ໄດ້ປະເຊີນກັບແນວໂນ້ມສະພາບເສດຖະກິດໂລກທີ່ເຕີບໃຫຍ່ຂະຫຍາຍຕົວ ທີ່ມາຈາກການເຕີບໂຕຢ່າງແຂງແຮງໃນສະຫະລັດອາເມລິກາ ແລະ ກຸ່ມປະເທດທີ່ໃຊ້ເງິນເອີໂຣ ຫຼື Eurozone, ແຕ່ຍັງມີຄວາມສ່ຽງພາຍນອກຕໍ່ແນວໂນ້ມດັ່ງກ່າວ. ການສົ່ງອອກໄດ້ເຕີບໃຫຍ່ຂຶ້ນດ້ວຍຄວາມຕ້ອງການຈາກພາຍນອກ, ຄວາມຕ້ອງການພາຍໃນຂອງປະເທດສະມາຊິກຍັງເຂັ້ມແຂງ ແລະ ອັດຕາເງິນເຟື້ອອ່ນແອ ເຖິງແມ່ນວ່າເສດຖະກິດບາງປະເທດກຳລັງແຂງແຮງກໍຕາມ. ສອງຄວາມສ່ຽງຫຼັກຕໍ່ກັບແນວໂນ້ມເສດຖະກິດນີ້ ໄດ້ຖືກນຳສະເໜີໃນແຜນທີ່ຄວາມສ່ຽງທົ່ວໂລກຂອງພວກເຮົາໃນບົດລາຍງານນີ້, ແມ່ນການປົກປ້ອງການຄ້າ ແລະ ຄວາມເຄັ່ງຕຶງທາງດ້ານການເງິນທີ່ໄວຂຶ້ນກວ່າທີ່ຄາດການໄວ້. ແມ່ນສິ່ງທີ່ຈະຕ້ອງໄດ້ລະມັດລະວັງສຳລັບຜູ້ກຳນົດນະໂຍບາຍໃນການຈັດລຳດັບຄວາມສຳຄັນຂອງຄວາມໝັ້ນຄົງດ້ານການເງິນຕໍ່ເປົ້າໝາຍການເຕີບໂຕຂອງເສດຖະກິດທີ່ໄດ້ຮັບຄວາມສ່ຽງເຫລົ່ານີ້. ເນື່ອງຈາກວ່າຄວາມຍືດຢຸນຂອງນະໂຍບາຍການເງິນ ແລະ ນະໂຍບາຍງົບປະມານທີ່ມີຢ່າງຈຳກັດຫຼາຍໃນສະພາບແວດລ້ອມນີ້, ຄວນມີການນຳໃຊ້ເຄື່ອງມືນະໂຍບາຍຢ່າງເຕັມທີ່ ເພື່ອຮັບມືກັບຜົນກະທົບຈາກພາຍນອກຢ່າງເໝາະສົມ.

ການສຶກສາຄົ້ນຄວ້າສະພາບເສດຖະກິດ ຂອງ AREO ໃນປີຜ່ານມາ ແມ່ນຫົວຂໍ້ "ເຂດພາກພື້ນ ອາຊຽນ+3 : 20 ປີຫຼັງຈາກວິກິດການເສດຖະກິດອາຊີ". ພວກເຮົາສັງເກດວ່າໃນການພື້ນຕົວຈາກວິກິດການເງິນໃນອາຊີ (AFC), ບັນດາຂໍ້ຜູກພັນແລະ ເປີດກວ້າງການຄ້າໂລກ, ການລົງທຶນໂດຍກົງຂອງຕ່າງປະເທດ ແລະ ການໄຫລຂອງເງິນທຶນ ແມ່ນປັດໄຈສຳຄັນທີ່ເຮັດໃຫ້ພາກພື້ນໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຈາກການຄ້າ ແລະ ການເຊື່ອມໂຍງໃນພາກພື້ນ ແລະ ການພື້ນຕົວຢ່າງໄວວາ.

ຫົວຂໍ້ການສຶກສາໃນປີນີ້ແມ່ນ "ຄວາມຍືດຢຸນ ແລະ ການເຕີບໂຕຂອງເສດຖະກິດໃນໂລກທີ່ມີການປ່ຽນແປງ". ບົດສຶກສານີ້ໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນວິທີການທີ່ພາກພື້ນສາມາດບັນລຸສິ່ງທ້າທາຍທີ່ເກີດຂຶ້ນໂລກລວມທັງການປ່ຽນແປງຂັ້ນພື້ນຖານ ແລະ ທົ່ວໂລກໃນດ້ານເຕັກໂນໂລຊີ ແລະ ເຄືອຂ່າຍການຄ້າ ແລະ ການຜະລິດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ. ແລະ ຄົ້ນພົບວ່າພາກພື້ນສາມາດນຳໃຊ້ ແລະ ພັດທະນາຊັບພະຍາກອນທີ່ດີທີ່ສຸດ, ລວມທັງຊັບພະຍາກອນມະນຸດ, ເພື່ອຮັກສາຄວາມຍືດຢຸນແລະ ການຂະຫຍາຍຕົວແບບຍືນຍົງ. ແຮງຜັກດັນຂອງໂລກກຳລັງທົດສອບແຜນຍຸດທະສາດການເຕີບໂຕ "ການຜະລິດເພື່ອການສົ່ງອອກ" ຂອງພາກພື້ນ. ຕົວຢ່າງ, ໃນຂະນະທີ່ການສ້າງລະບົບຕ່ອງໂສ້ການຜະລິດທົ່ວໂລກໄດ້ເພີ່ມການຄ້າພາຍ ແລະ ການເຊື່ອມໂຍງໃນພາກພື້ນພາຍໃນພາກພື້ນ, ຊຶ່ງອາດຈະຂະຫຍາຍຜົນກະທົບຈາກພາຍນອກເຊັ່ນ: ການປົກປ້ອງທາງດ້ານການຄ້າ, ລະບົບການສະໜອງທັງໝົດ. ເຕັກໂນໂລຊີ ແລະ ລະບົບອັດຕະໂນມັດ ແລະ ຂະຫຍາຍຕົວຂອງຂະແໜງບໍລິການ ເຮັດໃຫ້ມີການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງບັນດາສິ່ງທ້າທາຍ ແລະ ໂອກາດສຳລັບເສດຖະກິດຂອງປະເທດສະມາຊິກ ໃນການຄົ້ນຫາຄວາມຍືດຢຸນແລະ ການເຕີບໂຕ. ການເຮັດວຽກຢູ່ໃນພາກພື້ນຂອງພວກເຮົາ ແມ່ນມີຄວາມອຸດົມສົມບູນຂອງສິ່ງຂີດຂວາງ ແລະ ຊັບພະຍາກອນທີ່ສາມາດນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນການລົງໃນການສ້າງຂີດຄວາມສາມາດຂອງການຜະລິດໃນພາກພື້ນ ແລະ ເພື່ອເສີມຂະຫຍາຍການເຊື່ອມໂຍງເພື່ອຜົນປະໂຫຍດລວມ.

ທ່ານ ປອ. ໂຮ ອີ້ ຄໍ (Hoe Ee Khor)
ຫົວໜ້ານັກເສດຖະສາດຂອງ AMRO

ສະຫຼຸບບັນຫາພື້ນດິ້ນ

ສະພາບເສດຖະກິດມະຫາພາກ ແລະ ສິ່ງທ້າທ້າຍ

ທ່າອ່ຽງເສດຖະກິດໂລກ ແມ່ນມີການປັບຕົວດີຂຶ້ນຢູ່ໃນປະເທດທີ່ຈະເລີນ ແລະ ປະເທດພັດທະນາເສດຖະກິດໃໝ່, ພາຍໃຕ້ລະດັບເງິນເຟີ້ທີ່ຄົງທີ່. ປະເທດສະຫະລັດອາເມລິກາ ມີການເຕີບໂຕທາງດ້ານເສດຖະກິດທີ່ເຂັ້ມແຂງ ຊຶ່ງກໍ່ໃຫ້ເກີດການກົດດັນທາງດ້ານລາຄາ, ໂດຍມີການນໍາໃຊ້ມາດຕະການກະຕຸ້ນ ງົບປະມານເພີ່ມຂຶ້ນໂດຍການຫຼຸດອັດຕາພາສີ ແລະ ລາຍຈ່າຍທີ່ຄາດວ່າຈະເກີດຂຶ້ນພາຍໃນປີນີ້ ແລະ ໃນອານາຄົດ. ໃນກຸ່ມປະເທດທີ່ໃຊ້ເງິນເອີໂຣ, ການພື້ນໂຕຕາມຮອບວຽນເສດຖະກິດແມ່ນມີຄວາມເຂັ້ມແຂງກ່ອນທີ່ຄາດການໄວ້, ໂດຍໄດ້ຮັບການສະໜັບສະໜູນຈາກຄວາມຕ້ອງການຂອງພາກທຸລະກິດທີ່ສູງຂຶ້ນ. ແຕ່ເສດຖະກິດຂອງປະເທດອັງກິດມີການຂະຫຍາຍຕົວຊ້າ ຍ້ອນຄວາມບໍ່ແນ່ນອນຈາກການຖອນໂຕອອກຈາກສະຫະພາບເອີຣົບ (Brexit).

ການຄ້າໂລກມີການຂະຫຍາຍຕົວຢ່າງແຂງແຮງອີງຕາມຄວາມຕ້ອງການຂອງຕະຫຼາດໂລກ, ບວກກັບແຮງຜັກດ້ານຈາກການນໍາກັບມາໃຊ້ຄືນ ສານເຄີ້ງຊັກນໍາໄຟຟ້າ (semiconductor) ໃນທົ່ວໂລກ, ແລະ ການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງການໃຊ້ຈ່າຍໃນການລົງທຶນ. ຕົວຊີ້ວັດຂອງຂະແໜງເຕັກໂນໂລຊີເຊັ່ນ: ການຂາຍສານເຄີ້ງຊັກນໍາໄຟຟ້າ (semiconductor) ທົ່ວໂລກມີແນວໂນ້ມສູງຕໍ່ຂະຫຍາຍຕົວ ຊຶ່ງເປັນສັນຍານອັນດີໃຫ້ແກ່ການຄ້າໂລກ. ລາຄາສິນຄ້າໃນຂະແໜງພະລັງງານ ແລະ ໂລຫະໜັກ ມີການພື້ນຕົວ ແລະ ສະໜັບສະໜູນການສົ່ງອອກ.

ທະນາຄານກາງ ສະຫະລັດອາເມລິກາ ໄດ້ເລີ່ມມີການນໍາໃຊ້ນະໂຍບາຍເງິນຕາເພື່ອກັບເຂົ້າສູ່ພາວະປົກກະຕິ ແລະ ປັບຂັ້ນອັດຕາດອກເບ້ຍ, ບວກກັບແຜນການຫຼຸດມາດຕະການຜ່ອນຄາຍຂອງທະນາຄານກາງເອີຣົບ (ECB), ສະພາບການເງິນໂລກຈະເຄັ່ງຕຶງຂຶ້ນ. ບັນຫາພາວະເງິນເຟີ້ ໄດ້ກັບມາສ້າງຄວາມວິຕົກກັງວົນໃນສະຫະລັດສະຫະລັດອາເມລິກາ ຊຶ່ງອາດກະຕຸ້ນໃຫ້ມີການນໍາໃຊ້ນະໂຍບາຍເງິນຕາແບບເຄັ່ງຄັດໄວຂຶ້ນກວ່າເກົ່າ. ເຖິງວ່າໃນທົ່ວໂລກຈະມີການຂາຍຮຸ້ນອອກຈໍານວນໜຶ່ງໃນຊ່ວງຕົ້ນເດືອນກຸມພາ 2018, ຕະຫຼາດເກີດໃໝ່ໃນອາຊຽນ+3 ແມ່ນຍັງສືບຕໍ່ມີເງິນທຶນສຸດທິໄຫຼເຂົ້າມາໃນຕະຫຼາດພັນທະບັດຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ. ເນື່ອງຈາກພາກພື້ນດັ່ງກ່າວ ມີເງິນທຶນຈໍານວນມະຫາສານເຂົ້າມາໃນຕະຫຼາດພັນທະບັດ ໃນຊ່ວງ 5 ປີທີ່ຜ່ານມາ, ດ້ວຍເຫດນັ້ນ ສະພາບເງື່ອນໄຂການເງິນໂລກທີ່ເຄັ່ງຕຶງ ອາດຈະກະຕຸ້ນໃຫ້ເກີດຄວາມສ່ຽງ ແລະ ຜົນກະທົບຈາກການໄຫຼອອກຂອງເງິນທຶນ ຫຼື ຜົນກະທົບຈາກການຂາດຄວາມເຊື່ອໝັ້ນຂອງນັກລົງທຶນຢ່າງກະທັນຫັນ ຕ້ອງໄດ້ຮັບການຕິດຕາມຢ່າງໃກ້ຊິດ.

ການເຕີບໂຕທາງດ້ານເສດຖະກິດໃນພາກພື້ນ ແມ່ນເປັນຜົນມາຈາກສະພາບເສດຖະກິດຂອງສາກົນທີ່ເອື້ອອໍານວຍ, ຄວາມຕ້ອງການພາຍໃນທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນ ແລະ ການຂະຫຍາຍຕົວຂອງການສົ່ງອອກ, ບວກກັບລະດັບອັດຕາເງິນເຟີ້ທີ່ຄົງທີ່. ເສດຖະກິດໃນພາກພື້ນສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນຢູ່ໃນໄລຍະກາງຂອງການດໍາເນີນທຸລະກິດ, ຊຶ່ງມີຊ່ອງຫວ່າງການຜະລິດນ້ອຍໃກ້ຄຽງທ່າອ່ຽງການເຕີບໂຕ. ເນື່ອງຈາກວ່າຄວາມຕ້ອງການຂອງພາຍນອກເພີ່ມຂຶ້ນ, ຄາດວ່າການຂະຫຍາຍຕົວໃນພາກພື້ນຈະຢູ່ໃນລະດັບ 5%, AMRO ຄາດຄະເນວ່າການເຕີບໂຕຂອງ ພາກພື້ນອາຊຽນ+3 ຈະຢູ່ໃນລະດັບ 5.4% ໃນປີ 2018 ແລະ 5.2% ໃນປີ 2019. ຄາດຄະເນການເຕີບໂຕ GDP ຂອງປະເທດ ສປປ. ຈີນ ໃນລະດັບ 6.6% ແລະ ຍີ່ປຸ່ນ ໃນລະດັບ 1.3 % ໃນປີ 2018.

ພາກພື້ນອາຊຽນ+3 ກໍາລັງປະເຊີນກັບຄວາມສ່ຽງໄລຍະສັ້ນ 2 ແບບ ດັ່ງທີ່ໄດ້ສະຫຼຸບໃນແຜນທີ່ຄວາມສ່ຽງທົ່ວໂລກ ຂອງ AMRO ຄື:

- ພາວະການເງິນຂອງໂລກທີ່ປັບຕົວຂຶ້ນໄວກວ່າທີ່ຄາດຄະເນໄວ້ເປັນຜົນມາຈາກການເພີ່ມອັດຕາດອກເບ້ຍຂອງທະນາຄານກາງສະຫະລັດອາເມລິກາ ເພື່ອຮັບມືກັບການ

ເພີ່ມຂຶ້ນຂອງອັດຕາເງິນເຟີ້ພາຍໃນ ທີ່ອາດຈະສົ່ງຜົນກະທົບຢ່າງຮຸນແຮງຕໍ່ຕະຫຼາດຖ້າຫາກບໍ່ມີການສື່ສານໃນການປະຕິບັດນະໂຍບາຍທີ່ຊັດເຈນ. ຜົນກະທົບຕໍ່ກັບຕະຫຼາດການເງິນໃນພາກພື້ນຈະມາຈາກການໄຫຼອອກຂອງເງິນທຶນ, ຜົນຕອບແທນຂອງພັນທະບັດລັດຖະບານສູງຂຶ້ນ, ຕົ້ນທຶນໃນການກູ້ຢືມທີ່ສູງຂຶ້ນ ແລະ ຄວາມສ່ຽງໃນການຈ່າຍໜີ້ຄືນ; ແລະ

- ຄວາມເຄັ່ງຕຶງທາງດ້ານການຄ້າໂລກທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນເນື່ອງຈາກສະຫະລັດອາເມລິກາໄດ້ມີການເພີ່ມອັດຕາພາສີນໍາເຂົ້າສິນຄ້າຫຼາຍລາຍການທີ່ນໍາເຂົ້າຈາກປະເທດຄູ່ຄ້າຫຼັກລວມທັງປະເທດໃນພາກພື້ນອາຊຽນ+3 ຊຶ່ງອາດຈະສົ່ງຜົນຕໍ່ການສົ່ງອອກຂອງພາກພື້ນທີ່ກໍາລັງເຕີບໂຕຢ່າງເຂັ້ມແຂງ. ຜົນກະທົບຂອງຄວາມເຄັ່ງຕຶງທາງດ້ານການຄ້າໂລກຈະເພີ່ມສູງຂຶ້ນໂດຍຜ່ານຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າໂລກໃນພາກພື້ນ. ນອກຈາກນັ້ນ, ຄວາມເຄັ່ງຕຶງທາງດ້ານການຄ້າໂລກທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນ ອາດຈະເພີ່ມຄວາມບໍ່ໝັ້ນຄົງແລະສົ່ງຜົນກະທົບຕໍ່ເສດຖະກິດໂລກແລະຕະຫຼາດການເງິນ.

ຄວາມສ່ຽງໃນໄລຍະສັ້ນ ທີ່ມີໂອກາດເກີດຂຶ້ນໜ້ອຍ ແຕ່ມີຜົນກະທົບຢ່າງຮຸນແຮງ (Tail risks) ໄດ້ແກ່ການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງຄວາມສ່ຽງທາງດ້ານພູມສາດການເມືອງໃນພາກພື້ນ, ການເຕີບໂຕຂອງເສດຖະກິດ G3 ຕໍ່ກ່ວາທີ່ຄາດຄະເນໄວ້ ລວມທັງຄວາມສ່ຽງອື່ນໆຈາກການປົກປ້ອງທາງດ້ານການຄ້າ. ຄວາມສ່ຽງຈາກການຊະລໍໂຕຂອງການເຕີບໂຕທາງດ້ານເສດຖະກິດຂອງຈີນ ທີ່ຕໍ່ກ່ວາທີ່ຄາດຄະເນໄວ້ ໄດ້ຖືກປະເມີນວ່າຈະບໍ່ເກີດຂຶ້ນໃນໄລຍະອັນໃກ້ນີ້. ນອກນີ້, ຍັງມີຄວາມສ່ຽງຈາກປັດໄຈອື່ນໆທີ່ໜ້ອຍໜຶ່ງຈາກດ້ານເສດຖະກິດເຊັ່ນ: ການປ່ຽນແປງສະພາບອາກາດ ແລະ ໄພທໍາມະຊາດ, ແລະ ການກໍ່ອາດຊະຍາກໍາທາງດ້ານເຄືອຂ່າຍຄອມພິວເຕີ.

ຄວາມຕ້ອງການພາຍນອກທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນ ໄດ້ເປີດໂອກາດໃຫ້ພາກພື້ນສ້າງສິ່ງປ້ອງກັນເພື່ອຕ້ານຜົນກະທົບຈາກພາຍນອກ. ພິຈາລະນາລະດັບຄວາມສໍາຄັນຂອງການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງນັກລົງທຶນຕ່າງປະເທດໃນຕະຫຼາດການເງິນພາຍໃນປະເທດພາກພື້ນ, ການປັບລົງຢ່າງກະທັນຫັນຂອງຊັບສິນທີ່ເປັນສະກຸນເງິນຕາທ້ອງຖິ່ນຂອງຜູ້ຖືຮຸ້ນຕ່າງປະເທດ ແລະ ໃນສະຖານະການຄວາມສ່ຽງຈາກການໄຫຼອອກຂອງເງິນທຶນ (risk-off) ຈະເຮັດໃຫ້ເກີດການກົດດັນດ້ານອັດຕາແລກປ່ຽນ ແລະ ການສໍາຮອງເງິນຕາຕ່າງ ປະເທດ. ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ອັດຕາແລກປ່ຽນໃນພາກພື້ນໄດ້ມີຄວາມຍືດຍຸ່ນສູງຂຶ້ນໃນຊຸມປີທີ່ຜ່ານມາ ແລະ ໄດ້ມີບົດບາດສໍາຄັນໃນການຮອງຮັບຜົນກະທົບພາຍນອກ. ເມື່ອມີການແຊກແຊງໃນການບໍລິຫານຈັດການຢ່າງຖືກ ຕ້ອງຈາກທາງການ, ຄວາມສາມາດໃນການປັບໃຫ້ເຂົ້າກັບແຮງກະທົບຈາກພາຍນອກ ແລະ ຜົນກະທົບຕໍ່ເສດຖະກິດທີ່ແທ້ຈິງທີ່ສາມາດຄຸ້ມຄອງໄດ້. ຜູ້ກໍານົດນະໂຍບາຍຄວນສືບຕໍ່ສ້າງຄວາມຍືດຍຸ່ນທາງດ້ານນະໂຍບາຍ, ໂດຍສະເພາະແມ່ນນະໂຍບາຍການເງິນ, ເພື່ອຮັບມືກັບສະພາບທາງດ້ານການເງິນໂລກທີ່ເຄັ່ງຄັດຂຶ້ນໃນຕໍ່ໜ້າ. ນະໂຍບາຍທີ່ມີການປະສົມປະສານລະຫວ່າງນະໂຍບາຍການເງິນ, ນະໂຍບາຍເງິນຕາ, ແລະ ມາດຕະການປ້ອງກັນຄວາມສ່ຽງທາງດ້ານການເງິນ ອາດຂຶ້ນກັບສະຖານະພາບປະຈຸບັນທາງດ້ານເສດຖະກິດນັ້ນໆ ທີ່ ຢູ່ໃນການດໍາເນີນທຸລະກິດ ແລະ ວົງຈອນສິນເຊື່ອ.

- ສໍາລັບປະເທດທີ່ເສດຖະກິດຢູ່ໃນໄລຍະກາງຂອງວົງຈອນທຸລະກິດ, ຈະບໍ່ມີແຮງກະຕຸ້ນສູງຕໍ່ຜູ້ກໍານົດນະໂຍບາຍໃນການດໍາເນີນນະໂຍບາຍກະຕຸ້ນທາງດ້ານເງິນຕາ ແລະ ງົບປະມານເພີ່ມເຕີມ. ໃນທາງກົງກັນຂ້າມ, ສໍາລັບເສດຖະກິດທີ່ຢູ່ໃນຊ່ວງທ້າຍຂອງວົງຈອນທຸລະກິດ ຊຶ່ງມີສັນຍານຄວາມກົດດັນທາງດ້ານອັດຕາເງິນເຟີ້ ຫຼື ສ້າງຄວາມບໍ່ດຸ່ນດ່ຽງພາຍນອກ, ຜູ້ກໍານົດນະໂຍບາຍອາດຈະພິຈາລະນາກ່ຽວກັບການປັບປຸງລະດັບການອໍານວຍຄວາມສະດວກທາງດ້ານນະໂຍບາຍການເງິນ ແລະ ຫຼຸດຜ່ອນການກະຕຸ້ນງົບປະມານ.

- ເຖິງແມ່ນວ່າເສດຖະກິດໃນພາກພື້ນສ່ວນໃຫຍ່ ແມ່ນຢູ່ໃນໄລຍະເລີ່ມຕົ້ນເຖິງໄລຍະກາງຂອງວົງຈອນທຸລະກິດ, ແຕ່ເນື່ອງຈາກການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງສິນເຊື່ອໃນຊຸມປີທີ່ຜ່ານມາ, ຜູ້ກຳນົດນະໂຍບາຍຄວນກຳນົດບຸລິມະສິດໃນການສ້າງສະເຖຍລະພາບທາງດ້ານການເງິນໃນອະນາຄົດອັນໃກ້ນີ້ຕໍ່ກັບການເຕີບໂຕທາງດ້ານເສດຖະກິດ, ໂດຍມີນະໂຍບາຍການເງິນແບບຮັດກຸມເປັນພື້ນຖານ.
- ບ່ອນທີ່ການເງິນມີຄວາມອ່ອນແອ ໄດ້ຖືກພັດທະນາຂຶ້ນຢູ່ໃນຂະແໜງການຕ່າງໆເຊັ່ນ ຕະຫຼາດອະສັງຫາລິມະຊັບ, ນະໂຍບາຍມາດຕະການປົກປ້ອງຄວາມສ່ຽງທາງດ້ານການເງິນສາມາດຊ່ວຍຮັກສາສະເຖຍລະພາບທາງດ້ານການເງິນ ແລະ ປະເທດສະມາຊິກທີ່ຢູ່ໃນພາກພື້ນໄດ້ນຳໃຊ້ມາດຕະການປົກປ້ອງຄວາມສ່ຽງທາງດ້ານການເງິນຢ່າງວ່ອງໄວ.
- ນະໂຍບາຍເງິນຕາທີ່ຖືກຈຳກັດ ໂດຍສະພາບເງື່ອນໄຂຂອງໂລກ, ນະໂຍບາຍການເງິນຈະຕ້ອງເຮັດບົດບາດສຳຄັນໃນການສະໜັບສະໜູນການເຕີບໂຕເພື່ອເຮັດໃຫ້ນະໂຍບາຍເສດຖະກິດລວມບໍ່ໄດ້ຮັບຄວາມກົດດັນຫຼາຍເກີນໄປ. ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ນີ້ແມ່ນຂຶ້ນກັບຄວາມ ຍືດຍຸ່ນທາງດ້ານງົບປະມານທີ່ມີຢູ່ ແລະ ລະບຽບການທາງດ້ານງົບປະມານ.
- ການດຳເນີນນະໂຍບາຍເສດຖະກິດຈະຕ້ອງໄດ້ຄຳນຶງເຖິງຂໍ້ຈຳກັດຈາກປະເດັນຄວາມບໍ່ໝັ້ນຄົງຂອງພາຍໃນ ແລະ ພາຍນອກເຊັ່ນ: ການກໍ່ໜີ້ສິນ ແລະ ລະດັບການເອື້ອຍອົງດ້ານການເງິນຈາກພາຍນອກ. ຄວນມີການສືບຕໍ່ການຂັບເຄື່ອນນະໂຍບາຍສຳລັບການປະຕິຮູບໂຄງສ້າງ, ເພື່ອສ້າງຄວາມອາດສາມາດໃນການຜະລິດ.

ຫົວຂໍ້: ຄວາມຍືດຍຸ່ນ ແລະ ການເຕີບໂຕຂອງເສດຖະກິດໃນໂລກທີ່ມີການປ່ຽນແປງ

ສຳລັບປະເດັນພິເສດໃນບົດລາຍງານສະບັບນີ້ ໄດ້ເນັ້ນໃສ່ການຕອບຄຳຖາມທີ່ວ່າ ພາກພື້ນຈະສາມາດຮັກສາຄວາມຍືດຍຸ່ນ ແລະ ການເຕີບໂຕຂອງເສດຖະກິດໄດ້ແນວໃດ ໃນທຳມະການປ່ຽນແປງຂອງໂລກ ທາງດ້ານການຄ້າ ແລະ ເຄື່ອນຍ້າຍການຜະລິດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ລວມທັງສິ່ງທ້າທາຍ ທາງດ້ານພູມສັນຖານ. ປະເທດສະມາຊິກອາຊຽນ+3 ໄດ້ດຳເນີນຍຸດທະສາດ "ການຜະລິດເພື່ອການສົ່ງອອກ" ໃນຫຼາຍທິດສະວັດທີ່ຜ່ານມາ, ເລີ່ມຈາກປະເທດຍີ່ປຸ່ນ ແລະ ສ.ເກົາຫຼີ, ໄປເຖິງບັນດາປະເທດອາຊຽນໃຫຍ່ໆ ແລະ ປະຈຸບັນປະເທດກຳລັງພັດທະນາໃນອາຊຽນ ຊຶ່ງໄດ້ສ້າງແຮງກະຕຸ້ນທີ່ເຂັ້ມແຂງ ແລະ ແຮງຂັບ

ເຄື່ອນໃນໂຕ ເພື່ອສົ່ງເສີມການເຕີບໂຕຂອງເສດຖະກິດ, ການຈ້າງງານ, ການຜະລິດ ແລະ ຄ່າແຮງງານ. ໂຄງສ້າງຕ່ອງໂສ້ການຜະລິດ, ໂດຍມີ ສປຈີນ ເປັນສູນກາງຂອງຖານການຜະລິດ ໃນທິດສະວັດວັດທີ່ຜ່ານມາ, ໄດ້ຊຸກຍູ້ເສດຖະກິດໃນພາກພື້ນໃນການກະຕຸ້ນການສົ່ງອອກ ແລະ ເພີ່ມພູມຜົນປະໂຫຍດຈາກການລົງທຶນຕ່າງປະເທດ ເພື່ອສົ່ງອອກເພື່ອສ້າງຄວາມອາດສາມາດທາງດ້ານການຜະລິດ. ຍຸດທະສາດການຜະລິດເພື່ອສົ່ງອອກນີ້ແມ່ນຢູ່ໃນໄລຍະທົດລອງຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂດຍການປ່ຽນແປງໂຄງສ້າງການປະເມີນຕ່ອງໂສ້ການຜະລິດ ທີ່ສະແດງໃຫ້ເຫັນສັນຍານການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງ

ຂີດຄວາມສາມາດການຜະລິດພາຍໃນ ຊຶ່ງເຮັດໃຫ້ປະເທດຫຼຸດຜ່ອນການນຳເຂົ້າ ວັດຖຸດິບເຄິ່ງສຳເລັດຮູບ. ຕ້ອງໄດ້ການຜະລິດ, ທີ່ເຮັດໃຫ້ພາກພື້ນອາຊຽນ+3 ໂດຍ ລວມສາມາດແຂ່ງຂັນທາງດ້ານການດຶງດູດການລົງທຶນຕ່າງປະເທດ ແລະ ເປັນຖານການຜະລິດຂອງພາກພື້ນ, ຍັງກະຕຸ້ນຜົນກະ ທົບຂອງສິ່ງທ້າທາຍໃນ ໄລຍະສັ້ນ ເຊັ່ນ ການປົກປ້ອງຕ້ອງໄດ້ການສະໜອງທັງໝົດ. ການສ້າງຄວາມ ສົມດຸນຕໍ່ຜົນກະທົບເຫຼົ່ານີ້ຕ້ອງໄດ້ເພີ່ມຄວາມຕ້ອງການຂັ້ນສູດທ້າຍຢູ່ໃນພາກ ພື້ນ ເພື່ອຮອງຮັບການສົ່ງອອກຂອງພາກພື້ນທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນ ແລະ ສາມາດຊ່ວຍໃນ ການປົກປ້ອງຜົນກະທົບຈາກພາຍນອກໄດ້.

ເຕັກໂນໂລຊີໄດ້ພິສູດໃຫ້ເຫັນວ່າ ມັນເປັນດາບສອງຄືມ ໃນການກະຕຸ້ນການ ເຕີບໂຕການຜະລິດເພື່ອສົ່ງອອກ. ອີກປະການໜຶ່ງ, ການຜະລິດທີ່ນຳໃຊ້ເຕັກ ໂນໂລຊີ ແລະ ລະບົບອັດຕະໂນມັດ ຊຶ່ງຈະຫຼຸດໂອກາດໃນການສ້າງອາຊີບ ທຽບໃສ່ໄລຍະຜ່ານມາ. ກໍລະນີສຶກສາຂະແໜງການຜະລິດລົດຍົນ ແລະ ແຜ່ນ ແຜ, ເສື້ອຜ້າ ແລະ ເກີບ ພາຍໃນພາກພື້ນແມ່ນມີຄວາມພື້ນເດັ່ນ ຊຶ່ງບັນດາປະ ເທດທີ່ຂາດການພັດທະນາລະດັບສີມືແຮງງານ ແລະ ຂາດຄວາມສາມາດໃນ ການຮຽນຮູ້ ແລະ ນຳໃຊ້ເຕັກໂນໂລຊີໃໝ່ໆຈະບໍ່ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຈາກການ ຮັກສາລະດັບການເຕີບໂຕ ແລະ ຄວາມຍືດຍຸ່ນທາງດ້ານເສດຖະກິດ.

ອີກດ້ານໜຶ່ງ, ເຕັກໂນໂລຊີໄດ້ຍົກລະດັບການຂະຫຍາຍຕົວຂອງຂະແໜງການ ບໍລິການ ທີ່ເປັນທ່າແຮງໃຫມ່ໃນການເຕີບໂຕດ້ານເສດຖະກິດ ແລະ ການຈ້າງ ງານ. ໃນຂະນະທີ່ຂະແໜງການບໍລິການ ເປັນຂະແໜງການທີ່ສ່ວນໃຫຍ່ເຫັນ ວ່າ ມີການຜະລິດຕໍ່າ ແລະ ການຈ້າງງານລາຍໄດ້ຕໍ່າ ຊຶ່ງກໍ່ບໍ່ສະເໝີໄປຖ້າຫາກມີ ການນຳໃຊ້ເຕັກໂນໂລຊີທີ່ ເໝາະສົມເຂົ້າໃນຂະແໜງການດັ່ງກ່າວ. ເຕັກໂນໂລ ຊີ ສາມາດປ່ຽນແປງຮູບແບບການບໍລິການໄດ້ໂດຍການໃຫ້ບໍລິ ການຂ້າມແດນ ແລະ ສ້າງໂອກາດໃນການພັດທະນາສີມືແຮງງານ, ຊຶ່ງເຫັນໄດ້ໃນບາງກໍລະນີ ສຶກສາຂັ້ນຕອນ ການຈັດຈ້າງພາຍນອກຂອງທຸລະກິດ. ເຕັກໂນໂລຊີ ຍັງປ່ຽນ ແປງຮູບແບບສົນຄ້າການບໍລິການ ແລະ ຮູບແບບການຊື້-ຂາຍບໍລິການ, ອຳ ນວຍຄວາມສະດວກ ໃນການກຳນົດການບໍລິການ ທີ່ເປັນທີ່ຕ້ອງການໃນຕະ ຫຼາດ, ຕະຫຼອດທັງການນຳໃຊ້ເຕັກໂນໂລຊີ ເພື່ອໃຫ້ສາມາດໃຫ້ບໍລິການລູກຄ້າ ໄດ້ຢ່າງມີປະສິດທິພາບສູງຂຶ້ນ ແລະ ລາຄາຖືກລົງ. ຄືກັນກັບການຄ້າສິນຄ້າ, ການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງຄວາມຕ້ອງການທາງດ້ານການບໍລິການເຊັ່ນ ການທ່ອງທ່ຽວ ສາມາດເປັນສິ່ງຂັບເຄື່ອນການເຕີບໂຕທາງດ້ານເສດຖະກິດໄດ້. ເພື່ອຮັບປະກັນ ຜົນປະໂຫຍດຈາກຄວາມຕ້ອງການພາຍໃນພາກພື້ນ, ເຕັກໂນໂລຊີ ແລະ ຂະ ແໜງການບໍລິການ, ແລະ ເພື່ອສ້າງຄວາມຍືດຍຸ່ນທາງດ້ານເສດຖະກິດ ແລະ ທັງໃນພາກພື້ນຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີຄວາມຕັ້ງໃຈ ແລະ ລົງມືຈັດຕັ້ງປະຕິບັດນະໂຍ ບາຍ. ສຳລັບແຕ່ລະປະເທດໃນອາຊຽນ+3, ເນື່ອງຈາກມີຄວາມທ້າທາຍຈາກ ການປ່ຽນແປງທາງດ້ານການຄ້າ, ການຜະລິດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ, ຄຳແນະນຳທີ່ ສຳຄັນແມ່ນການສ້າງຄວາມຍືນຍົງຜ່ານ ການເພີ່ມກຳລັງຂັບເຄື່ອນການເຕີບໂຕ, ລວມທັງການຂະຫຍາຍຕົວຂອງຂະແໜງການບໍລິການ. ສຳລັບອາຊຽນ +3,

ຄຳແນະນຳທີ່ສຳຄັນແມ່ນ ການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງດ້ານການເຊື່ອມຕໍ່ ແລະ ເຊື່ອມໂຍງພາຍໃນພາກພື້ນເພື່ອຕອບສະໜອງຄວາມຕ້ອງການຂັ້ນ ສູດທ້າຍທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນ. ໃນຂະນະທີ່ພາກພື້ນຍັງເປີດກວ້າງທາງການຄ້າ ແລະ ການລົງທຶນຈາກພາຍນອກ, ການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງຄວາມຕ້ອງການພາຍໃນ ພາກພື້ນຈະຊ່ວຍປັບປຸງຄວາມຍືດຍຸ່ນຂອງພາກພື້ນທັງໝົດໃນການຮັບມື ກັບຜົນກະທົບພາຍນອກເຊັ່ນ: ການປົກປ້ອງທາງດ້ານການຄ້າ. ຊັບພະຍາ ກອນທຳມະຊາດທີ່ອຸດົມບູນ ແລະ ຄວາມຫຼາກຫຼາຍຂອງການພັດທະນາ ພາຍໃນພາກພື້ນອາຊຽນ +3 ແມ່ນພື້ນຖານສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃນພາກ ພື້ນ.

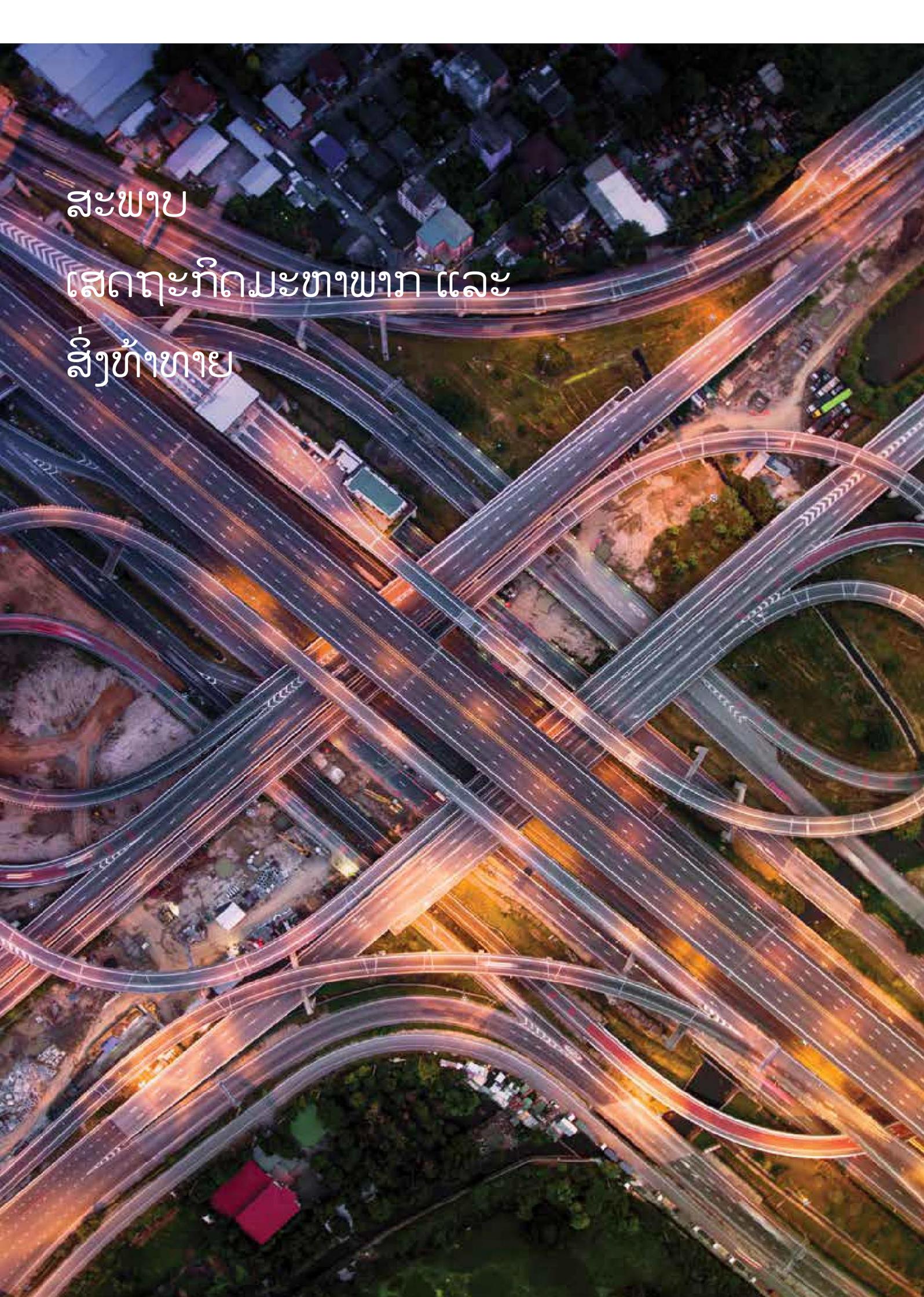
- ການປັບປຸງການເຊື່ອມຕໍ່ໂດຍຜ່ານການລົງທຶນດ້ານພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ພາຍໃນປະເທດ ແລະ ພາກພື້ນ, ໄປ ພ້ອມໆກັບນະໂຍບາຍເພື່ອ ອຳ ນວຍຄວາມສະດວກດ້ານການຄ້າ ສາມາດເພີ່ມປະສິດທິພາບຂອງ ຕ້ອງໄດ້ການຜະລິດໃນພາກພື້ນ ແລະ ທ່າແຮງທາງດ້ານຄ່າໃຊ້ຈ່າຍ ໃນການຜະລິດ ເຮັດໃຫ້ພາກພື້ນສາມາດແຂ່ງຂັນທາງດ້ານການຜະ ລິດເພື່ອການສົ່ງອອກ. ສຳລັບການເຊື່ອມໂຍງທາງດ້ານຕ້ອງໄດ້ການ ຜະລິດ, ການຫຼຸດຄ່າໃຊ້ຈ່າຍໃນການນຳເຂົ້າບັດໄຈການຜະລິດແມ່ນ ມີຄວາມສຳຄັນຕໍ່ການສົ່ງເສີມການສົ່ງອອກ ແລະ ການສ້າງເຂດເສດ ຖະກິດພິເສດໃນພາກພື້ນ ສາມາດອຳນວຍຄວາມສະດວກການນຳ ເຂົ້າບັດໄຈການຜະລິດເພື່ອປຸງແຕ່ງສິນຄ້າສົ່ງອອກ.
- ການພັດທະນາຂະແໜງການບໍລິການທີ່ເຂັ້ມແຂງຈະຕ້ອງມີການກຳ ນົດນະໂຍບາຍທີ່ຊັດເຈນ, ໂດຍເລີ່ມຈາກການທົບທວນຄືນນະໂຍ ບາຍຕ່າງໆທີ່ອາດຈະມີຜົນເສຍຕໍ່ຂະແໜງການບໍລິການທີ່ຕິດພັນກັບ ການສົ່ງເສີມຂະແໜງການຜະລິດ. ການເປີດເສລີຂະແໜງການບໍລິ ການໃຫ້ມີການແຂ່ງຂັນລະຫວ່າງປະເທດຈະຊ່ວຍປັບປຸງຄວາມສາ ມາດໃນການຜະລິດ, ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີອາດຈະບັງຄັບໃຫ້ການເປີດ ເສລີ ຊຶ່ງມີຜົນຕໍ່ກັບຜົນປະ ໂຫຍດຂອງຂະແໜງການດັ່ງກ່າວ.
- ເນື່ອງຈາກຊັບພະຍາກອນມະນຸດ ແລະ ສີມືແຮງງານແມ່ນມີການ ເຊື່ອມໂຍງຢ່າງໃກ້ສິດກັບພາກສ່ວນທີ່ມີມູນຄ່າເພີ່ມສູງສຸດຂອງຂະ ແໜງການບໍລິການ, ການເພີ່ມພູນການນຳໃຊ້ບຸກຄະລາກອນທີ່ມີຢູ່ ໃນພາກພື້ນອາຊຽນ +3 ໂດຍມີການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດນະໂຍບາຍສະ ໜັບສະໜູນແຮງງານ ແລະ ນະໂຍບາຍກວດຄືນເຂົ້າເມືອງຈະເປັນ ແນວທາງທີ່ເໝາະສົມ. ບັນດາສິ່ງທ້າທາຍທີ່ເກີດຂຶ້ນຈາກການນຳໃຊ້ ເຕັກໂນໂລຊີ ແລະ ເຄື່ອງມືອັດຕະໂນມັດແທນການຈ້າງງານທີ່ບໍ່ມີ ທັກສະຈະຕ້ອງໄດ້ຮັບການແກ້ໄຂ ໂດຍຜ່ານການນຳໃຊ້ນະໂຍບາຍ ປະສົມປະສານທີ່ຄວບຄຸມລວມທັງການພັດທະນາສີມືແຮງງານ, ນະ ໂຍບາຍດ້ານການກວດຄືນເຂົ້າເມືອງ ເພື່ອສົ່ງເສີມການເຄື່ອນຍ້າຍ ແຮງງານທີ່ມີທັກສະໃນທົ່ວອາຊຽນ+3, ແລະນະໂຍບາຍການສຶກ ສາ.

ຄຳຫຍໍ້ ແລະ ໂຕຫຍໍ້

ADB	ທະນາຄານພັດທະນາາຊີ
AEs	ເສດຖະກິດທີ່ຈະເລີນ
AFC	ວິກິດການທາງດ້ານການເງິນອາຊີ
AI	ປັນຍາປະດິດ
BIS	ທະນາຄານດ້ານການຊຳລະສະສາງສາກົນ
BOJ	ທະນາຄານກາງຂອງຍີ່ປຸ່ນ
BPO	ຂະບວນການທຸລະກິດຈາກທາງນອກ
CAPEX	ລາຍຈ່າຍລົງທຶນ
CPI	ດັດສະນີລາຄາຜູ້ບໍລິໂພກ
CPTPP	ສັນຍາຮອບດ້ານ ແລະ ກ້າວໜ້າສຳລັບການຮ່ວມມື ລະຫວ່າງບັນດາປະເທດປາຊີຟິກ
CBO / CPB	ສຳນັກງານງົບປະມານລັດຖະສະພາ / ສຳນັກງານເນເທີ ແລນສຳລັບການວິເຄາະນະໂຍບາຍເສດຖະກິດ
DXY	ເງິນໂດລາຂອງສະຫະລັດອາເມລິກາ Broad Dollar
EMBIG	ດັດນິຕະຫຼາດພັນທະບັດທີ່ເກີດຂຶ້ນໃໝ່ໃນໂລກ
EME	ເສດຖະກິດຕະຫຼາດເກີດຂຶ້ນໃໝ່
EMs	ຕະຫຼາດເກີດຂຶ້ນໃໝ່
EIA	ການບໍລິຫານຂໍ້ມູນພະລັງງານຂອງສະຫະລັດອາເມລິກາ
ECB	ທະນາຄານກາງຂອງສະຫະພາບເອີຣົບ
FCY	ສະກຸນເງິນຕ່າງປະເທດ
FDI	ລົງທຶນໂດຍກົງຂອງຕ່າງປະເທດ
Fed	ທະນາຄານກາງຂອງສະຫະລັດອາເມລິກາ
FOMC	ຄະນະກຳມະການຕະຫຼາດກາງ
FX	ອັດຕາແລກປ່ຽນເງິນຕາຕ່າງປະເທດ
G3	ມີສະຫະລັດອາເມລິກາ, ປະເທດທີ່ໃຊ້ເງິນເອີໂລ ແລະ ຍີ່ປຸ່ນ
GDP	ຜະລິດຕະພັນມວນລວມພາຍໃນ
GFC	ວິກິດການທາງດ້ານການເງິນຂອງໂລກ
GFCF	ການສະສົມທຶນຄົງທີ່
GVC	ຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າໂລກ
ICT	ຂໍ້ມູນຂ່າວສານ, ການສື່ສານ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ
IEA	ອົງການພະລັງງານສາກົນ
IIF	ສະຖາບັນການເງິນສາກົນ
IMF	ກອງທຶນການເງິນສາກົນ
KPO	ຂະບວນການຄວາມຮູ້ຈາກທາງນອກ
LCY	ສະກຸນເງິນພາຍໃນ
MOVE	ດັດສະນີວັດຄວາມຜັນແປຂອງທາງເລືອກຂອງເມີລິວລິນ
NAFTA	ສັນຍາການຄ້າເສລີອາເມລິກາເໜືອ
NTBs	ສິ່ງກົດຂວາງທີ່ບໍ່ແມ່ນພາສີ
ODI	ການລົງທຶນໂດຍກົງຈາກທາງນອກ
OECD	ອົງການຮ່ວມມື ແລະ ພັດທະນາເສດຖະກິດ
OEM	ຜູ້ຜະລິດອຸປະກອນດັ່ງເດີມ
OPEC	ອົງການຂອງປະເທດສິ່ງອອກນ້ຳມັນ
PBC	ທະນາຄານກາງຂອງ ສປປ ຈີນ
PCE	ການໃຊ້ຈ່າຍບໍລິໂພກສ່ວນບຸກຄົນ
PMI	ດັດຊະນີຜູ້ຈັດການຝ່າຍຊື້
PPI	ດັດນິລາຄາຜູ້ຜະລິດ
R&D	ການຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ພັດທະນາ
SEZ	ເຂດເສດຖະກິດພິເສດ
SOEs	ລັດວິສາຫະກິດ
TCF	ແຜ່ນແພ, ເລື້ອຜ້າ ແລະ ເກີບ
TCJA	ກົດໝາຍລູດພາສີ ແລະ ການຈ້າງງານ
UNCTAD	ກອງປະຊຸມສະຫະປະຊາຊາດກ່ຽວກັບການຄ້າ ແລະ ການ ພັດທະນາ
VIX	ຄະນະກຳມະການດັດສະນີວັດຄວາມຜັນແປຂອງທາງເລືອກ ຂອງຊີກາໂກ
WEO	ທ່າອ່ຽງເສດຖະກິດໂລກຂອງ IMF

WTO	ອົງການການຄ້າໂລກ
3MMA	ການໜັງຕີງສະເລ່ຍ 3 ເດືອນ
bps	ຈຸດພື້ນຖານ
FY	ປີງົບປະມານ
mb/d	ລ້ານບາເລວຕໍ່ມື້
SA	ການປັບລະດູການ
s.w.d.a.	ການປັບລະດູການ ແລະ ມື້ເຮັດວຽກ
yoy	ປີຕໍ່ປີ
ASEAN	ສະມາຄົມຂອງບັນດາປະເທດອາຊີຕາເວັນອອກສຽງໃຕ້ (ອາຊຽນ)
ASEAN+3	ອາຊຽນ + ຈີນ (ລວມທັງ ອົງກົງ), ຍີ່ປຸ່ນ ແລະ ເກົາຫຼີ
ASEAN-4	ມາເລເຊຍ, ໄທ, ອິນໂດເນເຊຍ ແລະ ຟິລິບປິນ
ASEAN-5	ມາເລເຊຍ, ໄທ, ອິນໂດເນເຊຍ, ຟິລິບປິນ ແລະ ຫວຽດນາມ
ASEAN-6	ອາຊຽນ-5 ແລະ ສິງກະໂປ
ASEAN-9	ອາຊຽນຍົກເວັ້ນສິງກະໂປ
Plus-3	ຈີນ, ຍີ່ປຸ່ນ ແລະ ເກົາຫຼີ
BCLM	ບູໄນ, ກຳປູເຈຍ, ລາວ ແລະ ມຽນມາ
BRICS / LatAM	ບາຊິວ, ລັດເຊຍ, ອິນເດຍ, ຈີນ, ອາຟິກາໃຕ້/ສະຫະລັດອາເມລິກາລາຕິນ
CLMV	ກຳປູເຈຍ, ລາວ, ມຽນມາ ແລະ ຫວຽດນາມ
BN	ບູໄນ
CN	ສປ ຈີນ
HK	ຮົງກົງ, ຈີນ ¹
ID	ອິນໂດເນເຊຍ
JP	ຍີ່ປຸ່ນ
KH	ກຳປູເຈຍ
KR	ເກົາຫຼີ
LA, Lao PDR	ສປປ ລາວ
MM	ມຽນມາ
MY	ມະເລເຊຍ
PH	ຟິລິບປິນ
SG	ສິງກະໂປ
TH	ໄທ
VN	ຫວຽດນາມ
BR	ບາຊິວ
CA	ການາດາ
DE	ເຢຍລະມັນ
EU	ສະຫະພາບເອີຣົບ
HU	ຮັງກາລີ
IN	ອິນເດຍ
MX	ແມັກຊິໂກ
TR	ຕຸລາກີ
U.K.	ອັງກິດ
U.S.	ສະຫະລັດອາເມລິກາ
EUR	ເງິນເອີໂລ
GBP	ເງິນປອນ
JPY	ເງິນເຢັນ
RMB	ເງິນຢວນ
USD	ເງິນໂດລາ

¹ ເພື່ອຄວາມໝັ້ນຄົງ, “ຮົງກົງ, ຈີນ” ໝາຍເຖິງ “ຮົງກົງ” ຢູ່ໃນຂໍ້ຄວາມ.

ສະພາບ

ເສດຖະກິດມະຫາພາກ ແລະ

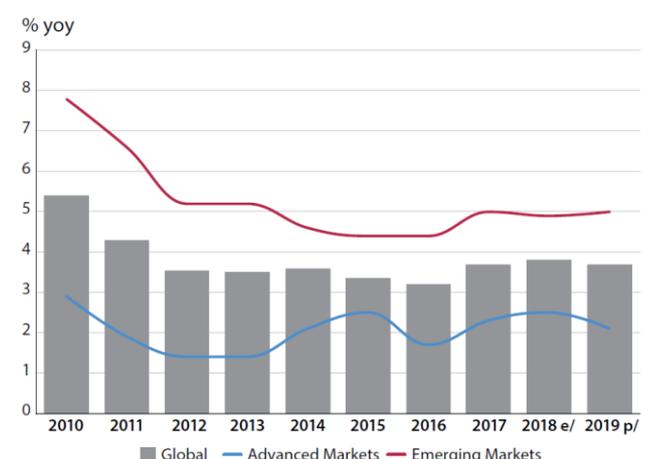
ສິ່ງທ້າທາຍ

1 ສະພາບເສດຖະກິດໂລກ ແລະ ການກະຈາຍຜົນກະທົບໄປສູ່ ເສດຖະກິດພາກພື້ນ

ທ່າອ່ຽງເສດຖະກິດໂລກ ແມ່ນມີການປັບຕົວດີຂຶ້ນຢູ່ໃນປະເທດທີ່ຈະເລີນ ແລະ ປະເທດພັດທະນາເສດຖະກິດໃໝ່. ອັດຕາເງິນເຟີ້ໄດ້ເພີ່ມ ຂຶ້ນອີກ ອັນເນື່ອງມາຈາກການເປັນຫວ່ງທີ່ອາດຈະເຮັດໃຫ້ເກີດການປັບຕົວຂອງ ນະໂຍບາຍເງິນຕາໃນປະເທດເສດຖະກິດທີ່ກ້າວໜ້າໄວຂຶ້ນກວ່າທີ່ຄາດ ໄວ້, ຊຶ່ງເປັນຄວາມສ່ຽງຕໍ່ການໄຫລຂອງທຶນເຂົ້າໃນຕະຫຼາດເກີດໃໝ່. ການຄ້າສາກົນໄດ້ເພີ່ມຂຶ້ນແຕ່ອາດຈະເປັນອັນຕະລາຍຕໍ່ມາດຕະການປົກ ປ້ອງການຄ້າຂອງສະຫະລັດອາເມລິກາໃນປີນີ້.

1. ທ່າອ່ຽງເສດຖະກິດໂລກ ແມ່ນມີການປັບຕົວດີຂຶ້ນຢູ່ໃນປະເທດທີ່ ຈະເລີນ ແລະ ປະເທດພັດທະນາເສດຖະກິດເກີດໃໝ່, ພາຍໃຕ້ອັດຕາ ເງິນເຟີ້ທີ່ຄົງທີ່ໂດຍສະເພາະແມ່ນຢູ່ໃນປະເທດສະຫະລັດອາເມລິກາ ແລະ ບັນດາປະເທດທີ່ໃຊ້ເງິນເອີໂຣ. ການເຕີບໂຕຂອງໂລກໃນປັດຈຸບັນຈະ ຖືກຈັດຂໍ້ມູນໃຫ້ກົງກັນໃນປະເທດທີ່ຈະເລີນ ແລະ ປະເທດພັດທະນາ ເສດຖະກິດເກີດໃໝ່ຫຼັງຈາກໜຶ່ງທົດສະວັດ (ຮູບສະແດງສະແດງທີ 1.1). ໃນເສດຖະກິດ ຂອງປະເທດທີ່ຈະເລີນທີ່ສຳຄັນ, ການປັບປຸງຄວາມເຊື່ອ ຫື່ນທາງທຸລະກິດ ໄດ້ເຮັດໃຫ້ການໃຊ້ຈ່າຍດ້ານເງິນທຶນກັບຄືນມາ (capex), ໂດຍເງິນທຶນທີ່ບໍ່ແມ່ນທາງດ້ານການເງິນເພີ່ມຂຶ້ນຫຼາຍກວ່າ 5% ໃນປີ 2017, ໂດຍສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນມາຈາກພາກຕາເວັນຕົກຂອງ ສະຫະພາບເອີຣົບ ແລະ ຍີ່ປຸ່ນ (ຮູບສະແດງ 1.2). ການຂະຫຍາຍຕົວ ຂອງການສົ່ງອອກຂອງປະເທດກຳລັງພັດທະນາ ແລະ ປະເທດເສດຖະ ກິດໃໝ່ ຍ້ອນຄວາມຕ້ອງການຂອງທົ່ວໂລກ ແລະ ການປ່ຽນແປງວົງຈອນ ການຄ້າໃນທົ່ວໂລກ.

ຮູບສະແດງ 1.1 ການຂະຫຍາຍຕົວລະຫວ່າງເສດຖະກິດທີ່ກ້າວໜ້າ ແລະ ເສດຖະກິດເກີດໃໝ່ ແມ່ນມີການປະສານສົມທົບກັນ ຫຼັງຈາກໜຶ່ງທົດສະ ວັດ

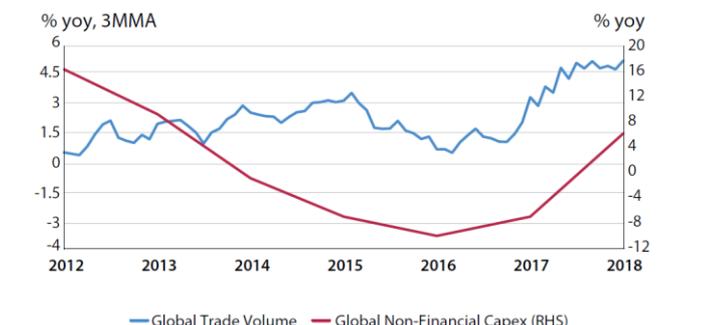
ໝາຍເຫດ: e ແມ່ນການປະເມີນ ແລະ p ແມ່ນການຄາດຄະເນ ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ການຄາດຄະເນສະຖິຕິຂອງ Bloomberg

ໂດຍ ທີ່ລາຄາສິນຄ້າການບໍລິໂພກທີ່ເຂັ້ມແຂງຂຶ້ນ ຊຶ່ງເປັນປະໂຫຍດຕໍ່ຜູ້ ສົ່ງອອກສິນຄ້າບໍລິໂພກ. ການຄາດຄະເນຖານຂໍ້ມູນສຳລັບການຂະຫຍາຍ ຕົວໃນທົ່ວໂລກໃນປີ 2018 ແລະ 2019 ແມ່ນ 3,8 % ແລະ 3,7 % ຕາມລຳດັບ.

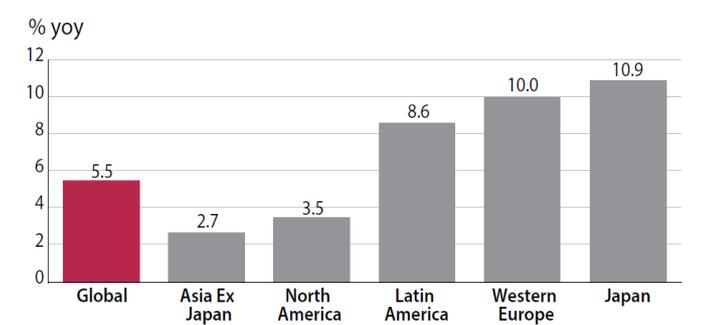
2. ໃນສະຫະລັດອາເມລິກາ, ການເຕີບໂຕຂອງວົງຈອນທີ່ຊັກຊ້າ ໄດ້ເຮັດໃຫ້ ເກີດຄວາມກົດດັນດ້ານລາຄາ, ໂດຍມີມາດຕະການກະຕຸ້ນເພີ່ມເຕີມ ຈາກການ ຫຼຸດພາສີ ແລະ ການໃຊ້ຈ່າຍດ້ານງົບປະມານ. ການຈ້າງງານທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນຢ່າງຕໍ່ ເນື່ອງເຮັດໃຫ້ອັດຕາການຫວ່າງງານຕໍ່າ, ການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງການລົງທຶນໃສ່ຊັບ ສິນຄົງທີ່ຂອງທຸລະກິດ ແລະ ການປັບໃບສະຫຼຸບດຸນການໃຊ້ຈ່າຍຂອງຄົວ ເຮືອນ, ໄດ້ສະໜັບສະໜູນການສ້າງແຮງກະຕຸ້ນທາງດ້ານເສດຖະກິດ. ທ່າອ່ຽງ ທາງບວກຄາດວ່າຈະໄດ້ຮັບການສະໜັບສະໜູນຈາກມາດຕະການກະຕຸ້ນທາງ ດ້ານງົບປະມານຈາກກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການຫຼຸດພາສີ ແລະ ການຈ້າງງານຂອງ ສະຫະລັດອາເມລິກາ (ຕາມ Box A) ແລະ ແຜນການໃຊ້ຈ່າຍດ້ານງົບ ປະມານໃນສອງປີຂ້າງໜ້າ. ເມື່ອເສດຖະກິດຂອງສະຫະລັດອາເມລິກາໃກ້ຄຽງ ກັບລະດັບການຈ້າງງານເຕັມຮູບແບບ, ອັດຕາເງິນເຟີ້ການໃຊ້ຈ່າຍບໍລິໂພກສ່ວນ ບຸກຄົນຫຼັກຂອງສະຫະລັດອາເມລິກາ ໄດ້ເພີ່ມຂຶ້ນໃນຊ່ວງເດືອນທີ່ຜ່ານມາ (ຮູບສະແດງ 1.3). ຜົນກະທົບຈາກການກະຕຸ້ນທາງດ້ານການເງິນໄດ້ເຮັດໃຫ້ ຄວາມກັງວົນກ່ຽວກັບສະພາບຂອງຕະຫຼາດວ່າທະນາຄານກາງຂອງສະຫະລັດ ອາເມລິກາຈະເພີ່ມຄວາມໄວໃນການເພີ່ມ 3 ອັດຕາ ໃນປີ 2018, ເຖິງແມ່ນວ່າ ທະນາຄານກາງຂອງສະຫະລັດອາເມລິກາ ບໍ່ໄດ້ສະແດງສັນຍານຂອງການເພີ່ມ ຂຶ້ນ (ຮູບສະແດງ 1.4). ການເຫັນດີຂອງຕະຫຼາດໄດ້ເພີ່ມ 2 ອັດຕາ ໃນປີ 2018 ຕາມຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງທະນາຄານກາງໃນການປັບ 3 ອັດຕາໃນປີ 2018 (ຮູບສະແດງ 1.4).

3. ໃນປະເທດທີ່ໃຊ້ເງິນເອີໂຣ, ຮອບວຽນການພື້ນຕົວໄດ້ເຕີບໃຫຍ່ຂຶ້ນກວ່າທີ່ ຄາດໄວ້ ດ້ວຍຄວາມຕ້ອງການຂອງພາກເອກະຊົນທີ່ຈະສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງ

ຮູບສະແດງ 1.2 ວົງຈອນການເຕີບໂຕໃນການຄ້າໂລກແລະ capex ແມ່ນການ ສະໜັບສະໜູນການເຕີບໂຕຂອງໂລກ

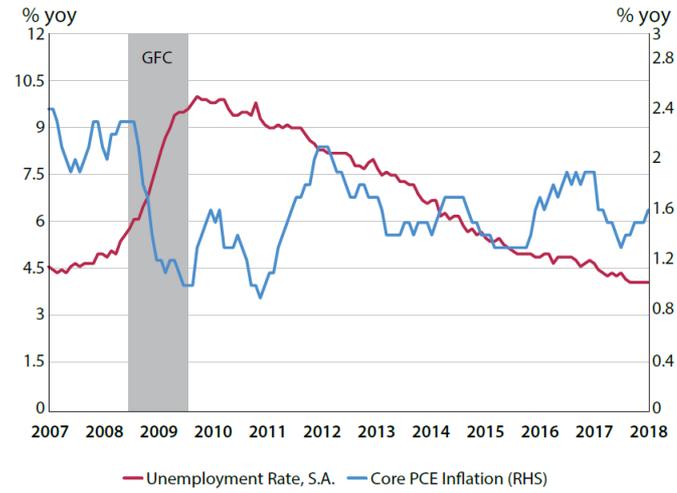
ການເຕີບໂຕຂອງ Capex ທົ່ວໂລກຢູ່ໃນພາກພື້ນ (ການຄາດຄະເນປະຈຳປີ 2017)

² ຂໍ້ຕົກລົງລາຍຈ່າຍເຫັນດີໂດຍຜູ້ກຳນົດນະໂຍບາຍຂອງສະຫະລັດອາເມລິກາໃນເດືອນກຸມພາປີ 2018 ເຫັນດີໃຫ້ເພີ່ມການໃຊ້ຈ່າຍຂອງລັດຖະບານກາງຈຳນວນ 300 ຕື້ໂດລາໃນສອງປີ ຂ້າງໜ້າ.

ໂດຍອີງໃສ່ຕົວຊີ້ວັດດັດຊະນີຜູ້ຈັດການຝ່າຍຊື້ (PMI) (ຮູບສະແດງ 1.5) ຫຼັງຈາກຫຼາຍປີຂອງການເຕີບໂຕແບບຊ້າໆ, ເສດຖະກິດຂອງ ປະເທດທີ່ໃຊ້ເງິນເອີໂຣໄດ້ຮັບຄວາມແປກໃຈກັບການເພີ່ມຂຶ້ນ, ທີ່ເປັນການເຕີບໂຕຂອງເສດຖະກິດທີ່ສູງທີ່ສຸດໃນຊຸມປີທີ່ຜ່ານມາ. ຄວາມເຊື່ອໝັ້ນທາງທຸລະກິດໃນທົ່ວສະຫະພາບເອີຣົບໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກລະດັບກ່ອນ GFC ແລະ ກວມເອົາຂະແໜງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການບໍລິການຢ່າງກວ້າງເຖິງແມ່ນວ່າເຖິງແມ່ນວ່າຄວາມກົດດັນດ້ານລາຄາທີ່ມີທ່າອ່ຽງເພີ່ມຂຶ້ນ, ອັດຕາເງິນເຟີ້ຄ່າຈ້າງຍັງຄົງອ່ອນໂຕລົງລວມທັງໃນປະເທດເຢຍລະມັນ ບ່ອນທີ່ເສດຖະກິດເຕີບໂຕແຂງແຮງ. ເຖິງແມ່ນວ່າອັດຕາເງິນເຟີ້ຕໍ່າ, ນະໂຍບາຍຂອງ ECB ແມ່ນກຳນົດເປົ້າໝາຍທາງອອກເພື່ອ ຖອນມາດຕະການກະຕຸ້ນທາງການເງິນໂດຍການພິຈາລະນາຫຼຸດຊ່ອງຫວ່າງລະຫວ່າງການຜະລິດ ແລະ ການການຈ້າງງານ.³

ຮູບສະແດງ 1.3 ເສດຖະກິດຂອງສະຫະລັດອາເມລິກາແມ່ນຢູ່ໃກ້ຄຽງລະດັບການຈ້າງງານຢ່າງເຕັມສ່ວນ, ໃນຂະນະ ທີ່ອັດຕາເງິນເຟີ້ພື້ນຖານມີທ່າອ່ຽງເພີ່ມຂຶ້ນ, ເຖິງແມ່ນວ່າຈະເປັນພື້ນຖານທີ່ຕໍ່າ

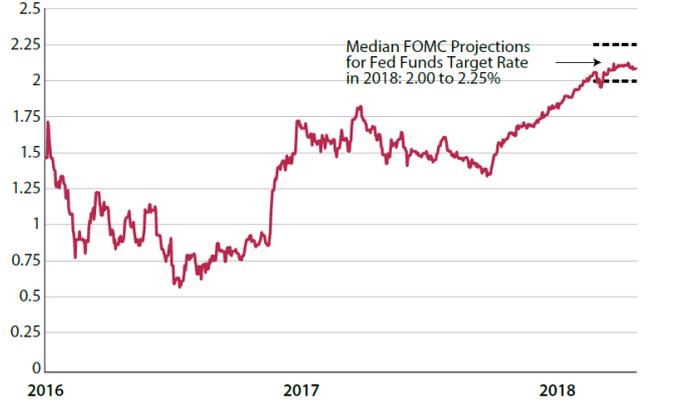

ໝາຍເຫດ: ພື້ນທີ່ທາສີເທົາໝາຍເຖິງໄລຍະເວລາ GFC.
ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ຫ້ອງການວິເຄາະເສດຖະກິດຂອງສະຫະລັດອາເມລິກາ

ລວມທັງການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງອັດຕາດອກເບ້ຍຂອງທະນາຄານກາງ ແລະ ການຫຼຸດລົງຂອງໃບສະຫຼຸບສັບສົມບັດ,⁴ ສະພາບການເງິນໂລກ ແລະ ອັດຕາດອກເບ້ຍໄດ້ຖືກກຳນົດໃຫ້ຮັດກຸມຂຶ້ນໃນປີ 2018.

4 ກົງກັນຂ້າມກັບສະຫະພາບເອີຣົບ, ເສດຖະກິດຂອງປະເທດອັງກິດໄດ້ມີການຂະຫຍາຍຕົວຊ້າ ຍ້ອນຄວາມບໍ່ແນ່ນອນຈາກການຖອນໂຕອອກຈາກສະຫະພາບເອີຣົບ (Brexit). ຜົນກະທົບຕໍ່ກັບລາຍຮັບທີ່ແທ້ຈິງຈາກການອ່ອນຄ່າຂອງເງິນປອນ ໄດ້ເຮັດໃຫ້ການໃຊ້ຈ່າຍຂອງຄົວເຮືອນຫຼຸດລົງ (ຮູບສະແດງ 1.6) ແລະ ເຮັດໃຫ້ກິດຈະກຳຂອງທຸລະກິດຊະລໍໂຕ ຍ້ອນຄວາມກົດດັນດ້ານຕົ້ນທຶນທີ່ສູງຂຶ້ນ. ອັດຕາເງິນເຟີ້ຫຼັກຂອງ CPI ໃນອັງກິດຍັງຄົງສູງຂຶ້ນ (ຮູບສະແດງ 1.7) ຊຶ່ງບັງຄັບໃຫ້ທະນາຄານກາງຂອງອັງກິດຕ້ອງໄດ້ຮັດກຸມນະໂຍບາຍໃນເດືອນພະຈິກປີ 2017 ຊຶ່ງອາດຈະເຮັດໃຫ້ ອັດຕາການເຕີບໂຕເສດຖະກິດຫຼຸດລົງ.⁵

ຮູບສະແດງ 1.4 ການເຫັນດີຈາກຕະຫຼາດຕໍ່ການປັບອັດຕາດອກເບ້ຍຂຶ້ນຂອງ Fed ທີ່ປ່ຽນແປງຕາມສັນຍານຂອງ Fed

ໝາຍເຫດ: ເສັ້ນສີແດງໝາຍເຖິງການຄາດຄະເນສະເລ່ຍໂດຍ FOMC ສຳລັບເປົ້າໝາຍອັດຕາທຶນຂອງ Fed ໃນປີ 2018 ລະຫວ່າງ 2% ແລະ 2.25% ຕາມລຳດັບ.

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: Federal Reserve, Bloomberg

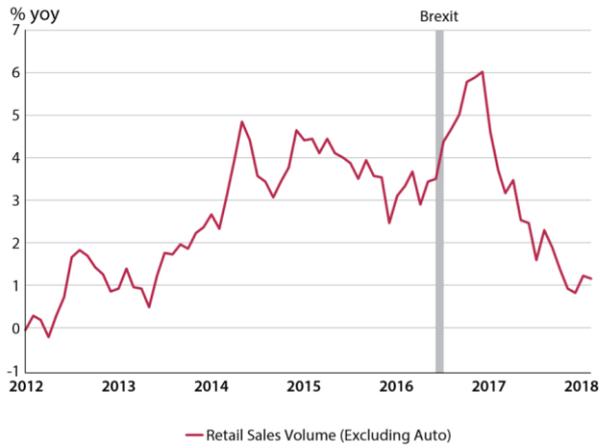
ຮູບສະແດງ 1.5 ການຜະລິດ PMI ໃນເຂດພາກພື້ນປະເທດທີ່ໃຊ້ເງິນເອີໂຣໄດ້ມີການປັບປຸງຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ

Economies	2012				2013				2014				2015				2016				2017				2018			Change from Previous Month	Trend
	Mar	Jun	Sep	Dec	Mar	Jun	Sep	Dec	Mar	Jun	Sep	Dec	Mar	Jun	Sep	Dec	Mar	Jun	Sep	Dec	Jan	Feb	Mar						
Eurozone	[Heatmap cells]																								-2.0	[Trend icon]			
Austria	[Heatmap cells]																								-1.2	[Trend icon]			
France	[Heatmap cells]																								-2.2	[Trend icon]			
Germany	[Heatmap cells]																								-2.4	[Trend icon]			
Greece	[Heatmap cells]																								-1.1	[Trend icon]			
Ireland	[Heatmap cells]																								-2.1	[Trend icon]			
Italy	[Heatmap cells]																								-1.7	[Trend icon]			
Netherlands	[Heatmap cells]																								-1.9	[Trend icon]			
Spain	[Heatmap cells]																								-1.2	[Trend icon]			
United Kingdom	[Heatmap cells]																								0.1	[Trend icon]			

ແຫຼ່ງທີ່ມາ: Markit

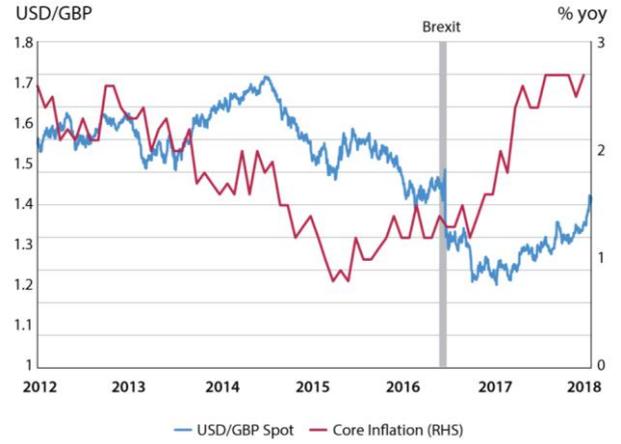
3 ຈາກເດືອນມັງກອນ 2018, ການຊື້ຊື່ສິນສຸດທ້ອງຂອງ ECB ໄດ້ຫຼຸດລົງເປັນ 30 ຕື້ ເອີໂຣ (ຈາກ 60 ຕື້ ເອີໂຣ). ໂຄງການດັ່ງກ່າວແມ່ນເພື່ອດຳເນີນການຈົນກວ່າທ້າຍເດືອນກັນຍາ 2018, ຫຼື ເກີນກວ່ານັ້ນຖ້າຈຳເປັນ. ອັດຕາການຍົກລະດັບຕົ້ນຕໍແມ່ນບໍ່ມີການປ່ຽນແປງຢູ່ທີ່ 0%, ໃນຂະນະທີ່ອັດຕາດອກເບ້ຍເງິນຝາກຂ້າມຄົນຂອງທະນາຄານຍັງບໍ່ປ່ຽນແປງຢູ່ທີ່ -0.40%. ອັດຕາການກູ້ຢືມຂ້າມຄົນຂອງທະນາຄານແມ່ນຢູ່ທີ່ 0.25%.
4 ເດືອນຕຸລາ 2017, Fed ໄດ້ເລີ່ມຫຼຸດດຸນງົບປະມານຂອງຕົນ ຕາມທີ່ເປີດເຜີຍໃນເດືອນມິຖຸນາ 2017, Fed ຄາດວ່າຈະຫຼຸດການຖືເງິນໂດຍມີວົງເງິນເລີ່ມຕົ້ນປະມານ 6 ຕື້ໂດລາຕໍ່ເດືອນ, ແລະ ວົງເງິນຈະເພີ່ມຂຶ້ນໂດຍໂດຍ 6 ຕື້ໃນທຸກໆ 3 ເດືອນ, ຊຶ່ງສູງສຸດແມ່ນ 30 ຕື້ໂດລາຕໍ່ເດືອນ. Fed ຍັງຈະຫຼຸດຫນີ້ສິນ ແລະ ການຖືຮຸ້ນຂອງບໍລິສັດຫຼັກຊັບ ທີ່ມີເງິນເບື້ອງຕົ້ນປະມານ 4 ຕື້ໂດລາຕໍ່ເດືອນ. ວົງເງິນນີ້ຈະໄດ້ຮັບການເພີ່ມຂຶ້ນໂດຍ 4 ຕື້ໃນທຸກໆ 3 ເດືອນ, ຊຶ່ງມີທຶນສູງສຸດ 20 ຕື້ໂດລາຕໍ່ເດືອນ.
5 ໃນວັນທີ 2 ເດືອນພະຈິກປີ 2017, ທະນາຄານກາງອັງກິດໄດ້ເພີ່ມອັດຕາດອກເບ້ຍຄັ້ງທຳອິດໃນໄລຍະ 10 ປີ, ເພີ່ມຂຶ້ນກາຍອັດຕາມາດຕະຖານ ເຖິງ 0,50% (ຈາກ 0,25%).

ຮູບສະແດງ 1.6 ການໃຊ້ຈ່າຍຂອງຄົວເຮືອນອັງກິດໄດ້ຫຼຸດລົງຍ້ອນວ່າຄ່າເງິນປອນຫຼຸດລົງ

ໝາຍເຫດ: ພື້ນທີ່ສິເທົາໝາຍເຖິງໄລຍະເວລາເລືອກຕັ້ງຂອງອັງກິດ.
ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ຫ້ອງການສະຖິຕິແຫ່ງຊາດຂອງອັງກິດ

ຮູບສະແດງ 1.7 ຜົນກະທົບຂອງການອ່ອນຄ່າຂອງເງິນປອນເຮັດໃຫ້ອັດຕາເງິນເຟີ້ເພີ່ມຂຶ້ນ

ໝາຍເຫດ: ພື້ນທີ່ສິເທົາໝາຍເຖິງໄລຍະເວລາເລືອກຕັ້ງຂອງອັງກິດ. ອັດຕາເງິນປອນຕໍ່ເງິນໂດລາຫຼຸດລົງຊຶ່ງໃຫ້ເຫັນການອ່ອນຄ່າຂອງເງິນປອນ.
ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: Reuters, ທະນາຄານກາງຂອງອັງກິດ

Box A.

**ການປະຕິຮູບດ້ານອາກອນຂອງສະຫະລັດອາເມລິກາ ແລະ ຜົນກະທົບຕໍ່ຕະຫຼາດທີ່ເກີດຂຶ້ນໃໝ່
ໃນພາກພື້ນ⁶**

ຂໍ້ກຳນົດຫຼັກໃນການປະຕິຮູບທາງອາກອນ

ທ່ານ ທຣຳ (Trump), ປະທານະທິບໍດີສະຫະລັດອາເມລິກາ ໄດ້ເຊັນກົດໝາຍຫຼຸດອາກອນ ແລະ ການຈ້າງແຮງງານ (TCJA) ໃນວັນທີ 22 ເດືອນ ທັນວາ ປີ 2017. TCJA ແມ່ນການປະຕິຮູບດ້ານອາກອນທີ່ສຳຄັນທີ່ສຸດນັບຕັ້ງແຕ່ຊຸມປີ 1980 ໂດຍການຫຼຸດອາກອນລາຍໄດ້ສ່ວນບຸກຄົນ ແລະ ອາກອນກຳໄລລົງ, ແລະ ປ່ຽນຈາກການນຳໃຊ້ລະບົບອາກອນສາກົນໄປສູ່ລະບົບອານາເຂດບາງສ່ວນ. ໃນຂະນະທີ່ການຫຼຸດຜ່ອນອັດຕາອາກອນລາຍໄດ້ສ່ວນບຸກຄົນແມ່ນໜ້ອຍ ແລະ ສ່ວນໃຫຍ່ຈະສິ້ນສຸດລົງໃນທ້າຍປີ 2025, ການຫຼຸດອາກອນລາຍໄດ້ຂອງບໍລິສັດຈາກ 35% ມາເປັນ 21% ແມ່ນຫຼາຍ ແລະ ຖາວອນ.

ການປ່ຽນແປງທີ່ສຳຄັນອື່ນແມ່ນການປ່ຽນຈາກການນຳໃຊ້ລະບົບອາກອນສາກົນທີ່ນຳໃຊ້ທົ່ວໂລກໄປສູ່ລະບົບອານາເຂດບາງສ່ວນ, ທີ່ບໍລິສັດຈະຖືກເກັບອາກອນສຳລັບລາຍໄດ້ທີ່ໄດ້ຮັບພາຍໃນສະຫະລັດອາເມລິກາ. ລະບົບອາກອນແມ່ນສ່ວນໜຶ່ງເທົ່ານັ້ນທີ່ມີເງື່ອນໄຂທີ່ສືບຕໍ່ເກັບອາກອນນຳບໍລິສັດຂ້າມຊາດຂອງສະຫະລັດອາເມລິກາ ທີ່ມີລາຍໄດ້ທີ່ເກັບໄວ້ໃນຕ່າງປະເທດ.

ທ່າແຮງຊ່ອງທາງການຂະຫຍາຍ ເສດຖະກິດມະຫາພາກຂອງພາກພື້ນອາຊຽນ +3

TCJA ອາດມີຜົນກະທົບດ້ານເສດຖະກິດມະຫາພາກໃນຕະຫຼາດເກີດໃໝ່ລວມທັງພາກພື້ນອາຊຽນ +3, ຜ່ານ 3 ຊ່ອງທາງຫຼັກຄື:

- a. ການຂະຫຍາຍຕົວຂອງເສດຖະກິດສະຫະລັດອາເມລິກາໂດຍການຫຼຸດຜ່ອນອາກອນເພື່ອເພີ່ມການບໍລິໂພກພາຍໃນ ແລະ ການລົງທຶນຂອງປະເທດສະຫະລັດອາເມລິກາ;
 - b. ການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງການຂາດດຸນງົບປະມານຂອງສະຫະລັດອາເມລິກາໃນອະນາຄົດ, ການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງລາຍຮັບຂອງຄັງເງິນແຫ່ງຊາດ ແລະ ການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງຜົນຕອບແທນຂອງລັດໃນທົ່ວໂລກ; ແລະ
 - c. ຖ້າທະນາຄານກາງ ສະຫະລັດອາເມລິກາ ປະເມີນຄວາມກົດດັນຂອງອັດຕາເງິນເຟີ້ຂອງສະຫະລັດອາເມລິກາທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນຍ້ອນຜົນຂອງ TCJA, ທະນາຄານກາງ ອາດຈະເພີ່ມອັດຕາດອກເບ້ຍນະໂຍບາຍ ໃນຈັງຫວະໄວກ່ວາທີ່ຄາດໄວ້ ວ່າຈະເພີ່ມຂຶ້ນ 3 ອັດຕາໃນປີ 2018. ຊຶ່ງຈະເຮັດໃຫ້ສະພາວະການເງິນໂລກຮັດກຸມໄວຂຶ້ນກວ່າທີ່ຄາດການໄວ້ ແລະ ຖ້າບໍ່ມີການສື່ສານກັບທະນາຄານກາງສະຫະລັດອາເມລິກາ, ອາດກະຕຸ້ນການໄຫຼອອກຂອງທຶນຈາກຕະຫຼາດໃໝ່.
- ໃນ 3 ຊ່ອງທາງນີ້, ຊ່ອງທາງທີ່ໜຶ່ງຂອງການກະຕຸ້ນການເຕີບໂຕຂອງເສດຖະກິດສະຫະລັດອາເມລິກາອາດຈະເປັນທາງບວກ, ໃນຂະນະທີ່ອີກ 2 ຊ່ອງທາງມີທ່າອ່ຽງທາງລົບຕໍ່ພາກພື້ນ.

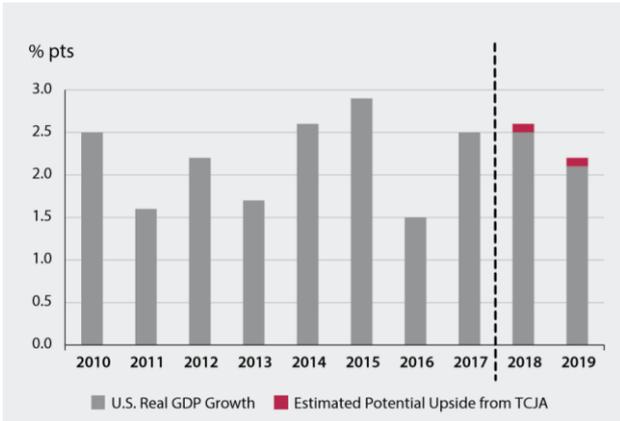
a. ການຂະຫຍາຍຕົວທາງເສດຖະກິດຂອງສະຫະລັດອາເມລິກາທີ່ກຳກັດ: ຄະນະກຳມະການຮ່ວມດ້ານການເກັບອາກອນຂອງສະພາສະຫະລັດສະຫະລັດອາເມລິກາ ຄາດຄະເນວ່າ TCJA ຈະເພີ່ມຂຶ້ນການເຕີບໂຕຂອງ GDP ທີ່ແທ້ຈິງປະຈຳປີໂດຍສະເລ່ຍປະມານ 0.7% ທຽບກັບການເຕີບໂຕຂອງຖານໃນທົດສະວັດຕໍ່ໜ້າ. ການຄາດຄະເນຂອງພາກເອກະຊົນຕໍ່ກວ່າ ໂດຍມີການຄາດຄະເນທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນຈາກ +0.2 ຫາ +0.4% (ຮູບສະແດງ A1). ການເຕີບໂຕທາງດ້ານເສດຖະກິດຂອງສະຫະລັດອາເມລິກາມີຄວາມຈຳກັດຍ້ອນເສດຖະກິດຢູ່ໃກ້ການຈ້າງງານຢ່າງເຕັມສ່ວນ.

b. ການຄາດຄະເນການເພີ່ມທະວີການຂາດດຸນງົບປະມານຂອງສະຫະລັດອາດຈະເຮັດໃຫ້ອັດຕາເງິນເຟີ້ຂອງສະຫະລັດອາເມລິກາເພີ່ມຂຶ້ນຕໍ່ມ TCJA ບໍ່ແມ່ນລາຍຮັບທີ່ເປັນກາງ ແລະ ຄາດວ່າຈະເຮັດໃຫ້ການຂາດດຸນງົບປະມານຂອງສະຫະລັດອາເມລິກາສະຫະລັດອາເມລິກາ ເພີ່ມຂຶ້ນດ້ວຍມູນຄ່າ 1,46 ພັນຕື້ໂດລາ ໃນລະຫວ່າງສິບປີທຳອິດ (2018-2027). ຫຼັງຈາກນັ້ນ, ການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງການຂາດດຸນງົບປະມານຈະຫຼຸດລົງ ຍ້ອນວ່າການຍົກເລີກເກັບອາກອນລາຍໄດ້ສ່ວນບຸກຄົນຈະໝົດກຳນົດ (ຮູບສະແດງ A2). ການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງການຂາດດຸນງົບປະມານອາດຈະໄດ້ຮັບການປັບປຸງໂດຍການຕອບສະໜອງທາງດ້ານການສະໜອງໃນທາງບວກ, ຊຶ່ງການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງການເຕີບໂຕທາງດ້ານເສດຖະກິດຈະເພີ່ມລາຍຮັບຈາກການເກັບອາກອນກຳໄລຫຼາຍຂຶ້ນ. ຄະນະກຳມະການຮ່ວມດ້ານການເກັບອາກອນຂອງສະພາສະຫະລັດອາເມລິກາ ຄາດຄະເນວ່າເມື່ອພິຈາ ລະນາຜົນກະທົບດ້ານການສະໜອງໃນທາງບວກແລ້ວ, TCJA ຍັງຈະເພີ່ມການຂາດດຸນງົບປະມານເພີ່ມຂຶ້ນເຖິງ 1.07 ພັນຕື້ໂດລາ ໃນໄລຍະ 2018-2027 (ຮູບສະແດງ A3). ຕະຫຼາດມີການປັບລາຄາທີ່ຄາດວ່າເພີ່ມຂຶ້ນຕາມການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງການຂາດດຸນງົບປະມານຂອງສະຫະລັດອາເມລິກາຈາກລາຍຮັບຂອງຄັງເງິນແຫ່ງຊາດອາເມລິກາທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນນັບຕັ້ງແຕ່ຕົ້ນປີ 2018 (ຮູບສະແດງ A4).

c. ການຕອບສະໜອງຂອງທະນາຄານກາງສະຫະລັດອາເມລິກາ: ການຮັກສາຈັງຫວະການປ່ຽນແປງຂອງອັດຕາດອກເບ້ຍ ເຖິງແມ່ນວ່າລາຍຮັບຂອງຄັງເງິນແຫ່ງຊາດສະຫະລັດອາເມລິກາມີການເພີ່ມຂຶ້ນ, ເງື່ອນໄຂທາງດ້ານການເງິນຂອງໂລກທີ່ບໍ່ຮັດກຸມຫຼາຍປານໃດ ຍ້ອນວ່າທະນາຄານກາງຂອງສະຫະລັດອາເມລິກາ (Fed) ສະແດງຄວາມຕັ້ງໃຈທີ່ຈະຮັກສາຈັງຫວະການເຕີບໂຕຂອງ 3 ອັດຕາໃນປີ 2018. Fed ສັງເກດເຫັນວ່າການຄາດຄະເນການປ່ຽນແປງຂອງນະໂຍບາຍການເງິນໃນໄລຍະທີ່ຜ່ານມາແມ່ນມາຈາກຜົນກະທົບຂອງສະພາບຕະຫຼາດການເງິນ.

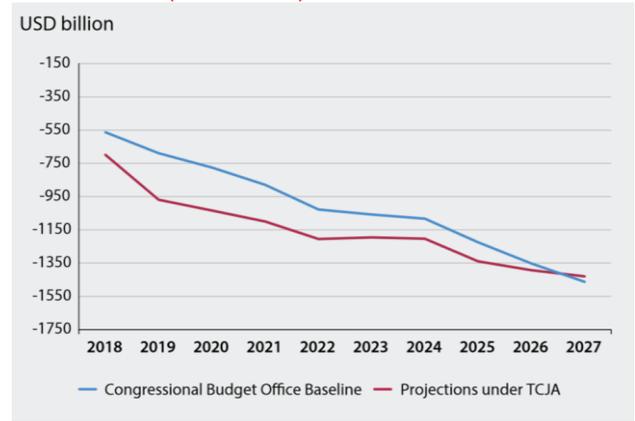
⁶ Box A ໄດ້ສະແດງເຖິງຂໍ້ຄວາມໃນບົດລາຍງານການປັບປຸງປະຈຳເດືອນຂອງ AMRO ຂອງບັນດາປະເທດອາຊຽນ +3 (AREO), ກຸມພາ 2018

ຮູບສະແດງ A1 ການເຕີບໂຕຂອງ GDP ທີ່ແທ້ຈິງຂອງສະຫະລັດອາເມລິກາທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນຈາກ TCJA

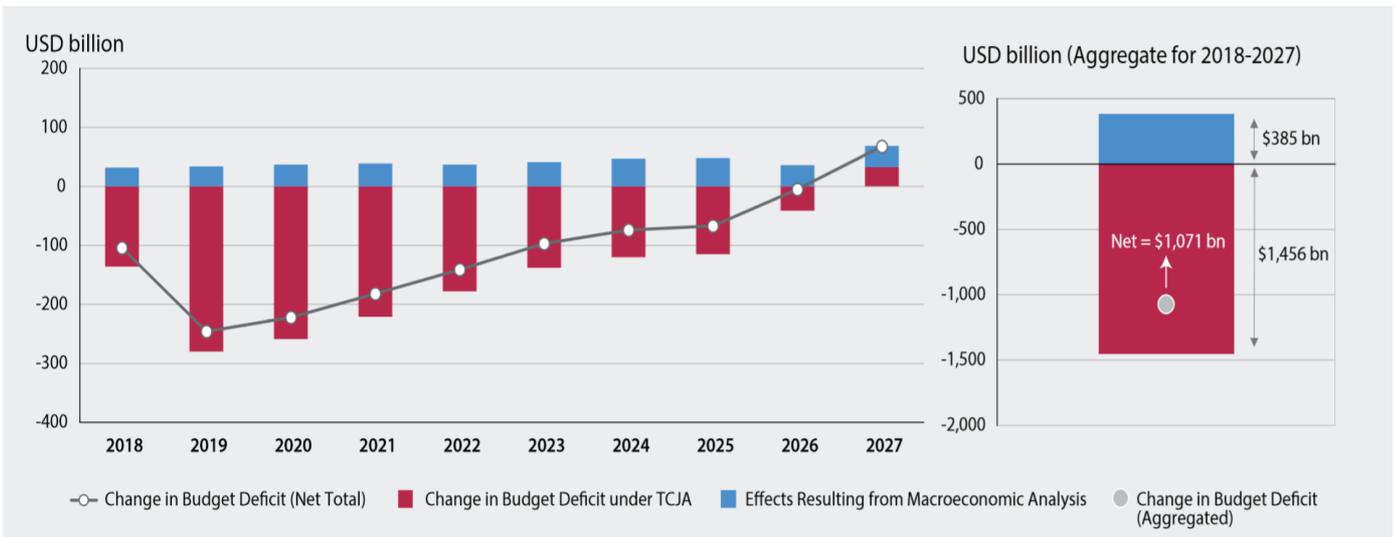
ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: Bloomberg

ຮູບສະແດງ A2 ຄາດຄະເນການຂາດດຸນງົບປະມານຂອງສະຫະລັດອາເມລິກາພາຍໃຕ້ TCJA (2018-2027)

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: Congressional Budget Office, Joint Committee on Taxation

ຮູບສະແດງ A3 ການຄາດຄະເນການປ່ຽນແປງການຂາດດຸນງົບປະມານປະຈຳປີຂອງສະຫະລັດອາເມລິກາພາຍໃຕ້ TCJA (2018-2027)

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ຄະນະກຳມະການຮ່ວມດ້ານພາສີ

ຮູບສະແດງ A4 ການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງລາຍໄດ້ຂອງຄັງເງິນສະຫະລັດອາເມລິກາ

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: Bloomberg

ການປະເມີນໂດຍລວມຂອງທ່າແຮງການຂະຫຍາຍເສດຖະກິດມະຫາພາກ

ຍ້ອນມີຂໍ້ຈຳກັດໃນການກະຕຸ້ນການເຕີບໂຕທາງເສດຖະກິດຂອງສະຫະລັດອາເມລິກາຈາກ TCJA, ການສົ່ງເສີມການເຕີບໂຕທາງບວກໃນຂົງເຂດໂດຍການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງຄວາມຕ້ອງການໃນການສົ່ງອອກຂອງສະຫະລັດອາເມລິກາຈະຖືກຈຳກັດ. ທ່າອ່ຽງການເຕີບໂຕຂອງເສດຖະກິດທາງດ້ານລົບຈາກການຫຼຸດລົງຂອງລາຍຮັບຂອງຄັງເງິນແຫ່ງຊາດສະຫະລັດອາເມລິກາ ແລະ ການເຕີບໂຕທີ່ໄວກວ່າການຄາດຄະເນຈັງຫວະຂອງການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງອັດຕາອອກເບ້ຍຂອງທະນາຄານກາງສະຫະລັດອາເມລິກາຍັງບໍ່ມີປະສິດທິພາບ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍ່ຕາມ, ມັນແມ່ນຄວາມສ່ຽງທີ່ຄວນຕິດຕາມເນື່ອງຈາກວ່າຜົນກະທົບທາງດ້ານເສດຖະກິດມະຫາພາກຂອງ TCJA ທີ່ຊັດເຈນຂຶ້ນ.

ທ່າແຮງຜົນກະທົບຕໍ່ກິດຈະກຳຂອງບໍລິສັດຂ້າມຊາດຂອງສະຫະລັດອາເມລິກາ (MNCs) ຢູ່ຕ່າງປະເທດ

ນອກຈາກຊ່ອງທາງເສດຖະກິດມະຫາພາກເຫຼົ່ານີ້, TCJA ອາດຈະປ່ຽນແປງການພິຈາລະນາດ້ານອາກອນຂອງ MNCs ຂອງສະຫະລັດອາເມລິກາໃນການລົງທຶນ ຫຼື ການຝາກລາຍໄດ້ຂອງພວກເຂົາຢູ່ຕ່າງປະເທດ. ເຖິງແມ່ນວ່າອັດຕາຜົນຕອບແທນຕໍ່ໂອກາດການລົງທຶນທີ່ດີໃນບັນດາປະເທດເຈົ້າພາບ ເຊັ່ນ ອາຊີ ອາດຍັງຄົງມີຄ່າຫຼາຍກວ່າການພິຈາລະນາອາກອນພາຍໃຕ້ TCJA, ໃນຂະນະທີ່ມັນໄດ້ຖືກແນະນຳວ່າການຍົກເລີກເກັບອາກອນກຳໄລບໍລິສັດຂອງສະຫະລັດອາເມລິກາໃນຕົວມັນເອງອາດເຮັດໃຫ້ການປ່ຽນແປງການລົງທຶນໄປສະຫະລັດອາເມລິກາຈາກບັນດາປະເທດ OECD ອື່ນໆ, ອັດຕາອາກອນທີ່ຫຼຸດລົງເຖິງ 21% ກໍ່ເຮັດໃຫ້ອັດຕາຂອງສະຫະລັດອາເມລິກາໃກ້ຄຽງກັບອັດຕາສະເລ່ຍຂອງ OECD ທີ່ບໍ່ຕ່ຳຫຼາຍ. ດັ່ງນັ້ນ, ຈິ່ງບໍ່ໜ້າເປັນໄປໄດ້ໄດ້ວ່າການຍົກເລີກອາກອນກຳໄລຂອງສະຫະລັດອາເມລິກາຈະສົ່ງຜົນຕໍ່ການແຂ່ງຂັນດ້ານອາກອນທົ່ວໂລກຂຶ້ນ.

ການປ່ຽນແປງທີ່ສຳຄັນຫຼາຍແມ່ນ ການປ່ຽນຈາກການນຳໃຊ້ລະບົບອາກອນສາກົນທີ່ນຳໃຊ້ທົ່ວໂລກໄປສູ່ລະບົບອານາເຂດບາງສ່ວນ. ໃນຂະນະທີ່ TCJA ຍັງກຳນົດອາກອນສຳລັບເງິນສິດ ແລະ ຊັບສິນທີ່ສະສົມໄວ້ຢູ່ຕ່າງປະເທດຂອງບໍລິສັດຂ້າມຊາດຂອງສະຫະລັດອາເມລິກາ⁷. ດັ່ງນັ້ນມັນບໍ່ແມ່ນລະບົບຂອງພາຍໃນຢ່າງດຽວ - ມັນອາດຈະມີຜົນກະທົບທາງລົບຕໍ່ບໍລິສັດຂ້າມຊາດ ທີ່ມີລາຍໄດ້ຫຼາຍຝາກໄວ້ຢູ່ຕ່າງປະເທດ. TCJA ຍັງມີບັນດາຂໍ້ກຳນົດທີ່ຄັດກັບ "ການເຄື່ອນຍ້າຍກຳໄລ" ແລະ "ການລົ້ມລະລາຍຂອງຖານ" ຊຶ່ງມີຜົນກະທົບຕໍ່ບັນດາປະເທດເຈົ້າພາບທີ່ MNCs ຂອງສະຫະລັດອາເມລິກາໄດ້ຝາກ "ຊັບສິນທີ່ບໍ່ມີຕົວຕົນ" ສຳລັບຈຸດປະສົງທາງອາກອນ (ເຊັ່ນ: ສິດທິບັດ, ລິຂະສິດ ແລະ ເຄື່ອງ ຫມາຍການຄ້າ), ຫຼື ບ່ອນທີ່ມີທຸລະກຳທາງການເງິນທີ່ມີຄວາມສຳຄັນພາຍໃນກຸ່ມ⁸. ຕາບໃດທີ່ "ຊັບສິນທີ່ບໍ່ມີຕົວຕົນ" ເຫຼົ່ານີ້ ແລະ ການເຮັດທຸລະກຳມີຄວາມສຳຄັນສຳລັບບໍລິສັດຂ້າມຊາດຂອງສະຫະລັດອາເມລິກາໃນຕະຫຼາດທີ່ພັດທະນາແລ້ວເຊັ່ນ ສະຫະພາບເອີຣົບ ຫຼາຍກວ່າ ອາຊີ, ສະຫະພາບເອີຣົບອາດໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຫຼາຍຂຶ້ນ. ບໍລິສັດຂ້າມຊາດຂອງສະຫະລັດອາເມລິກາຍັງສືບຕໍ່ສຶກສາຜົນກະທົບຂອງ TCJA ກ່ຽວກັບສະຖານທີ່ຂອງການດຳເນີນທຸລະກິດຂອງພວກເຂົາຢູ່ຕ່າງປະເທດ, ເນື່ອງຈາກວ່າຜົນກະທົບທີ່ແທ້ຈິງຕໍ່ກິດຈະກຳການລົງທຶນຂອງສະຫະລັດອາເມລິກາໃນອາຊຽນ +3 ຍັງບໍ່ແນ່ນອນ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍ່ຕາມ ອັດຕາຜົນຕອບແທນຈາກໂອກາດການລົງທຶນທີ່ດີໃນບັນດາປະເທດເຈົ້າພາບ, ເຊັ່ນໃນອາຊີ, ອາດຍັງຄົງມີຄ່າຫຼາຍກວ່າການພິຈາລະນາອາກອນພາຍໃຕ້ TCJA.

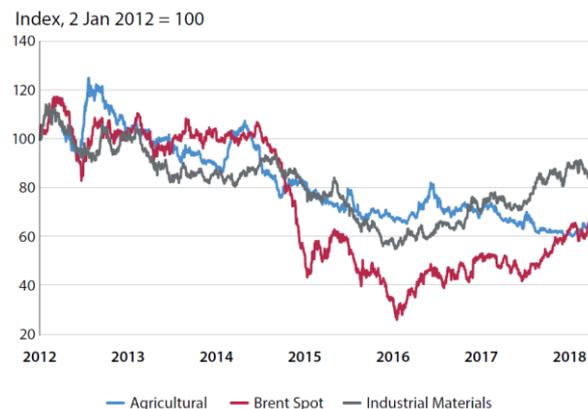
7 TCJA ກຳນົດພາສີ 15.5 % ສຳລັບເງິນສິດ ແລະ ຊັບສິນທີ່ສະສົມຈາກຕ່າງປະເທດໃນລະຫວ່າງເດືອນທັນວາ 1986 ແລະ ເດືອນທັນວາ 2017 ແລະ ພາສີ 8% ສຳລັບລາຍໄດ້ຈາກການລົງທຶນຕ່າງປະເທດໃນໄລຍະດຽວກັນ. ອີງຕາມການຄາດຄະເນໂດຍຄະນະກຳມະການຮ່ວມກ່ຽວກັບພາສີ, ຜົນກະທົບຕໍ່ຄັງອາດຈະມີມູນຄ່າ 339 ຕື້ໂດລາຕໍ່ MNC ໃນສະຕະວັດຕໍ່ໄປ.
8 TCJA ຍັງແນະນຳ " ການທຳລາຍຖານ ແລະ ການຕໍ່ຕ້ານການລ່ວງລະເມີດພາສີ" (BEAT). "TCJA ເຮັດວຽກຄືກັບທາງເລືອກພາສີຂັ້ນຕ່ຳ ໂດຍກຳນົດໃຫ້ບໍລິສັດສາມາດຄິດໄລ່ລາຍໄດ້ທີ່ຕ້ອງໄດ້ເສຍອາກອນຂອງພວກເຂົາໃນສະຫະລັດອາເມລິກາຖ້າພວກເຂົາບໍ່ເອົາໃຈໃສ່ຫັກເງິນເພື່ອຈ່າຍຂ້າມແດນໃຫ້ກັບບໍລິສັດໃນເຄືອຕ່າງປະເທດ. ໃນຂອບເຂດທີ່ວ່າອາກອນທີ່ມີອັດຕາ 10 % ສຳລັບຖານອາກອນທາງເລືອກທີ່ສູງກວ່າພາສີໃນອັດຕາ 21% ສຳລັບຖານອາກອນປົກກະຕິ, ບໍລິສັດຕ້ອງຈ່າຍຄ່າຄວາມແຕກຕ່າງ. BEAT ຈະຖືກປະເມີນຄ່າໃຊ້ຈ່າຍຂອງ MNCs ປະມານ 150 ຕື້ໂດລາໃນໄລຍະທົດສະວັດຕໍ່ໄປ.

5 ການຄ້າໂລກມີການຂະຫຍາຍຕົວຢ່າງແຂງແຮງອີງຕາມຄວາມຕ້ອງການຂອງຕະຫຼາດໂລກ, ບວກກັບແຮງຜັກດັນຈາກການນໍາກັບມາໃຊ້ຄືນສານເຄິ່ງຊັກນໍາໄຟຟ້າ (semiconductor) ໃນທົ່ວໂລກ. ຕົວຊີ້ວັດຂອງອົງການການຄ້າໂລກ (WTO) ຊຶ່ງໃຫ້ເຫັນການເຕີບໂຕທີ່ເຂັ້ມແຂງໃນການສົ່ງອອກ, ການຂົນສົ່ງທາງອາກາດ ແລະການຂົນສົ່ງສິນຄ້າ (ຮູບສະແດງ1.8). ສົມມຸດວ່າການຄ້າສິນຄ້າທີ່ກັບມາໃຊ້ຄືນຂອງໂລກຈະມີການເຕີບໂຕ 5% ໃນປີ 2018-2019 (ການຄາດຄະເນພື້ນຖານຂອງ AMRO: + 4%), ການເຕີບໂຕທາງບວກຕໍ່ເສດຖະກິດຂອງພາກພື້ນອາຊຽນ +3 ຈາກການຄ້າສິນຄ້າທີ່ກັບມາໃຊ້ຄືນໃນໂລກທີ່ຍືນຍົງຄາດວ່າປະມານ 0.8% ທຽບກັບຖານການເຕີບໂຕເສດຖະກິດໃນພາກພື້ນປະມານ 5.5% (ຮູບສະແດງ1.9).⁹ ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ການຂະຫຍາຍຕົວໃນການຄ້າໂລກນີ້ຍັງມີຄວາມສ່ຽງຕໍ່ຄວາມສ່ຽງທີ່ເກີດຂຶ້ນຈາກການປົກປ້ອງການຄ້າ, ຮູບສະແດງ 1.8 ປະລິມານການຄ້າສິນຄ້າທົ່ວໂລກສືບຕໍ່ເພີ່ມຂຶ້ນກາຍທ່າອ່ຽງໃນໄລຍະກາງ

ໝາຍເຫດ: ການອ່ານຄ່າຂອງ 100 ໂຕຊີ້ວັດການເຕີບໂຕຕາມແນວໂນ້ມໃນໄລຍະກາງ; ອ່ານຫຼາຍກວ່າ 100 ແປະນຳວ່າການເຕີບໂຕຂອງແນວໂນ້ມ, ໃນຂະນະທີ່ເສດຖະກິດຕໍ່າກວ່າ 100 ຊຶ່ງໃຫ້ເຫັນວ່າມີການປ່ຽນແປງ. ທິດທາງຂອງການປ່ຽນແປງສະທ້ອນໃຫ້ເຫັນເຖິງ ການປ່ຽນແປງເມື່ອທຽບກັບເດືອນທີ່ຜ່ານມາ. ຕາຕະລາງທຽບໃສ່ມູນຄ່າປະຫວັດຂອງ WTO ກັບຂໍ້ມູນການຄ້າທີ່ແທ້ຈິງ. ການຂະຫຍາຍຕົວຂອງປະລິມານການຄ້າມີແນວໂນ້ມເພີ່ມຂຶ້ນເມື່ອ WTO (ເສັ້ນສີຟ້າ) ສູງກວ່າດັດຊະນີການຄ້າສິນຄ້າ (ເສັ້ນແດງ) ແລະ ຫຼຸດລົງເມື່ອ WTO ຕໍ່າກວ່າດັດຊະນີການຄ້າ. ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ອົງການການຄ້າໂລກ, CPB

ຮູບສະແດງ 1.10 ລາຄາພະລັງງານ ແລະ ໂລຫະອຸດສາຫະກຳໄດ້ເພີ່ມຂຶ້ນໃນປີນີ້

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: Bloomberg

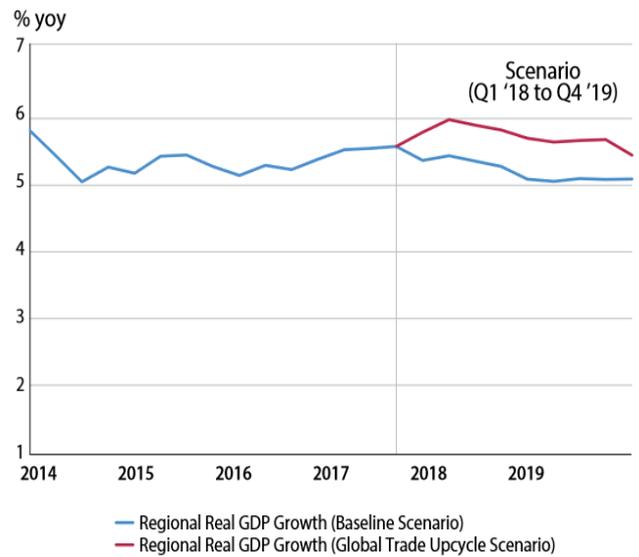
⁹ ແບບຈຳລອງນີ້ສົມມຸດວ່າຈະມີການຂະຫຍາຍຕົວໂດຍພື້ນຖານ 3 % ໃນສະຫະລັດອາເມລິກາ ແລະ 2.5% ໃນເຂດທີ່ໃຊ້ເງິນເອີໂຣ ໃນປີ 2018-19.

¹⁰ ອີກທາງ ບloomberg, ນັກລົງທຶນໄດ້ຊື້ອາໄລມິນຽມໃນທ່າມກາງສັນຍານຕ່າງໆທີ່ວ່າມາດຕະການຂອງຈີນໃນການຫຼຸດການຜະລິດລົງ ແລະ ການຄວບຄຸມສິ່ງແວດລ້ອມ ຈະເຮັດໃຫ້ການສະໜອງຫຼຸດລົງ, ໃນຂະນະທີ່ໂລຫະອຸດສາຫະກຳອື່ນໆເຊັ່ນສິ່ງກະສິໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຈາກການຫຼຸດລົງຂອງຜົນຜະລິດບໍ່ແຮ່.

ໄດ້ຄົ້ນຄວ້າຕື່ມອີກໃນພາກນີ້.

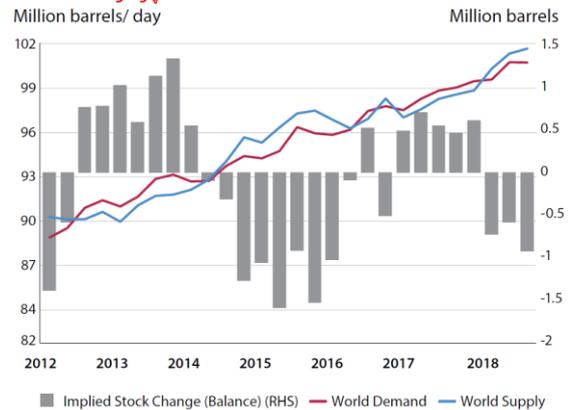
6 ລາຄາສິນຄ້າ, ເຊັ່ນ: ພະລັງງານ ແລະ ໂລຫະອຸດສາຫະກຳ, ຍົກເວັ້ນກະສິກຳ, ໄດ້ມີການຟື້ນຕົວໃນປີນີ້. ໃນຕະຫຼາດພະລັງງານ, ການຫຼຸດການຜະລິດຂອງ OPEC ໄດ້ສະໜັບສະໜູນລາຄານໍ້າມັນທົ່ວໂລກນັບຕັ້ງແຕ່ຕົ້ນປີນີ້ (ຮູບສະແດງ 1.10). ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ການຄາດຄະເນຄວາມຕ້ອງການ ນໍ້າມັນ ແລະ ການສະໜອງນໍ້າມັນ ໂດຍອີງການຄຸ້ມຄອງຂໍ້ມູນພະລັງງານຂອງສະຫະລັດ (EIA) ຊຶ່ງໃຫ້ເຫັນວ່າຄວາມບໍ່ສະເໝີພາບດ້ານການສະໜອງອາດຈະສືບຕໍ່ຢູ່ໃນໄລຍະສັ້ນ. ລາຄາຂອງໂລຫະອຸດສາຫະກຳ (ເຊັ່ນ: ທອງແດງ, ອາລູມິນຽມ ແລະ ເຫຼັກ) ໄດ້ຮັບການສະໜັບສະໜູນທາງນະໂຍບາຍການສະໜອງທີ່ດີຈາກການຫຼຸດລົງຂອງລະດັບຜະລິດຕະພັນ.¹⁰

ຮູບສະແດງ1.9 ການຄ້າໂລກໄດ້ສະໜັບສະໜູນການສົ່ງອອກ ແລະ ການຂະຫຍາຍຕົວຂອງເສດຖະກິດອາຊຽນ +3

ໝາຍເຫດ: ສະຖານະການການຄ້າໂລກຄາດຄະເນວ່າການຂະຫຍາຍຕົວຂອງການຄ້າທົ່ວໂລກໂດຍສະເລ່ຍເພີ່ມຂຶ້ນ 5% ໃນປີ 2018 ແລະ 2019 (ສະເລ່ຍເບື້ອງຕົ້ນຂອງ AMRO: +4 %), ຊຶ່ງສະແດງໃຫ້ເຫັນເຖິງການຂະຫຍາຍຕົວຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງໃນການຄ້າໂລກທີ່ເຫັນໄດ້ໃນ H1 2017. ການຄາດຄະເນເລີ່ມຕົ້ນຈາກ Q4 2017. ສະຖານະການຂຶ້ນພື້ນຖານຄາດວ່າການຂະຫຍາຍຕົວທົ່ວໂລກໂດຍທົ່ວໄປແມ່ນ 3.5 % ໃນປີ 2018 ແລະ 2019. ການຄາດຄະເນເລີ່ມຕົ້ນຈາກ Q1 2018. ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: Oxford Economics, ຄິດໄລ່ໂດຍພະນັກງານ AMRO

ຮູບສະແດງ 1.11 ຄວາມບໍ່ສົມດູນຂອງຄວາມຕ້ອງການນໍ້າມັນ ແລະ ການບໍລິໂພກໃນທົ່ວໂລກຄາດວ່າຈະຍັງຄົງຢູ່ໃນປີ 2018

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: EIA

7. ສະພາບການເງິນຂອງໂລກຍັງຄົງປັບໂຕດີຕໍ່ໄປເຖິງແມ່ນວ່າຈະຮັດກຸມຂຶ້ນໃນຕໍ່ໜ້າ ເພື່ອສະໜັບສະໜູນຕະຫຼາດໂລກແລະການໄຫຼຂອງເງິນທຶນເຂົ້າໃນຕະຫຼາດໃໝ່ (EM) ໃນປະຈຸບັນ (ຮູບສະແດງ 1.12 ແລະ 1.13). ເຖິງຢ່າງໃດກໍ່ຕາມ, ການຂາຍໄລຍະສັ້ນ ໃນຕະຫຼາດໂລກທີ່ເກີດຂຶ້ນຈາກຄວາມກັງວົນຂອງສະຫະລັດອາເມລິກາ.¹¹ ສະແດງໃຫ້ ເຫັນວ່າ ຄວາມອ່ອນໄຫວຂອງຕະຫຼາດ ທີ່ຄາດວ່າຈະປ່ຽນແປງໄວກວ່າອັດຕາດອກເບ້ຍ ຂອງທະນາຄານກາງສະຫະລັດອາເມລິກາທີ່ສູງຂຶ້ນ. ຫຼັງຈາກຊ່ວງເວລາທີ່ຕະ ຫຼາດສະຫງົບ, ຜູ້ອອກນະໂຍບາຍຄວນຈະກະກຽມສໍາລັບການປ່ຽນແປງໃນອານາຄົດ ໃນຂະນະທີ່ສະພາບການເງິນໃນໂລກຮັດກຸມໃນໄລຍະຕໍ່ໜ້າ.

ຮູບສະແດງ 1.12 ການເພີ່ມຂຶ້ນການຂະຫຍາຍຕົວຂອງໂລກໄດ້ສະໜັບສະໜູນການ ລະດົມຊັບສິນໃນ EM, ສະໜັບສະໜູນເງິນສະກຸນຂອງ EM

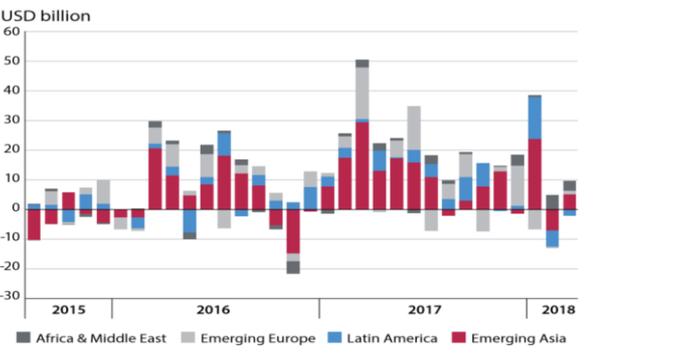
8. ຜົນກະທົບຂອງການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງອັດຕາດອກເບ້ຍໂລກທີ່ໄວກວ່າທີ່ຄາດໄວ້ ໃນ EM, ຊຶ່ງສັງເກດເຫັນການໄຫຼເຂົ້າຫຼາຍ, ຄວນໄດ້ຮັບການຕິດຕາມ. ຮູບສະ ແດງທີ 1.14 (b) ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າ ບໍ່ຄືກັບຕະຫຼາດຮຸ່ນ, ນັກລົງທຶນໂລກໄດ້ຮັບ ຄວາມສ່ຽງສູງໃນໜີ້ຫຼັກຊັບໃນ EM, ດ້ວຍຫຼັກຊັບເຫຼົ່ານີ້ທີ່ກວມເອົາ 12 % ຂອງການກອງທຶນພັນທະບັດໂລກ ໃນເດືອນ ມັງກອນ ປີ 2018 ຊຶ່ງເປັນລະດັບ ສູງຫຼັງ GFC. ອາດຈະມີການປ່ຽນແປງທີ່ບໍ່ເປັນລະບຽບກ່ຽວກັບການຈັດສັນເງິນ ກູ້ ແລະ ການໄຫຼອອກຂອງເງິນທຶນ ຖ້າອັດຕາດອກເບ້ຍເພີ່ມຂຶ້ນຢ່າງໄວວາເນື່ອງ ຈາກການຖີ່ຖົ່ມຫຼັກຊັບ ໄລຍະຍາວຈະກາຍເປັນເລື່ອງທີ່ບໍ່ໜ້າສົນໃຈ.

ຮູບສະແດງ 1.13 ເງິນລົງທຶນໃນຕະຫຼາດຫຼັກຊັບໄດ້ສືບຕໍ່ເຂົ້າສູ່ຕະຫຼາດເກີດໃໝ່

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: Bloomberg, ການຄາດຄະເນຂອງພະນັກງານ AMRO

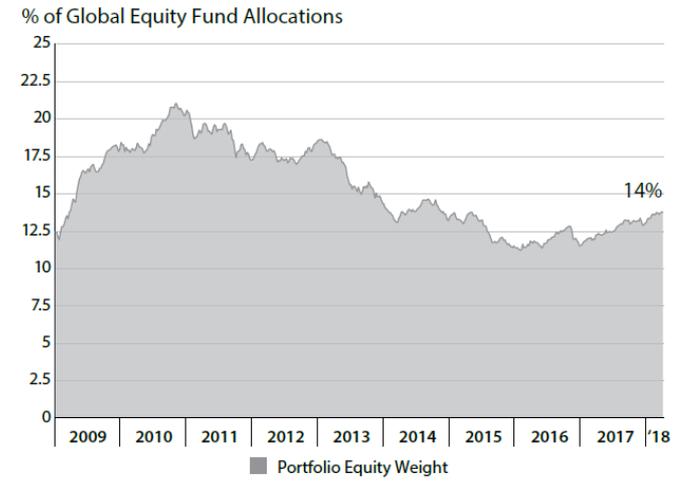
ໝາຍເຫດ: ສໍາລັບຄວາມສ່ຽງທົ່ວໂລກ, ການອ່ານຄ່າບວກທີ່ສູງຂຶ້ນສະແດງໃຫ້ເຫັນ ຄວາມຕ້ອງການຂອງນັກລົງທຶນຫຼາຍຕໍ່ຊັບສິນທີ່ມີຄວາມສ່ຽງ. ມັນຖືກຄາດຄະເນໂດຍ ຜົນລິບຂອງອົງປະກອບຫຼັກທໍາອິດຂອງດັດຊະນີ VIX ທົ່ວໂລກ, ດັດຊະນີ MOVE, ດັດຊະນີການປ່ຽນແປງ FX ທົ່ວໂລກ, ການຂະຫຍາຍພັນທະບັດ BBB ຂອງອາເມລິກາ, ແລະ ການຂະຫຍາຍ EMBIG. ສໍາລັບ FX ໃນ EM, ການເພີ່ມຂຶ້ນໝາຍເຖິງການແຂ່ງ ຄ່າຂອງ FX.

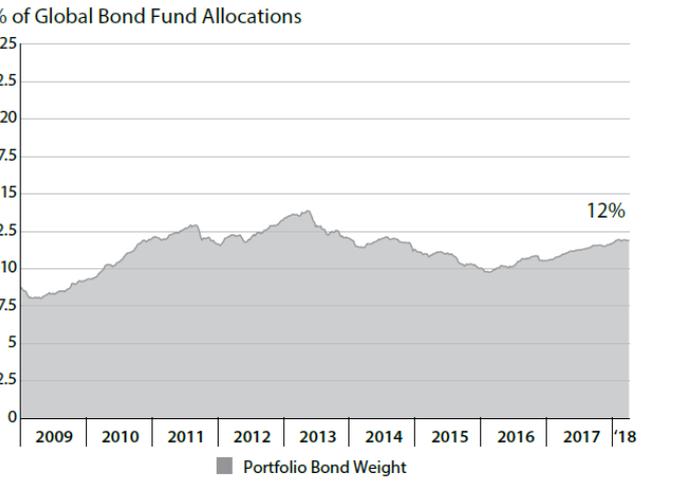
ໝາຍເຫດ: ວັນທີໝາຍເຖິງກະແສເງິນທຶນສຸດທ້ອງຕ່າງປະເທດ

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: IIF

ຮູບສະແດງ 1.14 ນັກລົງທຶນໂລກໄດ້ຮັບຄວາມສ່ຽງສູງໃນໜີ້ຫຼັກຊັບໃນ EM (a) Global Investors' Portfolio Allocation in EM Equities

(b) Global Investors' Portfolio Allocation in EM Bonds

¹¹AMRO (2018) ການປັບປຸງປະຈໍາເດືອນຂອງສະພາບເສດຖະກິດອາຊຽນ 3 (AREO) (ກຸມພາ).

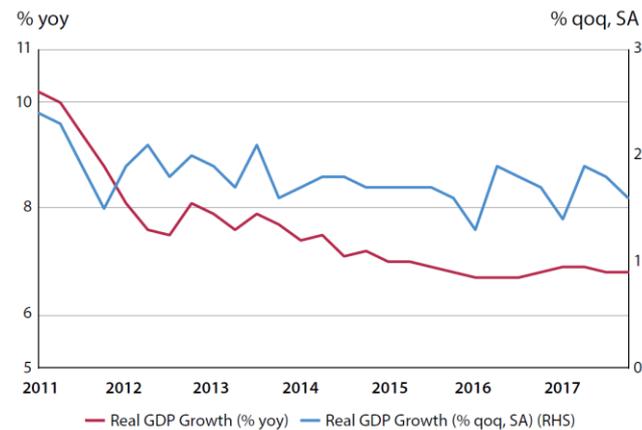
ທ່າອ່ຽງການເຕີບໂຕດ້ານເສດຖະກິດແມ່ນມີຜົນຕິຕໍ່ຈີນ ແລະ ຍີ່ປຸ່ນ, ທີ່ເປັນເສດຖະກິດທີ່ສຳຄັນໃນລະບົບຂອງພາກພື້ນເຮົາ. ການເຕີບໂຕຂອງຈີນແມ່ນຖືກຂັບເຄື່ອນໂດຍການຂະຫຍາຍຕົວທີ່ເຂັ້ມແຂງ ໃນການບໍລິ ໂພກຂອງພາກເອກະຊົນ, ການລົງທຶນດ້ານພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ແລະ ຂະ ແໜງບໍລິການ.

9. ການເຕີບໂຕທາງດ້ານເສດຖະກິດຂອງຈີນແມ່ນການຂະຫຍາຍຕົວຢ່າງກວ້າງຂວາງໃນການບໍລິໂພກ, ການລົງທຶນ ແລະ ການສົ່ງອອກ. ອັດຕາການຂະຫຍາຍໂຕຂອງ GDP ທີ່ແທ້ຈິງເພີ່ມຂຶ້ນ 6,9% ໃນປີ 2017 (ຮູບສະແດງ 1.15), ສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນຍ້ອນການຂະຫຍາຍຕົວຂອງການບໍລິໂພກຂອງພາກເອກະຊົນ ແລະ ການລົງທຶນດ້ານພື້ນຖານໂຄງລ່າງ, ການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງການສົ່ງອອກ. ການເຕີບໂຕຂອງການລົງທຶນຂອງພາກເອກະຊົນໄດ້ຫຼຸດລົງໃນປີ 2016, ໄດ້ເພີ່ມຂຶ້ນປານກາງໃນປີ 2017 ຈາກການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງລາຄາ ແລະ ກຳໄລຂອງບໍລິສັດ (ຮູບສະແດງ 1.16) ເມື່ອພິຈາລະນາຈາກມູມມອງໃນທາງບວກ, AMRO ໄດ້ປັບປຸງການຄາດຄະເນການເຕີບໂຕຂອງ GDP ທີ່ແທ້ຈິງສຳລັບປະເທດຈີນໃນປີ 2018 ເປັນ 6,6 % ແລະ 6,4% ໃນປີ 2019.

10. ອັດຕາເງິນເຟີ້ທົ່ວໄປຂອງຈີນແມ່ນຍັງຄົງຊະລໍໂຕເມື່ອທຽບກັບອັດຕາເງິນເຟີ້ PPI ຊະລໍໂຕຫຼັງຈາກການເພີ່ມຂຶ້ນຢ່າງໄວວາໃນຕົ້ນປີ 2017. ອັດຕາເງິນເຟີ້ຫຼຸດລົງໃນປີ 2017 ສ່ວນໃຫຍ່ສົ່ງຜົນໃຫ້ລາຄາອາຫານຫຼຸດລົງ. ໃນທາງກົງກັນຂ້າມ, ອັດຕາເງິນເຟີ້ຕົ້ນຕໍໄດ້ເພີ່ມຂຶ້ນຕາມການເຕີບໂຕຂອງເສດຖະກິດທີ່ເຂັ້ມແຂງ. ພາຍຫຼັງທີ່ການເຕີບໂຕຕິດລົບຍາວນານ, ອັດຕາເງິນເຟີ້ PPI ໄດ້ກັບມາມີສະເຖຍລະພາບນັບຕັ້ງແຕ່ເດືອນກັນຍາ 2016 ຍ້ອນການພື້ນຕົວທີ່ແຂງແຮງຂອງລາຄາສິນຄ້າໃນຂະນະທີ່ພາວະການຫຼຸດລົງຂອງກຳລັງການຜະລິດ, ການຄາດຄະເນ ແລະ ໃນບາງຂອບເຂດຂອງຜົນກະທົບພື້ນຖານ.

11. ບັນຊີເງິນທຶນ ແລະ ບັນຊີທາງການເງິນຂອງຈີນທີ່ໄດ້ຈົດທະບຽນມີການເກີນດຸນໃນໄຕມາດ 1 ຫາທີ 3 ຂອງປີ 2017 ເປັນຄັ້ງທຳອິດໃນສາມປີ (ຮູບສະແດງ 1.17). ຊຶ່ງສະທ້ອນໃຫ້ເຫັນເຖິງການລົງທຶນໃນຮຸ້ນຂອງຕ່າງປະເທດທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນໃນຕະຫຼາດທຶນຂອງຈີນ, ຊຶ່ງລວມທັງຕະຫຼາດຮຸ້ນຊ່ຽງໄຮ້ໃນດັດຊະນີ MSCI ໃນວັນທີ 20 ມິຖຸນາ 2017

ຮູບສະແດງ 1.15 ຈີນສາມາດຮັກສາຈັງຫວະການເຕີບໂຕໃນປີ 2017

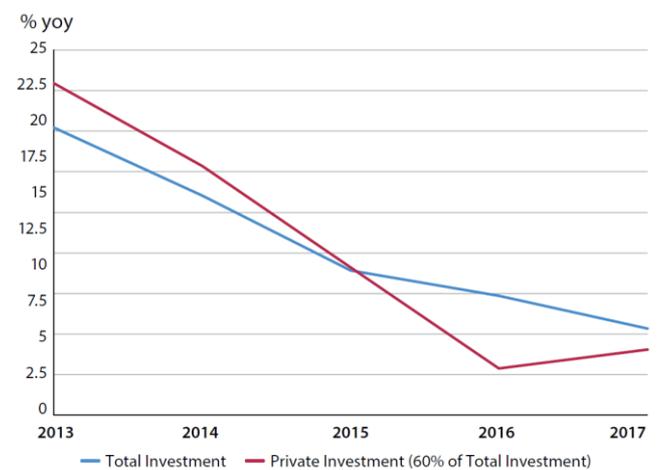

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ຫ້ອງການສະຖິຕິຂອງຈີນ

ແລະ ການສ້າງຕັ້ງການເຊື່ອມໂຍງການຄ້າພັນທະບັດລະຫວ່າງຮົງກົງກັບຈີນ. ກ່ອນໜ້ານີ້ຄວາມກັງວົນກ່ຽວກັບການໄຫຼອອກຂອງເງິນທຶນຈາກປະເທດຈີນເລີ່ມຫຼຸດລົງໄປຄຽງຄູ່ກັບທ່າອ່ຽງເສດຖະກິດທີ່ດີ, ມີອັດຕາແລກປ່ຽນທີ່ໜັ້ນຄົງຫຼາຍ, ເຊັ່ນດຽວກັນກັບການຄຸ້ມຄອງດ້ານການໄຫຼຂອງເງິນທຶນຂ້າມຊາຍແດນຜ່ານນະໂຍບາຍການເງິນມະຫາພາກ. ເມື່ອທຽບກັບສະກຸນເງິນໃນພາກພື້ນເງິນຢວນ (RMB) ແມ່ນແຂງຄ່າທຽບກັບເງິນໂດລາ USD (ຮູບສະແດງ 1.18). ການປັບໃຊ້ປັດໄຈການປັບຕົວແບບຕອບໂຕໄດ້ຮອບໂຕໃນກົນໄກການກຳນົດລາຄາທີ່ທ່າທຽມກັນຂອງ RMB/USD ໃນເດືອນພຶດສະພາ 2017 ໄດ້ຊ່ວຍຫຼຸດຜ່ອນການປ່ຽນແປງອັດຕາແລກປ່ຽນຫຼາຍເກີນໄປ. ບົດບາດການຂະຫຍາຍຕົວຂອງ RMB ໃນຖານະເປັນສະກຸນເງິນສຳລັບການຕົກລົງທາງການຄ້າ ແລະ ໃນຕະຫຼາດການເງິນ, ການສື່ສານທີ່ຊັດເຈນໂດຍຜູ້ກຳນົດນະໂຍບາຍໃນ RMB ຈະຊ່ວຍຮັກສາຄວາມຄາດຫວັງຂອງຕະຫຼາດ.

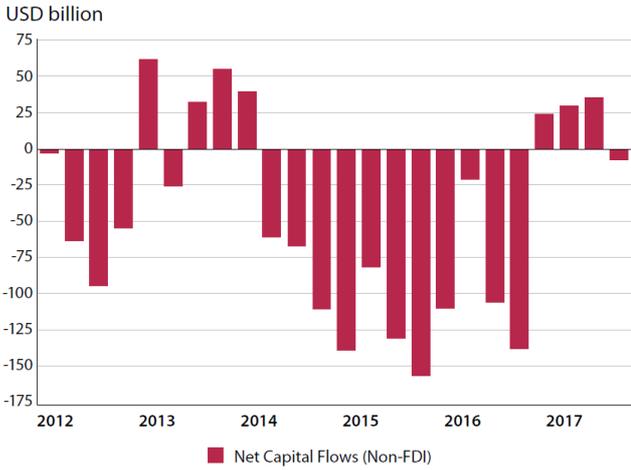
12. ໃນຂະນະທີ່ເສດຖະກິດຂອງຈີນຍັງສືບຕໍ່ປະຕິບັດການປະຕິຮູບໂຄງສ້າງ, ຄວາມເປັນໄປໄດ້ຂອງການເຕີບໂຕທີ່ຫຼຸດລົງຢ່າງໄວວາ (ການຊະລໍໂຕຂອງເສດຖະກິດ) ທີ່ກຳລັງຢູ່ໃນລະດັບຕໍ່າໃນໄລຍະສັ້ນ. ຄວາມສ່ຽງໃນຂະແໜງອະສັງຫາລິມາຊັບ, ທຸລະກິດ ແລະ ຂະແໜງການເງິນໄດ້ຮັບການຫຼຸດຜ່ອນໂດຍມາດຕະການດ້ານນະໂຍບາຍ. ມາດຕະການທາງດ້ານນະໂຍບາຍທີ່ຈຳກັດການຄາດຄະເນໄດ້ຊ່ວຍຫຼຸດການເຕີບໂຕຢ່າງໄວວາຂອງລາຄາຊັບສິນທີ່ຢູ່ອາໄສໃນຕົວເມືອງເຂດ 1 ແລະ 2. ພາກທຸລະກິດທີ່ບໍ່ແມ່ນທາງດ້ານການເງິນ, ການເພີ່ມຂຶ້ນໜີ້ສິນໄດ້ຫຼຸດລົງຍ້ອນກຳໄລບໍລິສັດເພີ່ມຂຶ້ນທ່າມກາງການເພີ່ມຂຶ້ນຫຼາຍຂອງລາຄາຜູ້ຜະລິດຕາມນະໂຍບາຍໜີ້ສິນເປັນທຶນ ແລະ ການຫັນຊັບສິນເປັນທຶນຕາມລາຄາຕະຫຼາດ ຊຶ່ງໄດ້ປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການຫຼຸດຜ່ອນໜີ້ສິນ. ໃນຂະແໜງການເງິນ, ການລົງທຶນຂອງທະນາຄານໃນບໍລິສັດໃນຂະແໜງການທີ່ມີໜີ້ສິນຫຼາຍເຊັ່ນ ຂະແໜງທີ່ຜະລິດເກີນຄວາມຕ້ອງການ (ແມ່ນຖືກປະເມີນໃນລະດັບກາງ, ເຖິງແມ່ນວ່າການເປີດເຜີຍນີ້ມີຄວາມສຳຄັນສຳລັບ

ຮູບສະແດງ 1.16 ການລົງທຶນຂອງພາກເອກະຊົນໄດ້ເພີ່ມຂຶ້ນໃນປີ 2017

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ຫ້ອງການສະຖິຕິຂອງຈີນ

ຮູບສະແດງ 1.17 ບັນຊີເງິນທຶນ ແລະ ບັນຊີການເງິນຂອງຈີນ (ກະແສການໄຫຼເຂົ້າຂອງການລົງທຶນໂດຍກົງ) ແມ່ນເກີນດຸນໃນຊ່ວງຕົ້ນປີ 2017

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ການບໍລິຫານການແລກປ່ຽນເງິນຕາຕ່າງປະເທດຂອງລັດຖະບານຈີນ

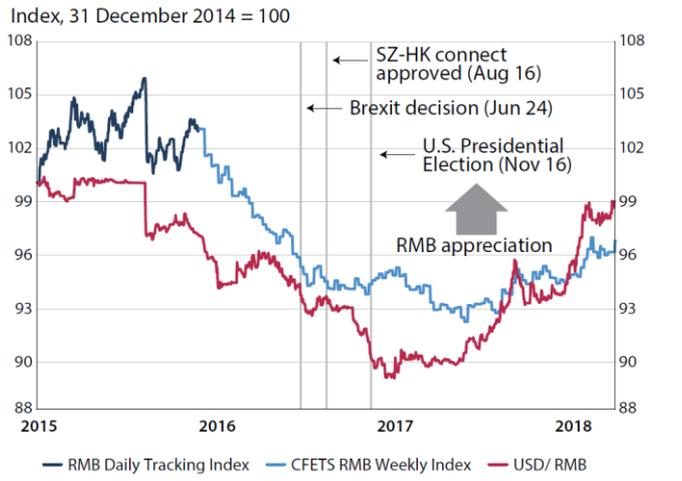
ທະນາຄານຂະໜາດນ້ອຍ.¹² ລະບຽບການທີ່ເຄັ່ງຄັດໂດຍໜ່ວຍງານທີ່ຄຸ້ມຄອງການເງິນຂອງຈີນ ລວມທັງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການປະເມີນນະໂຍບາຍປ້ອງກັນຄວາມສ່ຽງທາງດ້ານການເງິນ (MPA) ທີ່ເລີ່ມຕົ້ນໃນປີ 2016 ໄດ້ກຳນົດຂໍ້ຈຳກັດຕໍ່ກິດຈະກຳທີ່ມີຄວາມສ່ຽງຂອງທະນາຄານແລະເພີ່ມຄວາມລະມັດລະວັງໃນການໃຫ້ກູ້ຢືມໂດຍສະເພາະໃນທະນາຄານຂະໜາດກາງ ແລະ ຂະໜາດນ້ອຍ.

13. ໃນຂະນະທີ່ຄວາມສ່ຽງພາຍໃນປະເທດຈີນໄດ້ຮັບການຫຼຸດລົງ, ຄວາມສ່ຽງພາຍນອກຂອງການປົກປ້ອງທາງການຄ້າທີ່ມີເປົ້າໝາຍແມ່ນຈີນ, ຊຶ່ງມີການຂະຫຍາຍຕົວຢ່າງຫຼວງຫຼາຍໃນພາກພື້ນ ແມ່ນເພີ່ມຂຶ້ນໂດຍການໃຊ້ນະໂຍບາຍການຄ້າຂອງສະຫະລັດອາເມລິກາ. ຈີນ, ຍີ່ປຸ່ນ ແລະ ເກົາຫຼີ, ແມ່ນໜຶ່ງໃນບັນດາຄູ່ຄ້າໃຫຍ່ທີ່ສຸດຂອງສະຫະລັດອາເມລິກາໃນແງ່ຂອງການຂາດດຸນການຄ້າສອງຝ່າຍຂອງສະຫະລັດອາເມລິກາ ແລະ ອາດຈະຍັງສືບຕໍ່ເປັນເປົ້າໝາຍຂອງສະຫະລັດອາເມລິກາໃນການດຳເນີນການຄ້າ. ໃນເດືອນມີນາ, ປະທານາທິບໍດີ ຫຼ້າ ໄດ້ເດີນໜ້າດ້ວຍການນຳໃຊ້ອັດຕາພາສີ 25% ໃນພາສີນຳເຂົ້າເຫຼັກ ແລະ 10% ໃນການນຳເຂົ້າອາລູມິນຽມຈາກທົ່ວໂລກ, ລວມທັງຈີນ. ກ່ອນໜ້ານັ້ນໃນເດືອນມັງກອນປີ 2018, ສະຫະລັດອາເມລິກາໄດ້ກຳນົດອັດຕາພາສີກ່ຽວກັບການນຳເຂົ້າແຜງພະລັງງານແສງອາທິດ ແລະ ເຄື່ອງຊັກຜ້າ, ຊຶ່ງສົ່ງຜົນກະທົບຕໍ່ທຸລະກິດໃນຈີນ (ລວມທັງຜູ້ສົ່ງອອກທີ່ສຳຄັນໃນພາກພື້ນ). ການປະຕິບັດນະໂຍບາຍການຄ້າຂອງສະຫະລັດອາເມລິກາ ແລະ ການປະຕິບັດການແກ້ແຄ້ນທີ່ອາດເກີດຂຶ້ນຈາກພາກພື້ນ ອາດຈະເຮັດໃຫ້ເກີດຄວາມເຄັ່ງຕຶງທາງການຄ້າຫຼາຍຂຶ້ນ ທີ່ຍັງຄົງມີຄວາມສ່ຽງໃນໄລຍະເວລາທີ່ເຫຼືອຂອງປີ.

14. ການຕ້ານຄວາມສ່ຽງນອກຂອງການປົກປ້ອງທາງດ້ານການຄ້າພາຍໃນໄລຍະສັ້ນນີ້, ໄດ້ເພີ່ມການຄ້າຂະຫວ່າງພາກພື້ນກັບຈີນທີ່ເປັນແຫຼ່ງຄວາມຕ້ອງການສຸດທ້າຍຈະສືບຕໍ່ສົ່ງຜົນດີຕໍ່ກັບພາກພື້ນ. ການປ່ຽນແປງທາງດ້ານເສດຖະກິດຂອງຈີນຕໍ່ການເຕີບໂຕຂອງການບໍລິໂພກຈະສ້າງຄວາມຕ້ອງການຫຼາຍຂຶ້ນເພື່ອນຳເຂົ້າສິນຄ້າບໍລິໂພກ ແລະ ການບໍລິການຈາກພາກພື້ນ. ການນຳເຂົ້າສິນຄ້າບໍລິໂພກຈາກອາຊຽນຂອງຈີນເພີ່ມຂຶ້ນຢ່າງໄວວາ

12 ບັນດາຂະແໜງການທີ່ຖືຮຸ້ນໃຫຍ່ຂອງໜີ້ສິນລວມຂອງບໍລິສັດເຊັ່ນ ການຜະລິດ (20%), ອະສັງຫາລິມະສັບ (15%), ບໍລິການສາທາລະນະ (14%), ການກໍ່ສ້າງ (12%) ແລະ ການຂົນສົ່ງ (12%). ເຖິງແມ່ນວ່າຄວາມໜັ້ນຄົງດ້ານການເງິນທີ່ມີຄວາມສ່ຽງຈາກໜີ້ສິນຂອງບໍລິສັດສູງໄດ້ຫຼຸດລົງຍ້ອນສະພາບເສດຖະກິດ ແລະ ມາດຕະການນະໂຍບາຍທີ່ດີຂຶ້ນ, ເນື່ອງຈາກການຂະຫຍາຍຕົວຂອງຜະລິດຕະພັນຍັງສືບຕໍ່ຊັກຊ້າໃນການເຕີບໂຕຂອງໜີ້ສິນ, ກຳໄລ ແລະ ການຈ່າຍໜີ້ສິນໄດ້ຫຼຸດລົງໃນບາງຂະແໜງການເຊັ່ນ: ການຂຸດຄົ້ນບໍ່ແຮ່, ອະສັງຫາລິມະສັບ, ເຫຼັກ ແລະ ການກໍ່ສ້າງ. ພາຍໃນຂະແໜງອຸດສາຫະກຳ, SOEs ເບິ່ງຄືວ່າຈະສະແດງຕົວຊີ້ວັດທີ່ອ່ອນແອວ່າບັນດາຜູ້ທີ່ບໍ່ແມ່ນບໍລິສັດ. ການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງເງິນກູ້ຢືມກວ່າການຄາດຄະເນໃນທຳມະການເງິນຂອງຈີນທີ່ເຂັ້ມງວດສາມາດສ້າງຄວາມຫຍຸ້ງຍາກຂອງບໍລິສັດ, ຊຶ່ງອາດຈະເຮັດໃຫ້ຄວາມອ່ອນແອຂອງບໍລິສັດເຫຼົ່ານີ້ເຮັດໃຫ້ເກີດຄວາມສັບສົນ. ຕາມການສຶກສາຂອງ AMRO, "ໜີ້ສິນຂອງບໍລິສັດທີ່ສູງໃນປະເທດຈີນ: ການປະເມີນຄວາມສ່ຽງຂອງຂະແໜງການ ແລະ ເສດຖະກິດມະຫາພາກ", ພະຈິກ 2017.

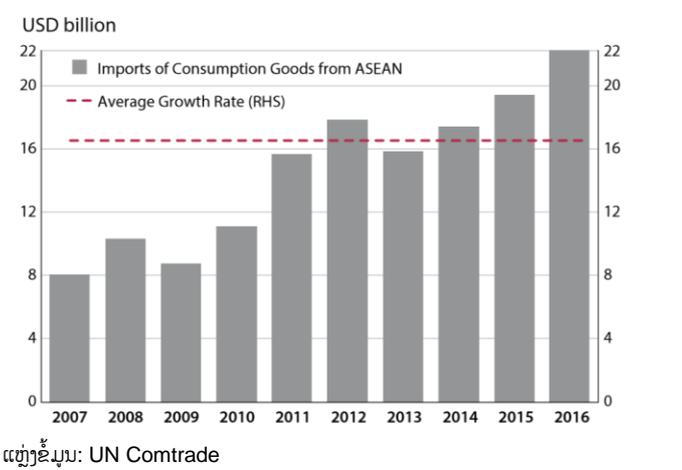
ຮູບສະແດງ 1.18 ສອດຄ່ອງກັບເງິນຕາຕ່າງປະເທດອື່ນໆ, ເງິນຢວນໄດ້ແຂງຄ່າຂຶ້ນທຽບກັບເງິນໂດລາ

ໝາຍເຫດ: ສຳລັບ USD / RMB, ການເພີ່ມຂຶ້ນໝາຍເຖິງ RMB ການແຂງຄ່າ. ເສັ້ນສີເທົາແມ່ນການທີ່ອັງກິດລົງມະຕິອອກຈາກສະຫະພາບເອີຣົບ ໃນເດືອນມິຖຸນາ 2016, ການອະນຸມັດໂຊມຕໍ່ລະຫວ່າງ Shenzhen-Hong Kong ໃນເດືອນສິງຫາ 2016 ແລະ ການເລືອກຕັ້ງປະທານາທິບໍດີສະຫະລັດອາເມລິກາໃນເດືອນພະຈິກ 2016.
ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ທະນາຄານກາງຂອງ ສປປ ຈີນ

(ຮູບສະແດງ 1.19). ການບໍລິໂພກ ແລະ ການບໍລິການຂອງຈີນຈາກພາກພື້ນໄດ້ເພີ່ມຂຶ້ນ. ກິດຈະກຳທ່ອງທ່ຽວຕ່າງປະເທດຂອງປະຊາຊົນຈີນໃນພາກພື້ນໄດ້ເພີ່ມຂຶ້ນຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ (ຮູບສະແດງ 1.20), ຊຶ່ງໄດ້ສະໜັບສະໜູນການພັດທະນາຂະແໜງການບໍລິການ ແລະ ເປັນແຫຼ່ງສຳຄັນຂອງລາຍໄດ້ ທີ່ເປັນເງິນຕາຕ່າງປະເທດ ໂດຍສະເພາະແມ່ນສຳລັບເສດຖະກິດອາຊຽນ ທີ່ກຳລັງພັດທະນາ. ນອກຈາກນີ້ ຈີນ ຍັງມີການຂະຫຍາຍຕົວເປັນນັກລົງທຶນ

ຮູບສະແດງ 1.19 ການນຳເຂົ້າສິນຄ້ານຳໃຊ້ຈາກອາຊຽນຂອງຈີນເພີ່ມຂຶ້ນຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: UN Comtrade

ຮູບສະແດງ 1.20 ນັກທ່ອງທ່ຽວຈາກຈີນ (ບໍ່ລວມເອົາຮົງກົງ) ກວມເອົາອັດຕາການເພີ່ມຂຶ້ນຢ່າງໄວວາໃນປະເທດຕ່າງໆໃນພາກພື້ນ

	ຈຳນວນນັກທ່ອງທ່ຽວຈີນໃນປີ 2016 (ລ້ານຄົນ)	ສັດສ່ວນນັກທ່ອງທ່ຽວຂອງຈີນໃນຈຳນວນນັກທ່ອງທ່ຽວທັງໝົດທີ່ເຂົ້າໄປໃນພາກພື້ນ (%)		
		2009	2012	2016
ບູໄນ*	0.04	0.4	0.5	0.5
ກຳປູເຈຍ	0.8	6.3	9.3	16.6
ອິນໂດເນເຊຍ*	1.2	6.2	8.5	12.0
ຍີ່ປຸ່ນ	5.0	14.8	17.1	26.5
ເກົາຫຼີ	8.1	17.2	25.5	46.8
ສປປ ລາວ*	0.4	6.4	6.0	10.2
ມາເລເຊຍ*	2.1	4.3	6.2	7.9
ມຽນມາ*	0.05	n.a.	n.a.	14.5
ຟີລິບປິນ	0.7	5.1	5.9	11.3
ສິງກະໂປ	2.9	9.7	14.0	17.5
ໄທ	8.8	5.5	12.5	26.9
ຫວຽດນາມ	2.7	14.0	20.9	26.9
ລວມທັງໝົດ	32.0	7.8	12.0	20.6

ໝາຍເຫດ: * ຂໍ້ມູນສຳລັບປະເທດມຽນມາໃນປີ 2016; ຂໍ້ມູນສຳລັບບູໄນ ແລະ ອິນໂດເນເຊຍໃນປີ 2015; ຂໍ້ມູນສຳລັບ ສປປລາວ ໃນປີ 2014. ຂໍ້ມູນສຳລັບປະເທດມາເລເຊຍລວມມີນັກທ່ອງທ່ຽວຈາກຮົງກົງ.

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ເຈົ້າໜ້າທີ່ລັດ, ການຄິດໄລ່ຂອງເຈົ້າໜ້າທີ່ AMRO

ພາຍນອກໃຫຍ່, ທີ່ນຳໃຊ້ເງິນຝາກປະຢັດມາການລົງທຶນຢູ່ຕ່າງປະເທດ. ການລົງທຶນໂດຍກົງຢູ່ຕ່າງປະເທດຂອງຈີນ (ODI) ທີ່ຕິດພັນກັບການລິເລີ່ມນະໂຍບາຍໜຶ່ງແລວທາງ ໜຶ່ງເສັ້ນທາງ (BRI) ທີ່ຈະຊ່ວຍຫຼຸດຜ່ອນຄວາມຫຼຸດໂຕນຂອງການລົງທຶນໃສ່ພື້ນຖານໂຄງລ່າງໃນບາງປະເທດອາຊຽນ (ເບິ່ງ Box K ກ່ຽວກັບການລິເລີ່ມນະໂຍບາຍ ໜຶ່ງແລວທາງໜຶ່ງເສັ້ນທາງ).

ປະເທດຍີ່ປຸ່ນຍັງສືບຕໍ່ເຕີບໂຕຢ່າງແຂງແຮງສູງກວ່າທ່າອ່ຽງຂອງການຂະຫຍາຍຕົວຍ້ອນຄວາມຕ້ອງການພາຍນອກທີ່ແຂງແຮງ ແລະ ມີນະໂຍບາຍເສດຖະກິດມະຫາພາກສະໜັບສະໜູນທີ່ດີ.

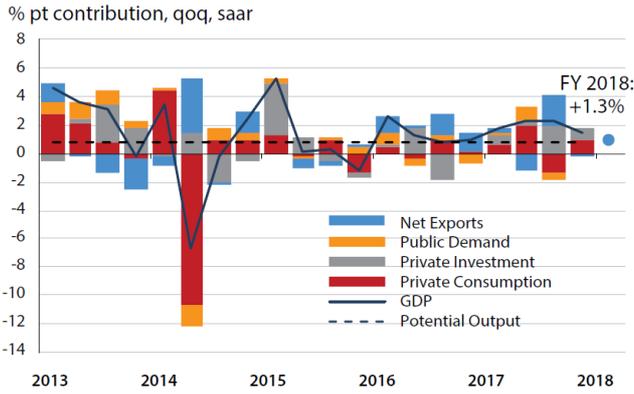
15. ໃນປະເທດຍີ່ປຸ່ນ, ການເຕີບໂຕຂອງເສດຖະກິດຍັງສືບຕໍ່ແຂງແຮງ, ດີກວ່າອັດຕາການຂະຫຍາຍຕົວທີ່ມີທ່າແຮງສະໜັບສະໜູນໂດຍຄວາມຕ້ອງການພາຍໃນ ແລະ ຄວາມຕ້ອງການພາຍນອກຢ່າງແຂງແຮງ (ຮູບ 1.21)¹³. ການສຳຫຼວດຫຼ້າສຸດຂອງ ທ່ານ ທັນກັນ (Tankan) ໃນໄຕມາດທີ 3 ປີ 2017 ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າຜູ້ຜະລິດຍີ່ປຸ່ນມີຄວາມໝັ້ນໃຈກັບສະພາບທຸລະກິດຂອງຍີ່ປຸ່ນປະຈຸບັນກວ່າພວກເຂົາມີໃນໜຶ່ງສະຕະວັດທີ່ຜ່ານມາ. ການບໍລິໂພກຂອງຄົວເຮືອນພາກເອກະຊົນ ຍັງໄດ້ເພີ່ມຂຶ້ນຍ້ອນລາຍໄດ້ຂອງຄົວເຮືອນ ທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນເທື່ອລະກ້າວ ດ້ວຍການຂະຫຍາຍຕົວຂອງຕະຫຼາດແຮງງານ. ການຄາດຄະເນທາງບວກຍັງສະທ້ອນໃຫ້ເຫັນເຖິງຜົນກະທົບຂອງນະໂຍບາຍເສດຖະກິດມະຫາພາກທີ່ສະໜັບສະໜູນ, ລວມທັງການປະຕິບັດໂຄງການກະຕຸ້ນເສດຖະກິດ ສີກປີ 2016¹⁴. AMRO ຄາດວ່າການເຕີບໂຕຈະຊ້າລົງເຖິງ 1,3 % ໃນສີກປີ 2018 ຍ້ອນການປະກອບສ່ວນຂອງການໃຊ້ຈ່າຍຂອງພາກລັດຕໍ່ການຫຼຸດລົງຂອງການເຕີບໂຕຂອງເສດຖະກິດໂດຍລວມ. ສຳລັບສີກປີ 2019, ການຂະຫຍາຍຕົວຂອງ GDP ທີ່ຄາດວ່າຈະຢູ່ທີ່ 0.7%.

16 ອັດຕາເງິນເຟີ້ຜູ້ບໍລິໂພກໃນປະເທດຍີ່ປຸ່ນຍັງຫຼຸດລົງ ເຖິງແມ່ນວ່າສະພາບຕະຫຼາດແຮງງານ ແລະ ລາຄາສິນຄ້າທົ່ວໂລກຈະສູງຂຶ້ນ. CPI (ລາຄາອາຫານສິດໃໝ່ຫຼຸດລົງ ແຕ່ລວມທັງລາຄາສິນຄ້າທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບພະລັງງານ) ອັດຕາເງິນເຟີ້ຄ່ອຍໆເພີ່ມຂຶ້ນນັບຕັ້ງແຕ່ທ້າຍປີ 2016 ເນື່ອງມາຈາກລາຄາສິນຄ້າທົ່ວໂລກເພີ່ມຂຶ້ນແຕ່ CPI (ອາຫານສິດ ແລະ ພະລັງງານໜ້ອຍ) ຍັງຕໍ່າ (ຮູບສະແດງ 1.22). ອັດຕາເງິນເຟີ້ຄາດວ່າຈະເພີ່ມຂຶ້ນປະມານ 0.7-0.8% ໃນໄລຍະສັ້ນດ້ວຍອັດຕາການເຕີບໂຕເສດຖະກິດທີ່ມີທ່າແຮງສູງກວ່າ ແລະ ຜົນກະທົບຈາກລາຄາສິນຄ້າທົ່ວໂລກທີ່ສູງຂຶ້ນ. ໃນໄລຍະກາງ, ອັດຕາເງິນເຟີ້ຄາດວ່າຈະຢູ່ພາຍໃຕ້ເປົ້າໝາຍ 2%, ຊຶ່ງຫຼຸດລົງດ້ວຍລາຄາຕາມໂຄງສ້າງ (ເຊັ່ນ: ຄ່າເຊົ່າເຮືອນ ແລະ ຄ່າບໍລິຫານພາກລັດ).

17 ສະພາບການເງິນໃນປະເທດຍີ່ປຸ່ນຍັງຄົງມີຄວາມສອດຄ່ອງກັບສະພາບເງິນທຶນທີ່ພຽງພໍ. ເນື່ອງຈາກສະພາບຄ່ອງທີ່ເອື້ອອຳນວຍ ແລະ ອັດຕາອັດຕາດອກເບ້ຍ ຕິດລືບ ຫາ 0, ສະຖາບັນການເງິນໄດ້ສືບຕໍ່ການຄົ້ນຫາຜົນຜະລິດຂອງຕົນໂດຍການຂະຫຍາຍການກູ້ຢືມໃຫ້ກັບຂະແໜງອະສັງຫາລິມະຊັບ ແລະ ຄົວເຮືອນທີ່ມີການຈຳນຳ. ສຳລັບທຸລະກິດ, ຄວາມຕ້ອງການດ້ານການເງິນຂອງບໍລິສັດໄດ້ເພີ່ມຂຶ້ນ. ເຖິງແມ່ນວ່າ ມີສະພາບເງິນທຶນທີ່ພຽງພໍ ແຕ່ທະນາຄານຍັງສືບຕໍ່ປະເຊີນກັບຄວາມທ້າທາຍດ້ານກຳໄລທີ່ມີອັດຕາດອກເບ້ຍຕໍ່າໃນການໃຫ້ກູ້ຢືມພາຍໃນປະເທດ, ຊ່ວຍໃຫ້ພວກເຂົາຢືມ ແລະ ລົງທຶນຢູ່ຕ່າງປະເທດ ເພື່ອຜົນໄດ້ຮັບ ແລະ ອັດຕາດອກເບ້ຍທີ່ສູງກວ່າ.

¹³ ການຄາດຄະເນການເຕີບໂຕຂອງຍີ່ປຸ່ນແມ່ນ 0.7 ຫາ 0.9 %.
¹⁴ ສີກປີປະມານຂອງຍີ່ປຸ່ນແມ່ນແຕ່ເດືອນ ເມສາ ຫາ ມີນາ.

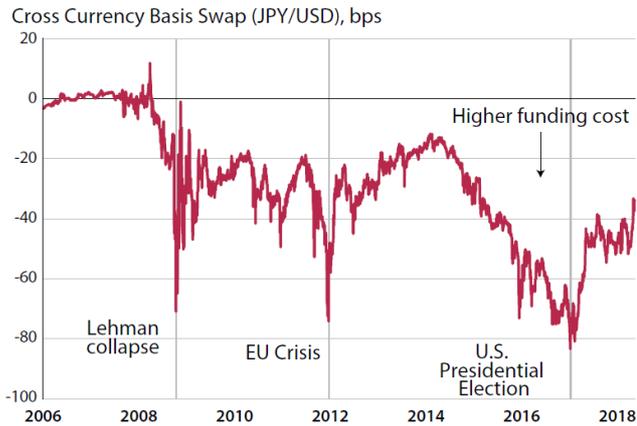
ຮູບສະແດງ 1.21 ການຂະຫຍາຍຕົວຂອງຍີ່ປຸ່ນສືບຕໍ່ມີຄວາມເຂັ້ມແຂງ ແລະ ສູງກວ່າທ່າແຮງ

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ຫ້ອງການສໍານັກງານນາຍົກລັດຖະມົນຕີຂອງຍີ່ປຸ່ນ

18. ທະນາຄານຍີ່ປຸ່ນຍັງສືບຕໍ່ເປັນຜູ້ໃຫ້ກູ້ຢືມທີ່ສໍາຄັນໃນຂົງພາກພື້ນ. ການຫຼຸດຜ່ອນການສະໜອງເງິນໂດລາສະຫະລັດອາເມລິກາ ແລະ ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍໃນການປະກັນຄວາມສ່ຽງ ໄດ້ກວມເອົາຄ່າໃຊ້ຈ່າຍໃນການລົງທຶນທີ່ເປັນເງິນໂດລາຂອງທະນາຄານຍີ່ປຸ່ນ ຊຶ່ງສະໜັບສະໜູນເງິນກູ້ຢືມເງິນໂດລາໃນພາກພື້ນ. ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍໃນການລົງທຶນທີ່ເປັນເງິນໂດລາ ທີ່ວັດແທກຜ່ານສະກຸນເງິນແລກປ່ຽນເງິນຕາພື້ນຖານ ໄດ້ຫຼຸດລົງຈາກຈຸດສູງສຸດໃນທ້າຍປີ 2016 (ຮູບສະແດງ 1.23), ສ່ວນຫນຶ່ງແມ່ນມາຈາກການຫຼຸດລົງຊຶ່ງຄວາມຂອງການລົງທຶນໃນພັນທະບັດຢູ່ຕ່າງປະເທດຂອງນັກລົງທຶນຍີ່ປຸ່ນໃນປີ 2017. ເຖິງຢ່າງໃດກໍ່ຕາມ, ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍໃນການລົງທຶນທີ່ເປັນເງິນໂດລາອາດຈະເພີ່ມຂຶ້ນອີກຄັ້ງ ເນື່ອງຈາກຄວາມບໍ່ແນ່ນອນໃນການປະຕິຮູບລະບຽບການດ້ານການເງິນຂອງອາເມລິກາ

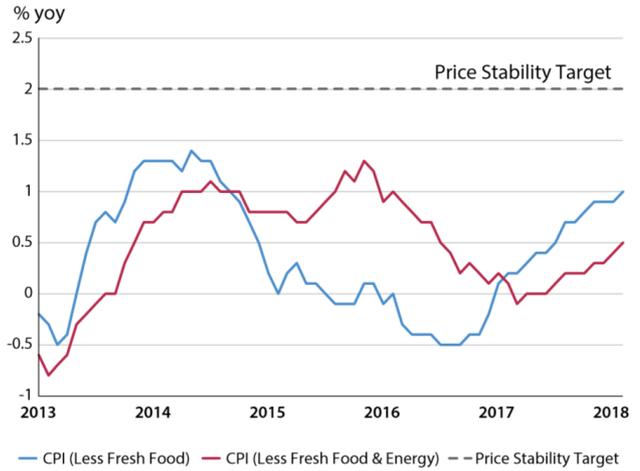
ຮູບສະແດງ 1.23 ສະພາບຄ່ອງຂອງການລະດົມເງິນທຶນໂດລາໄດ້ຜ່ອນຄາຍ ເມື່ອທຽບກັບໄລຍະເວລາການເລືອກຕັ້ງປະທານາທິບໍດີສະຫະລັດອາເມລິກາ

ໝາຍເຫດ: ພື້ນຖານການແລກປ່ຽນເງິນຕາຂ້າມສະກຸນເງິນແມ່ນການຄິດໄລ່ທີ່ສະແດງໃຫ້ເຫັນຫຼາຍປານໃດຄ່າທໍານຽມ (-) / ສ່ວນຫຼຸດ (+) ທີ່ຈໍາເປັນຕ້ອງຈ່າຍ / ໄດ້ຮັບການໂອນເງິນກູ້ຢືມໃນສະກຸນເງິນທ້ອງຖິ່ນເປັນໂດລາ. ອັດຕາການແລກປ່ຽນສະແດງໃຫ້ເຫັນເຖິງຄ່າໃຊ້ຈ່າຍທາງການເງິນສູງຂຶ້ນ. ເຂດພື້ນທີ່ສະແດງການລົ້ມລະລາຍຂອງ Lehman ໃນເດືອນຕຸລາ 2008, ວິກິດການຂອງ EU ໃນເດືອນທັນວາ 2011 ແລະການເລືອກຕັ້ງປະທານາທິບໍດີສະຫະລັດອາເມລິກາໃນເດືອນພະຈິກ 2016.

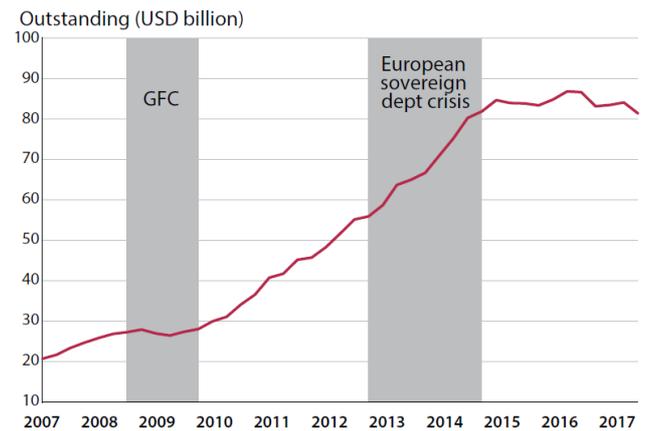
ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: Bloomberg

ຮູບສະແດງ 1.22 CPI ຍັງຄົງຊະລໍໂຕໃນປະເທດຍີ່ປຸ່ນ

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ກະຊວງພາຍໃນ ແລະ ການສື່ສານ, ສູນຄົ້ນຄວ້າເສດຖະກິດຂອງຍີ່ປຸ່ນ ແລະ ຄວາມເຄັ່ງຄັດທີ່ອາດຈະເກີດຂຶ້ນໃນກົດລະບຽບນະໂຍບາຍທຶນຂອງທະນາຄານເອີຣົບ. ຊຶ່ງມັນຈະເພີ່ມຄວາມກົດດັນໃຫ້ສະຖາບັນການເງິນຂອງຍີ່ປຸ່ນໃນການສະໜອງເງິນຕາຕ່າງປະເທດຕາມຄວາມຕ້ອງການທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນຂອງຫຼັກຊັບຕ່າງປະເທດ. ການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງຄ່າໃຊ້ຈ່າຍຂອງທະນາຄານອາດຈະເຮັດໃຫ້ຕົ້ນທຶນຂອງທະນາຄານຍີ່ປຸ່ນໃນການປ່ອຍກູ້ຢູ່ໃນຂົງເຂດ, ເຖິງແມ່ນວ່າທຸລະກິດຍັງຄົງມີທາງເລືອກໃນການຊອກຫາລາຍຮັບຈາກຕ່າງປະເທດທີ່ສູງ. (ຮູບສະແດງ 1.24).

ຮູບສະແດງ 1.24 ທະນາຄານຍີ່ປຸ່ນແມ່ນຜູ້ໃຫ້ກູ້ຢືມທີ່ສໍາຄັນຕໍ່ ສະມາຊິກອາຊຽນ 9 ປະເທດ

ໝາຍເຫດ: ເຂດພື້ນທີ່ເທົ່າແມ່ນເປັນໄລຍະເວລາວິກິດການໜີ້ສິນຂອງ GFC ແລະ EU. ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ທະນາຄານສໍາລະສາສາສາກິນ (BIS)

¹⁵ ການແລກປ່ຽນເງິນຕາຕ່າງປະເທດແມ່ນຖືກນໍາໃຊ້ເປັນເຄື່ອງມືສໍາລັບການລະດົມທຶນ ຫຼື ການຮັກສາຄວາມປອດໄພເງິນຕາຕ່າງປະເທດ ຂອງທະນາຄານ ແລະ ນັກລົງທຶນ.

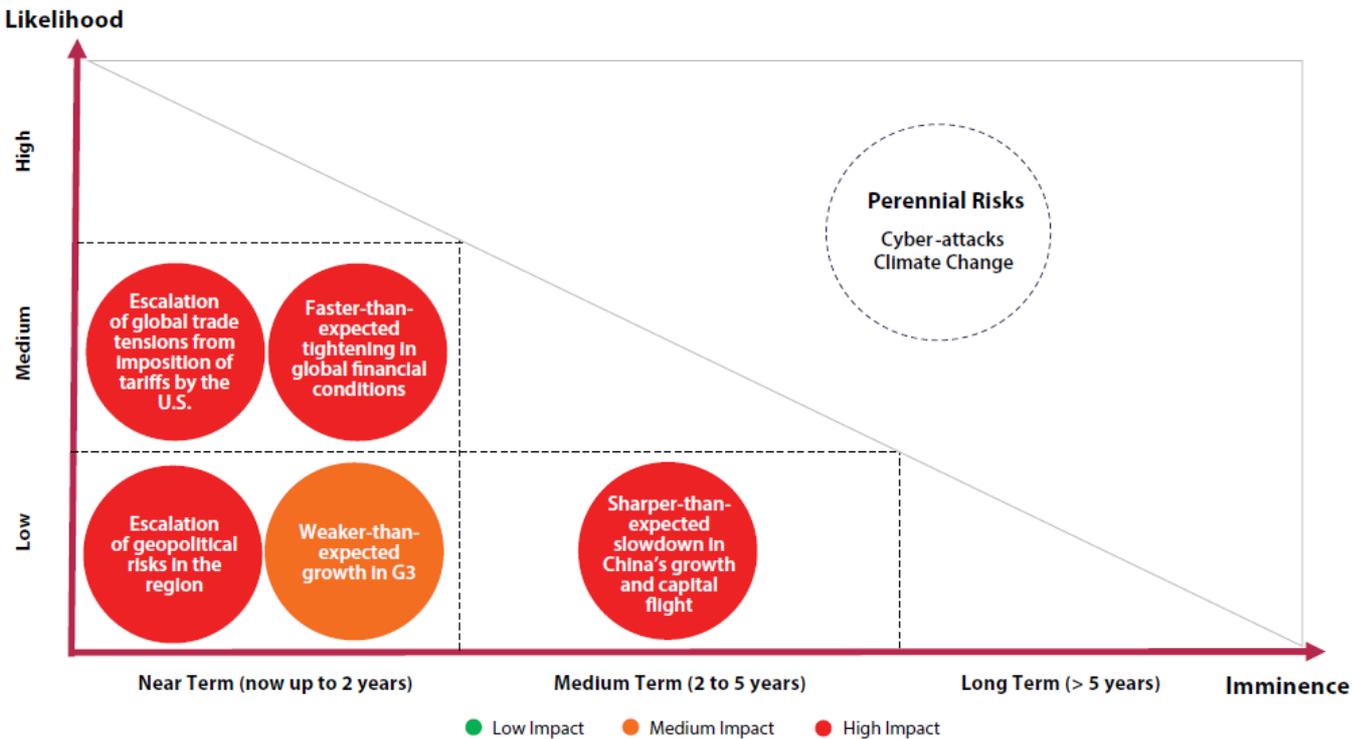
¹⁶ ຕົວຢ່າງ, ການເພີ່ມຄວາມສ່ຽງແລະ / ຫຼືຄວາມກັງວົນກ່ຽວກັບຄວາມສ່ຽງຂອງຄູ່ຮ່ວມງານເນື່ອງຈາກຄວາມບໍ່ແນ່ນອນກ່ຽວກັບການປະຕິຮູບດ້ານລະບຽບການສາມາດເຮັດໃຫ້ການ ເພີ່ມຂຶ້ນຂອງຈຸດພື້ນຖານ.

¹⁷ ນອກຈາກນັ້ນ, ການມີ JGBs ໃນຕະຫຼາດທີ່ຈໍາເປັນໃຊ້ເປັນຫລັກຊັບຄ້າປະກັນສໍາລັບການແລກປ່ຽນເງິນຕາຕ່າງປະເທດ ໄດ້ຫຼຸດລົງໃນບັນດາທະນາຄານພາຍໃນປະເທດ.

ແຜນທີ່ຄວາມສ່ຽງທົ່ວໂລກຂອງ AMRO ລຸ່ມນີ້ໄດ້ສະຫຼຸບການປະເມີນຄວາມສ່ຽງຂອງອາຊຽນໃນຂົງເຂດອາຊຽນ+3, ຊຶ່ງມີຄວາມສ່ຽງສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນມາຈາກພາຍນອກ.

19. ຄວາມສ່ຽງຕົ້ນຕໍຂອງພາກພື້ນອາຊຽນ +3 ແມ່ນການປະເຊີນກັບພາຍນອກດ້ວຍຄວາມສ່ຽງໃນໄລຍະສັ້ນ 2 ແບບຄື: ການປັບຕົວຂຶ້ນຂອງສະພາວະການເງິນໂລກທີ່ໄວຂຶ້ນກວ່າທີ່ຄາດການໄວ້ ແລະ ການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງຄວາມເຄັ່ງຕຶງດ້ານການຄ້າໂລກຈາກການປະຕິບັດການປົກປ້ອງທາງການຄ້າຂອງສະຫະລັດອາເມລິກາ (ຮູບສະແດງ 1.25). ຄວາມສ່ຽງໃນໄລຍະສັ້ນຈະສາມາດເສີມສ້າງຊຶ່ງກັນ ແລະ ກັນ, ສະທ້ອນໃຫ້ເຫັນເຖິງການພົວພັນຂອງໜຶ່ງຫຼືຫຼາຍເຫດການຄວາມສ່ຽງທີ່ເກີດຂຶ້ນ. ຕົວຢ່າງເຊັ່ນການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງຄວາມເຄັ່ງຕຶງການຄ້າໂລກທີ່ເກີດຂຶ້ນໂດຍການກຳນົດພາສີນຳເຂົ້າ ຂອງສະຫະລັດອາເມລິກາ ທີ່ສາມາດໂຕ້ຕອບກັບການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງຄວາມສ່ຽງທາງພູມສາດການເມືອງໃນພາກພື້ນ, ຊຶ່ງຈະເຮັດໃຫ້ຄວາມສ່ຽງເຄັ່ງຕຶງສູງຂຶ້ນ ແລະ ການໄຫຼອອກຂອງທຶນຈຳນວນຫຼາຍຈາກພາກພື້ນ. ຄວາມສ່ຽງຈະຕໍ່າກວ່າການຄາດຄະເນການເຕີບໂຕຂອງເສດຖະກິດຂອງ G3 ທີ່ໄດ້ຮັບການປະເມີນວ່າຈະມີໂອກາດຕໍ່າລົງ ຍ້ອນການປັບປຸງທ່າອ່ຽງເສດຖະກິດໂລກ, ແຕ່ອາດເກີດຂຶ້ນແບບດຽວກັນທີ່ມາຈາກຄວາມສ່ຽງອື່ນໆ. ຄວາມສ່ຽງຈາກການເຕີບໂຕເສດຖະກິດຂອງຈີນທີ່ຫຼຸດລົງຫຼາຍກວ່າການຄາດຄະເນໄວ້ວ່າຈະຫຼຸດລົງໃນໄລຍະສັ້ນດ້ວຍຄວາມຄາດຫວັງຂອງການເຕີບໂຕທີ່ດີໃນປະເທດຈີນ.

ຮູບສະແດງ 1.25 ແຜນທີ່ຄວາມສ່ຽງທົ່ວໂລກ (ຄວາມສ່ຽງຕໍ່ປະເທດອາຊຽນ+3)

ໝາຍເຫດ: ຄວາມສ່ຽງແມ່ນຄວາມສ່ຽງທີ່ສູງທີ່ອາດຫຼຸດການຄາດຄະເນພື້ນຖານສໍາລັບການຂະຫຍາຍຕົວຂອງເສດຖະກິດໂລກແລະ / ຫຼືມີຄວາມສໍາຄັນຕໍ່ຄວາມໝັ້ນຄົງທາງດ້ານການເງິນຂອງໂລກ. ຄວາມເປັນໄປໄດ້ (ແກນ y): ໂອກາດທີ່ຄວາມສ່ຽງຈະເກີດຂຶ້ນໃນຊ່ວງເວລານັ້ນ ແມ່ນເປັນໄປໄດ້ທີ່ແນ່ນອນກ່ຽວກັບຄວາມເປັນໄປໄດ້; ຫຼາຍກວ່າຕໍ່ແຫ່ງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບຄວາມສ່ຽງແມ່ນສໍາຄັນກວ່າ. ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: AMRO

c. ການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງຄວາມສ່ຽງທາງພູມສາດການເມືອງໃນພາກພື້ນ (ຄວາມເປັນໄປໄດ້ຕໍ່າ/ ຜົນກະທົບສູງ) ແມ່ນຂຶ້ນກັບຮູບແບບທີ່ເຮັດໃຫ້ມີການເພີ່ມຂຶ້ນ, ສາມາດສົ່ງຜົນກະທົບຕໍ່ອັນຈັດອັນດັບຂອງຕະຫຼາດຈາກຄວາມສ່ຽງທີ່ສູງຂຶ້ນ, ການໄຫຼອອກຂອງເງິນ ທຶນທ່າມກາງການຕໍ່ສູ້ເພື່ອຄວາມປອດໄພ ແລະ ຕ້ານກັບຜົນກະທົບທາງເສດຖະກິດທີ່ຮຸນແຮງ.

d. ການເຕີບໂຕຂອງເສດຖະກິດຂອງ G3 ທີ່ຕໍ່າກວ່າການຄາດຄະເນ (ຄວາມເປັນໄປໄດ້ຕໍ່າ / ຜົນກະທົບປານກາງ), ຄຽງຄູ່ກັບຄວາມສ່ຽງອື່ນໆຂອງການປົກປ້ອງການຄ້າ, ຈະເຮັດໃຫ້ການເຕີບໂຕຂອງເສດຖະກິດໂລກ ແລະ ຄວາມຕ້ອງການພາຍນອກທູດລົງໂດຍມີຜົນກະທົບຮອບທີ່ສອງຕໍ່ເສດຖະກິດ ແລະ ການສົ່ງອອກຂອງພາກພື້ນ.

ຄວາມສ່ຽງໄລຍະກາງ

e. ການຫຼຸດລົງທີ່ໄວກວ່າການຄາດຄະເນການເຕີບໂຕຂອງເສດຖະກິດຈີນ ແລະ ການແຂ່ງຂັນທາງດ້ານການເງິນ (ຄວາມເປັນໄປໄດ້ຕໍ່າ / ຜົນກະທົບສູງ) ຍ້ອນຄວາມຫຍຸ້ງຍາກໃນການປະຕິຮູບໂຄງສ້າງອາດຈະເຫັນວ່າຄວາມຫຍຸ້ງຍາກທາງດ້ານການເງິນທີ່ເກີດໃໝ່ທີ່ຄາດວ່າຈະຫຼຸດໜຶ່ງລົງກວ່າການຄາດຄະເນໄວ້. ຊຶ່ງເປັນການທຳລາຍຄວາມເຊື່ອໝັ້ນໃນເສດຖະກິດ ແລະ ການຂັບເຄື່ອນທີ່ສຳຄັນຂອງການຂະຫຍາຍຕົວເສດຖະກິດໃນໂລກ ແລະ ພາກພື້ນ. ເງິນທຶນໄຫຼອອກຈາກປະຊາຊົນພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ທີ່ສົ່ງຜົນກະທົບຕໍ່ເງິນຢວນ ແລະ ຄັງສຳຮອງເງິນຕາຕ່າງປະເທດຂອງຈີນຈະມີຜົນກະທົບຢ່າງຫຼວງຫຼາຍຕໍ່ຄວາມໝັ້ນໃຈຂອງຕະຫຼາດໃນຂົງເຂດ.

ນອກເໜືອຈາກຄວາມສ່ຽງໃນເສດຖະກິດ ແລະ ຕະຫຼາດການເງິນ, ຍັງມີຄວາມສ່ຽງທີ່ເກີດຂຶ້ນຈາກແຫຼ່ງທີ່ບໍ່ແມ່ນເສດຖະກິດ, ເຊັ່ນ ຄວາມເຄັ່ງຕຶງທາງພູມສາດການເມືອງ-ຄວາມສ່ຽງທີ່ມີຢູ່ໃນໄລຍະສັ້ນ-ເຊັ່ນດຽວກັນກັບ "ຄວາມສ່ຽງຕະຫຼອດການ" ເຊັ່ນການປ່ຽນແປງສະພາບອາກາດ ແລະ ການໂຈມຕີທາງອິນເຕີເນັດ. ຄວາມເປັນໄປໄດ້ ແລະ ຜົນກະທົບຂອງຄວາມສ່ຽງທີ່ບໍ່ແມ່ນເສດຖະກິດເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກໃນການປະເມີນ, ເຖິງແມ່ນວ່າຊ່ອງທາງການກະຈາຍຄວາມສ່ຽງຈະດີກວ່າ.

20. ໜຶ່ງໃນຄວາມສ່ຽງທີ່ບໍ່ແມ່ນເສດຖະກິດໃນໄລຍະສັ້ນແມ່ນຄວາມເຄັ່ງຕຶງທາງດ້ານພູມສາດການເມືອງ ແລະ ຜົນກະທົບຕໍ່ທ່າອ່ຽງຂອງການເຕີບໂຕ. ໃນຂະນະທີ່ເວລາ ແລະ ຄວາມຮຸນແຮງຂອງເຫດການຄວາມສ່ຽງດັ່ງກ່າວມັກຈະມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກໃນການກຳນົດ ຜົນກະທົບທາງກົງ ແລະ ທາງອ້ອມຕໍ່ເສດຖະກິດທີ່ແທ້ຈິງ (ການຄ້າ ແລະ ການລົງທຶນ) ແລະ ຕະຫຼາດການເງິນ (ລາຄາສິນຊັບ ແລະ ຄວາມໝັ້ນໃຈ) ທີ່ຕິດລືບຢ່າງຊັດເຈນ. ສຳລັບຕົວຢ່າງ, ໃນກໍລະນີຂອງຄວາມສ່ຽງທາງພູມສາດການເມືອງ, ຜົນກະທົບຕໍ່ເສດຖະກິດສາມາດແຜ່ຂະຫຍາຍຢ່າງໄວວາໄປສູ່ລະບົບທະນາຄານ ແລະ ຕະຫຼາດການເງິນ ແລະ ເປັນສາເຫດເຮັດໃຫ້ເສດຖະກິດຍຸດສະຖັກ. ໃນຂະນະທີ່ມັນອາດຈະມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກທີ່ຈະຫຼີກລ່ຽງຄວາມສ່ຽງ, ໂດຍສະເພາະແມ່ນຄວາມສ່ຽງທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນ, ການຄຸ້ມຄອງຄວາມສ່ຽງທີ່ຫ້າວຫັນ ແລະ ການວາງແຜນຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງຂອງທຸລະກິດເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນຄວາມເສຍຫາຍຈາກຜົນກະທົບຢ່າງຮອບຄອບ. ໃນຂະແໜງທະນາຄານ ແລະ ຕະຫຼາດການເງິນ, ມາດຕະການຫຼຸດຜ່ອນທີ່ເປັນໄປໄດ້ອາດຈະມີສິ່ງຂີດຂ້າງສະພາບຄ່ອງ ແລະ ຖ່ວງດຶງລະບົບທີ່ສຳຄັນຂອງທະນາຄານ. ການສື່ສານນະໂຍບາຍ ແລະ ການປະສານງານທີ່ມີປະສິດທິພາບໃນເວລາທີ່ມີການຄວບຄຸມວິກິດການສາມາດປົກປ້ອງ ແລະ ຮັກສາຄວາມໝັ້ນໃຈໃນເສດຖະກິດ.

21. ຄວາມສ່ຽງຕະຫຼອດການແມ່ນຜົນກະທົບຂອງການປ່ຽນແປງສະພາບອາກາດ, ການເພີ່ມຂຶ້ນ ແລະ ຄວາມຮຸນແຮງຂອງໄພພິບັດທຳມະຊາດທີ່ເຮັດໃຫ້ຕົ້ນທຶນຂອງການຟື້ນຟູເສດຖະກິດສູງຂຶ້ນ. ເສດຖະກິດທີ່ມີລາຍໄດ້ຕໍ່າໂດຍສະເພາະແມ່ນມີຄວາມສ່ຽງຫຼາຍຕໍ່ຜົນກະທົບຂອງໄພພິບັດທຳມະຊາດດັ່ງກ່າວໂດຍພິຈາລະນາຂະໜາດຂອງຄວາມເສຍຫາຍດ້ານເສດຖະກິດ ແລະ ຄວາມຕ້ອງການຊັບພະຍາກອນທີ່ຫຼາຍ ແລະ ເງິນທຶນເພື່ອຈັດສັນສຳລັບກິດຈະກຳການຟື້ນຟູ ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີນະໂຍບາຍເພື່ອສ້າງຄວາມຍືນຍົງໃນໄລຍະຍາວຜ່ານການລົງທຶນໃນໂຄງລ່າງພື້ນຖານທີ່ເໝາະສົມກັບການປ່ຽນແປງສະພາບອາກາດ ແລະ ມາດຕະການປັບໂຕ, ໃນຂະນະດຽວກັນ, ການກຽມພ້ອມສຳລັບຄ່າໃຊ້ຈ່າຍໃນການຟື້ນຕົວຈາກໄພພິບັດໂດຍການວາງແຜນງົບປະມານຢ່າງພຽງພໍ ເພື່ອການກໍ່ສ້າງ ແລະ ການໃຊ້ຈ່າຍໃນການຄຸ້ມຄອງສັງຄົມ Box C ແມ່ນກ່ຽວກັບ “ໄພທຳມະຊາດ ແລະ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດໃນພາກພື້ນອາຊຽນ+3: ຜົນກະທົບ ແລະ ຄວາມສ່ຽງ” ໄດ້ສຶກສາຜົນກະທົບຂອງໄພທຳມະຊາດໃນພາກພື້ນອາຊຽນ+3 ລວມທັງການຂະຫຍາຍໂຕທາງດ້ານເສດຖະກິດ ແລະ ສະພາບການເງິນ ແລະ ຄວາມສຳຄັນຂອງການສ້າງສິ່ງປົກປ້ອງເສດຖະກິດຢ່າງພຽງພໍໂດຍ ຄຳນຶງເຖິງຜົນກະທົບຕໍ່ເສດຖະກິດດັ່ງກ່າວ.

Box B.

ກະແສຂອງສິ່ງຄາມການຄ້າ

"ສໍາລັບຜູ້ທີ່ບໍ່ຈົດຈໍາບົດຮຽນອາດິດແມ່ນຈະເຮັດຊ້ໍາອີກ." ໂດຍທ່ານ George Santayana, ຊີວິດຂອງເຫດຜົນ, 1905-06

ສອງປະເທດ ທີ່ມີເສດຖະກິດໃຫຍ່ທີ່ສຸດໃນໂລກ ມີສາຍພົວພັນທາງການຄ້າທີ່ໃກ້ຊິດ ຊຶ່ງທັງສອງປະເທດ ແລະ ປະເທດອື່ນໆໃນໂລກ ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ, ແຕ່ຜົນປະໂຫຍດເຫຼົ່ານີ້ ມີຄວາມສ່ຽງວ່າຈະຫຼຸດລົງ. ໃນເດືອນມັງກອນ, ລັດຖະບານສະຫະລັດອາເມລິກາມີຄວາມກັງວົນກ່ຽວກັບການຂາດດຸນການຄ້າຂະໜາດໃຫຍ່ກັບຄູ່ຄ້າຫຼັກຂອງຕົນ-ການກຳນົດພາສີນໍາເຂົ້າຂອງສະຫະລັດອາເມລິກາ ຂອງເຄື່ອງຊັກຜ້າ ແລະ ແຜງພະລັງງານແສງຕາເວັນ. ໃນວັນທີ 1 ມີນາ ປະທານາທິບໍດີ Trump ໄດ້ປະກາດພາສີນໍາເຂົ້າສິນຄ້າ 25% ສໍາລັບການນໍາເຂົ້າເຫຼັກ ແລະ 10% ສໍາລັບການນໍາເຂົ້າອາລູມິນຽມຈາກທຸກປະເທດ (ເຖິງແມ່ນວ່າບາງປະເທດຈະໄດ້ຮັບການຍົກເວັ້ນ). ຕາມໂດຍການສະເໜີເກັບພາສີການນໍາເຂົ້າເຕັກໂນໂລຊີ ປະມານ 50 ຕື້ໂດລາຈາກປະເທດຈີນໃນວັນທີ 22 ມີນາ. ສໍາລັບການໄດ້ຕອບ, ຈີນສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າຈີນຈະເກັບພາສີການນໍາເຂົ້າຈາກອາເມລິກາລວມທັງຖົ່ວເຫຼືອງ, ລົດ ແລະ ເຮືອບິນ. ໃນວັນທີ 6 ເມສາ, ປະທານາທິບໍດີ Trump ໄດ້ສະເໜີໃຫ້ຜູ້ຕາງໜ້າການຄ້າຂອງສະຫະລັດອາເມລິກາພິຈາລະນາກ່ຽວກັບການເພີ່ມພາສີນໍາເຂົ້າຈາກປະເທດຈີນເຖິງ 100 ຕື້ໂດລາ.

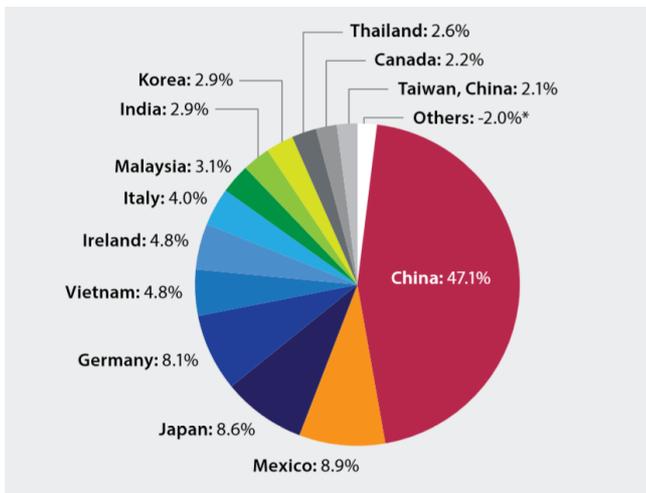
ສະຫະລັດອາເມລິກາມີບັນຫາການຂາດດຸນການຄ້າກັບຈີນ, ແຕ່ສ່ວນຫຼາຍແມ່ນສາມາດອະທິບາຍໄດ້ ດ້ວຍຫຼັກການພື້ນຖານ ຂອງການພັດທະນາເສດຖະກິດ ແລະ ການຄ້າ ແລະ ຄວາມກ້າວໜ້າໃນຍຸກໂລກາພິວັດ. ນັບຕັ້ງແຕ່ຈີນເຂົ້າເປັນສະມາຊິກຂອງ WTO ໃນປີ 2001, ສິນຄ້າສິ່ງອອກໄປສະຫະລັດອາເມລິກາ ໄດ້ເພີ່ມຂຶ້ນຢ່າງໄວວາ, ນໍາໄປສູ່ການເຕີບໂຕຂອງການຄ້າສອງຝ່າຍທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນ. ປະຈຸບັນ, ຈີນກວມເອົາ 47% ຂອງການຂາດດຸນຂອງສິນຄ້າທັງໝົດຂອງສະຫະລັດອາເມລິກາ, ຊຶ່ງສູງກວ່າບັນດາຄູ່ຄ້າຂະໜາດໃຫຍ່ອື່ນໆ (ຮູບສະແດງ B1). ຄວາມບໍ່ສົມດຸນການຄ້າລະຫວ່າງຈີນກັບສະຫະລັດອາເມລິກາສະທ້ອນໃຫ້ເຫັນສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນ:

(i) ຜົນໄດ້ຮັບຂອງຕະຫຼາດທີ່ທັງສອງປະເທດຕ້ອງການນໍາໃຊ້ຜົນປະໂຫຍດທີ່ຈາກຄວາມໄດ້ປຽບແບບທຽບຖານໃນດ້ານປັດໄຈການຜະລິດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ; (ii) ການເປີດຕະຫຼາດເພື່ອຮັບປະໂຫຍດຈາກຄວາມໄດ້ປຽບແບບທຽບຖານ; ແລະ (iii) ຄວາມຕ້ອງການທີ່ເຂັ້ມແຂງຂອງຜູ້ຜະລິດແລະ ຜູ້ບໍລິໂພກຂອງສະຫະລັດອາເມລິກາສໍາລັບສິນຄ້າຂອງຈີນ. ດັ່ງນັ້ນຈິ່ງຈະເປັນເລື່ອງງ່າຍທີ່ຈະສະແດງຄວາມເສຍຫາຍຕໍ່ຜົນຜະລິດ ແລະ ວຽກງານຂອງສະຫະລັດອາເມລິກາໃນການເຮັດການຄ້າກັບຈີນ.

ການຂາດດຸນການຄ້າຂອງສະຫະລັດອາເມລິກາກັບຈີນແມ່ນບໍ່ເຫັນຊັດເຈນເມື່ອມີປັດໄຈອື່ນໆເຂົ້າມາ ຊຶ່ງເປັນຕົວແທນຂອງການພັດທະນາເສດຖະກິດຂອງປະເທດຈະເລີນ ແລະ ການຕ່າງປະເທດຂອງເຂົາເຈົ້າ ຊຶ່ງປະກອບມີ:

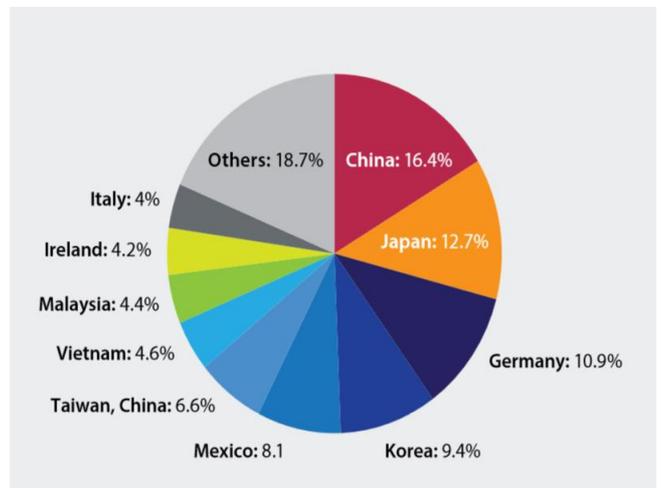
- ການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງການຄ້າສໍາລັບສິນຄ້າມູນຄ່າເພີ່ມ. ການຄ້າສິນຄ້າຂອງສະຫະລັດອາເມລິກາກັບຈີນໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນເຖິງສ່ວນໜຶ່ງຂອງການຄ້າຂາຍພາຍໃນຕ່ອງໂສ້ການສະໜອງຂອງອາຊີ ທີ່ສຸມໃສ່ຈີນເປັນສູນກາງໃນການປຸງແຕ່ງຂັ້ນສູດທ້າຍ. ການຄາດຄະເນຕະຫຼາດໃນເມື່ອກ່ອນໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າຈີນນໍາເຂົ້າສິນຄ້າປະເພດວັດຖຸດິບ ແລະ ສິນຄ້າເຄິ່ງສໍາເລັດຮູບຈາກປະເທດອາຊີອື່ນໆເພື່ອນໍາໃຊ້ເຂົ້າໃນການຜະລິດແລ້ວສົ່ງອອກໄປສະຫະລັດອາເມລິກາ ແລະ ຕ່າງ ປະເທດ (ຮູບສະແດງ B2). ໃນອີກດ້ານໜຶ່ງ, ການຂາດດຸນການຄ້າຂອງ ສະຫະລັດສະຫະລັດອາເມລິກາ ກັບ ຈີນ ອາດຖືໄດ້ວ່າເປັນຜົນລວມຂອງການຂາດດຸນການຄ້າກັບປະເທດອື່ນໆໃນອະດີດ ທີ່ສົ່ງອອກສິນຄ້າຂຶ້ນກາງໄປປະເທດຈີນສໍາລັບການສົ່ງອອກຂັ້ນສູດທ້າຍໄປສະຫະລັດອາເມລິກາ.

ຮູບສະແດງ B1. ອັດຕາການຂາດດຸນການຄ້າຂອງສະຫະລັດອາເມລິກາ, 2017

* "-" refers to U.S. trade surplus with "Others".
ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ຫ້ອງການສໍາຫຼວດຂອງສະຫະລັດອາເມລິກາ, ແລະ ການຄິດໄລ່ຂອງພະນັກງານ AMRO.

ຮູບສະແດງ B2. ອັດຕາການຂາດດຸນການຄ້າດ້ານສິນຄ້າຂອງສະຫະລັດອາເມລິກາ, ຖານຂໍ້ມູນມູນຄ່າເພີ່ມ 2015

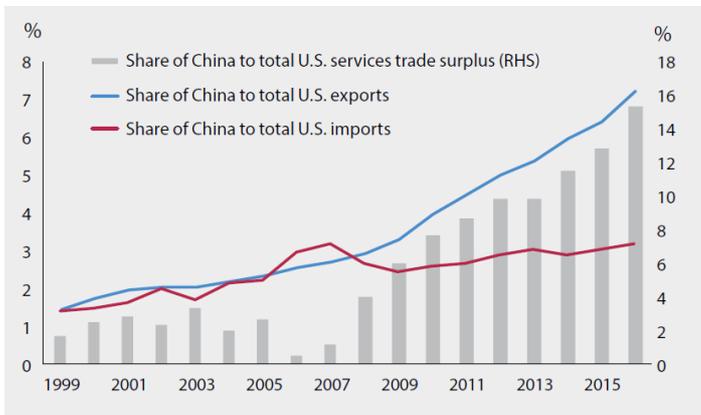

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: Deutsche Bank, ອີງຕາມຂໍ້ມູນຈາກພາສີຂອງຈີນ, IMF ແລະ WIND.

- ຜົນປະໂຫຍດຕໍ່ຜູ້ຜະລິດ ແລະ ຜູ້ບໍລິໂພກຂອງສະຫະລັດອາເມລິກາ. ບໍລິສັດໃນສະຫະລັດອາເມລິກາຍັງໄດ້ຮັບປະໂຫຍດທີ່ສຳຄັນຈາກການຊື້ສິນຄ້າຈີນທີ່ມີລາ ຄາຖືກກວ່າເປັນວັດຖຸດິບສຳລັບການຜະລິດຂອງພວກເຂົາ. ບໍລິສັດເຫຼົ່ານີ້ຕ້ອງຮັກສາຕົ້ນທຶນຂອງເພື່ອແຂ່ງຂັນກັບສາກົນ ແລະ ການທີ່ຊື້ອຸປະກອນທີ່ລາຄາແພງກວ່າຍ້ອນອັດຕາພາສີທີ່ສູງຂຶ້ນຈະເຮັດໃຫ້ຄວາມສາມາດຂອງການແຂ່ງຂັນ ແລະ ກຳໄລຫຼຸດລົງ. ການຄ້າສິນຄ້າທີ່ຜະລິດດ້ວຍຕົນເອງ ຄາດວ່າຈະເຮັດໃຫ້ເງິນຝາກປະຢັດປະຈຳທຸກປີຂອງຄົນສະຫະລັດອາເມລິກາທຸກຄົນມີມູນຄ່າສະເລ່ຍປະມານ 1.000 ໂດລາ ແລະ ປະເທດຈີນມີສ່ວນແບ່ງເຄິ່ງໜຶ່ງຂອງຈຳນວນເງິນດັ່ງກ່າວ.^{18 19}
- ຂໍ້ໄດ້ປຽບແບບທຽບຖານຂອງການສົ່ງອອກດ້ານການບໍລິການຂອງອາເມລິກາ. ການຂາດດຸນການຄ້າດ້ານສິນຄ້າ ແມ່ນພຽງແຕ່ສ່ວນໜຶ່ງຂອງຮູບການການຄ້າສອງຝ່າຍລະຫວ່າງສະຫະລັດອາເມລິກາ ແລະ ຈີນ. ເຫັນໄດ້ຢ່າງຈະແຈ້ງວ່າໃນອາດິດສະຫະລັດອາເມລິກາແມ່ນເກີນດຸນທາງການຄ້າດ້ານບໍລິການກັບຈີນ ໃນປີ 1999, ຊຶ່ງໄດ້ເພີ່ມຂຶ້ນຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ ແລະ ຢູ່ໃນຈັງຫວະທີ່ໄວກວ່າການຂາດດຸນສິນຄ້າທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຕັ້ງແຕ່ປີ 2008 (ຮູບສະແດງ B3). ໃນປີ 2016, ຈີນກວມເອົາ 7% ຂອງການບໍລິການທັງໝົດທີ່ສົ່ງອອກໂດຍສະຫະລັດອາເມລິກາ (ພຽງແຕ່ 3% ຂອງການນຳເຂົ້າບໍລິການ) ແລະ ເປັນຜູ້ໃຫ້ບໍລິການລາຍໃຫຍ່ທີ່ສຸດໃນສະຫະລັດອາເມລິກາທີ່ເກີນດຸນ 15% (ຮູບສະແດງ B4). ອັດຕາສ່ວນເກີນທີ່ຄາດວ່າຈະເພີ່ມຂຶ້ນໃນຂະນະທີ່ຈີນຍັງສືບຕໍ່ເປີດຕະຫຼາດຂອງຕົນເພື່ອການລົງທຶນຕ່າງປະເທດ. ຍ້ອນການເພີ່ມຂຶ້ນໃນເພິ່ງພາຊຶ້ງກັນ ແລະ ກັນ ລະຫວ່າງຈີນ ແລະ ສະຫະລັດ, ລວມທັງປະເທດອື່ນໆໃນໂລກ, ສົງຄາມກາງເມືອງທີ່ເປັນບໍລະປັກ ແລະ ຍຶດເຍື້ອຍວານທາງການຄ້າອາດເປັນອັນຕະລາຍຕໍ່ເສດຖະກິດໂລກ. ຜົນກະທົບຕໍ່ເສດຖະກິດໃດໜຶ່ງສະເພາະອາດເກີດຂຶ້ນຜ່ານຫຼາຍຊ່ອງທາງໂດຍສະເພາະແມ່ນ:

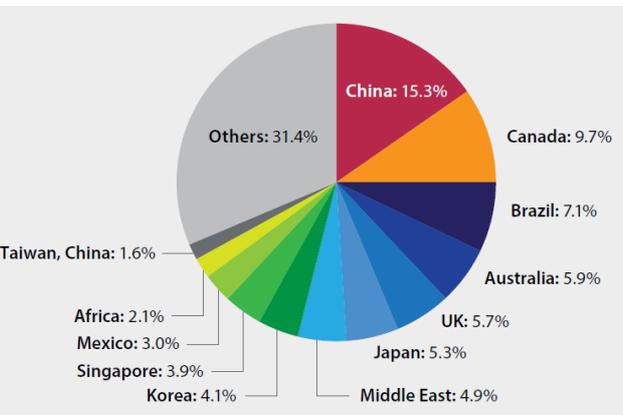
- ການສູນເສຍຄວາມເຊື່ອໝັ້ນທາງທຸລະກິດ (ແລະ ການລົງທຶນ) ຍ້ອນຄວາມບໍ່ແນ່ນອນໃນທ່າອ່ຽງການເຕີບໂຕເພີ່ມຂຶ້ນ;
 - ການຫຼຸດລົງຂອງຄວາມຕ້ອງການສຳລັບການສົ່ງອອກທີ່ໃຊ້ເປັນປັດໄຈການຜະລິດໂດຍກົງຕໍ່ການສົ່ງອອກຂອງຈີນ ແລະ ສະຫະລັດອາເມລິກາ, ລວມທັງການຂະຫຍາຍທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນຈາກຕະຫຼາດສົ່ງອອກອື່ນໆ; ແລະ/ຫຼື
 - ການຫຼຸດລົງຂອງຄວາມຕ້ອງການໂລກທີ່ເກີດຈາກຜົນກະທົບທະວີຄຸນຂອງການຫຼຸດລົງຂອງການລົງທຶນຂະໜາດໃຫຍ່ໃນການຄ້າສອງຝ່າຍລະຫວ່າງສອງປະເທດເສດຖະກິດໃຫຍ່ກັບປະເທດອື່ນໆຂອງໂລກ, ໂດຍຜ່ານການເຊື່ອມໂຍງການຄ້າ ແລະ ການລົງທຶນລະຫວ່າງປະເທດ ແລະ ຜົນກະທົບທາງລົບຕໍ່ຕະຫຼາດການເງິນທົ່ວໂລກ.
- ຜົນກະທົບທີ່ເກີດຂຶ້ນຈະເປັນສິ່ງສຳຄັນສຳລັບບັນດາສະມາຊິກອາຊຽນ +3, ເນື່ອງຈາກວ່າຄວາມສຳຄັນຂອງການຄ້າເພື່ອການຂະຫຍາຍຕົວຂອງເສດຖະກິດໃນພາກພື້ນ (ຮູບສະແດງ B5). ບໍ່ໜ້າແປກໃຈທີ່ການນຳສະເໜີຄວາມບໍ່ແນ່ນອນໄປສູ່ສະພາບສະໜອງຄວາມສ່ຽງທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນຕະຫຼາດ. ການສະແດງອອກທີ່ອາດເກີດຂຶ້ນຈາກໜຶ່ງໃນຄວາມສ່ຽງຫຼັກຕໍ່ການຂະຫຍາຍຕົວ-ການປົກປ້ອງທາງການຄ້າ - ທີ່ໄດ້ລະບຸໄວ້ໃນແຜນການຄວາມສ່ຽງທົ່ວໂລກຂອງ AMRO (ຮູບສະແດງ 1.25), ເຮັດໃຫ້ນັກລົງທຶນເທຂາຍຮຸ້ນອອກ. ນັບຕັ້ງແຕ່ທ້າຍເດືອນມັງກອນ, ຕະຫຼາດຫຼັກຊັບອາຊີປາຊີຟິກ ແລະ ຕະຫຼາດຫຼັກຊັບສະຫະພາບເອີຣົບ ຫຼຸດລົງປະມານ 5% (ຮູບສະແດງ B6). ສ່ວນໃຫຍ່ບອກວ່າຕະຫຼາດຫຼັກຊັບສະຫະລັດອາເມລິກາເອງໄດ້ຫຼຸດລົງຫຼາຍທີ່ສຸດໃນໄລຍະນີ້ປະມານ 6%.
- ຄວາມເປັນຫ່ວງທີ່ສຳຄັນຂອງບັນດາສະມາຊິກອາຊຽນ +3 ກໍ່ຄືພວກເຂົາຈະໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກສົງຄາມການຄ້າລະຫວ່າງປະເທດຈີນ ແລະ ອາເມລິກາຢ່າງຫຼີກລ້ຽງບໍ່ໄດ້. ການເຊື່ອມໂຍງການຄ້າລະຫວ່າງອາຊີ ແລະ

ຮູບສະແດງ B3. ສ່ວນແບ່ງການຄ້າດ້ານບໍລິການຂອງຈີນກັບອາເມລິກາ.

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ສຳນັກງານສະຖິຕິສະຫະລັດອາເມລິກາ

ຮູບສະແດງ B4. ອັດຕາການຫຼຸດລົງຂອງການເກີນດຸນການຄ້າດ້ານບໍລິການຂອງສະຫະລັດອາເມລິກາ, 2016

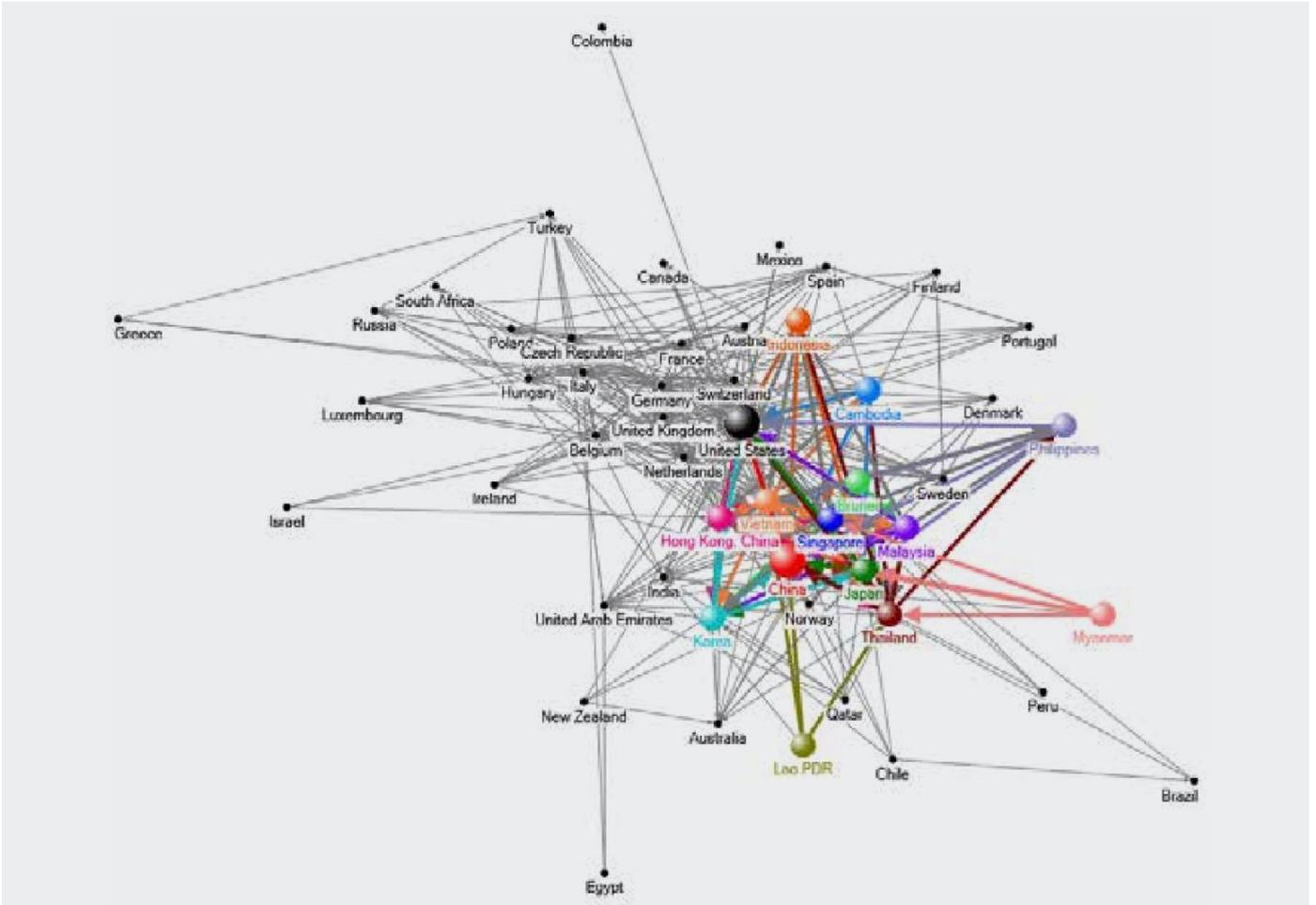

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ສຳນັກງານສະຖິຕິສະຫະລັດອາເມລິກາ

¹⁸ເປັນຕົວຢ່າງໜຶ່ງ, ກອງເຮືອບິນທົ່ວໂລກຄາດຄະເນວ່າຈະເພີ່ມຂຶ້ນໃນໄລຍະສອງທົດສະວັດຕໍ່ໜ້າຊຶ່ງເປັນໂອກາດທີ່ສຳລັບການຈະເລີນເຕີບໂຕທີ່ສຳຄັນສຳລັບຜູ້ຜະລິດເຮືອບິນຂອງອາເມລິກາເຊັ່ນ Boeing. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ອາລຸມິນຽມປະມານ 80% ຂອງເຮືອບິນການຄ້າ ແລະ ການປະກາດອັດຕາພາສີກ່ຽວກັບການນຳເຂົ້າອາລຸມິນຽມເຂົ້າໄປໃນສະຫະລັດອາເມລິກາຈະມີຜົນກະທົບທາງທຸລະກິດທີ່ສຳຄັນສຳລັບບໍລິສັດເຫຼົ່ານີ້. ປະມານ 7% ແລະ 15% ຂອງການສົ່ງອອກໄປສະຫະລັດອາເມລິກາຈາກປະເທດຈີນປະກອບມີໄທລະສັບມິຖີ ແລະ ຄອມພິວເຕີຕາມລຳດັບ ແລະສ່ວນແບ່ງທີ່ສຳຄັນຂອງການສົ່ງອອກເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນມາຈາກບໍລິສັດຕ່າງປະເທດຂອງສະຫະລັດອາເມລິກາທີ່ໄດ້ປະໂຫຍດຈາກຕົ້ນທຶນການຜະລິດ ແລະ ການປະກອບສິນຄ້າໃນລາຄາຕໍ່າຢູ່ໃນຈີນເພື່ອຜະລິດສິນຄ້າຄາຖືກກວ່າສຳລັບຜູ້ບໍລິໂພກຂອງສະຫະລັດອາເມລິກາ.

¹⁹Peter Navarro ນັກເສດຖະສາດ (2017, ມັງກອນ) ໄດ້ກາຍເປັນໜຶ່ງໃນນັກເສດຖະສາດທີ່ມີອຳນາດຫຼາຍທີ່ສຸດໃນໂລກ.

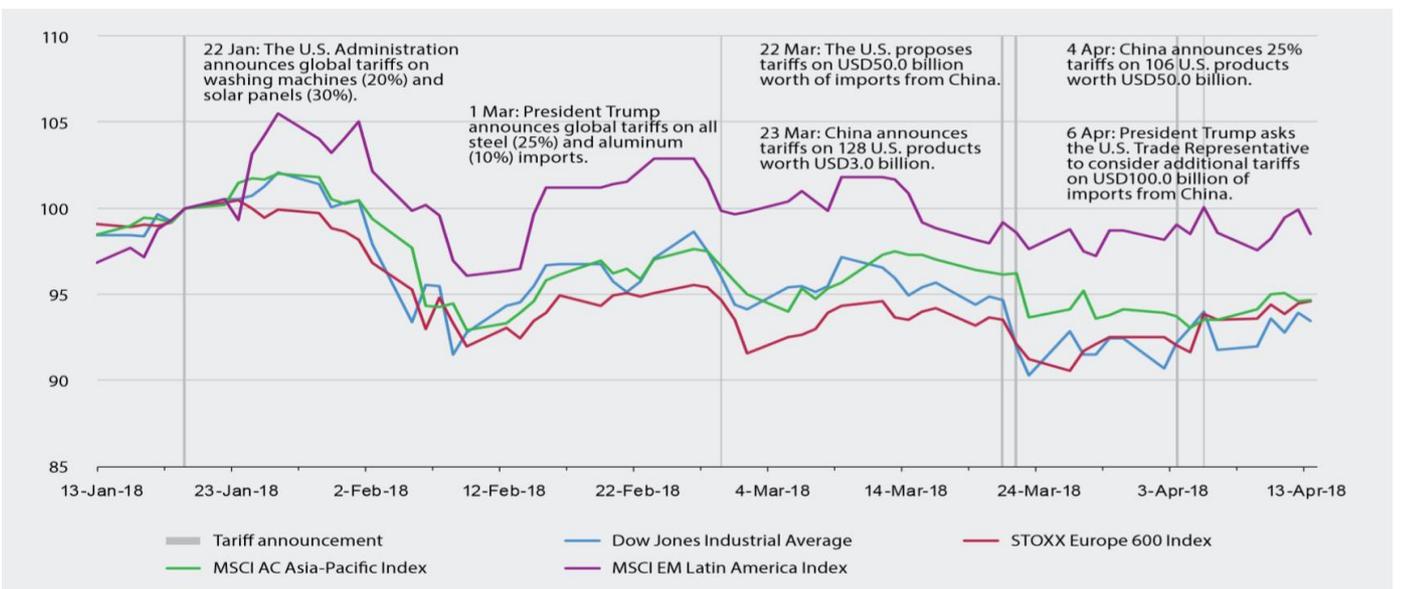
ຮູບສະແດງ B5. ເຄືອຂ່າຍການຄ້າໂລກ, ໃນເດືອນທັນວາ 2017

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ການຄິດໄລ່ຂອງພະນັກງານ IMF, DOTS, IFS ແລະ AMRO.

ໝາຍເຫດ: ຮູບສະແດງໃຫ້ເຫັນເຖິງການພົວພັນການຄ້າລະຫວ່າງສະຫະລັດອາເມລິກາ, ຈີນ ແລະ ບັນດາປະເທດອາຊຽນ + 3 ອື່ນໆ ແລະ ກັບບັນດາປະເທດອື່ນໆ (ໃນດ້ານການສົ່ງອອກຂອງປະເທດເປັນອັດຕາສ່ວນຂອງ GDP). ຂະໜາດ ແລະ ສີຂອງຈຸດ ແລະ ຂອບ ສະແດງເຖິງ "ຄວາມເປັນກາງ" ຂອງບັນດາປະເທດເຫຼົ່ານີ້ໃນເຄືອຂ່າຍການຄ້າໂລກ. ທິດທາງຂອງແຕ່ລະລູກສອນໝາຍເຖິງການສົ່ງອອກຈາກປະເທດໜຶ່ງໄປອີກ.

ຮູບສະແດງ B6. ຕະຫຼາດໂລກ: ໃນເສັ້ນສະແດງ (ດັດຊະນີ: 22 ມັງກອນ 2018 = 100)

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: Bloomberg, MSCI, ຂ່າວການເງິນຕ່າງໆ ແລະ ການຄິດໄລ່ຂອງພະນັກງານ AMRO.

ຕະຫຼາດສະຫະລັດອາເມລິກາທີ່ມີຄວາມສໍາຄັນໃນຂົງເຂດນີ້ຊື່ໃຫ້ເຫັນເຖິງຄ່າໃຊ້ຈ່າຍທີ່ບໍ່ແນ່ນອນຕໍ່ກິດຈະກຳທາງເສດຖະກິດ. ສໍາລັບບັນດາປະເທດທີ່ໄດ້ຮັບກະທົບ, ຄາດຄະເນຂະໜາດການສູນເສຍທີ່ແທ້ຈິງຂອງການຄ້າຈົນກັບສະຫະລັດອາເມລິກາ ແລະ ຜົນກະທົບຂອງມັນແມ່ນສໍາຄັນ. ເຖິງແມ່ນວ່າການສົ່ງອອກຂອງຈີນໄປສະຫະລັດອາເມລິກາກວມອັດຕາສ່ວນຂ່ວນຂ້າງໜ້ອຍຂອງ GDP ແລະ ເຊັ່ນດຽວກັນສໍາລັບສະຫະລັດອາເມລິກາ, ຂະໜາດຂອງ "ຄວາມເສຍຫາຍຂອງຫຼັກຊັບຄ້າປະກັນ" ອາດຈະມີຄວາມສໍາຄັນຕໍ່ບັນດາປະເທດນ້ອຍ ອື່ນໆ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການເຕີບໂຕ (ຕາຕະລາງ B1).

ພວກເຮົາໄດ້ນໍາໃຊ້ແບບຈໍາລອງ Global Vector Autoregressive (GVAR), ທີ່ພັດທະນາມາກ່ອນໃນ AMRO (2017) ເພື່ອປະເມີນຜົນກະທົບຈາກການຂະຫຍາຍ ແລະ ຜົນຕອບກັບໃນເວລາທີ່ມີເກີດການສະເທືອນໄປຫາການສົ່ງອອກຂອງຈີນ ແລະ ສະຫະລັດອາເມລິກາເພື່ອໃຫ້ເປັນຮູບປະທໍາ. ສໍາລັບບົດຝຶກຫັດນີ້, ພວກເຮົາໄດ້ເນັ້ນໃສ່ ສົມມຸດຖານການກະທໍາຂອງເສດຖະກິດສອງປະເທດທີ່ສົ່ງຜົນກະທົບຕໍ່ການສົ່ງອອກສິນຄ້າໃນແຕ່ລະປະເທດຫຼຸດລົງ ແລະ ຜົນກະທົບທີ່ກ່ຽວຂ້ອງໃນໄລຍະ 12 ຫາ 36 ເດືອນຕໍ່ໄປ:

- ການຫຼຸດລົງຂອງການສົ່ງອອກຂອງຈີນໄປຍັງສະຫະລັດອາເມລິກາໄດ້ຫຼຸດລົງເຖິງ 100 ຕື້ໂດລາ ໂດຍອີງຕາມການລາຍງານຂອງລັດຖະບານຂອງທ່ານ ທຳ (Trump) ໄດ້ຊື່ໃຫ້ເຫັນວ່າຄວາມຕ້ອງການໃນການຫຼຸດການຂາດດຸນການຄ້າສອງຝ່າຍຂອງສະຫະລັດອາເມລິກາກັບຈີນລົງຈໍານວນ 100 ຕື້ໂດລາ (ຕົວຢ່າງ: ທຽບເທົ່າກັບໂຕມາດຂອງການສົ່ງອອກຂອງຈີນກັບສະຫະລັດອາເມລິກາ ຫຼື ຫຼາຍກວ່າ 4 % ຂອງການສົ່ງອອກທັງໝົດຂອງຈີນ).
- ການຫຼຸດລົງຂອງສັດສ່ວນການສົ່ງອອກການສົ່ງອອກຂອງສະຫະລັດອາເມລິກາປະມານ 30 ຕື້ໂດລາ (ຕົວຢ່າງ: ສັດສ່ວນການສົ່ງອອກຂອງອາເມລິກາໄປຈີນຫຼຸດລົງປະມານ 2% ຂອງການສົ່ງອອກທັງໝົດຂອງສະຫະລັດອາເມລິກາ) ຈາກມາດຕະການຕອບໂຕ້ຂອງຈີນ.

ຜົນການຄົ້ນຄວ້າຂອງພວກເຮົາສະແດງໃຫ້ເຫັນບົດຮຽນຈາກປະຫວັດສາດວ່າບໍ່ມີຜູ້ຊະນະໃນສົງຄາມການຄ້າ.²¹ ຫຼາຍຫົວຂໍ້ທີ່ສໍາຄັນທີ່ເກີດຂຶ້ນຈາກຜົນດັ່ງກ່າວ (ຕາຕະລາງ B1), ມີຄື:

- ທັງສອງປະເທດຈີນ ແລະ ສະຫະລັດອາເມລິກາຈະໄດ້ຮັບຜົນກະທົບທາງລົບ. ໃນໄລຍະ 12 ເດືອນທໍາອິດຂອງການຄາດຄະເນຜົນກະທົບຄວາມເສຍຫາຍ, ການສູນເສຍຈະຄ້າຍຄືກັນສໍາລັບທັງຈີນ ແລະ ອາເມລິກາ, ຍ້ອນວ່າພວກເຂົາຈະສູນເສຍອັດຕາການເຕີບໂຕປະມານ 0,2 %, ຊຶ່ງມີຜົນກະທົບຂ້ອນຂ້າງຫຼາຍສໍາລັບປະເທດສະຫະລັດອາເມລິກາ. ຜົນກະທົບອາດຈະຍາວນານສໍາລັບປະເທດສະຫະລັດອາເມລິກາ ຊຶ່ງອາດຈະເຫັນວ່າການເຕີບໂຕຂອງເສດຖະກິດຫຼຸດລົງອີກ 0,2 % ໃນໄລຍະເວລາ 36 ເດືອນ. ໃນຂະນະທີ່ຜົນ

ໄດ້ຮັບດັ່ງກ່າວອາດຈະມີລັກສະນະກົງກັນຂ້າມກັບເນື່ອງຈາກການຫຼຸດລົງຂອງການສົ່ງອອກຂອງຈີນເປັນຈໍານວນຫຼາຍ. ເສດຖະກິດຂອງອາເມລິກາແມ່ນມີການເປີດກວ້າງ ແລະ ມີແນວໂນ້ມທີ່ຈະໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຫຼາຍຂຶ້ນຈາກຜົນກະທົບທາງດ້ານການຄ້າ ແລະ ການເງິນຂອງປະເທດຄູ່ຄ້າອື່ນໆ. ນອກຈາກນັ້ນ, ຈີນໄດ້ປະສົບຜົນສໍາເລັດໃນການນໍາໃຊ້ສະເຖຍລະພາບທາງດ້ານເສດຖະກິດ (ຍ້ອນຊ່ອງຫວ່າງນະໂຍບາຍທີ່ສໍາຄັນ) ເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນຜົນກະທົບ.

- ໂລກາພິວັດຈະຊ່ວຍຮັບປະກັນການຂະຫຍາຍຕົວຫຼາຍຂຶ້ນ ແລະ ສົ່ງຜົນຕໍ່ເສດຖະກິດຂອງປະເທດອື່ນໆ. ຜົນຂອງຕົກໃຈຕໍ່ຄວາມຕ້ອງການຈາກທັງສອງປະເທດຍັກໃຫຍ່ທາງດ້ານເສດຖະກິດຈະເພີ່ມຂຶ້ນໃນທົ່ວໂລກ. ສໍາລັບສະມາຊິກຂອງອາຊຽນ+3, ການຫຼຸດລົງຂອງການສົ່ງອອກຂອງຈີນ ຈະມີອິດທິພົນຕໍ່ການເຕີບໂຕຂະໜາດໃຫຍ່ກວ່າເມື່ອທຽບໃສ່ກັບການສົ່ງອອກຂອງສະຫະລັດອາເມລິກາ-ແນວໂນ້ມທີ່ຈະມີຜົນກະທົບທາງລົບໃນທົ່ວພາກພື້ນຍົກເວັ້ນເສດຖະກິດທີ່ມີຄວາມຫຼາກຫຼາຍໃນຕະຫຼາດສົ່ງອອກ. ຜົນກະທົບຕໍ່ບັນດາສະມາຊິກຈາກການຄາດຄະເນວ່າຈະໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຄັ້ງໜຶ່ງຕໍ່ການສົ່ງອອກຂອງຈີນ ແລະ ສະຫະລັດອາເມລິກາ ຊຶ່ງອາດຈະແມ່ນຂຶ້ນກ່ອນ ຫຼື ຫຼັງ ແລະ ສົ່ງຜົນກະທົບຈະສິ້ນສຸດລົງໃນປີທີສາມສໍາລັບຫຼາຍໆປະເທດ. ສໍາລັບບັນດາກຸ່ມເສດຖະກິດທີ່ຈະເລີນໃນບັນດາປະເທດອາຊຽນ+3, ຜົນກະທົບດ້ານລົບຈະຢູ່ໃນລະຫວ່າງ -0,2 ຫາ -0,8% ຂອງການເຕີບໂຕ. ສໍາລັບເສດຖະກິດຂອງຕະຫຼາດເກີດໃໝ່, ພວກເຮົາຄາດຄະເນຜົນກະທົບໃນລະຫວ່າງ 0 ຫາ -0,5% ໃນໄລຍະ 12 ເດືອນທໍາອິດ.²²

ເຫັນໄດ້ຢ່າງຈະແຈ້ງວ່າຄວາມເສຍຫາຍຕໍ່ການເຕີບໂຕຂອງໂລກຈະຍິ່ງຫຼາຍຂຶ້ນເນື່ອງຈາກວ່າວາສົງຄາມການຄ້າລະຫວ່າງຈີນ ແລະ ສະຫະລັດອາເມລິກາອີກຍັງຄົງດໍາເນີນຕໍ່ໄປ ແລະ ສືບຕໍ່ເພີ່ມຂຶ້ນ. ມັນຈະກໍ່ຮ້າຍແຮງກວ່າເກົ່າຖ້າປະເທດ ຫຼື ພາກພື້ນອື່ນໆຖືກຍັງຄັບໃຫ້ເຂົ້າສູ່ລະບົບ. ສົງຄາມການຄ້າທີ່ໂດດເດັ່ນທີ່ສຸດຂອງສະຕະວັດທີ 20 ທີ່ເກີດຈາກການອອກກົດໝາຍພາສີ (Smoot-Hawley Tariff Act) ໃນປີ 1930 ເຮັດໃຫ້ເຫັນໄດ້ຢ່າງຈະແຈ້ງວ່າມີການຂະຫຍາຍຕົວ ແລະ ຍາວນານຂອງເສດຖະກິດທີ່ຕົກຕໍ່ຄັ້ງໃຫຍ່ ຊຶ່ງຍັງຄົງມີເຄື່ອງໝາຍທີ່ບໍ່ສາມາດລືບລ້າງຄວາມຄິດທາງດ້ານການເມືອງຂອງບັນດາປະເທດຕາເວັນຕົກໄດ້ເຮັດໃຫ້ການສ້າງຕັ້ງ GATT / WTO ແລະ ລະບົບການຄ້າແບບຫຼາຍຝ່າຍທີ່ມີນະໂຍບາຍສະໜັບສະໜູນການຄ້າສາກົນສໍາລັບ 70 ປີທີ່ຜ່ານມາ. ເນື່ອງຈາກວ່າໂລກາພິວັດໄດ້ເຮັດໃຫ້ມີການເຊື່ອມໂຍງການຄ້າ ແລະ ການເງິນລະຫວ່າງປະເທດຫຼາຍຂຶ້ນໃນໄລຍະປີທີ່ຜ່ານມາ, ທຸກໆຜົນກະທົບຈາກສົງຄາມການຄ້າຂະໜາດໃຫຍ່ໃນປັດຈຸບັນແນ່ນອນຈະຂະຫຍາຍຕົວຢ່າງກວ້າງຂວາງໃນແງ່ຂອງລວງເລິກ ແລະ ຄວາມຮຸນແຮງ. ດັ່ງນັ້ນ, ເພື່ອຜົນປະໂຫຍດຮ່ວມກັນທົ່ວໂລກ, ຂໍ້ຂັດແຍ່ງດ້ານການຄ້າຄວນໄດ້ຮັບການແກ້ໄຂໂດຍຜ່ານລະບົບຫຼາຍຝ່າຍທີ່ຖືກສ້າງຂຶ້ນແທນທີ່ຈະດໍາເນີນການປະຕິບັດການຝ່າຍດຽວ.

20 ແບບຈໍາລອງໄດ້ຄໍານຶງເຖິງການຂະຫຍາຍ ແລະ ຜົນກະທົບຈາກຄວາມຄິດເຫັນ; ຂໍ້ກໍານົດຂອງມັນປະກອບມີບັດໄຈເສດຖະກິດເຊັ່ນ: ການຜະລິດອຸດສາຫະກໍາ (ເປັນຕົວແທນຂອງ GDP ທີ່ແທ້ຈິງ), ລາຄາຜູ້ບໍລິໂພກ, ການຄ້າ (ການສົ່ງອອກແລະນໍາເຂົ້າໃນສະກຸນເງິນທ້ອງຖິ່ນ), ອັດຕາແລກປ່ຽນທີ່ມີປະສິດທິພາບຊໍ (NEER) ແລະ ອັດຕາດາວເບິ່ງ, ຕົວປ່ຽນແປງເຊັ່ນ: ລາຄານໍ້າມັນ ແລະ ລາຄາອາຫານ (ຍິ່ງເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ A ຂອງ AMRO (2017) ສໍາລັບລາຍລະອຽດ). ຕົວຢ່າງທີ່ນໍາໃຊ້ເພື່ອປະຕິບັດການຄາດຄະເນປະກອບມີ 33 ປະເທດ, ລວມທັງອາຊຽນ ແລະ ສະຫະລັດອາເມລິກາ, ນໍາໃຊ້ຂໍ້ມູນປະຈໍາເດືອນຈາກປີ 2001.

21 Bouet, A. & Laborde, D. (2017). ສົງຄາມການຄ້າລະຫວ່າງສະຫະລັດອາເມລິກາກັບບັນດາປະເທດທີ່ເກີດໃໝ່ໃນສະຕະວັດ 21: ເຮັດໃຫ້ສະຫະລັດອາເມລິກາ ແລະ ຄູ່ຮ່ວມງານຂອງຕົນສູນເສຍອີກ. IFPRI Discussion Paper 01669, ສະຖາບັນຄົ້ນຄວ້ານະໂຍບາຍອາຫານສາກົນ, ວໍຊິງຕັນ, DC.

22 ຕົວຊີ້ວັດຂອງພະນັກງານ ECB ຊຶ່ງໃຫ້ເຫັນວ່າການຈັດຕັ້ງອັດຕາພາສີອາດຈະເຮັດໃຫ້ການຄ້າໃນສິນຄ້າໂລກຫຼຸດລົງເຖິງ 3% ໃນ 12 ເດືອນທໍາອິດແລະການເຕີບໂຕຂອງໂລກເຖິງ 1% (Coeure, B. (2018). ເສດຖະກິດແລະການເງິນ. ກອງປະຊຸມ, ສະບັບທີ 29, Villa d'Este, Cernobbio, 6-7 ເມສາ).

ຕາຕະລາງ B1 ຜົນໄດ້ຮັບຈາກ GVAR: ການຄາດຄະເນຜົນກະທົບຂອງສິ່ງຄ້າການຄ້າທັງໝົດຂອງຈີນແລະສະຫະລັດອາເມລິກາ ຕໍ່ເສດຖະກິດຂອງບັນດາປະເທດອາຊຽນ + 3 ທີ່ຖືກເລືອກ 1/2

Country	Exports						Estimated Total Impact on GDP					
	Billions of U.S. Dollars			Percent of Total			Percent of Own GDP			Percentage Points of Growth		
	To World	To China	To the U.S.	To China	To World	To the U.S.	To China	To World	To the U.S.	Shock to China Exports	Shock to U.S. Exports	Total Shock
							12-Month	36-Month	12-Month	36-Month	12-Month	36-Month
U.S.	1,545.6	130.4	...	8.4	...	8.0	0.7	...	-0.03	-0.05	-0.09	-0.23
China	2,280.1	...	433.7	...	19.0	18.0	...	3.4	-0.03	-0.02	-0.02	-0.18
Advanced Economies												
Japan	698.1	132.8	135.1	19.0	19.3	14.4	2.7	2.8	-0.03	-0.03	-0.02	-0.20
Korea	562.0	141.2	68.7	25.1	12.2	36.7	9.2	4.5	to	to	to	to
Singapore	366.1	53.9	24.3	14.7	6.6	109.4	16.1	7.2	-0.10	-0.16	-0.16	-0.76
Emerging Markets and Developing Economies												
Thailand	236.4	29.4	26.5	12.4	11.2	50.0	6.2	5.6	0.00	0.01	0.02	0.02
Malaysia	217.8	27.4	20.5	12.6	9.4	65.4	8.2	6.2	to	to	to	to
Vietnam	211.9	30.7	42.7	14.5	20.1	94.9	13.7	19.1	-0.08	-0.12	-0.10	-0.45
Indonesia	168.5	22.9	17.8	13.6	10.6	16.8	2.3	1.8	to	to	to	to
The Philippines	62.8	6.9	9.2	11.0	14.6	19.8	2.2	2.9	-0.08	-0.06	-0.10	-0.75*
Cambodia	10.7	0.7	2.3	6.9	21.5	53.4	3.7	11.5				

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ທິດທາງສະຖິຕິການຄ້າ, ດ້ານການເງິນສາກົນຂອງ IMF, ການຄາດຄະເນຂອງເຈົ້າໜ້າທີ່ລັດ, OECD TiVA ແລະ AMIRO.

ໜາຍເຫດ: 1 / ຂໍ້ມູນສໍາລັບເສດຖະກິດຈໍານວນໜຶ່ງຂອງສະມາຊິກແມ່ນບໍ່ຮຽງໄວ້ທີ່ຈະເຂົ້າໃນຮູບແບບ.

2 / ບະນານການຫຼຸດລົງຂອງການສົ່ງອອກຂອງຈີນປະມານ 100 ຕໍ່ໂຕລາສະຫະລັດອາເມລິກາ

(ອັດຕາສ່ວນ) ແລະ 30 ຕໍ່ໂຕລາໃນການສົ່ງອອກຂອງສະຫະລັດອາເມລິກາ. * ໜາຍເຖິງປະເທດທີ່ຢູ່ນອກເຂດ; ສ່ວນທີ່ເຫຼືອແມ່ນຢູ່ໃນລະດັບ 0.2 ຫາ -0.5

Box C.

ໄພພິບັດທຳມະຊາດ ແລະ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດໃນພາກພື້ນອາຊຽນ +3: ຜົນກະທົບ ແລະ ຄວາມສ່ຽງ

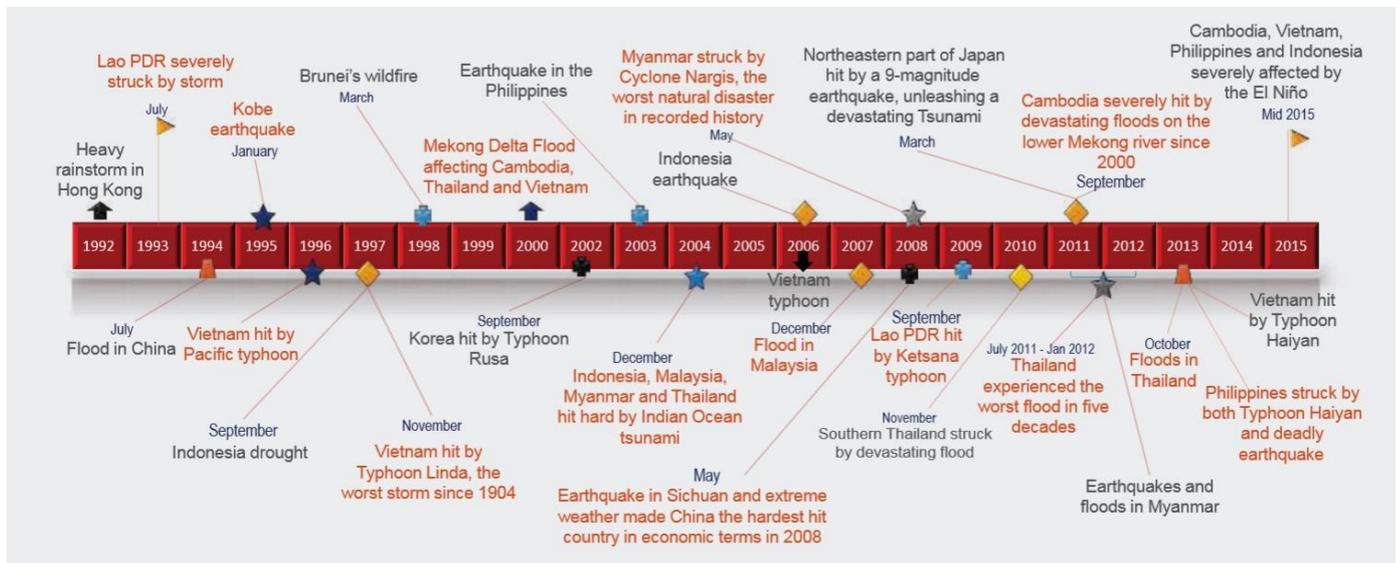
ການປ່ຽນແປງຂອງດິນຟ້າອາກາດແມ່ນຄວາມສ່ຽງຂອງໂລກໂດຍມີເຫດການເກີດຂຶ້ນ ແລະ ຄວາມຮ້າຍແຮງຂອງໄພພິບັດທາງທຳມະຊາດທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນສູງ, ຊຶ່ງກໍ່ໃຫ້ເກີດໄພພິບັດທີ່ບໍ່ຄາດຄິດທີ່ຮ້າຍແຮງຕໍ່ເສດຖະກິດ. ໃນພາກພື້ນຈະທົບທວນຜົນກະທົບຂອງໄພພິບັດທຳມະຊາດໃນພາກພື້ນອາຊຽນ+3 ລວມທັງການເຕີບໂຕທາງດ້ານເສດຖະກິດ ແລະ ຖານະທາງການເງິນ ແລະ ຄວາມສຳຄັນໃນການສ້າງສິ່ງປົກປ້ອງເສດຖະກິດໃຫ້ພຽງພໍເພື່ອຮັບມືກັບຜົນກະທົບຕໍ່ເສດຖະກິດເຫຼົ່ານີ້.

ໃນພາກພື້ນອາຊຽນ+3, ໄພນ້ຳຖ້ວມ, ໄພແຫ້ງແລ້ງ, ພະຍຸ ແລະ ແຜ່ນດິນໄຫວ ແມ່ນປະເພດໄພທຳມະຊາດທີ່ພົບເລື້ອຍທີ່ສຸດ (ຮູບສະແດງ C1) ຍ້ອນວ່າໄພນ້ຳຖ້ວມ ແລະ ພະຍຸ ແມ່ນມີປະມານ 74% ຂອງຄວາມເສຍຫາຍທາງດ້ານເສດຖະກິດທັງໝົດໃນໄລຍະໜຶ່ງທົດສະຕະວັດທີ່ຜ່ານມາ (ຮູບສະແດງ C2). ອີງຕາມການຄາດຄະເນຂອງອົງການ UNESCAP, ໄພພິບັດທຳມະຊາດໄດ້ສົ່ງຜົນກະທົບຕໍ່ເສດຖະກິດເພີ່ມ

ຂຶ້ນຫຼາຍກວ່າ 1 ພັນຕື້ໂດລາໃນຂົງເຂດອາຊຽນ +3 ໃນໄລຍະປີ 1990-2016, ຫຼື ສະເລ່ຍປະມານ 0.4% ຕໍ່ປີ (37.5 ຕື້ໂດລາ) ຂອງ GDP ຂອງພາກພື້ນ.

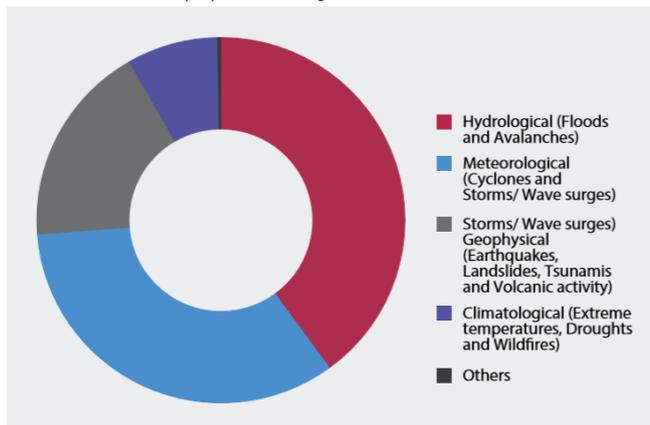
ໃນຂະນະທີ່ໄພພິບັດທາງທຳມະຊາດອາດຈະເຮັດໃຫ້ເກີດຄວາມເສຍຫາຍຮ້າຍແຮງຕໍ່ເສດຖະກິດຂອງປະເທດທີ່ມີກະສິກຳເປັນພື້ນຖານ ແລະ ມີລາຍໄດ້ຕໍ່າຢູ່ໃນພາກພື້ນ, ບໍ່ມີປະເທດໃດສາມາດປ້ອງກັນຜົນກະທົບຈາກໄພພິບັດເຫຼົ່ານີ້. ໃນ ສປປ ລາວ ແລະ ມຽນມາ, ຄວາມເສຍຫາຍດ້ານເສດຖະກິດຈາກໄພພິບັດທຳມະຊາດພຽງຢ່າງດຽວກໍ່ເກີນ 10% ຂອງ GDP ໃນປີທີ່ເຫດການເກີດຂຶ້ນ. ໃນກໍລະນີທີ່ເກີດຢູ່ປະເທດໄທແມ່ນມີຄວາມເສຍຫາຍຈາກໄພນ້ຳຖ້ວມໃນປີ 2011 ຊຶ່ງເປັນນ້ຳຖ້ວມທີ່ຮ້າຍແຮງທີ່ສຸດໃນປະຫວັດສາດ ຊຶ່ງຄາດຄະເນຄວາມເສຍຫາຍປະມານ 12,6% ຂອງ GDP (ຮູບສະແດງ C3). ໃນປະເທດຍີ່ປຸ່ນ, ແຜ່ນດິນໄຫວທີ່ໃຫຍ່ທີ່ສຸດໃນພາກຕະວັນອອກ ແລະ ຜົນກະທົບຈາກສິນາມີໃນປີ

ຮູບສະແດງ C1. ເຫດການໄພພິບັດທີ່ສຳຄັນໃນເຂດພາກພື້ນອາຊຽນ +3 (1990-2015)

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ຫໍຊີມດາວຂອງໂລກ, EM-DAT, ຂໍ້ມູນຕົວຈິງ ແລະ ລາຍລະອຽດ, ມູນນິທິອາຊີ, UNOCHA, ເວັບໄຊທ໌ Relief, ຫໍຊີມດາວຂອງ Hong Kong, Telegraph, Reuters ແລະ ຍຸດທະສາດສາກົນສຳລັບການຫຼຸດຜ່ອນໄພພິບັດ

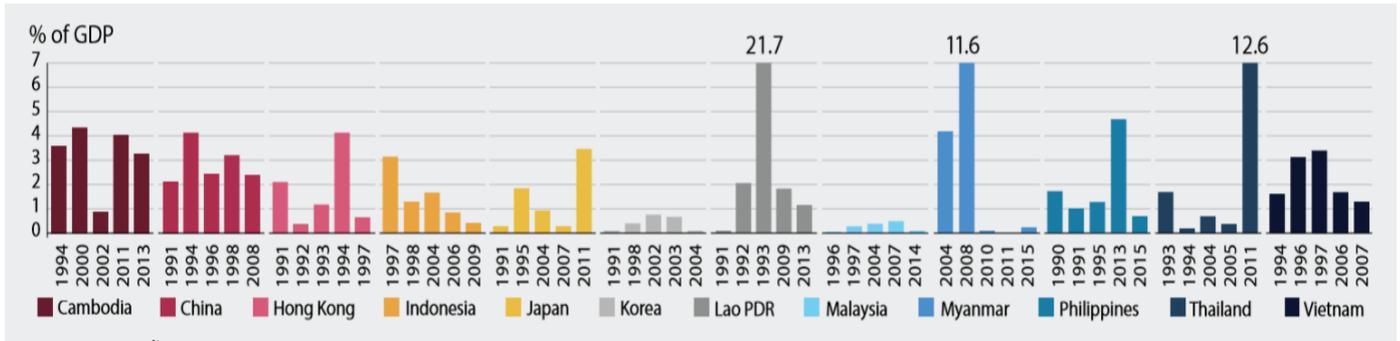
ຮູບສະແດງ C2. ສ່ວນແບ່ງຂອງຄວາມເສຍຫາຍລວມໃນພາກພື້ນອາຊຽນ +3, ໂດຍປະເພດໄພພິບັດ (%) ໃນລະຫວ່າງປີ 1990-2016

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ອົງການສະຫະປະຊາຊາດ, ESCAP

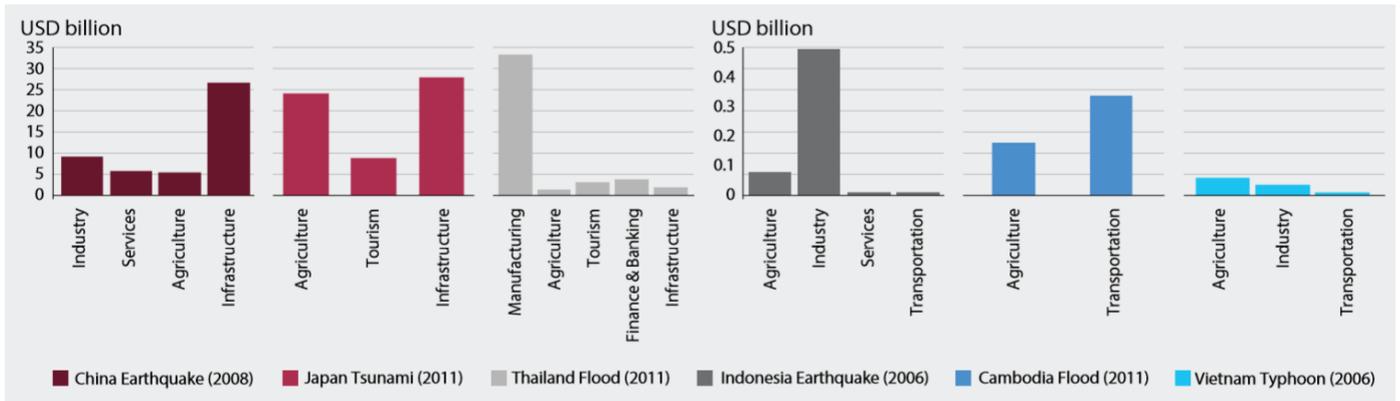
2011 ໄດ້ເຮັດໃຫ້ການສູນເສຍທາງເສດຖະກິດປະມານ 3,4% ຂອງ GDP, ໃນຂະນະດຽວກັນໃນປະເທດຈີນ, ຄວາມເສຍຫາຍຈາກແຜ່ນດິນໄຫວເສສອນ ແລະ ສະພາບອາກາດທີ່ບໍ່ດີແມ່ນປະມານ 2,4% ຂອງ GDP ໃນປີທີ່ເກີດເຫດຂຶ້ນ ເຮັດໃຈຈີນກາຍເປັນປະເທດທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຫຼາຍທີ່ສຸດໃນພາກພື້ນໃນແງ່ຄວາມເສຍຫາຍດ້ານເສດຖະກິດໃນປີ 2008.

ຮູບສະແດງ C3. ຄວາມເສຍຫາຍດ້ານເສດຖະກິດທັງໝົດ (ໃນປີທີ່ເກີດໄພພິບັດ, ເສດຖະກິດທີ່ຖືກເລືອກ) ແມ່ນມີຄວາມສໍາຄັນ

ໝາຍເຫດ: ຕົວເລກນີ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນຄວາມເສຍຫາຍທາງດ້ານເສດຖະກິດເປັນສ່ວນຮ້ອຍຂອງ GDP ສໍາລັບ 5 ເຫດການໄພພິບັດໃນແຕ່ລະປະເທດ.
ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ອົງການສະຫະປະຊາຊາດ ESCAP, ທະນາຄານໂລກ, ເຈົ້າໜ້າທີ່ລັດ, ການຄິດໄລ່ຂອງພະນັກງານຂອງ AMRO.

ຮູບສະແດງ C4. ຄວາມເສຍຫາຍ ແລະ ການສູນເສຍ (ປີທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບ ແລະ ຂະແໜງການຕ່າງໆ)

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ທະນາຄານພັດທະນາອາຊີ, ທະນາຄານໂລກ, Wall Street Journal; ອັດຕາແລກປ່ຽນຈາກ IMF IFS

ຊ່ອງທາງສິ່ງຜົນກະທົບຂອງໄພພິບັດທໍາມະຊາດສູ່ລະບົບເສດຖະກິດທີ່ແທ້ຈິງເກີດຂຶ້ນໄດ້ທັນທີ ແລະ ເກີດຂຶ້ນໂດຍກົງຈາກການເສຍຫາຍຕໍ່ການກະສິກໍາ, ການຜະລິດອຸດສາຫະກໍາ, ພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ແລະ ທີ່ພັກອາໄສ. ຜົນກະທົບດັ່ງກ່າວເກີດຂຶ້ນໃນທົ່ວຂະແໜງກະສິກໍາ, ອຸດສາຫະກໍາ ແລະ ການບໍລິການ (ຮູບສະແດງ C4) ຊຶ່ງຈະເຮັດໃຫ້ດຸນບັນຊີຊໍາລະປົກກະຕິຫຼຸດລົງໂດຍການຫຼຸດການສົ່ງອອກສິນຄ້າ ແລະ ລາຍຮັບຈາກການທ່ອງທ່ຽວ. ເສດຖະກິດທີ່ມີຂະແໜງກະສິກໍາຂະໜາດໃຫຍ່ແມ່ນຈະມີຜົນກະທົບທັນທີຕໍ່ການຂະຫຍາຍຕົວ. ເຊັ່ນໃນປະເທດກໍາປູເຈຍ, ຂະແໜງກະສິກໍາປະກອບສ່ວນປະມານ 35% ຂອງ GDP ໃນປີ 2011, ການຜະລິດກະສິກໍາຫຼຸດລົງໃນປີ 2011 ເນື່ອງຈາກໄພນໍ້າຖ້ວມ (ຮູບສະແດງ C5). ໃນປີ 2015, ໄພແຫ້ງແລ້ງທີ່ເກີດຈາກ El Niño ໄດ້ເຮັດໃຫ້ການຜະລິດກະສິກໍາຂອງປະເທດກໍາປູເຈຍຫຼຸດລົງ 0,2%, ຈາກ 10 ປີສະເລ່ຍ 5,1% ໃນໄລຍະແຕ່ປີ 2005-2014. ເຊັ່ນດຽວກັນກັບພາຍຸໃຕ້ຝຸ່ນໄຮຍານ ໃນປີ 2013 ເຮັດໃຫ້ເກີດຄວາມເສຍຫາຍຢ່າງໜັກຕໍ່ຂະແໜງກະສິກໍາໃນປະເທດຟີລິບປິນ, ຊຶ່ງກໍ່ໃຫ້ເກີດການເສຍຫາຍປະມານ 225 ລ້ານໂດລາ ແລະ ການສູນເສຍຊີວິດຂອງມະນຸດຈໍານວນຫຼວງຫຼາຍ.

ຄວາມເສຍຫາຍທາງເສດຖະກິດ ແລະ ຜົນກະທົບຕໍ່ຄວາມສາມາດຂອງອຸດສາຫະກໍາ ອາດເປັນໄປໄດ້ໃນວົງກວ້າງ ແລະ ຍາວນານ. ໄພນໍ້າຖ້ວມໃນປະເທດໄທໃນປີ 2011 ສ້າງຄວາມເສຍຫາຍໃນອຸດສາຫະກໍາການຜະລິດ ແລະ ການສູນເສຍໃນຂະແໜງການຜະລິດ (33 ຕື້ໂດລາ) ຊຶ່ງ

ກວມເອົາຈໍານວນຫຼາຍ (70%) ຂອງຄວາມເສຍຫາຍທີ່ຄາດໄວ້ທັງໝົດ (ຮູບສະແດງ C6).²³ ໃນຂະແໜງການບໍລິການຂອງໄທ, ການສູນເສຍໃນຂະແໜງການທ່ອງທ່ຽວຢ່າງດຽວແມ່ນປະມານ 3 ຕື້ໂດລາ ທີ່ມີຄວາມເສຍຫາຍໃນການຂົນສົ່ງ, ທີ່ພັກອາໄສ, ອາຫານ ແລະ ເຄື່ອງຕົ້ມ, ການຊື້ເຄື່ອງ ແລະ ການບັນເທີງ.

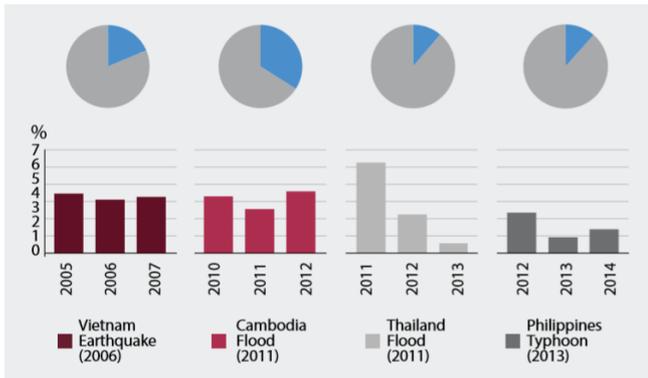
ໃນດ້ານງົບປະມານຜົນກະທົບທາງລົບຕໍ່ງົບປະມານແມ່ນມີຄວາມສໍາຄັນເນື່ອງຈາກການໃຊ້ຈ່າຍງົບປະມານທີ່ບໍ່ມີແຜນສໍາລັບການບັນເທົາໄພພິບັດ ແລະ ການຟື້ນຟູ ໃນເວລາທີ່ການເກັບລາຍໄດ້ອາດຈະຫຼຸດລົງຍ້ອນໄພພິບັດ. ຕົວຢ່າງໃນປະເທດໄທ, ລັດຖະບານຕ້ອງຈັດສັນງົບປະມານປະມານ 13 ຕື້ໂດລາ ຫຼື 3.5% ຂອງ GDP ສໍາລັບການກໍ່ສ້າງພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງນໍ້າ (ຮູບສະແດງ C7) ເຖິງແມ່ນວ່າການຂະຫຍາຍຕົວຂອງລາຍໄດ້ງົບປະມານໄດ້ຫຼຸດລົງຢ່າງຫຼວງຫຼາຍໃນປີ 2011 (ຮູບສະແດງ C8) ເຮັດໃຫ້ການຂາດດຸນງົບປະມານເພີ່ມຂຶ້ນເຖິງ 2.5% ຂອງ GDP ໃນປີ 2011 ຈາກ 0,7% ຂອງ GDP ໃນປີ 2010.

ໃນແງ່ຂອງການຕອບໂຕ້ທາງດ້ານນະໂຍບາຍ, ເສດຖະກິດຄວນສ້າງຄວາມຍືນຍົງໃນໄລຍະຍາວໂດຍການລົງທຶນໃນພື້ນຖານໂຄງລ່າງທີ່ມີການປ້ອງກັນສະພາບອາກາດ, ສ້າງຄວາມຫຼາກຫຼາຍຂອງກິດຈະກໍາທາງເສດຖະກິດ ແລະ ການເຊື່ອມໂຍງເຂົ້າໃນພາກພື້ນ ເພື່ອເພີ່ມທະວີຄວາມຍືນຍົງຂອງພາກພື້ນອາຊຽນ +3. ໃນປະເທດທີ່ເສດຖະກິດຂຶ້ນກັບຂະແໜງກະສິກໍາ, ລັດຖະບານຄວນລົງທຶນໃນໂຄງລ່າງພື້ນຖານທີ່ມີການປ້ອງກັນສະພາບອາກາດ ເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນຜົນກະທົບຂອງໄພພິບັດທໍາມະຊາດ ແລະ ນໍາໃຊ້ຍຸດທະສາດຂອງການຫຼາກຫຼາຍທາງເສດຖະກິດຕໍ່ອຸດສາຫະກໍາ

23 ທະນາຄານໂລກ (2012). ນໍ້າຖ້ວມໄທປີ 2011: ການປະເມີນຢ່າງໄວວາເພື່ອການວາງແຜນສໍາລັບການຟື້ນຟູ ແລະ ການກໍ່ສ້າງຄືນ.

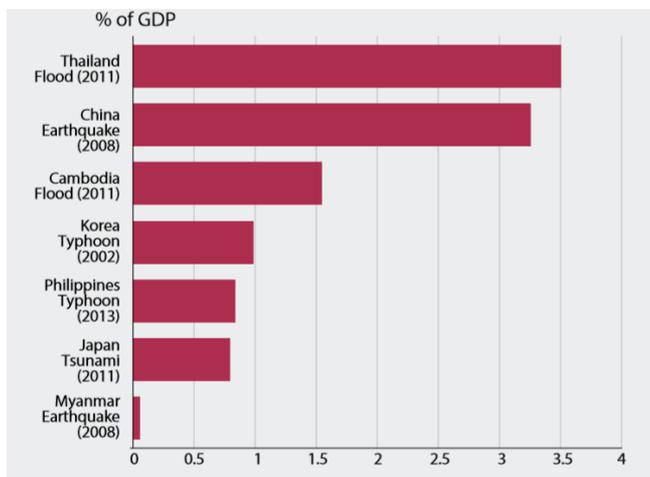
ແລະ ການບໍລິການ. ຄວາມຫຼາກຫຼາຍທາງດ້ານການພັດທະນາທາງພູມສາດໂດຍກຸ່ມອຸດສາຫະກຳຢູ່ໃນສະຖານທີ່ແຕກຕ່າງກັນພາຍໃນປະເທດດຽວກັນກໍ່ສາມາດແຍກ ແລະ ຫຼຸດຜ່ອນຜົນກະທົບຂອງໄພພິບັດໄດ້. ສະນັ້ນ, ເພີ່ມການເຊື່ອມໂຍງກັບພາກພື້ນອາຊຽນໂດຍສະເພາະແມ່ນເຊື່ອມຕໍ່ໂຄງລ່າງພື້ນຖານລະຫວ່າງບັນດາປະເທດອາຊຽນ+3 ສາມາດເພີ່ມຄວາມສາມາດຮັບມືກັບຜົນກະທົບຂອງພາກພື້ນອາຊຽນ+3 ໂດຍລວມໃນການອໍານວຍຄວາມສະດວກໃນການຂະຫຍາຍການຜະລິດໃນຫຼາຍຂົງເຂດຊຶ່ງສະຖານທີ່ທີ່ງ່າຍດ້ານຜະລິດໃນຄະນະທີ່ສະຖານທີ່ອື່ນອາດຈະໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຊົ່ວຄາວຈາກເຫດການປ່ຽນແປງຂອງດິນຟ້າອາກາດ.

ໃນຂະນະດຽວກັນ, ບັນດາປະເທດຄວນຈະມີສ່ວນຮ່ວມໃນການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດໂດຍການຈັດສັນງົບປະມານທີ່ຈຳເປັນເພື່ອຍົກລະດັບຄຸນນະພາບໂຄງລ່າງພື້ນຖານ ໃນຄະນະດຽວກັນກໍ່ຍັງຮັກສາງົບປະມານສຳລັບການໃຊ້ຈ່າຍໃນການສ້າງເຄື່ອນຍ້າຍຄວາມປອດໄພທາງສັງຄົມ ແລະ ການຮູບສະແດງ C5. ການຂະຫຍາຍຕົວ ແລະ ສ່ວນແບ່ງຂອງຂະແໜງກະສິກຳ (ປີ ແລະ ບັນດາປະເທດ ທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບ)

ໝາຍເຫດ: ຮູບສະແດງວົງມົນແມ່ນສ່ວນແບ່ງສະເລ່ຍຂອງຂະແໜງກະສິກຳຂອງ GDP. ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ເຈົ້າໜ້າທີ່ລັດ, ທະນາຄານໂລກ

ຮູບສະແດງ C7. ງົບປະມານແຫ່ງຊາດສຳລັບການຟື້ນຟູໜັງໄສພິບັດ

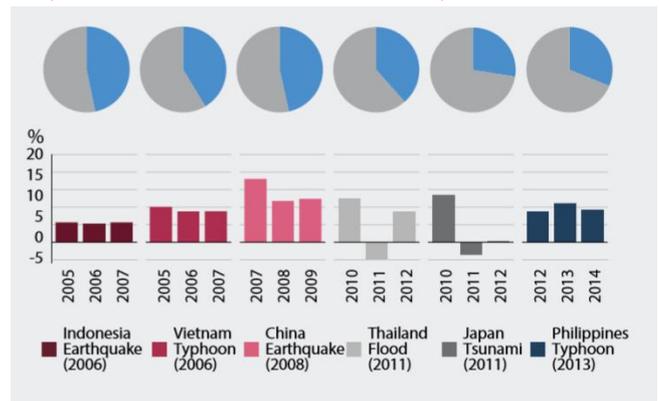

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: CNN, Reuters, ທະນາຄານໂລກ, ສູນອາຊຽນ - ຈີນ, The Guardian Reliefweb

ພື້ນຟູໜັງເກີດເຫດການປ່ຽນແປງສະພາບອາກາດທີ່ຮຸນແຮງເພີ່ມຂຶ້ນ. ສິ່ງປ້ອງກັນຖືກສ້າງຂຶ້ນລະຫວ່າງຮອບວຽນການພື້ນໂຕທີ່ສາມາດນຳໃຊ້ເພື່ອປັບປຸງຄຸນນະພາບພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນຜົນກະທົບຂອງໄພພິບັດທຳມະຊາດ ແລະ ຊຸກຍູ້ການໃຊ້ຈ່າຍທີ່ບໍ່ຄາດຄິດຕໍ່ເຫດການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ.

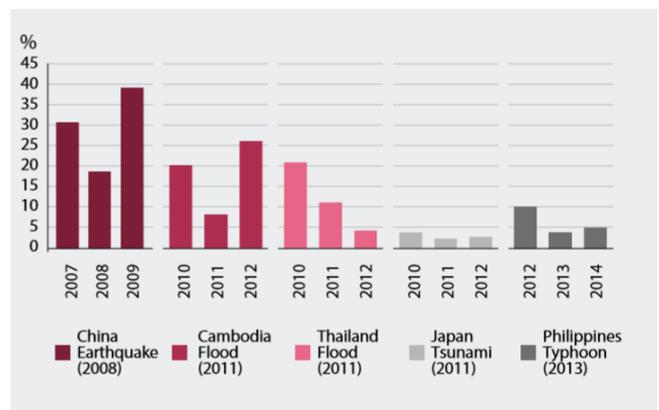
ໃນຍຸດທະສາດອຸດສາຫະກຳ, ຄວາມຍືນຍົງດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມຄວນເປັນເງື່ອນໄຂທີ່ສຳຄັນ ແລະ ອາດຈະຕ້ອງມີການຮ່ວມມືຂ້າມປະເທດໃນລະດັບພາກພື້ນ. ເພື່ອຮັບປະກັນການເຕີບໂຕຂອງເສດຖະກິດທີ່ຍືນຍົງ, ພາກພື້ນຄວນຈະສ້າງຄວາມສົມດຸນລະຫວ່າງການເຕີບໂຕ ແລະ ຄວາມຍືນຍົງດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ ໂດຍສະເພາະການລົງທຶນໃນການພັດທະນາແບບຍືນຍົງຄວບຄູ່ກັນກັບຍຸດທະສາດການຫຼຸດການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດໃນນະໂຍບາຍພັດທະນາແຫ່ງຊາດ ແລະ ໃນການຮ່ວມໃນລະດັບພາກພື້ນ.

ຮູບສະແດງ C6. ການເຕີບໂຕ ແລະ ສ່ວນແບ່ງຂອງຂະແໜງອຸດສາຫະກຳ (ປີ ແລະ ບັນດາປະເທດ ທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບ)

ໝາຍເຫດ: ຮູບສະແດງວົງມົນແມ່ນສ່ວນແບ່ງສະເລ່ຍຂອງຂະແໜງອຸດສາຫະກຳຂອງ GDP. ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ເຈົ້າໜ້າທີ່ລັດ, ທະນາຄານໂລກ

ຮູບສະແດງ C8. ການເຕີບໂຕຂອງການເກັບລາຍຮັບລາຍຮັບພາຍໃນ (ບັນດາປະເທດ ແລະ ປີ ທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບ)

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ເຈົ້າໜ້າທີ່ລັດ

24 ໂດຍສະເພາະແມ່ນສຳລັບອາຊີຕາເວັນອອກສ່ຽງໃຕ້, ການສູນເສຍດ້ານເສດຖະກິດທີ່ອາດຈະປ່ຽນແປງສະພາບອາກາດອາດເຮັດໃຫ້ GDP ຂອງຕົນຫຼຸດລົງເຖິງ 11% ໃນປີ 2100 ຖ້າບໍ່ມີການປະຕິບັດເພື່ອແກ້ໄຂບັນຫາການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ. ເບິ່ງ Raitzer, D. A. , Bosello, F. , Tavoni, M. , Orecchia, C. , Marangoni, G. , & Samson, J. N. G. (2015). ສະເຫຼຍລະພາບອາກາດໃນອາຊີຕາເວັນອອກສ່ຽງໃຕ້ ແລະ ເສດຖະກິດຂອງທົ່ວໂລກ. ທະນາຄານພັດທະນາອາຊີ.

2 ທ່າອ່ຽງ ແລະ ການປະເມີນເສດຖະກິດຂອງພາກພື້ນ

ການເຕີບໂຕຂອງເສດຖະກິດພາກພື້ນຍັງແຂງແຮງ, ສະທ້ອນໃຫ້ເຫັນເຖິງການຂະຫຍາຍຕົວຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງຂອງຄວາມຕ້ອງການພາຍໃນປະເທດທີ່ໄດ້ຮັບການສະໜັບສະໜູນຈາກການຂະຫຍາຍໂຕທາງດ້ານນະໂຍບາຍເສດຖະກິດມະຫາພາກ ແລະ ການກະຕຸ້ນຫຼາຍຂຶ້ນຈາກການພື້ນໂຕຂອງເສດຖະກິດໂລກ. ສະພາບເສດຖະກິດ ແລະ ການເງິນໃນພາກພື້ນສ່ວນຫຼາຍຍັງຄົງເປັນທີ່ໜ້າພໍໃຈໃນທ່າມກາງການຢືດຢຸນຂອງກະແສເງິນທຶນໂດຍສະເພາະແມ່ນໜີ້ສິນໃນຕະຫຼາດທຶນ. ທ່າອ່ຽງໃນທາງບວກຄາດວ່າຈະສືບຕໍ່ໃນໄລຍະສັ້ນ, ເຖິງແມ່ນວ່າຄວາມສ່ຽງຕໍ່ການປົກປ້ອງທາງການຄ້າ ແລະ ເງື່ອນໄຂທາງດ້ານການເງິນທີ່ເຂັ້ມງວດໄດ້ເພີ່ມຂຶ້ນຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ.

22. ການຂະຫຍາຍຕົວຂອງເສດຖະກິດໃນພື້ມຂັ້ນໂລກໂດຍເງື່ອນໄຂທີ່ເອື້ອອ່ານວຍ, ການຂະຫຍາຍຕົວທາງດ້ານເສດຖະກິດໃນພາກພື້ນໄດ້ຮັບຄວາມຍືນຍົງທີ່ສະໜັບສູນໂດຍຄວາມຕ້ອງການພາຍໃນປະເທດທີ່ຢືດຢຸນໂດຍການຂະຫຍາຍຕົວຂອງນະໂຍບາຍເສດຖະກິດມະຫາພາກແລະ ການສົ່ງອອກທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນ. ໃນດ້ານຄວາມຕ້ອງການພາຍໃນປະເທດ, ການບໍລິໂພກຂອງພາກເອກະຊົນຍັງມີຄວາມສະເຖຍລະພາບ ໂດຍການປັບປຸງຕະຫຼາດແຮງງານ, ລາຍຮັບຂອງຜູ້ສົ່ງອອກສິນຄ້າເພີ່ມຂຶ້ນຈາກການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງລາຄາສິນຄ້າແລະການຫຼຸດຜ່ອນໜີ້ຂອງຄົວເຮືອນໃນບາງປະເທດ.

ກ່ຽວກັບການລົງທຶນ, ທ່າອ່ຽງຍັງຄົງເປັນສິ່ງທີ່ດີຍ້ອນການປະຕິບັດໂຄງການພັດທະນາພື້ນຖານໂຄງລ່າງຂອງລັດໃນບາງປະເທດໃນພາກພື້ນ. ການລົງທຶນຂອງພາກເອກະຊົນຄາດວ່າຈະສົ່ງຜົນກະທົບຕໍ່ການພື້ນຕົວຂອງການສົ່ງອອກຊຶ່ງສົ່ງຜົນເຮັດໃຫ້ສາມາດນໍາໃຊ້ຄວາມສາມາດເຂົ້າໃນຂະແໜງການຜະລິດຫຼາຍຂຶ້ນທີ່ຈະສົ່ງຜົນເຮັດໃຫ້ມີການຊຸກຍູ້ຫຼາຍຂຶ້ນຕໍ່ການໃຊ້ຈ່າຍເງິນທຶນ.

23. ຍ້ອນຄວາມເຂັ້ມແຂງຂອງຄວາມຕ້ອງການພາຍໃນ ແລະ ທ່າອ່ຽງການຂະຫຍາຍຕົວຂອງການສົ່ງອອກໃນໄລຍະສັ້ນ, ການຂະຫຍາຍຕົວທາງດ້ານເສດຖະກິດຂອງພາກພື້ນຄາດວ່າຈະຢູ່ໃນລະດັບປະມານ 5% ໃນປີ 2018-19, ໃນຂະນະທີ່ອັດຕາເງິນເຟີ້ຄົງທີ່, ປະມານ 2% (ຕາຕະລາງ 2.1) ເສດຖະກິດໃນພາກພື້ນສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນຢູ່ໃນວົງຈອນເສດຖະກິດໄລຍະກາງທີ່ມີຊ່ອງຫວ່າງການຜະລິດຂະໜາດນ້ອຍມີທ່າອ່ຽງໃນການເຕີບໂຕ. ບາງປະເທດໃນພາກພື້ນແມ່ນຢູ່ໃນວົງຈອນເສດຖະກິດໄລຍະສຸດທ້າຍ ທີ່ມີສັນຍານຂອງອັດຕາເງິນເຟີ້ ແລະ ຄວາມບໍ່ສົມດຸນຈາກພາຍນອກ. ການຄາດຄະເນການເຕີບໂຕພື້ນຖານຂອງ AMRO ສໍາລັບພາກພື້ນອາຊຽນ+3 ແມ່ນ 5,4% ໃນປີ 2018 ແລະ 5,2% ໃນປີ 2019. ເຖິງແມ່ນວ່າອັດຕາເງິນເຟີ້ໃນພາກພື້ນຄາດວ່າຈະຢູ່ທີ່ 2,1% ໃນປີ 2018 ແລະ 2% ໃນປີ 2019. ອັດຕາເງິນເຟີ້ພື້ນຖານຍັງຄົງຢູ່ໃນລະດັບດີ.

ຕາຕະລາງ 2.1 ການຄາດຄະເນຂອງ AMRO ສໍາລັບການເຕີບໂຕຂອງເສດຖະກິດ ແລະ ອັດຕາເງິນເຟີ້ (2018-19)

(a) Real GDP Growth (% yoy)

(b) Headline Inflation (% yoy)

	2017	2018 p/	2019 p/	2017	2018 p/	2019 p/
ພາກພື້ນອາຊຽນ+3	5.6	5.4	5.2	1.8	2.1	2.0
ບູໄນ	0.6	1.6	3.4	-0.2	0.2	0.4
ກໍາປູເຈຍ	6.9	6.8	6.8	2.9	3.2	3.4
ຈີນ	6.9	6.6	6.4	1.6	2.0	1.8
ຮິງກິງ	3.8	3.4	3.0	1.5	2.1	2.3
ອິນໂດເນເຊຍ	5.1	5.2	5.3	3.8	4.0	4.0
ຍີ່ປຸ່ນ	1.8	1.3	0.7	0.7	0.8	0.9
ເກົາຫຼີ	3.1	2.9	2.8	1.9	1.9	2.0
ສປປ ລາວ	6.8	6.8	7.1	0.8	2.1	2.5
ມາເລເຊຍ	5.9	5.3	5.0	3.7	2.4	2.6
ມຽນມາ	5.9	7.0	7.4	6.8	3.9	4.5
ຟິລິບປິນ	6.6	6.8	6.9	3.2	4.3	3.3
ສິງກະໂປ	3.6	3.0	2.8	0.6	1.2	1.8
ໄທ	3.9	3.9	3.7	0.7	1.0	1.6
ຫວຽດນາມ	6.8	6.6	6.6	3.5	3.4	3.5

ໝາຍເຫດ: p / ການຄາດຄະເນ. ສໍາລັບຍີ່ປຸ່ນແລະມຽນມາ, ປີ 2017 ແລະ 2018 ຂໍ້ມູນ GDP ແມ່ນອີງໃສ່ປັບປຸງປະມານສິ້ນສຸດໃນເດືອນມີນາ 2018 ແລະ 2019 ຕາມລໍາດັບ. ສໍາລັບປະເທດທີ່ມີຂໍ້ມູນທີ່ບໍ່ມີໃນ 2017 ຍັງມີຢູ່, ຂໍ້ມູນແມ່ນການຄາດຄະເນຂອງ AMRO.

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ເຈົ້າໜ້າທີ່ລັດ, AMRO

²⁵ ໃນບາງປະເທດເຊັ່ນ: ປະເທດໄທ, ການເລີ່ມຕົ້ນໂຄງການພື້ນຖານໂຄງລ່າງຂະໜາດໃຫຍ່ແມ່ນຄາດຫວັງວ່າຈະເພີ່ມກໍາລັງການເຕີບໂຕເພີ່ມຂຶ້ນໃນອານາຄົດ.

Box D.

ການນໍາໃຊ້ວົງຈອນທຸລະກິດ ແລະ ສິນເຊື້ອ ສໍາລັບເສດຖະກິດອາຊຽນ +3

ບັນຫາກ່ຽວກັບການນໍາໃຊ້ລະບົບການວິເຄາະຂອງ AREO ທີ່ກໍານົດໃຫ້ແຕ່ລະປະເທດສະມາຊິກອາຊຽນ +3 ຢູ່ໃນຂົງເຂດທຸລະກິດ ແລະ ສິນເຊື້ອ (ຫຼື ທາງດ້ານການເງິນ) ທີ່ໃກ້ຄຽງກັນ²⁶. ຈຸດປະສົງແມ່ນເພື່ອສະແດງສະພາບລວມກ່ຽວກັບການພັດທະນາເສດຖະກິດມະຫາພາກດ້ານການເງິນໃນພາກພື້ນ ເພື່ອບັນລຸຄາດໝາຍຕໍ່ໄປນີ້: (i) ເຮັດໃຫ້ການປະເມີນລະ ຫວ່າງປະເທດມີຄວາມສອດຄ່ອງ ແລະ ສາມາດປຽບທຽບກັນໄດ້ພາຍໃນຂົງເຂດ; (ii) ບັບປຸງການວິເຄາະສະເພາະພາຍໃນ ແລະ ການກະຈາຍຄວາມສ່ຽງລະຫວ່າງປະເທດສະມາຊິກ; (iii) ສົ່ງເສີມຄວາມໂປ່ງໃສໃນການປຶກສາຫາລືກ່ຽວກັບການນະກຳມິດນະໂຍບາຍໃນປະຈຸບັນຂອງສະມາຊິກ ແລະ ຄຳແນະນຳສໍາລັບທິດທາງໃນອະນາຄົດຂອງພວກເຂົາ.

ໃນຂະນະທີ່ວົງຈອນສິນເຊື້ອ ແລະ ວົງຈອນທຸລະກິດແມ່ນປະກົດການທີ່ແຕກຕ່າງກັນ, ແຕ່ມີຄວາມກ່ຽວຂ້ອງກັນຢ່າງໃກ້ຊິດ ແລະ ຕ້ອງໄດ້ຮັບການພິຈາລະນາໃນເວລາດຽວກັນ. ດັ່ງທີ່ ທ່ານ ໂບລິໂອ Borio (2012) ໄດ້ກ່າວວ່າ ເສດຖະສາດມະຫາພາກທີ່ບໍ່ມີວົງຈອນການປ່ອຍສິນເຊື້ອຈະຄ້າຍຄືກັບ "ໝູ່ບ້ານທີ່ບໍ່ມີເຈົ້າຊາຍ". ຜົນຈາກການສຶກສາໄດ້ຊີ້ໃຫ້ເຫັນວ່າວົງຈອນສິນເຊື້ອທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນໃນໄລຍະເວລາ ແລະ ຄວາມກວ້າງຂວາງນັບຕັ້ງແຕ່ກາງຊຸມປີ 1980 ມີໄລຍະເວລາດົນກວ່າວົງຈອນທຸລະກິດແບບດັ່ງເດີມ (Drehmann, Borio ແລະ Tsatsaronis, 2012) ໃນຂະນະທີ່ໄລຍະການຫຼຸດລົງຂອງວົງຈອນສິນເຊື້ອມີແນວໂນ້ມທີ່ຈະໃຊ້ເວລາຫຼາຍປີ ແລະ ການຫຼຸດລົງຂອງວົງຈອນທຸລະກິດໂດຍທົ່ວໄປແລ້ວຈະມີໄລຍະສັ້ນກວ່າ ຊຶ່ງທັງສອງມີອາດຂະຫຍາຍຜົນກະທົບທາງລົບຕໍ່ກິດຈະກຳທາງເສດຖະກິດ.

AMRO ນໍາໃຊ້ວິທີການທີ່ດີໃນການກໍ່ສ້າງວົງຈອນທຸລະກິດ ແລະ ການປ່ອຍສິນເຊື້ອສໍາລັບປະເທດອາຊຽນ+3 ທີ່ສອດຄ່ອງກັບການປະຕິບັດໂດຍທົ່ວໄປ, ວິທີການວິເຄາະແບບຕົວປ່ຽນດຽວ-ການນໍາໃຊ້ GDP ທີ່ແທ້ຈິງເປັນຕົວປ່ຽນແທນ - ຈະຖືກນໍາມາໃຊ້ກັບວົງຈອນທຸລະກິດ ເພື່ອຄວາມງ່າຍດາຍ ແລະ ເພື່ອອະທິບາຍບັນຫາການຂາດຂໍ້ມູນຂອງບາງປະເທດສະມາຊິກ. ສ່ວນວົງຈອນການປ່ອຍສິນເຊື້ອ ແມ່ນຖືກສ້າງຂຶ້ນໂດຍນໍາໃຊ້ວິທີການກັນຕອງຕາມຄວາມຖີ່ຂອງ Drehmann, Borio ແລະ Tsatsaronis (2012) ໂດຍການລວມການເຕີບໂຕຂອງສິນເຊື້ອທີ່ແທ້ຈິງ, ລາຄາຊັບສິນທີ່ແທ້ຈິງ (ບ່ອນທີ່ມີ) ແລະ ອັດຕາໜີ້ສິນຕໍ່ GDP. ວົງຈອນທຸລະກິດ ແລະ ລະບົບການປ່ອຍສິນເຊື້ອທີ່ມີຮູບແບບໂດຍຂັ້ນຕອນຕ່າງໆໄດ້ຖືກນໍາສະເໜີໃນຮູບສະແດງ D1 ແລະ D2.

ມັນເປັນສິ່ງສໍາຄັນເພື່ອເນັ້ນໜັກໃຫ້ຜູ້ວາງນະໂຍບາຍຄວນນໍາໃຊ້ເຄື່ອງມືທີ່ມີເພື່ອຮັບປະກັນໃຫ້ມີຄວາມສະດວກໃນການປ່ຽນແປງຂັ້ນຕອນຕ່າງໆຂອງຮອບວຽນເຫຼົ່ານີ້. ການປະຕິບັດນະໂຍບາຍຍຸດທະສາດທີ່ເໝາະສົມທີ່ຖືກປະຕິບັດໃນເວລາທີ່ເໝາະສົມສາມາດຊ່ວຍຫຼຸດຜ່ອນການປ່ຽນແປງທາງດ້ານເສດຖະກິດ ແລະ ການເງິນ. ຕົວຢ່າງ, ເສດຖະກິດທີ່ຢູ່ໃນວົງຈອນທຸລະກິດຊ້າສາມາດຫຼີກລ້ຽງການຕົກລົງໃນການຖືດຖອຍຖ້າຫາກວ່າ "ເສດຖະກິດທີ່ຊະລໍລິງຄ່ອຍເປັນຄ່ອຍໄປ" (ຮູບສະແດງ D1). ໃນຂະນະດຽວກັນ, ການປະຕິບັດຕາມນະໂຍບາຍການດຳເນີນລະດັບມະຫາພາກທີ່ຮອບຄອບເພື່ອປ້ອງກັນຄວາມສ່ຽງທາງດ້ານການເງິນໂດຍການສ້າງລະບຽບການທາງການເງິນ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງເພື່ອຮັບປະກັນວ່າສະຖາບັນການເງິນມີຄວາມໝັ້ນຄົງສາມາດປ້ອງກັນວິກິດການທີ່ສິ່ງຜົນໃຫ້ເກີດການຫົດໂຕຂອງສິນເຊື້ອຢ່າງຈະແຈ້ງ.

26 ຄະນະກຳມະການເອີຣົບ ແລະ ອົງການ OECD ໄດ້ເຜີຍແຜ່ຕົວຊີ້ວັດວົງຈອນທຸລະກິດປົກກະຕິສໍາລັບສະຫະພາບເອີຣົບ ແລະ ປະເທດອາຊີເກີດໃໝ່ (ຄະນະກຳມະການເອີຣົບ, ຕົວຊີ້ວັດດ້ານທຸລະກິດເອີຣົບ (ບັນຫາຕ່າງໆ) ແລະ ອົງການ OECD, ໃນຂະນະທີ່ ADB ຍັງໄດ້ຈັດພິມເຜີຍແຜ່ການປະເມີນວົງຈອນຂອງທຸລະກິດໃນອາຊີ (ເບິ່ງ ADB, "ວົງຈອນທຸລະກິດຂອງ Gauging ", ການຄາດຄະເນຂອງ ADB 2017, ກັນຍາ 2017).

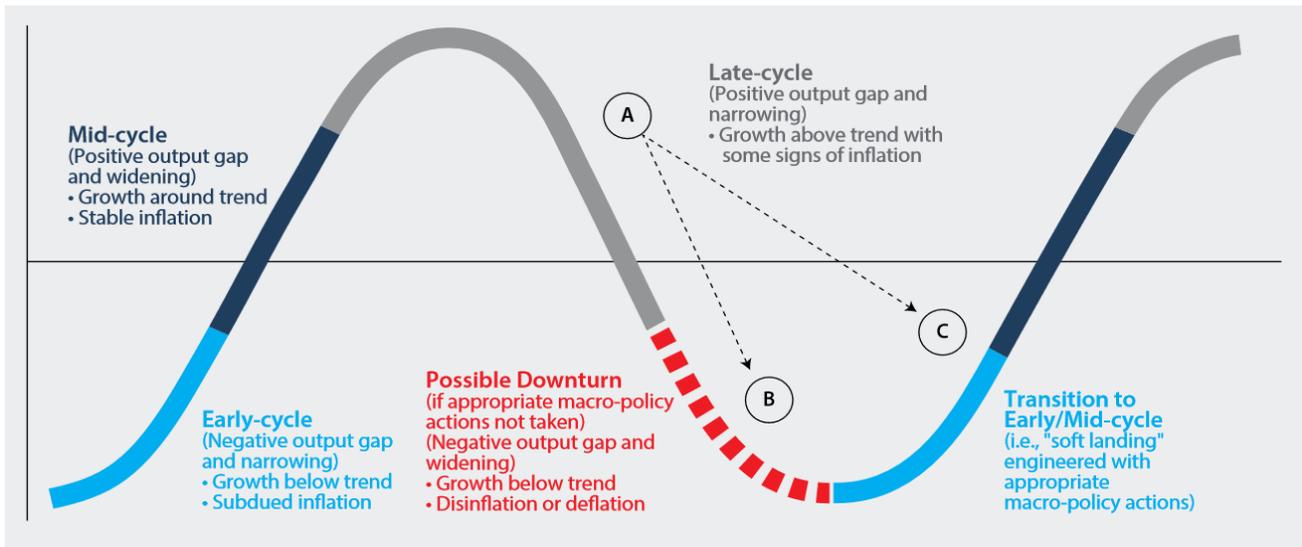
27 Borio, Claudio 2012. "ວົງຈອນການເງິນ ແລະ ເສດຖະກິດມະຫາພາກ: ພວກເຮົາໄດ້ຮຽນຮູ້ຫຍັງແດ່?" ເອກະສານຂອງ BIS ເລກທີ 395, ທະນາຄານສໍາລັບການຊໍາລະສະສາງຕ່າງປະເທດ, Basel.

28 Drehmann, Mathias, Claudio Borio ແລະ Kostas Tsatsaronis. 2012. "ລັກສະນະຂອງວົງຈອນການເງິນ: ຢ່າຫຼີກລ້ຽງການເບິ່ງເຫັນໃນໄລຍະກາງ" ເອກະສານ BIS ເລກທີ 380, ທະນາຄານສໍາລັບການຊໍາລະສະສາງຕ່າງປະເທດ, Basel.

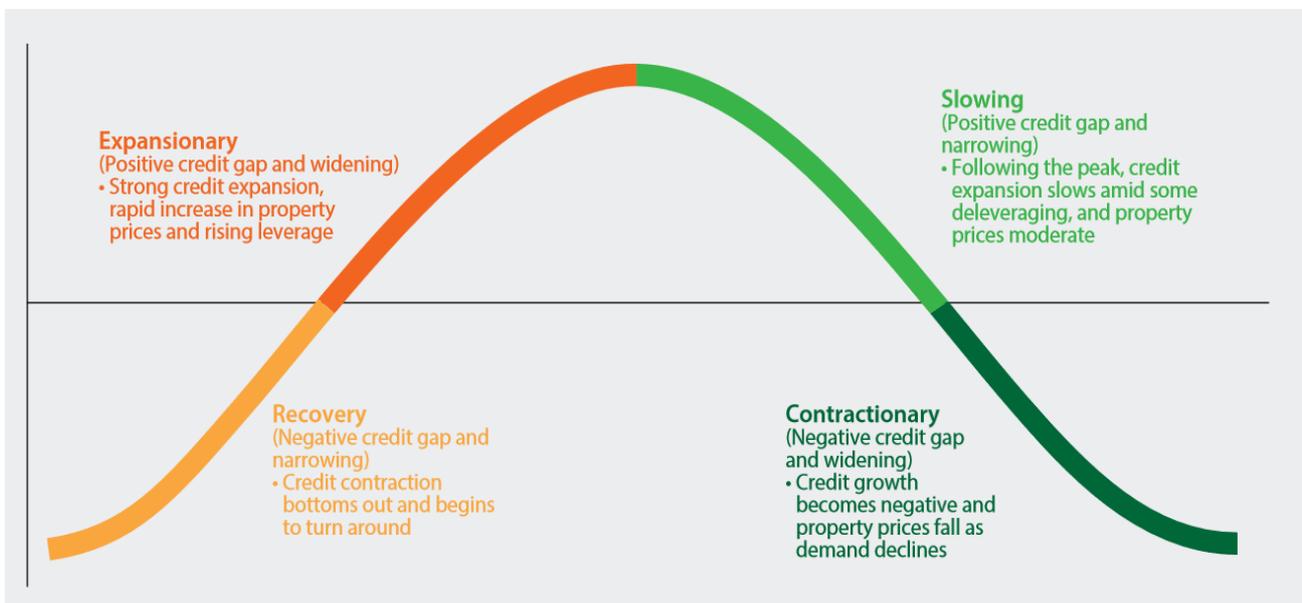
29 ສໍານັກງານຄົ້ນຄວ້າເສດຖະກິດແຫ່ງຊາດ (NBER), ສໍາລັບຕົວຢ່າງ, ພິຈາລະນາຕົວຊີ້ວັດໃນການຄາດຄະເນວົງຈອນທຸລະກິດຂອງສະຫະລັດອາເມລິກາ.

30 Drehmann, Borio ແລະ Tsatsaronis (2012) ສະໜອງບັນຊີກ່ຽວກັບວົງຈອນທຸລະກິດຮອບດ້ານ, ວົງຈອນການເງິນ ແລະ ການພົວພັນຂອງທັງສອງ

ຮູບສະແດງ D1. ຮູບແບບວົງຈອນທຸລະກິດ

ຮູບສະແດງ D2. ຮູບແບບວົງຈອນສິນເຊື່ອ

24 ການວິເຄາະເສດຖະກິດ ແລະ ການປ່ອຍສິນເຊື້ອໃນປະເທດອາຊຽນ +3 (ເບິ່ງ Box D), ເສດຖະກິດໃນພາກພື້ນສ່ວນຫຼາຍແມ່ນຢູ່ໃນໄລຍະກາງຂອງຮອບວຽນທຸລະກິດ, ທີ່ການເຕີບໂຕສູງ ຫຼື ໃກ້ກັບແນວໂນ້ມໄລຍະຍາວທີ່ມີຊ່ອງຫວ່າງຜົນຜະລິດໃກ້ກັບ 0 ແລະ ອັດຕາເງິນເຟີ້ຢູ່ໃນເປົ້າໝາຍນະໂຍບາຍ ຫຼື ໃກ້ຄຽງກັບແນວໂນ້ມໄລຍະຍາວ. ສໍາລັບບາງປະເທດ, ໂດຍສະເພາະແມ່ນ ຜູ້ສົ່ງອອກສິນຄ້າຂອງປະເທດບູໄນ, ອິນໂດເນເຊຍ ແລະ ມຽນມາ, ດ້ວຍຄວາມຕ້ອງການຂອງໂລກທີ່ເອື້ອອໍານວຍ ແລະ ການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງລາຄາພະລັງງານໄດ້ຊ່ວຍໃຫ້ພວກເຂົາຫັນໄປສູ່ຮອບວຽນຂອງການເລີ່ມຕົ້ນທຸລະກິດທີ່ມີການເຕີບໂຕຢ່າງໄວ ແຕ່ຊ່ອງຫວ່າງການຜະລິດຍັງຄົງເປັນລົບ ແລະ ອັດຕາເງິນເຟີ້ຫຼຸດລົງ ຫຼື ຕໍ່າກວ່າຄາດຄະເນໃນໄລຍະຍາວ. ການຂະຫຍາຍຕົວເພື່ອບັນເທົາການຫຼຸດລົງຂອງລາຄາສິນຄ້າກະສິກໍາ. ໃນອານາຄົດຄາດວ່າການເກີນ

ດຸນບັນຊີຊໍາລະປົກກະຕິລວມ ແມ່ນຄາດວ່າຈະຂ້ອນຂ້າງມີຄວາມໝັ້ນຄົງສໍາລັບພາກພື້ນໃນປີ 2018-19. ສໍາລັບອາຊຽນ- 4 ແລະ ບູໄນ, ດຸນບັນຊີຊໍາລະປົກກະຕິລວມຄາດວ່າຈະມີຄວາມໝັ້ນຄົງ (ປະມານ 3% ຂອງ GDP) ໃນປີ 2018-19. ສໍາລັບປະເທດ CLMV, ການຂາດດຸນບັນຊີຊໍາລະປົກກະຕິລວມ ຄາດຄະເນຈະດີຂຶ້ນຈາກ 5,1% ໃນປີ 2018 ຫາ 4,4% ຂອງ GDP ໃນປີ 2019. ສໍາລັບປະເທດບວກ 3, ຮົງກົງ ແລະ ສິງກະໂປ) ຄາດວ່າຈະມີຄວາມຍືນຍົງ (ຮູບສະແດງ 2.1). ເສດຖະກິດທີ່ຂຶ້ນກັບການຄ້າເຊັ່ນ ສ.ເກົາຫຼີ, ສິງກະໂປ ແລະ ຮົງກົງໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຈາກການຟື້ນຕົວຂອງການຄ້າໂລກ, ໃນຂະນະທີ່ຫຼາຍປະເທດເສດຖະກິດເກີດໃໝ່ຂອງອາຊຽນກໍ່ມີການສົ່ງອອກທີ່ຂະຫຍາຍໂຕຢ່າງເຂັ້ມແຂງ. ບາງປະເທດເຊັ່ນ ຍີ່ປຸ່ນ ແລະ ຟີລິບປິນ, ການເຕີບໂຕ

ຕາຕະລາງ 2.2 ວົງຈອນການທຸລະກິດ ແລະ ສິນເຊື້ອໃນປະເທດອາຊຽນ + 3

		ວົງຈອນສິນເຊື້ອ			
		ການຟື້ນຕົວ	ການຂະຫຍາຍໂຕ	ຊໍາ	ຊະລໍໂຕ
ວົງຈອນທຸລະກິດ	ໄວ	ບູໄນ ອິນໂດເນເຊຍ		ມຽນມາ	
	ປານກາງ	ໄທ	ຮົງກົງ ຫວຽດນາມ	ກໍາປູເຈຍ ຈີນ ສ.ເກົາຫຼີ ສປປ ລາວ ມາເລເຊຍ ສິງກະໂປ	
	ຊໍາ			ຍີ່ປຸ່ນ ຟີລິບປິນ	
	ຊະລໍໂຕ				

ແມ່ນສູງກວ່າທ່າແຮງ ຫຼື ມີການຂະຫຍາຍຕົວຢ່າງໄວວາ ໂດຍມີຄວາມແຕກຕ່າງທາງດ້ານການຜະລິດທີ່ເປັນບວກ ແລະ ການຂະຫຍາຍຕົວ ແລະ ມີຄວາມກົດດັນທາງດ້ານເງິນເຟີ້ ຫຼື ຄວາມບໍ່ສົມດຸນຂອງພາຍນອກ. ການວາງນະໂຍບາຍມະຫາພາກທີ່ສອດຄ່ອງ (ເບິ່ງການອະທິບາຍເພີ່ມເຕີມໃນພາກທີ 3 ກ່ຽວກັບຄໍາແນະນໍາດ້ານນະໂຍບາຍ) ເສດຖະກິດໃນວົງຈອນຕອນທ້າຍຂອງທຸລະກິດສາມາດດໍາເນີນການປ່ຽນແປງທີ່ສອດຄ່ອງກັບການຟື້ນຕົວຂອງໃນຊ່ວງທໍາອິດ ຫຼື ກາງຂອງວົງຈອນ ໂດຍບໍ່ຕ້ອງຜ່ານຊ່ວງການຊະລໍໂຕ (Box D). ວົງຈອນການປ່ອຍສິນເຊື້ອຈະຖືກກ່າວຕາມຫຼັງໃນພາກນີ້.

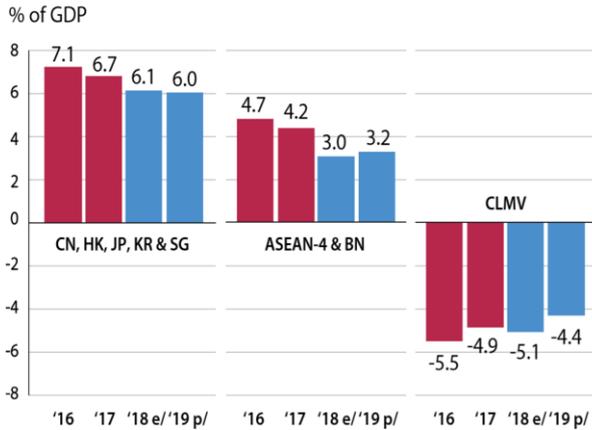
25. ພາຍນອກ, ດຸນບັນຊີຊໍາລະປົກກະຕິຂອງພາກພື້ນໄດ້ຮັບການປັບປຸງດີຂຶ້ນນັບຕັ້ງແຕ່ປີ 2017 ເນື່ອງຈາກການສົ່ງອອກສິນຄ້າທີ່ເຂັ້ມແຂງ ແລະ ສໍາລັບຜູ້ສົ່ງອອກສິນຄ້າ, ດຸນບັນຊີຊໍາລະປົກກະຕິໄດ້ຮັບການສະໜັບສະໜູນຈາກລາຄາສິນຄ້າໂລກທີ່ສູງຂຶ້ນ. ການສົ່ງອອກໃນພາກພື້ນມີການເຕີບໂຕທີ່ດີ, ສະທ້ອນໃຫ້ເຫັນການຟື້ນຕົວທີ່ເຂັ້ມແຂງໃນການສົ່ງອອກຜະລິດຕະພັນ ແລະ ການຟື້ນຕົວຂອງລາຄານໍ້າມັນ, ເຊັ່ນດຽວກັນກັບລາຄາຂອງໂລຫະອຸດສາຫະກໍາເຊັ່ນທອງແດງ, ໂລ ແລະ ໜຶ່ງກ. ສໍາລັບເສດຖະກິດໃນພາກພື້ນທີ່ຂຶ້ນຢູ່ກັບຂະແໜງກະສິກໍາ, ຊຸກຍູ້ໂດຍການຟື້ນຕົວໃນການສົ່ງອອກຜະລິດຕະພັນ.

26. ຄວາມຕ້ອງການຈາກພາຍນອກທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນຊ່ວຍໃຫ້ພາກພື້ນສາມາດສ້າງແຮງກົດດັນການປ້ອງກັນຈາກພາຍນອກ (ຮູບສະແດງ 2.2) ເມື່ອພິຈາລະນາເຖິງການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງຕ່າງປະເທດໃນລະດັບສູງໃນຕະຫຼາດການເງິນພາຍໃນຂອງພາກພື້ນ, ການແຜ່ກະຈາຍຢ່າງວ່ອງໄວຂອງການຖືຮຸ້ນຕ່າງປະເທດ

ຂອງຊັບສິນທີ່ເປັນເງິນສະກຸນທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ການໄຫຼອອກຂອງທຶນໃນຮູບແບບ "risk-off" ຈະເຮັດໃຫ້ຄວາມກົດດັນທີ່ຫຼຸດລົງຕໍ່ອັດຕາແລກປ່ຽນ ແລະ/ຫຼື ສິ່ງຜົນໃຫ້ເງິນສໍາຮອງໄວ້ເພື່ອແລກເງິນຕາຕ່າງປະເທດຫຼຸດລົງຈໍານວນຫຼາຍ ຍ້ອນໜ່ວຍງານຮັບທີ່ກ່ຽວຂ້ອງເຂົ້າແຊກແຊງເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນຜົນກະທົບຕໍ່ອັດຕາແລກປ່ຽນ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ອັດຕາແລກປ່ຽນໃນພາກພື້ນແມ່ນມີຄວາມຍືດຢຸນຫຼາຍໃນຊ່ວງຫຼາຍປີທີ່ຜ່ານມານີ້, ແລະ ໄດ້ມີບົດບາດສໍາຄັນໃນການຮັບມືກັບຜົນກະທົບ. ພ້ອມດຽວກັນກັບການແຊກແຊງຢ່າງຖືກຕ້ອງຈາກໜ່ວຍງານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ, ມັນໄດ້ຊ່ວຍຄວບຄຸມຄວາມໄວຂອງການປັບຕົວແຮງກະທົບ ແລະ ຜົນກະທົບຂອງພວກມັນຕໍ່ເສດຖະກິດທີ່ແທ້ຈິງ.

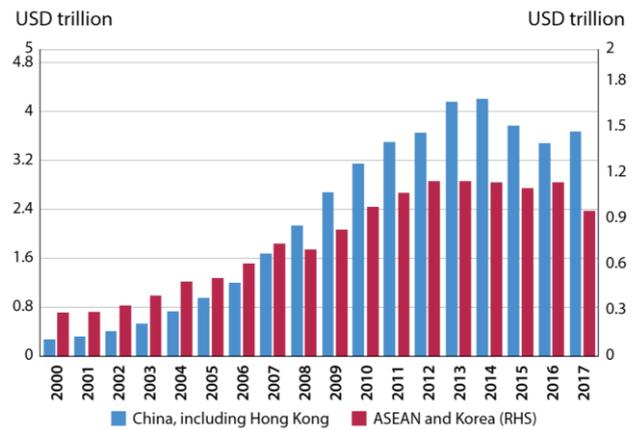
27. ຄວາມບໍ່ແນ່ນອນທີ່ສໍາຄັນໃນໄລຍະສັ້ນເກີດຂຶ້ນຈາກການປົກປ້ອງທາງດ້ານການຄ້າດັ່ງທີ່ໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນໃນແຜນທີ່ຄວາມສ່ຽງທົ່ວໂລກຊຶ່ງອາດສົ່ງຜົນຕໍ່ທ່າອ່ຽງການສົ່ງອອກໃນໄລຍະຕໍ່ໜ້າ. ດັ່ງທີ່ໄດ້ກ່າວມາກ່ອນໜ້ານີ້, ເນື່ອງຈາກການສົ່ງອອກທີ່ເຂັ້ມແຂງ, ການຂະຫຍາຍຕົວຂອງບາງປະເທດໃນພາກພື້ນໄດ້ເພີ່ມຂຶ້ນ. ການຍົກລະດັບການສົ່ງອອກແມ່ນເພີ່ມຂຶ້ນໂດຍການນໍາໃຊ້ເຕັກໂນໂລຊີທີ່ສ້າງປະໂຫຍດໃຫ້ແກ່ຊຶງເຂດ, ເປັນສູນກາງການຜະລິດ (ຮູບສະແດງ 2.3). ການຄາດຄະເນລ່ວງໜ້າ, ຕົວຊີ້ວັດຂອງຂະແໜງເຕັກໂນໂລຊີ ເຊັ່ນ ການຂາຍສານເຄີ່ງຊັກນໍາໃນທົ່ວໂລກຍັງສືບຕໍ່ເປັນທ່າແຮງສໍາລັບການຄ້າໃນໂລກ ໂດຍທີ່ສະຫະລັດອາເມລິກາແລະ ສະຫະພາບເອີຣົບເປັນຜູ້ນໍາຫຼັກໃນການຂັບເຄື່ອນການເຕີບໂຕ.

ຮູບສະແດງ 2.1 ການປັບປຸງແນວໂນ້ມດຸນບັນຊີຊໍາລະປົກກະຕິໃນປະເທດເສດຖະກິດເກີດໃໝ່ ແລະ ປະເທດກຳລັງພັດທະນາໃນອາຊຽນ

ໝາຍເຫດ: e / ການປະເມີນ ແລະ p / ການຄາດຄະເນ
ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ເຈົ້າໜ້າທີ່ລັດ, ການຄາດຄະເນຂອງ AMRO

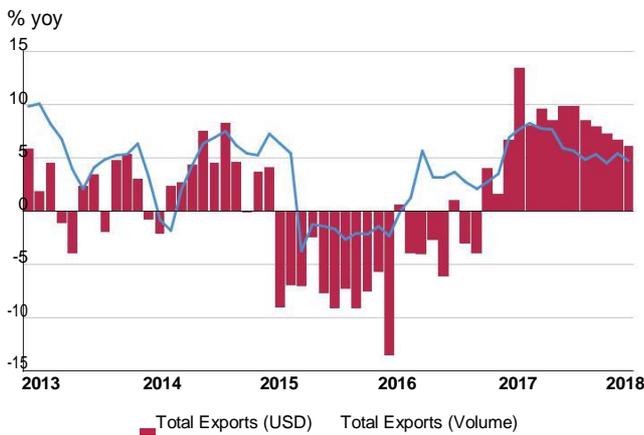
ຮູບສະແດງ 2.2 ເງິນຕາຕ່າງປະເທດສໍາຮອງຂອງພາກພື້ນ ແລະ ຄວາມຍືດຍຸ່ນຂອງອັດຕາແລກປ່ຽນໄດ້ຊ່ວຍຫຼຸດຜ່ອນຜົນກະທົບຂອງການປ່ຽນແປງຂອງກະແສເງິນທຶນ

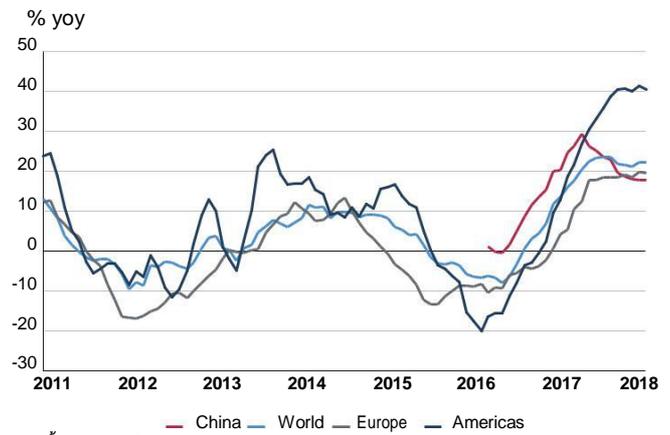
ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ເຈົ້າໜ້າທີ່ລັດ

ຮູບສະແດງ 2.3 ການນໍາເຄື່ອງເຕັກໂນໂລຊີມາໃຊ້ຄືນ ໄດ້ສະໜັບສະໜູນການສົ່ງອອກໃນພາກພື້ນ

(a) Regional Export Performance

(b) Global Semiconductor Sales

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ເຈົ້າໜ້າທີ່ລັດ, ການຄາດຄະເນຂອງ AMRO

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ສະມາຄົມ Semiconductor

28. ການປົກປ້ອງທາງດ້ານການຄ້າຂອງສະຫະລັດອາເມລິກາທີ່ເຂັ້ມງວດຂຶ້ນ ແລະ ຄວາມກົດດັນທາງດ້ານການຄ້າທີ່ເພີ່ມທະວີຄວາມຮຸນແຮງຂຶ້ນອາດເຮັດໃຫ້ການພື້ນຕົວຂອງການຄ້າໂລກມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກ. ເຖິງແມ່ນວ່າ ສະຫະລັດອາເມລິກາເລີ່ມມີການກຳນົດອັດຕາພາສີໃສ່ຫຼາຍປະເທດສິນຄ້າ (ເຊັ່ນ ແຜງພະລັງງານໄຟຟ້າ, ຈັກຊັກຜ້າ, ເຫຼັກ ແລະ ອາລູມິນຽມ), ຜົນກະທົບຕໍ່ກັບພາກພື້ນແມ່ນຂ້ອນຂ້າງມີໜ້ອຍ ແລະ ປະເທດທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບບໍ່ໄດ້ມີການຕອບໂຕ້ເທື່ອເຖິງແມ່ນວ່າ ບາງປະເທດຂອງສະຫະພາບເອີຣົບທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຖືກຂົ່ມຂູ່ໃຫ້ມີການຕອບໂຕ້. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ການຂະຫຍາຍຕົວທາງການຄ້າຂອງສະຫະລັດອາເມລິກາໃນປີ 2017 (-4%ຂອງ GDP ເປັນຊ່ວງທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຫຼາຍທີ່ສຸດໃນຊຸມປີທີ່ຜ່ານມາ) ອາດເຮັດໃຫ້ລັດຖະບານສະຫະລັດອາເມລິການຳໃຊ້ມາດຕະການເພີ່ມເຕີມຕໍ່ກັບຜະລິດຕະພັນ ອື່ນໆຫຼືຕໍ່ບັນດາປະເທດເປົ້າໝາຍທີ່ກຳລັງກ້າວໄປຂ້າງໜ້າ (ຮູບສະແດງ 2.4). ຫຼາຍປະເທດໃນພາກພື້ນ (ຈີນ, ຍີ່ປຸ່ນ, ເກົາຫຼີ, ມາເລເຊຍ ແລະ ຫວຽດນາມ) ແມ່ນສ່ວນໜຶ່ງທີ່ສຳ

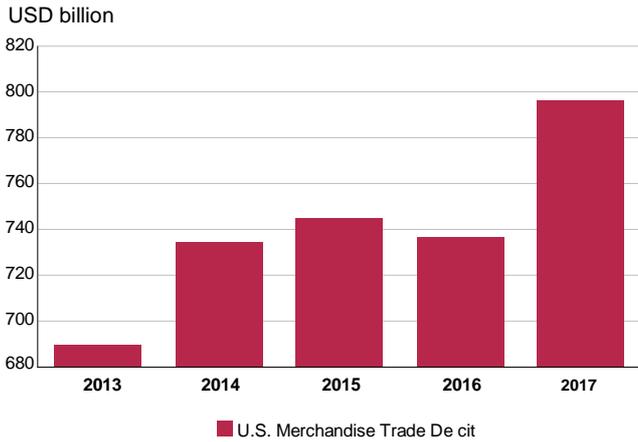
ຄັນຕໍ່ການຂາດດຸນການຄ້າສິນຄ້າຂອງສະຫະລັດອາເມລິກາ ແລະ ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງມີຄວາມສ່ຽງຕໍ່ກັບມາດຕະການປົກປ້ອງດັ່ງກ່າວ (ຮູບສະແດງ 2.5).

29. ຄວາມຂັດແຍ້ງທາງການຄ້າສາມາດສົ່ງຜົນກະທົບຢ່າງຫຼວງຫຼາຍຕໍ່ການສົ່ງອອກຂອງພາກພື້ນເນື່ອງຈາກການເປີດກວ້າງການຄ້າ ແລະ ການເຊື່ອມຕໍ່ການຄ້າຢ່າງກວ້າງຂວາງຜ່ານລະບົບຕ່ອງໂສ້ການສະໜອງຂອງພາກພື້ນ. ດັ່ງທີ່ໄດ້ກ່າວມາຂ້າງເທິງ, ຄວາມກົດດັນໃນການປົກປ້ອງທາງການຄ້າຂອງສະຫະລັດອາເມລິກາໄດ້ເພີ່ມຂຶ້ນໃນຕົ້ນປີ 2018, ດ້ວຍການນຳໃຊ້ອັດຕາພາສີທົ່ວໂລກ 20% ສຳລັບການນຳເຂົ້າຈັກຊັກຜ້າ ແລະ 30% ສຳລັບການນຳເຂົ້າແຜງພະລັງງານແສງອາທິດ³¹ ແລະ ອີກເທື່ອໜຶ່ງໃນເດືອນມີນາ ໄດ້ມີການນຳໃຊ້ອັດຕາພາສີ 25% ສຳລັບການນຳເຂົ້າເຫຼັກ ແລະ 10% ສຳລັບການນຳເຂົ້າອາລູມິນຽມ.³² ພິຈາລະນາວ່າຜູ້ສົ່ງອອກທີ່ສຳຄັນໃນພາກພື້ນ (ເຊັ່ນ ສ. ເກົາຫຼີ ແລະ ຈີນ) ແມ່ນໜຶ່ງໃນບັນດາຄູ່ຄ້າທີ່ສຳຄັນ, ອາດຈະມີຜົນກະທົບທີ່ແທ້ຈິງຢ່າງຢ່າງເຊັ່ນ: ດ້ານວຽກເຮັດງານທຳ. ເຊັ່ນດຽວກັນ, ອັດຕາພາສີສຳລັບການ ນຳເຂົ້າເຫຼັກ ແລະ ອາລູມິນຽມໂດຍສະຫະລັດອາເມລິກາກໍ່ຄາດວ່າຈະມີຜົນກະທົບຕໍ່

31 ລັດຖະບານສະຫະລັດອາເມລິກາໄດ້ກຳນົດອັດຕາພາສີ 20% ສຳລັບ 1,2 ລ້ານຄົນທຳອິດທີ່ໄດ້ນຳເຂົ້າຈຳນວນຫຼວງຫຼາຍໃນປີທຳອິດ ແລະ ອັດຕາພາສີ 50% ຕໍ່ການນຳເຂົ້າເພີ່ມເຕີມ. ອັດຕາພາສີຫຼຸດລົງເຖິງ 16% ແລະ 40% ຕາມລຳດັບໃນປີທີ 3. ສຳລັບແຜງພະລັງງານແສງອາທິດ, ອັດຕາພາສີ 30% ຈະຖືກກຳນົດໄວ້ໃນລະບົບໄຟຟ້າພະລັງງານແສງອາທິດທີ່ນຳເຂົ້າ ແລະ ໂມດູນໃນປີທຳອິດ, ດ້ວຍອັດຕາພາສີຫຼຸດລົງເຖິງ 15% ໃນປີທີ 4. ອັດຕາພາສີໃຫ້ 2.5 Gigawatts ຂອງແຜງພະລັງງານແສງອາທິດທີ່ຍັງບໍ່ທັນປະກອບຈະໄດ້ຮັບການນຳເຂົ້າບໍ່ເສຍຄ່າໃນແຕ່ລະປີ.

32 ຄວາມພະຍາຍາມທີ່ຈະບຸກຄຸມການນຳເຂົ້າໃນເມື່ອກ່ອນ - ດ້ານການສໍາລາດບັງຫຼວງແລະການປະຕິຮູບໃນປະເທດ, ບໍ່ສາມາດແກ້ໄຂບັນຫາການນຳເຂົ້າໃນຂະນະທີ່ຜະລິດຕ່າງປະເທດໄດ້ຍ້າຍໄປຜະລິດຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງຈາກປະເທດໜຶ່ງໄປອີກ, ຊຶ່ງຫຼີກລ່ຽງພາສີນຳເຂົ້າ.

ຮູບສະແດງ 2.4 ການຂາດດຸນການຄ້າສິນຄ້າຂອງສະຫະລັດອາເມລິກາໄດ້ເຕີບໂຕໃນຈັງຫວະທີ່ໄວທີ່ສຸດໃນຊຸມປີທີ່ຜ່ານມາ

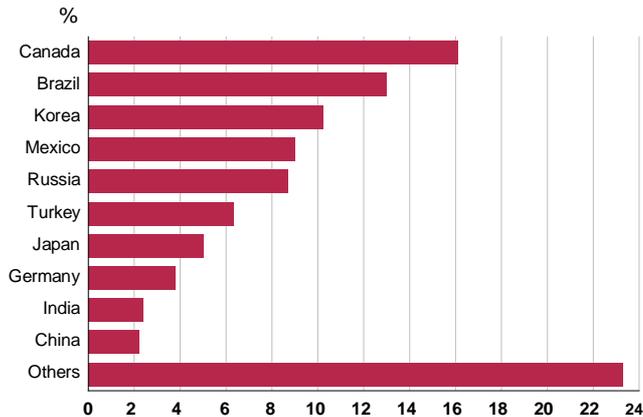

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ສຳນັກງານສະຖິຕິສະຫະລັດອາເມລິກາ

ບັນດາປະເທດຢ່າງກວ້າງຂວາງ, ລວມທັງບາງປະເທດໃນພາກພື້ນ (ຮູບສະແດງ 2.6). ຕໍ່ກັບ NAFTA, ທາງອອກຂອງສະຫະລັດອາເມລິກາຈະບໍ່ໄດ້ຮັບການຄາດຫວັງໃນປີນີ້ຈາກຄວາມຄືບໜ້າໃນຂົງເຂດອື່ນໆທີ່ບໍ່ແມ່ນການຄ້າ, ເຊັ່ນ: ຂໍ້ກຳນົດກ່ຽວກັບດ້ານການສໍ້ລາດບັງຫຼວງ. ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ບັນຫາການເກັບພາສີການນຳເຂົ້າເຫຼັກ ແລະ ອາລູມິນຽມທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນໃນສະຫະລັດອາເມລິກາແມ່ນເຮັດໃຫ້ຂະບວນການການເຈລະຈາຫຍຸ້ງຍາກຂຶ້ນ. ໃນຂະນະທີ່ຜົນກະທົບໃນໄລຍະສັ້ນຍັງບໍ່ສາມາດເຫັນໄດ້, ການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງຂໍ້ຂັດແຍ່ງດ້ານການຄ້າແມ່ນເຫັນໄດ້ຢ່າງຈະແຈ້ງ, ຊຶ່ງກໍ່ໃຫ້ເກີດຄວາມສ່ຽງຕໍ່ການຫຼຸດລົງໃນໄລຍະຍາວສໍາລັບເສດຖະກິດໃນພາກພື້ນທີ່ມີຮູບແບບການເຕີບໂຕຂຶ້ນຢູ່ກັບລະບົບຕ່ອງໂສ້ການສະໜອງຂອງໂລກ. ຮູບສະແດງ 2.7 ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າບັນດາປະເທດສະມາຊິກຂອງ NAFTA ເປັນຈຸດໝາຍປາຍທາງຂອງການສົ່ງອອກທີ່ສໍາຄັນສໍາລັບປະເທດໃນພາກພື້ນທີ່ຈະໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຢ່າງຫຼວງຫຼາຍຈາກຜົນຂອງການເຈລະຈາ NAFTA.

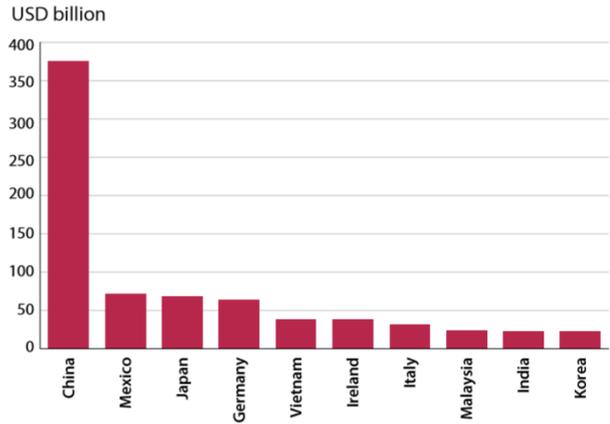
ຮູບສະແດງ 2.6 ຜົນກະທົບຕໍ່ບັນດາປະເທດ NAFTA ແມ່ນສໍາຄັນທີ່ສຸດ

ສັດສ່ວນການນຳເຂົ້າເຫຼັກຂອງສະຫະລັດອາເມລິກາໂດຍປະເທດ (2017)

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ກົມການຄ້າ, ຫ້ອງການການຄ້າສາກົນຂອງສະຫະລັດອາເມລິກາ

ຮູບສະແດງ 2.5 ຈີນ, ຍີ່ປຸ່ນ ແລະ ຫວຽດນາມແມ່ນໜຶ່ງໃນບັນດາຄູ່ຄ້າໃຫຍ່ທີ່ສຸດທີ່ເຮັດໃຫ້ສະຫະລັດອາເມລິກາຂາດດຸນການຄ້າ (2017)

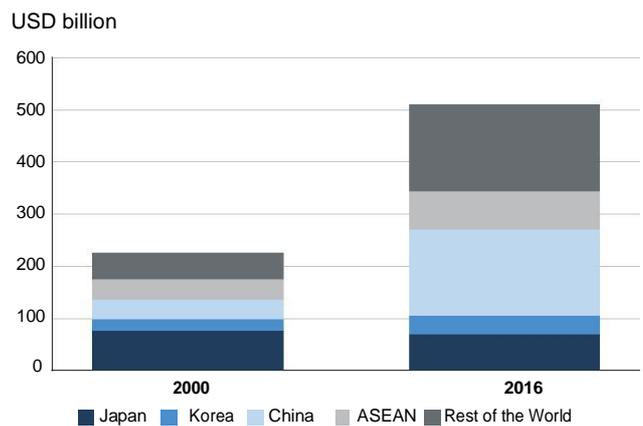

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ສຳນັກງານສະຖິຕິສະຫະລັດອາເມລິກາ

30. CPTPP ສາມາດຮອງຮັບການປ້ອງກັນໄພຂົ່ມຂູ່ຕໍ່ການປົກປ້ອງທາງການຄ້າຂອງສະຫະລັດອາເມລິກາໃນພາກພື້ນ ແລະ ສົ່ງສັນຍານທີ່ສໍາຄັນຕໍ່ການສະໜັບສະໜູນຈາກສະມາຊິກຂອງຕົນໃນການເປີດເສລີການຄ້າ ແລະ ການຄ້າເສລີ ແລະ ການຕໍ່ຕ້ານຄວາມເຊື່ອໝັ້ນໃນການປົກປ້ອງເພີ່ມຂຶ້ນ. CPTPP ຈະເຮັດໃຫ້ມີຂໍ້ຜູກພັນທີ່ຈະຫຼຸດຜ່ອນອັດຕາພາສີ ແລະ ຍົກ ເລີກ NTBs ໃໝ່, ຊຶ່ງຊ່ວຍຫຼຸດຜ່ອນຜົນກະທົບທາງລົບຈາກໄພຂົ່ມຂູ່ຕໍ່ການປົກປ້ອງ. ປະສິບການຂອງອາຊຽນນັບຕັ້ງແຕ່ GFC ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າການຮ່ວມມືດ້ານການຄ້າ ແລະ ການຮ່ວມມືດ້ານເສດຖະກິດມີປະສິດທິຜົນໃນການປັບປຸງລະບຽບການຄ້າ ແລະ ຮັກສາການກວດສອບຄວາມໄວຂອງການນຳໃຊ້ NTB ເພີ່ມເຕີມ. ບັນດາປະເທດໃນພາກພື້ນ (ເຊັ່ນ ຫວຽດນາມ) ໄດ້ເຫັນຜົນປະໂຫຍດຈາກການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງ FDI ໃນການຮ່ວມສັນຍາການຄ້າ (ເບິ່ງ Box E ກ່ຽວກັບສັນຍາການຄ້າໃໝ່-ສັນຍາການຮ່ວມມືລະຫວ່າງທີ່ຮອບດ້ານ ແລະ ກ້າວໜ້າປະເທດໃນປາຊີຟິກ (CPTPP)).

ຮູບສະແດງ 2.7 ບັນດາປະເທດ NAFTA ແມ່ນຄູ່ຄ້າທີ່ສໍາຄັນສໍາລັບເສດຖະກິດໃນພາກພື້ນ.

ມູນຄ່າເພີ່ມຂອງການສົ່ງອອກທີ່ຕ້ອງການສູດທ້າຍໄປຫາ NAFTA ໂດຍແຫຼ່ງຂໍ້ມູນຂອງປະເທດ (ປີ 2000 ທຽບປີ 2016)

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: OECD, ການຄິດໄລ່ຂອງພະນັກງານ AMRO

Box E.

ສັນຍາການຄ້າໃໝ່-ສັນຍາການຄ້າເສລີ ຮອບດ້ານ ແລະ ກ້າວໜ້າ Trans-Pacific (CPTPP).

ປະຫວັດຄວາມເປັນມາ

ໃນເດືອນ ພະຈິກ 2017 ສະຫະລັດອາເມລິກາໄດ້ແຈ້ງຖອນໂຕອອກຈາກສັນຍາການຮ່ວມມືລະຫວ່າງປະເທດໃນປາຊີຟິກ (TPP), ສ່ວນອີກ 11 ປະເທດສະມາຊິກທີ່ຍັງເຫຼືອຕົກລົງທີ່ຈະຜັກດັນໃຫ້³³ TPP ສະບັບປັບປຸງເພື່ອໃຫ້ສັຍຍາດັ່ງກ່າວມີຜົນບັງຄັບໃຊ້ ເຖິງແມ່ນວ່າການຖອນໂຕຂອງສະຫະລັດອາເມລິກາອອກຈາກ TPP ເປັນຜົນກະທົບທີ່ຂ້ອນຂ້ອງໃຫຍ່ ແລະ ມີຄວາມສໍາຄັນກັບການຄ້າສາກົນ, ສັນຍາສະບັບໃໝ່ທີ່ເອີ້ນວ່າ CPTPP ເປັນຜົນສໍາເລັດທີ່ສໍາຄັນສໍາລັບສະມາຊິກທີ່ເຫຼືອ 11 ປະເທດ. ອີງຕາມ Petri et. al. (2017), ການຖອນໂຕຂອງສະຫະລັດອາເມລິກາ ອາດສົ່ງຜົນຕໍ່ການຂະຫຍາຍຕົວຂອງພາກພື້ນອາຊີປາຊີຟິກ. ຮູບ E1 ສະແດງໃຫ້ເຫັນຂໍ້ຕົກລົງທາງການຄ້າຫຼັກໃນພາກພື້ນອາຊີ.

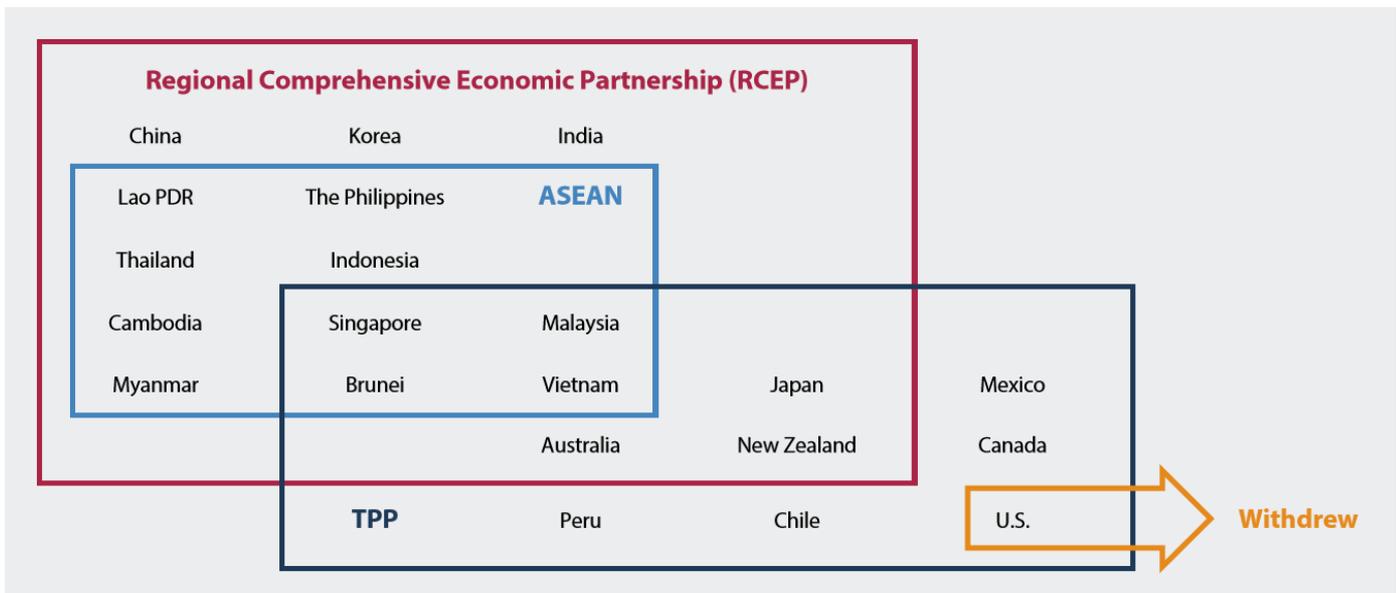
ຜົນປະໂຫຍດຂອງ CPTPP

CPTPP ເປັນສັນຍາການຄ້າທີ່ມີຄວາມທະເຍີທະຍານຍ້ອນມີຈຸດປະສົງການເປີດເສລີ ແລະ ການເຊື່ອມໂຍງສະດັບສູງ ໂດຍມີຂໍ້ຜູກພັນທີ່ຫຼາຍກວ່າທີ່ໄດ້ລະບຸໄວ້ໃນສັນຍາການຄ້າເສລີ (FTAs) ທີ່ຜ່ານມາທີ່ມີການລົງນາມລະຫວ່າງບັນດາປະເທດຄູ່ຮ່ວມສັນຍາ. ດັ່ງນັ້ນ, CPTPP ຈຶ່ງຖືວ່າເປັນການປ່ຽນແປງເກມຍ້ອນວ່າມັນເປັນສັນຍາການຄ້າທີ່ຢູ່ເໜືອສັນຍາ FTA ທີ່ມີຢູ່ແລ້ວ ໂດຍການກຳນົດມາດຕະຖານໃນຂົງເຂດເຊັ່ນ ການຈັດຊື້ຂອງລັດ, ເງື່ອນໄຂທາງແວດລ້ອມ ແລະ ແຮງງານ, ແລະ ການປ້ອງກັນການສໍ້ລາດບັງຫຼວງ, ນອກຈາກນັ້ນ, ການຫຼຸດຜ່ອນຫຼືລົບລ້າງສິ່ງກົດຂວາງ

ທາງດ້ານພາສີ ແລະ ບໍ່ແມ່ນພາສີ ໂດຍການເປີດກວ້າງໃຫ້ແກ່ການຜະລິດສິນຄ້າ, ການບໍລິການ ແລະ ຂະແໜງການລົງທຶນຂອງບັນດາປະເທດສະມາຊິກCPTPP, ມັນຊ່ວຍໃຫ້ການເຂົ້າເຖິງຕະຫຼາດເພີ່ມຂຶ້ນ, ສົ່ງເສີມການພັດ ທະນາລະບົບຕ່ອງໂສ້ການສະໜອງໃນພາກພື້ນ, ການຈັດແບ່ງແຮງງານ, ຂະໜາດຂອງເສດຖະກິດ ແລະ ການປັບປຸງເຕັກໂນໂລຊີ. ເຖິງວ່າຜົນປະໂຫຍດຍັງຕໍ່າຢູ່ໃນຂັ້ນຕົ້ນຂອງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ,ປະເທດສະມາຊິກທັງໝົດຂອງ CPTPP ຄາດຄະເນວ່າຈະເພີ່ມຜົນຜະລິດ GDP, ສົ່ງອອກ ແລະ ການໄຫຼເຂົ້າຂອງ FDI. ພາຍໃນປີ 2030, ອັດຕາການເຕີບໂຕຂອງ GDP ຈະຂະຫຍາຍຕົວຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ ແລະ ການຂະຫຍາຍຕົວຂອງການສົ່ງອອກແມ່ນ 1,5% ແລະ 4% ຕາມລຳດັບ³⁴ (Petri et al, 2017 ແລະ ທະນາຄານໂລກ, 2016) (ຮູບ E2).

ການລົງນາມຂອງ CPTPP ສາມາດຮອງຮັບຢ່າງຫນ້ອຍບາງສ່ວນຕໍ່ໄພຄຸກຄາມຈາກການປົກປ້ອງທາງການຄ້າຂອງສະຫະລັດອາເມລິກາໃນພາກພື້ນ. CPTPP ຈະສົ່ງຜົນໃຫ້ການກຳນົດຂໍ້ຜູກພັນທີ່ຫຼຸດຜ່ອນອັດຕາພາສີ ແລະ ຊະລໍການກ້າວສູ່ NTBs ໃຫມ່, ຊຶ່ງຊ່ວຍຫຼຸດຜ່ອນຜົນກະທົບຈາກໄພຄຸກຄາມຈາກການປົກປ້ອງທາງການຄ້າ. ເຖິງແມ່ນວ່າການຫຼຸດຜ່ອນອັດຕາພາສີຈະມີການຫຼຸດລົງອີກ ໃນອັດຕາທີ່ກ້າວໄປຫາ 0% (ຮູບ E3), ແຕ່ກໍຍັງຄົງມີຜົນກຳໄລທີ່ພຽງພໍທີ່ຮັບປະກັນວ່າລະບຽບການຄ້າແມ່ນມີມາດຕະຖານສູງໃນຂະນະທີ່ຕັດສິ່ງທີ່ບໍ່ມີປະສິດຕິຜົນທີ່ຂັດຂວາງການຄ້າ

ຮູບສະແດງ E1. ກອບການຄ້າທີ່ສໍາຄັນຂອງອາຊີປາຊີຟິກ

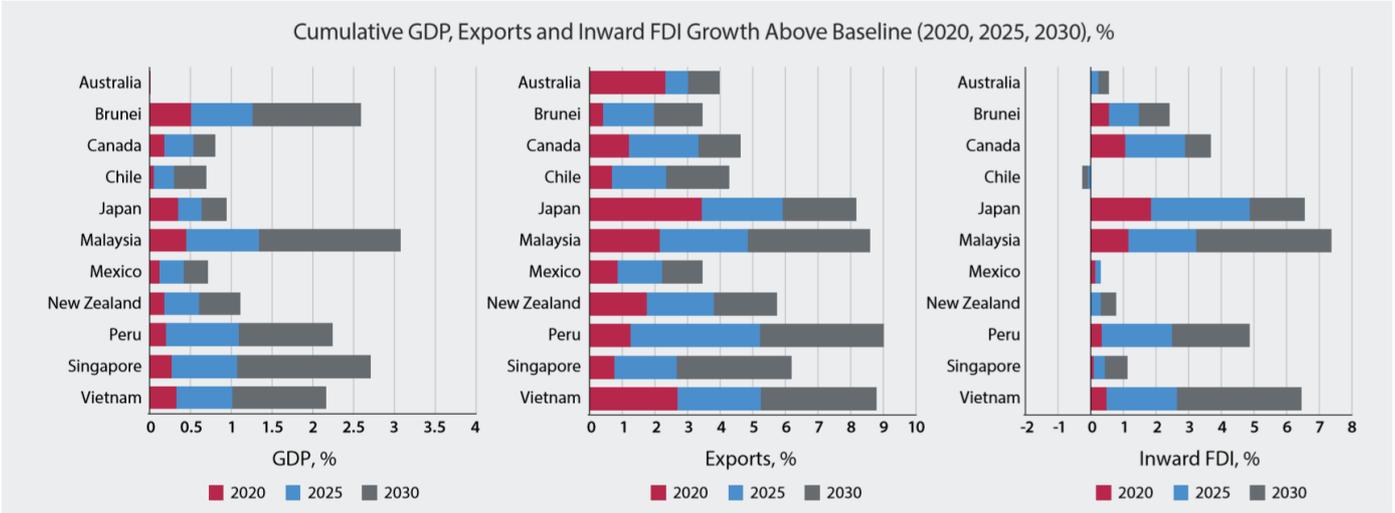

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ປັບມາຈາກ (journal.accj.or.jp)

³³ ໃນຂະນະທີ່ຂໍ້ຄວາມຈາກ TPP ສ່ວນໃຫຍ່ບໍ່ປ່ຽນແປງ ແລະ ພັນທະຂອງປະເທດຄູ່ຮ່ວມສັນຍາແມ່ນຕິດພັນກັບການຄ້າເສລີໃນສິນຄ້າ, ບໍລິການ, ການຈັດຊື້ ແລະ ການລົງທຶນຍັງຄົງຢູ່. 20 ລາຍການ TPP ຖືກ "ໂຈະ" ໃນ CPTPP ສະແດງໃຫ້ເຫັນຄວາມກັງວົນຂອງປະເທດສະມາຊິກ. ຂໍ້ກຳນົດເຫຼົ່ານີ້ຈະບໍ່ໄດ້ຮັບການປະຕິບັດໂດຍພາກສ່ວນ CPTPP ຈົນກ່ວາຄູ່ສັນຍາຈະຕົກລົງເຫັນດີໂດຍການຍອມຮັບຊຶ່ງກັນ ແລະ ກັນ. ເງື່ອນໄຂຈະຖືກລະງັບໃນຂະນະທີ່ ບໍ່ໄດ້ສ້າງພື້ນຖານໃຫ້ແກ່ CPTPP ເນື່ອງຈາກຜົນປະໂຫຍດທີ່ແຕກຕ່າງກັນແລະລະດັບການພັດທະນາເສດຖະກິດລະຫວ່າງ 11 ປະເທດ, ເປັນທີ່ໜ້າສົນໃຈວ່າ TPP ຕົ້ນສະບັບມີການປ່ຽນແປງຫຼືມີການປ່ຽນແປງໜ້ອຍໜຶ່ງຕາມ CPTPP (Goldman, Kronby and Webster (2017)).

³⁴ ຮູບແບບການສົມດຸນທີ່ໄປທີ່ສາມາດຄິດໄລ່ (CGE) ໄດ້ຖືກນຳໃຊ້ເພື່ອປະເມີນຜົນປະໂຫຍດທີ່ຄາດຄະເນຂອງ CPTPP, ການນຳໃຊ້ຂໍ້ມູນຈາກ 19 ຂະແໜງການຕ່າງໆຈາກ 29 ພາກພື້ນ. ແບບຈຳລອງດັ່ງກ່າວໄດ້ຄຳນຶງເຖິງໂຄງໂສ້ເສດຖະກິດຂອງປະເທດ - ປະຊາກອນ, ເງິນທຶນ, ຄ່າຈ້າງ, ລະດັບລາຄາ ແລະ ຮູບແບບການຄ້າ, ແລະ ການຕອບໂຕ້ຂອງພວກເຂົາຕໍ່ການປ່ຽນແປງອັດຕາພາສີ ແລະ ທີ່ບໍ່ແມ່ນພາສີຕາມຜົນຂອງ CPTPP.

ຮູບສະແດງ E2. ຜົນປະໂຫຍດຂອງ CPTPP ແມ່ນຕໍ່າໃນເບື້ອງຕົ້ນ, ແຕ່ຈະໄດ້ຮັບແຮງພັກກັດໃນຕໍ່ໜ້າ

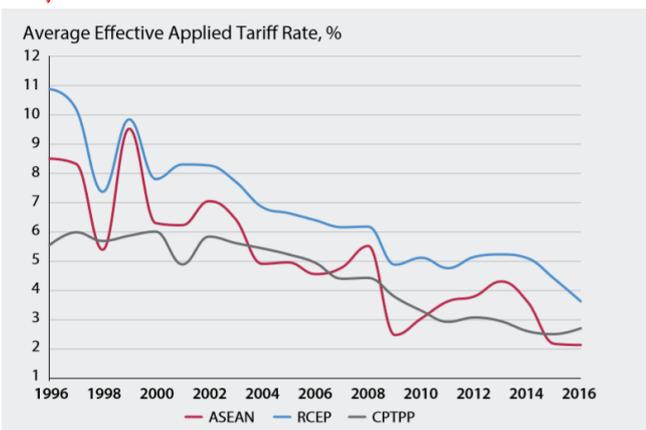
ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: Petri, P. A., Plummer, M. G., Urata, S., & Zhai, F. (2017). ການດຳເນີນການໃນອາຊີປາຊີຟິກ: ຂໍ້ຕົກລົງການຄ້າພາກພື້ນໂດຍບໍ່ມີສະຫະລັດອາເມລິກາ.

ເຊັ່ນດຽວກັນກັບປະຊາຄົມເສດຖະກິດອາຊຽນ (AEC), ລະບຽບການຄ້າພາຍໃຕ້ CPTPP ມີໄວ້ເພື່ອປົກປ້ອງຜູ້ບໍລິໂພກ ແລະ ອຳນວຍຄວາມສະດວກໃຫ້ແກ່ການຄ້າທີ່ຮັບປະກັນການກວດສອບຄວາມສົມດຸນ, ຄວາມໂປ່ງໃສ ແລະ ຄວາມສອດຄ່ອງໃນຂັ້ນຕອນການອອກແບບ ແລະ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ. ຍົກຕົວຢ່າງ, ທຸກປະເທດສະມາຊິກຕ້ອງເປີດເຜີຍກິດລະບຽບ ແລະ ຂັ້ນຕອນທັງໝົດທີ່ກ່ຽວ ຂ້ອງກັບການນຳເຂົ້າໃນສາງເກັບສິນຄ້າທົ່ວໄປ. ປະສິບການຂອງອາຊຽນນັບຕັ້ງ ແຕ່ GFC ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າການຮ່ວມມືດ້ານການຄ້າ ແລະການຮ່ວມມືດ້ານເສດຖະກິດມີຢ່າງເລິກເຊິ່ງ ແມ່ນມີປະສິດທິຜົນໃນການປັບປຸງລະບຽບການຄ້າ ແລະ ສືບຕໍ່ກວດສອບຄວາມໄວຂອງການນຳໃຊ້ NTB. ໃນທາງກົງກັນຂ້າມ, ພວກເຂົາໄດ້ເພີ່ມການຄ້າກັບບັນດາຄູ່ຄ້າທີ່ສຳຄັນຂອງຕົນ, ໂດຍສະເພາະແມ່ນກັບສະຫະລັດອາເມລິກາ ທີ່ມີສັນຍາການຄ້າກັບສາກົນຈຳນວນໜ້ອຍ (ຮູບສະແດງ E4). ໂດຍທົ່ວໄປແລ້ວ, ໂດຍຍັງຢືນຢັນຫຼັກການການຄ້າທີ່ມີຄວາມໂປ່ງໃສ, ເສລີ ແລະ ຍຸດຕິທຳ, CPTPP ເປັນຈຸດສຳຄັນສຳຄັນໃນການຮ່ວມມືດ້ານການຄ້າ ແລະ ການເຊື່ອມໂຍງເສດຖະກິດໂລກ, ໂດຍສະເພາະໃນສະພາບແວດລ້ອມທີ່ມີການປົກປ້ອງທາງການຄ້າເພີ່ມຂຶ້ນ.

ເຖິງແມ່ນວ່າບໍ່ມີສະຫະລັດອາເມລິກາ, ຜົນປະໂຫຍດຍັງມີຫຼາຍ ແລະ ອາດດຶງດູດ

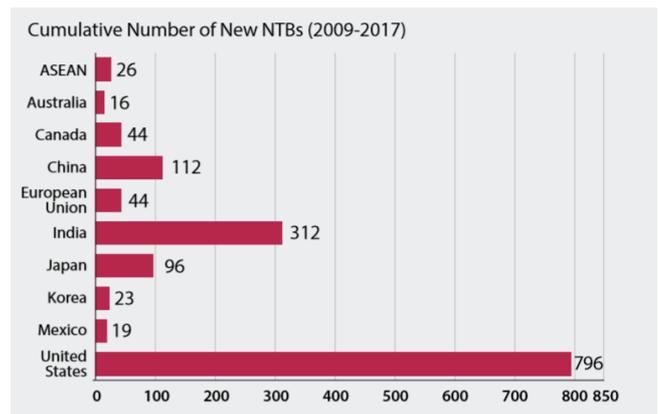
ບັນດາປະເທດຕ່າງໆໃນພາກພື້ນໃນການເຂົ້າຮ່ວມການຄ້າໃນອະນາຄົດເນື່ອງຈາກບໍ່ມີມາດຕະຖານການຄ້າທີ່ຖືເອົາມາດຕະຖານຂອງສະຫະລັດອາເມລິກາເປັນສູນກາງ. ເຖິງວ່າຈະມີຄວາມຊັດເຈນວ່າ CPTPP ໃໝ່ມີຂະໜາດນ້ອຍກວ່າສ່ວນແບ່ງຂອງ GDP ແລະ ການຄ້າທົ່ວໂລກ, ການເຊັນສັນຍາການຄ້າແມ່ນມີຄວາມສຳຄັນ ແລະ ມີຜົນກະທົບຢ່າງກວ້າງຂວາງຕໍ່ຜົນປະໂຫຍດທາງດ້ານເສດຖະກິດໃນໄລຍະສັ້ນ ແລະ ໄລຍະຍາວ. ມັນບໍ່ພຽງແຕ່ເປັນບາດກ້າວໃໝ່ໃຫ້ແກ່ການເຈລະຈາການຄ້າຫຼາຍຝ່າຍ, ມັນອາດຈະມີຜົນກະທົບຕໍ່ການເຈລະຈາການຄ້າອື່ນໆ, ອາດເປັນຕົວຊີ້ວັດສຳລັບການຕັ້ງກິດລະບຽບ, ຊຶ່ງໝາຍຄວາມວ່າເງື່ອນໄຂຂອງ CPTPP ສາມາດເປັນຕົວແບບສຳລັບ FTA ໃນອະນາຄົດ ເຊັ່ນ ການຮ່ວມມືທາງດ້ານເສດຖະກິດແບບຮອບດ້ານຂອງພາກພື້ນ(RCEP). ນອກຈາກນີ້, ການຍົກເລີກມາດຕະຖານຊັບສິນທາງປັນຍາທີ່ສຳຄັນໃນສັນຍາ TPP ຕົ້ນສະບັບ, ຊຶ່ງກ່ອນໜ້ານີ້ມີການຖືກຖຽງໂດຍຝ່າຍຕ່າງໆ ອາດກະຕຸ້ນໃຫ້ປະເທດອື່ນໆເຂົ້າຮ່ວມ CPTPP. ການເພີ່ມຈຳນວນຂອງສະມາຊິກຈະຊ່ວຍເພີ່ມຜົນປະໂຫຍດຈາກ CPTPP ໂດຍການເສີມສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງ ແລະ ການເຊື່ອມໂຍງດ້ານການຄ້າ ແລະ ການລົງທຶນທີ່ມີຢູ່ໃນຂົງເຂດ. ຜົນໄດ້ຮັບຈະເກີດຂຶ້ນຈາກການຂະຫຍາຍຕົວທາງບວກໃນບັນດາສະມາຊິກທີ່ມີຢູ່ແລ້ວ, ນອກຈາກຜົນລວມຂອງຜົນປະໂຫຍດສອງຝ່າຍໂດຍກົງລະຫວ່າງແຕ່ລະບັນດາສະມາຊິກໃໝ່ ແລະ ປະເທດ CPTPP.

ຮູບສະແດງ E3. ຜົນກະທົບໂດຍສະເລ່ຍໃນການນຳໃຊ້ອັດຕາພາສີແມ່ນມີທ່າອ່ຽງຫຼຸດລົງ

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: World Trade Integration Trade (WITS), ຖານຂໍ້ມູນຂອງ WTO

ຮູບສະແດງ E4. ຈຳນວນຂອງ NTBs ໃຫມ່ໄດ້ເພີ່ມຂຶ້ນໃນປະເທດທົ່ວໂລກ, ໂດຍສະເພາະໃນສະຫະລັດອາເມລິກາ.

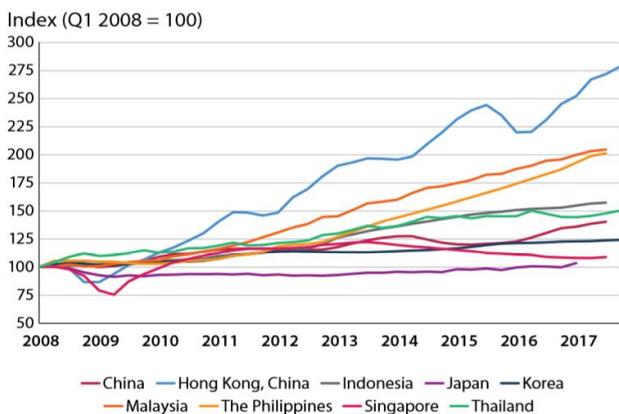

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ຖານຂໍ້ມູນຂອງ Global Trade Alert

ເຖິງແມ່ນວ່າລະດັບໜີ້ສິນຂອງພາກເອກະຊົນ ແລະ ລະດັບການໜັງຕີງ ຈະເພີ່ມຂຶ້ນທຽບກັບ GDP ທີ່ຫຼຸດລົງໃນບາງພາກພື້ນ ແຕ່ການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງການເຕີບໂຕ, ໜີ້ສິນ ຍັງຄົງເປັນແຫຼ່ງຂອງຄວາມສ່ຽງ ຊຶ່ງອາດເຮັດໃຫ້ເກີດຄວາມຫຍຸ້ງຍາກໃນບາງຂະແໜງການ ຖ້າຫາກສະພາບທາງດ້ານການເງິນຂອງໂລກເຄັ່ງຄັດໄວກວ່າທີ່ຄາດການ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍ່ຕາມທະນາຄານກາງລາຍໃຫ້ຍຂອງໂລກຈະນຳໃຊ້ມາດຕະການກະຕຸ້ນທາງການເງິນແບບຜ່ອນຄາຍ (ຫຼື ກຳນົດການຖອນເງິນ), ລາຄາສິນຊັບໃນພາກພື້ນຍັງຄົງໄດ້ຮັບການສະໜັບສະໜູນຈາກສະພາບທາງດ້ານການເງິນຂອງໂລກທີ່ດີຂຶ້ນ.

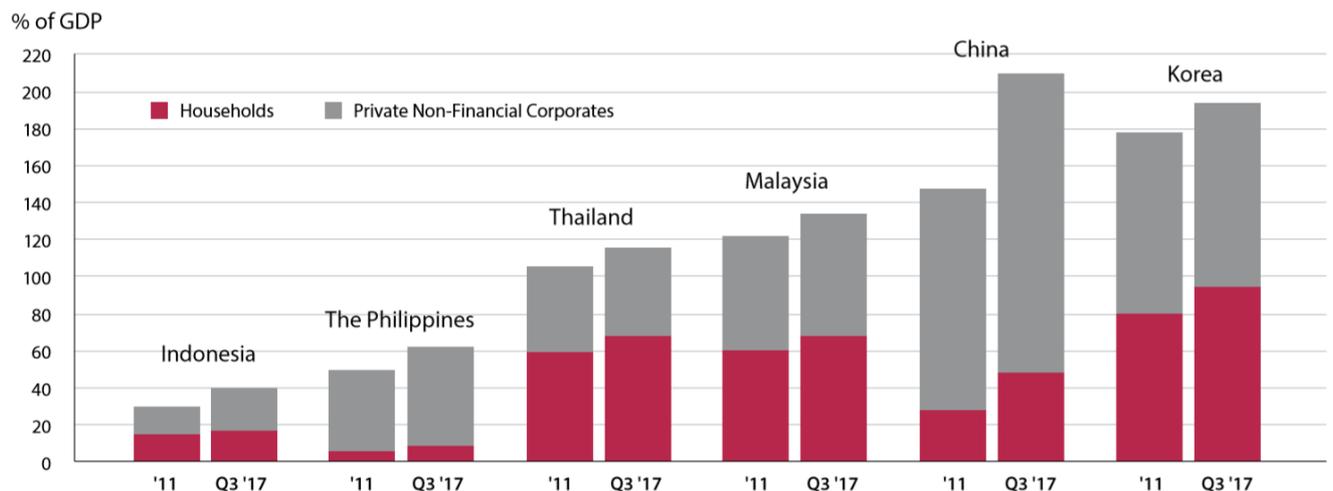
31. ໃນຂະນະທີ່ການຂະຫຍາຍຕົວທາງດ້ານສິນເຊື້ອຂອງພາກສ່ວນເອກະຊົນຫຼຸດລົງດ້ວຍອັດຕາສ່ວນໜີ້ສິນຕໍ່ GDP, ອັດຕາສ່ວນຫຼັກສັບສິນເຊື້ອທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນລະບົບເສດຖະກິດໃນຊຸມປີທີ່ຜ່ານມາ, ດັ່ງທີ່ໄດ້ລະບຸໄວ້ໃນ AREO 2017 (ຮູບສະແດງ 2.11). ໃນຮອບວຽນການປ່ອຍສິນເຊື້ອ (ເບິ່ງຕາຕະລາງ 2.2 ແລະ Box D), ສິນເຊື້ອໄດ້ເລີ່ມຫຼຸດລົງໃນບາງປະເທດໃນພາກພື້ນ(ເຊັ່ນ: ປະເທດຈີນ, ຍີ່ປຸ່ນ, ສ. ເກົາຫຼີ, ມາເລເຊຍ, ຟີລິບປິນ, ສິງກະໂປ ແລະ ບັນດາປະເທດ CLM) ຫຼັງຈາກໄລຍະເວລາທີ່ການເຕີບໂຕສູງກວ່າແນວໂນ້ມ. ເຖິງແມ່ນວ່າສະພາບການເງິນທົ່ວໂລກ

ຮູບສະແດງ 2.8 ລາຄາຊັບສິນທີ່ຢູ່ອາໄສໃນບາງບັນດາປະເທດໃນພາກພື້ນໄດ້ສືບຕໍ່ເພີ່ມຂຶ້ນ

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: BIS

ຮູບສະແດງ 2.9 ການປ່ອຍສິນເຊື້ອໃຫ້ແກ່ຄົວເຮືອນ ແລະ ບໍລິສັດທີ່ບໍ່ແມ່ນສະຖາບັນການເງິນຂອງພາກເອກະຊົນຈາກທຸກຂະແໜງການ

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: BIS, Haver

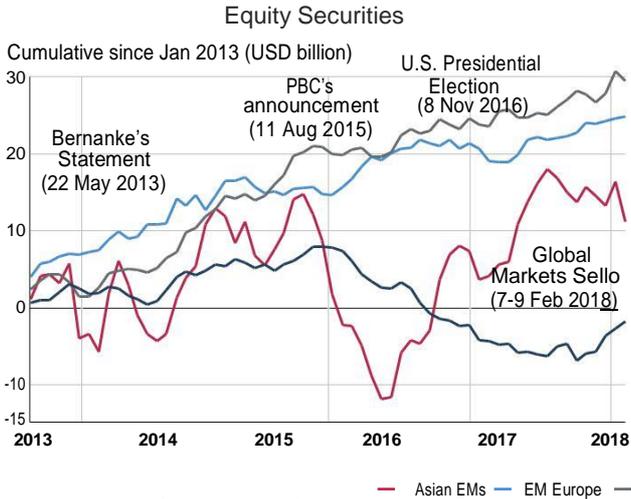
ຍັງຄົງຜ່ອນຄາຍ, ສະພາບແວດລ້ອມພາຍນອກສາມາດປ່ຽນແປງຢ່າງໄວວາ ແລະ ເຮັດໃຫ້ເງື່ອນໄຂທາງດ້ານການເງິນພາຍໃນປະເທດເຄັ່ງຄັດຂຶ້ນກວ່າທີ່ຄາດໄວ້ເຮັດໃຫ້ມີຜົນກະທົບຕໍ່ບາງພາກສ່ວນຂອງເສດຖະກິດ.

32. ອັດຕາດອກເບ້ຍຕໍ່າໃນທົ່ວໂລກໃນໄລຍະເວລາຍາວນານ ໄດ້ສົ່ງຜົນໃຫ້ລາຄາອະສັງຫາລິມະຊັບໃນພາກພື້ນເພີ່ມຂຶ້ນ, ໂດຍສະເພາະໃນຂະແໜງທີ່ຢູ່ອາໄສ. ຮູບສະແດງ 2.8 ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າໃນບາງປະເທດ (ເຊັ່ນ: ຮົງກົງ), ລາຄາອະສັງຫາລິມະຊັບທີ່ຢູ່ອາໄສຍັງສືບຕໍ່ສູງຂຶ້ນກວ່າອັດຕາສະເລ່ຍໃນອາດິດ. ການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງກະແສເງິນທຶນໃນທ່າມກາງອັດຕາດອກເບ້ຍຕໍ່າສຸດໃນປະເທດທີ່ພັດທະນາແລ້ວໃນຊ່ວງຫຼັງຈາກ GFC ມີສ່ວນເຮັດໃຫ້ເກີດເງື່ອນໄຂການເງິນທີ່ຜ່ອນຄາຍໃນພາກພື້ນ ສົ່ງຜົນໃຫ້ການປ່ອຍສິນເຊື້ອເຕີບໂຕຢ່າງໄວໃນຂະແໜງນີ້. ການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງລາຄາຂອງອະສັງຫາລິມະຊັບ ໄດ້ສະທ້ອນໃຫ້ເຫັນເຖິງຕໍາແໜ່ງຮອບວຽນຂອງເສດຖະກິດເຫຼົ່ານີ້ໃນວົງຈອນສິນເຊື້ອ. ຄວາມໜັ້ນໃຈຂອງສະເຖຍລະພາບດ້ານການເງິນຈາກການເຕີບໂຕຂອງສິນເຊື້ອຢ່າງໄວວາ, ບາງປະເທດໃນພາກພື້ນ (ເຊັ່ນ ສິງກະໂປ, ຮົງກົງ ແລະ ມາເລເຊຍ) ໄດ້ປະຕິບັດມາດຕະການຕ່າງໆເພື່ອຄວບຄຸມການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງລາຄາຊັບສິນທີ່ຢູ່ອາໄສ ແລະ ເພື່ອສະໜັບສະໜູນການພັດທະນາແບບຍືນຍົງໃນຕະຫຼາດອະສັງຫາລິມະຊັບໂດຍລວມ.

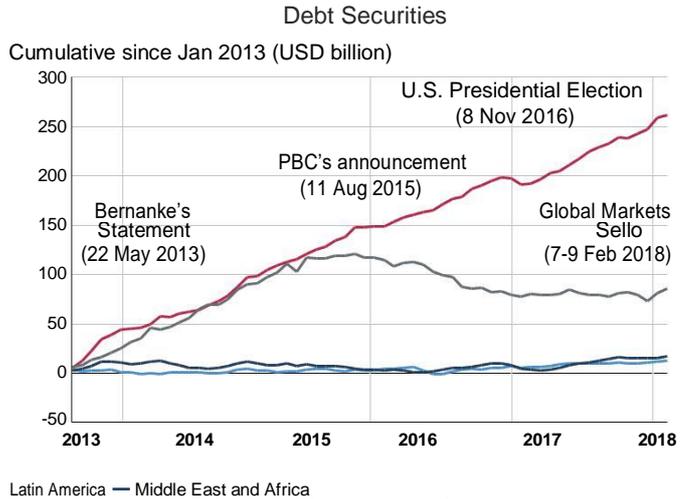
ລັດຖະບານ ແລະ ບໍລິສັດຂອງພາກພື້ນທີ່ມີຄວາມຕ້ອງການທາງດ້ານການເງິນພາຍນອກຈຳນວນຫຼາຍ, ອີງໃສ່ການກູ້ຢືມຈາກທະນາຄານ ແລະ/ຫຼືການລົງທຶນໃນຫຼັກຊັບ ຍັງມີຄວາມສ່ຽງຈາກການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງອັດຕາດອກເບ້ຍ ແລະ ໃນການປ່ຽນແປງຄວາມສ່ຽງ.

33. ຄວາມສ່ຽງຕົ້ນຕໍທີ່ລະບຸໃນແຜນທີ່ຄວາມສ່ຽງທົ່ວໂລກແມ່ນການປັບເງື່ອນໄຂທາງດ້ານການເງິນທີ່ເຄັ່ງຄັດຂຶ້ນກວ່າທີ່ຄາດຄະເນໄວ້ ຊຶ່ງອາດຈະເພີ່ມຄວາມສ່ຽງດ້ານການເງິນ. ການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງອັດຕາດອກເບ້ຍທົ່ວໂລກຢ່າງວ່ອງໄວ, ການແຂ່ງຄ່າຂຶ້ນຂອງສະກຸນເງິນໂດລາຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ ແລະ ຄ່າທຳນຽມທີ່ສູງຂຶ້ນອາດຈະນຳໄປສູ່ການປັບສົມດຸນການລົງທຶນໃນຫຼັກຊັບໂດຍນັກລົງທຶນທີ່ເຮັດໃຫ້ກະແສເງິນທຶນໄຫຼອອກມາຈາກຕະຫຼາດເກີດໃໝ່ ຊຶ່ງຈະເຮັດໃຫ້ເງິນກູ້ຢືມຄົນໃໝ່ຂອງທຸລະກິດໃນເສດຖະກິດຂອງພາກພື້ນ ເນື່ອງຈາກວ່າໜີ້ຂອງ

ຮູບສະແດງ 2.10 ໂດຍທຽບໃສ່ບັນດາຕະຫຼາດເກີດໃໝ່ອື່ນໆ, ຕະຫຼາດພັນທະບັດໃນພາກພື້ນຍັງສາມາດດຶງດູດນັກລົງທຶນໃນພັນທະບັດທົ່ວໂລກ
ຍອດເງິນທຶນໄຫຼເຂົ້າສຸດທິ (ທຽບກັບຕະຫຼາດຮຸ້ນເກີດຂຶ້ນໃໝ່ໃນພາກພື້ນ)

ໝາຍເຫດ: ຕະຫຼາດຮຸ້ນທີ່ເກີດໃໝ່ໃນພາກພື້ນ ເຊັ່ນ ສ.ເກົາຫຼີ, ມາເລເຊຍ, ໄທ, ອິນໂດເນເຊຍ, ຟິລິບປິນ ແລະ ຫວຽດນາມ.
ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: Bloomberg

ໝາຍເຫດ: ຕະຫຼາດພັນທະບັດທີ່ເກີດໃໝ່ໃນພາກພື້ນ ເຊັ່ນ ເກົາຫຼີ, ມາເລເຊຍ, ໄທ, ອິນໂດເນເຊຍ, ຟິລິບປິນ ແລະ ຫວຽດນາມ.
ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: Bloomberg

ບໍລິສັດເອກະຊົນທີ່ບໍ່ແມ່ນການລົງທຶນດ້ານເງິນທຶນ ແລະ ໜີ້ສິນຂອງຄົວເຮືອນຍັງຄົງຢູ່ໃນລະດັບສູງໃນບາງປະເທດ (ຮູບສະແດງ 2.9). ລັດຖະບານປະເທດໃນພາກພື້ນໄດ້ດຳເນີນມາດຕະການປົກປ້ອງຄວາມສ່ຽງເພື່ອແກ້ໄຂຄວາມສ່ຽງໃນລະບົບເສດຖະກິດຂອງພວກເຂົາ.

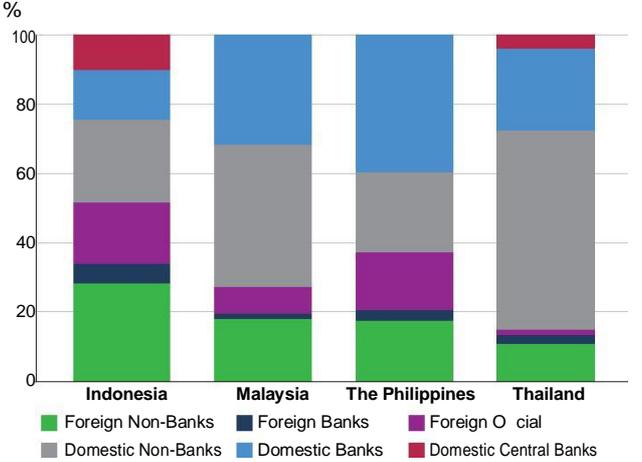
34. ຊຶ່ງແຕກຕ່າງຈາກພາກພື້ນ EM ອື່ນໆ, ຕະຫຼາດຕາສານໜີ້ສິນຂອງລັດຖະບານໃນຂົງເຂດ EM ຍັງຄົງດຶງດູດນັກລົງທຶນທົ່ວໂລກ. ຜົນກະທົບຂອງການເພີ່ມຂຶ້ນອັດຕາດອກເບ້ຍຂອງ Fed ທີ່ໄວກວ່າການຄາດຄະເນໃນຕະຫຼາດຕາສານໜີ້ສິນພາກພື້ນ, ຊຶ່ງມີການໄຫຼເຂົ້າຫຼາຍຂຶ້ນຄວນໄດ້ຮັບການຕິດຕາມຢ່າງໃກ້ຊິດ. ການລົງທຶນໃນຕະຫຼາດຫຼັກຊັບຂອງປະເທດເສດຖະກິດເກີດໃໝ່ໃນຂົງເຂດ(ASEAN-5 ແລະ ສ.ເກົາຫຼີ), ໂດຍສະເພາະໃນຕະຫຼາດຕາສານໜີ້ສິນຄວາມຍືດຍຸ່ນ ເຖິງວ່າຈະມີການປ່ຽນແປງຕະຫຼາດການເງິນຢ່າງຮ້າຍແຮງໃນປະຈຸບັນ. ຮູບສະແດງ 2.10 ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າ, ຈາກເດືອນມັງກອນ 2013 ຫາ ເດືອນທັນວາ 2017, ບັນດາຕະຫຼາດຕາສານໜີ້ສິນຂອງລັດຖະບານໃນອາຊຽນ 4 ແລະ ສ.ເກົາຫຼີ ໄດ້ລວມຍອດໄຫຼເຂົ້າຂອງເງິນທຶນຕ່າງປະເທດເປັນຈຳນວນ 247 ຕື້ໂດລາ. ການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງຜົນຜະລິດໃນທົ່ວໂລກສາມາດເພີ່ມຄວາມສ່ຽງດ້ານການກູ້ຢືມເງິນໃໝ່ໂດຍມີຄວາມສ່ຽງສູງຕໍ່ເສດຖະກິດທີ່ມີສ່ວນແບ່ງຕະຫຼາດຕ່າງປະເທດທີ່ສູງໃນຕະຫຼາດພັນທະບັດພາຍໃນປະເທດ.

35. ເຖິງແມ່ນວ່າການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງຕ່າງປະເທດເພີ່ມຂຶ້ນໃນຕະຫຼາດຕາສານໜີ້ສິນຂອງລັດຖະບານທ້ອງຖິ່ນ, ບາງປະເທດຂອງ EMs ໃນພາກພື້ນມີການລົງທຶນຕ່າງປະເທດຂະໜາດໃຫຍ່ທີ່ເປັນພື້ນຖານຂອງນັກລົງທຶນ, ຊຶ່ງມີແນວໂນ້ມທີ່ຈະມີສະເຖຍລະພາບສູງ³⁵. ເນື່ອງຈາກບາງປະເທດໃນຂົງເຂດຍັງຄົງອາໄສການຈັດຫາເງິນທຶນຈາກພາຍນອກ, ນັກລົງທຶນຕ່າງປະເທດ (ທະນາຄານ ແລະ ບໍ່ແມ່ນທະນາຄານ) ມີແນວໂນ້ມທີ່ຈະມີຄວາມສ່ຽງຫຼາຍຂຶ້ນໃນຊ່ວງເວລາທີ່ຄວາມກົດດັນ. ດັ່ງ ນັ້ນ, ພວກເຂົາເຈົ້າອາດຈະບໍ່ມີຄວາມເຕັມໃຈໃນການໂອນການຖືຮຸ້ນຂອງເຂົາເຈົ້າໃນໄລຍະເວລາທີ່ມີຄວາມກົດດັນ. ຮູບສະແດງ 2.11 ສະແດງໃຫ້ເຫັນອົງປະກອບພື້ນຖານຂອງນັກລົງທຶນໃນປະເທດຈີນ ແລະ ບັນດາໜີ້ສິນຂອງລັດຖະບານປະເທດອາຊຽນ-4 ໃນສະກຸນເງິນທ້ອງຖິ່ນ. ໄດ້ມີການສົ່ງເສີມເພື່ອທີ່ຈະຮັບຮູ້ເຖິງແມ່ນວ່າຈະເປັນທະນາຄານຕ່າງປະເທດ.

³⁵ ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ນັກລົງທຶນສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນປະຕິບັດຕາມໜ້າທີ່ຂອງຕົນຢ່າງເຄັ່ງຄັດ, ກາຍຫຼຸດມາດຕະຖານ ແລະ ປັບສົມດຸນການລົງທຶນຂອງພວກເຂົາ.

ແລະ ຕ່າງປະເທດທີ່ບໍ່ແມ່ນທະນາຄານ ໂດຍລວມຄືຜູ້ຖືຕາສານໜີ້ສິນຂອງລັດຖະບານທີ່ເປັນສະກຸນເງິນທ້ອງຖິ່ນໂດຍສະເພາະໃນປະເທດອິນໂດເນເຊຍ, ມາເລເຊຍ ແລະ ຟິລິບປິນ. ນອກຈາກນີ້ ຍັງມີສ່ວນແບ່ງການມີສ່ວນຮ່ວມຈາກພາກສ່ວນຕ່າງປະເທດ (ເຊັ່ນ ກອງທຶນສະຫວັດດີການສັງຄົມ ແລະ ບຳນານຂອງຊາດ). ໃນໄລຍະຍາວ ນັກລົງທຶນອາດຈະບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງຕອບສະໜອງຕໍ່ການປ່ຽນແປງຂອງຕະຫຼາດໃນໄລຍະສັ້ນ ຊຶ່ງຈະຊ່ວຍໃຫ້ສະເຖຍລະພາບໃນການໄຫຼຂອງເງິນທຶນໃນພາກພື້ນ. ໃນຂະນະທີ່ການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງຕ່າງປະເທດຈະສ້າງໂອກາດ, ປ່ຽນແປງເງື່ອນໄຂການເງິນຕ່າງປະເທດ ແລະ ປ່ຽນແປງເງື່ອນໄຂການຈັດຫາເງິນທຶນຈາກພາຍນອກ ແລະ ປ່ຽນແປງຄວາມສ່ຽງຂອງນັກລົງທຶນຢ່າງກະທັນຫັນ ອາດເຮັດໃຫ້ເກີດຄວາມບໍ່ໝັ້ນຄົງ (ເບິ່ງ Box F ໃນການຈຳລອງສະຖານະການຂອງການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງອັດຕາດອກເບ້ຍຂອງ Fed ທີ່ສູງກວ່າການຄາດຄະເນ ແລະ ຜົນກະທົບຕໍ່ປະເທດ EM ໃນພາກພື້ນ)

ຮູບພາບ 2.11 ໃນບາງຕະຫຼາດເກີດໃໝ່, ຕ່າງປະເທດແມ່ນນັກລົງທຶນທີ່ສຳຄັນໃນຫຼັກຊັບໜີ້ສິນຂອງລັດຖະບານ

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: IMF

Box F.

ການວິເຄາະການຂະຫຍາຍຕົວ: ການຈຳລອງສະຖານະການຂອງອັດຕາດອກເບ້ຍຂອງທະນາຄານກາງສະຫະລັດອາເມລິກາທີ່ສູງກວ່າຄາດຄະເນ ແລະ ຜົນກະທົບຕໍ່ຕະຫຼາດເກີດໃໝ່ຂອງພາກພື້ນ.³⁶

ນະໂຍບາຍທີ່ແນໃສ່ການກະຕຸ້ນການເຕີບໂຕຂອງລັດຖະບານ ທ່ານ Trump, ໂດຍກະຕຸ້ນໂດຍການຫຼຸດພາສີ ແລະ ແຜນການໃຊ້ຈ່າຍຂອງລັດຖະບານ ເພີ່ມຄວາມກ້ວາງວິນເລື່ອງຕະຫຼາດກ່ຽວກັບການຂາດດຸນງົບປະມານເພີ່ມຂຶ້ນ ແລະ ລະດັບໜີ້ສິນຂອງລັດຖະບານທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນ. ໃນຕົ້ນເດືອນກຸມພາ 2018, ຕະຫຼາດຫຼັກຊັບໂລກປະສົບກັບການເທຂາຍຮຸ້ນໄລຍະສັ້ນ ເນື່ອງຈາກຄວາມກ້ວາງວິນເລື່ອງເພີ່ມຂຶ້ນໃນການຂະຫຍາຍຕົວຂອງສະຫະລັດອາເມລິກາຈະສົ່ງຜົນໃຫ້ອັດຕາເງິນເຟີ້ເພີ່ມຂຶ້ນອີກ³⁷. ໃນຂະນະທີ່ຄວາມສ່ຽງຂອງໜີ້ສິນຂອງສະຫະລັດອາເມລິກາເພີ່ມຂຶ້ນ, ຕົ້ນທຶນຂອງການກູ້ຢືມໄລຍະຍາວໃນເຂດຕະຫຼາດເກີດໃໝ່ໃນພາກພື້ນ ຫຼື ຜົນກະທົບຈາກການຈັດສັນຊັບສິນທີ່ບໍ່ເປັນລະບຽບ ແລະ ການໄຫຼອອກຂອງທຶນຈາກພາກພື້ນ.

ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຍັງຄົງມີຄວາມສ່ຽງດ້ານອັດຕາເງິນເຟີ້ຂອງສະຫະລັດຍ້ອນວ່າເສດຖະກິດຂອງສະຫະລັດອາເມລິກາແມ່ນໃກ້ຄຽງກັບລະດັບການຈ້າງງານເຕັມສ່ວນ. ເມື່ອພິຈາລະນາຈາກການຂາດກົນໄກການສົ່ງຜ່ານນະໂຍບາຍການເງິນ, ທະນາຄານກາງຂອງສະຫະລັດອາເມລິກາອາດຕັດສິນໃຈທີ່ຈະໄດ້ຕອບກ່ອນໜ້ານີ້ ແລະ ໃນລະດັບທີ່ສູງກວ່າທີ່ຄາດຄະເນໄວ້ ໃນເຫດການທີ່ອັດຕາເງິນເຟີ້ເພີ່ມຂຶ້ນຢ່າງບໍ່ຄາດຄິດ. ການຂະຫຍາຍຕົວທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນຂອງລາຍໄດ້ຄັງເງິນແຫ່ງຊາດຂອງສະຫະລັດອາເມລິກາ ໄດ້ສະ

ສົມມຸດຕິຖານສຳຄັນ

ສົມມຸດຕິຖານຕົ້ນຕໍຂອງສະຖານະການນີ້ມີດັ່ງນີ້:

ອັດຕາດອກເບ້ຍຂອງທະນາຄານກາງເພີ່ມຂຶ້ນໄວກວ່າຄາດຄະເນ	ສະຖານະພື້ນຖານ
<ul style="list-style-type: none"> ອັດຕາເງິນເຟີ້ PCE ຂອງສະຫະລັດອາເມລິກາເພີ່ມຂຶ້ນ 2% ຢ່າງບໍ່ຄາດຄິດໃນປີ 2018-19 ແລະ ຍັງຄົງຮັກສາໄວ້ເກີນເປົ້າໝາຍ 2% ຂອງ Fed 	<ul style="list-style-type: none"> ອັດຕາເງິນເຟີ້ PCE ຂອງສະຫະລັດອາເມລິກາຍັງຢູ່ພາຍໃຕ້ເປົ້າໝາຍ 2% ຂອງ Fed ໃນປີ 2018-19.
<ul style="list-style-type: none"> Fed ປະຕິບັດນະໂຍບາຍໄວກວ່າທີ່ຄາດໄວ້ ເຮັດໃຫ້ອັດຕາດອກເບ້ຍເພີ່ມຂຶ້ນຊຶ່ງເຮັດໃຫ້ຕະຫຼາດມີຄວາມວິຕົກກັງວິນ (ການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງອັດຕາການສະສົມຂອງ 100 bps ໃນປີ 2018 ແລະ 2019). 	<ul style="list-style-type: none"> Fed ຄົງຮັກສາລະດັບການນຳໃຊ້ນະໂຍບາຍປັບສະພາບການເງິນເປັນປົກກະຕິ, ສືບຕໍ່ສົ່ງສັນຍານການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງອັດຕາການສະສົມ 75 bps ໃນປີ 2018 ແລະ 50 bps ໃນປີ 2019.
<ul style="list-style-type: none"> ຜົນຕອບແທນຂອງພັນທະບັດຄັງເງິນຂອງສະຫະລັດອາເມລິກາເພີ່ມຂຶ້ນໃນທ່າມກາງການເພີ່ມຂຶ້ນ ຂອງອັດຕາເງິນເຟີ້ ໂດຍຄາດວ່າຜົນຕອບແທນຂອງພັນທະບັດຄັງເງິນໄລຍະ 10 ປີ ຈະເພີ່ມຂຶ້ນໃນລະດັບ 3% 	<ul style="list-style-type: none"> ຜົນຕອບແທນຂອງພັນທະບັດຄັງເງິນຂອງສະຫະລັດອາເມລິກາສືບຕໍ່ຕໍ່າກວ່າລະດັບ 3 %
<ul style="list-style-type: none"> Fed ຍັງຄົງຮັກສານະໂຍບາຍຫຼຸດດຸນບັນຊີຊຳລະປົກກະຕິ 	<ul style="list-style-type: none"> Fed ຍັງຄົງຮັກສານະໂຍບາຍຮັກສາລະດັບການຄົງໂຕ ແລະ ເພີ່ມຂຶ້ນຂອງດຸນບັນຊີຊຳລະປົກກະຕິ
<ul style="list-style-type: none"> ບໍ່ມີນະໂຍບາຍທີ່ແປກ (ຕິດພັນກັບສະຖານະການພື້ນຖານ) ໃນບັນດາປະເທດເສດຖະກິດທີ່ກ້າວໜ້າອື່ນໆທີ່ສຳຄັນຕະຫຼອດຊ່ວງໄລຍະຂອງການສຶກສາ.³⁸ 	
<ul style="list-style-type: none"> ໃນພາກພື້ນ, ນະໂຍບາຍທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນປະຈຸບັນຍັງຄົງບໍ່ປ່ຽນແປງຕະຫຼອດຊ່ວງໄລຍະຂອງການສຶກສາ. ການເຕີບໂຕ, ເງິນເຟີ້, ບັນຊີຊຳລະປົກກະຕິຂອງພາກພື້ນ ແລະ ທ່າອ່ຽງງົບປະມານ (ຂັ້ນພື້ນຖານ) ແມ່ນການຄາດຄະເນຂອງ AMRO. 	

³⁶ ໃນ Box ນີ້, ຕະຫຼາດເກີດໃໝ່ຂອງພາກພື້ນເຊັ່ນ ຈີນ, ສ.ເກົາຫຼີ, ອິນໂດເນເຊຍ, ມາເລເຊຍ, ຟີລິບປິນ ແລະ ໄທ. ການວິເຄາະຂອງວັນທີ 28 ກຸມພາ 2018.
³⁷ “ການປະຕິຮູບ ແລະ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດອັດຕາພາສີຂອງສະຫະລັດອາເມລິກາຕໍ່ປະເທດຕະຫຼາດເກີດໃໝ່ໃນພາກພື້ນ” ໃນ AMRO. (2018). ຂໍ້ມູນປະຈຳລາຍເດືອນຂອງການຄາດຄະເນເສດຖະກິດອາຊຽນ+ 3 (AREO) (ກຸມພາ).
³⁸ ທິດທາງນະໂຍບາຍອື່ນໃສ່ການຍອບຮັບຂອງຕະຫຼາດ:
 (1) ທະນາຄານກາງອັງກິດ: ໃນອັດຕາການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງອັດຕາການສະສົມ 75 bps ໃນປີ 2018 ແລະ 50 bps ໃນປີ 2019, ຕາມລຳດັບ.
 (2) ECB: ນະໂຍບາຍອັດຕາດອກເບ້ຍບໍ່ມີການປ່ຽນແປງ, ການຊື້ຮຸ້ນສຸດທິຍັງຄົງຢູ່ໃນລະດັບ 30 ຕື້ ເອີໂຣຕໍ່ເດືອນ, ການຊື້ມື້ທ່າອ່ຽງເພີ່ມຂຶ້ນຈົນຮອດທ້າຍເດືອນກັນຍາ 2018, ຫຼືຫຼັງຈາກນັ້ນ, ຖ້າຈຳເປັນ.
 (3) ທະນາຄານຂອງຍີ່ປຸ່ນ: ບໍ່ມີການປ່ຽນແປງນະໂຍບາຍໃນປະຈຸບັນ.
³⁹ ສົມມຸດຕິຖານພື້ນຖານທີ່ສຳຄັນໃນປີ 2018-2019: ການເຕີບໂຕຂອງໂລກ (ລະດັບກາງ 3%), ການຂະຫຍາຍຕົວຂອງຂະແໜງການຄ້າໂລກ (4%), ລາຄານ້ຳມັນໃນທົ່ວໂລກ (50 USD ຕໍ່ບາເລນ), ການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງອັດຕາດອກເບ້ຍຂອງ Fed (50 bps ສຳລັບປີ 2018 ແລະ 2019), ການຂະຫຍາຍຕົວຂອງພາກພື້ນ, ອັດຕາເງິນເຟີ້, ບັນຊີ ແລະ ບັນຊີຊຳລະປົກກະຕິແມ່ນການຄາດຄະເນໂດຍ AMRO (ເບິ່ງໃນເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ).

ທ່າອ່ຽງເສດຖະກິດຂອງພາກພື້ນອາຊຽນ+3, 2018

b. ລາຍໄດ້ 10 ປີ ຂອງລັດຖະບານສະຫະລັດອາເມລິກາໄດ້ສູງຂຶ້ນ ສະເລ່ຍ 3.3% ໃນ ໄລຍະປີ 2018-2019 ທ່າມກາງການຄາດຄະເນອັດຕາເງິນເຟີ້ເພີ່ມຂຶ້ນ. ໃນພາກພື້ນ ເຖິງແມ່ນວ່າປັດໄຈພື້ນຖານທີ່ສະໜັບສະໜູນການເຕີບໂຕ ແລະ ແນວໂນ້ມອັດຕາເງິນ ເຟີ້ຈະຍັງຄົງບໍ່ປ່ຽນແປງ, ແຕ່ຖ້າຕົ້ນທຶນໃນການກູ້ຢືມໄລຍະຍາວ (ພື້ນທະບັດຄັງເງິນ ກຳນົດ 10 ປີ) ຈະສົ່ງຜົນກະທົບຕໍ່ປະເທດຕະຫຼາດເກີດໃໝ່ໃນພາກພື້ນເປັນສ່ວນຫຼາຍ ອັນເນື່ອງມາຈາກຄວາມສ່ຽງຈາກອັດຕາດອກເບ້ຍທີ່ສູງຂຶ້ນ. ໂດຍການຄຳນວນຄືນ ຄວາມສ່ຽງທີ່ສິນພາກລັດ, ອັດຕາຜົນຕອບແທນຍັງຢູ່ໃນລະດັບສູງຂຶ້ນເມື່ອທຽບກັບ ສະຖານະການພື້ນ ຖານ (ຮູບສະແດງ F3).

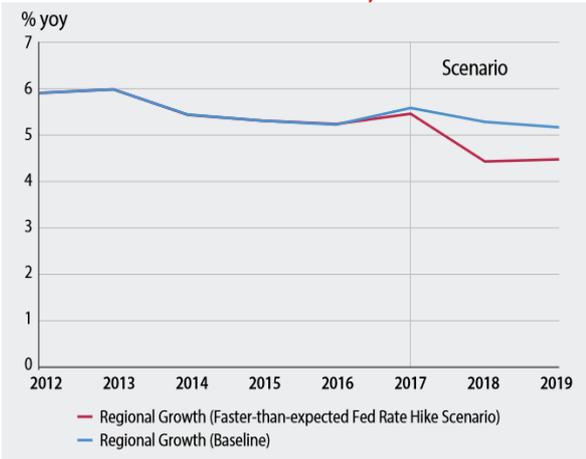
c. ໃນດ້ານກະແສເງິນທຶນ, ຜົນໄດ້ຮັບຈາກສະຖານະການສຶກສາໄດ້ຊີ້ໃຫ້ເຫັນວ່າການ ໄຫຼອອກຂອງທຶນທີ່ບໍ່ແມ່ນ FDI ໃນພາກພື້ນ (ລວມທັງການປ່ຽນແປງຄັງສຳຮອງ) ອາດຈະມີຂະໜາດໃຫຍ່. ຮູບສະແດງ F4 ປຽບທຽບຜົນໄດ້ຮັບຂອງສະຖານະການທີ່ ມີລາຍໄດ້ຕົວຈິງຈາກການລົງທຶນທີ່ບໍ່ແມ່ນ FDI ໃນປີ 2013 - ປີທີ່ມີຄວາມກົດດັນ. ເສດຖະກິດໃນພາກພື້ນທີ່ເປີດກວ້າງຫຼາຍຂຶ້ນ ແລະ ປະເທດທີ່ມີຄວາມສາມາດສູງໃນ ການເຊື່ອມໂຍງທາງການຄ້າກັບຈີນແມ່ນຄວາມສ່ຽງຕໍ່ການປ່ຽນແປງທາງດ້ານທຶນ. ເຖິງ ຢ່າງໃດກໍ່ຕາມປະລິມານການໄຫຼອອກຂອງເງິນທຶນຈະຫຼຸດລົງໂດຍການຕອບໂຕ້ທາງ

ດ້ານນະໂຍບາຍທີ່ເໝາະສົມໂດຍລັດຖະບານ (ສະຖານະການນີ້ຄາດວ່າ ຈະບໍ່ປ່ຽນແປງນະໂຍບາຍ).

ສະຫຼຸບ

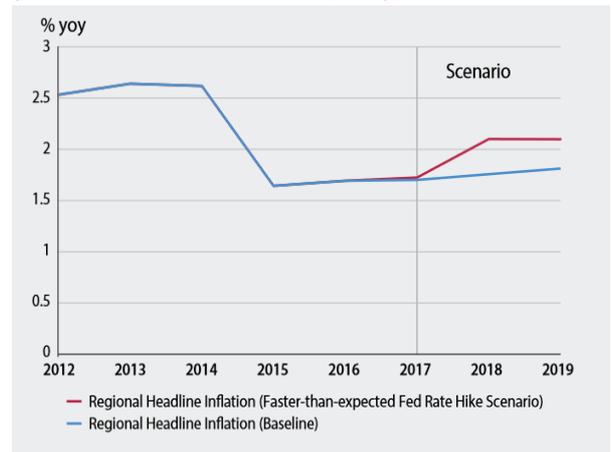
ສະຖານະການດັ່ງກ່າວສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງອັດຕາດອກ ເບ້ຍທະນາຄານກາງຂອງສະຫະລັດອາເມລິກາ ທີ່ໄວກວ່າທີ່ຄາດໄວ້ຊຶ່ງ ອາດເປັນໄປໄດ້ວ່າຈະສົ່ງຜົນກະທົບຫຼາຍຕໍ່ລາຄາຊັບສິນ ແລະ ການໄຫຼ ຂອງທຶນໃນປະເທດຕະຫຼາດເກີດໃໝ່ໃນພາກພື້ນ. ສອດຄ່ອງກັບແຜນທີ່ ຄວາມສ່ຽງທົ່ວໂລກ, ຊຶ່ງສະແດງຜົນການປະເມີນຜົນກະທົບໃນລະດັບສູງ (ຮູບ 1.25). ມັນຈະເປັນສິ່ງສຳຄັນສຳລັບຜູ້ກຳນົດນະໂຍບາຍທີ່ຈະຕ້ອງມີ ການຂະຫຍາຍເຄື່ອງທາງດ້ານນະໂຍບາຍສ້າງຂໍ້ຈຳກັດໃນການແລກປ່ຽນ ເງິນຕາຕ່າງປະເທດ ແລະ ການປະຕິບັດມາດຕະການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງ ເພື່ອບັນລຸເປົ້າໝາຍການເຕີບໂຕ ແລະ ຄວາມສະເຖຍລະພາບທາງດ້ານ ການເງິນ.

ຮູບສະແດງ F1. ການເຕີບໂຕຂອງພາກພື້ນຈະຫຼຸດລົງໃນປີ 2018-19

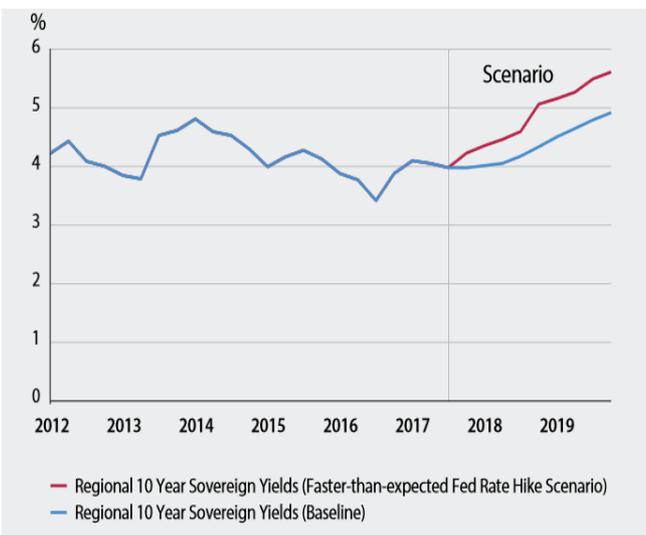
ໝາຍເຫດ: ຂໍ້ມູນພາຍຫລັງ 2017 ໝາຍເຖິງການຄາດຄະເນສະຖານະການ. ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: Oxford Economics, ການຄາດຄະເນຂອງພະນັກງານ AMRO

ຮູບສະແດງ F2 ໃນຂະນະທີ່ອັດຕາເງິນເຟີ້ສູງຂຶ້ນເລັກນ້ອຍ

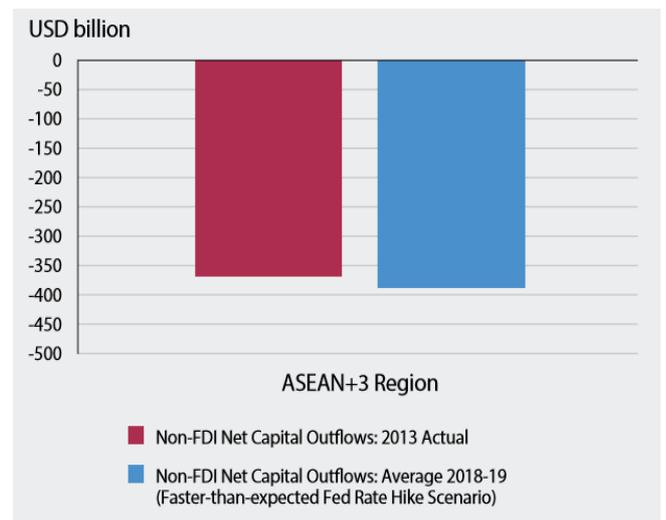
ໝາຍເຫດ: ຂໍ້ມູນພາຍຫລັງ 2017 ໝາຍເຖິງການຄາດຄະເນສະຖານະການ. ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: Oxford Economics, ການຄາດຄະເນຂອງພະນັກງານ AMRO

ຮູບສະແດງ F3. ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍໃນການກູ້ຢືມໄລຍະຍາວຕະຫຼາດເກີດໃໝ່ໃນພາກ ພື້ນໄດ້ເພີ່ມຂຶ້ນຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງໂດຍການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງລາຍຮັບຂອງລັດຖະບານ ສະຫະລັດອາເມລິກາ

ໝາຍເຫດ: ຂໍ້ມູນພາຍຫລັງ 2017 ໄຕມາດ 3 ໝາຍເຖິງການຄາດຄະເນສະຖານະການ. ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: Oxford Economics, ການຄາດຄະເນຂອງພະນັກງານ AMRO

ຮູບສະແດງ F4. ການໄຫຼອອກທຶນທີ່ບໍ່ແມ່ນ FDI (ລວມທັງການ ປ່ຽນແປງຂອງຄັງສະສິມ) ສາມາດຂະໜາດໃຫຍ່ສຳລັບພາກພື້ນ

ໝາຍເຫດ: ພາກພື້ນອາຊຽນ +3 ໃນນີ້ໝາຍເຖິງປະເທດຈີນ, ອິນໂດເນເຊຍ, ເກົາຫລີ, ມາເລເຊຍ, ຟີລິບປິນ ແລະ ໄທ. ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: Oxford Economics, ການຄາດຄະເນຂອງພະນັກງານ AMRO

3 ຄຳແນະນຳດ້ານນະໂຍບາຍ

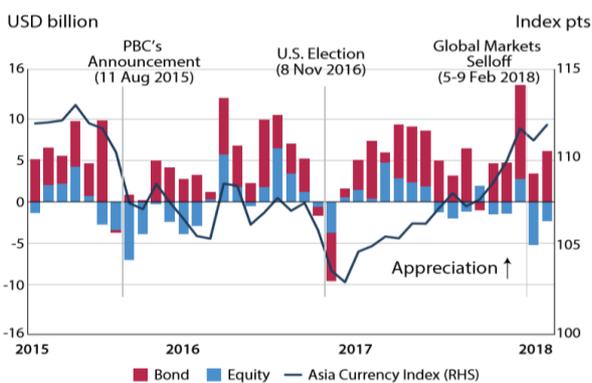
ໃນຂະນະທີ່, ຄວາມສ່ຽງໃນໄລຍະສັ້ນໄດ້ຫຼຸດລົງເມື່ອທຽບກັບປີທີ່ຜ່ານມາ, ຄວາມສ່ຽງໄດ້ເພີ່ມຂຶ້ນໃນຫຼາຍເດືອນຜ່ານມາເນື່ອງຈາກການປະຕິບັດມາຕະການປ້ອງກັນທາງດ້ານການຄ້າໂດຍລັດຖະບານຂອງທ່ານ Trump ແລະ ສັນຍານແຮງກົດດັນເງິນເຟີ້ທີ່ສູງຂຶ້ນ. ຜູ້ວາງນະໂຍບາຍຄວນຈະມີຄວາມລະມັດລະວັງຫຼາຍຂຶ້ນ ແລະ ສືບຕໍ່ສ້າງຄວາມຍືດຍຸ່ນທາງດ້ານນະໂຍບາຍ, ໂດຍສະເພາະແມ່ນນະໂຍບາຍເງິນຕາ, ເພື່ອສ້າງສະພາບທາງດ້ານການເງິນໂລກທີ່ຮັດກຸມຂຶ້ນລ່ວງໜ້າ. ນະໂຍບາຍປະສົມປະສານທາງດ້ານງົບປະມານ, ເງິນຕາ ແລະ ມາດຕະການປ້ອງຄວາມສ່ຽງທາງດ້ານການເງິນຈະຂຶ້ນຢູ່ກັບວົງຈອນທຸລະກິດ ແລະ ວົງເງິນສິນເຊື່ອຂອງເສດຖະກິດແຕ່ລະປະເທດ.

ນະໂຍບາຍເງິນຕາ ແລະ ຄວາມໝັ້ນຄົງທາງດ້ານງົບປະມານ

36 ໃນດ້ານການພັດທະນານະໂຍບາຍ, ການພິຈາລະນາອັດຕາເງິນເຟີ້ພາຍໃນປະເທດເບື້ອງຕົ້ນ. ເສດຖະກິດໃນພາກພື້ນຍັງຮັກສານະໂຍບາຍເງິນຕາແບບຜ່ອນຄາຍ. ໃນຂະນະທີ່ນະໂຍບາຍອັດຕາດອກເບ້ຍ ໄດ້ຖືກປັບຂຶ້ນຢູ່ໃນບາງປະເທດໃນພາກພື້ນ, ແຕ່ນະໂຍບາຍເງິນຕາໂດຍລວມຂອງພາກພື້ນຍັງເອື້ອອ່ານວຍ. ມາດຕະການທາງດ້ານນະໂຍບາຍທີ່ເປັນເປົ້າໝາຍອື່ນໆເຊັ່ນ ການຫຼຸດອັດຕາດອກເບ້ຍເງິນຝາກ (RRR) ໄດ້ຮັບການຮັບຮອງ (ສະເພາະໃນປະເທດຈີນ ແລະ ຟິລິບປິນ) ເພື່ອປັບປຸງສະພາບຄ່າໃນການສະໜັບສະໜູນກິດຈະກຳທາງເສດຖະກິດໃນປະເທດເຊັ່ນການໃຫ້ກູ້ຢືມແກ່ທຸລະກິດຂະໜາດນ້ອຍ ແລະ ໃນຂະແໜງບຸລິມະສິດ. ຊຶ່ງເນັ້ນຫຼັກການທີ່ວ່າມາດຕະຖານນະໂຍບາຍຄວນຈະມີຄວາມເໝາະສົມຫຼາຍຂຶ້ນ ແລະ ເໝາະສົມກັບສະພາບການຂອງແຕ່ລະປະເທດ. ດັ່ງທີ່ໄດ້ສະເໜີໃນພາກທີ 2, ເສດຖະກິດໃນພາກພື້ນກຳລັງເຕີບໂຕຢ່າງແຂງແຮງເກີນທ່າແຮງ ແລະ ຊ່ອງຫວ່າງການຜະລິດທີ່ເປັນບວກ ແລະ ຄວາມກົດດັນທາງດ້ານການເງິນທີ່ກຳລັງກໍ່ໂຕ, ອາດຈະພິຈາລະນາສິ່ງສັນຍານການນຳໃຊ້ນະໂຍບາຍເງິນຕາທີ່ເຄັ່ງຄັດທີ່ເລືອກປະຕິບັດ. ເສດຖະກິດໃນພາກພື້ນທີ່ຢູ່ໃນຮອບວຽນຂອງທຸລະກິດຊ່ວງທ້າຍອາດຈະພິຈາລະນານະໂຍບາຍເງິນຕາທີ່ເຄັ່ງຄັດທີ່ເລືອກປະຕິບັດ, ຕາມສັນຍານອັດຕາເງິນເຟີ້ທີ່ເກີດໃໝ່ໂດຍຂຶ້ນຢູ່ກັບການກຳນົດອັດຕາເງິນເຟີ້ໃນກອບນະໂຍບາຍເງິນຕາ.

ຮູບສະແດງ 3.1 ກະແສການໄຫຼເຂົ້າຂອງເງິນທຶນສຸດທິຂອງນັກລົງທຶນຕ່າງປະເທດໃນຕະຫຼາດພັນທະບັດຂອງພາກພື້ນທີ່ມີຄວາມຍືດຍຸ່ນ, ເຖິງວ່າຈະມີການເທຂາຍຮຸ້ນໃນຕະຫຼາດຫຼັກຊັບໂລກໃນຕົ້ນເດືອນກຸມພາ 2018

Net Portfolio Capital Inflows (ASEAN-5 and Korea)

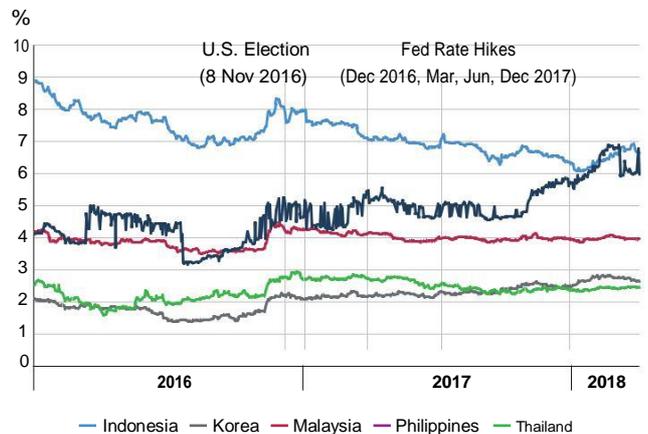

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: Bloomberg

37 ເຖິງແມ່ນວ່າເສດຖະກິດໃນພາກພື້ນສ່ວນຫຼາຍແມ່ນຢູ່ໃນຮອບວຽນທຸລະກິດໃນລະດັບເລີ່ມຕົ້ນເຖິງລະດັບກາງ, ຍ້ອນການສ້າງສິນເຊື່ອໃນຊຸມປີຜ່ານມາ, ເປົ້າໝາຍສະເຖຍລະພາບທາງດ້ານເງິນຕາຄວນໄດ້ຮັບການຈັດບຸລິມາສິດໃນອະນາຄົດອັນໃກ້ນີ້ກ່ອນການເຕີບໂຕທາງດ້ານເສດຖະກິດ. ສຳລັບບາງປະເທດ, ຄວາມຍືດຍຸ່ນທາງດ້ານນະໂຍບາຍເງິນຕາອາດມີຈຳກັດຍ້ອນເງື່ອນໄຂທາງດ້ານການເງິນຂອງໂລກທີ່ເຄັ່ງຄັດຂຶ້ນ, ປະເທດເຫຼົ່ານີ້ອາດປະເຊີນກັບຜົນກະທົບຖ້າຫາກວ່າເງື່ອນໄຂທາງດ້ານການເງິນໃນທົ່ວໂລກເຄັ່ງຄັດຂຶ້ນໄວກວ່າທີ່ຄວາມຄະເນໄວ້. ຈົນເຖິງປະຈຸບັນການປັບອັດຕາດອກເບ້ຍເພີ່ມຂຶ້ນໃນສະຫະລັດອາເມລິກາບໍ່ໄດ້ເຮັດໃຫ້ການໄຫຼອອກຂອງທຶນຈຳນວນຫຼາຍຈາກຕະຫຼາດທຶນໃນພາກພື້ນ, ເຖິງແມ່ນວ່າຈະມີການແກ້ໄຂໃນຕະຫຼາດທຶນທົ່ວໂລກ ຊຶ່ງສະແດງໃຫ້ເຫັນເຖິງຄວາມຍືດຍຸ່ນຫຼາຍຂຶ້ນ. ໃນຂະນະທີ່ບັນດານັກລົງທຶນຕ່າງປະເທດນຳທຶນອອກບາງສ່ວນໃນຕະຫຼາດທຶນ, ຕະຫຼາດພັນທະບັດໃນພາກພື້ນຍັງສືບຕໍ່ຮັບຜົນປະໂຫຍດຈາກການໄຫຼເຂົ້າຂອງເງິນທຶນຈາກຕ່າງປະເທດ, ເຖິງແມ່ນວ່າໃນຈັງຫວະການເຕີບໂຕທີ່ຊັກຊ້າໃນຫຼາຍເດືອນທີ່ຜ່ານມາ (ຮູບສະແດງ 3.1). ເຖິງແມ່ນວ່າອັດຕາຜົນຕອບແທນຈາກຕະຫຼາດພັນທະບັດໃນປະເທດທີ່ພັດທະນາແລ້ວ ຈະເພີ່ມຂຶ້ນສູງຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ ຊຶ່ງເປັນການຕອບຮັບຕໍ່ການປະເມີນຄືນທ່າອ່ຽງອັດຕາເງິນເຟີ້ ແລະ ນະໂຍບາຍເງິນຕາໂດຍສະເພາະແມ່ນຢູ່ໃນສະຫະລັດອາເມລິກາ,⁴⁰ ຕົ້ນທຶນເງິນກູ້ໄລຍະຍາວໃນຕະຫຼາດທຶນໃນປະເທດຕະຫຼາດເກີດໃໝ່ສ່ວນຫຼາຍຢູ່ໃນລະດັບຄົງທີ່ (ຮູບສະແດງ 3.2), ແລະ ຍັງມີສະພາບຄ່ອງຫຼາຍໃນພາກພື້ນ. ປັດໄຈດັ່ງກ່າວໄດ້ສ້າງຄວາມຍືດຍຸ່ນທາງດ້ານນະໂຍບາຍເງິນຕາສຳລັບຫຼາຍປະເທດໃນພາກພື້ນ ໂດຍໃຫ້ຄວາມສຳຄັນກັບການຟື້ນໂຕຂອງເສດຖະກິດຂອງສະຫະລັດອາເມລິກາໃນທຳມະການການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງອັດຕາດອກເບ້ຍ. ຄຳແນະນຳຂອງ AMRO ແມ່ນເພື່ອໃຫ້ປະເທດຕ່າງໆ ຮັກສາສະເຖຍລະພາບໃນປະຈຸບັນ ຫຼື ນະໂຍບາຍເງິນຕາແບບເຂັ້ມງວດເພື່ອກຽມຄວາມພ້ອມສຳລັບຄວາມສ່ຽງໃນອະນາຄົດ ແລະ ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ມີນະໂຍບາຍເງິນຕາແບບຜ່ອນຄາຍຕື່ມອີກ.

ຮູບສະແດງ 3.2 ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍໃນການກູ້ຢືມໄລຍະຍາວ (ອັດຕາຜົນຕອບແທນ 10 ປີ)ໃນຕະຫຼາດເກີດໃໝ່ໃນເຂດພາກພື້ນ (ຍົກເວັ້ນປະເທດຟິລິບປິນ) ແມ່ນມີຄວາມໝັ້ນຄົງສູງເຖິງວ່າຜົນຕອບແທນຂອງພັນທະບັດຄັງເງິນສະຫະລັດອາເມລິກາຈະສູງຂຶ້ນ.

10Y Sovereign Bond Yields (ASEAN-4 and Korea)

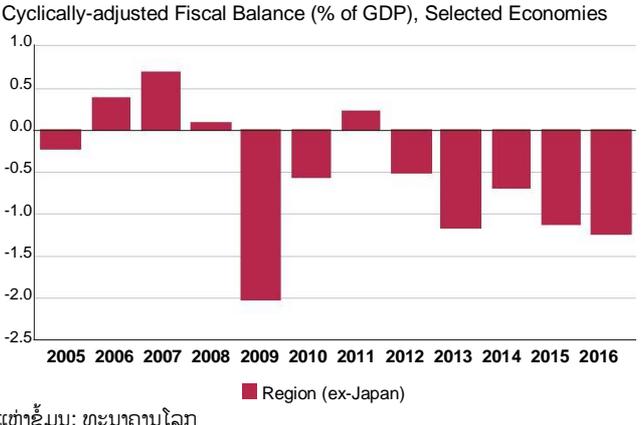
ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: Bloomberg

⁴⁰ ການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງອັດຕາຜົນຕອບແທນຈາກພັນທະບັດຂອງສະຫະລັດອາເມລິກາສ່ວນໃຫຍ່ສະທ້ອນໃຫ້ເຫັນການຫຼຸດລົງຂອງເບ້ຍປະກັນໄລຍະຍາວພາຍຫຼັງໄລຍະທີ່ມີອັດຕາເງິນເຟີ້ຕໍ່າ.

38. ຂະແໜງທີ່ມີຄວາມອ່ອນໄຫວເພີ່ມຂຶ້ນເຊັ່ນຕະຫຼາດຊັບສິນ, ການຮັກສາຫຼື ນໍາໃຊ້ມາດຕະການປົກປ້ອງຄວາມສ່ຽງທາງດ້ານການເງິນທີ່ຮັດກຸມຂຶ້ນຈະສາມາດຊ່ວຍຮັກສາສະເຖຍລະພາບທາງດ້ານການເງິນ ແລະ ເສດຖະກິດພາກພື້ນສ່ວນຫຼາຍແມ່ນມີມາດຕະການປົກປ້ອງຄວາມສ່ຽງທາງດ້ານການເງິນ. ມາດຕະການປົກປ້ອງຄວາມສ່ຽງທາງດ້ານການເງິນ ເຊັ່ນ: ວົງເງິນສິນເຊື່ອເພື່ອການຊໍາລະໜີ້ (LTV), ອັດຕາສ່ວນການຊໍາລະໜີ້ສິນ (DSR), ຈໍາກັດໃຫ້ມີຜູ້ກູ້ຢືມຄົນດຽວ (SBL) ແລະ ຂໍ້ຈໍາກັດເງິນກູ້ຢືມທຶນໜຸນວຽນ (CCB) ສາມາດຊ່ວຍຫຼຸດຜ່ອນການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງໜີ້ສິນຄວາມເຮືອນໄດ້ຫຼາຍພໍສົມຄວນແລະພາກທຸລະກິດ ແລະ ຈໍາກັດຄວາມສ່ຽງທາງດ້ານລະບົບທີ່ອາດເກີດຂຶ້ນໃນຂະແໜງການເງິນ. ຄໍາແນະນໍາຂອງ AMRO ສໍາລັບປະເທດສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນເພື່ອຮັກສາມາດຕະການປົກປ້ອງຄວາມສ່ຽງທາງດ້ານການເງິນທີ່ເຂັ້ມງວດໃນປະຈຸບັນ ເນື່ອງຈາກທ່າອ່ຽງຂອງໜີ້ສິນຍັງຄົງຢູ່ໃນລະດັບສູງໃນຂະແໜງທີ່ບໍ່ແມ່ນການເງິນ ແລະ ສັນຍານການພື້ນໃນຕະຫຼາດຊັບສິນ.

39. ນະໂຍບາຍຈະຕ້ອງມີການປັບປຸງໂດຍການຄໍານຶງເຖິງບັນດາຂໍ້ຈໍາກັດຈາກຄວາມອ່ອນແອພາຍໃນ ແລະ ພາຍນອກເຊັ່ນ: ລະດັບໜີ້ສິນ ແລະ ການເອື້ອຍອິງດ້ານການເງິນຈາກພາຍນອກ. ບັນດາເສດຖະກິດທີ່ມີຄວາມອ່ອນແອທາງດ້ານການເງິນເພີ່ມສູງຂຶ້ນ ໂດຍເພີ່ມອິດທິຜົນສູງຈາກໜີ້ສິນຈາກພາຍນອກ, ຈະມີຂໍ້ເສຍປຽບຫຼາຍໃນການຮັກສານະໂຍບາຍເງິນຕາທີ່ເໝາະສົມ ເພື່ອສະໜັບສະໜູນການຂະຫຍາຍຕົວ ໃນຂະນະທີ່ຮັກສາສະເຖຍລະພາບທາງດ້ານການເງິນ, ໂດຍສະເພາະແມ່ນເງື່ອນໄຂສະພາບການເງິນຂອງທົ່ວໂລກເຄັ່ງຄັດຂຶ້ນ. ເສດຖະກິດທີ່ອີງໃສ່ຕະຫຼາດທຶນ ເພື່ອສະໜອງເງິນໃນບັນຊີຊໍາລະປົກກະຕິ ແລະ ບັນຊີຂາດດຸນງົບປະມານ ("ການຂາດດຸນຄູ") ອາດຈະປະເຊີນກັບຂໍ້ຈໍາກັດທາງດ້ານການເງິນໃນເວລາທີ່ພະຍາຍາມຮັກສານະໂຍບາຍເງິນຕາແບບຜ່ອນຄາຍ ຫຼື ນະໂຍບາຍງົບປະມານແບບຂະຫຍາຍຕົວ.

ຮູບສະແດງ 3.3 ເມື່ອປຽບທຽບກັບກ່ອນທີ່ມີ GFC, ດຸນງົບປະມານດັດປັບຕາມວົງຈອນແມ່ນເພີ່ມຂຶ້ນໃນພາກພື້ນ.

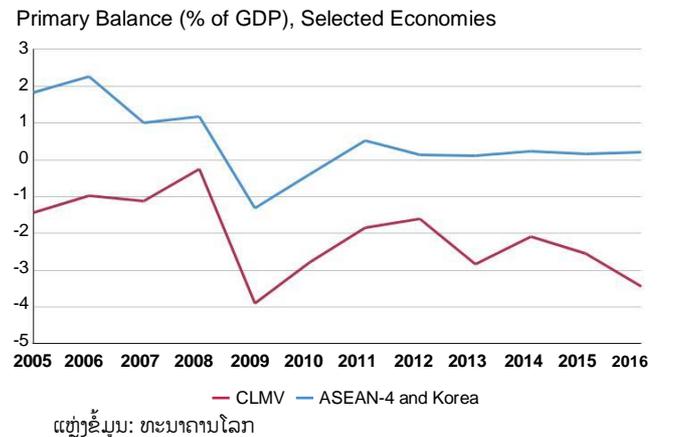
ນະໂຍບາຍງົບປະມານ: ການສະໜັບສະໜູນການປັບໂຄງສ້າງ

40. ສໍາລັບເສດຖະກິດທີ່ຢູ່ໃນຮອບວຽນທຸລະກິດໄລຍະກາງ, ໂດຍທົ່ວໄປແລ້ວບໍ່ຈໍາເປັນຕ້ອງໃຫ້ຜູ້ວາງນະໂຍບາຍດໍາເນີນມາດຕະການສະໜັບສະໜູນທາງດ້ານເງິນຕາ ຫຼື ງົບປະມານເພີ່ມເຕີມ ເນື່ອງຈາກເສດຖະກິດເຕີບໂຕສູງ ຫຼື ສູງກວ່າທໍາແຮງ ແລະ ຊ່ອງຫວ່າງການຜະລິດແມ່ນສູນຫຼືສູງກວ່າສູນເລັກໜ້ອຍ.

ສໍາລັບເສດຖະກິດທີ່ຢູ່ໃນຮອບວຽນທຸລະກິດຊ່ວງທໍາອິດແມ່ນຕ້ອງການການສະໜັບສະໜູນທາງດ້ານນະໂຍບາຍສູງເພື່ອສະໜັບສະໜູນການເຕີບໂຕໂດຍຜ່ານການກະຕຸ້ນເພີ່ມເຕີມເພື່ອປົດຊ່ອງຫວ່າງການຜະລິດເປັນລົບ. ໃນທາງກົງກັນຂ້າມ, ສໍາລັບເສດຖະກິດທີ່ຢູ່ໃນຮອບວຽນທຸລະກິດໄລຍະທ້າຍ ຊຶ່ງຊ່ອງຫວ່າງຂອງການຜະລິດເປັນບວກ ແລະ ມີສັນຍານຂອງຄວາມກົດດັນດ້ານເງິນເຟີ້ ຫຼື ຄວາມບໍ່ສົມດຸນຂອງພາຍນອກ, ຜູ້ວາງນະໂຍບາຍຄວນພິຈາລະນາປັບນະໂຍບາຍເງິນຕາ ແລະ ນະໂຍບາຍງົບປະມານ ເພື່ອຍົກເລີກມາດຕະການກະຕຸ້ນເສດຖະກິດ ເພື່ອຫຼີກລ້ຽງພາວະຕົກຕໍ່າ ແລະ ການຂ້າມຜ່ານທີ່ລາບລືນຈາກຮອບວຽນໄລຍະຕົ້ນໄປຫາກາງ. ສໍາລັບປະເທດສ່ວນໃຫຍ່ແລ້ວຄວາມໝັ້ນຄົງທາງດ້ານງົບປະມານໃນປະຈຸບັນແມ່ນຍັງມີການຂະຫຍາຍຕົວ ແລະ ການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງໜີ້ສິນພາກລັດໃນທັດສະນະຂອງພວກເຮົາແມ່ນ ເພື່ອສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງ ແລະ ຮັກສາຄວາມໝັ້ນຄົງທາງດ້ານງົບປະມານ ແລະ ນໍາໃຊ້ນະໂຍບາຍເງິນຕາຢ່າງເຂັ້ມງວດ ເພື່ອສະໜັບສະໜູນການປະຕິຮູບໂຄງສ້າງ ແລະ ເສີມຂະຫຍາຍທໍາແຮງການຂະຫຍາຍຕົວ (ຈີນ, ຍີ່ປຸ່ນ, ມາເລເຊຍ, ສປປ ລາວ).

41. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຂອບເຂດການນໍາໃຊ້ນະໂຍບາຍງົບປະມານທີ່ມີປະສິດທິພາບຫຼາຍຂຶ້ນແມ່ນຂຶ້ນກັບຄວາມຍືດຍຸ່ນທາງດ້ານງົບປະມານທີ່ມີຢູ່, ຊຶ່ງໂດຍທົ່ວໄປຈະຖືກຈໍາກັດ (ຮູບສະແດງ 3.3). ສໍາລັບຫຼາຍປະເທດເຊັ່ນ (ສ.ເກົາຫຼີ, ອິນໂດເນເຊຍ, ມາເລເຊຍ, ຟີລິບປິນ ແລະ ໄທ), ຍັງມີຂໍ້ຈໍາກັດທີ່ກໍານົດໄວ້ໂດຍກົດລະບຽບດ້ານງົບປະມານກ່ຽວກັບເພດານສໍາລັບການຂາດດຸນງົບປະມານຫຼືໜີ້ສິນຕໍ່ GDP. ສໍາລັບປະເທດ CLMV ແລະ ບູໄນ, ນະໂຍບາຍງົບປະມານຍັງສາມາດຂະຫຍາຍໄດ້ໜ້ອຍລົງໃນສະພາບການດໍາເນີນນະໂຍບາຍເພີ່ມປະສິດທິພາບທາງດ້ານງົບປະມານໃນປະຈຸບັນ (ສປປ ລາວ, ມຽນມາ, ຫວຽດ ນາມ), ເນື່ອງຈາກວ່າບັນດາການຂາດດຸນງົບປະມານ (ເງິນກູ້ຢືມສຸດທິ) ເພີ່ມຂຶ້ນຢ່າງຫຼວງຫຼາຍໃນປະເທດເຫຼົ່ານັ້ນ (ຮູບສະແດງ 3.4). ໃນທາງກົງກັນຂ້າມ, ການໃຊ້ຈ່າຍງົບປະມານຄວນໄດ້ຮັບການປັບປຸງໃໝ່ເພື່ອສະໜັບສະໜູນການປະຕິຮູບໂຄງສ້າງເສດຖະກິດທີ່ມີປະສິດທິພາບໃນອະນາຄົດເຊັ່ນ: ການໃຊ້ຈ່າຍໂຄງລ່າງພື້ນຖານ (ເຊັ່ນ: ຟີລິບປິນ ແລະ ໄທ)

ຮູບສະແດງ 3.4 ຍອດເງິນຕົ້ນ, ໂດຍສະເພາະໃນເສດຖະກິດ CLMV ໂດຍທົ່ວໄປແມ່ນເພີ່ມຂຶ້ນ

⁴¹ ໃນບັນດາປະເທດເສດຖະກິດທີ່ກໍາລັງດໍາເນີນນະໂຍບາຍເພີ່ມປະສິດທິພາບທາງດ້ານງົບປະມານ, ການປັບປຸງ ແລະ ບັນດຸນລາຍຈ່າຍທີ່ມີຢູ່, ໃນຂະນະທີ່ປະຕິບັດການປະຕິຮູບເພື່ອເພີ່ມລາຍໄດ້. ເພື່ອຮັບມືກັບເງື່ອນໄຂງົບປະມານທີ່ອ່ອນແອລົງ, ເສດຖະກິດພາກພື້ນຫຼາຍໆປະເທດກໍາລັງປະຕິບັດການປະຕິຮູບທາງດ້ານງົບປະມານເພື່ອເພີ່ມລາຍໄດ້ເຊັ່ນການຫຼຸດຜ່ອນການຮ້ວໄຫຼ (ການປັບປຸງການໃຫ້ນະໂຍບາຍງົບປະມານ, ຂແໜງການເງິນນອກລະບົບ ແລະ ການປັບປຸງປະສິດທິພາບ) ແລະ ການປັບປຸງການບໍລິຫານຂອງອາກອນ.

42 ນະໂຍບາຍງົບປະມານມີບົດບາດສໍາຄັນໃນການສະໜັບສະໜູນ ການຂະຫຍາຍຕົວ, ໃນຂະນະທີ່ສິ່ງເສີມການປັບໂຄງສ້າງເປັນເງື່ອນໄຂທີ່ ເອື້ອຍອໍານວຍໃຫ້ພາກພື້ນພັກດັນໃຫ້ມີການດໍາເນີນການປະຕິຮູບ. ນອກ ຈາກນະໂຍບາຍການຄຸ້ມຄອງຄວາມຕ້ອງການ, ການປະຕິຮູບໂຄງສ້າງໃນ ການສ້າງພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ແລະ ຊັບພະຍາກອນມະນຸດທີ່ຈໍາເປັນ ແລະ ການສົ່ງເສີມເສດຖະກິດທີ່ມີຄວາມຫຼາກຫຼາຍ ກໍ່ຈະຊ່ວຍເພີ່ມກໍາລັງການ ຜະລິດ ແລະ ຄວາມຍືນຍົງໃນໄລຍະຍາວ. ການປະຕິຮູບໂຄງສ້າງເຫຼົ່ານີ້ ໄດ້ຮັບການເລັ່ງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໃນທົ່ວໂລກເຊັ່ນ: ການນໍາໃຊ້ເຕັກໂນ ໂລຊີ ແລະ ຫັນເປັນອັດຕະໂນມັດອາດສິ່ງຜົນກະທົບຕໍ່ການຈ້າງງານ ແລະ ການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງຈໍານວນປະຊາກອນສູງອາຍຸ ສ້າງຄວາມທ້າທາຍຕໍ່ການ ຜະລິດ ແລະ ການເຕີບໂຕໃນຫຼາຍປະເທດໃນພາກພື້ນ. ນອກຈາກນະໂຍ ບາຍລະດັບຊາດແລ້ວ, ການປະຕິຮູບເຫຼົ່ານີ້ຍັງສາມາດສ້າງປະໂຫຍດໄດ້ ຫຼາຍຂຶ້ນຖ້າຫາກມີຫານເຊື່ອມເຂົ້າກັບນະໂຍບາຍຂອງພາກພື້ນເພື່ອເພີ່ມ ປະໂຫຍດຈາກການຄ້າ ແລະ ການລົງທຶນພາຍໃນພາກພື້ນທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນ, ແລະ ການເສີມສ້າງຂີດຄວາມສາມາດນໍາໃຊ້ປັດໄຈຕ່າງໆທີ່ມີຢູ່ໃນບັນດາ ປະເທດສະມາຊິກທີ່ມີລະດັບເສດຖະກິດທີ່ແຕກຕ່າງກັນໃນອາຊຽນ+3. ຊຶ່ງຈະມີການສະເໜີໃນຫົວຂໍ້ຕໍ່ໄປກ່ຽວກັບຄວາມຍືດຢຸນ ແລະ ການເຕີບ ໂຕຂອງເສດຖະກິດໃນໂລກທີ່ມີການປ່ຽນແປງ.

ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ: ການຄາດຄະເນເສດຖະກິດມະຫາພາກທີ່ສໍາຄັນທີ່ຖືກຄັດເລືອກ

	2016	2017 e/	2018 p/	2019 p/
ບູໄນ				
ການເຕີບໂຕຂອງ GDP ຕາມລາຄາຄົງທີ່ (% yoy)	-2.5	0.6	1.6	3.4
ອັດຕາເງິນເຟີ້ທົ່ວໄປ (ໄລຍະເວລາສະເລ່ຍ, % yoy)	-0.7	-0.2	0.2	0.4
ດຸນບັນຊີຊໍາລະປົກກະຕິ (% ຂອງ GDP)	11.7	10.1	8.1	11.7
ດຸນງົບປະມານຂອງລັດຖະບານກາງ (ສີກງົບປະມານ, % ຂອງ GDP)	-16.6	-10.6	-8.1	-5.1
ກຳປູເຈຍ				
ການເຕີບໂຕຂອງ GDP ຕາມລາຄາຄົງທີ່(% yoy)	7.0	6.9	6.8	6.8
ອັດຕາເງິນເຟີ້ທົ່ວໄປ (ໄລຍະເວລາສະເລ່ຍ, % yoy)	3.0	2.9	3.2	3.4
ດຸນບັນຊີຊໍາລະປົກກະຕິ (% ຂອງ GDP)	-8.9	-7.4	-6.9	-5.3
ດຸນງົບປະມານຂອງລັດຖະບານກາງ (ຍົກເວັ້ນທຶນຊ່ວຍເຫຼືອລ້າ, % ຂອງ GDP)	-2.6	-0.7	-5.9	-5.0
ຈີນ				
ການເຕີບໂຕຂອງ GDP ຕາມລາຄາຄົງທີ່(% yoy)	6.7	6.9	6.6	6.4
ອັດຕາເງິນເຟີ້ທົ່ວໄປ (ໄລຍະເວລາສະເລ່ຍ, % yoy)	2.0	1.6	2.0	1.8
ດຸນບັນຊີຊໍາລະປົກກະຕິ (% ຂອງ GDP)	1.8	1.3	1.1	1.0
ດຸນງົບປະມານຂອງລັດຖະບານກາງ (% ຂອງ GDP)	-2.9	-2.9	-2.6	-2.7
ຮິງກິງ, ຈີນ				
ການເຕີບໂຕຂອງ GDP ຕາມລາຄາຄົງທີ່ (% yoy)	2.1	3.8	3.4	3.0
ອັດຕາເງິນເຟີ້ທົ່ວໄປ (ໄລຍະເວລາສະເລ່ຍ, % yoy)	2.4	1.5	2.1	2.3
ດຸນບັນຊີຊໍາລະປົກກະຕິ (% ຂອງ GDP)	4.0	4.2	3.3	3.0
ດຸນງົບປະມານຂອງລັດຖະບານກາງ (ສີກງົບປະມານ, % ຂອງ GDP)	4.5	5.2	3.1	2.7
ອິນໂດເນເຊຍ				
ການເຕີບໂຕຂອງ GDP ຕາມລາຄາຄົງທີ່ (% yoy)	5.0	5.1	5.2	5.3
ອັດຕາເງິນເຟີ້ທົ່ວໄປ (ໄລຍະເວລາສະເລ່ຍ, % yoy)	3.5	3.8	4.0	4.0
ດຸນບັນຊີຊໍາລະປົກກະຕິ (% ຂອງ GDP)	-1.8	-1.7	-1.9	-2.0
ດຸນງົບປະມານຂອງລັດຖະບານກາງ (ສີກງົບປະມານ, % ຂອງ GDP)	-2.5	-2.5	-2.2	-2.2
ຍີ່ປຸ່ນ				
ການເຕີບໂຕຂອງ GDP ຕາມລາຄາຄົງທີ່ (ສີກງົບປະມານ, % yoy)	1.2	1.8	1.3	0.7
ອັດຕາເງິນເຟີ້ທົ່ວໄປ (ສີກງົບປະມານ, ໄລຍະເວລາສະເລ່ຍ, % yoy)	-0.1	0.7	0.8	0.9
ດຸນບັນຊີຊໍາລະປົກກະຕິ (ສີກງົບປະມານ, % ຂອງ GDP)	3.8	3.8	3.8	4.1
ດຸນງົບປະມານຂອງລັດຖະບານກາງ (ສີກງົບປະມານ, % ຂອງ GDP)	-4.6	-4.8	-4.3	-3.4
ສ.ເກົາຫຼີ				
ການເຕີບໂຕຂອງ GDP ຕາມລາຄາຄົງທີ່ (% yoy)	2.9	3.1	2.9	2.8
ອັດຕາເງິນເຟີ້ທົ່ວໄປ (ໄລຍະເວລາສະເລ່ຍ, % yoy)	1.0	1.9	1.9	2.0
ດຸນບັນຊີຊໍາລະປົກກະຕິ (% ຂອງ GDP)	7.0	5.1	4.9	4.5
ດຸນງົບປະມານຂອງລັດຖະບານກາງ (ຍົກເວັ້ນທຶນ, % ຂອງ GDP)	-1.4	-1.1	-1.2	-1.4
ສ ປປ ລາວ				
ການເຕີບໂຕຂອງ GDP ຕາມລາຄາຄົງທີ່(% yoy)	7.0	6.8	6.8	7.1
ອັດຕາເງິນເຟີ້ທົ່ວໄປ (ໄລຍະເວລາສະເລ່ຍ, % yoy)	1.6	0.8	2.1	2.5
ດຸນບັນຊີຊໍາລະປົກກະຕິ (% ຂອງ GDP)	-12.0	-11.3	-11.3	-10.1
ດຸນງົບປະມານຂອງລັດຖະບານກາງ (ຍົກເວັ້ນທຶນຊ່ວຍເຫຼືອລ້າ, % ຂອງ GDP)	-4.9	-5.7	-5.2	-5.1

	2016	2017 e/	2018 p/	2019 p/
ມາເລເຊຍ				
ການເຕີບໂຕຂອງ GDP ຕາມລາຄາຄົງທີ່(% yoy)	4.2	5.9	5.3	5.0
ອັດຕາເງິນເຟີ້ທົ່ວໄປ (ໄລຍະເວລາສະເລ່ຍ, % yoy)	2.1	3.7	2.4	2.6
ດຸນບັນຊີຊໍາລະປົກກະຕິ (% ຂອງ GDP)	2.4	3.0	2.5	2.1
ດຸນງົບປະມານຂອງລັດຖະບານກາງ (ຍົກເວັ້ນທຶນ,% ຂອງ GDP)	-3.1	-3.0	-2.8	-2.6
ມຽນມາ				
ການເຕີບໂຕຂອງ GDP ຕາມລາຄາຄົງທີ່ (% yoy)	7.0	5.9	7.0	7.4
ອັດຕາເງິນເຟີ້ທົ່ວໄປ (ໄລຍະເວລາສະເລ່ຍ, % yoy)	10.0	6.8	3.9	4.5
ດຸນບັນຊີຊໍາລະປົກກະຕິ (% ຂອງ GDP)	-5.1	-3.9	-4.7	-4.6
ດຸນງົບປະມານຂອງລັດຖະບານກາງ (ສົກງົບປະມານ, % ຂອງ GDP)	-4.1	-5.0	-4.3	-4.9
ຟິລິບປິນ				
ການເຕີບໂຕຂອງ GDP ຕາມລາຄາຄົງທີ່(% yoy)	6.9	6.6	6.8	6.9
ອັດຕາເງິນເຟີ້ທົ່ວໄປ (ໄລຍະເວລາສະເລ່ຍ, % yoy)	1.8	3.2	4.3	3.3
ດຸນບັນຊີຊໍາລະປົກກະຕິ (% ຂອງ GDP)	-0.4	-0.8	-1.5	-1.1
ດຸນງົບປະມານຂອງລັດຖະບານກາງ (% ຂອງ GDP)	-2.4	-2.0	-2.9	-3.1
ສິງກະໂປ				
ການເຕີບໂຕຂອງ GDP ຕາມລາຄາຄົງທີ່ (% yoy)	2.4	3.6	3.0	2.8
ອັດຕາເງິນເຟີ້ທົ່ວໄປ (ໄລຍະເວລາສະເລ່ຍ, % yoy)	-0.5	0.6	1.2	1.8
ດຸນບັນຊີຊໍາລະປົກກະຕິ (% ຂອງ GDP)	19.0	18.8	17.5	17.2
ດຸນງົບປະມານຂອງລັດຖະບານກາງ (ສົກງົບປະມານ, % ຂອງ GDP)	1.4	2.1	-0.1	0.0
ໄທ				
ການເຕີບໂຕຂອງ GDP ຕາມລາຄາຄົງທີ່(% yoy)	3.3	3.9	3.9	3.7
ອັດຕາເງິນເຟີ້ທົ່ວໄປ (ໄລຍະເວລາສະເລ່ຍ, % yoy)	0.2	0.7	1.0	1.6
ດຸນບັນຊີຊໍາລະປົກກະຕິ (% ຂອງ GDP)	11.7	10.6	7.9	5.4
ດຸນງົບປະມານຂອງລັດຖະບານກາງ (ສົກງົບປະມານ, % ຂອງ GDP)	-2.8	-3.6	-2.9	-2.8
ຫວຽດນາມ				
ການເຕີບໂຕຂອງ GDP ຕາມລາຄາຄົງທີ່(% yoy)	6.2	6.8	6.6	6.6
ອັດຕາເງິນເຟີ້ທົ່ວໄປ (ໄລຍະເວລາສະເລ່ຍ, % yoy)	2.7	3.5	3.4	3.5
ດຸນບັນຊີຊໍາລະປົກກະຕິ (% ຂອງ GDP)	4.2	3.1	2.6	2.6
ການກູ້ຢືມສຸດທິຂອງລັດຖະບານກາງ (ສົກງົບປະມານ, % ຂອງ GDP)	-5.6	-3.5	-3.7	-3.5

ໝາຍເຫດ: e ແມ່ນການປະເມີນ ແລະ p ແມ່ນການຄາດຄະເນ. ຂໍ້ມູນສໍາລັບການເຕີບໂຕຂອງ GDP ຕາມລາຄາຄົງທີ່ ໝາຍເຖິງປະຕິທິນເວັ້ນເສຍແຕ່ວ່າໄດ້ລະບຸໄວ້ຢ່າງອື່ນ. ຂໍ້ມູນສໍາລັບ 2017 ໝາຍເຖິງການຄາດຄະເນພະນັກງານຂອງ AMRO, ສໍາລັບຂໍ້ມູນທີ່ບໍ່ສາມາດໃຊ້ໄດ້. ສູນສະຖິຕິຂອງ ສປປ ລາວ ໄດ້ປັບປຸງຂໍ້ມູນ GDP ຮອດປີ 2012, ທີ່ມີຖານຂໍ້ມູນຂອງ GDP (ທັງຂໍ້ມູນຈິງ ແລະ ຂໍ້ມູນທຽບຖານ) ທີ່ສູງຂຶ້ນປະມານ 15% ເມື່ອທຽບໃສ່ກັບຕົວຊີ້ວັດທີ່ຜ່ານມາ. ປົງປະມານຂອງມຽນມາຂະຫຍາຍຕົວຕັ້ງແຕ່ວັນທີ 1 ເມສາ ຫາວັນທີ 31 ເດືອນມີນາ. ສົກງົບປະມານປີ 2018 ຈະເລີ່ມຕັ້ງແຕ່ວັນທີ 1 ເມສາ 2017 ຫາວັນທີ 31 ມີນາ 2018
ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ເຈົ້າໜ້າທີ່ລັດ, ການຄາດຄະເນພະນັກງານຂອງ AMRO

ຫົວຂໍ້:
ຄວາມຍືດຍຸ່ນ
ແລະ ການເຕີບໂຕ
ຂອງເສດຖະກິດໂລກ
ທີ່ມີການປ່ຽນແປງ

1 ການບັນລຸເປົ້າໝາຍ: ຄວາມຍືດຍືນ ແລະ ການເຕີບໂຕຂອງເສດຖະກິດໃນໂລກທີ່ມີການປ່ຽນແປງ

1. ບົດສຶກສາຂອງ AREO 2017 ໄດ້ຕິດຕາມວິວັດທະນາການຂອງພາກພື້ນອາຊຽນ +3 ໃນສອງທົດສະຕະວັດ ຫຼັງຈາກທີ່ AFC ແລະ ບົດຮຽນກ່ຽວກັບນະໂຍບາຍສໍາລັບອະນາຄົດ. ບັນດາປະເທດໄດ້ພື້ນຟູຢ່າງແຂງແຮງຈາກ AFC ໂດຍຜ່ານນະໂຍບາຍພາຍໃນປະເທດທີ່ມີຄວາມຍືດຍືນ, ການປັບປຸງດຸນງົບປະມານຂອງພວກເຂົາ, ເສີມຂະຫຍາຍພື້ນຖານເສດຖະກິດມະຫາພາກ ແລະ ການຮ່ວມມືພາຍໃນພາກພື້ນເພື່ອຕ້ານຜົນກະທົບຈາກພາຍນອກ. ນອກຈາກການປະຕິບັດນະໂຍບາຍປະຕິຮູບໂຄງຮ່າງການຈັດຕັ້ງພາຍໃນປະເທດ, ພັນທະຂອງພາກພື້ນ ແລະ ການເປີດກວ້າງຂອງການຄ້າ, ການລົງທຶນໂດຍກົງຂອງຕ່າງປະເທດ ແລະ ກະແສເງິນທຶນທຶນເຮັດໃຫ້ເສດຖະກິດໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຈາກການເຕີບໂຕຂອງການຄ້າໂລກ. ເຖິງແມ່ນວ່າຄວາມຕ້ອງການຈາກປະເທດທີ່ມີເສດຖະກິດກ້າວໜ້າຈະຫຼຸດລົງຫຼັງຈາກ GFC, ການພັດທະນາປະເທດຈີນກາຍເປັນຖານ

ການຜະລິດຂອງໂລກ ແລະ ການຂະຫຍາຍການເຊື່ອມໂຍງໃນພາກພື້ນ ໄດ້ຮັບການສະໜັບສະໜູນຈາກການເຊື່ອມໂຍງທາງການຄ້າ ແລະ ການລົງທຶນ (AMRO, 2017).

2. ຕໍ່ຈາກຫົວຂໍ້ສຶກສາປີທີ່ຜ່ານມາ ບົດນີ້ຄົ້ນຄວ້າວິທີການທີ່ພາກພື້ນໃນການຮັກສາຄວາມຍືດຍືນ ແລະ ການເຕີບໂຕໃນສະພາບການປ່ຽນແປງທາງດ້ານການຄ້າ, ເຄືອຂ່າຍການຜະລິດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີຊຶ່ງເປັນການທົດສອບຍຸດທະສາດການເຕີບໂຕຂອງເສດຖະກິດທີ່ມີການການຜະລິດເພື່ອສົ່ງອອກ. ພາກທໍາອິດຂອງບົດນີ້ໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນການກະຕຸ້ນລະຫວ່າງການສົ່ງອອກ, ການຜະລິດ, ປະສິດທິພາບໃນການຜະລິດ ແລະ ການເຕີບໂຕ ຫຼັງຈາກນັ້ນປະເມີນການປັບຕົວທີ່ຈໍາເປັນ. ສຸດທ້າຍແມ່ນສະເໜີຄໍາແນະນໍາດ້ານນະໂຍບາຍສໍາລັບພາກພື້ນ.

2 "ການຜະລິດເພື່ອສົ່ງອອກ" ຍຸດທະສາດການເຕີບໂຕ: ຍັງມີປະສິດທິພາບຫຼືບໍ່?

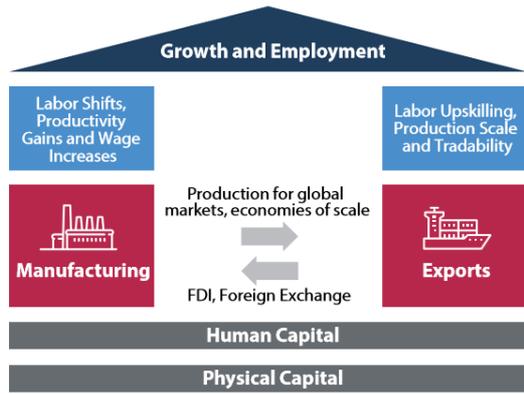
3. ການເຊື່ອມໂຍງເຂົ້າໃນເສດຖະກິດໂລກໂດຍຜ່ານການຄ້າ ໄດ້ສະໜັບສະໜູນການເຕີບໂຕ ແລະ ການພັດທະນາຂອງບັນດາປະເທດອາຊຽນ+3 ໃນຫຼາຍທົດສະຕະວັດຜ່ານມາ. ສໍາລັບປະເທດທີ່ກໍາລັງພັດທະນາທີ່ມີຂະໜາດໃຫຍ່ ແລະ ນ້ອຍ, ການສົ່ງອອກສິນຄ້າເພື່ອຕອບສະໜອງຄວາມຕ້ອງການພາຍນອກໄດ້ຊ່ວຍແກ້ໄຂບັນດາຂໍ້ຈໍາກັດຂອງຕະຫຼາດພາຍໃນປະເທດຍ້ອນການມີລາຍໄດ້ຕໍ່າ. ການລົງທຶນໂດຍກົງຂອງຕ່າງປະເທດ ແລະ ລາຍໄດ້ຈາກການແລກປ່ຽນເງິນຕາຕ່າງປະເທດ ເພື່ອນໍາເຂົ້າສິນຄ້າທຶນ. ນອກຈາກນັ້ນ, ການໄຫຼເຂົ້າຂອງ FDI ຍັງສົ່ງຜົນຕໍ່ການຖ່າຍທອດເຕັກໂນໂລຊີ ແລະ ການເຕີບໂຕທາງບວກຕໍ່ເສດຖະກິດຢ່າງກວ້າງຂວາງ.

4. ແຜນຍຸດທະສາດ "ການຜະລິດເພື່ອການສົ່ງອອກ" ນີ້ໄດ້ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງ, ເສີມສ້າງກໍາລັງຂັບເຂື່ອນດ້ວຍຕົນເອງໃນການເພີ່ມທະວີການເຕີບໂຕເສດຖະກິດ, ການຜະລິດ ແລະ ຄ່າຈ້າງໃນປະເທດອາຊຽນ +3 (ຮູບສະແດງ 2.1). ໃນຂະນະທີ່ຂະແໜງການຜະລິດໂດຍສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນຂະຫຍາຍຕົວໄວທີ່ສຸດ ແລະ ເປັນອຸດສາຫະກໍາທີ່ມີຜົນຜະລິດສູງທີ່ສຸດໃນເສດຖະກິດ, ການເພີ່ມກໍາລັງການຜະລິດໂດຍການສົ່ງອອກ ແລະ FDI ເຂົ້າມາຊ່ວຍເພີ່ມຜະລິດຕະພັນລວມໃນເສດຖະກິດ. ໃນດ້ານການຈ້າງງານ, ຍຸດທະສາດ "ການຜະລິດເພື່ອການສົ່ງອອກ" ໄດ້ຮັບການສະໜັບສະໜູນຈາກແຮງງານທີ່ເຄື່ອນຍ້າຍຈາກຂະແໜງການຜະລິດທີ່ມີປະສິດທິພາບຕໍ່າເຊັ່ນກະສິກໍາ ໄປຫາຂະແໜງອຸດສາຫະກໍາການຜະລິດ. ບໍ່ພຽງແຕ່ມີການສ້າງວຽກເຮັດງານທໍາໃນຂະແໜງອຸດສາຫະກໍາການຜະລິດ, ຄ່າແຮງງານຕົວຈິງຈະສູງຂຶ້ນພ້ອມກັບຜະລິດຕະພັນ. ການປ່ຽນແປງທາງດ້ານເສດຖະກິດນີ້ໄດ້ປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການເພີ່ມຂຶ້ນຢ່າງວ່ອງໄວຂອງຄ່າແຮງງານຕົວຈິງໃນພາກພື້ນ, ໂດຍສະເພາະໃນປະເທດຈີນ, ຊຶ່ງສູງກວ່າຄ່າແຮງງານສະເລ່ຍຂອງໂລກ (ຮູບສະແດງ 2.2).

5. ແຜນຍຸດທະສາດນີ້ໄດ້ສົ່ງເສີມການເຊື່ອມໂຍງເສດຖະກິດຂອງອາຊຽນ+3 ກັບເສດຖະກິດທີ່ກ້າວໜ້າ. "ກຸ່ມເສດຖະກິດທໍາອິດ"⁴² ປະເທດຍີ່ປຸ່ນ, ສ.ເກົາຫຼີ, ຮົງກົງ ແລະ ສິງກະໂປ- ໄດ້ປະສົບຜົນສໍາເລັດໃນການປະຕິບັດຍຸດທະສາດດັ່ງກ່າວໃນຊຸມປີ 1960 ແລະ 1970. ເປັນເວລາດົນແລ້ວທີ່ພວກເຂົາໄດ້ອອກຈາກໄລຍະທີ່ມີຕົ້ນທຶນແຮງງານຕໍ່າ ທີ່ເປັນການໄດ້ປຽບແບບທຽບຖານທີ່ສໍາຄັນ ແລະ ຍ້າຍໄປສູ່ການສົ່ງອອກທີ່ມີມູນຄ່າສູງ ຊຶ່ງລວມທັງການບໍລິການ. ກຸ່ມເສດຖະກິດທີ 2 ມີ ປະເທດຈີນ, ປະເທດອາຊຽນໃຫຍ່ໆເຊັ່ນອິນໂດເນເຊຍ, ມາເລເຊຍ, ຟິລິບປິນ, ໄທ ແລະ ຫວຽດນາມ - ເຂົ້າສູ່ການປ່ຽນແປງນີ້ໃນຊຸມປີ 1980 ແລະ 1990 ແລະໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຈາກ FDI ທີ່ຍົກສູງຄວາມສາມາດໃນການຜະລິດ. ປະເທດເຫຼົ່ານີ້ຍັງມີປະໂຫຍດເພີ່ມເຕີມຂອງປະຊາກອນຂະໜາດໃຫຍ່, ໂດຍສະເພາະແມ່ນຈີນແລະອິນໂດເນເຊຍ, ຊຶ່ງໄດ້ສົ່ງເສີມ FDI ທີ່ບໍ່ພຽງແຕ່ເນັ້ນໃສ່ການສ້າງຖານຜະລິດສິນຄ້າເພື່ອສົ່ງອອກ, ແຕ່ຍັງສາມາດຕອບສະໜອງຄວາມຕ້ອງການຂອງຜູ້ບໍລິໂພກພາຍໃນປະເທດ. ກຸ່ມເສດຖະກິດທີ 3 ທີ່ພື້ນຖານເສດຖະກິດແມ່ນຂຶ້ນກັບຊັບພະຍາກອນ ທໍາມະຊາດເຊັ່ນ- ກໍາປູເຈຍ, ສປປ ລາວ, ມຽນມາ ແລະ ບູໄນ ໄດ້ເລີ່ມຂະບວນການເຊື່ອມໂຍງທາງການຄ້າຜ່ານການສົ່ງອອກສິນຄ້າທີ່ຜະລິດ ຫຼື ກໍາລັງຢູ່ໃນຂະບວນການສ້າງຄວາມຫຼາກຫຼາຍທາງດ້ານເສດຖະກິດຂອງປະເທດໃຫ້ຫັນຈາກຂະແໜງກະສິກໍາ ແລະ ອຸດຄົ້ນ ໄປສູ່ການຜະລິດ.

42 ກຸ່ມເສດຖະກິດທໍາອິດ (ປະຈຸບັນມີລາຍໄດ້ຕໍ່ຫົວຄົນສູງກວ່າ 35.000 ໂດລາ): ເສດຖະກິດອຸດສາຫະກໍາຂອງຍີ່ປຸ່ນ ແລະ ສ. ເກົາຫຼີ ແລະ ສູນກາງທາງດ້ານການເງິນຂອງຮົງກົງ ແລະ ສິງກະໂປ; ກຸ່ມເສດຖະກິດທີ 2 (ລາຍໄດ້ຕໍ່ຫົວຄົນລະຫວ່າງ 2,000 ໂດລາ ແລະ 10,000 ໂດລາ): ຈີນ ແລະ ເສດຖະກິດອາຊຽນຂະໜາດໃຫຍ່ຂອງອິນໂດເນເຊຍ, ມາເລເຊຍ, ຟິລິບປິນ, ໄທ ແລະ ຫວຽດນາມ; ແລະ ກຸ່ມເສດຖະກິດ ທີ 3 (ລາຍໄດ້ຕໍ່ຫົວຄົນຕໍ່າກວ່າ 2,000 ໂດລາ): ກໍາປູເຈຍ, ສປປ ລາວ, ມຽນມາ ແລະ ບູໄນ, ທີ່ມີລາຍໄດ້ສູງກວ່າ ແຕ່ຢູ່ໃນຂັ້ນຕົ້ນຂອງການພັດທະນາຂະແໜງການຜະລິດ ແລະ ບໍລິການ.

ຮູບສະແດງ 2.1 ຄວາມກ້າວໜ້າຂອງການຂະຫຍາຍຕົວຂອງຍຸດທະສາດ "ການຜະລິດເພື່ອສົ່ງອອກ"

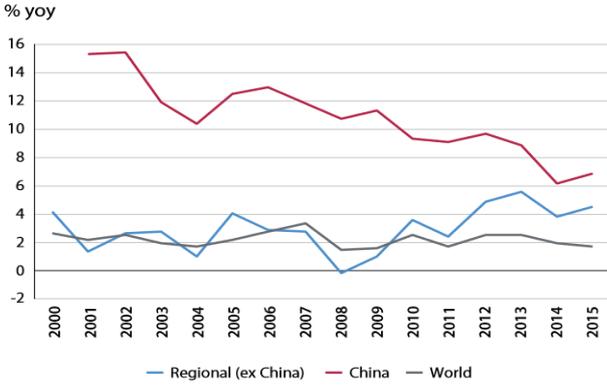
ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: AMRO

6. ໃນຂະນະທີ່ "ການຜະລິດສໍາລັບການສົ່ງອອກ" ແມ່ນຍຸດທະສາດທີ່ມີປະສິດທິຜົນມາເຖິງປະຈຸບັນ, ບົດນີ້ຊີ້ໃຫ້ເຫັນວິທີທີ່ການຄ້າ ແລະ ເຄື່ອນຍ້າຍ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີການຜະລິດໃນທົ່ວໂລກ ອາດຈຳເປັນຕ້ອງປັບປຸງ. ເຖິງແມ່ນວ່າທ່າອ່ຽງເຫຼົ່ານີ້ໃນບາງດ້ານໄດ້ເສີມສ້າງການຂະຫຍາຍໂຕຂອງການສົ່ງອອກ, ການຜະລິດ, ປະສິດທິພາບໃນການຜະລິດ ແລະ ການເຕີບໂຕ ແຕ່ກໍ່ອາດຈະມີຜົນກະທົບທາງລົບ.

7. ພາກທີ 3 ຂອງບົດນີ້ຈະສຶກສາບັນດາຄຸນລັກສະນະ ແລະ ການປະກອບສ່ວນທີ່ສໍາຄັນຂອງ GVCs, ຊຶ່ງເປັນແຮງພັກດັນສໍາຄັນຫຼາຍຂຶ້ນໃນການຄ້າພາຍໃນພາກພື້ນ, ໂດຍສະເພາະການຜະລິດຂອງຈີນທີ່ເປັນພື້ນຖານການຜະລິດໃນໂລກ. ໃນຊຸມປີຜ່ານມາ, ການສ້າງ ແລະ ການຂະຫຍາຍຕົວຂອງ GVCs ອາດຈະຫຼຸດເກນການເຂົ້າສູ່ລະບົບທາງເຕັກໂນໂລຊີສໍາລັບເສດຖະກິດຂອງພາກພື້ນ, ໂດຍສະເພາະແມ່ນປະເທດສະມາຊິກອາຊຽນທີ່ກໍາລັງພັດທະນາ, ເພື່ອໃຫ້ໄດ້ຮັບປະໂຫຍດຈາກຍຸດທະສາດການຜະລິດເພື່ອສົ່ງອອກ. ແທນທີ່ຈະຕ້ອງຜະລິດສິນຄ້າເອງທັງໝົດເພື່ອສົ່ງອອກ, ປະເທດສະມາຊິກສາມາດເຂົ້າຮ່ວມ GVCs ຜ່ານທາງການສົ່ງອອກໃນຂັ້ນຕອນການຜະລິດຂັ້ນກາງ (WTO, 2017). ດ້ວຍວິທີນີ້ GVC ເຮັດໃຫ້ພາກພື້ນອາຊຽນ +3 ມີຄວາມຍືດຍື່ນຫຼາຍຂຶ້ນໃນແງ່ຂອງຄວາມສາມາດໃນການແຂ່ງຂັນຜ່ານທາງຄວາມຊ່ຽວຊານ ແລະ ໃຊ້ປະໂຫຍດຈາກຄວາມໄດ້ປຽບແບບທຽບຖານຂອງແຕ່ລະຄົນ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍ່ຕາມ, ຂະບວນການຜະລິດ ແລະ ຜະລິດຕະພັນ ທີ່ມີການນໍາໃຊ້ເຕັກໂນໂລຊີສູງຂຶ້ນເລື້ອຍໆ, ມັນໄດ້ກາຍເປັນຄວາມຫຍຸ້ງຍາກຫຼາຍສໍາລັບ EMEs ໃນການເຂົ້າຮ່ວມ GVCs ແລະ ກາຍເປັນຜູ້ແຂ່ງຂັນໃນ GVCs. ໃນຂະນະດຽວກັນ, ຄວາມເຄັ່ງຕຶງທາງການຄ້າທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນໄດ້ເພີ່ມໂອກາດຂອງການໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກພາຍນອກທີ່ຖືກສົ່ງຜ່ານ ແລະ ຂະຫຍາຍຕົວຕາມລະບົບຕ່ອງໂສ້ການສະໜອງທັງໝົດ. ໃນສະພາບການນີ້, ການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງຄວາມຕ້ອງການຂັ້ນສູດທ້າຍພາຍໃນພາກພື້ນ, ໂດຍສະເພາະແມ່ນນັບຕັ້ງແຕ່ GFC ໄດ້ຊ່ວຍຫຼຸດຜົນກະທົບບາງສ່ວນຈາກຄວາມຕ້ອງການພາຍນອກພາກພື້ນ ແລະ ເຮັດໃຫ້ພາກພື້ນນີ້ສາມາດສະໜັບສະໜູນການຂະຫຍາຍຕົວສູງຂຶ້ນ.

8. ພາກທີ 4 ຂອງບົດນີ້ຈະສຶກສາລັກສະນະຂອງການເລັ່ງຄວາມກ້າວໜ້າທາງດ້ານເຕັກໂນໂລຊີ ແລະ ວິທີການນີ້ຈະກໍ່ໃຫ້ເກີດຄວາມທ້າທາຍຕໍ່ການຜະລິດ ແລະ ການສ້າງວຽກງານສໍາລັບບັນດາປະເທດອາຊຽນ +3 ກຸ່ມເສດຖະກິດທໍາອິດ, ທີ 2 ແລະ 3 ຕາມຮູບແບບຕ່າງໆ. ເປັນທີ່ຮັບຮູ້

ຮູບສະແດງ 2.2 ອັດຕາການເຕີບໂຕຂອງຄ່າແຮງງານຕົວຈິງປະຈຳປີໂດຍສະເລ່ຍຂອງພາກພື້ນ

ໝາຍເຫດ: ຂໍ້ມູນສໍາລັບພາກພື້ນ (ຕົວຢ່າງ ຈີນ) ຖືກຄິດໄລ່ເປັນຕົວເລກສະເລ່ຍຂອງການເຕີບໂຕຂອງຄ່າແຮງງານປະຈຳປີຂອງປະເທດ. ບໍ່ມີຂໍ້ມູນສໍາລັບມຽນມາ. ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ILOSTAT, ການຄິດໄລ່ຂອງພະນັກງານຂອງ AMRO

ວ່າຍຸດທະສາດການຜະລິດເພື່ອການສົ່ງອອກ, ທີ່ຍັງສາມາດນໍາໃຊ້ໄດ້ຢູ່, ແມ່ນປະເຊີນກັບຄວາມທ້າທາຍໃນໄລຍະສັ້ນ ແລະ ໄລຍະຍາວ. ເຕັກໂນໂລຊີເຫັນໄດ້ຢ່າງຈະແຈ້ງວ່າເປັນຜົນຕິດຕໍ່ກັບການພັດທະນາເສດຖະກິດ, ຊຶ່ງພິສູດໃຫ້ເຫັນໄດ້ວ່າເປັນດາບສອງຄືມ. ຜົນປະໂຫຍດດ້ານເຕັກໂນໂລຊີໄດ້ຊ່ວຍຍົກລະດັບການຜະລິດ ແລະ ການບໍລິການ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍ່ຕາມການປ່ຽນແປງທາງດ້ານເຕັກໂນໂລຊີ ແລະ ຜົນກະທົບຕໍ່ຂະແໜງການຜະລິດ, ການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງຂະແໜງການບໍລິການ ແລະ ການຂະຫຍາຍຕົວຂອງການຄ້າຂ້າມແດນຍັງເປັນສິ່ງທ້າທາຍຕໍ່ EMEs ໃນພາກພື້ນຕ່າງໆລວມທັງອາຊຽນ +3. ພວກເຂົາກໍາລັງເພີ່ມການນໍາໃຊ້ເງິນທຶນຂອງຂະແໜງອຸດສາຫະກໍາຍ່ອຍຈໍານວນໜຶ່ງ, ປ່ຽນແປງລັກສະນະຂອງຂະແໜງບໍລິການ, ເພີ່ມ ຄວາມຕ້ອງການທາງດ້ານບຸກຄະລະກອນທີ່ມີຄຸນນະພາບສູງຂຶ້ນ, ແລະ ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີພື້ນຖານໂຄງລ່າງທີ່ທັນສະໄໝຫຼາຍຂຶ້ນ ແລະ ສະໜັບສະໜູນລະບົບນິເວດ. ຫຼາຍປະເທດອາດຈະບໍ່ມີການກຽມພ້ອມເພື່ອນໍາທັນຂະບວນການເຕີບໂຕ ແລະ ຄວາມຍືດຍື່ນທີ່ຫຼາຍຂຶ້ນ ແລະ ການສ້າງວຽກທີ່ພຽງພໍສໍາລັບໄວໜຸ່ມທີ່ມີການຂະຫຍາຍຕົວ. ໃນດ້ານນີ້, ເມື່ອທຽບໃສ່ປະເທດໃນກຸ່ມເສດຖະກິດທໍາອິດ, ກຸ່ມທີ 2 ແລະ ກຸ່ມທີ 3 ອາດເຫັນການປະກອບສ່ວນຂອງຂະແໜງການຜະລິດເພື່ອຈຸດສູງສຸດໃນການຈ້າງງານລະດັບຕໍ່າ. ຈຸດສູງສຸດອາດຈະເກີດຂຶ້ນໄດ້ດີກ່ອນທີ່ພວກເຂົາຈະບັນລຸສະຖານະປະເທດທີ່ມີລາຍໄດ້ສູງ ແລະ ກ່ອນທີ່ພວກເຂົາຈະໄດ້ຮັບຖານຂໍ້ມູນເຕັກໂນໂລຊີ ແລະ ຄວາມສາມາດໃນການພັດທະນາເສດຖະກິດສູງ.

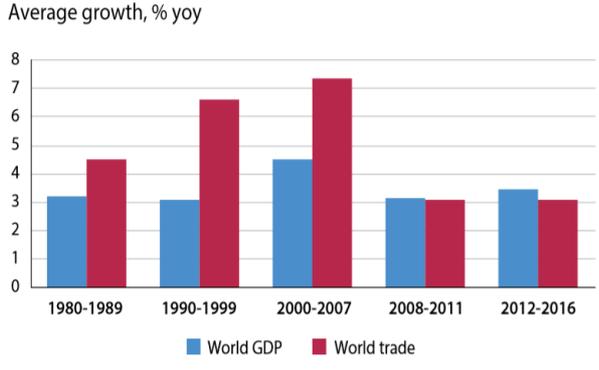
9. ພາກທີ 5 ຂອງບົດນີ້ໄດ້ສຶກສາບົດບາດທີ່ສໍາຄັນຂອງຂະແໜງການບໍລິການທີ່ມີຄວາມຫຼາກຫຼາຍທີ່ສຸດ ໃນຖານະທີ່ເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງການຜະລິດ ແລະ ຂັບເຄື່ອນການເຕີບໂຕທາງດ້ານເສດຖະກິດ, ແລະ ຂະຫຍາຍຂອບເຂດຂະແໜງການບໍລິການຍ່ອຍຫຼາຍຂຶ້ນ ເພື່ອເປັນໂຕຂັບເຄື່ອນໃຫມ່ຂອງການຈ້າງງານ ແລະ ກໍາລັງການຜະລິດ. ມັນສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າໃນຫຼາຍພາກສ່ວນຂອງການຜະລິດ ແລະ ການບໍລິການ, ປະເທດຕ່າງໆຈະພົບຄວາມທ້າທາຍຫຼາຍຂຶ້ນໃນການເກັບກ່ຽວຜົນຕອບແທນຈາກການສ້າງວຽກເຮັດງານທໍາ ແລະ ຮັກສາອັດຕາການເຕີບໂຕ. ບົດສະຫຼຸບຂອງບົດນີ້ຈະສະເໜີກໍລະນີສຶກສາເພື່ອສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າກໍາລັງພັກດັນ ແລະ ສິ່ງທ້າທາຍຕ່າງໆທີ່ມີຢູ່ໃນຂະແໜງການຕ່າງໆໃນບັນດາປະເທດອາຊຽນ +3 ແລະ ເປັນພື້ນຖານສໍາລັບການສະຫຼຸບໃນພາກທີ 6 ແລະ ສະເໜີຄໍາແນະນໍາດ້ານນະໂຍບາຍສໍາລັບພາກພື້ນ.

3 ຍຸດທະສາດ"ການຜະລິດເພື່ອການສົ່ງອອກ" 3: ການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໂດຍລະບົບຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າເພີ່ມຂອງໂລກ (GVCs) ແລະ ການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງຄວາມຕ້ອງການພາຍໃນພາກພື້ນ, ການຂຶ້ນຊຸ່ໂດຍການປົກປ້ອງທາງດ້ານການຄ້າ

10. ການສ້າງຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າເພີ່ມໂລກ (GVCs) ແລະ ເຄືອຂ່າຍການຜະລິດຂ້າມແດນແມ່ນເປັນການຂັບເຄື່ອນທີ່ສໍາຄັນຂອງການຄ້າໂລກ ແລະ ພາກພື້ນ. ໃນຂະນະທີ່ການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງການຄ້າໂລກໄດ້ຮັບສາຈັງຫວະການຂະຫຍາຍຕົວຂອງ GDP ໃນໂລກ (ຮູບສະແດງ 3.1), ສ່ວນແບ່ງຂອງການຄ້າໂລກ (ໃນເງື່ອນໄຂມູນຄ່າເພີ່ມ) ທີ່ໄດ້ຮັບຈາກ GVCs ໄດ້ເພີ່ມຂຶ້ນຢ່າງຫຼວງຫຼາຍນັບຕັ້ງແຕ່ປີ 2000, ເຖິງແມ່ນວ່າຈະຫຼຸດລົງໃນໄລຍະເວລາມິວິກິດການເງິນໂລກ (GFC) ປີ 2008-2009 (ຮູບສະແດງ 3.2). ບໍ່ພຽງແຕ່ການຄ້າຂອງ GVC ມີການຂະຫຍາຍຕົວ, GVCs ໄດ້ເພີ່ມຂຶ້ນ. ສ່ວນແບ່ງຂອງການຄ້າໂລກກວມເອົາ GVCs ທີ່ສະລັບສັບຊ້ອນ ຊຶ່ງກວມເອົາສິນຄ້າເຄິ່ງສໍາເລັດຮູບຂ້າມ ສອງ ຫຼື ຫຼາຍເຂດແດນ ກ່ອນທີ່ຈະປະກອບເປັນສິນຄ້າສໍາເລັດຮູບ - ໄດ້ເພີ່ມຂຶ້ນໄວກ່ວາອັດຕາການປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນ GVCs ແບບງ່າຍດາຍຈາກການເຊື່ອມໂຍງທີ່ດີຂອງການຄ້າ, ການຂະຫຍາຍຕົວ ແລະ ການຈ້າງງານ, ໂດຍສະເພາະແມ່ນສໍາລັບຕະຫຼາດເກີດໃໝ່, ໄດ້ມີການເລັ່ງຄວາມໄວຫຼັງຈາກນັ້ນມີການຫຼຸດລະດັບການຂະຫຍາຍໂຕ, ກໍາລັງການຜະລິດຂອງແຮງງານ ແລະ ການເພີ່ມຄ່າແຮງງານໃນທົ່ວຕະຫຼາດເກີດໃໝ່ໃນພາກພື້ນອາຊີ, ອາເມລິກາລາຕິນ ແລະ ເອີຣົບ.

11. ຈົນສະແດງໃຫ້ເຫັນຜົນປະໂຫຍດຂອງການເຊື່ອມໂຍງກັບເສດຖະກິດໂລກສໍາລັບເສດຖະກິດຂະໜາດໃຫຍ່ ໂດຍການສົ່ງເສີມການສ້າງຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າເພີ່ມໂລກທີ່ສະໜັບສະໜູນການຄ້າພາຍໃນພາກພື້ນ. ການຄ້າ ແລະ ການເຕີບໂຕທາງດ້ານເສດຖະກິດຂອງຈີນໄດ້ມີຄວາມກ້າວໜ້າໃນຊຸມປີ 2000 ຈາກການເຂົ້າເປັນສະມາຊິກຂອງອົງການການຄ້າໂລກ (WTO) ຫຼັງຈາກການປະຕິຮູບເປັນເວລາຫຼາຍປີເພື່ອສ້າງລະບົບເສດຖະກິດຕະຫຼາດ. ນັບຕັ້ງແຕ່ການເຂົ້າເປັນສະມາຊິກໃນປີ 2001-2007, ກ່ອນວິກິດການທາງດ້ານການເງິນໂລກ, ການສົ່ງອອກຂອງຈີນເພີ່ມຂຶ້ນຢ່າງວ່ອງໄວຍ້ອນວ່າຈີນແມ່ນສູນກາງການຜະລິດຂອງໂລກ (WTO, 2017). ນັບຕັ້ງແຕ່ເລີ່ມຕົ້ນ, GVCs ທີ່ບ້ອນເຂົ້າໃນສູນການຜະລິດໂດຍການນໍາເຂົ້າປັດໄຈການຜະລິດຈາກພາກພື້ນທີ່ມີຄວາມສໍາຄັນຕໍ່ລະບົບຕ່ອງໂສ້ການສະໜອງຂອງພາກພື້ນ ເຮັດໃຫ້ການຄ້າໃນພາກພື້ນເພີ່ມຂຶ້ນ. ບັນດາປະເທດອື່ນໆໃນພາກພື້ນກໍໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຈາກການເຊື່ອມໂຍງເຂົ້າໃນການຄ້າໂລກ, ເຮັດໃຫ້ການຄ້າ ແລະ ການລົງທຶນພາຍໃນພາກພື້ນເພີ່ມຂຶ້ນ.

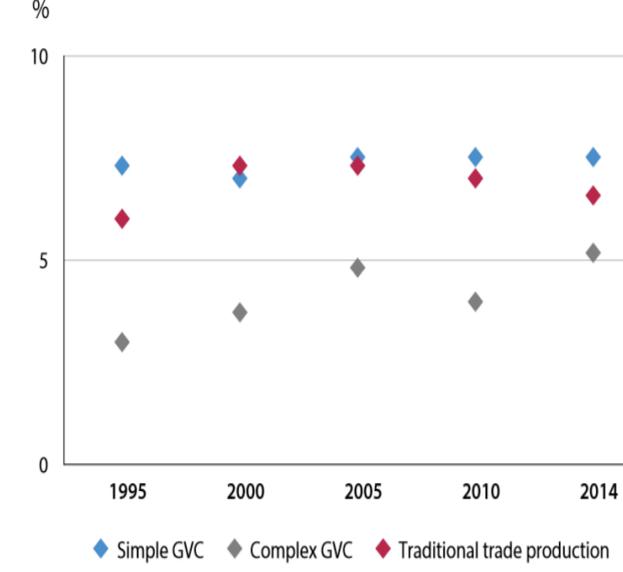
ຮູບສະແດງ 3.1 ການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງການຄ້າ ແລະ GDP ໂລກ

12. ຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າເພີ່ມໂລກ (GVCs) ໄດ້ສະໜັບສະໜູນການເຊື່ອມໂຍງເສດຖະກິດຂອງປະເທດທີ່ກໍາລັງພັດທະນາໃນອາຊຽນ +3 ເຂົ້າສູ່ຕະຫຼາດການຄ້າ ແລະ ການຜະລິດລະດັບໂລກ ແລະ ພາກພື້ນ. ເຖິງແມ່ນວ່າ GVCs ບໍ່ໄດ້ກວມເອົາ ການຜະລິດ ຫຼື ການຄ້າທົ່ວໂລກທັງໝົດ, ການຄ້າຈໍານວນໜຶ່ງຂອງບັນດາປະເທດອາຊຽນ +3 ໄດ້ປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນ GVCs ຫຼາຍຂຶ້ນ (ຮູບສະແດງ 3.3) ແລະ ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຈາກການຄ້າ.

- a. ຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າເພີ່ມໂລກ (GVCs) ໄດ້ສ້າງໂອກາດສໍາລັບເສດຖະກິດທີ່ບໍ່ມີຄວາມຮູ້ທາງເຕັກໂນໂລຊີໃນການຜະລິດສິນຄ້າທີ່ຜະລິດໄດ້ທັງໝົດທີ່ມີຄວາມສາມາດແຂ່ງຂັນພຽງພໍສໍາລັບການສົ່ງອອກເພື່ອສືບຕໍ່ກະຕຸ້ນການສົ່ງອອກເປັນຫຼັກໃນການເຕີບໂຕດ້ວຍການເຂົ້າຮ່ວມໃນຂັ້ນຕອນການຜະລິດບາງຢ່າງ ແລະ ຄ່ອຍໆສ້າງຄວາມຫຼາກຫຼາຍຂອງການຜະລິດ ແລະ ການສົ່ງອອກ.
- b. ການທີ່ຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າເພີ່ມໂລກ (GVCs) ເລີ່ມຕົ້ນຈາກຈຸດສຸມການຄ້າໃນສິນຄ້າເຄິ່ງສໍາເລັດຮູບ, ການສ້າງ GVCs ໄດ້ສົ່ງເສີມການພັດທະນາຂະແໜງການຜະລິດ. ຢູ່ພາຍໃນອາຊຽນ +3 ແລະ ນອກພາກພື້ນ ການມີສ່ວນຮ່ວມໃນ GVCs ເປັນປັດໄຈໜຶ່ງທີ່ເຮັດໃຫ້ GDP ເພີ່ມຂຶ້ນ ໂດຍມູນຄ່າເພີ່ມຈາກການຜະລິດ (ຮູບສະແດງ 3.4). ການພັກດັນໃຫ້ປະເທດຕ່າງໆທີ່ໄດ້ຮັບການສະໜັບສະໜູນຈາກ GVC ໃຫ້ຄວາມຮູ້ກ່ຽວກັບເຕັກໂນໂລຊີຂອງເຂົາເຈົ້າ,

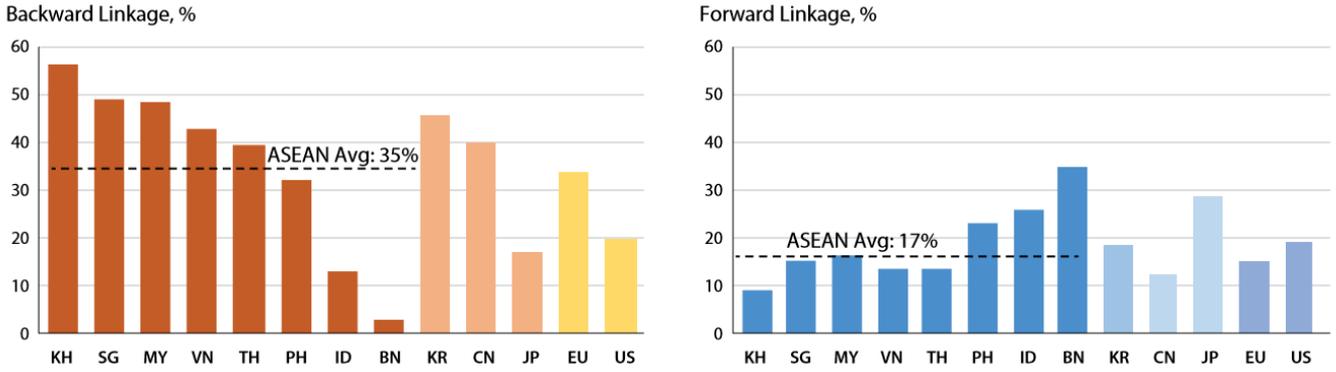
ຮູບສະແດງ 3.2 ສັດສ່ວນຂອງຜະລິດຕະພັນທົ່ວໂລກ (ໃນແບບການສ້າງມູນຄ່າເພີ່ມ) ໂດຍ GVCs

ໝາຍເຫດ: GVCs ແບບງ່າຍດາຍປະກອບມີການເພີ່ມມູນຄ່າໃນປະເທດຂ້າມແດນສໍາລັບການຜະລິດເທົ່ານັ້ນໃນຂະນະທີ່ GVCs ແບບສະລັບສັບຊ້ອນທີ່ມີການເພີ່ມມູນຄ່າພາຍໃນປະເທດຂ້າມແດນຢ່າງໜ້ອຍ 2 ຄັ້ງ ແລະ ຖືກນໍາໃຊ້ໂດຍປະເທດຄູ່ຄ້າ ເພື່ອສົ່ງອອກສິນຄ້າເຄິ່ງສໍາເລັດຮູບ ຫຼື ສໍາເລັດຮູບ ສໍາລັບການສົ່ງອອກຄືນໃໝ່ໄປປະເທດທີ່ມາລົງທຶນຫຼື ເພື່ອສົ່ງກັບຕ່າງປະເທດ. ສ່ວນທີ່ເຫຼືອແມ່ນມູນຄ່າເພີ່ມທີ່ບໍ່ແມ່ນທາງການຄ້າ ແລະ ຖືກຄິດໄລ່ໃສ່ການຜະລິດພາຍໃນ. ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: WTO

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: IMF, ການຄິດໄລ່ຂອງພະນັກງານຂອງ AMRO

ຮູບສະແດງ 3.3 ການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງ GVC: ປະເທດອາຊຽນ +3 ແລະ ບັນດາປະເທດປຽບທຽບທີ່ຖືກຄັດເລືອກ

ໝາຍເຫດ: ເພື່ອປະເມີນການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງເສດຖະກິດໃນ GVC, 2 ຕົວຊີ້ວັດທີ່ສໍາຄັນ, ການປະກອບສ່ວນທາງໜ້າ ແລະ ທາງຫຼັງຂອງ GVC ແມ່ນຖືກກຳນົດເປັນຕົວຊີ້ວັດ. ທັງ 2 ມາດຕະການເຫຼົ່ານີ້ສະແດງເຖິງ ສັດສ່ວນການສົ່ງອອກຂອງປະເທດທີ່ອ້າງເຖິງ. ການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງ GVC ທາງຫຼັງກຳນົດຂອບເຂດທີ່ບໍລິສັດພາຍໃນໄດ້ນຳໃຊ້ມູນຄ່າເພີ່ມຂອງສິນຄ້າສໍາເລັດຮູບຂອງຕ່າງປະເທດສໍາລັບການສົ່ງອອກໃນປະເທດໃດໜຶ່ງ. ການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງ GVC ທາງໜ້າກຳນົດຂອບເຂດການສົ່ງອອກຂອງປະເທດໃດໜຶ່ງທີ່ຖືກນຳໃຊ້ເຂົ້າເປັນປັດໄຈການຜະລິດຂອງບໍລິສັດໃນປະເທດຄູ່ຄ້າເພື່ອການສົ່ງອອກຂອງຕົນເອງ. ພວກເຂົາຍັງໄດ້ວັດແທກຮູບແບບທີ່ແຕກຕ່າງກັນຂອງການມີສ່ວນຮ່ວມໃນ GVCs. ຕົວຢ່າງເຊັ່ນປະເທດທີ່ຜະລິດສິນຄ້າຈາກການປະກອບເປັນສິນຄ້າສໍາເລັດຮູບ ແລະ ຫຼັງຈາກນັ້ນການສົ່ງອອກສິນຄ້າເຫຼົ່ານີ້ຈະມີການມີສ່ວນຮ່ວມທາງຫຼັງທີ່ເຂັ້ມແຂງ ແຕ່ວ່າມັນມີມາດຕະການການມີສ່ວນຮ່ວມທາງໜ້າໜ້ອຍ. ໃນທາງກົງກັນຂ້າມ, ປະເທດທີ່ສະໜອງສິນຄ້າສໍາເລັດຮູບໃຫ້ແກ່ຜູ້ແຮງຜະລິດສິນຄ້າຈະມີຕົວຊີ້ວັດການມີສ່ວນຮ່ວມທາງໜ້າທີ່ພັດທະນາຢ່າງກ້າວກະໂດດ ແຕ່ວ່າມັນມີມາດຕະການການມີສ່ວນຮ່ວມທາງຫຼັງໜ້ອຍ. ມາດຕະການການມີສ່ວນຮ່ວມເຫຼົ່ານີ້ຈະຊ່ວຍໃຫ້ພວກເຮົາເຂົ້າໃຈກ່ຽວກັບການມີສ່ວນຮ່ວມໃນຮູບແບບການຊື້ຈາກ (ການມີສ່ວນຮ່ວມທາງຫຼັງ) ແລະ ການຂາຍ (ການມີສ່ວນຮ່ວມທາງໜ້າ) ກັບ GVCs ຫຼື ດ້ານຄວາມຕ້ອງການ ແລະ ການສະໜອງຂອງກິດຈະກຳໃນລະບົບຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າເພີ່ມ. ຂໍ້ມູນລ່າສຸດ (2011).

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ຖານຂໍ້ມູນມູນຄ່າເພີ່ມທາງການຄ້າ OECD (TIVA), ສະຖິຕິ FDI ຂອງສູນການຄ້າສາກົນ, ການຄິດໄລ່ຂອງພະນັກງານຂອງ AMRO

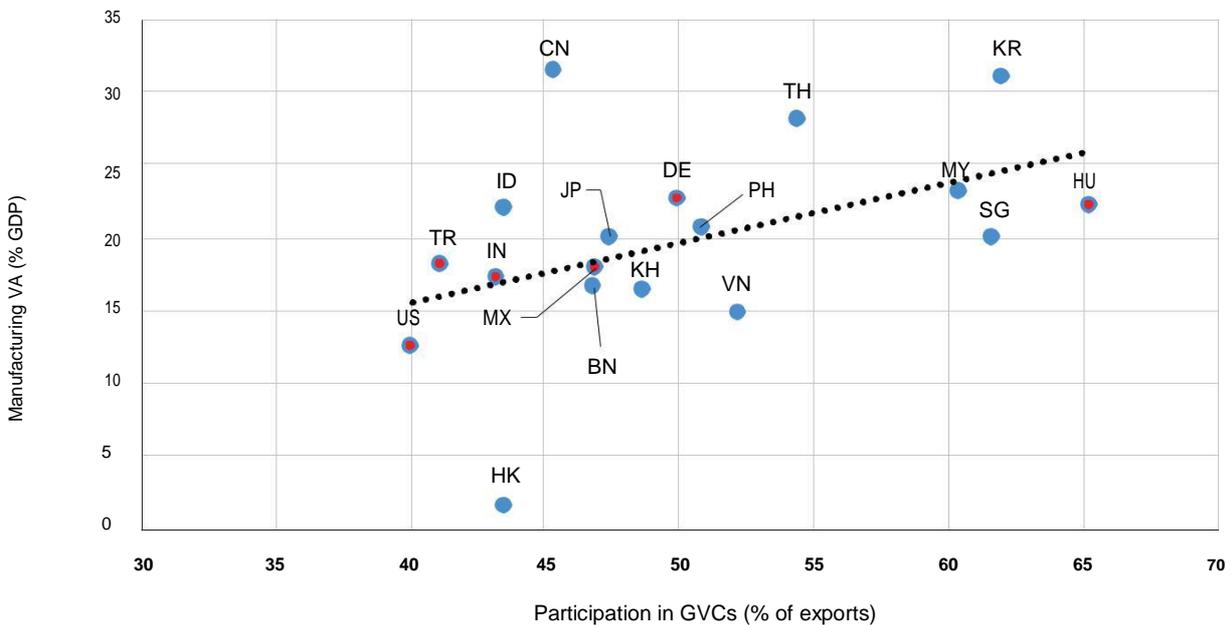
ຍົກລະດັບຄວາມຮູ້ກ່ຽວກັບທັກສະຂອງແຮງງານ ແລະ ສິ່ງເສີມການກໍ່ສ້າງພື້ນຖານໂຄງລ່າງ. ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ໄດ້ຊ່ວຍເພີ່ມຂີດຄວາມສາມາດຂອງປະເທດຜູ້ສົ່ງອອກໃນການປະຕິບັດໜ້າທີ່ທີ່ມີຄວາມສະຫຼັບຊັບຊ້ອນຫຼາຍຂຶ້ນໃນລະບົບຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າເພີ່ມ.

13 ຄວາມບໍ່ສະເໝີພາບຂອງການມີສ່ວນຮ່ວມໃນ GVC ໂດຍບັນດາປະເທດອາຊຽນ +3 ສະທ້ອນໃຫ້ເຫັນຄວາມຫຼາກຫຼາຍທາງດ້ານຊັບພະຍາກອນ ແລະ ໂຄງສ້າງຂອງເສດຖະກິດ (ຮູບສະແດງ 3.3). ບັນດາປະເທດທີ່ອຸດົມສົມບູນເຊັ່ນ: ປະເທດບູໄນແລະ ອິນໂດເນເຊຍມີການເຊື່ອມໂຍງທາງໜ້າຫຼາຍຂຶ້ນ ຊຶ່ງການສົ່ງອອກຂອງພວກເຂົາ (ເຊັ່ນ: ນ້ຳມັນປາມ, ຖ່ານຫີນ, ແລະ ນ້ຳມັນ) ທີ່ໃຊ້ໃນການຜະລິດສໍາລັບການສົ່ງອອກຂອງປະເທດອື່ນໆ (ເຊັ່ນ: ສານ

ເຄມີ). ໃນທາງກົງກັນຂ້າມ, ການຜະລິດບັນດາປະເທດອາຊຽນເຊັ່ນ (ສິງກະໂປ, ມາເລເຊຍ, ໄທ ແລະ ຫວຽດນາມ) ກໍ່ມີແນວໂນ້ມທີ່ຈະມີການເຊື່ອມໂຍງທາງດ້ານການສະໜອງເພີ່ມຂຶ້ນ ຊຶ່ງສະທ້ອນເຖິງການຍືດຢູນຂອງສິນຄ້ານຳເຂົ້າສໍາລັບການຜະລິດເພື່ອສົ່ງອອກຫຼາຍຂຶ້ນ.

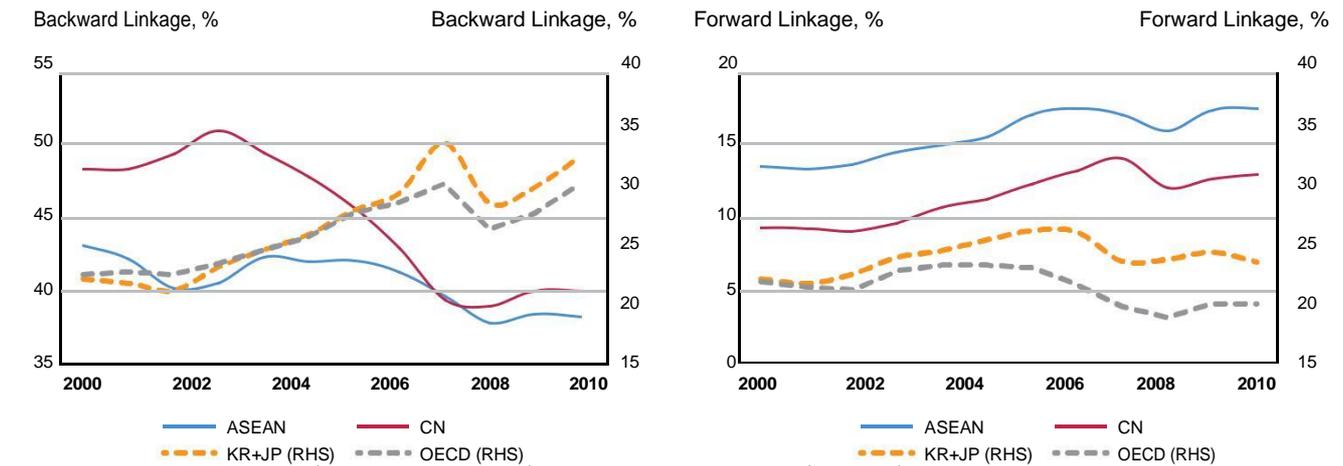
14 ຄວາມກ້າວໜ້າທາງດ້ານເຕັກໂນໂລຊີແມ່ນປັດໄຈສໍາຄັນສໍາລັບການເຂົ້າຮ່ວມ GVC ແລະ ການເພີ່ມປະສິດທິພາບຂອງແຮງງານທົ່ວໂລກ ແລະ ໂດຍສະເພາະໃນບັນດາປະເທດອາຊຽນ +3. ນັບຕັ້ງແຕ່ກາງຊຸມປີ 1990 ເປັນຕົ້ນມາ, ຄວາມກ້າວໜ້າທາງດ້ານເຕັກໂນໂລຊີເຊັ່ນຄອມພິວເຕີ, ອິນເຕີເນັດ ແລະ ການສື່ສານທາງໄທລະສັບມີຖືແບບໄຮ້ສາຍໄດ້ມີບົດບາດສໍາຄັນໃນການພັດທະນາຂັ້ນຕອນການຜະລິດລະຫວ່າງປະເທດ (IFP).

ຮູບສະແດງ 3.4 ສູນກາງການຜະລິດເພື່ອການເຕີບໂຕແລະຄວາມເລິກຂອງການເຊື່ອມໂຍງຂອງ GVC: ບັນດາປະເທດອາຊຽນ +3 ແລະ ບັນດາປະເທດທີ່ຖືກຄັດເລືອກ

ໝາຍເຫດ: ການມີສ່ວນຮ່ວມໃນ GVCs ຖືກຄິດໄລ່ເປັນຜົນລວມຂອງການມີສ່ວນຮ່ວມທາງໜ້າ ແລະ ຫຼັງ. ຂໍ້ມູນລ່າສຸດ (2011).

ຮູບສະແດງ 3.5 ການເຊື່ອມໂຍງທາງໜ້າ ແລະ ຫຼັງຂອງພາກພື້ນ ແລະ ປະເທດທີ່ຖືກເລືອກ

ໝາຍເຫດ: ການຕີຄວາມໝາຍຂອງ "ການເຊື່ອມຕໍ່ທາງໜ້າ" ແລະ "ການເຊື່ອມຕໍ່ທາງຫຼັງ" ຄືກັບຮູບສະແດງ 3.3. ຂໍ້ມູນລ່າສຸດທີ່ມີຢູ່ (2011)
ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ຖານຂໍ້ມູນ TIVA OECD

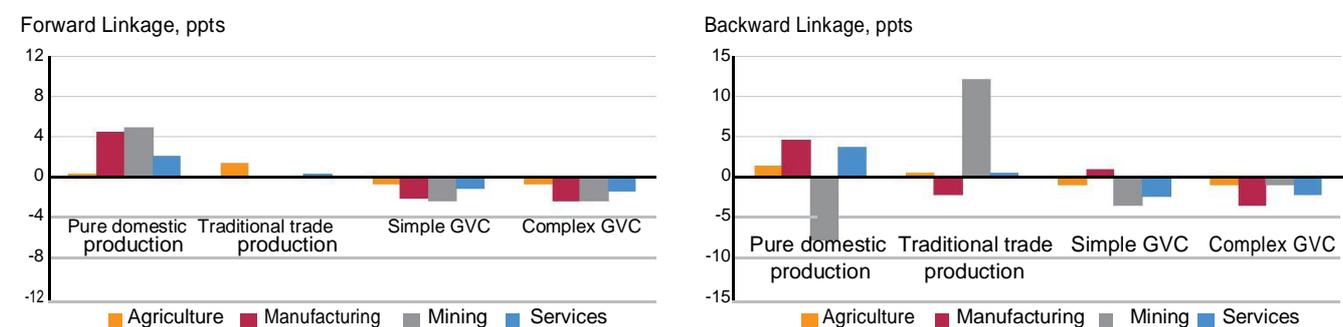
ປັດໄຈດັ່ງກ່າວຫຼຸດຄ່າໃຊ້ຈ່າຍໃນການຜະລິດ ແລະ ການຂົນສົ່ງ, ແລະ ເພີ່ມປະສິດທິພາບຂອງແຮງງານ ເຮັດໃຫ້ປະເທດທີ່ເຂົ້າຮ່ວມຕ່ອງໂສ້ການຜະລິດໃໝ່ ແລະ ປະເທດທີ່ຢູ່ໃນ GVCs ແລ້ວມີສ່ວນຮ່ວມໃນລະດັບທີ່ສູງຂຶ້ນ. ບັນດາປະເທດສ່ວນໃຫຍ່ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຈາກການພັດທະນາດັ່ງກ່າວ ເຮັດໃຫ້ມີການເຊື່ອມໂຍງຂອງ GVC ຫຼາຍຂຶ້ນ ແລະ ມີກຳລັງແຮງງານທີ່ຫັກສະສູງຂຶ້ນຕະຫຼອດເວລາ (ຮູບສະແດງ 3.4). ຕົວຢ່າງ ຈີນ ແລະ ອິນໂດເນເຊຍ ໄດ້ມີການປັບປຸງແຮງງານສີມືແຮງງານຢ່າງຫຼວງຫຼາຍເຖິງແມ່ນວ່າຜົນກະທົບພື້ນຖານຈະມີບົດບາດສຳຄັນເຊັ່ນກັນ. ໂດຍສະເພາະແມ່ນວຽກງານໃຊ້ຄວາມຊຳນິຊຳນານຕໍາໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຢ່າງຫນັກຫນ່ວງ, ໂດຍສະເພາະແມ່ນໃນປະເທດເສດຖະກິດທີ່ກ້າວໜ້າຈະມີຄ່າແຮງງານສູງຂຶ້ນ, ສະທ້ອນໃຫ້ເຫັນເຖິງຜົນກະທົບຈາກການທົດແທນແຮງງານດ້ວຍເຕັກໂນໂລຊີທີ່ທັນສະໄໝຂຶ້ນ.

15. ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ໃນຊ່ວງທ້າຍປີ 2000, ການເຂົ້າຮ່ວມ GVC ໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນເຖິງສັນຍານຂອງການປ່ຽນແປງໜ້ອຍໜຶ່ງ (WTO, 2017) ຄວບຄູ່ກັບສະພາບແວດລ້ອມການຄ້າທີ່ບໍ່ເອື້ອອຳນວຍຕໍ່ການຄ້າ, ປັດໄຈຫຼາຍຢ່າງໄດ້ອະທິບາຍເຖິງການຊະລໍໂຕກິດຈະກຳຂອງ GVC. 1) ການປະສົມປະສານຂອງການຫຼຸດລົງໃນການຫຼຸດອັດຕາພາສີ ແລະ ການເພີ່ມຂຶ້ນຢ່າງວ່ອງໄວຂອງ NTBs ຊະລໍຈັງຫວະຂອງການມີສ່ວນຮ່ວມໃນ GVC. ໃນຊ່ວງຕົ້ນຊຸມປີ 1990, ຄວາມພະຍາຍາມເປີດເສລີການຄ້າ

ໄດ້ສະໜັບສະໜູນການຂະຫຍາຍ GVCs ໂດຍການຫຼຸດອັດຕາພາສີ, ຊຶ່ງ ເຮັດໃຫ້ການຍ້າຍຖານການຜະລິດໄປຕ່າງປະເທດກາຍເປັນຍຸດທະສາດທີ່ນຳສົນໃຈສຳລັບບໍລິສັດຕ່າງປະເທດ. ໃນຂະນະດຽວກັນ, ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ NTBs ໃໝ່ຍັງຂ້ອນຂ້າງຂະຫຍາຍຕົວຊ້າ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ໃນທ້າຍປີ 2000, ການຫຼຸດລົງຂອງອັດຕາພາສີທົ່ວໂລກໂດຍສະເລ່ຍໄດ້ເພີ່ມຂຶ້ນເທື່ອລະກ້າວ, ໃນຂະນະທີ່ຈຳນວນ NTBs ໃຫມ່ເພີ່ມຂຶ້ນຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ. 2) ໃນຊຸມປີທີ່ຜ່ານມາ, ດ້ວຍຂະບວນການຜະລິດ ແລະ ຜະລິດຕະພັນມີການນຳໃຊ້ເຕັກໂນໂລຊີສູງ ສ້າງຄວາມຫຍຸ້ງຍາກສຳລັບ EMEs- ລວມທັງຢູ່ໃນພາກພື້ນອາຊຽນ +3 ທີ່ຍາກຈະເຂົ້າຮ່ວມ GVCs ແລະ ກາຍເປັນການແຂ່ງຂັນທີ່ສູງຂຶ້ນໃນ GVCs. 3) ໃນຊຸມປີທີ່ຜ່ານມາ, ຄວາມເຄັ່ງຕຶງທາງດ້ານການຄ້າທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນເຮັດໃຫ້ມີທ່າອ່ຽງວ່າຜົນກະທົບຈາກພາຍນອກຈະມີການສົ່ງຕໍ່ ແລະ ຂະຫຍາຍຕົວໃນຕ່ອງໂສ້ການສະໜອງທັງໝົດ.

16. ແນວໂນ້ມການຫຼຸດລົງຂອງການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງ GVC ທົ່ວໂລກ ຍັງຄົງມີຢູ່ໃນພາກພື້ນອາຊຽນ +3 ຫຼັງຈາກຊ່ວງເວລາທີ່ມີການຂະຫຍາຍຕົວຢ່າງເຂັ້ມແຂງກ່ອນໜ້ານີ້. ຮູບສະແດງ 3.5 ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າການເຊື່ອມໂຍງຂອງການສະໜອງໄດ້ຫຼຸດລົງສຳລັບອາຊຽນ-4 ແລະຈີນ, ໃນຂະນະທີ່ການເຊື່ອມໂຍງຂອງຄວາມຕ້ອງການໄດ້ເພີ່ມຂຶ້ນເທື່ອລະກ້າວ. ການພັດທະນາເຫຼົ່ານີ້ສາມາດເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງການຍົກລະດັບການຂະຫຍາຍຕົວຂອງຂະແໜງການຜະລິດ ແລະ ການພັດທະນາກຸ່ມການຜະລິດໂດຍຜູ້ສະໜອງພາຍໃນປະເທດ

ຮູບສະແດງ 3.6 ການປ່ຽນແປງໂຄງສ້າງໃນຮູບແບບຕ່າງໆຂອງການສ້າງກິດຈະກຳມູນຄ່າເພີ່ມ: ປະເທດຈີນ

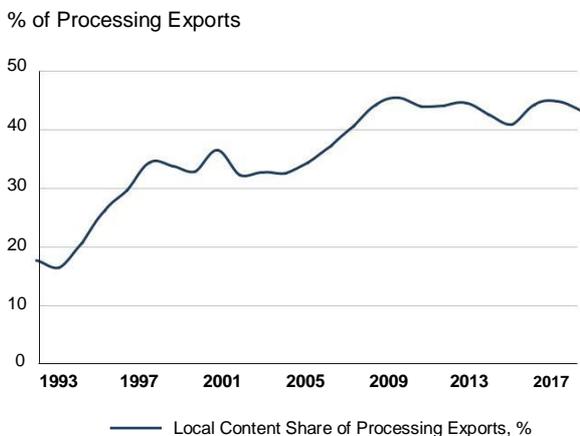

ໝາຍເຫດ: ຂໍ້ມູນແມ່ນຄວາມແຕກຕ່າງລະຫວ່າງການແບ່ງປັນໃນປີ 2015 ແລະ 2011.
ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ບົດລາຍງານການພັດທະນາຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າເພີ່ມໂລກຂອງອົງການການຄ້າໂລກ (2017)

ເຮັດໃຫ້ການລົງທຶນໂດຍກົງຂອງຕ່າງປະເທດຍືນຍົງ. ຕົວຢ່າງເຊັ່ນໃນຊຸມປີ ຜ່ານມາ, MNCs ຈາກບັນດາປະເທດທີ່ກ້າວໜ້າຈາກພາກພື້ນ, ລວມທັງຍີ່ປຸ່ນ ແລະ ສ.ເກົາຫຼີ, ສ້າງພື້ນຖານການຜະລິດໃນບັນດາປະເທດອາຊຽນ +3 ເພື່ອ ສົ່ງອອກ ແລະ ຕອບສະໜອງຄວາມຕ້ອງການພາຍໃນປະເທດທີ່ລົງທຶນ, ແລະ ຊ່ວຍຍົກລະດັບອຸດສາຫະກຳ ແລະ ພັດທະນາຜູ້ສະໜອງພາຍໃນປະເທດ ຊຶ່ງ ເຮັດໃຫ້ຄວາມຕ້ອງການນຳເຂົ້າສິນຄ້າເຄິ່ງສຳເລັດຮູບທີ່ໃຊ້ເຂົ້າໃນການຜະລິດ ຫຼຸດລົງ, ຍ້ອນວ່າປະເທດອາຊຽນ-4 ແລະ ຈີນ ໄດ້ເພີ່ມການນຳໃຊ້ວັດຖຸດິບ ພາຍໃນປະເທດຕົນເອງ.

17. ໃນຕໍ່ໜ້າ, ຄວາມບໍ່ແນ່ນອນທີ່ສຳຄັນອີກປັດໄຈໜຶ່ງຄືການທີ່ປະເທດ ກ້າວໜ້າ ຫຼື ປະເທດຂະໜາດໃຫຍ່ອາດຈະພັດທະນາຂີດຄວາມສາມາດໃນ ການສ້າງຂະບວນການຜະລິດຫຼາຍຂຶ້ນ ແລະ ການໃຫ້ນະໂຍບາຍດ້ານການຄ້າ ຫຼາຍຂຶ້ນໂດຍໃຫ້ຄວາມສຳຄັນຕໍ່ປັດໄຈດ້ານຄວາມໄວໃນການເຂົ້າເຖິງຕະຫຼາດ ຈຳໜ່າຍຫຼາຍກວ່າການຫຼຸດຕົ້ນທຶນຈາກການຜະລິດໃນປະເທດທີ່ມີຕົ້ນທຶນຕ່ຳ. ຈີນເປັນຕົວຢ່າງທີ່ສຳຄັນໃນການນຳໃຊ້ສິນຄ້າເຄິ່ງສຳເລັດຮູບພາຍໃນປະເທດ ແທນທີ່ຈະນຳເຂົ້າສິນຄ້າດັ່ງກ່າວ. ໃນຂະນະທີ່ຫຼັກຖານທີ່ມີຢູ່ແມ່ນຍັງບໍ່ຈະ ແຈ້ງ, ເບິ່ງຄືວ່າການຄ້າ GVC ຂອງຈີນມີການຫຼຸດລົງເລັກໜ້ອຍໃນຊ່ວງໄລຍະ ຫຼາຍປີທີ່ຜ່ານມາ (ຮູບສະແດງ 3.6) (WTO, 2017). ການພັດທະນາດັ່ງ ກ່າວແມ່ນສອດຄ່ອງກັບການພັດທະນາເຕັກໂນໂລຊີການສື່ສານທີ່ຫຼຸດຄ່າໃຊ້ ຈ່າຍໃນການປະສານງານຫຼາຍກວ່າເກົ່າສຳລັບສັດສ່ວນຕະຫຼາດພາຍໃນປະເທດ ຫຼາຍກວ່າສັດສ່ວນຕະຫຼາດຕ່າງປະເທດແລະຄວາມເປັນໄປໄດ້ຂອງການນຳໃຊ້ ເຕັກໂນໂລຊີທີ່ທັນສະໄໝແລະບຸກຄະລາກອນທີ່ມີຄວາມຊຳນານຫຼາຍຂຶ້ນທີ່ມີ ຫຼາຍຂຶ້ນໃນປະເທດເຫຼົ່ານີ້ (Fort, 2014). ແນວໂນ້ມການນຳໃຊ້ວັດຖຸດິບທີ່ ຜະລິດພາຍໃນແທນການນຳເຂົ້າອາດຈະເປັນກໍລະນີໃນອຸດສາຫະກຳການຜະ ລິດຂອງຈີນເຊັ່ນເຄື່ອງຄອມພິວເຕີ, ເຄື່ອງໃຊ້ໄຟຟ້າ, ອຸປະກອນຂະຫຍາຍ, ເຄື່ອງຈັກໄຟຟ້າ ແລະ ອຸປະກອນ (ທະນາຄານໂລກ, April 2016).

ຮູບສະແດງ 3.7 ສັດສ່ວນຂອງການກຳນົດເງື່ອນໄຂໃນການຂະບວນ ການຜະລິດເພື່ອສົ່ງອອກຂອງປະເທດຈີນ

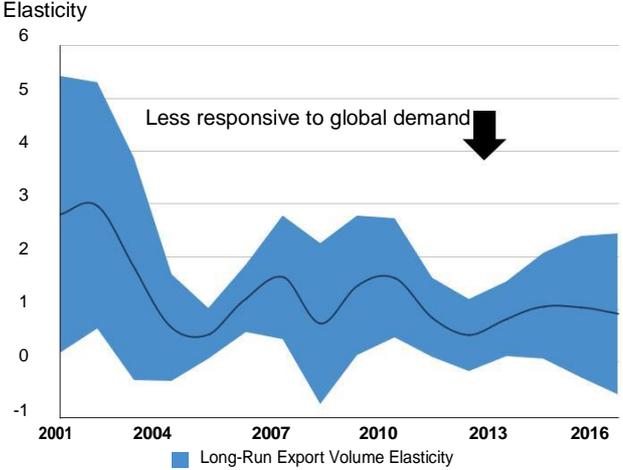
ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ສະຖິຕິອາກອນຂອງຈີນ

18. ປະລິມານການສົ່ງອອກສິນຄ້າແປຮູບທີ່ນຳໃຊ້ວັດຖຸດິບພາຍໃນຂອງ ຈີນເພີ່ມຂຶ້ນຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງໃນທົດສະວັດທີ່ຜ່ານມາ, ໃນໄລຍະເວລາດຽວກັນ ເມື່ອການເຊື່ອມໂຍງການສະໜອງໃນ GVCs ຫຼຸດລົງ (ຮູບສະແດງ 3.7 ແລະ 3.5). ຈາກທັດສະນະຂອງອາຊຽນ-4 ທີ່ເປັນຜູ້ສົ່ງອອກໄປທົ່ວ ໂລກ, ລວມທັງປະເທດຈີນ, ຈາກຫຼັກຖານການຄາດຄະເນ⁴³ ສະແດງໃຫ້ ເຫັນເຖິງການຫຼຸດລົງຂອງຄວາມຍືດຢຸນໃນໄລຍະຍາວຂອງປະລິມານການ ສົ່ງອອກຕໍ່ກັບຄວາມຕ້ອງການຂອງໂລກນັບຕັ້ງແຕ່ຕົ້ນປີ 2000, ຊຶ່ງອາດ ສົ່ງຜົນກະທົບຕໍ່ການຫຼຸດລົງການສົ່ງອອກສິນຄ້າເຄິ່ງສຳເລັດຮູບ ແລະ ວັດ ຖຸດິບຕົ້ນຕໍຂອງອາຊຽນ-4 ໄປຫາຈີນລະຫວ່າງບັນດາປະເທດອື່ນໆ (ຮູບ ສະແດງ 3.8). ການປັບປຸງໂຄງສ້າງໃນປະເທດຈີນ ແລະ ການນຳໃຊ້ວັດ ຖຸດິບຈາກພາຍໃນແມ່ນຈະສືບຕໍ່, ແຕ່ຈະມີຜົນກະທົບທາງລົບຕໍ່ການນຳ ເຂົ້າສິນຄ້າເຄິ່ງສຳເລັດຮູບຈາກພາກພື້ນດ້ວຍການນຳເຂົ້າສິນຄ້າສຳເລັດຮູບ ເພີ່ມຂຶ້ນ, ດັ່ງທີ່ຈະສະເໜີໃນພາກຕໍ່ໄປນີ້.

ສິ່ງທ້າທາຍໃນການປົກປ້ອງທາງການຄ້າອາດຈະໄດ້ຮັບການປ້ອງກັນບາງ ສ່ວນຈາກການຂະຫຍາຍຕົວຂອງຄວາມຕ້ອງການພາຍໃນພາກພື້ນ.

19. ການປົກປ້ອງທາງດ້ານການຄ້າທີ່ສູງຂຶ້ນອາດສົ່ງຜົນຕໍ່ການມີສ່ວນ ຮ່ວມຂອງ GVC ໃນພາກພື້ນ ແລະ ແນວໂນ້ມຂອງຕະຫຼາດແຮງງານ. ໃນຂະນະທີ່ GVC ໄດ້ເຮັດໃຫ້ພາກພື້ນອາຊຽນ +3 ມີຄວາມຍືດຢຸນ ຫຼາຍຂຶ້ນໃນດ້ານຂອງຄວາມສາມາດໃນການແຂ່ງຂັນໃນຖານະທີ່ເປັນພື້ນ ຖານການຜະລິດໃນພາກພື້ນ, ແຕ່ອາດມີການເນັ້ນໜັກເຖິງການສົ່ງຜົນກະ ທົບຈາກພາຍນອກເຊັ່ນ: ການປົກປ້ອງທາງດ້ານການຄ້າ, ຕາມຕ້ອງໄສ້ ການສະໜອງທັງໝົດ. ການປົກປ້ອງການຄ້າທີ່ເກີດຂຶ້ນຈິງ ຫຼື ຄາດວ່າຈະ ເກີດຈະມີຜົນກະທົບຕໍ່ GVCs ໄດ້ 2 ທາງ. 1) ການປົກປ້ອງທາງດ້ານ ການຄ້າເຮັດໃຫ້ນຳເຂົ້າສິນຄ້າເຄິ່ງສຳເລັດຮູບ ແລະ ສິນຄ້າທຶນມີລາຄາແພງ ຂຶ້ນເນື່ອງຈາກອັດຕາພາສີເພີ່ມຂຶ້ນ - ການຫຼຸດນະໂຍບາຍເພື່ອການຜະລິດ

ຮູບສະແດງ 3.8 ຄວາມຍືດຢຸນປະລິມານການສົ່ງອອກຂອງອາຊຽນ-4 (ຄາດຄະເນ, 2001-2016)

ໝາຍເຫດ: ພື້ນທີ່ທາສີສະແດງເຖິງຄວາມເຊື່ອໝັ້ນ 90 %. ການປ່ຽນແປງທີ່ໃຊ້ເວລາຂອງ ຄ່າສຳປະສິດຈະຖືກຄາດຄະເນໃນໄລຍະຕົວຢ່າງ 6 ປີ.
ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ຖານຂໍ້ມູນ TiVA ຂອງ OECD, ຕົວຊີ້ວັດການພັດທະນາໂລກ, ການຄາດ ຄະເນຂອງພະນັກງານ AMRO

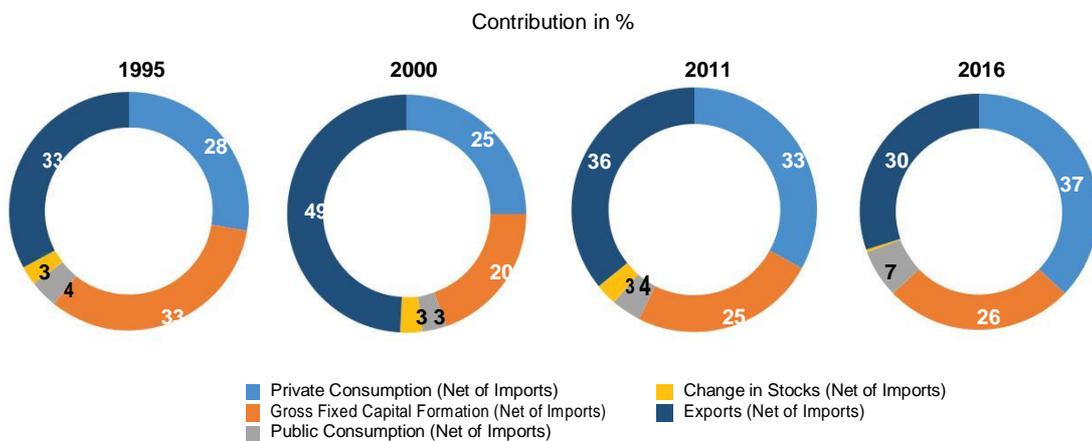
⁴³ ຄວາມຍືດຢຸນປະລິມານການຄ້າໄລຍະຍາວຂອງອາຊຽນ-4 ຕໍ່ GDP ໂລກ ແລະ ລາຄາປຽບທຽບແມ່ນໄດ້ຖືກຄິດໄລ່ພາຍໃຕ້ແບບຈຳລອງ panel error correction model ໃນສົມຜົນ: $\Delta \ln(Export_{i,t}) = \alpha + \beta \ln(Export_{i,t-1}) + \gamma \ln(GlobalGDP_{i,t-1}) + \delta \ln(RelativePrice_{i,t-1}) + \eta \Delta \ln(GlobalGDP_{i,t}) + \theta \Delta \ln(RelativePrice_{i,t}) + \varepsilon_{i,t}$ ຊຶ່ງຄວາມຍືດຢຸນປະລິມານການຄ້າໄລຍະຍາວຂອງອາຊຽນ-4 ຕໍ່ GDP ໂລກ ແລະ ລາຄາປຽບທຽບແມ່ນ $-\gamma/\beta$ and $-\delta/\beta$ ຕາມລຳດັບ. ຂໍ້ມູນຂອງປະເທດມາເລເຊຍ, ໄທ, ອິນໂດເນເຊຍ, ແລະ ຟິລິບ ປິນ, ແຕ່ປີ 1995 ຫາ 2016. ລາຄາສົ່ງອອກປຽບທຽບແມ່ນອັດຕາສ່ວນລາຄາຂອງປະເທດທີ່ສົ່ງອອກຕໍ່ລາຄາສົ່ງອອກຂອງໂລກ

ຢູ່ຕ່າງປະເທດ ຫຼື ເຮັດໃຫ້ເກີດການຜະລິດສິນຄ້າ. 2) ໂດຍການນຳສະເໜີຄວາມບໍ່ແນ່ນອນດ້ານການລົງທຶນຫຼາຍຂຶ້ນ ຫຼື ຄວາມບໍ່ແນ່ນອນດ້ານທຸລະກິດ, ໄພຂົ່ມຂູ່ຕໍ່ການປົກປ້ອງທາງດ້ານການຄ້າຈະເຮັດໃຫ້ນັກລົງທຶນຊະລໍການລົງທຶນ. ນອກຈາກນັ້ນ, ມາດຕະການການຄ້າທີ່ກຳ ນົດເປົ້າໝາຍຢູ່ໃນບາງປະເທດ ຫຼື ເຈລະຈາສັນຍາການຄ້າທີ່ສຳຄັນໃໝ່ຈະສົ່ງຜົນກະທົບຕໍ່ປະເທດອື່ນໆຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງຈາກການເຊື່ອມໂຍງຜ່ານລະບົບຕ່ອງໂສ້ການສະໜອງຢ່າງກວ້າງຂວາງໃນພາກພື້ນ. ການດັດແປງ ການເຊື່ອມໂຍງລະບົບຕ່ອງໂສ້ການສະໜອງທີ່ບໍ່ເປັນລະບົບຈະສົ່ງຜົນກະທົບທາງລົບຕໍ່ການພັດທະນາທາງດ້ານການຄ້າໃນພາກພື້ນໂດຍການກະຈ່າຍຜົນກະທົບຕໍ່ການເຕີບໂຕ ແລະ ການຈ້າງງານໃນປະເທດ.

20 ຄວາມຕ້ອງການຂັ້ນສູດທ້າຍພາຍໃນພາກພື້ນ ແລະ ການດູດຊຶມການສົ່ງອອກໃນພາກພື້ນສາມາດຊ່ວຍຫຼຸດຜົນກະທົບຂອງການປົກປ້ອງທາງ

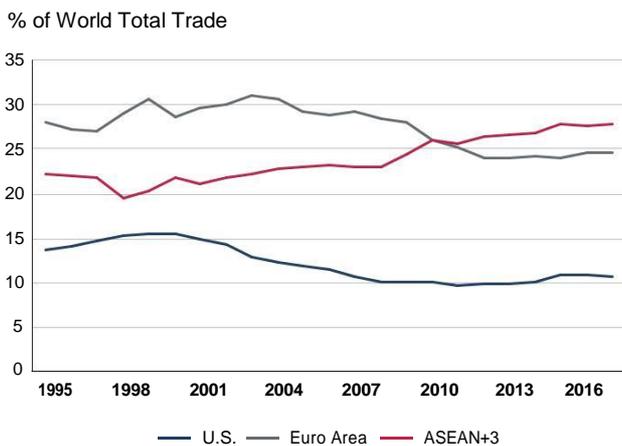
ດ້ານການຄ້າໃນ GVCs ທີ່ເນັ້ນໃສ່ຄວາມຕ້ອງການພາຍນອກຂອງພາກພື້ນ. ຂະບວນການນີ້ໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນແລ້ວໃນທົດສະວັດທີ່ຜ່ານມາ. ຄວາມຕ້ອງການຂອງໂລກຈາກພາຍນອກທີ່ຫຼຸດລົງຫຼັງວິກິດການເງິນໂລກ ແລະ ວິກິດໜີ້ສິນຂອງເອີຣົບໄດ້ບັງຄັບໃຫ້ເສດຖະກິດໃນພາກພື້ນປັບສົມດຸນໃຫ້ການຂັບເຄື່ອນການເຕີບໂຕຂຶ້ນເພື່ອຫຼຸດການເອື້ອຍອີງໃສ່ຄວາມຕ້ອງການສຸດທ້າຍຈາກປະເທດເສດຖະກິດທີ່ກ້າວໜ້າ. ເຖິງແມ່ນວ່າການສົ່ງອອກຍັງສືບຕໍ່ເປັນປັດໄຈຂັບເຄື່ອນທີ່ສຳຄັນຂອງການຂະຫຍາຍຕົວ, ຊຶ່ງການປະກອບສ່ວນດັ່ງກ່າວໄດ້ຫຼຸດລົງ (ຮູບສະແດງ 3.9) ແລະ ພາກພື້ນນີ້ຈະມີການຄວາມຫຼາກຫຼາຍທັນຈາກການສົ່ງອອກແບບດັ້ງເດີມ (ຮູບສະແດງ3.10) ແລະ ການໃຊ້ປະໂຫຍດຈາກຄວາມຕ້ອງການທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນຂອງພາກພື້ນ ແລະ ການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງຊົນຊັ້ນກາງ, ໂດຍສະເພາະໃນປະເທດຈີນ. ຮູບສະແດງ3.11 ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າການສົ່ງອອກທີ່ມີມູນຄ່າເພີ່ມທີ່ມີຄວາມຕ້ອງການຂັ້ນສູດທ້າຍໃນພາກພື້ນໄດ້ເພີ່ມຂຶ້ນເກືອບເຄິ່ງໜຶ່ງຂອງການສົ່ງອອກມູນຄ່າເພີ່ມລວມທັງໝົດໃນປີ 2016.

ຮູບສະແດງ3.9 ການປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການເຕີບໂຕຂອງ GDP ຕາມລາຄາຄົງທີ່:ອາຊຽນ-4 (ວິທີການປັບການນຳເຂົ້າ)

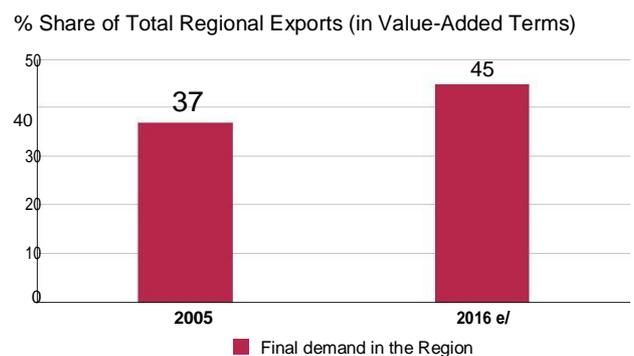
ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ເຈົ້າໜ້າທີ່ລັດ, ການຄາດຄະເນພະນັກງານຂອງ AMRO

ຮູບສະແດງ3.10 ສັດສ່ວນການການຄ້າຂອງອາຊຽນ+3 ໃນການຄ້າໂລກ

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ເຈົ້າໜ້າທີ່ລັດ, ຖານຂໍ້ມູນ IMF DOTS

ຮູບສະແດງ3.11 ສັດສ່ວນມູນຄ່າເພີ່ມຂອງການສົ່ງອອກສິນຄ້າ ທັງໝົດຂອງພາກພື້ນ ໂດຍຄວາມຕ້ອງທາງດ້ານການເງິນຂອງພາກພື້ນ

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ຖານຂໍ້ມູນ TiVA ຂອງ OECD, ການຄາດຄະເນພະນັກງານຂອງ AMRO

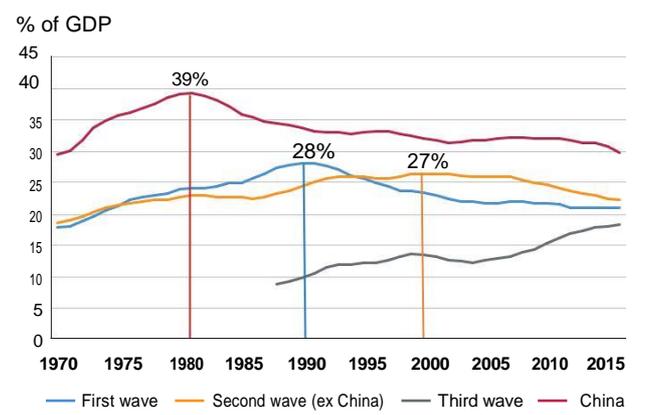
4 ເຕັກໂນໂລຊີ: ດາບສອງຄົມ

ຜົນໄດ້ຮັບຂອງການຈ້າງງານຈາກການຜະລິດເພື່ອການສົ່ງອອກມີທ່າອ່ຽງຫຼຸດລົງ

21 ຍຸດທະສາດການຜະລິດເພື່ອການສົ່ງອອກ ເຖິງຈະຍັງເປັນໂຕຂັບເຄື່ອນການເຕີບໂຕທີ່ສໍາຄັນ, ຫາກມີການກະທົບຈາກການປົກປ້ອງທາງດ້ານການຄ້າໃນໄລຍະສັ້ນ, ແລະ ຄວາມສ່ຽງໃນໄລຍະຍາວຈາກການປ່ຽນແປງຂອງໂຄງສ້າງການຜະລິດ ແລະ ຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າເພີ່ມ, ແລະ ຜົນກະທົບຈາກການນໍາໃຊ້ເຕັກໂນໂລຊີເຂົ້າໃນການຈ້າງງານ. ໃນໄລຍະຫຼາຍປີ, ການປ່ຽນແປງທາງດ້ານເຕັກໂນໂລຊີຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ ແລະ ການປັບລະບົບຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າເພີ່ມໄດ້ເພີ່ມຄວາມເຄັ່ງຕຶງທາງດ້ານເງິນທຶນໃຫ້ແກ່ບັນດາຂະແໜງການຜະລິດຍ່ອຍ ແລະ ເພີ່ມຄວາມຕ້ອງການແຮງງານທັກສະສູງເຂົ້າໃນການຜະລິດ. ສໍາລັບຫຼາຍປະເທດອາຊຽນ +3, ການປະກອບສ່ວນຂອງຂະແໜງການຜະລິດຍ່ອຍເຂົ້າໃນການເຕີບໂຕ ແລະ ການຈ້າງງານແມ່ນມີທ່າອ່ຽງຊະລໍໂຕໃນຫຼາຍປີທີ່ຜ່ານມາ, ແລະ ມີຄວາມທ້າທ້າຍຫຼາຍຂຶ້ນໃນການຮັກສາລະດັບການເຕີບໂຕທີ່ແຂງແຮງໃນຂະນະທີ່ມີການສືບຕໍ່ຍົກລະດັບໃນຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າເພີ່ມ. ໃນຂະນະທີ່ "ກຸ່ມເສດຖະກິດທໍາອິດ" ແລະ "ກຸ່ມເສດຖະກິດທີ 2" ສາມາດຂະຫຍາຍຂະແໜງການຜະລິດເປັນ 25-30% ຂອງ GDP ໃນໄລຍະການພັດທະນາ (ຫ່າງກັນ 2-3 ທົດສະວັດ), ປະເທດ "ກຸ່ມເສດຖະກິດທີ 3" ມີການເຕີບໂຕທາງດ້ານການຜະລິດທີ່ແຂງແຮງ, ມີທ່າອ່ຽງຈະເພີ່ມຂຶ້ນສູງສຸດເຖິງ 15-20% ຂອງ GDP (ຮູບສະແດງ 4.1).

22 ໃນຊ່ວງ 15 ປີ ທີ່ຜ່ານມາ, ບັນດາປະເທດຢູ່ໃນລະດັບການພັດທະນາທີ່ແຕກຕ່າງກັນ, ລະດັບການຂະຫຍາຍຕົວທາງດ້ານການຜະລິດທີ່ປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການຈ້າງງານແມ່ນຕິດພັນກັບລະດັບການປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການເຕີບໂຕທາງດ້ານເສດຖະກິດຊຶ່ງມີຜົນມາຈາກຫຼາຍປັດໃຈເຊັ່ນຂັ້ນຕອນການພັດທະນາເສດຖະກິດ, ການເພີ່ມປະສິດທິພາບຂອງການຜະລິດຂອງແຮງງານ ແລະ ໂດຍລວມແມ່ນການພັດທະນາທາງດ້ານເຕັກໂນໂລຊີສະເພາະດ້ານ. ບັນດາປະເທດ "ກຸ່ມເສດຖະກິດທີ 1" ສາມາດບັນລຸລະດັບການຜະລິດສູງພາຍໃນສະຕະວັດ ແລະ ປະສິດທິ ພາບການຜະລິດໄດ້ຂັບເຄື່ອນຂະແໜງການຜະລິດ - ຊຶ່ງກໍ່ໄດ້ເຄື່ອນຍ້າຍແຮງງານໄປຫາຂະແໜງການບໍລິການ. ບັນດາປະເທດ

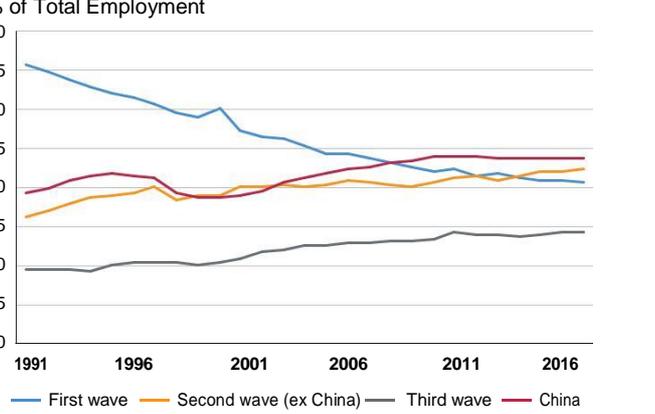
ຮູບສະແດງ 4.1 ສັດສ່ວນຂອງຂະແໜງການຜະລິດໃນ GDP

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ທະນາຄານໂລກ, ການຄິດໄລ່ຂອງພະນັກງານ AMRO

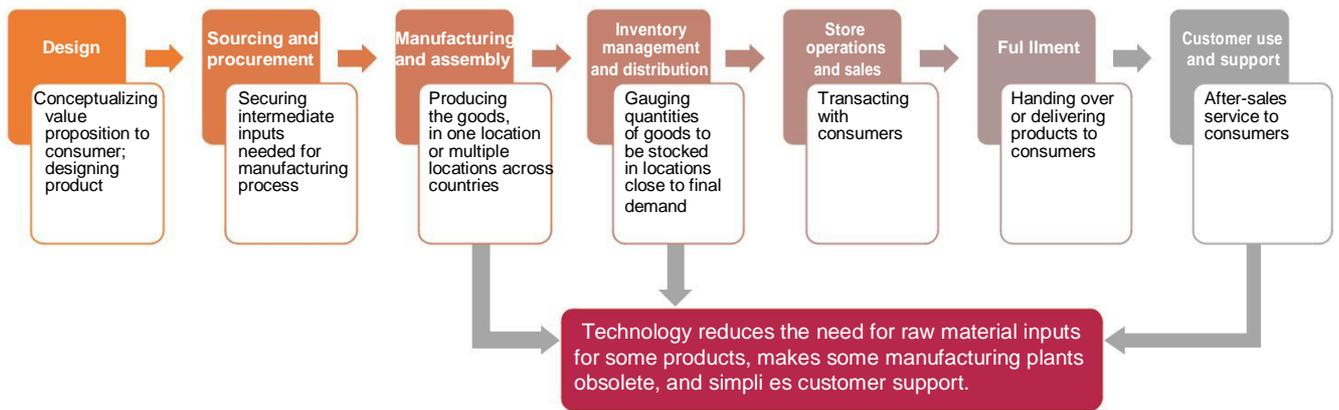
"ກຸ່ມເສດຖະກິດທີ 2" ແລະ "ກຸ່ມເສດຖະກິດທີ 3" ພັດທະນາໄປໃນແນວທາງທີ່ຄ້າຍຄືກັນແລະມີອັດຕາການເຕີບໂຕເສດຖະກິດສູງໃນໄລຍະ 15 ປີຜ່ານມາ, ເຖິງແມ່ນວ່າບັນດາປະເທດດັ່ງກ່າວຈະປະສົບຜົນສໍາເລັດໜ້ອຍກວ່າບັນ ດາປະເທດ "ກຸ່ມເສດຖະກິດທໍາອິດ" ໃນການຍົກສູງປະສິດທິພາບການຜະລິດຂອງແຮງງານ. (ຮູບສະແດງ 4.2). ໃນຂະນະທີ່ "ກຸ່ມເສດຖະກິດທໍາອິດ" ນໍາໃຊ້ຂະແໜງການຜະລິດເພື່ອສ້າງວຽກເຮັດງານທໍາສູງເຖິງ 40% ຂອງການຈ້າງງານທັງໝົດແລະຫຼັງຈາກນັ້ນໄດ້ມີການຂະຫຍາຍຕົວຢ່າງວ່ອງໄວປະມານ 25%, "ກຸ່ມເສດຖະກິດທີ 2" ແລະ "ກຸ່ມເສດຖະກິດທີ 3" ອາດຈະມີຈຸດສູງສຸດຂອງການຈ້າງງານໃນຂະແໜງການຜະລິດໃນລະດັບຕໍ່າ, ໃນຄວາມເປັນຈິງແມ່ນລະດັບໃກ້ຄຽງກັບລະດັບຕໍ່າສຸດຂອງປະເທດ "ກຸ່ມເສດຖະກິດທໍາອິດ". ນອກຈາກນີ້, ການນໍາໃຊ້ເຕັກໂນໂລຊີທີ່ເຮັດໃຫ້ການບໍລິການມີຄວາມຫຼາກຫຼາຍດຶງດູດຜູ້ບໍລິໂພກພາຍໃນປະເທດແລະເພີ່ມການຄ້າຂາຍຫຼາຍຂຶ້ນ, ທັງຈໍາກັດການປະກອບສ່ວນຂອງຂະແໜງການຜະລິດຕໍ່ການເຕີບໂຕ. ໂດຍລວມແລ້ວ, ຄວາມກ້າວໜ້າທາງດ້ານເຕັກໂນໂລຊີແມ່ນພັດທະນາໄປທາງບວກ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍ່ຕາມ, ໃນໄລຍະການຂະຫຍາຍຕົວຢ່າງກວ້າງຂວາງແລະວ່ອງໄວ, ສາມາດນໍາໄປສູ່ການປ່ຽນແປງຂະແໜງການທີ່ສໍາຄັນໃນ GDP ແລະຮູບແບບການຈ້າງງານ, ແລະຈະເຮັດໃຫ້ມີທັງຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດ ແລະ ເສຍຜົນປະໂຫຍດ. ບົດສຶກສາພິເສດຂອງ ອົງການທາງດ້ານການເງິນສົ່ງກະໂປ (MAS) ໃນການປະເມີນຜົນດ້ານເສດຖະກິດມະຫາພາກເດືອນເມສາ 2018 (MAS, 2018) ໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນຄວາມທ້າທາຍທີ່ສໍາຄັນທີ່ເກີດຂຶ້ນຈາກການພັດທະນາດິຈິຕອລ. ສໍາລັບພາກພື້ນອາຊຽນ +3, ການປ່ຽນແປງຂອງຂະແໜງການນີ້ - ທັງດ້ານ GDP ແລະ ການຈ້າງງານ-ໄດ້ເກີດຂຶ້ນກ່ອນປະເທດ "ກຸ່ມເສດຖະກິດທີ 2" ແລະ "ກຸ່ມເສດຖະກິດທີ 3" ແລະ ສາມາດພັດທະນາມາເປັນປະເທດທີ່ມີລາຍໄດ້ສູງແລະກ່ອນທີ່ພວກເຂົາສ້າງພື້ນຖານດ້ານເຕັກໂນໂລຊີ ແລະ ຄວາມສາມາດໃນການພັດທະນາເສດຖະກິດລະດັບສູງ. ທ່າອ່ຽງເຫຼົ່ານີ້ຈະສະທ້ອນໃຫ້ເຫັນປະສົບການຂອງ EMEs

ຮູບສະແດງ 4.2 ສັດສ່ວນການຈ້າງງານຂອງຂະແໜງການຜະລິດ ແລະຂະແໜງ ຊັບພະຍາກອນ

ໜາຍເຫດ: ມີຂໍ້ມູນລວມຂະແໜງການຜະລິດ ແລະ ຂະແໜງການຊັບພະຍາກອນ
ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ທະນາຄານໂລກ

ຮູບສະແດງ 4.3 ຕ້ອງໄລ້ມູນຄ່າເພີ່ມ ແລະ ຜົນກະທົບຂອງເຕັກໂນໂລຊີ

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: Deloitte (2016), AMRO

ໃນພາກພື້ນອື່ນໆ, ແລະ ລັດຖະບານໄດ້ເລີ່ມພັດທະນາຂະແໜງການອື່ນ ເພື່ອສະໜັບສະໜູນການຂະຫຍາຍຕົວແລະການຈ້າງງານ.⁴⁴

23 ໃນຕໍ່ໜ້າ, ການຂະຫຍາຍຕົວຂອງເຕັກໂນໂລຊີທີ່ຫຼາກຫຼາຍຄາດວ່າ ຈະກະທົບຂະແໜງເສດຖະກິດຕ່າງໆ, ເພີ່ມຄວາມທ້າທາຍໃຫ້ແກ່ບັນດາ ປະເທດອາຊຽນ +3 ແລະ ບັນດາປະເທດ "ກຸ່ມທີ 3" ຕ້ອງຮັກສາລະດັບ ການປະກອບສ່ວນຂອງຂະແໜງການຜະລິດໃນການສ້າງວຽກເຮັດງານທຳ ແລະ ຄ່າແຮງງານ ທີ່ສຳຄັນຕໍ່ການຂະຫຍາຍຕົວຂອງເສດຖະກິດ. ໂດຍມີ ການພັດທະນາຫັນເປັນອັດຕະໂນມັດ, ບັນຍາປະດິດ (AI) ແລະ ການ ພິມ 3D ເປັນພຽງບາງຕົວຢ່າງຂອງເຕັກໂນໂລຊີ, ການຜະລິດຈະມີຄວາມ ສະລັບສັບຊ້ອນຂຶ້ນ, ແລະ ຢູ່ລະຫວ່າງແນວຄວາມຄິດແລະການຜະລິດ ເຊັ່ນດຽວກັນກັບການແບ່ງຂັ້ນຕອນຂອງການຜະລິດກໍ່ຈະມີຄວາມບໍ່ຊັດ ເຈນຂຶ້ນ. ເຕັກໂນໂລຊີດິຈິຕອລ, ຄຽງຄູ່ກັບການສ້າງພື້ນຖານໂຄງລ່າງທີ່ ເອື້ອອຳນວຍ, ຈະເຮັດໃຫ້ GVCs ສັ້ນເຂົ້າ (ຮູບສະແດງ 4.3) (Deloitte, 2016.). ຂະແໜງການທີ່ນຳໃຊ້ແຮງງານເປັນຫຼັກຈະຫຼຸດລົງ ໄວກວ່າເກົ່າ ເນື່ອງຈາກການນຳໃຊ້ລະບົບທຸນຍົນ ແລະ AI. ເນື່ອງຈາກ ຄວາມກ້າວໜ້າທາງດ້ານເຕັກໂນໂລຊີຢ່າງວ່ອງໄວ, ໃນລະດັບຄວາມໄວທີ່ ໂຄງລ່າງພື້ນຖານແລະອຸດສາຫະກຳສະໜັບສະໜູນຕ້ອງໄດ້ປັບຕົວເພື່ອ ຊຸກຍູ້ຂະແໜງການຜະລິດໄດ້ຢ່າງທັນການ. ຜົນກະທົບລວມຈະເປັນປະ ໂຫຍດໃຫ້ແກ່ບັນດາປະເທດທີ່ພັດທະນາແລ້ວຫຼາຍກວ່າປະເທດ

EMEs, ໃນທົ່ວໂລກແລະພາຍໃນພາກພື້ນອາຊຽນ +3. ຂະບວນການຜະລິດ ທີ່ກະທັດຫັດໃນການຜະລິດສິນຄ້າຕາມຄວາມຕ້ອງການສະເພາະຂອງລູກຄ້າ ແມ່ນມີຫຼາຍຂຶ້ນ ຊຶ່ງໄດ້ເພີ່ມແຮງຈູງໃຈທາງເສດຖະກິດສຳລັບການແປຮູບການ ຜະລິດ. ບັນດາປະເທດທີ່ພັດທະນາແລ້ວແມ່ນມີແຮງງານທີ່ມີຄວາມຊຳນານ ຫຼາຍ ແລະວິສະວະກອນ ແລະ ທົນທາງກາຍະພາບ, ໂຄງລ່າງພື້ນຖານທີ່ດີກວ່າ ແລະ ການເຊື່ອມຕໍ່ກັບສາກົນແມ່ນເປັນຂໍ້ໄດ້ປຽບທຽບໃສ່ປະເທດ EMEs ທີ່ ມີຊ່ອງຫວ່າງໃນດ້ານດັ່ງກ່າວຫຼາຍກວ່າ. ປະເທດອາຊຽນ +3 "ກຸ່ມທີ 3", ຖ້າ ຫາກບໍ່ມີການກຽມຕົວ, ມີຄວາມສ່ຽງໃນການຖືກ "ລັອກ" ຢູ່ໃນພື້ນຖານການ ສ້າງວຽກເຮັດງານທຳທີ່ມີມູນຄ່າເພີ່ມຕໍ່າຫຼືເປັນຜູ້ສະໜອງສິນຄ້າວັດຖຸດິບທີ່ ຜະລິດຢູ່ຕົ້ນຂອງຕ້ອງໄລ້ GVCs (WTO, 2017).

24 ສອງກໍລະນີສຶກສາຂະແໜງການລົດຍົນ ແລະ TCF ໃນພາກຕໍ່ໄປສະແດງ ໃຫ້ເຫັນການປຽບທຽບປະສິບການຂອງສອງອຸດສາຫະກຳການຜະລິດທີ່ສຳຄັນ ໃນພາກພື້ນແລະຄວາມສຳຄັນຂອງເຕັກໂນໂລຊີໃນການສ້າງຮູບແບບແລະການ ຈ້າງງານໃນອຸດສາຫະກຳເຫຼົ່ານີ້. ມີການແນະນຳວ່າບັນດາປະເທດທີ່ຍັງຫຼັງຫຼັງ ທາງດ້ານການພັດທະນາສີມີແຮງງານແລະຄວາມສາມາດໃນການຮັບເອົາແລະ ນຳໃຊ້ເຕັກໂນໂລຊີໃໝ່ຈະເປັນຜົນກະທົບທີ່ຮ້າຍແຮງທີ່ສຸດຕໍ່ການສົ່ງເສີມການ ເຕີບໂຕແບບຍືນຍົງ ແລະ ການສ້າງຄວາມຍືດຍຸ່ນທົນທານຈາກຜົນກະທົບພາຍ ນອກ.

⁴⁴ ຕົວຢ່າງປະເທດກຳປູເຈຍມີຄວາມຄືບໜ້າຊ້າໃນການສ້າງຄວາມຫຼາກຫຼາຍທາງດ້ານເສດຖະກິດ ຫັນໄປສູ່ການພັດທະນາຂະແໜງການກໍ່ສ້າງ ແລະ ຂະແໜງທ່ອງ ທ່ຽວ, ໃນຂະນະທີ່ ສປປ ລາວ ແລະ ມຽນມາໄດ້ສືບຕໍ່ພັດທະນາຂະແໜງກະສິກຳ ແລະ ຊັບພະຍາກອນ.

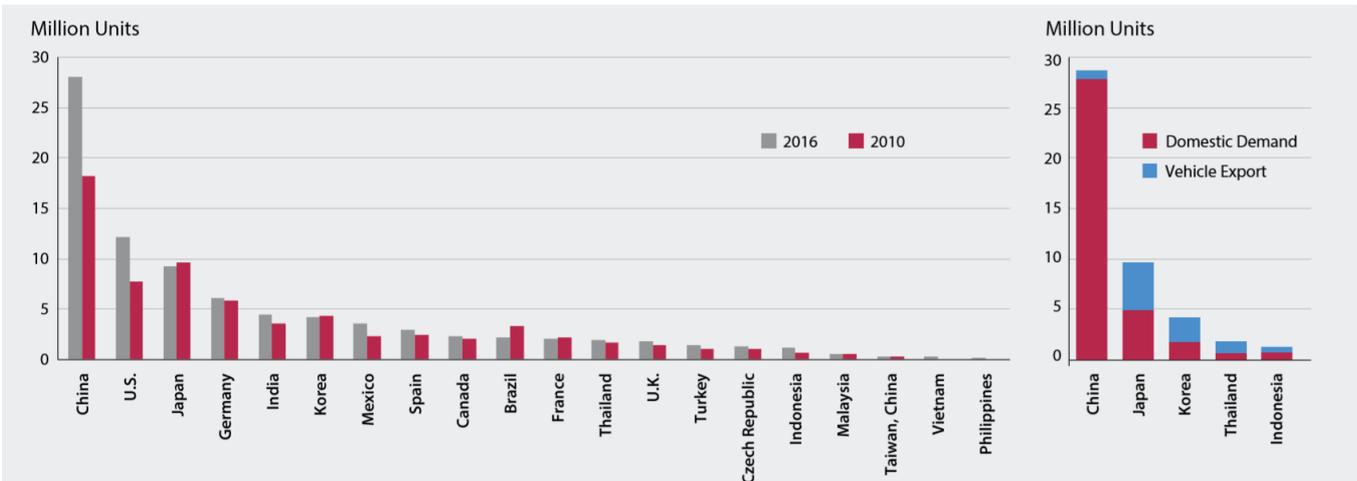
Box G.

ຂະແໜງອຸດສາຫະກຳລົດຍົນ: ເຕັກໂນໂລຊີໃໝ່ມີຜົນຕໍ່ການພັດທະນາຂອງບັນດາປະເທດດ້ອຍພັດທະນາຄືແນວໃດ

ຂະແໜງການລົດຍົນແມ່ນຂະແໜງການໜຶ່ງທີ່ສຳຄັນຕໍ່ກິດຈະກຳເສດຖະກິດ ແລະ ການຈ້າງງານ.

ຂະແໜງຜະລິດລົດຍົນແມ່ນສຳຄັນຕໍ່ການພັດທະນາຂອງພາກພື້ນອາຊຽນ +3. ບັນດາປະເທດອາຊຽນ + 3 ແມ່ນຜູ້ຜະລິດທີ່ສຳຄັນໃນລະດັບໂລກ, ໃນຂະນະດຽວກັນ, ຫຼາຍປະເທດອາຊຽນແມ່ນມີການຜະລິດເພື່ອສະໜອງຄວາມຕ້ອງການພາຍໃນແລະສ້າງວຽກເຮັດງານທຳ. ປະເທດ ຈີນ ແລະ ສ.ເກົາຫຼີ ແມ່ນຜູ້ຜະລິດລົດຍົນໃນ 10 ອັນດັບຂອງຜູ້ຜະລິດໃນທົ່ວໂລກ, ໃນຂະນະດຽວກັນ, ຍັງມີຖານການຜະລິດທີ່ສຳຄັນໃນປະເທດໄທແລະອິນໂດເນເຊຍແລະຜູ້ຜະລິດຂະໜາດນ້ອຍ, ສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນຂາຍພາຍໃນປະເທດ, ສິ່ງຂາຍປະເທດມາເລເຊຍ, ຫວຽດນາມ ແລະ ຟິລິບປິນ (ຮູບສະແດງ G1). ໃນຂະນະທີ່ເກືອບທັງໝົດຂອງການຜະລິດລົດຍົນຂອງຈີນແມ່ນເພື່ອຕອບສະໜອງຄວາມຕ້ອງການພາຍໃນປະເທດ, ຄວາມຈິງຄວາມຕ້ອງການຂອງຈີນປະເທດດຽວກວມເອົາສ່ວນໃຫຍ່ຂອງຄວາມຕ້ອງການຂອງໂລກແລະເກືອບ 1/3 ຂອງການຜະລິດໃນທົ່ວໂລກ, ສະນັ້ນ, ຈຶ່ງຖືໄດ້ວ່າ ຈີນເປັນຜູ້ໜຶ່ງທີ່ມີບົດບາດສູງໃນອຸດສາຫະກຳລົດຍົນໂລກເຖິງແມ່ນວ່າສ່ວນໃຫຍ່ຂອງຍານພາຫະນະ ແມ່ນຜະລິດໂດຍຜູ້ຜະລິດຕ່າງປະເທດທີ່ມີຖານການຜະລິດຢູ່ໃນຈີນ. ສຳລັບປະເທດຍີ່ປຸ່ນ ແລະ ສ.ເກົາຫຼີ, ປະມານເຄິ່ງໜຶ່ງຂອງການຜະລິດແມ່ນເພື່ອສົ່ງອອກ. ນອກຈາກນັ້ນ, ຜູ້ຜະລິດເກົາຫຼີແລະຍີ່ປຸ່ນສ່ວນໃຫຍ່ມີໂຮງງານຜະລິດຢູ່ໃນອາເມລິກາ, ຈີນ ແລະ ບ່ອນ ອື່ນໆເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນຕົ້ນທຶນການຜະລິດ ແລະ ຫຍັບເຂົ້າໃກ້ຕະຫຼາດຈຳໜ່າຍ. ໃນຂະນະທີ່ປະເທດອາຊຽນທີ່ມີເສດຖະກິດນ້ອຍ, ອິນໂດເນເຊຍ ແລະ ມາເລເຊຍຜະລິດລົດຍົນສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນເພື່ອສະໜອງຄວາມຕ້ອງການພາຍໃນປະເທດ, ໃນຂະນະທີ່ປະເທດໄທ, ແມ່ນສູນກາງສຳລັບການຜະລິດລົດຍົນ, ແຕ່ສິ່ງອອກພຽງແຕ່ເຄິ່ງໜຶ່ງຂອງຈຳນວນລົດທີ່ຜະລິດ. ຂະແໜງການລົດຍົນແມ່ນຂະແໜງການທີ່ມີການສ້າງວຽກເຮັດງານທຳຫຼາຍໃນບັນດາປະເທດອາຊຽນທີ່ມີລາຍໄດ້ປານກາງ. ILO ລາຍງານວ່າມີການຈ້າງງານເຖິງ 800,000 ຄົນໃນຂະແໜງລົດຍົນໃນອາຊຽນ, ສ່ວນຫຼາຍແມ່ນຢູ່ໃນປະເທດໄທແລະອິນໂດເນເຊຍ (ຮູບສະແດງ G2).

ຮູບສະແດງ G1. ການຜະລິດໃນຂະແໜງລົດຍົນ

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: www.oica.net

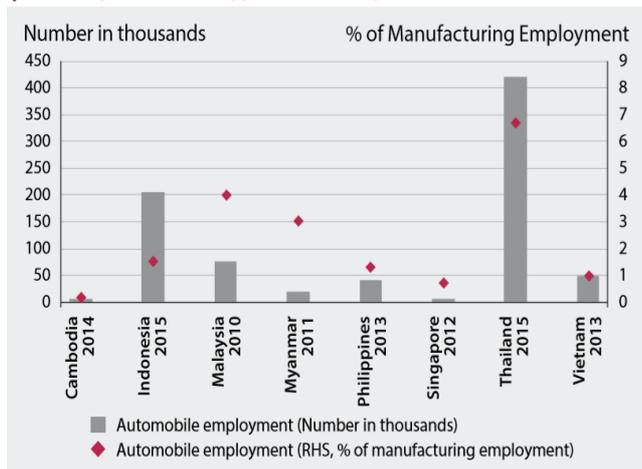
ການນຳໃຊ້ເງິນທຶນເພີ່ມຂຶ້ນແລະການປ່ຽນແປງທາງດ້ານເຕັກໂນໂລຊີຢ່າງວ່ອງໄວມີຄວາມສ່ຽງໜ້ອຍຕໍ່ບັນດາປະເທດທີ່ພັດທະນາແລ້ວ.

ໃນທົ່ວໂລກ, ການຜະລິດລົດຍົນແມ່ນກາຍເປັນການຜະລິດທີ່ໃຊ້ທຶນ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີສູງ. ດັ່ງນັ້ນ, ຂະແໜງການຜະລິດລົດຍົນຈຶ່ງໄດ້ຮັບຜົນກະທົບສູງຈາກການນຳໃຊ້ເຕັກໂນໂລຊີເຊັ່ນ: ຫຸ້ນຍົນອຸດສາຫະກຳ, ການເຊື່ອມຕໍ່ອິນເຕີເນັດ “internet of things” ໃນໂຮງງານ, ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີເຊັ່ນການພິມ 3D. ການນຳໃຊ້ຫຸ້ນຍົນອຸດສາຫະກຳແມ່ນມີຫຼາຍໃນຂະແໜງການຂົນສົ່ງແລະຂະແໜງການຜະລິດລົດຍົນ. ສະຫະພັນຫຸ້ນຍົນສາກົນຄາດຄະເນວ່າຂະແໜງການຜະລິດລົດຍົນແມ່ນນຳໜ້າໂດຍ ສ.ເກົາຫຼີ ໂດຍສະເພາະອຸດສາຫະກຳຫຸ້ນຍົນ, ຕໍ່ມາແມ່ນສະຫະລັດສະຫະລັດອາເມລິກາ ແລະ ຍີ່ປຸ່ນ. ປະເທດຈີນຍັງຢູ່ໃນລະດັບຕາມຫຼັງໝູ່, ແຕ່ວ່າມີການຂະຫຍາຍຕົວນຳມາຢ່າງວ່ອງໄວ (ຮູບສະແດງ G3). ໃນຂະນະດຽວກັນ, ຍັງມີການພັດທະນາກ່ຽວກັບອຸປະກອນທີ່ນຳໃຊ້ໃນການຜະລິດ, ຊຶ່ງມີທ່າອ່ຽງທີ່ຈະພັດທະນາໄປສູ່ວັດສະດຸທີ່ມີນ້ຳໜັກເບົາເພື່ອປັບປຸງປະສິດທິພາບການນຳໃຊ້ພະລັງ ງານເຊື່ອໄຟທີ່ຕິດພັນກັບຂະບວນການຜະລິດທີ່ສັບຊ້ອນຂຶ້ນ. ລັກສະນະຂອງລົດ ຍົນທີ່ຜະລິດກໍ່ມີການປ່ຽນແປງ. ຍານພາຫະນະແມ່ນມີຄວາມສັບຊ້ອນຂຶ້ນ ແລະ ທັນສະໄໝ- ມີຫຼາຍລັກສະນະແລະນຳໃຊ້ເຕັກໂນໂລຊີດິຈິຕອລຫຼາຍຂຶ້ນ.

ການປ່ຽນແປງລັກສະນະຂອງເຕັກໂນໂລຊີໃນຂະແໜງລົດຍົນແມ່ນມີຜົນກະທົບຕໍ່ກັບບັນດາປະເທດດ້ອຍພັດທະນາ ທີ່ມີທ່າແຮງດ້ານແຮງງານລາຄາຖືກຊຶ່ງເປັນຂໍ້ໄດ້ປຽບພື້ນຖານ ຫຼື ປັດໄຈທາງດ້ານມູນຄ່າ. ຮູບແບບທຸລະກິດທີ່ໄດ້ພັດທະນາໃນໄລຍະທົດສະວັດຜ່ານມາແມ່ນສຳລັບການຄົ້ນຄວ້າແລະການພັດທະນາ (R & D) ແລະ ຮູບແບບການເຮັດວຽກ

ໝາຍເຫດ: ບັນດາປະເທດ 3 ປະເທດ (ຂໍ້ມູນເປັນຂອງ ພະຈິກ 2017), ປະເທດອິນໂດເນເຊຍ 2016, ປະເທດໄທ 2014
ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: www.oica.net, www.indonesia-investments.com, ຄະນະກຳມະການລົງທຶນແຫ່ງປະເທດໄທ

ຮູບສະແດງ G2. ການຈ້າງງານໃນຂະແໜງຜະລິດລົດຍົນ

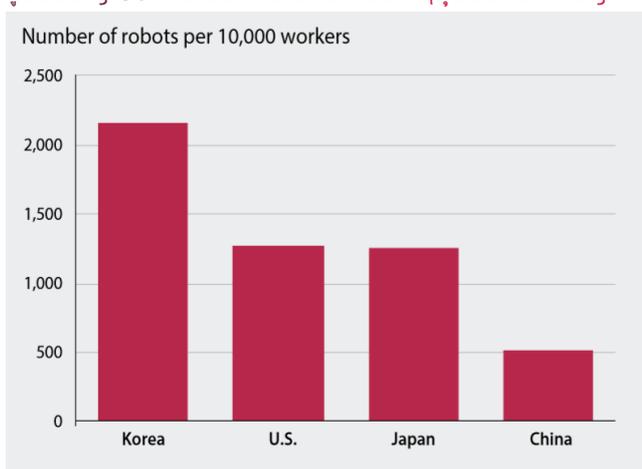
ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ILO

ທີ່ຈະດຳເນີນໃນປະເທດພັດທະນາແລ້ວ, ໃນຂະນະທີ່ຮູບແບບການຜະລິດທີ່ໃຊ້ແຮງງານຫຼາຍແມ່ນດຳເນີນໃນປະເທດທີ່ມີຕົ້ນທຶນການຜະລິດຕໍ່າ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ທະນາຄານໂລກເຫັນວ່າການນຳໃຊ້ຫຸ່ນຍົນເຂົ້າໃນການຜະລິດແມ່ນສ້າງໄພຂົ່ມຂູ່ຕໍ່ບັນດາຖານການຜະລິດທີ່ມີການນຳໃຊ້ແຮງງານຫຼາຍໃນປະເທດຕົ້ນທຶນການຜະລິດຕໍ່າ ເນື່ອງຈາກວ່າລົດຍົນ, ເຄື່ອງໃຊ້ໄຟຟ້າແລະເຄື່ອງຈັກໜັກ ແມ່ນອຸດສາຫະກຳທີ່ເນັ້ນລະບົບນິເວດຫຼາຍ ຊຶ່ງຕ້ອງມີການປະສານງານຢ່າງໃກ້ຊິດກັບກຸ່ມຜູ້ສະໜອງສິນຄ້າທີ່ສາມາດຈັດສົ່ງອົງປະກອບແລະການບໍລິການໄດ້ທັນເວລາ. ສະນັ້ນ, ການພັດທະນາເຫຼົ່ານີ້ຈະສົ່ງຜົນກະທົບໜ້ອຍຕໍ່ກັບບັນດາປະເທດພັດທະນາແລ້ວໃນສອງດ້ານ. ດ້ານທຳອິດ, ການຫຼຸດຜ່ອນວຽກເຮັດງານທຳໃນຂະແໜງຜະລິດລົດຍົນ; ແລະ ດ້ານທີສອງ, ເພີ່ມຄວາມສ່ຽງຕໍ່ການເຄື່ອນຍ້າຍກິດຈະກຳການຜະລິດໄປບັນດາປະເທດທີ່ກ້າວໜ້າຫຼືໃກ້ກັບຕະຫຼາດຈຳໜ່າຍທີ່ມີຄວາມຕ້ອງການສູງສຸດ.

ບັນດາປະເທດອາຊຽນ +3 "ກຸ່ມເສດຖະກິດທຳອິດ" ແມ່ນຢູ່ໃນສະຖານະພາບທີ່ດີ, ແຕ່ບັນດາປະເທດອາຊຽນຄວນເພີ່ມປະສິດທິພາບການຜະລິດ.

ປະເທດຈີນ, ຍີ່ປຸ່ນ ແລະ ສ.ເກົາຫຼີ ແມ່ນຢູ່ໃນສະຖານະການຂ້ອນຂ້າງດີ, ເນື່ອງຈາກວ່າບັນດາປະເທດເຫຼົ່ານີ້ມີຄວາມສາມາດທີ່ຈະດຳເນີນການຜະລິດທີ່ທັນສະໄໝແລະມີຄວາມສັບຊ້ອນຊຶ່ງເປັນການຜະລິດທີ່ໃຊ້ທຶນຫຼາຍແລະດຳເນີນທຸລະກິດຂະໜາດໃຫຍ່. ຮູບແບບເຕັກໂນໂລຊີ ແລະ ທຸລະກິດໃໝ່ອາດຈະສ້າງບັນຫາໃຫຍ່ສຳລັບບັນດາຜູ້ຜະລິດໃນອາຊຽນ, ເຊັ່ນ ອິນໂດເນເຊຍ, ມາເລເຊຍ, ຟີລິບປິນ ແລະ ຫວຽດນາມ ແລະ ປະເທດໄທໃນລະດັບໜ້ອຍລົງ. ການຜະລິດຂອງປະເທດເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນມີຂະໜາດນ້ອຍກວ່າ, ແລະ ດັ່ງນັ້ນຄ່າໃຊ້ຈ່າຍໃນການຜະລິດຈຳນວນໜ້ອຍຈະສູງກວ່າ. ສິ່ງທີ່ສຳຄັນກວ່ານັ້ນ, ຄວາມສາມາດໃນການແຂ່ງຂັນຂອງປະເທດເຫຼົ່ານີ້ໃນຕະຫຼາດພາຍໃນສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນອີງໃສ່ຕົ້ນທຶນແຮງງານພາຍໃນທີ່ຕໍ່າແລະອັດຕາພາສີການນຳເຂົ້າລົດຍົນທີ່ສູງ.

ຮູບສະແດງ G3. ຄວາມໜ້າແໜ້ນໃນການນຳໃຊ້ຫຸ່ນຍົນໃນຂະແໜງລົດຍົນ

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: IFR World Robotics 2017

ໃນຂະນະທີ່ຂະແໜງການຜະລິດລົດຍົນຍັງສືບຕໍ່ຂະຫຍາຍຕົວໄປສູ່ການພັດທະນາພາຫະນະປະເພດໃໝ່ (ໄຟຟ້າ, ແລະ ໃນອານາຄົດ, ພາຫະນະທີ່ຍັງຄັບແບບອັດຕະໂນມັດ), ຜູ້ຜະລິດອາຊຽນຈະຕ້ອງປັບປຸງຄວາມອາດສາມາດແລະປະສິດທິພາບທາງດ້ານເຕັກໂນໂລຊີແລະບຸກຄະລາກອນເພື່ອຮັກສາຄວາມສາມາດໃນການແຂ່ງຂັນ. OEMs (ຜູ້ຜະລິດອຸປະກອນຕົ້ນສະບັບ) ເຊັ່ນ: ໂຕໂຍຕ້າ ຫຼື ຮຸນໄດ ແມ່ນຢູ່ພາຍໃຕ້ຄວາມກົດດັນໃນການຍົກລະດັບຮູບແບບການຜະລິດຂອງພວກເຂົາເພື່ອຜະລິດລົດທີ່ມີເຕັກໂນໂລຊີທັນສະໄໝຂຶ້ນກວ່າເກົ່າ. ໃນຈຸດນີ້ຈະຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີການລົງທຶນເພີ່ມຂຶ້ນທາງດ້ານເງິນທຶນໃໝ່ ແລະ ການສ້າງທັກສະຄວາມສາມາດໃໝ່ເຊັ່ນ: ການວິເຄາະແລະວິສະວະກຳຂັ້ນສູງ.⁴⁵ ໃນຕໍ່ໜ້າ, ພາກອຸດສາຫະກຳແມ່ນມີຄວາມເຫັນກົງກັນ, ລວມທັງຜົນການສຶກສາຂອງທະນາຄານໂລກ ແລະ ILO ເຫັນວ່າລະບົບອັດຕະໂນມັດແລະເຕັກໂນໂລຊີທີ່ພັດທະນາຂຶ້ນໃໝ່ອື່ນໆ ອາດຈະເຮັດໃຫ້ມີການປ່ຽນແປງສຳຄັນໃນຂະແໜງລົດຍົນທົ່ວໂລກ. ການພັດທະນາຮູບແບບການຜະລິດທີ່ມີຄວາມທັນສະໄໝແລະນຳໃຊ້ທຶນຫຼາຍຂຶ້ນຈະຈຳກັດການສ້າງວຽກເຮັດງານທຳແລະສ້າງຄວາມຕ້ອງການໃໝ່ທາງດ້ານຄຸນນະພາບຂອງແຮງງານ ແລະ ຄວາມສາມາດໃນການຜະລິດຂອງບໍລິສັດ. ປັດໄຈເຫຼົ່ານີ້ບວກກັບຄວາມສຳຄັນທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນຂອງການລວມກຸ່ມ ແລະ ໄລຍະຫ່າງໃນການເຂົ້າເຖິງລູກຄ້າ ແລະ ໂຄງລ່າງພື້ນຖານການຂົນສົ່ງກໍ່ຈະມີຜົນກະທົບຕໍ່ລັກສະນະຂອງ GVCs ໃນຂະແໜງການດັ່ງກ່າວ, ເພີ່ມທ່າອ່ຽງການຜະລິດທີ່ມີຫຼາຍຂຶ້ນກວ່າເກົ່າ. ຜູ້ຜະລິດອາຊຽນຈະຕ້ອງປັບປຸງຄວາມສາມາດຂອງຕົນທາງດ້ານເຕັກໂນໂລຊີແລະຊັບພະຍາກອນມະນຸດເພື່ອໃຫ້ສາມາດແຂ່ງຂັນໄດ້.

⁴⁵ ກໍລະນີເກີດຂຶ້ນໃນບາງປະເທດ. ຕົວຢ່າງ, ປະເທດໄທແມ່ນໜຶ່ງໃນປະເທດຜູ້ຊື້ທີ່ໃຫຍ່ທີ່ສຸດໃນອຸດສາຫະກຳຫຸ່ນຍົນ, ແລະ ກຳລັງມີແຜນທີ່ຈະສ້າງຄວາມສາມາດໃນການຜະລິດລົດໄຟຟ້າ.

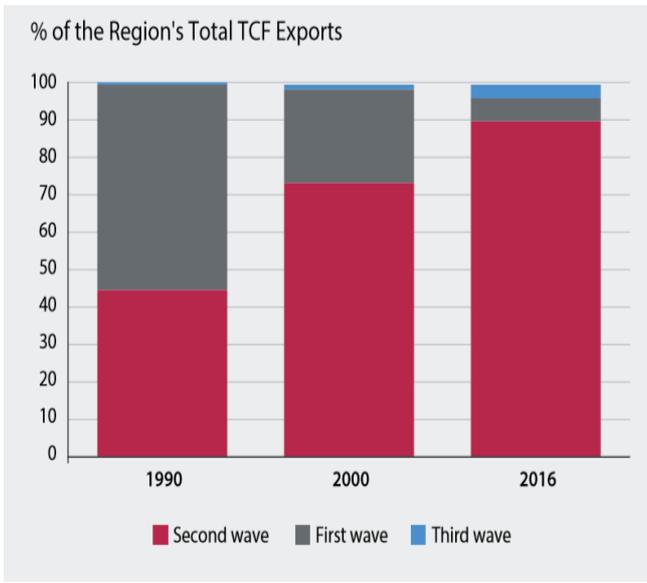
Box H.

ຂະແໜງການຜະລິດແຜ່ນແພ, ເສື້ອຜ້າ ແລະ ເກີບ (TCF): ຄວາມສໍາຄັນຂອງຂະແໜງດັ່ງກ່າວທີ່ເປັນໂຕຂັບເຄື່ອນສໍາລັບປະເທດກໍາລັງພັດທະນາ ແລະ ເປັນໂອກາດສໍາລັບການຍົກລະດັບຄວາມອາດສາມາດ

ຂະແໜງການ TCF ແມ່ນເຄື່ອງຈັກໃນການຂັບເຄື່ອນເສດຖະກິດທີ່ສໍາຄັນຂອງບັນດາປະເທດອາຊຽນ + 3.

ຂະແໜງການ TCF ໄດ້ເປັນໂຕຂັບເຄື່ອນການພັດທະນາເສດຖະກິດທີ່ສໍາຄັນສໍາລັບບັນດາປະເທດກໍາລັງພັດທະນາ, ລວມທັງບັນດາປະເທດອາຊຽນ +3, ສ້າງວຽກເຮັດງານທຳແລະເປີດໂອກາດໃຫ້ມີການຍົກລະດັບທາງດ້ານທັກສະແລະລາຍໄດ້. ການຜະລິດພາຍໃນພາກພື້ນສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນມາຈາກປະເທດ “ກຸ່ມທີ 2” ແລະ “ກຸ່ມທີ 3” (ຮູບສະແດງ H1). ປະເທດຈີນແມ່ນຜູ້ສົ່ງອອກ TCF ທີ່ໃຫຍ່ທີ່ສຸດໃນພາກພື້ນອາຊຽນ +3, ຊຶ່ງສົ່ງອອກຫຼາຍກວ່າ 320 ຕື້ໂດລາສະຫະລັດອາເມລິກາໃນປີ 2017 (ລວມທັງການຜະລິດຂະໜາດໃຫຍ່ເພື່ອການບໍລິໂພກພາຍໃນ). ຫວຽດນາມຢູ່ໃນອັນດັບສອງ ອີງຕາມປະລິມານການສົ່ງອອກ (40 ຕື້ໂດລາໃນປີ 2016), ແຕ່ຂະແໜງການດັ່ງກ່າວກວມເອົາປະມານ 30% ຂອງການສົ່ງອອກສິນຄ້າທັງໝົດຂອງປະເທດ. ໃນການປຽບທຽບ, ການສົ່ງອອກ TCF ຂອງກຳປູເຈຍແມ່ນໜ້ອຍກວ່າໃນຕົວຈິງ, ປະມານ 10 ຕື້ໂດລາສະຫະລັດອາເມລິກາ, ແຕ່ກວມເອົາ 90% ຂອງການສົ່ງອອກຜະລິດຕະພັນໃນຂະແໜງການຜະລິດ.⁴⁶ ດ້ານການຈ້າງງານ, ILO ຄາດວ່າ TCF ມີການຈ້າງງານກວມເອົາຫຼາຍກວ່າ 9 ລ້ານວຽກໃນອາຊຽນ, ຂະແໜງການດັ່ງກ່າວມີການຈ້າງງານຫຼາຍກວ່າ 3,5 ລ້ານຄົນໃນອິນໂດເນເຊຍ, ຫຼາຍກວ່າ 2,5 ລ້ານຄົນໃນປະເທດຫວຽດນາມ ແລະ 605.000 ຄົນໃນກຳປູເຈຍ.

ຮູບສະແດງ H1 ການສົ່ງອອກຂອງຂະແໜງການຜະລິດແຜ່ນແພ, ເສື້ອຜ້າ ແລະ ເກີບ (TCF): ພາກພື້ນອາຊຽນ +3

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: World Integrated Trade System, World Bank, ການຄິດໄລ່ AMRO

ເຕັກໂນໂລຊີໃໝ່, ຄຽງຄູ່ກັບການປ່ຽນແປງດ້ານຄວາມຕ້ອງການຂອງຜູ້ບໍລິໂພກ, ກະຕຸ້ນໃຫ້ເກີດຮູບແບບການຜະລິດທີ່ມີຕົ້ນທຶນຕໍ່າ.

ຄວາມຫຼາກຫຼາຍຂອງເຕັກໂນໂລຊີ, ຄຽງຄູ່ກັບການປ່ຽນແປງທາງດ້ານຄວາມຕ້ອງການຂອງຜູ້ບໍລິໂພກ, ໄດ້ສ້າງຄວາມກົດດັນຕໍ່ຮູບແບບການຜະລິດ TCF ທີ່ມີຕົ້ນທຶນຕໍ່າໃນບັນດາປະເທດອາຊຽນ +3. ຕົວຢ່າງ: ການຕັດດ້ວຍລະບົບອັດຕະໂນມັດ, ເຄື່ອງຫຍິບຫຸ່ນຍົນ, ການພິມເກີບ 3D, ເຊັ່ນດຽວກັນກັບການປ່ຽນແປງຄ່ານິຍົມທີ່ຕິດພັນກັບດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມຂອງການຜະລິດເຄື່ອງນຸ່ງຫົ່ມແລະການຜະລິດສະເພາະປະລິມານຫຼາຍ. ໃນບາງພາກສ່ວນຂອງຂະແໜງການ TCF, "ກະແສຄວາມນິຍົມທີ່ປ່ຽນແປງໄວ" ແລະ ຄວາມໄວໃນການສິ່ງໄປທາດຫຼາດຈຳໜ່າຍແມ່ນກາຍເປັນປັດໄຈທີ່ສໍາຄັນ.

ໃນປະຈຸບັນ, ມີຂໍ້ຈຳກັດດ້ານຂອບເຂດທີ່ຂະແໜງ TCF ສາມາດຫັນເປັນອັດຕະໂນມັດຫຼືນຳໃຊ້ເຕັກໂນໂລຊີ (ເນື່ອງຈາກຂໍ້ຈຳກັດດ້ານເຕັກໂນໂລຊີແລະສິ່ງຈູງໃຈທາງດ້ານເສດຖະກິດ) ແລະ ມີໂອກາດສໍາລັບບັນດາປະເທດທີ່ມີແຮງງານທັກສະຕໍ່າ ແລະ ຄວາມພ້ອມທາງດ້ານເຕັກໂນໂລຊີຕໍ່າ. ສຸດທ້າຍ, ການກ້າວເຂົ້າສູ່ລະບົບອຸດສາຫະກຳຫຸ່ນຍົນສໍາລັບ TCF ແມ່ນຢູ່ໃນລະດັບຕໍ່າສຸດທຽບໃສ່ຂະແໜງອຸດສາຫະກຳການຜະລິດອື່ນ ອີງຕາມຂໍ້ມູນຂອງທະນາຄານໂລກ (2018),⁴⁷ ຢູ່ໃນລະດັບຕໍ່າກວ່າ 0,1 ຫຸ່ນຍົນຕໍ່ 1,000 ຄົນຕໍ່ປີທຽບກັບປະມານ 50 ຫຸ່ນຍົນຕໍ່ 1,000 ຄົນໃນຂະແໜງລົດຍົນ. ການຫັນເປັນອັດຕະໂນມັດຍັງຢູ່ໃນໄລຍະເລີ່ມຕົ້ນແລະບາງການປະຕິບັດຍັງຢູ່ໃນຂັ້ນພື້ນຖານ (ຕົວຢ່າງເຊັ່ນການມັດສາຍເກີບ, ຍັງຕ້ອງການແຮງງານຄົນ).

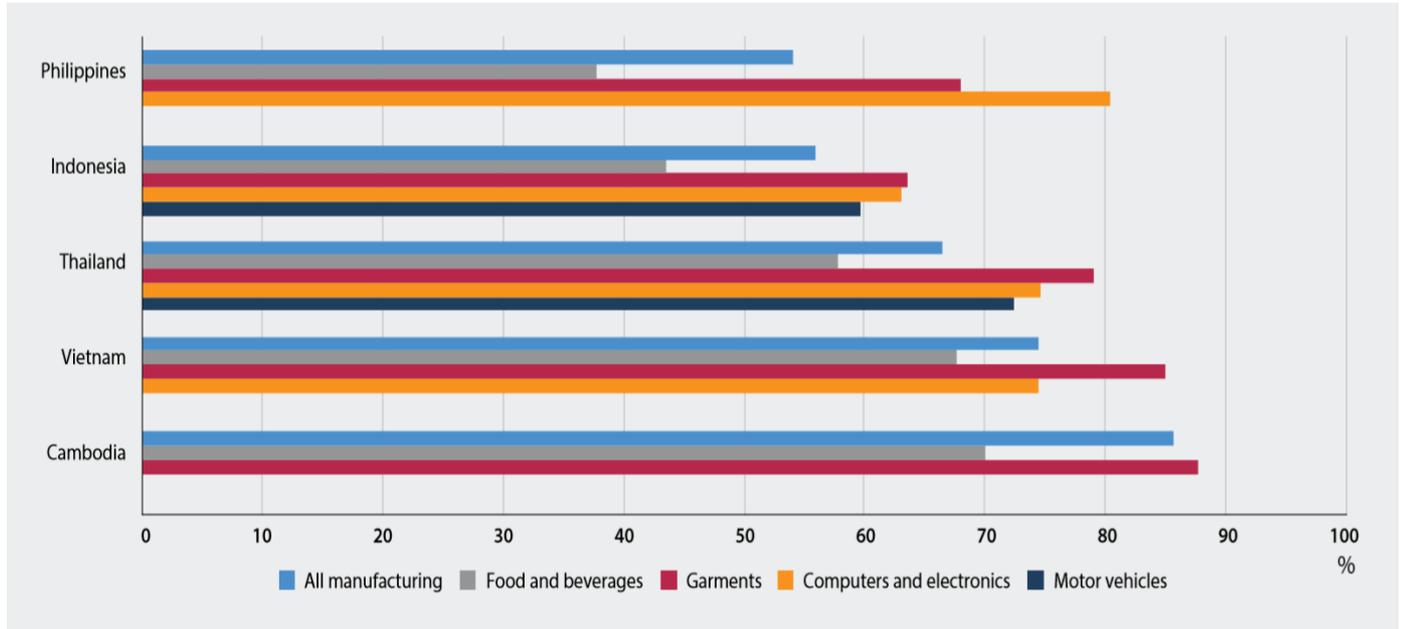
ຢ່າງໃດກໍ່ຕາມ, ຍັງມີຄວາມກັງວົນວ່າເຕັກໂນໂລຊີໃໝ່ຈະມີຜົນກະທົບຕໍ່ຂະແໜງການ TCF ຊຶ່ງອາດຈະກະທົບຍຸດທະສາດຂອງບັນດາປະເທດດ້ອຍພັດທະນາ “ກຸ່ມທີ 3” ໃນການສະໜອງທ່າແຮງທາງດ້ານແຮງງານລາຄາຖືກ, ຄ່ອຍໆພັດທະນາທັກສະຂອງແຮງງານ, ແລະ ສ້າງຄວາມຫຼາກຫຼາຍໃນພັດທະນາພື້ນຖານເສດຖະກິດ. ຕົວຢ່າງເຊັ່ນ, ອາດມີການນຳໃຊ້ເຄື່ອງຈັກຕັດວັດຖຸແທນແຮງງານຄົນເຊັ່ນດຽວກັນອາດມີການນຳໃຊ້ເຕັກໂນໂລຊີເຂົ້າໃນຂະບວນການຕັດຫຍິບແບບອັດຕະໂນມັດ. ປະເທດຈີນໄດ້ມີການລົງທຶນຈຳນວນຫຼາຍເຂົ້າໃນການພັດທະນາລະບົບອັດຕະໂນມັດເພື່ອຮັບມືກັບຄວາມກົດດັນທາງດ້ານຕົ້ນທຶນທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນແລະການຍ້າຍຖານການຜະລິດສິນຄ້າ TCF ຈາກປະເທດຈີນໄປຢູ່ປະເທດທີ່ມີຕົ້ນທຶນການຜະລິດຕໍ່າໃນພາກພື້ນອາຊຽນ +3 ອາດຈະໜ້ອຍລົງໃນອະນາຄົດຖ້າທຽບກັບໄລຍະທີ່ຜ່ານມາ. ອີງຕາມການຄາດຄະເນຂອງ ILO, ການຫັນເປັນອັດຕະໂນມັດຈະສົ່ງຜົນກະທົບຕໍ່ການຂະຫຍາຍຕົວຂອງຜູ້ເຮັດວຽກໃນຂະແໜງ TCF ໃນຫຼາຍປະເທດອາຊຽນ, ສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນກຳປູເຈຍ (ຮູບສະແດງ H2). ຍິ່ງໄປກວ່ານັ້ນ, ການປ່ຽນແປງທາງດ້ານຮູບແບບ

⁴⁶ ພາຍນອກຂອງປະເທດຫວຽດນາມ, ກຳປູເຈຍ, ແລະ ຈີນ, ການສົ່ງອອກຂະແໜງ TCF ຂອງປະເທດອາຊຽນ +3 ຈະມີການເພີ່ມຂຶ້ນຢ່າງເຂັ້ມແຂງ - ສະແດງໃຫ້ເຫັນຄວາມສໍາຄັນຂອງຂະແໜງການ TCF ທີ່ເປັນໂຕຂັບເຄື່ອນການເຕີບໂຕທາງດ້ານເສດຖະກິດ.
⁴⁷ ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ບັນຫາໃນການເຮັດ? ອະນາຄົດຂອງການພັດທະນາທີ່ນຳໄປສູ່ການຜະລິດ, World Bank, 2018

ທຸລະກິດຂອງ ບໍລິສັດ TCF ໃນປະເທດທີ່ພັດທະນາແລ້ວມີທ່າອ່ຽງຫຼຸດຈຳນວນການຜະລິດທີ່ຢູ່ໃນບັນດາປະເທດທີ່ມີຕົ້ນທຶນການຜະລິດຕໍ່າ.⁴⁸ ເຊັ່ນດຽວກັນກັບຂະແໜງອື່ນໆ, ເຕັກນິກການຜະລິດແບບອັດຕະໂນມັດເພີ່ມຂຶ້ນແລະຄວາມສຳຄັນຂອງຄວາມໄວໃນການເຂົ້າສູ່ຕະຫຼາດຈຳໜ່າຍຫຼຸດຄວາມໜ້າສົນໃຈຂອງສະຖານທີ່ຜະລິດທີ່ມີຕົ້ນທຶນຕໍ່າ, ແຕ່ມີທີ່ຕັ້ງຢູ່ໄກຈາກຕະຫຼາດຈຳໜ່າຍ. ເຕັກໂນໂລຊີເຫຼົ່ານີ້ຈະຊ່ວຍຫຼຸດການປະກອບສ່ວນຂອງຂະແໜງ TCF ໃນບັນດາປະເທດເສດຖະກິດເກີດໃໝ່, ລວມ

ທັງພາກພື້ນອາຊຽນ +3. ປັດໄຈນີ້ຈະຫຼຸດປະສິດທິພາບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຍຸດທະສາດຂອງປະເທດປະເທດອາຊຽນ + 3 "ກຸ່ມທີສາມ" ໃນການນຳໃຊ້ຂະແໜງການ TCF ເພື່ອດຶງດູດການລົງທຶນຕ່າງປະເທດ, ສ້າງວຽກເຮັດງານທຳແລະການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງຄ່າແຮງງານ ແລະ ການເພີ່ມຂຶ້ນທາງດ້ານທັກສະຂອງແຮງງານ. ການລົງທຶນຕ່າງປະເທດ, ສ້າງວຽກເຮັດງານທຳ ແລະ ການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງຄ່າແຮງງານ ແລະ ການເພີ່ມຂຶ້ນທາງດ້ານທັກສະຂອງແຮງງານ.

ຮູບສະແດງ H2. ອັດຕາສ່ວນການຈ້າງງານຂອງຂະແໜງ TCF ທີ່ມີຄວາມສ່ຽງຈາກການຫັນເປັນອັດຕະໂນມັດ: ບັນດາປະເທດອາຊຽນ +3 ທີ່ຖືກເລືອກ

ໝາຍເຫດ: ILO ໄດ້ຄາດຄະເນເພື່ອວັດແທກຂອບເຂດທີ່ກຸ່ມແຮງງານທີ່ມີຄວາມສ່ຽງຖືກປ່ຽນແທນໂດຍລະບົບອັດຕະໂນມັດແລະໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກຄວາມກ້າວທາງດ້ານວິສະວະກຳຢ່າງວ່ອງໄວ. ການຄາດຄະເນ "ກໍລະນີທີ່ຮ້າຍແຮງທີ່ສຸດ" ເຫຼົ່ານີ້ມີທ່າອ່ຽງຈະບໍ່ເກີດຂຶ້ນຕາມການຄາດຄະເນເນື່ອງຈາກວ່າຜູ້ວາງນະໂຍບາຍຈະນຳໃຊ້ຂັ້ນຕອນປ້ອງກັນແລະມີມາດຕະການຍຸດທະສາດໃນການຫັນປ່ຽນແຮງງານກຸ່ມນີ້ເພື່ອຮັບມືກັບຄວາມກ້າວໜ້າແລະການປະຕິບັດງານຂອງເຕັກໂນໂລຊີ. ເພື່ອບັນລຸມາດຕະການດັ່ງກ່າວນັ້ນ, ປະເທດເຫຼົ່ານີ້ຕ້ອງໄດ້ພັດທະນາແບບກ້າວກະໂດດຂຶ້ນໄກກ່ອນປະເທດອື່ນ ແລະ ມີການສ້າງຄວາມສາມາດໃນການແຂ່ງຂັນໃນດ້ານໃໝ່ໆ. ສຳລັບເປົ້າໝາຍໃນປະຈຸບັນ, ຜົນກະທົບຕໍ່ການຜະລິດຂອງຂະແໜງຕັດຫຍິບເປັນການຄາດຄະເນທີ່ດີຂອງຜົນກະທົບຕໍ່ການຜະລິດ ໃນຂະແໜງ TCF.

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ILO (2016)

⁴⁸ ຕົວຢ່າງໜຶ່ງແມ່ນ, ບໍລິສັດ Adidas ໄດ້ສ້າງໂຮງງານ 'speed factories' (ຢູ່ເຍຍລະມັນ ແລະ ສະຫະລັດອາເມລິກາ), ທີ່ມີການນຳໃຊ້ການພິມແບບ 3D ເຂົ້າໃນການຜະລິດເກີບນັກກິລາ, ຊຶ່ງແຕ່ລະໂຮງງານສາມາດຜະລິດເກີບໄດ້ 500,000 ຄູ່ຕໍ່ປີ. ການຫັນປ່ຽນຮູບແບບການຜະລິດດັ່ງກ່າວໄດ້ເຮັດໃຫ້ມີການປຸກຈ້າງງານ 1,000 ຕ່ຳແໜ່ງໃນ ຫວຽດນາມ ແລະ ຈະສ້າງ 160 ວຽກທາງດ້ານເຕັກນິກໃນເມືອງ Ansbach ແລະ Atlanta. ໃນຂະນະທີ່ຢູ່ໃນໄລຍະທົດລອງ, ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າຈະເປັນຕ້ອງມີການກະກຽມສາລັບການເກີດຂຶ້ນຂອງເຕັກໂນໂລຊີໃໝ່ຕິດພັນກັບສະພາບແວດລ້ອມທີ່ມີການກຳນົດຮູບແບບການຜະລິດສະເພາະຂະໜາດໃຫຍ່.

25 ໃນຄວາມສ່ຽງດ້ານການສ້າງຄວາມງ່າຍດາຍເກີນໄປໃນການຜະລິດ, ສິ່ງທ້າທາຍດ້ານເຕັກໂນໂລຊີແມ່ນບັນດາປະເທດຈະສາມາດສ້າງຄວາມສາມາດໃນການດູດຊຶມເຕັກໂນໂລຊີຢ່າງວ່ອງໄວໄດ້ຄືແນວໃດ, ພ້ອມທັງຖືກຄອງຈັງຫວະການນໍາໃຊ້ເຕັກໂນໂລຊີຢ່າງຖືກຕ້ອງ, ເພື່ອວ່າຜົນປະໂຫຍດທາງດ້ານເສດຖະກິດຈາກການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງການຜະລິດບໍ່ສ້າງຜົນກະທົບທາງລົບຕໍ່ການຈ້າງງານແລະລາຍໄດ້. ບັນຫາເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນສໍາຄັນຕໍ່ກັບປະເທດ ທີ່ຢູ່ຫ່າງໄກຈາກເຕັກໂນໂລຊີແລະມີປະຊາກອນທີ່ຍັງໜຸ່ມນ້ອຍ, ກໍາລັງຂະຫຍາຍຕົວ, ແລະ ຍັງຢູ່ໃນໄລຍະຕົ້ນຂອງການ

ພັດທະນາສັກກະຍາພາບທາງດ້ານແຮງງານ. ຄວາມສັບຊ້ອນຂອງຂະບວນການນີ້ສ່ວນໜຶ່ງອາດຈະໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກໂຄງສ້າງເສດຖະກິດຂອງປະເທດ, ລວມທັງ (ຕາມລັກສະນະທີ່ແຕກຕ່າງກັນຂອງຂະແໜງການຜະລິດລົດຍົນ ແລະ ຂະແໜງ TCF ໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນ) ຂອບເຂດທີ່ຂະແໜງການທີ່ສໍາຄັນຂອງເສດຖະກິດມີຊ່ອງໜ່ວງໃນການປັບຕົວຈາກການນໍາໃຊ້ແຮງງານເຂົ້າໃນການຜະລິດຫຼາຍ ແລະ ການຜະລິດທີ່ນໍາໃຊ້ເຕັກໂນໂລຊີຕໍ່າມາເປັນເພື່ອການຜະລິດທີ່ນໍາໃຊ້ທຶນ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີສູງ.

5 ຂະແໜງການບໍລິການ: ກິນໄກໃໝ່ໃນການຂັບເຄື່ອນການເຕີບໂຕແລະການສ້າງວຽກເຮັດງານທຳ?

ການປະກອບສ່ວນຂອງຂະແໜງການບໍລິການໃນການຂະຫຍາຍຕົວແລະການຈ້າງງານຂອງປະເທດອາຊຽນ +3 ແມ່ນຢູ່ໃນລະດັບສູງ ແລະ ເພີ່ມຂຶ້ນເລື້ອຍໆ.

26 ເຕັກໂນໂລຊີໄດ້ສ້າງຄວາມທ້າທາຍຕໍ່ກັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຍຸດທະສາດການຜະລິດເພື່ອການສົ່ງອອກ, ຫຼາຍປະເທດກໍາລັງຫັນໄປສູ່ການສ້າງຂະແໜງການບໍລິການໃຫ້ກາຍເປັນເຄື່ອງມືທາງເລືອກສໍາລັບການຂັບເຄື່ອນການເຕີບໂຕຂອງເສດຖະກິດແລະການສ້າງວຽກເຮັດງານທຳ. ໂດຍລວມແລ້ວ, ການປະກອບສ່ວນຂອງຂະແໜງການບໍລິການໄດ້ເພີ່ມຂຶ້ນຢ່າງວ່ອງໄວໃນໄລຍະຜ່ານມາ, ແລະ ໄດ້ກວມເອົາຫຼາຍກວ່າເຄິ່ງໜຶ່ງຂອງ GDP ແລະ ການຈ້າງງານໃນຫຼາຍປະເທດອາຊຽນ +3 (ຮູບສະແດງ 5.1). ທ່າອ່ຽງດັ່ງກ່າວແມ່ນສອດຄ່ອງກັບທ່າອ່ຽງໂດຍລວມຂອງໂລກ, ຊຶ່ງການຄ້າການບໍລິການແມ່ນເຕີບໂຕແລະໄດ້ກວມເອົາສ່ວນໃຫຍ່ຂອງການສົ່ງອອກໃນທົ່ວໂລກນັບຕັ້ງແຕ່ປີ 1980 (ຮູບສະແດງ 5.2). ອີງຕາມຂໍ້ມູນຂອງ WTO ແລະ OECD, ໃນຂະນະທີ່ການບໍລິການກວມເອົາປະມານ 20% ຂອງການສົ່ງອອກລວມຂອງໂລກນັບຕັ້ງແຕ່ປີ 1980, ທາງດ້ານ VA, ໄດ້ເພີ່ມຂຶ້ນຈາກລະດັບຕໍ່າກວ່າ 30% ມາຢູ່ໃນລະດັບຫຼາຍກວ່າ 40% (WTO, 2017). ໃນບັນດາປະເທດອາຊຽນ +3 ທີ່ໄດ້ຮັບການຄັດເລືອກ (ຮູບສະແດງ 5.3), ການບໍລິການ VA ທີ່ມີການສົ່ງອອກລວມແມ່ນປະມານ 30% ຫາ 50%.

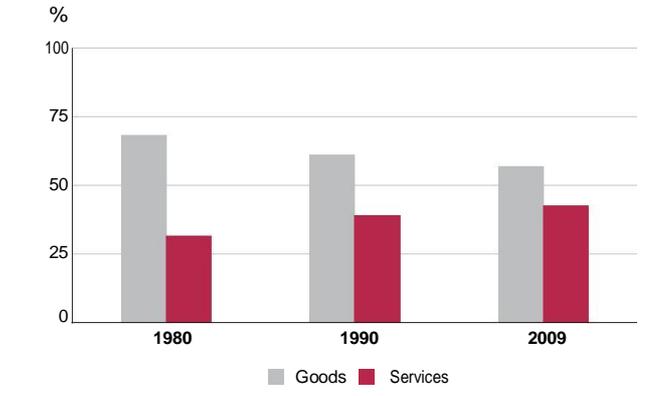
27 ຄວາມກັງວົນທີ່ມີມາແຕ່ດົນກ່ວງອກກັບຂະແໜງການບໍລິການແມ່ນຂະແໜງການດັ່ງກ່າວດຶງດູດເອົາແຮງງານ, ແຕ່ຂະແໜງດັ່ງກ່າວບໍ່ແມ່ນຂະແໜງການທີ່ມີປະສິດທິພາບໃນການຜະລິດສູງເມື່ອທຽບກັບຂະແໜງການຜະລິດອື່ນໆ. ເຖິງແມ່ນວ່າຂະແໜງການບໍລິການມີຄວາມຫຼາກຫຼາຍສູງ, ຂະແໜງຍ່ອຍໃນການບໍລິການຈໍານວນຫຼາຍແມ່ນໄດ້ຖືກຕີລາຄາວ່າເປັນວຽກທີ່ມີຄຸນະພາບຕໍ່າ, ມີການຜະລິດ ແລະ ຄ່າແຮງງານທີ່ຕໍ່າ; ມີໂອກາດຈໍາກັດສໍາລັບການພັດທະນາທັກສະ ແລະ ມີການເຄື່ອນຍ້າຍໜ້ອຍທັງຢູ່ພາຍໃນຂະແໜງການດຽວກັນ ແລະ ໄປຂະແໜງການອື່ນ (ILO, 2016). ຕົວຢ່າງລວມມີການບໍລິການທໍາຄວາມສະອາດດ້ວຍມື, ການຮັກສາຄວາມປອດໄພ, ພະນັກງານຮັບຕ້ອນ ແລະ ພະນັກງານຂາຍ, ແລະ ການບໍລິການຈັດສົ່ງ. ການຂະຫຍາຍຕົວໃນຂະແໜງການບໍລິການບໍ່ໄດ້ເຊື່ອມໂຍງກັບການເຕີບໂຕຂອງປະສິດທິພາບຂອງການຜະລິດທົ່ວໄປ, ແຕ່ຂັບເຄື່ອນໂດຍການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງຄວາມຕ້ອງການທາງດ້ານການບໍລິການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບສິນຄ້າທີ່ໄດ້ຮັບການສະໜັບສະໜູນຈາກການຍ້າຍແຮງງານຈາກຂະແໜງການຜະລິດໄປຫາຂະແໜງການບໍລິການ. ລັກສະນະຄວາມຕ້ອງການການບໍລິການທີ່ມີການປ່ຽນແປງທາງດ້ານລາຄາໜ້ອຍ, ລວມກັບກໍາລັງການຜະລິດຕໍ່າຂອງຂະແໜງການບໍລິການ, ສາມາດເປັນໂຕຖ່ວງດຶງຂອງການຜະລິດແລະການເຕີບໂຕຂອງເສດຖະກິດໂດຍລວມ (Baumol, 1967).

ຮູບສະແດງ 5.1 ອັດຕາສ່ວນຂອງຂະແໜງບໍລິການໃນ GDP ແລະ ການຈ້າງງານ: ປະເທດອາຊຽນ +3, 2016

ໝາຍເຫດ: ອັດຕາສ່ວນຂອງຂະແໜງການບໍລິການຂອງຍີ່ປຸ່ນແມ່ນຂໍ້ມູນປີ 2015.
ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: World Bank

ຮູບສະແດງ 5.2 ການສົ່ງອອກສິນຄ້າມູນຄ່າເພີ່ມ (VA) ແລະ ບໍລິການທົ່ວໂລກ

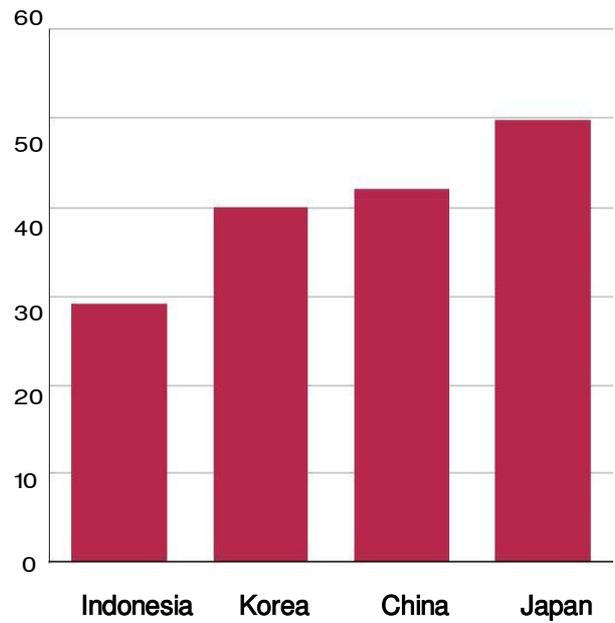
ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: WTO Global Value Chain Development Report (2017)

ການຄ້າ ແລະ ການປ່ຽນຮູບແບບການໃຫ້ບໍລິການ ຫຼື "uberization" ເພີ່ມປະສິດທິພາບການຜະລິດຂອງຂະແໜງບໍລິການ.

28 ປະສິດທິພາບການຜະລິດທີ່ຕໍ່າຂອງຂະແໜງການບໍລິການສ່ວນໜຶ່ງ ແມ່ນເນື່ອງຈາກລັກສະນະການບໍລິການທີ່ບໍ່ເປັນຄ້າແລະບໍ່ແມ່ນການບໍລິການມາດຕະຖານທົ່ວໄປ, ຊຶ່ງໝາຍຄວາມວ່າມັນບໍ່ແມ່ນການແຂ່ງຂັນລະຫວ່າງປະເທດ ແລະ ຂະໜາດການຜະລິດທີ່ມີປະສິດທິພາບສຳລັບການຜະລິດ. ເຕັກໂນໂລຊີຍັງເຮັດໃຫ້ການບໍລິການມີລັກສະນະການຄ້າສາມາດຊື່ຂາຍໄດ້ຫຼາຍຂຶ້ນແລະມີການສ້າງສິນຄ້າຫຼາກຫຼາຍຂຶ້ນ, ຊຶ່ງມີທ່າແຮງໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຈາກການເພີ່ມຜົນຜະລິດ. ຕົວຢ່າງ, ການປະຕິຮູບດ້ານຂໍ້ມູນຂ່າວສານ, ການສື່ສານ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ (ICT) ໃນໄລຍະຫຼາຍທົດສະວັດທີ່ຜ່ານມາ ໄດ້ເຮັດໃຫ້ມີການພັດທະນາທຸລະກິດການໃຫ້ບໍລິການດຳເນີນກິດຈະກຳທຸລະກິດຈາກພາຍນອກ (BPO) ເກີດຂຶ້ນ. ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍໃນການຕິດຕໍ່ສື່ສານໄດ້ຫຼຸດລົງຈຳນວນຫຼາຍ, ເຮັດໃຫ້ການບໍລິການດັ່ງກ່າວມີລາຄາຖືກກວ່າຖ້າຈັດຈ້າງບໍລິສັດຈາກຕ່າງປະເທດໂດຍສະເພາະໃນບັນດາປະເທດທີ່ມີຄ່າແຮງງານຕໍ່າກວ່າ, ຊຶ່ງໄດ້ສ້າງຜົນປະໂຫຍດໃຫ້ແກ່ບັນດາປະເທດກຳລັງພັດທະນາ ທີ່ມີແຮງງານທີ່ມີທັກສະທີ່ຈຳເປັນໃນການໃຫ້ບໍລິການ. ການໃຫ້ບໍລິການທາງດ້ານສູນການໂທ (call centers), ບໍລິການດ້ານບັນຊີ ແລະ ການບໍລິການປະເພດອື່ນໆ, ທີ່ຜ່ານມາສາມາດສະໜອງໃຫ້ແຕ່ລູກຄ້າພາຍໃນປະເທດເທົ່ານັ້ນ - ເນື່ອງຈາກປັດໄຈທາງດ້ານຕົ້ນທຶນ ຫຼື ການພົວພັນແບບຕົວຕໍ່ຕົວກັບລູກຄ້າແມ່ນມີຄວາມສຳຄັນ - **Box I** ກ່ຽວກັບຂະແໜງ BPO ໃນປະເທດຟີລິບປິນສະແດງໃຫ້ເຫັນເຖິງໂອກາດທີ່ເກີດຂຶ້ນຈາກການນຳໃຊ້ເຕັກໂນໂລຊີໃນການສ້າງການບໍລິການ BPO ໃຫ້ມີລັກສະນະທາງດ້ານການຄ້າທີ່ສາມາດຊື່ຂາຍໄດ້ກວ່າຂອງຂຶ້ນ, ຊຶ່ງຄວາມສາມາດໃນການສະໜອງແຮງງານທີ່ມີທັກສະເຮັດໃຫ້ປະເທດຟີລິບປິນສາມາດສະໜອງການບໍລິການໃນອຸດສາຫະກຳນີ້ໄດ້.

ຮູບສະແດງ 5.3 ການສົ່ງອອກການບໍລິການທີ່ມີມູນຄ່າເພີ່ມ (VA) ທັງໝົດ: ປະເທດອາຊຽນ +3, 2011

% of Total Gross Exports

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ຖານຂໍ້ມູນ OECD's TiVA

Box I.

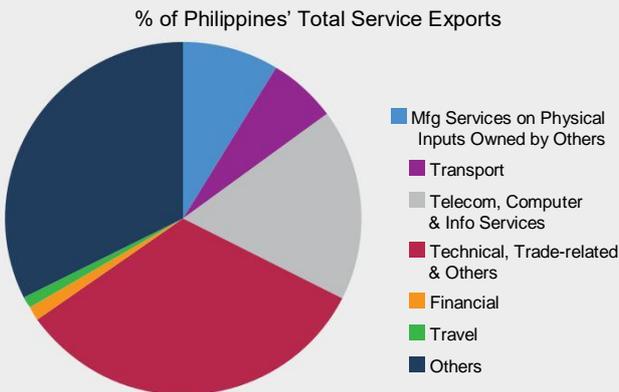
ການຈ້າງງານບໍລິສັດພາຍນອກມາດຳເນີນກິດຈະກຳທຸລະກິດ (BPO) ແລະ ບໍລິການໂດຍທົ່ວໄປ: ປະສິບການຂອງປະເທດຟີລິບປິນ ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າການພັດທະນາທັກສະແຮງງານທີ່ຈຳເປັນ ແມ່ນມີຄວາມສຳຄັນຕໍ່ການແຂ່ງຂັນໃນຕໍ່ໜ້າ.

ການປະຕິຮູບຂະແໜງ ICT ໄດ້ຂະຫຍາຍຮູບແບບການບໍລິການທີ່ຫັນ ເປັນການຄ້າໄດ້.

ປະເທດຟີລິບປິນໄດ້ຮັບປະໂຫຍດຢ່າງຫຼວງຫຼາຍຈາກການປະຕິຮູບ ICT ໂດຍການບໍລິການໃນປະຈຸບັນກວມເອົາປະມານ 40% ຂອງການສົ່ງ ອອກທັງຫມົດ (ຄ້າຍຄືກັບປະເທດອິນເດຍ) ໂດຍສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນຂະແໜງ BRP (ຮູບສະແດງ 1). BPO ມີການຈ້າງງານຫຼາຍກວ່າ 1 ລ້ານຄົນ ທີ່ມີຄ່າແຮງງານສູງກວ່າ 3-5 ເທົ່າທຽບກັບຄ່າແຮງສະເລ່ຍຂອງປະເທດ; ແລະ ໃນໄລຍະທົດສະວັດທີ່ຜ່ານມາ, ໄດ້ຂະຫຍາຍຕົວຈາກການໃຫ້ບໍລິ ການສູນການໂທ (call centers) ໄປສູ່ບັນດາກິດຈະກຳຕ່າງໆແລະການ ບໍລິການທີ່ສະລັບສັບຊ້ອນຫຼາຍຂຶ້ນ.⁴⁹

ອີງປະກອບທາງດ້ານມູນຄ່າຂອງຂະແໜງການ BPO ຂອງຟີລິບປິນແມ່ນ ຖືກຈຳກັດໂດຍ ການນຳໃຊ້ເຕັກໂນໂລຊີໃໝ່. ການບໍລິການທຸລະກິດ ເຊັ່ນ: BPO ຍັງໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກການພັດທະນາເຕັກໂນໂລຊີໃໝ່. ໃນຂະນະທີ່ຂະແໜງ BPO ໃນປະເທດຟີລິບປິນຍັງເຕີບໂຕຢູ່ໃນລະດັບ ດີ, ຍັງມີສິ່ງທ້າທາຍຈາກການນຳໃຊ້ເຕັກໂນໂລຊີມາປ່ຽນແປງອີງປະກອບ ທາງດ້ານມູນຄ່າໃນປະຈຸບັນ. ເຕັກໂນໂລຊີໃໝ່ແມ່ນມີຄວາມພ້ອມທີ່ຈະ ລົບລ້າງການຈ້າງງານໃນຂະແໜງການບໍລິການ call centers ແລະ ປ່ຽນແປງຂະແໜງການຍ່ອຍອື່ນໆ.

ຮູບສະແດງ I1. ສັດສ່ວນການສົ່ງອອກບໍລິການຂອງຟີລິບປິນ

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ເຈົ້າໜ້າທີ່ລັດ

ເຕັກໂນໂລຊີ (AI) ເຮັດໃຫ້ ໂປຣແກຣມ ຫຼື ຫຸ້ນຍົນທີ່ມີທັກສະສາມາດ ເຮັດວຽກແທນແຮງງານຄົນໄດ້ຢ່າງມີປະສິດທິພາບ ສາມາດເຮັດວຽກໄດ້ ເປັນເວລາດົນແລະຜະລິດຜົນຜະລິດທີ່ມີຄຸນນະພາບສູງ. ເຕັກໂນໂລຊີ ດັ່ງກ່າວ ສ້າງແຮງຈູງໃຈ ໃຫ້ບໍລິສັດປ່ຽນຮູບແບບທຸລະກິດຈາກການຈ້າງ ງານພາຍນອກ ຫຼື outsourcing, ແລະ ສາມາດນຳເອົາວຽກເຫຼົ່ານີ້ກັບ ຄົນມາປະຕິບັດພາຍໃນບໍລິສັດຂອງຕົນໄດ້ຢ່າງມີປະສິດທິພາບ. ເຊັ່ນດຽວ ກັນກັບເຕັກໂນໂລຊີອັດຕະໂນມັດໃນຂະແໜງການອື່ນໆ, ຊຶ່ງການ ເປັນຄວາມສ່ຽງຕໍ່ບັນດາໜ້າວຽກທີ່ມີການດຳເນີນງານໃນລັກສະນະເປັນ ຂະບວນການຊ້າໄປຊ້າມາ. ILO (2016) ຄາດຄະເນວ່າ 90% ຂອງການ ຈ້າງງານໃນຂະແໜງ BPO ໃນປະເທດຟີລິບປິນແມ່ນມີຄວາມສ່ຽງຕໍ່ ການຖືກຜົນກະທົບຈາກການຫັນເປັນອັດຕະໂນມັດ, ໃນຂະນະທີ່ການ ຈ້າງງານທີ່ຍັງເຫຼືອແມ່ນຕ້ອງມີທັກສະທີ່ສູງກວ່າເກົ່າ.

ແຕ່ຄວາມກ້າວໜ້າທາງດ້ານເຕັກໂນໂລຊີຢ່າງວ່ອງໄວແມ່ນສາມາດສ້າງ ໂອກາດສຳລັບຄົນຟີລິບປິນແລະປະເທດອື່ນໆ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມຄວາມ ກ້າວໜ້າທາງດ້ານເຕັກໂນໂລຊີຢ່າງວ່ອງໄວໃນຂະແໜງການບໍລິການຍັງ ສາມາດສ້າງໂອກາດໃນການພັດທະນາ, ແຕ່ການພັດທະນາທັກສະໃໝ່ ແມ່ນມີຄວາມສຳຄັນເພື່ອໃຫ້ສາມາດສະໜອງການບໍລິການມູນຄ່າເພີ່ມ ສູງຂຶ້ນ. ຕົວຢ່າງ, ການກຳເນີດຂອງເຕັກໂນໂລຊີ Cloud ທີ່ສະໜັບສະ ໜູນຂະບວນການດຳເນີນທຸລະກິດການບໍລິການ (BPaaS) ແມ່ນສ້າງ ໂອກາດສຳລັບການຂະຫຍາຍຕົວທາງດ້ານການບໍລິການ, ເປັນການເປີດ ຕະຫຼາດ SME (ຍ້ອນວ່າການບໍລິການ BPO ສາມາດຕອບສະໜອງ ຕາມຄວາມຕ້ອງການສະເພາະທີ່ຫຼາກຫຼາຍຂອງລູກຄ້າ). ແລະ ເຕັກໂນໂລ ຊີຍັງຊ່ວຍໃຫ້ຜູ້ໃຫ້ບໍລິການ BPO ສາມາດໃຫ້ບໍລິການໃໝ່ເພື່ອປ້ອງກັນ ການຂຸດໂຊມຂອງທຸລະກິດທີ່ມີຢູ່ແລ້ວ. ໃນກໍລະນີນີ້, ILO ສັງເກດເຫັນ ວ່າບາງບໍລິສັດແມ່ນ "ມີການປັບການບໍລິການຂອງຕົນໄປສູ່ການຈັດຈ້າງ ພາຍນອກມາດຳເນີນວຽກທາງດ້ານຄວາມຮູ້ ຫຼື knowledge outsourcing process (KPO)" ເຊັ່ນ "ການວິເຄາະການສື່ໂກງ, ການເຊື່ອມໂຍງຂໍ້ມູນ, ການຄຸ້ມຄອງໂຄງການ, R&D, ການປະເມີນມູນ ຄ່າເພື່ອການຄວບຄວມ ແລະ ຊຶ້ງກິດຈະການທຸລະກິດ ແລະ ການວິເຄາະ ຮູບພາບທາງດ້ານການແພດ". ບັນດາປະເທດທີ່ພັດທະນາແລ້ວ ແລະ ກຳ ລັງພັດທະນາໃນພາກພື້ນອາຊຽນ +3 ຕ້ອງພັດທະນາທັກສະຄວາມສາ ມາດທາງດ້ານຊັບພະຍາກອນມະນຸດແລະນະວັດຕະກຳຢ່າງວ່ອງໄວໂດຍ ພາກທຸລະກິດເພື່ອສະໜອງການບໍລິການຮູບແບບໃໝ່ໆຊຶ່ງຈະເປັນທີ່ ຕ້ອງການໃນຕໍ່ໜ້າ.

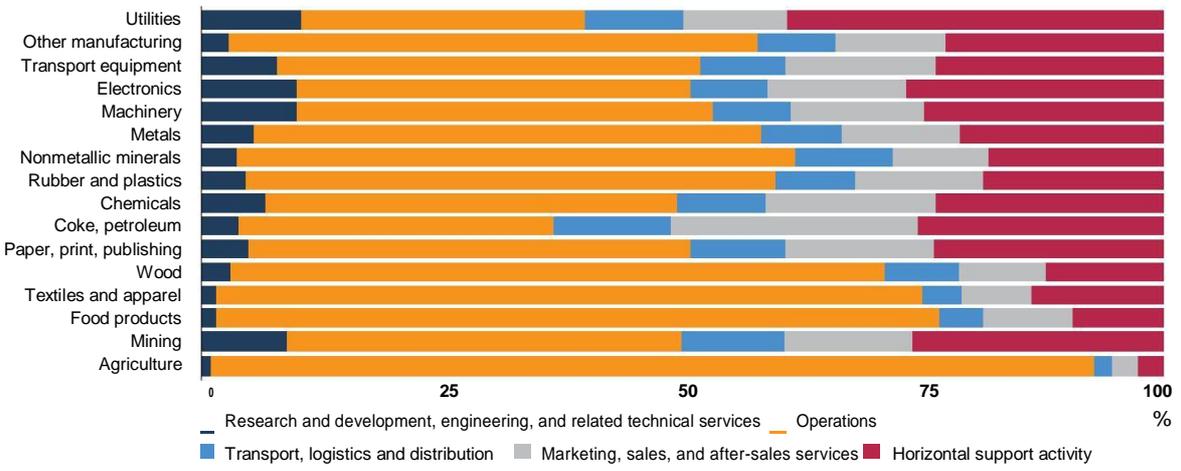
⁴⁹ ລວມທັງກະສະໜັບສະໜູນວຽກທາງເບື້ອງຫຼັງ, ການຖ່າຍທອດຂໍ້ມູນ, ການສ້າງເອນີເມຊັນ ແລະ ການພັດທະນາຊັອຟແວ

29 ເຕັກໂນໂລຊີຍັງໄດ້ອ່ານວຍຄວາມສະດວກໃຫ້ແກ່ການກຳນົດການບໍລິການທີ່ມີຄວາມຕ້ອງການສູງໃນຕະຫຼາດ, ຫຼັງຈາກນັ້ນກໍນຳໃຊ້ເຕັກໂນໂລຊີເພື່ອສະໜອງການບໍລິການດັ່ງກ່າວຢ່າງມີປະສິດທິພາບ, ລາຄາຖືກແລະສາມາດຄາດເດົາໄດ້. ສິ່ງນີ້ເອີ້ນວ່າ "uberization" ຫຼື ການປັບປຸງຮູບແບບຂອງການໃຫ້ບໍລິການໂດຍນຳໃຊ້ເຕັກໂນໂລຊີ ຊຶ່ງອາດກະທົບຜູ້ທີ່ສະໜອງການບໍລິການໃນປະຈຸບັນ, ສ້າງການແຂ່ງຂັນໃນຕະຫຼາດພາຍໃນປະເທດແລະເພີ່ມຜົນຜະລິດສູງຂຶ້ນ. ໃນນັ້ນຕົວຢ່າງແມ່ນນັບຕັ້ງແຕ່ການບໍລິການ ລົດໂດຍສານ ຫຼື taxi ຈົນເຖິງການບໍລິການທີ່ພັກອາໄສແກ່ນັກທ່ອງທ່ຽວ. ນອກຈາກນັ້ນ, ການສະໜອງສິນຄ້າແລະບໍລິການຕາມຄວາມຕ້ອງການສະເພາະຂອງລູກຄ້າໃຫ້ແກ່ບັນດາລູກຄ້າທີ່ມີກຳລັງຊື້ສູງ, "uberization" ສາມາດສ້າງຄວາມຕ້ອງການໃໝ່ສຳລັບການບໍລິ ການແລະສະໜັບສະໜູນການຂະຫຍາຍຕົວຂອງທຸລະກິດຂະໜາດນ້ອຍແລະກາງ. ຕົວຢ່າງທີ່ເຫັນໃນບົດສຶກສາແມ່ນຜູ້ຜະລິດຂະໜາດນ້ອຍ, ລວມທັງບໍລິສັດທີ່ຜ່ານມາບໍ່ສາມາດເຂົ້າໄປຢູ່ໃນຂະແໜງການຜະລິດໄດ້ເນື່ອງຈາກອຸປະສັກທາງດ້ານຕົ້ນທຶນ, ການເຊົ່າອຸປະກອນແລະການຊື້ບໍລິ ການຕ່າງໆ ໃນຮູບແບບ uber ເພື່ອຜະລິດສິນຄ້າຕາມຄວາມຕ້ອງການສະ ເພາະຂອງຜູ້ບໍລິໂພກ. (ສຳລັບຕົວຢ່າງສາມາດອ່ານໄດ້ໃນບົດ Sheng, 2017.) ນອກຈາກນີ້, ການນຳໃຊ້ເຕັກໂນໂລຊີດິຈິຕອລ, ເຊັ່ນການວິເຄາະຂໍ້ມູນໃຫຍ່ (big data), ສາມາດຊ່ວຍໃຫ້ບໍລິສັດຜູ້ຜະລິດໃນຫຼາຍດ້ານຂອງການດຳເນີນທຸລະກິດຂອງພວກເຂົາ, ນັບຕັ້ງແຕ່ການຄາດຄະເນຄວາມຕ້ອງການແລະການດັດປັບລາຍການຊັບສິນເພື່ອກຳນົດບັນຫາໃນການຜະລິດ ແລະ ການຫຼຸດຜ່ອນການສູນເສຍ (MAS, 2018). ຂະແໜງການຕ່າງໆຂອງເສດຖະກິດ, ທຸລະກິດເລີ່ມໃໝ່ສາມາດເຕີບໃຫຍ່ກາຍເປັນບໍລິສັດຂະໜາດໃຫຍ່. ຕົວຢ່າງເຊັ່ນສາຍການບິນລາຄາຖືກຂອງເອີຣົບ Ryanair ແລະ ບໍລິສັດໃຫ້ບໍລິການທາງດ້ານມືຖືອິນເດຍ Airtel ແມ່ນບໍລິສັດທີ່ມີຮູບແບບທຸລະກິດທີ່ນຳໃຊ້ເຕັກໂນໂລຊີໃໝ່ເພື່ອລົບລ້າງຮູບແບບການຊື້ ຫຼື ປະສົບການການໃຊ້ບໍລິການທີ່ລ້າສະໄໝຫຼືລົບລ້າງຄ່າໃຊ້ຈ່າຍທີ່ບໍ່ຈຳເປັນ (Ersek, Keller and Mullins, 2015).

30 ການສະໜັບສະໜູນຈາກເຕັກໂນໂລຊີໃໝ່, ຂະແໜງການບໍລິການທີ່ມີປະສິດທິພາບແລະມີຄວາມສາມາດໃນການແຂ່ງຂັນໄດ້ສົ່ງຜົນກະທົບທາງບວກຕໍ່ຂະແໜງການຜະລິດແລະສົ່ງເສີມຍຸດທະສາດການຜະລິດເພື່ອການສົ່ງອອກ (WTO, 2017). ຕົວຢ່າງຂອງອຸດສາຫະກຳການບໍລິການທີ່ສະໜັບສະໜູນການຜະລິດເພື່ອການສົ່ງອອກແມ່ນ R & D, ການຂົນສົ່ງແລະໂລຈິສຕິກ, ການດຳເນີນງານແລະການຕະຫຼາດແລະການຂາຍ (ຮູບສະແດງ 5.4). ການຈ້າງງານໃນຂະແໜງການບໍລິການທີ່ສ້າງຂຶ້ນໃນນີ້ແມ່ນການຈ້າງງານບຸກຄະລາກອນທີ່ມີຄວາມຊຳນານ, ໂດຍມີປະສິດທິພາບໃນການຜະລິດເປັນປັດໄຈກຳນົດຄ່າແຮງງານ, ຊຶ່ງເປັນການພັດທະນາຈາກແນວຄິດແບບເກົ່າຂອງການຈ້າງງານໃນຂະແໜງການບໍລິການທີ່ມີປະສິດທິພາບຂອງການຜະລິດ ແລະ ຄ່າແຮງງານຕໍ່າ.⁵⁰

31 ເຊັ່ນດຽວກັນກັບຂະແໜງການຜະລິດ, ຂະແໜງການບໍລິການຕ້ອງການແຮງງານຈຳນວນຫຼາຍທີ່ມີທັກສະດ້ານຕົວເລກ ແລະ ຮູ້ໜັງສື, ລວມທັງວຽກທີ່ນຳໃຊ້ທັກສະຕໍ່າ ຍັງມີຄວາມສ່ຽງທີ່ຈະຖືກຫັນເປັນອັດຕະໂນມັດໂດຍການນຳໃຊ້ເຕັກໂນໂລຊີ. ການຄາດຄະເນຂອງ ILO ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າອັດຕາສ່ວນການຈ້າງງານທີ່ສູງແມ່ນຢູ່ໃນຂະແໜງການບໍລິການໂຮງແຮມ, ທະນາຄານ, ການຄ້າຂາຍຍ່ອຍ ແລະ ສູນການໂທ ມີຄວາມສ່ຽງທີ່ຈະຖືກຫັນເປັນອັດຕະໂນມັດ (ຮູບສະແດງ 5.5). ການເພີ່ມຜົນປະໂຫຍດຈາກທ່າແຮງຂອງການພັດທະນາຂະແໜງການບໍລິການທີ່ເປັນໂຕຂັບເຄື່ອນການຂະຫຍາຍຕົວ ແລະ ການຈ້າງງານຈຶ່ງຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີການລົງທຶນເຂົ້າໃນການພັດທະນາຊັບພະຍາກອນມະນຸດເພື່ອເພີ່ມທັກສະຄວາມສາມາດໃຫ້ແກ່ແຮງງານ. ຊຶ່ງເປັນວິທີການພັດທະນາທີ່ປະເທດພັດທະນາ "ກຸ່ມທຳອິດ"ເຊັ່ນປະເທດຍີ່ປຸ່ນນຳໃຊ້ ເພື່ອປັບປຸງການຜະລິດໃນຂະແໜງການບໍລິການຄຽງຄູ່ກັບການຫັນເປັນລະບົບອັດຕະໂນມັດຢ່າງກວ້າງຂວາງ, ແຕ່ກໍຍັງມີຊ່ອງຫວ່າງໃນການປັບປຸງອຸດສາຫະກຳການບໍລິການຕ່າງໆໃຫ້ດີຂຶ້ນເຊັ່ນ: ອຸດສາຫະກຳຂາຍຍ່ອຍ.

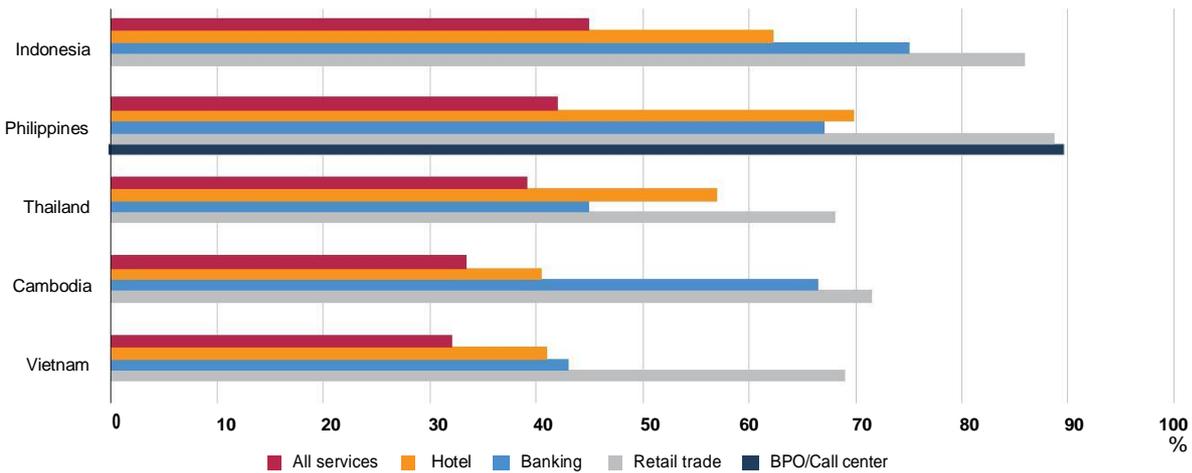
ຮູບສະແດງ 5.4 ວຽກເຮັດງານທຳໃນຂະແໜງການສົ່ງອອກຜະລິດຕະພັນ: ຈັດຕາມປະເພດອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການດຳເນີນງານຂອງທຸລະກິດ

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: Miroudot (2016)

⁵⁰ ເຕັກໂນໂລຊີຍັງເຮັດໃຫ້ເກີດການຈ້າງງານທີ່ບໍ່ແມ່ນວຽກທົ່ວໄປຫຼືວຽກງານໃນຂະແໜງເສດຖະກິດ "gig-economy" ຊຶ່ງໃນດ້ານໜຶ່ງເຮັດໃຫ້ມີໂອກາດສ້າງວຽກເຮັດງານທຳຫຼາຍຂຶ້ນ, ແຕ່ອີກດ້ານໜຶ່ງແມ່ນເຮັດໃຫ້ເກີດມີບັນຫາຄວາມປອດໄພຂອງແຮງງານແລະການຄຸ້ມຄອງພາຍໃຕ້ປະກັນສັງຄົມເມື່ອທຽບກັບວຽກງານທົ່ວໄປ (ILO, 2017).

ຮູບສະແດງ 5.5 ອັດຕາສ່ວນການຈ້າງງານໃນຂະແໜງການບໍລິການຍ່ອຍ ທີ່ມີຄວາມສູງຂອງການຫັນເປັນອັດຕະໂນມັດ

ໝາຍເຫດ: ILO ໄດ້ຄາດຄະເນເພື່ອອັດແທກຂອບເຂດທີ່ກຸ່ມແຮງງານທີ່ມີຄວາມສ່ຽງຖືກປ່ຽນແທນໂດຍລະບົບອັດຕະໂນມັດແລະໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກຄວາມກ້າວທາງດ້ານວິສະວະກຳຢ່າງວ່ອງໄວ. ການຄາດຄະເນ "ກໍລະນີທີ່ຮ້າຍແຮງທີ່ສຸດ" ເຫຼົ່ານີ້ມີທ່າອ່ຽງຈະບໍ່ເກີດຂຶ້ນຕາມການຄາດຄະເນເນື່ອງຈາກວ່າຜູ້ວາງນະໂຍບາຍຈະນຳໃຊ້ຂັ້ນຕອນປ້ອງກັນແລະມີມາດຕະການຍຸດທະສາດໃນການຫັນປ່ຽນແຮງງານກຸ່ມນີ້ເພື່ອຮັບມືກັບຄວາມກ້າວໜ້າແລະການປະຕິບັດງານຂອງເຕັກໂນໂລຊີ. ເພື່ອບັນລຸມາດຕະການດັ່ງກ່າວນັ້ນ, ປະເທດເຫຼົ່ານີ້ຕ້ອງໄດ້ພັດທະນາແບບກ້າວກະໂດດຂຶ້ນໄກກ່ອນປະເທດອື່ນ ແລະ ມີການສ້າງຄວາມສາມາດໃນການແຂ່ງຂັນໃນດ້ານໃໝ່ໆ.
ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ILO (2016)

ການເຕີບໂຕຂອງຄວາມຕ້ອງການພາຍໃນພາກພື້ນສາມາດເພີ່ມຄວາມຕ້ອງການດ້ານການບໍລິການ.

32 ເຊັ່ນດຽວກັນກັບຄວາມຕ້ອງການພາຍໃນພາກພື້ນມີບົດບາດສຳຄັນໃນການຂະຫຍາຍການສົ່ງອອກໃນພາກພື້ນ, ຄວາມຕ້ອງການດ້ານການບໍລິການທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນ (ເຊັ່ນ: ການທ່ອງທ່ຽວ) ສາມາດສົ່ງເສີມການພັດທະນາແລະການປັບປຸງຂະແໜງການບໍລິການຕ່າງໆໃນພາກພື້ນ. ຂະແໜງການຫຼັກທີ່ຂະຫຍາຍຕົວແມ່ນການທ່ອງທ່ຽວ, ທີ່ມີການສະໜັບສະໜູນໂດຍນັກທ່ອງທ່ຽວພາຍໃນພາກພື້ນ, ໂດຍສະເພາະແມ່ນນັກທ່ອງທ່ຽວທີ່ມາຈາກປະເທດຈີນໃນຊຸມປີ ຜ່ານມາ (AMRO, 2017). ດັ່ງທີ່ໄດ້ສະເໜີໃນພາກທຳອິດຂອງບົດລາຍງານນີ້, ກິດຈະກຳການທ່ອງທ່ຽວຕ່າງປະເທດຂອງຄົນຈີນໃນພາກພື້ນໄດ້ເຕີບໂຕຢ່າງວ່ອງໄວ, ຊຶ່ງສົ່ງເສີມການພັດທະນາຂະແໜງການບໍລິການແລະເປັນແຫຼ່ງລາຍຮັບເງິນຕາຕ່າງປະເທດທີ່ສຳຄັນໂດຍສະເພາະສຳລັບປະເທດກຳລັງພັດທະນາໃນອາຊຽນ. ຂໍ້ສັງເກດດັ່ງກ່າວແມ່ນສອດຄ່ອງກັບການຄາດການໂດຍທົ່ວໄປວ່າຂະແໜງການເດີນທາງແລະການທ່ອງທ່ຽວຈະກວມເອົາອັດຕາສ່ວນໃຫຍ່ຂອງການສົ່ງອອກການບໍລິການຂອງບັນດາປະເທດອາຊຽນ + 3 ໃນປີຕໍ່ໜ້າ.

ຊຶ່ງລັດຖະບານໄດ້ມີຄວາມພະຍາຍາມໃນການສົ່ງເສີມຂະແໜງການທ່ອງທ່ຽວ, ເຮັດໃຫ້ຂະແໜງການດັ່ງກ່າວຈະສາມາດກາຍມາເປັນເຄື່ອງຈັກຂັບເຄື່ອນການພັດທະນາເສດຖະກິດທີ່ເຂັ້ມແຂງ, ສ້າງວຽກເຮັດງານທຳແລະລາຍໄດ້ສຳລັບປະເທດອາຊຽນ +3 "ກຸ່ມທີ 3" ທີ່ມີຄວາມດຶງດູດທາງດ້ານທຳມະຊາດແລະວັດທະນະທຳທີ່ອຸດົມສົມບູນ. ສາມາດສ້າງການຈ້າງງານໃນຂະແໜງການບໍລິການໃນເວລາທີ່ແຮງງານກຳລັງຂະຫຍາຍຕົວ ແລະເພີ່ມຄວາມຍືດຍຸ່ນຂອງເສດຖະກິດປະເທດ ເຖິງວ່າປະເທດເຫຼົ່ານີ້ຈະຫາກໍ່ເລີ່ມເຂົ້າຮ່ວມໃນ GVCs ຂອງພາກພື້ນ. ຂະແໜງການດັ່ງກ່າວຍັງເພີ່ມມູນຄ່າແລະກະຈາຍຜົນປະໂຫຍດໃຫ້ແກ່ເສດຖະກິດອື່ນ, ຊຶ່ງມີຂະແໜງການທ່ອງທ່ຽວໃນປະເທດໄທເປັນຕົວຢ່າງທີ່ດີ. ການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງຄວາມຕ້ອງການການບໍລິການທ່ອງທ່ຽວທີ່ມີຄຸນນະພາບ, ຄຽງຄູ່ກັບຄວາມກ້າວໜ້າທາງດ້ານເຕັກໂນໂລຊີຢ່າງວ່ອງໄວ, ເຮັດໃຫ້ມີການປັບປຸງ, ຂະຫຍາຍຕົວ, ແລະ ການສ້າງຄວາມເປັນມືອາຊີບໃນຂະແໜງທ່ອງທ່ຽວໃນພາກພື້ນ.

Box J.

ການທ່ອງທ່ຽວເປັນໂຕຂັບເຄື່ອນໃນປະເທດອາຊຽນ + 3: ການປະເມີນຜົນ ແລະ ສິ່ງ

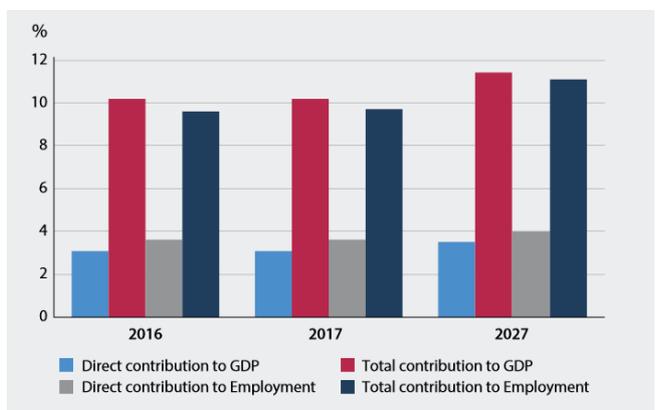
ທ້າທາຍ

Box J ໄດ້ພິຈາລະນາທ່າອ່ຽງມະຫາພາກທົ່ວໂລກໃນໄລຍະສອງທົດສະວັດທີ່ຜ່ານມາ ໄດ້ຊ່ວຍຫຼາຍປະເທດອາຊຽນພັດທະນາຂະແໜງການທ່ອງທ່ຽວໂດຍເປັນໂຕຂັບເຄື່ອນການເຕີບໂຕແລະສ້າງວຽກເຮັດງານທຳທີ່ສຳຄັນ, ແລະ ມີທ່າອ່ຽງເພີ່ມການປະກອບສ່ວນຂອງຂະແໜງການໃນການພັດທະນາສູງຂຶ້ນອີກ. ການປະກອບສ່ວນຂອງຂະແໜງການເດີນທາງແລະການທ່ອງທ່ຽວເຂົ້າໃນເສດຖະກິດໂລກໄດ້ຂະຫຍາຍຂອບເຂດແລະເພີ່ມຄວາມສຳຄັນໃນໄລຍະສອງທົດສະວັດທີ່ຜ່ານມາ. ໂດຍລວມການປະກອບສ່ວນໂດຍລວມຂອງຂະແໜງການເຂົ້າໃນ GDP ແລະ ການສ້າງວຽກເຮັດງານທຳໃນທົ່ວໂລກໄດ້ຄາດຄະເນວ່າຫຼາຍກວ່າ 11 %⁵¹ (ຮູບສະແດງ J1).

ຂະແໜງທ່ອງທ່ຽວໄດ້ພັດທະນາສຳລັບປະເທດອາຊຽນ +3 "ກຸ່ມທຳອິດ" ແລະ "ກຸ່ມທີ 2".

ໃນທົ່ວໂລກ, ທ່າອ່ຽງມະຫາພາກຈຳນວນໜຶ່ງໄດ້ເລີ່ມແລະຮັກສາລະດັບການພັດທະນາການທ່ອງທ່ຽວໃນລະດັບສູງ: ການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງຊັ້ນຄົນລະດັບກາງທົ່ວໂລກ, ການປ່ຽນແປງຄວາມຕ້ອງຂອງຜູ້ບໍລິໂພກ, ການເຊື່ອມຕໍ່ທີ່ດີຂຶ້ນແລະຄວາມຈຳເປັນໃນການສ້າງວຽກເຮັດງານທຳ. ເຖິງວ່າຈະມີຜົນກະທົບຈາກວິກິດການທາງດ້ານເສດຖະກິດໂລກ (GFC) ແລະ ວິກິດການໜີ້ສິນຂອງສະຫະພາບເອີຣົບ, ສັງເກດເຫັນໄດ້ວ່າມີການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງຄົນຊັ້ນກາງທົ່ວໂລກແລະການປ່ຽນແປງຄວາມຕ້ອງການຂອງຜູ້ບໍລິໂພກ. ຊັ້ນຄົນລະດັບກາງທົ່ວໂລກເພີ່ມຂຶ້ນສອງເທົ່າລະຫວ່າງປີ 2000 ຫາປີ 2015 ແລະ ຄາດຄະເນລາຍຈ່າຍໃນການບໍລິໂພກຈະສູງຂຶ້ນຈາກປະມານ 35 ພັນຕື້ໂດລາສະຫາລັດໃນປີ 2015 ເຖິງ 64 ພັນຕື້ໂດລາ

ຮູບສະແດງ J1. ການຄາດຄະເນການປະກອບສ່ວນທາງດ້ານເສດຖະກິດຂອງຂະແໜງການເດີນທາງແລະການທ່ອງທ່ຽວໃນທົ່ວໂລກ

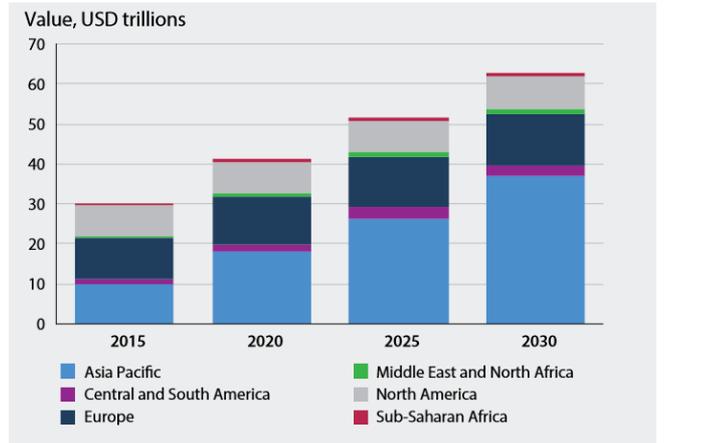

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: World Travel and Tourism Council 2017

ສະຫະລັດອາເມລິກາໃນປີ 2030 (ຮູບສະແດງ J2) (Kharas, 2017). ລາຍໄດ້ທີ່ມີການໃຊ້ຈ່າຍໄດ້ເພີ່ມຂຶ້ນໃນລະດັບທີ່ເຮັດໃຫ້ຫຼາຍຄົນມີຄວາມສາມາດເດີນທາງທ່ອງທ່ຽວໄດ້ຫຼາຍຂຶ້ນ (ສູນຄົ້ນຄວ້າເສດຖະກິດການທ່ອງທ່ຽວໂລກ, 2016, ແລະ ອື່ນໆ).

ຄຽງຄູ່ກັບການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງການເດີນທາງອອກຈາກອາຊີແລະປາຊີຟິກນັບຕັ້ງແຕ່ປີ 2009, ການທ່ອງທ່ຽວພາຍໃນພາກພື້ນໄດ້ເພີ່ມຂຶ້ນຢ່າງວ່ອງໄວກວ່າການເດີນທາງໄປທ່ອງທ່ຽວນອກພາກພື້ນ (ຮູບສະແດງ J3). ຄວາມຕ້ອງການຂອງຜູ້ບໍລິໂພກຍັງມີການປ່ຽນແປງ, ຫຼາຍບົດສຶກສາ (ເຊັ່ນ: Kharas, 2017, ກຳມະການດ້ານການເດີນທາງແລະການທ່ອງທ່ຽວໂລກ, Best, 2015, ແລະ TravelRave, 2013) ໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າຄົນຊັ້ນກາງເກີດໃໝ່ໃນປະເທດ EMs ແລະ ຜູ້ສູງອາຍຸຈາກປະເທດທີ່ພັດທະນາແລ້ວ, ແມ່ນເຫັນມີການປ່ຽນແປງຄວາມຕ້ອງການຈາກສິນຄ້າພື້ນຖານແລະການບໍລິການແບບມາດຕະຖານຈົນເຖິງການຊອກປະສົບການໃໝ່ ແລະ ການບໍລິການທີ່ປັບຕາມຄວາມຕ້ອງການຂອງລູກຄ້າ ເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງປະສົບການການທ່ອງທ່ຽວເຫຼົ່ານີ້. ການປັບປຸງພື້ນຖານໂຄງລ່າງໃນປະເທດແລະການເຊື່ອມຕໍ່ຂ້າມແດນ (ຮູບສະແດງ J4) ເປັນປັດໄຈສຳຄັນທີ່ສາມາດອ່ານວຍຄວາມສະດວກໃນການຂະຫຍາຍຕົວຂອງຂະແໜງທ່ອງທ່ຽວ. ການຂົນສົ່ງທາງອາກາດ, ທາງລົດໄຟ ແລະ ທາງບົກສ່ວນໃຫ່ຍມີການປັບປຸງໃຫ້ມີປະສິດທິພາບແລະສະດວກສະບາຍຫຼາຍຂຶ້ນ, ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍແມ່ນໄດ້ຫຼຸດລົງເນື່ອງຈາກການແຂ່ງຂັນທີ່ສູງຂຶ້ນແລະສ່ວນໜຶ່ງແມ່ນເນື່ອງຈາກການພັດທະນາເຕັກໂນໂລຊີ. ການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງຄວາມໝາແໜ້ນເຄື່ອຄ່າຍການຂົນສົ່ງພາຍໃນປະເທດແລະຂ້າມແດນ, ສາມາດດຶງດູດການເດີນທາງໄດ້ຫຼາຍກວ່າເກົ່າ. ການພັດທະນາເຫຼົ່ານີ້ໄດ້ເຮັດໃຫ້ການທ່ອງທ່ຽວກາຍເປັນແຫຼ່ງລາຍຮັບສຳລັບການເຕີບໂຕທາງດ້ານລາຍໄດ້ທີ່ຈະນຳໄປໃຊ້ໃນການຕອບສະໜອງຄວາມຕ້ອງການຂອງຜູ້ບໍລິໂພກກຸ່ມໃໝ່. ໃນເວລາດຽວກັນ, ຄວາມຕ້ອງການໃນການສ້າງວຽກເຮັດງານທຳສຳລັບປະຊາກອນຈຳນວນຫຼາຍໄດ້ຖືກກົດດັນຢູ່ໃນຫຼາຍປະເທດອາຊຽນ +3, ເຊັ່ນດຽວກັນກັບພາກພື້ນອື່ນໆໃນທົ່ວໂລກ.

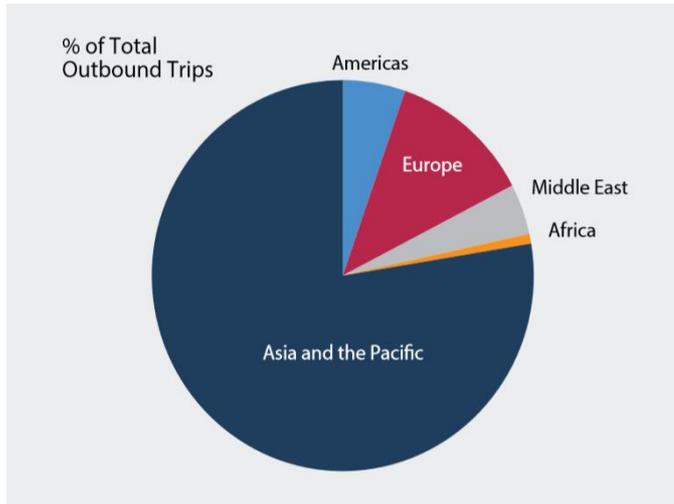
ຮູບສະແດງ J2. ການຄາດຄະເນລາຍຈ່າຍສຳລັບການບໍລິໂພກຂອງຄົນຊັ້ນກາງໃນທົ່ວໂລກ (PPP, ຄົງທີ່ 2011 ພັນຕື້ໂດລາສະຫະລັດອາເມລິກາ)

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: Kharas 2017

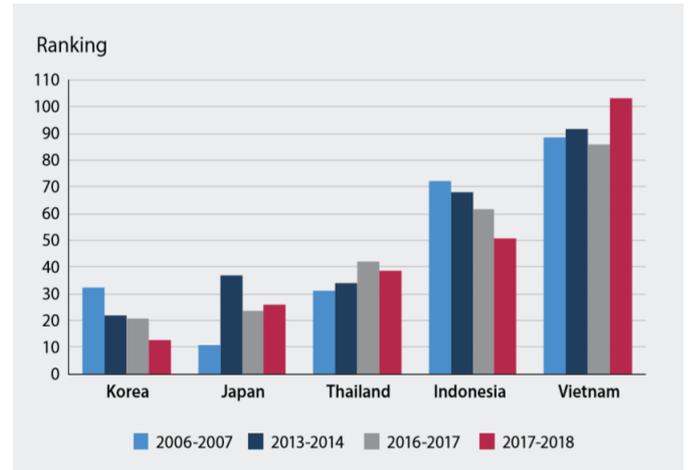
51 ອົງປະກອບຫຼັກຂອງການປະກອບສ່ວນໂດຍກົງແມ່ນການບໍລິການທີ່ພັກ, ຂົນສົ່ງ, ບັນເທີງ, ອາຫານ ແລະ ເຄື່ອງດື່ມ, ແລະ ການຄ້າຍ່ອຍ ໃນຂະນະທີ່ອົງປະກອບທາງອ້ອມລວມມີລາຍຈ່າຍການລົງທຶນພາກທຸລະກິດ ແລະ ພາກລັດ, ການຊື້ຈາກຜູ້ສະໜອງ, ແລະ ຄວາມຕ້ອງການຂອງແຮງງານໃນຂະແໜງບໍລິການສຳລັບອາຫານ, ເຄື່ອງນຸ່ງຫົ່ມ ແລະ ບ້ານຢູ່ອາໄສ.

ຮູບສະແດງ J3. ອົງປະກອບຂອງການເດີນທາງນອກພາກພື້ນ: ອາຊີ ແລະ ປາຊີຟິກ (2016)

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: Global Tourism Economy Research Centre (2017)

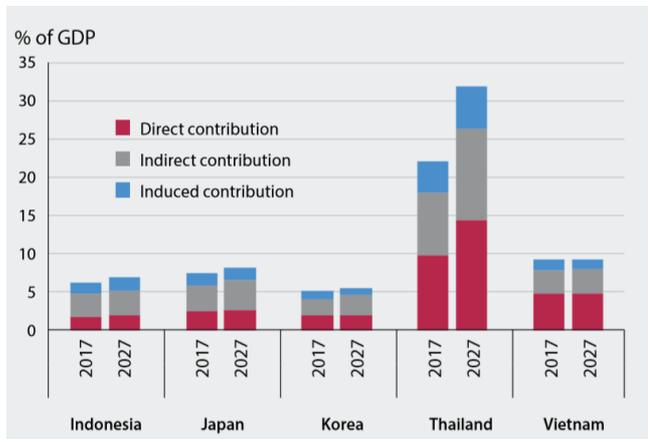
ຮູບສະແດງ J4. ຄຸນນະພາບຂອງໂຄງລ່າງພື້ນຖານພາຍໃນ ແລະ ໂຄງລ່າງພື້ນຖານການຂົນສົ່ງທາງດ້ານອາກາດ: ປະເທດອາຊຽນ +3 ທີ່ຖືກຄັດເລືອກ

ໝາຍເຫດ: ການຈັດອັນດັບ 2006-2007 (ຈາກທັງໝົດ 125 ປະເທດ), 2013-2014 (148 ປະເທດ), 2016-2017 (138 ປະເທດ), 2017-2018 (137 ປະເທດ)

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: World Economic Forum

ຮູບສະແດງ J5. ການປະກອບສ່ວນຂອງຂະແໜງເດີນທາງແລະທ່ອງທ່ຽວໃນ GDP: ປະເທດອາຊຽນ +3 ທີ່ຖືກຄັດເລືອກ

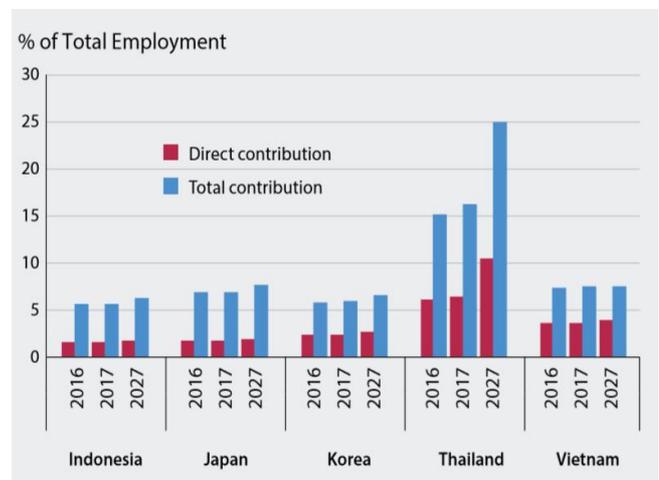

ໝາຍເຫດ: ການປະກອບສ່ວນທາງອັດລວມມີລາຍຈ່າຍການລົງທຶນໃນຂະແໜງການເດີນທາງ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ (T&T), ລາຍຈ່າຍລວມ T&T ຂອງພາກລັດ, ຜົນກະທົບຈາກການຊື້ຈາກຜູ້ສະໜອງ. ນໍາໄປສູ່ການປະກອບສ່ວນລວມທັງການບໍລິການອາຫານ ແລະ ເຄື່ອງດື່ມ, ການຜັກຜ່ອນ, ເຄື່ອງນຸ່ງ, ບ້ານອາໄສ ແລະ ສິນຄ້າໃນຄົວເຮືອນ.

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: World Travel and Tourism Council 2017

ບັນດາປະເທດ "ກຸ່ມທີ 2" ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໄດ້ດີໃນການນໍາໃຊ້ການທ່ອງທ່ຽວ ເພື່ອຊຸກຍູ້ການເຕີບໂຕທາງດ້ານເສດຖະກິດ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ບັນດາປະເທດ "ກຸ່ມທີ 2" ທີ່ຍັງນໍາຫຼັງປະເທດ "ກຸ່ມທໍາອິດ" ທາງດ້ານໂຄງລ່າງພື້ນຖານ ແລະ ການເຊື່ອມຕໍ່, ສາມາດນໍາໃຊ້ການທ່ອງທ່ຽວເພື່ອຊຸກຍູ້ການເຕີບໂຕ ໄດ້ຢ່າງມີປະສິດທິພາບ: ສ້າງວຽກເຮັດງານທໍາ, ຍົກສູງລາຍຮັບ, ສົ່ງເສີມຂະແໜງເສດຖະກິດອື່ນໆ, ແລະ ຍົກລະດັບການເຕີບໂຕໂດຍລວມ (ຮູບສະແດງ J5). ທັງປັດໄຈດ້ານຄວາມຕ້ອງການແລະດ້ານການສະໜອງແມ່ນມີການດໍາເນີນການ. ໃນດ້ານຄວາມຕ້ອງການ, ນັກທ່ອງທ່ຽວຊອກຫາກິດຈະກໍາຜັກຜ່ອນ, ການບໍລິການທີ່ເອົາໃຈໃສ່ແລະປະສົບການໃໝ່ໆ. ໃນນັ້ນຈະມີ

ຮູບສະແດງ J6. ການປະກອບສ່ວນຂອງຂະແໜງເດີນທາງແລະທ່ອງທ່ຽວໃນການຈ້າງງານ: ປະເທດອາຊຽນ +3 ທີ່ຖືກຄັດເລືອກ

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: World Travel and Tourism Council,

ຄວາມກົດດັນພຽງເລັກໜ້ອຍຫຼືບໍ່ມີເລີຍໃນການນໍາໃຊ້ເຕັກໂນໂລຊີທີ່ທັນສະໄໝຫຼືແຮງງານທີ່ມີປະສິດທິພາບທີ່ສູງເພື່ອເພີ່ມຜົນຜະລິດ. ໃນດ້ານການສະໜອງ, ປະຊາກອນຈໍານວນຫຼາຍໃນປະເທດອາຊຽນ + 3 ເປັນປັດໄຈສໍາຄັນ. ປະເທດໄທເປັນຕົວຢ່າງທີ່ດີ: ຊຶ່ງເປັນປະເທດມີສະຖານທີ່ທ່ອງທ່ຽວທີ່ໜ້າສົນໃຈ, ມີການຕະຫຼາດເພື່ອໂຄສະນາການໃຫ້ບໍລິການຢ່າງມີປະສິດທິພາບ; ແລະບໍ່ມີຂໍ້ຈໍາກັດທາງດ້ານແຮງງານຄືກັບບາງປະເທດໃນພາກພື້ນ. ຂະແໜງການທ່ອງທ່ຽວກວມເອົາສ່ວນໃຫຍ່ຂອງການຈ້າງງານທັງໝົດໃນປະເທດໄທ ຊຶ່ງຫຼາຍກ່ວາໃນບັນດາປະເທດອາຊຽນ+3 (ຮູບສະແດງ J6). ແນ່ນອນວ່າ, ໃນປະເທດ "ກຸ່ມທີ 2", ການເຕີບໂຕຂອງປະຊາກອນໄວໜຸ່ມມີຂະໜາດໃຫຍ່ລວມເອົາແຮງງານທີ່ທັກສະດໍາຈໍານວນຫຼາຍທີ່ເຕັມໃຈທີ່ຈະເຮັດວຽກໃນຂະແໜງການທ່ອງທ່ຽວຊຶ່ງໄດ້ຮັບຄ່າຕອບແທນໃນລະດັບດີເຊັ່ນ: ພະນັກງານນໍາທ່ຽວ, ພະນັກງານຕ້ອນຮັບ ແລະ ພະນັກງານເສີບ.

ຄວາມກ້າວໜ້າທາງດ້ານເຕັກໂນໂລຊີໄດ້ມີບົດບາດສໍາຄັນ.

ນອກຈາກການປັບປຸງລະບົບໂຄງລ່າງພື້ນຖານພາຍໃນ ແລະ ການເຊື່ອມຕໍ່ຂ້າມແດນ, ເຕັກໂນໂລຊີຍັງໄດ້ເຮັດໃຫ້ເມືອງຕ່າງໆໃນອາຊີກາຍເປັນ "ຕົວເມືອງທີ່ທັນສະໄໝ". ສໍາລັບຂະແໜງການເດີນທາງແລະການທ່ອງທ່ຽວ, ການພັດທະນາເຫຼົ່ານີ້ໄດ້ເພີ່ມຄວາມສະດວກສະບາຍໃນລະດັບສູງ, ສ້າງຄວາມງ່າຍດາຍໃນການຊອກຫາອາຫານການກິນແລະທາງເລືອກດ້ານຄວາມບັນເທີງ, ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍຕໍາລົງ-ສໍາລັບການໃຫ້ບໍລິການລວມທັງທີ່ພັກ, ກິດຈະກຳພັກຜ່ອນ ແລະ ການດູແລສຸຂະພາບ, ແລະ ການອໍານວຍຄວາມສະດວກທາງດ້ານການຊໍາລະເງິນ (ນັກທ່ອງທ່ຽວຈໍານວນຫຼາຍຫັນຈາກການໃຊ້ຈ່າຍດ້ວຍເງິນສົດແລະບັດເຄດິດໄປຊໍາລະເງິນແບບດິຈິຕອນ/ຜ່ານມືຖື). ການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງຄວາມຕ້ອງການສໍາລັບການບໍລິການທັງຫຼາຍໄດ້ສ້າງການຈ້າງງານທັງໃນຂະແໜງການບໍລິການແລະການຜະລິດຂອງບັນດາປະເທດໃນພາກພື້ນ.

ໂອກາດໃນການພັດທະນາແມ່ນມີຫຼາຍ, ແລະ ການເພີ່ມການຮ່ວມມືໃນພາກພື້ນແມ່ນມີບົດບາດສໍາຄັນ.

ໃນຕໍ່ໜ້າ, ຍັງມີໂອກາດຫຼາຍສໍາລັບການພັດທະນາຂະແໜງການທ່ອງທ່ຽວຕື່ມອີກ, ໂດຍສະເພາະບັນດາປະເທດ "ກຸ່ມທີ 2" ໄດ້ສືບຕໍ່ພັດທະນາດ້ານຊັບພະຍາກອນມະນຸດ, ເຕັກໂນໂລຊີ ແລະ ລະບົບນິເວດ. ເຖິງແມ່ນວ່ານັກທ່ອງທ່ຽວໃນອະນາຄົດອາດຈະບໍ່ຕ້ອງການປະສົບການທ່ອງທ່ຽວທີ່ມີການນໍາໃຊ້ "ເຕັກໂນໂລຊີສູງ", ພວກເຂົາອາດຈະເພີ່ມຄວາມຕ້ອງການການບໍລິການທີ່ສະໜອງໂດຍແຮງງານທີ່ມີທັກສະສູງໂດຍນໍາໃຊ້ວິທີການທີ່ມີເຕັກໂນໂລຊີສູງ. ຕົວຢ່າງໜຶ່ງແມ່ນການເດີນທາງທາງອາກາດ, ທີ່ຄວາມຕ້ອງການທາງດ້ານການບໍລິການຄົບຊຸດໃນເວລາການເດີນທາງຢູ່ເທິງຍົນແມ່ນສູງຂຶ້ນລວມທັງການບໍລິການອາຫານຕາມຄວາມຕ້ອງການຂອງລູກຄ້າແຕ່ລະຄົນ ແລະ ການບັນເທີງໃໝ່ຕ່າງໆຊຶ່ງອາດ

ຈະເພີ່ມຄວາມຕ້ອງການຈ້າງພະນັກງານທີ່ມີຄວາມຊໍານານຫຼາຍກວ່າໃນການສະໜອງການບໍລິການຕ່າງກ່າວ. ຕົວຢ່າງອີກປະການໜຶ່ງແມ່ນປະສົບການການກິນອາຫານ, ທີ່ມີຄວາມຕ້ອງການອາຫານທີ່ມີຄຸນນະພາບສູງຂຶ້ນແລະຫຼຸດຜ່ອນເວລາໃນການກະກຽມ. ຕົວຢ່າງທີສາມແມ່ນ "ການທ່ອງທ່ຽວທີ່ຕິດພັນດ້ານການແພດ", ຊຶ່ງຕິດພັນກັບຫຼາຍຂົງເຂດ, ຊຶ່ງລວມມີການບໍລິການຄໍາແນະນໍາຈາກແພດແລະການປິ່ນປົວໂດຍນັກກາຍະພາບບໍາບັດ ຈົນເຖິງການບໍລິການດ້ານຄວາມບັນເທີງໃນໄລຍະເວລາລໍຖ້າແລະຫຼັງຈາກການປິ່ນປົວ. ຕົວຢ່າງເຫຼົ່ານີ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າການພັດທະນາຂະແໜງການທ່ອງທ່ຽວໃຫ້ກາຍເປັນໂຕຂັບເຄື່ອນການເຕີບໂຕແລະການສ້າງວຽກເຮັດງານທຳອາດຈະຕ້ອງມີຄວາມພ້ອມທາງດ້ານເຕັກໂນໂລຊີທີ່ກ້າວໜ້າ, ຊັບພະ ຍາກອນມະນຸດທີ່ມີຄຸນນະພາບສູງແລະລະບົບນິເວດທີ່ມີປະສິດທິພາບຫຼາຍຂຶ້ນ.

ການເພີ່ມການຮ່ວມມືພາຍໃນພາກພື້ນມີບົດບາດສໍາຄັນໃນການພັດທະນາຄວາມສາມາດໃນການແຂ່ງຂັນຂອງຂະແໜງການທ່ອງທ່ຽວໃນບັນດາປະເທດອາຊຽນ +3. ບັນດາປະເທດອາຊຽນໄດ້ມີການລິເລີ່ມການຮ່ວມມືທາງດ້ານການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດນະໂຍບາຍຮ່ວມກັນເພື່ອສ້າງຄວາມໜ້າສົນໃຈຂອງພາກພື້ນເພື່ອດຶງດູດການທ່ອງທ່ຽວ. ແຜນຍຸດທະສາດການທ່ອງທ່ຽວ 2016-2025 ແມ່ນກວມເອົາຫຼາຍຂົງເຂດ, ໂດຍມີບຸລິມະສິດລວມທັງການພັດທະນາແລວທາງໃນພາກພື້ນອາຊຽນ, ການດຶງດູດການລົງທຶນດ້ານໂຄງລ່າງພື້ນຖານການທ່ອງທ່ຽວ, ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຂອບການຮັບຮູ້ຮ່ວມກັນສໍາລັບການພັດທະນາອາຊີບດ້ານການທ່ອງທ່ຽວ, ອໍານວຍຄວາມສະດວກທາງດ້ານການເດີນທາງທາງອາກາດພາຍໃນພາກພື້ນ ແລະຍົກສູງຄວາມຮັບຜິດຊອບໃນການປົກປ້ອງສິ່ງແວດລ້ອມແລະການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ.

6 ຄຳແນະນຳດ້ານນະໂຍບາຍ: ການສ້າງຄວາມຍືດຢຸ່ນໂດຍຫຼາຍກົນໄກການ ຂັບເຄື່ອນການເຕີບໂຕ

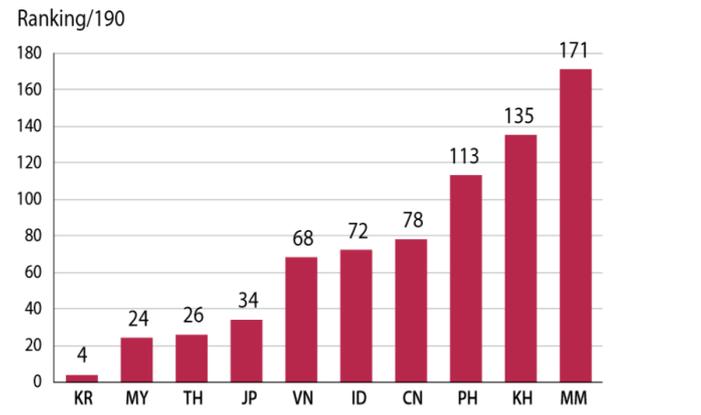
33 ສຳລັບແຕ່ລະປະເທດໃນອາຊຽນ +3, ເນື່ອງຈາກຄວາມທ້າທາຍຈາກການ ປ່ຽນແປງທາງດ້ານການຄ້າ, ການຜະລິດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ, ສິ່ງສຳຄັນແມ່ນ ການສ້າງຄວາມຍືດຢຸ່ນ ຈາກຫຼາຍກົນໄກການຂັບເຄື່ອນການເຕີບໂຕ, ລວມທັງ ຈາກການຂະຫຍາຍຕົວຂອງຂະແໜງການບໍລິການ. ໃນຂະນະທີ່ "ການຜະລິດ ເພື່ອການສົ່ງອອກ" ເປັນຍຸດທະສາດໃນການພັດທະນາຂອງຫຼາຍປະເທດອາ ຊຽນ+3 ໃນທົດສະວັດທີ່ຜ່ານມາ, ປະສິບການຂອງປະເທດ ອື່ນໆໃນພາກພື້ນ ໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າຍຸດທະສາດອື່ນຍັງສາມາດປະກອບ ສ່ວນສຳຄັນເຂົ້າໃນ ການເຕີບໂຕ, ໂດຍສະເພາະສຳລັບເສດຖະກິດທີ່ເກີດໃໝ່. ປະສິບການຂອງພິ ລິບປິນໃນການນຳໃຊ້ຮູບແບບການເຕີບໂຕທີ່ມີຂະແໜງການບໍລິການເປັນ ພື້ນຖານ ແລະ ປະສິບການຂອງ ສປປ ລາວ, ບູໄນ ແລະ ອິນໂດເນເຊຍ ທີ່ສຸມ ໃສ່ຂະແໜງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດພາຍໃນປະເທດ, ໄດ້ຊື່ໃຫ້ເຫັນເຖິງ ຄວາມສາມາດຂອງຍຸດທະສາດການເຕີບໂຕທີ່ມີລັກສະນະກວມລວມ ແລະ ຫຼາກຫຼາຍກ່ວາຍຸດທະສາດທີ່ໄດ້ສຸມໃສ່ແຕ່ການພັດທະນາພື້ນຖານການຜະລິດ. ຂະແໜງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດຍັງຈະສືບຕໍ່ເປັນຂະແໜງທີ່ສຳຄັນສຳລັບ ບາງປະເທດໃນພາກພື້ນ, ຕົວຢ່າງ ປະເທດອິນໂດເນເຊຍ, ສປປ ລາວ ແລະ ມຽນມາ. ສິ່ງທ້າທາຍແມ່ນການສ້າງຄວາມຍືດຢຸ່ນທາງດ້ານເສດຖະກິດ ເຊັ່ນ ມາດຕະການດ້ານຜົນກະທົບຈາກການປ່ຽນແປງຂອງລາຄາສິນຄ້າທົ່ວໂລກ ຫຼື ການປົກປ້ອງທາງດ້ານການຄ້າພາຍໃນຕ້ານຂະແໜງການຜະລິດໃດໜຶ່ງສະ ເພາະ. ການວິເຄາະຊື່ໃຫ້ເຫັນວ່າການສ້າງຄວາມຫຼາກຫຼາຍດ້ານເສດຖະກິດ ແລະ ໂດຍສະເພາະການພັດທະນາຂະແໜງການບໍລິການທີ່ເຂັ້ມ ແຂງເພື່ອເສີມ ຂະຫຍາຍຍຸດທະສາດການເຕີບໂຕ (ຮູບສະແດງ 6.1).

34 ການສ້າງຄວາມຫຼາກຫຼາຍທາງດ້ານເສດຖະກິດ, ໂດຍການຂະຫຍາຍຕົວ ຂອງຂະແໜງການບໍລິການແລະການນຳ ໃຊ້ເຕັກໂນໂລຊີ, ຜູ້ວາງນະໂຍບາຍ ຕ້ອງຄຳນຶງເຖິງ "ລະບົບນິເວດ" ເພື່ອຈັດການກັບຄວາມສັບຊ້ອນ ແລະ ການ ພົວພັນລະຫວ່າງຂະແໜງການເສດຖະກິດຕ່າງໆ. ຕົວຢ່າງ, ຄຳແຮງງານຕ່ຳອາດ ຈະເປັນບັນປັດໄຈສຳຄັນທີ່ສຸດໃນການດຶງດູດການລົງທຶນຕ່າງປະເທດ (FDI) ເຂົ້າໃນຂະແໜງອຸດສາຫະກຳການຜະລິດຍ່ອຍເຊັ່ນ ເລື້ອຜ້າ, ການສ້າງຄວາມ ຮູບສະແດງ 6.1 ແບບຈຳລອງລະບົບການເຕີບໂຕຂອງປະເທດອາຊຽນ +3

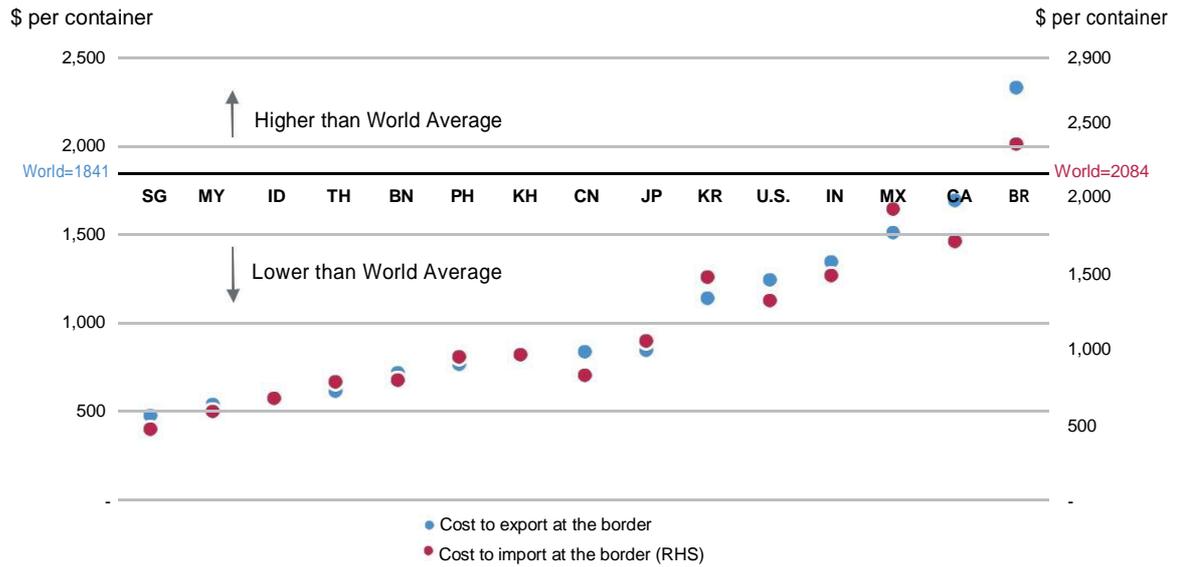
ຫຼາກຫຼາຍໂດຍການດຶງດູດການລົງທຶນເຂົ້າໃນຂະແໜງການອື່ນໆເຊັ່ນ: ການທ່ອງທ່ຽວຈຳເປັນຕ້ອງມີການສ້າງນະໂຍບາຍສົ່ງເສີມແບບຄົບຊຸດ. ໃນນີ້, ທະນາ ຄານໂລກ (2018) ກ່າວວ່າ "ຄວາມສຳຄັນຂອງຄຳແຮງຕ່ຳ ໃນການກຳນົດຕົ້ນທຶນແຮງງານຕໍ່ໜ່ວຍການຜະລິດຕຳແມ່ນເພີ່ມຂຶ້ນເນື່ອງ ຈາກ ຄວາມຕ້ອງການທາງດ້ານລະບົບນິເວດເພີ່ມຂຶ້ນ". ປະສິດທິຜົນ ບາງ ຂະແໜງການຫຼຸດລົງ, ຈຳເປັນຕ້ອງລົງທຶນໃນຂົງເຂດອື່ນທີ່ສາມາດສ້າງ ຄວາມສາມາດໃນແຂ່ງຂັນຂອງປະເທດ ແລະ ດຶງດູດນັກລົງທຶນຕ່າງ ປະເທດເຂົ້າມາ. ຕົວຊີ້ວັດຄວາມສະດວກໃນການດຳເນີນທຸລະກິດຂອງ ທະ ນາຄານໂລກສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າບັນຫາທີ່ສຳຄັນໃນບັນດາປະເທດອາ ຊຽນ +3 (ຮູບສະແດງ 6.2). ບັນຫາດັ່ງກ່າວລວມມີຂັ້ນຂອດທາງດ້ານ ພາສີ, ຄຸນະພາບ ແລະ ຄວາມສາມາດຂອງການບໍລິການທ່າເຮືອ ແລະ ສະ ໜາມບິນ; ຄຸນະພາບຂອງສະພາບແວດລ້ອມໃນການດຳເນີນທຸລະກິດ, ການຂົນສົ່ງ ແລະ ພື້ນຖານໂຄງລ່າງການສື່ສານ. ບັນຫາເຫຼົ່ານີ້ຕ້ອງໄດ້ຮັບ ການແກ້ໄຂຢ່າງຄວບຄຸມໂດຍນະໂຍບາຍປະສົມປະສານທາງດ້ານການຄ້າ, ງົບປະມານ ແລະ ນະໂຍບາຍສັງຄົມ.

35 ສຳລັບປະເທດອາຊຽນ+3 ໂດຍລວມ, ຄຳແນະນຳທີ່ສຳຄັນແມ່ນການ ເສີມຂະຫຍາຍການເຊື່ອມຕໍ່ ແລະ ການເຊື່ອມໂຍງພາຍໃນພາກພື້ນ. ການ ເສີມຂະຫຍາຍການເຊື່ອມຕໍ່ໂດຍການປັບປຸງພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ແລະ ການ ອຳນວຍຄວາມສະດວກທາງດ້ານການຄ້າຈະຊ່ວຍປັບປຸງຄວາມສາມາດໃນ ການແຂ່ງຂັນຂອງຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າໂລກ ທີ່ໄດ້ສ້າງຂຶ້ນໃນພາກພື້ນ. ຊຶ່ງຈະ ເຮັດໃຫ້ເຄືອຂ່າຍຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າໂລກທັງໝົດພາຍໃນພາກພື້ນມີຄວາມ ຍືດຢຸ່ນດ້ານທານກັບຜົນກະທົບພາຍນອກ, ເຮັດໃຫ້ພາກພື້ນສາມາດສືບຕໍ່ ເພີ່ມພູນຜົນປະໂຫຍດຈາກຍຸດທະສາດ "ການຜະລິດເພື່ອການສົ່ງອອກ". ນອກຈາກນັ້ນ, ການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງການເຊື່ອມຕໍ່ໃນພາກພື້ນຈະອຳນວຍ ຄວາມສະດວກໃຫ້ແກ່ການຄ້າສິນຄ້າ ແລະ ການບໍລິການເພື່ອຕອບສະ ໜອງຄວາມຕ້ອງການຂັ້ນສູດທ້າຍພາຍໃນພາກພື້ນ. ໃນຂະ ນະທີ່ພາກພື້ນ ຍັງເປີດກວ້າງຕໍ່ການຄ້າໂລກ ແລະ ການລົງທຶນ, ການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງຄວາມ ຕ້ອງການພາຍໃນພາກພື້ນຈະປັບປຸງຄວາມຍືດຢຸ່ນຂອງພາກພື້ນໂດຍລວມ ດ້ານຜົນກະທົບຈາກພາຍນອກເຊັ່ນ: ການປົກປ້ອງທາງດ້ານການຄ້າ.

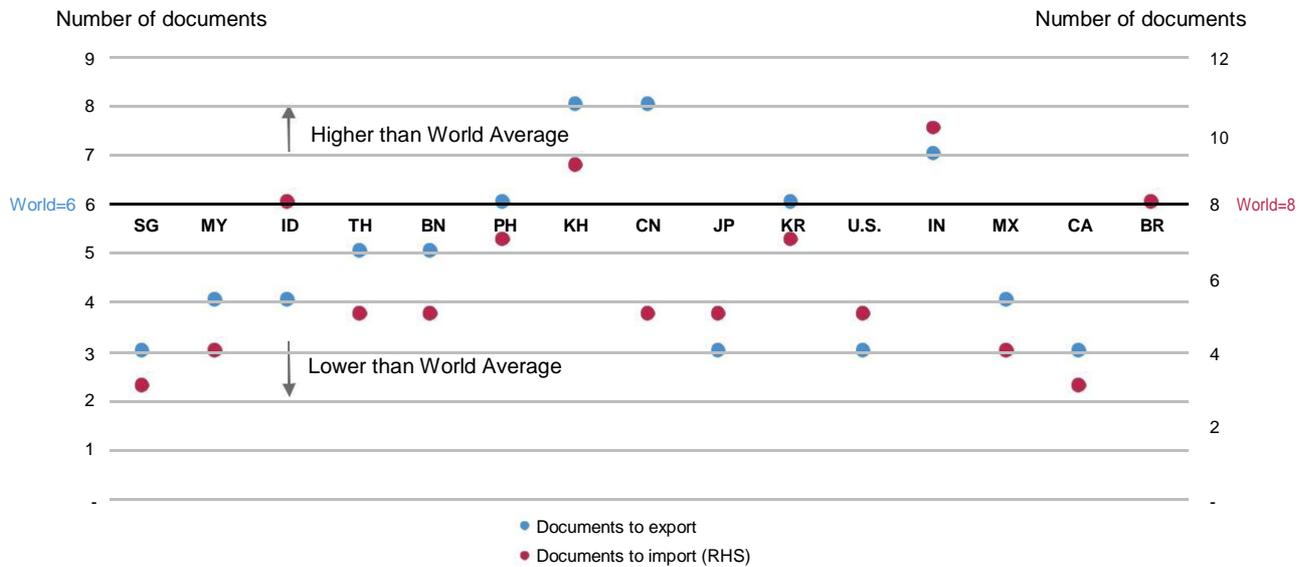
ຮູບສະແດງ 6.2 ໂຕຊີ້ວັດຄວາມງ່າຍດາຍໃນການດຳເນີນທຸລະກິດຂອງ ທະນາຄານໂລກ: ປະເທດອາຊຽນ +3

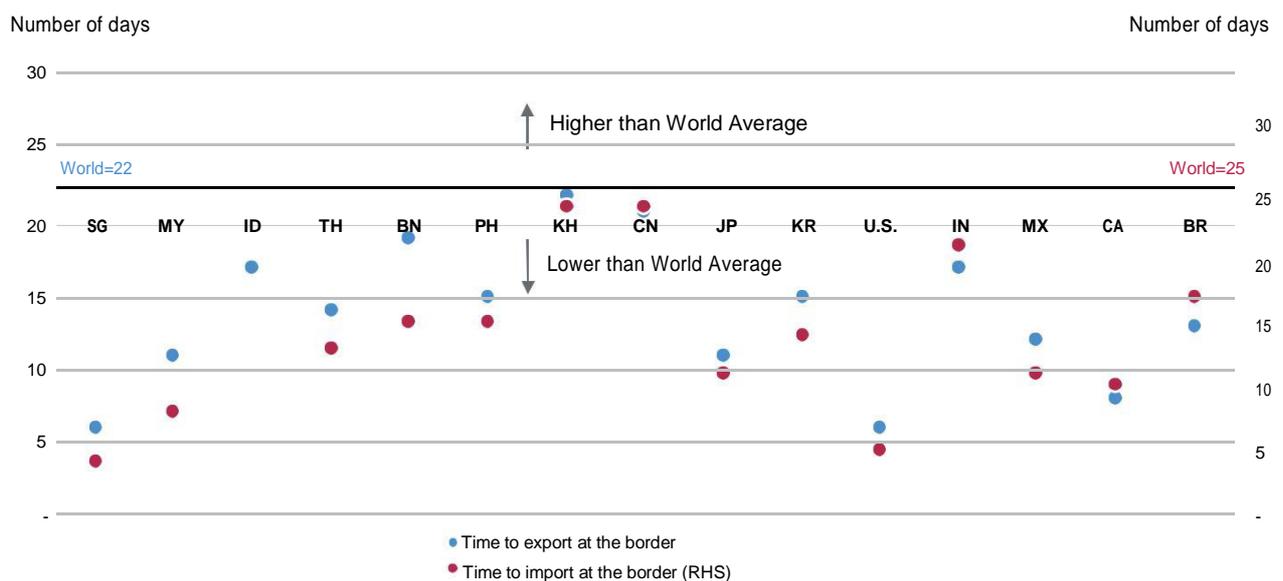
ຮູບສະແດງ 6.3a ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍໃນການແຈ້ງພາສີ: ປະເທດອາຊຽນ + 3 ແລະ ບາງຕົວປຽບທຽບ, 2014

ຮູບສະແດງ 6.3b ຈຳນວນເອກະສານສຳລັບແຈ້ງພາສີ: ປະເທດອາຊຽນ +3 ແລະ ບາງຕົວປຽບທຽບ, 2014

ຮູບສະແດງ 6.3c ຈຳນວນມື້ທີ່ໃຊ້ໃນການແຈ້ງພາສີ: ປະເທດອາຊຽນ +3 ແລະ ບາງຕົວປຽບທຽບ, 2014

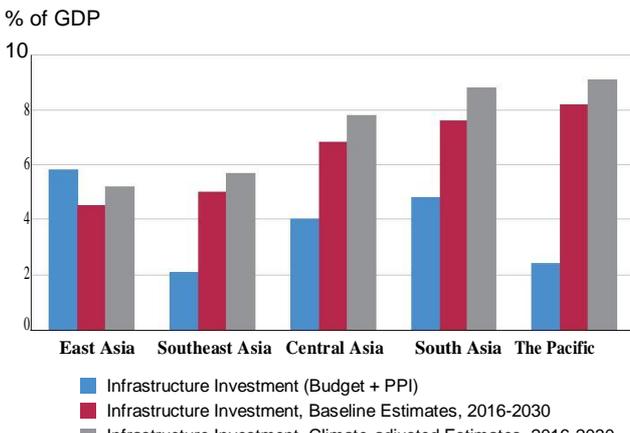
36 ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຄຳແນະນຳເຫຼົ່ານີ້, ຊັບພະຍາກອນທີ່ອຸດົມສົມບູນ ແລະຄວາມຫຼາກຫຼາຍໃນການພັດທະນາ ພາຍໃນພາກພື້ນອາຊຽນ +3 ສາມາດ ເປັນປັດໄຈສຳຄັນໃນການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງ. ບັນດາປະເທດທີ່ມີເສດຖະກິດ ເຕີບໂຕກ່ອນໝູ່ເປັນ "ຄື້ນທຳອິດ" - ຍີ່ປຸ່ນ, ສ. ເກົາຫຼີ, ຮົງກົງ ແລະ ສິງກະໂປ - ແມ່ນນັກລົງທຶນທີ່ສຳຄັນໃນພາກ ພື້ນ. ສປ. ຈີນ, ມາເລເຊຍ ແລະ ໄທ, ເປັນ ປະເທດທີ່ມີເສດຖະກິດເຕີບໂຕຕໍ່ມາເປັນ "ຄື້ນທີ່ສອງ", ໄດ້ກາຍມາເປັນນັກ ລົງທຶນຕ່າງປະເທດໃໝ່ທີ່ສຳຄັນໃນພາກພື້ນ. ສປ.ຈີນ, ໂດຍມີຍຸດທະສາດໜຶ່ງ ແລວທາງ ໜຶ່ງເສັ້ນທາງ (BRI), ເພື່ອສະໜັບສະໜູນເງິນທຶນໃນການພັດທະ ນາພື້ນຖານໂຄງລ່າງ (Box: K), ແລະ ປະເທດໄທເປັນສູນກາງໃນພາກພື້ນ ແມ່ນ້ຳຂອງ. ສຳລັບປະເທດເຫຼົ່ານີ້, ເຂດທ່າງໄກຊອກຫຼັກໃນພາກພື້ນອາຊຽນ+ 3 ໄດ້ກາຍເປັນເປົ້າໝາຍໃນການຍົກຍ້າຍຖານການຜະລິດມາ ເມື່ອຕົ້ນທຶນການ ຜະລິດໃນປະເທດຕົນເພີ່ມຂຶ້ນ. ລະອຽດຂໍ້ສະເໜີເຫຼົ່ານີ້ ແມ່ນໄດ້ກຳນົດໄວ້ຂ້າງ ລຸ່ມນີ້.

ການເສີມຂະຫຍາຍການເຊື່ອມຕໍ່ແລະການເຊື່ອມໂຍງພາຍໃນພາກພື້ນ ການອຳນວຍຄວາມສະດວກທາງການຄ້າແລະເຂດເສດຖະກິດພິເສດ

37 ນອກຈາກພາກພື້ນອາຊຽນ +3 ໄດ້ຫຼຸດຜ່ອນຄ່າໃຊ້ຈ່າຍທາງດ້ານການຄ້າ ໂດຍຜ່ານການຫຼຸດຜ່ອນອັດຕາພາສີ, ຍັງສາມາດເພີ່ມການອຳນວຍຄວາມສະ ດວກທາງດ້ານການຄ້າເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນຄ່າໃຊ້ຈ່າຍດ້ານການຄ້າ ແລະ ຂັ້ນຂອດ ດ້ານພາສີ. ບັນດາປະເທດອາຊຽນ+3 ແມ່ນໜຶ່ງໃນບັນດາປະເທດທີ່ມີຄ່າໃຊ້ ຈ່າຍທາງດ້ານການຄ້າຕໍ່າສຸດເມື່ອປຽບທຽບ ກັບປະເທດເສດຖະກິດເກີດໃໝ່, ໃນແງ່ຂອງຕົວຊີ້ວັດເຊັ່ນ: ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍໃນການສົ່ງອອກຫຼືນຳເຂົ້າຢູ່ດ່ານຊາຍແດນ , ແລະ ຈຳນວນມື້ໃນການກວດປ່ອຍສິນຄ້າ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຍັງມີພື້ນທີ່ສຳ ລັບການປັບປຸງ, ເຊັ່ນ ຈຳນວນເອກະສານປະກອບທີ່ຍືນຕໍ່ເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ (ຮູບ ສະແດງ 6.3). ຄວາມພະຍາຍາມເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຈະຊ່ວຍໃຫ້ສາມາດເພີ່ມປະ ໂຫຍດຈາກການຄ້າ, ໂດຍສະເພາະແມ່ນເສດຖະກິດໃນຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າໂລກ, ທີ່ການອຳນວຍຄວາມສະດວກທາງດ້ານການຄ້າຈະຫຼຸດຜ່ອນຄ່າໃຊ້ຈ່າຍ ແລະ ເວລາທີ່ຕິດພັນກັບການນຳເຂົ້າປັດໄຈການຜະລິດເຄິ່ງສຳເລັດຮູບຜ່ານດ່ານຊາຍ ແດນແຫ່ງຊາດ.

38 ໃນການເຊື່ອມໂຍງຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າໂລກ, ການຫຼຸດຜ່ອນຄ່າໃຊ້ຈ່າຍຂອງ ການນຳເຂົ້າປັດໄຈການຜະລິດເປັນສິ່ງສຳຄັນເຊັ່ນດຽວກັນກັບການສົ່ງເສີມການ ສົ່ງອອກ ແລະ ການສ້າງເຂດເສດຖະກິດພິເສດ (SEZs) ໃນພາກພື້ນຈະ ອຳນວຍຄວາມສະດວກ

ຮູບສະແດງ 6.4 ຄວາມຕ້ອງການທາງດ້ານການລົງທຶນພື້ນຖານໂຄ່ງລ່າງ: ພາກ ພື້ນອາຊີ ແລະ ປາຊີຟິກ

ໝາຍເຫດ: ໃນກໍລະນີນີ້, ອາຊີຕາເວັນອອກກວມເອົາຈີນ, ຮົງກົງ, ໄທ, ສ.ເກົາຫຼີ ແລະ ມົງໂກລີ; ອາຊີຕາເວັນອອກສ່ຽງໃຕ້ກວມເອົາອິນໂດເນເຊຍ, ມາເລເຊຍ, ໄທ, ຟິລິບປິນ, ສິງກະໂປ, ປູໄນ, ກຳປູເຈຍ, ສປປ ລາວ, ມຽນມາ, ຫວຽດນາມ. ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ທະນາຄານເພື່ອການພັດທະນາອາຊີ ADB (2017)

ໃຫ້ແກ່ການນຳເຂົ້າປັດໄຈການຜະລິດມາປຸງແຕ່ງເພື່ອສົ່ງອອກ. ເຂດດັ່ງ ກ່າວເປັນເສັ້ນທາງທີ່ສຳຄັນ ໃນການເຊື່ອມໂຍງກັບຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າໂລກ ສຳ ລັບບັນດາປະເທດເສດຖະກິດເຕີບໂຕເປັນ "ຄື້ນທີ່ສາມ" ໃນພາກພື້ນ. ກຳ ປູເຈຍ, ສປປ ລາວ, ມຽນມາ ແລະ ໄທໄດ້ມີການກຳນົດເຂດເສດຖະ ກິດ ພິເສດ ແລະ ເຂດອຸດສາຫະກຳທີ່ຕັ້ງຢູ່ໃກ້ຊາຍແດນປະເທດ. ລວມມີ ດາ ເວີຍ ໃນມຽນມາ-ການຈະນະບູຣີ ໃນປະເທດໄທ, ມຸກດາຫານ ໃນປະ ເທດໄທ - ສະຫວັນນະເຂດໃນ ສປປ ລາວ, ປອຍປົດ ໂອເນັງ ໃນກຳປູ ເຈຍ-ສຣະແກ້ວ ໃນປະເທດໄທ, ຊຽງຮາຍ ໃນປະເທດໄທ ແລະ ເຂດ ພິເສດ Kyaukphyu ໃນປະເທດ ມຽນມາແມ່ນຢູ່ໃກ້ກັບແຂວງ ຢຸນ ນານ, ສປ.ຈີນ. ອີງໃສ່ທີ່ຕັ້ງພູມສັນຖານ, ແຂວງ ຢຸນນານ ມີແຜນສ້າງ ແຂວງຕົນໃຫ້ກາຍມາເປັນສູນກາງການຂົນສົ່ງຂອງ ສປ. ຈີນ ເຊື່ອມຕໍ່ກັບ ອາຊີໃຕ້ແລະອາຊີຕາເວັນອອກສ່ຽງໃຕ້⁵³. ຊຶ່ງແຜນເຫຼົ່ານີ້ມີເປົ້າໝາຍໃນ ການສົ່ງເສີມ ແລະ ສະໜັບສະໜູນການພັດທະນາຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າລະດັບ ພາກພື້ນ, ລະຫວ່າງອຸດສາຫະກຳໜັກໃນປະເທດໄທ ແລະ ແຂວງກວາງ ຊີ ແລະ ຜູ້ສະໜອງຈີນທີ່ດຳເນີນງານໃນຂະແໜງອຸດສາຫະກຳທີ່ນຳໃຊ້ ແຮງງານສູງຢູ່ໃນປະເທດໃກ້ຄຽງ.

39 ການປັບປຸງພື້ນຖານໂຄງລ່າງແລະການເຊື່ອມຕໍ່, ທັງພາຍໃນ ແລະ ຂ້າມແດນ ສຳຄັນຕໍ່ການສ້າງຄວາມສາມາດ ໃນການແຂ່ງຂັນທາງດ້ານການ ສົ່ງອອກ. ໃນພາກພື້ນມີຊ່ອງຫວ່າງທາງດ້ານພື້ນຖານໂຄງລ່າງສູງ. ທະນາ ຄານເພື່ອການພັດທະນາອາຊີ (ADB) ຄາດຄະເນໃນປີ 2017 ວ່າໃນ ໄລຍະປີ 2015-2030, ຄວາມຕ້ອງການທາງດ້ານການລົງທຶນດ້ານພື້ນ ຖານໂຄງລ່າງສຳລັບການປັບຕົວເຂົ້າກັບສະພາບແວດລ້ອມແມ່ນ 5,7% ຂອງ GDP ຕໍ່ປີສຳລັບອາຊີຕາເວັນອອກສ່ຽງໃຕ້ ແລະ 5,2% ຕໍ່ປີສຳລັບ ອາຊີຕາເວັນອອກ (ຮູບສະແດງ 6.4). ພາຍໃນການຄາດຄະເນເຫຼົ່ານີ້, ຄວາມຕ້ອງການຂອງປະເທດທີ່ມີລາຍໄດ້ຕ່ຳຈະຫຼາຍທົບຂອງຄວາມຕ້ອງ ການຂອງບັນດາປະເທດທີ່ມີລາຍໄດ້ສູງ.

40 ພາກພື້ນອາຊຽນ+3 ມີຊັບພະຍາກອນຢ່າງຫຼວງຫຼາຍເພື່ອລົງທຶນເຂົ້າ ໃນການເຊື່ອມຕໍ່ລະຫວ່າງພາກພື້ນ, ເຊັ່ນ ຍຸດທະສາດໜຶ່ງແລວທາງ ໜຶ່ງ ເສັ້ນທາງ (BRI) ຂອງຈີນ. ດັ່ງທີ່ໄດ້ລະບຸໄວ້ໃນ Box K ຂ້າງລຸ່ມນີ້, ມີ ຫຼາຍຊ່ອງທາງທີ່ບັນດາປະເທດໃນພາກພື້ນອາຊຽນ+3 ສາມາດໄດ້ຮັບຜົນ ປະໂຫຍດຈາກ ຍຸດທະສາດໜຶ່ງ ແລວທາງໜຶ່ງເສັ້ນທາງ (BRI). ທຳອິດ, ພິຈາລະນາຄວາມຕ້ອງການທາງດ້ານການພັດທະນາມະຫາສານໃນບັນດາ ປະເທດອາຊຽນ, ປະເທດເຫຼົ່ານີ້ສາມາດໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຈາກຍຸດທະ ສາດໜຶ່ງແລວທາງ ໜຶ່ງເສັ້ນທາງ (BRI) ທີ່ແນ ໃສ່ລົງທຶນພັດທະນາ ພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ປັບປຸງການສະໜອງພະລັງງານ, ເພີ່ມການຂົນສົ່ງທີ່ມີ ປະສິດທິພາບ, ແລະ ຍົກສູງການເຊື່ອມຕໍ່, ຊຸກຍູ້ການເຊື່ອມໂຍງໃນພາກ ພື້ນ. ຊ່ອງທາງທີ່ສອງແມ່ນການຊ່ວຍເຫຼືອໃນ ການຫຼຸດຊ່ອງຫວ່າງທາງ ດ້ານການລົງທຶນດ້ານພື້ນຖານໂຄງລ່າງໃນພາກພື້ນ, ຍຸດທະສາດໜຶ່ງແລວ ທາງ ໜຶ່ງເສັ້ນທາງ (BRI) ຍັງຄາດວ່າຈະມີຜົນກະທົບທາງບວກເຊັ່ນການ ດຶງດູດການລົງທຶນຂອງພາກເອກະຊົນ. ຊ່ອງທາງທີ່ສາມ, ການກະຈາຍ ການລົງທຶນໂດຍກົງ (ODI) ຂອງຈີນຢູ່ໃນບັນດາປະເທດໜຶ່ງແລວທາງ ໜຶ່ງເສັ້ນທາງ (BRI) ຊຶ່ງສະແດງໃຫ້ເຫັນຊັບພະຍາກອນທີ່ມີແລະທ່າແຮງ ທຽບຖານຂອງແຕ່ລະປະເທດ, ສະນັ້ນຈຶ່ງເປັນການຊ່ວຍເຫຼືອໃນການປົດ ຊ່ອງຫວ່າງແລະເພີ່ມຄວາມເຂັ້ມແຂງໃນພາກພື້ນ.

⁵² ນະໂຍບາຍເພື່ອພັດທະນາພື້ນຖານໂຄງລ່າງດ້ານໄລຈີສຕິກຂອງແຂວງ, ເຂດພັດທະນາເສດຖະກິດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ລວມທັງເຂດການຮ່ວມມືເສດຖະກິດຊາຍແດນພາຍໃນແຂວງແມ່ນຂັ້ນຕອນລິ ເລີ່ມ, ໂດຍມີເປົ້າໝາຍໃນການສົ່ງເສີມກິດຈະກຳເສດຖະກິດຂ້າມແດນ ແລະ ປ່ຽນແຂວງເປັນຖານການປຸງແຕ່ງເພື່ອການສົ່ງອອກສຳລັບອາຊີໃຕ້ ແລະ ອາຊີຕາເວັນອອກສ່ຽງໃຕ້ ແລະ ເພື່ອສົ່ງເສີມ ກິດຈະກຳເສດຖະກິດຂ້າມແດນຢູ່ພາກໃຕ້ຂອງຈີນ.

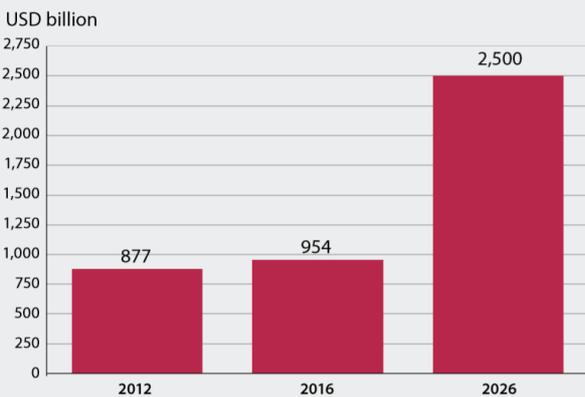
Box K.

ການລິເລີ່ມແຜນງານ ໜຶ່ງແລວທາງ ໜຶ່ງເສັ້ນທາງ (BRI) ຂອງຈີນ: ການເຕີບໂຕ ດ້ານການລົງທຶນພາຍນອກແລະຜົນ ກະທົບຕໍ່ເສດຖະກິດຂອງອາຊຽນ

ໃນປີ 2013, ປະທານາທິບໍດີ ສີ ໄດ້ເປີດເຜີຍແຜນຍຸດທະສາດໜຶ່ງແລວທາງ ໜຶ່ງເສັ້ນທາງ (BRI), ຊຶ່ງແມ່ນແຜນງານໃຫຍ່ຂອງ ສປ.ຈີນ ເພື່ອຍົກສູງການເຊື່ອມໂຍງພາຍໃນພາກພື້ນລະຫວ່າງ ສປ. ຈີນກັບບັນດາປະເທດໃນພາກພື້ນຢູເລເຊຍ (Eurasia) ແລະ ເຂດອື່ນ. ດ້ານພູມສັນຖານ, ໜຶ່ງແລວທາງ ໜຶ່ງເສັ້ນທາງ (BRI) ໝາຍເຖິງແລວທາງເສດຖະກິດ (ທາງບົກ) ຕາມເສັ້ນທາງສາຍໃໝ່ (Silk Road) ຈາກ ສປ. ຈີນຫາອາຊີກາງ, ອາຊີຕາເວັນຕົກ, ແລະ ຜ່ານເອີຣົບຕາເວັນອອກ ເຂົ້າສູ່ ທະວີບເອີຣົບ. ເສັ້ນທາງສາຍໃໝ່ (ທາງທະເລ) ໝາຍເຖິງເສັ້ນທາງຈາກພາກພື້ນແຄມຝັ່ງທະເລໃນປະເທດ ສປ. ຈີນ ໄປຫາອາຊີຕາເວັນອອກສຽງໃຕ້, ມະ ຫາສະໝຸດອິນເດຍ, ຕາເວັນອອກກາງ ແລະ ອາຟຣິກາຕາເວັນອອກ ແລະ ເອີຣົບ. ແລວທາງທາງບົກ ແລະ ທາງທະເລ ຈະຜ່ານປະມານ 70 ປະເທດ, ຊຶ່ງກວມເອົາ 60% ຂອງປະຊາກອນໂລກ ແລະ 30% ຂອງຜະລິດຕະພັນພາຍໃນລວມຂອງໂລກ (GDP).⁵³ ເນື້ອໃນຂອງ **Box K** ນີ້ມີຈຸດ ປະສົງເພື່ອສຶກສາປັດໄຈກະຕຸ້ນການເຕີບໂຕຂອງການລົງທຶນຢູ່ຕ່າງປະເທດຂອງ ສປ. ຈີນ ແລະ ຜົນກະທົບຕໍ່ການກຳເນີດ ແລະ ການພັດທະນາປະເທດອາຊຽນ.

ການຄ້າຂອງຈີນກັບບັນດາປະເທດໃນໜຶ່ງແລວທາງ ໜຶ່ງເສັ້ນທາງ (BRI) ໄດ້ເຕີບໂຕຢ່າງວ່ອງໄວໃນຊຸມປີຜ່ານມາແລະຈະສືບຕໍ່ເພີ່ມຂຶ້ນ. ຮູບສະແດງ K1 ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າການຄ້າຂອງ ຈີນກັບບັນດາປະເທດ ໜຶ່ງແລວທາງ ໜຶ່ງເສັ້ນທາງ (BRI) ແມ່ນເກືອບ 1 ພັນຕື້ໂດລາສະຫະລັດອາເມລິກາ ໃນປີ 2016 (ຫຼື 25,7% ຂອງການຄ້າທັງໝົດຂອງຈີນ). ຢູ່ໃນກອງປະຊຸມໂປອາວ ຂອງກອງປະຊຸມອາຊີ (Boao Forum for Asia Annual Conference) ປະຈຳປີ 2015, ທ່ານ ປະທານ ສີ ໄດ້ກ່າວວ່າທ່ານຄາດວ່າຕົວເລກການຄ້າດັ່ງກ່າວຈະເຕີບໂຕມາເປັນ 2,5 ພັນຕື້ໂດລາສະຫະລັດອາເມລິກາພາຍໃນໜຶ່ງທົດສະວັດເນື່ອງຈາກການປັບປຸງການເຊື່ອມໂຍງທາງດ້ານການຄ້າແລະການເຂົ້າເຖິງຕະຫຼາດ. ບັນດາປະເທດຄູ່ຄ້າທີ່ໃຫຍ່ທີ່ສຸດຂອງ ສປ. ຈີນ ໃນໜຶ່ງແລວທາງ ໜຶ່ງເສັ້ນທາງ (BRI) ມີປະເທດຫວຽດນາມ, ປະເທດໄທ, ສິງກະໂປ, ສະຫະພາບອາຣັບເອມິເຣັດ,

ຮູບສະແດງ K1. ການຄ້າຂອງຈີນກັບບັນດາປະເທດໜຶ່ງແລວທາງໜຶ່ງເສັ້ນທາງ

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ເວັບໄຊແລວທາງ ແລະ ເສັ້ນທາງ, Reuters

ຮັດເຊຍ, ອິນໂດເນເຊຍ, ຟິລິບປິນ, ອິນເດຍ, ມາເລເຊຍ ແລະ ຊາອຸດິອາຣາບີ, ຊຶ່ງໃນນັ້ນ 6 ປະເທດແມ່ນປະເທດອາຊຽນ +3 (ຮູບສະແດງ K2).

ຫຼັງຈາກ 40 ປີຂອງການປະຕິຮູບແລະການເປີດກວ້າງ, ສປ. ຈີນໄດ້ສະສົມຊັບພະຍາກອນຢ່າງຫຼວງຫຼາຍທັງໃນດ້ານຄວາມຊຳນານ ແລະ ຊັບພະຍາກອນທາງການເງິນເພື່ອລົງທຶນຢູ່ຕ່າງປະເທດ. ເນື່ອງຈາກ ສປ. ຈີນມີ ເງິນສະສົມພາຍໃນປະເທດຈຳນວນມະຫາສານ, ຈຶ່ງສາມາດໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຈາກການນຳໃຊ້ເງິນທຶນເຂົ້າໃນການລົງທຶນທີ່ມີປະສິດທິຜົນ, ທັງພາຍໃນແລະນອກພາກພື້ນ. ໃນປີ 2016, ເປັນຄັ້ງທຳອິດທີ່ການລົງທຶນຢູ່ຕ່າງປະເທດຂອງຈີນ ສູງກວ່າການລົງທຶນຂອງຕ່າງປະເທດໃນ ສປ. ຈີນ. ອີງຕາມການຄາດຄະເນ, ການລົງທຶນຢູ່ຕ່າງປະເທດຂອງຈີນ ໃນບັນດາປະເທດໜຶ່ງແລວທາງ ໜຶ່ງເສັ້ນທາງ (BRI) ຈະກວມເອົາ 600-800 ຕື້ໂດລາສະຫະລັດອາເມລິກາພາຍໃນ 5 ປີ ຂ້າງໜ້າ.⁵⁵

ປະຕິບັດຕາມຫຼັກການປົກສາຫາລືຢ່າງກວ້າງຂວາງ, ການປະກອບສ່ວນຮ່ວມກັນແລະມີຜົນປະໂຫຍດຮ່ວມກັນ, ສປ.ຈີນໄດ້ຮ່ວມມືກັບບັນດາປະເທດໜຶ່ງແລວທາງ ໜຶ່ງເສັ້ນທາງ (BRI) ແລະອົງການຈັດຕັ້ງຕ່າງໆ ເພື່ອຊອກຫາເງິນທຶນສຳລັບໂຄງການໜຶ່ງແລວທາງ ໜຶ່ງເສັ້ນທາງ (BRI). ມາເຖິງປະຈຸບັນ, ຫຼາຍກວ່າ 270 ຕື້ໂດລາໄດ້ຖືກຈັດສັນໃຫ້ແກ່ຫຼາຍໂຄງການພັດທະນາ. ທະນາຄານພັດທະນາຈີນໄດ້ໃຫ້ເງິນກູ້ຢືມຫຼາຍກວ່າ 600 ໂຄງການ ເປັນມູນຄ່າ 1,680 ຕື້ໂດລາສະຫະລັດອາເມລິກາ ນັບຕັ້ງແຕ່ມີການປະກາດແຜນງານໜຶ່ງແລວທາງ ໜຶ່ງເສັ້ນທາງ (BRI), ແລະ ທະນາຄານນຳເຂົ້າແລະສົ່ງອອກຂອງຈີນໄດ້ໃຫ້ເງິນກູ້ຢືມທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບແຜນງານດັ່ງກ່າວ ປະມານ 100 ພັນລ້ານໂດລາສະຫະລັດອາເມລິກາ.⁵⁶ ພ້ອມກັນນັ້ນ, ບໍດີນາມານີຍັງມີການສ້າງກອງທຶນເສັ້ນທາງສາຍໃໝ່ ຊຶ່ງໄດ້ຮັບການສະໜັບສະໜູນຈາກລັດຖະບານຈີນ, ໄດ້ໃຫ້ເງິນກູ້ 4 ຕື້ໂດລາສະຫະລັດອາເມລິກາ. ທະນາຄານການລົງທຶນພື້ນຖານໂຄງລ່າງອາຊີ (AIIB) ທີ່ນຳໂດຍ ສປ. ຈີນ, ໄດ້ສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນໃນຕົ້ນປີ 2016 ຊຶ່ງມາຮອດປະຈຸບັນໄດ້ໃຫ້ເງິນກູ້ຈຳນວນ 1,7 ຕື້ໂດລາສະຫະລັດອາເມລິກາໃຫ້ແກ່ 9 ໂຄງການ.

ຮູບສະແດງ K2. 10 ປະເທດໜຶ່ງແລວທາງໜຶ່ງເສັ້ນທາງທີ່ເປັນຄູ່ຄ້າຫຼັກຂອງຈີນ

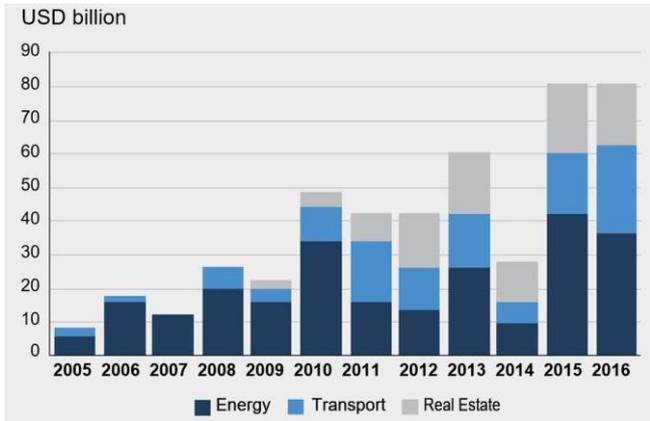

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: IMF DOT

⁵³ Chin, H., & He, W. (2016). ແຜນງານແລວທາງ ແລະ ເສັ້ນທາງ: 65 ປະເທດ ແລະ ຫຼາຍກວ່າ. ຮົງກົງ: Fung Business Intelligence Center.
⁵⁴ ງານສຳມະນາ Boao ສຳລັບກອງປະຊຸມອາຊີປະຈຳປີ 2015, ທີ່ Boao, ພາກໃຕ້ຂອງຈີນ, ແຂວງໄຮນານ, ສປ.ຈີນ. 29 ມີນາ, 2015.
⁵⁵ Yi, H. (2018). ກອງປະຊຸມສົງກະໂປປີ 2018 - ການເຊື່ອມຕໍ່ ແລະ ການພັດທະນາແບບມີສ່ວນຮ່ວມພາຍໃຕ້ແຜນງານ "ແລວທາງ ແລະ ເສັ້ນທາງ". [ອອນລາຍ] Singaporessummit.sg.
⁵⁶ UOB. (2017). "ສປ.ຈີນ: ແຜນງານແລວທາງ ແລະ ເສັ້ນທາງ ແລະ ຄວາມໝາຍຂອງມັນ"

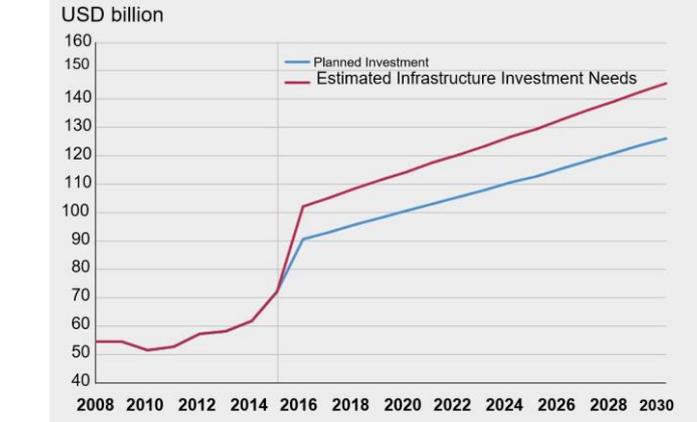
ເສີມຂະຫຍາຍການເຊື່ອມໂຍງພາກພື້ນກັບປະເທດເສດຖະກິດເກີດໃໝ່ ແລະ ປະເທດກຳລັງພັດທະນາໃນອາຊຽນ

ພິຈາລະນາຄວາມຕ້ອງການສູງສຳລັບການພັດທະນາໃນອາຊຽນ, ບັນດາປະເທດເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຈະໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຈາກ ແຜນງານໃນໜຶ່ງແລວທາງ ໜຶ່ງເສັ້ນທາງ (BRI), ໃນການປັບປຸງການສະໜອງພະລັງງານ, ພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ແລະ ການເຊື່ອມຕໍ່ ເພື່ອຊຸກຍູ້ການເຊື່ອມໂຍງໃນພາກພື້ນ. ການລົງທຶນຢູ່ຕ່າງປະເທດຂອງຈີນທັງໝົດ ສ່ວນໃຫຍ່ ແມ່ນໃນຂະແໜງການພະລັງງານ, ການຂົນສົ່ງ ແລະ ອະສັງຫາລິມະຊັບ, ຊຶ່ງການລົງທຶນແລະສັນຍາກໍ່ສ້າງຂອງຈີນໃນສາມຂະແໜງການນີ້ກວມເອົາ 74% ຂອງການລົງທຶນຂອງຈີນຢູ່ປະເທດອາຊຽນ 2005 - 2016 (ຮູບສະແດງ K3 ແລະ K4). ໂດຍການຊ່ວຍຮູບສະແດງ K3. ການລົງທຶນ ແລະ ສັນຍາກໍ່ສ້າງຂອງຈີນໃນປະເທດອາຊຽນ (ຕາມຂະແໜງການ)

ໝາຍເຫດ: ອາຊຽນໃນກໍລະນີນີ້ບໍ່ລວມເອົາປະເທດສິງກະໂປ. ການລົງທຶນໃນທີ່ນີ້ແມ່ນການລວມເອົາການລົງທຶນ ແລະ ສັນຍາກໍ່ສ້າງກຳນົດໂດຍສະຖາບັນວິສາຫະກິດສະຫະລັດອາເມລິການ ແລະ ມູນລະນິທິມໍລະດົກ.
ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ສະຖາບັນວິສາຫະກິດສະຫະລັດອາເມລິກາ ແລະ ມູນລະນິທິມໍລະດົກ.

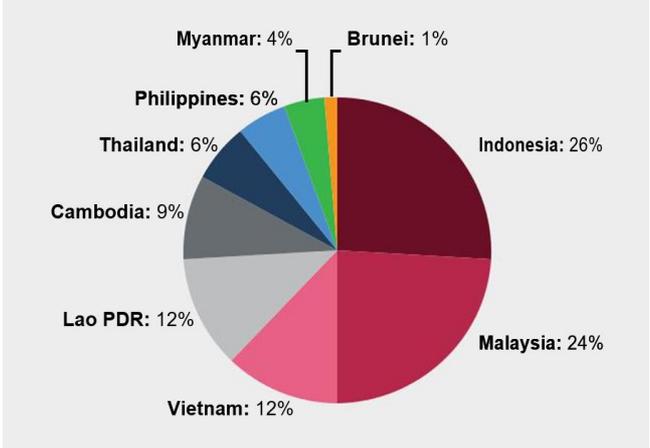
ຮູບສະແດງ K5. ຄວາມຕ້ອງການໃນການພັດທະນາພື້ນຖານໂຄງລ່າງໃນປະເທດອາຊຽນ(2017-2030)

ໝາຍເຫດ: ຂໍ້ມູນແມ່ນຂອງປະເທດເສດຖະກິດເກີດໃໝ່ ແລະ ປະເທດກຳລັງພັດທະນາໃນອາຊຽນ, ບໍ່ລວມເອົາ ສປປ ລາວ ແລະ ຫວຽດນາມ. ຂໍ້ມູນຫຼັງຈາກປີ 2015 ແມ່ນການຄາດຄະເນ. ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ສູນພື້ນຖານໂຄງລ່າງສາກົນ (Global Infrastructure Hub)

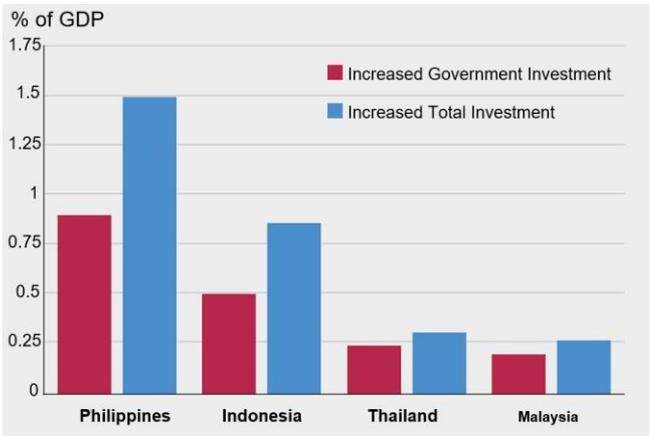
ເຫຼືອໃນການບົດຊ່ອງຫວ່າງການລົງທຶນໃນຂະແໜງການພື້ນຖານໂຄງລ່າງໃນພາກພື້ນ, ແຜນງານໜຶ່ງແລວທາງ ໜຶ່ງເສັ້ນທາງ (BRI) ຄາດວ່າຈະມີຜົນກະທົບທາງບວກຂຶ້ນສອງຈາກການລົງທຶນຂອງພາກເອກະຊົນ. ຮູບສະແດງ K5 ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າຄວາມຕ້ອງການການລົງທຶນດ້ານພື້ນຖານໂຄງລ່າງໃນປະເທດເສດຖະກິດເກີດໃໝ່ ແລະ ປະເທດກຳລັງພັດທະນາໃນອາຊຽນປະມານ 15 ຕື້ໂດລາສະຫະລັດອາເມລິກາ,

ຮູບສະແດງ K4. ການກະຈ່າຍຂອງການລົງທຶນ ແລະ ສັນຍາກໍ່ສ້າງຂອງຈີນໃນປະເທດອາຊຽນ (ລວມ 2010-2015, ແບ່ງຕາມສັດສ່ວນ)

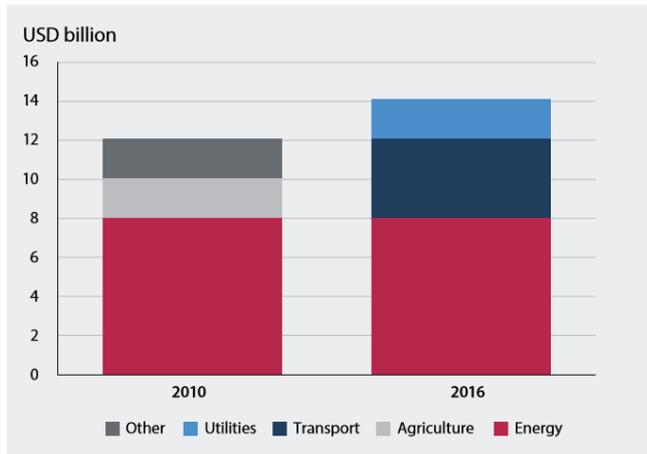
ໝາຍເຫດ: ອາຊຽນໃນກໍລະນີນີ້ບໍ່ລວມເອົາປະເທດສິງກະໂປ. ການລົງທຶນໃນທີ່ນີ້ແມ່ນການລວມເອົາການລົງທຶນ ແລະ ສັນຍາກໍ່ສ້າງກຳນົດໂດຍສະຖາບັນວິສາຫະກິດສະຫະລັດອາເມລິການ ແລະ ມູນລະນິທິມໍລະດົກ.
ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ສະຖາບັນວິສາຫະກິດສະຫະລັດອາເມລິກາ ແລະ ມູນລະນິທິມໍລະດົກ.

ຮູບສະແດງ K6. ຜົນກະທົບຈາກການລົງທຶນທັງໝົດ ແລະ ເພີ່ມຂຶ້ນຂອງການລົງທຶນພາກເອກະຊົນໃນອາຊຽນ -4, ການປ່ຽນແປງແຕ່ 2019 ຫາ 2020 (ຈຳລອງ)

ໝາຍເຫດ: ພວກເຮົາຕັ້ງສົມມຸດຖານວ່າເນື່ອງຈາກໜຶ່ງແລວທາງ, ໜຶ່ງເສັ້ນທາງ, ການລົງທຶນຂອງລັດຖະບານໃນບັນດາປະເທດເຫຼົ່ານີ້ຈະສູງກາຍຊ່ອງວ່າງການລົງທຶນສະແດງໃນຮູບສະແດງ K5 ໂດຍ 20%. ນີ້ຜົນກະທົບດັ່ງກ່າວ, ສາມາດຫຼຸດຊ່ອງວ່າງການລົງທຶນທັງໝົດໄດ້ 20%. ດັ່ງທີ່ໄດ້ສະແດງໃນເສົາສີແດງ, ພິລິບປິນ ແລະ ອິນໂດເນເຊຍ ມີຊ່ອງວ່າງສູງ ແລະການລົງທຶນພາກລັດ, ເປັນ%ຂອງGDP ຈະເພີ່ມຂຶ້ນຫຼາຍທີ່ສຸດ. ການລົງທຶນພາກລັດທີ່ສູງຂຶ້ນຈະຊ່ວຍກະຕຸ້ນການລົງທຶນພາກເອກະຊົນ ແລະ ການເຕີບໂຕຂອງ GDP ໃນໄລຍະຕໍ່ໄປ. ເສົາສີຟ້າສະແດງເຖິງຜົນກະທົບຕໍ່ການລົງທຶນທັງໝົດພາຍໃນໄລຍະສອງປີທຳອິດ. ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: Oxford Economics ແລະ ການຄາດຄະເນຂອງເຈົ້າໜ້າທີ່ ARMO.

ຮູບສະແດງ K7. ການລົງທຶນຂອງຈີນ ແລະ ສັນຍາກໍ່ສ້າງໃນ ສປປ ລາວ

ໝາຍເຫດ: ອາຊຽນໃນກໍລະນີນີ້ບໍ່ລວມເອົາປະເທດສິງກະໂປ. ການລົງທຶນໃນທີ່ນີ້ແມ່ນການ ລວມເອົາການລົງທຶນ ແລະ ສັນຍາກໍ່ສ້າງກຳນົດໂດຍສະຖາບັນວິສາຫະກິດສະຫະລັດອາເມລິການ ແລະ ມູນລະນິທິມໍລະດົກ.

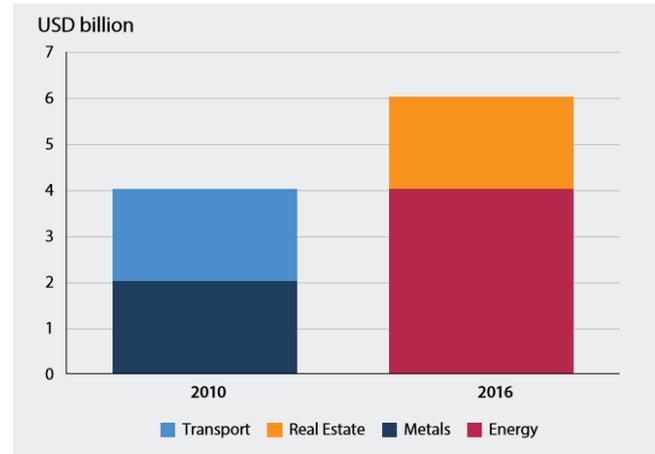
ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ສະຖາບັນວິສາຫະກິດສະຫະລັດອາເມລິກາ ແລະ ມູນລະນິທິມໍລະດົກ.

ແຕ່ປີ 2017-2030. ການຈຳລອງສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າການລົງທຶນພາກລັດທີ່ຕິດພັນກັບແຜນງານໜຶ່ງແລວທາງ ໜຶ່ງເສັ້ນທາງ (BRI) ຈະດຶງດູດການລົງທຶນຂອງພາກທຸລະກິດ, ໂດຍສະເພາະແມ່ນບັນດາປະເທດທີ່ມີຊ່ອງຫວ່າງໃນການລົງທຶນສູງ. ຄາດຄະເນວ່າການລົງທຶນຂອງແຜນງານໜຶ່ງແລວທາງ ໜຶ່ງເສັ້ນທາງ (BRI) ຈະສະໜອງເງິນທຶນທີ່ຊ່ວຍແກ້ໄຂ 20% ຂອງຊ່ອງຫວ່າງການລົງທຶນດ້ານພື້ນຖານໂຄງລ່າງ, ການຈຳລອງອີງໃສ່ແບບຈຳລອງເສດຖະກິດອັອກຟອດ (Oxford Economics' Model) ຄາດຄະເນວ່າຈະສາມາດດຶງດູດການລົງທຶນຂອງພາກເອກະຊົນໄດ້ 0,3% ຂອງ GDP ພາຍໃນສອງປີຂ້າງໜ້າ⁵⁷, ການດຶງດູດການລົງທຶນຂອງພາກເອກະຊົນທີ່ເຕັມແມ່ນໃນປະເທດພິລິບປິນ ແລະອິນໂດເນເຊຍ ຊຶ່ງເປັນປະເທດທີ່ມີຊ່ອງຫວ່າງການລົງທຶນໃຫຍ່ທີ່ສຸດໃນບັນດາປະເທດອາຊຽນ-4 (ຮູບສະແດງ K6).

ການແຜ່ກະຈາຍຂອງການລົງທຶນຢູ່ຕ່າງປະເທດຂອງຈີນໃນບັນດາປະເທດໜຶ່ງແລວທາງ ໜຶ່ງເສັ້ນທາງ (BRI) ຍັງສະທ້ອນໃຫ້ເຫັນຊັບພະຍາກອນທີ່ມີຢູ່ແລະທ່າແຮງທຽບຖານຂອງແຕ່ລະປະເທດໜຶ່ງແລວທາງ ໜຶ່ງເສັ້ນທາງ (BRI). ຕົວຢ່າງ, ການລົງທຶນຢູ່ຕ່າງປະເທດຂອງຈີນ ໃນ ສປປ ລາວ ແມ່ນສູງໃສ່ຂະແໜງໄຟຟ້າແລະການຂົນສົ່ງ (ຮູບສະແດງ K7), ໂດຍມີການກໍ່ສ້າງເສັ້ນທາງລົດໄຟຄວາມໄວສູງໃໝ່ແລ່ນຈາກພາກໃຕ້ຂອງຈີນຜ່ານ ສປປ ລາວ ໄປຫາເຂດອຸດສາຫະກຳທາງຊາຍຝັ່ງຕາເວັນອອກຂອງໄທ.⁵⁸ ໃນປະເທດຫວຽດນາມ, ຂະແໜງການຕົ້ນຕໍແມ່ນຖານຫີນແລະໄຟຟ້າ. ໃນປະເທດມຽນມາ, ຂະແໜງການຕົ້ນຕໍແມ່ນພະລັງງານ - ເຊັ່ນ ທ່າສົ່ງອາຍແກັສຂ້າມຊາຍແດນເຂົ້າໄປພາກຕາເວັນອອກສ່ຽງໃຕ້ຂອງ ສປປ. ຈີນ (ຮູບສະແດງ K8)⁵⁹

ຜົນປະໂຫຍດຮ່ວມກັນຈາກແຜນງານໜຶ່ງແລວທາງ ໜຶ່ງເສັ້ນທາງ (BRI)
ເນື່ອງຈາກວ່າປະເທດອາຊຽນສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນຍັງຢູ່ໃນໄລຍະພັດທະນາໃຫ້ທັນກັບປະເທດອື່ນໃນພາກພື້ນ, ຈຶ່ງຍັງມີຄວາມຕ້ອງການທາງດ້ານການພັດທະນາເພື່ອສົ່ງເສີມການລົງທຶນຕ່າງປະເທດແບບຍືນຍົງ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຍັງມີຄວາມທ້າທາຍສຳລັບ ສປປ. ຈີນແລະ ປະເທດໃນໜຶ່ງແລວທາງ

ຮູບສະແດງ K8. ການລົງທຶນຂອງຈີນ ແລະ ສັນຍາກໍ່ສ້າງໃນມຽນມາ

ໝາຍເຫດ: ອາຊຽນໃນກໍລະນີນີ້ບໍ່ລວມເອົາປະເທດສິງກະໂປ. ການລົງທຶນໃນທີ່ນີ້ແມ່ນການ ລວມເອົາການລົງທຶນ ແລະ ສັນຍາກໍ່ສ້າງກຳນົດໂດຍສະຖາບັນວິສາຫະກິດສະຫະລັດອາເມລິການ ແລະ ມູນລະນິທິມໍລະດົກ.

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ສະຖາບັນວິສາຫະກິດສະຫະລັດອາເມລິກາ ແລະ ມູນລະນິທິມໍລະດົກ.

ໜຶ່ງເສັ້ນທາງ (BRI), ຊຶ່ງສາມາດຈັດການໂດຍການປະສານງານຢ່າງເໝາະສົມ ແລະ ການຈັດບຸລິມາສິດຂອງອົງການລະດັບຊາດ.

- ບັນຫາທີ 1, ໃນຂະນະທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນເອກະສານວິໄສທັດໜຶ່ງແລວທາງໜຶ່ງເສັ້ນທາງ (BRI) ວ່າການພັດທະນາໜຶ່ງແລວທາງ ໜຶ່ງເສັ້ນທາງ (BRI) ແມ່ນຂະບວນການທີ່ມີຄວາມຍືດຍຸ່ນຊຶ່ງມີຄວາມແຕກຕ່າງໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໃນແຕ່ລະສະຖານທີ່, ສປປ. ຈີນຈະຕ້ອງຮ່ວມມືກັບບັນ ດາປະເທດຕາມເສັ້ນທາງເພື່ອກຳນົດເວລາແລະແຜນງານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ, ແລະ ສອດຄ່ອງກັບແຜນພັດທະນາແຫ່ງຊາດແລະແຜນການຮ່ວມມືໃນພາກພື້ນ. ວຽກງານດັ່ງກ່າວຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີການສືບຕໍ່ປະສານງານຢ່າງໃກ້ ຊິດລະຫວ່າງອຳນາດການປົກຄອງແລະອົງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.
- ບັນຫາທີ 2, ເພື່ອຮັບປະກັນຄວາມຍືນຍົງ, ການປົກປ້ອງດ້ານສັງຄົມ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມຕາມການປະຕິບັດທີ່ດີທີ່ສຸດ (best practices) ຂອງສາກົນຈະມີການອີງໃສ່ມາດຕະຖານສາກົນໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການ ໜຶ່ງແລວທາງ ໜຶ່ງເສັ້ນທາງ (BRI).
- ບັນຫາທີ 3, ສປປ. ຈີນ, ມີການເພີ່ມທະວີການຕິດຕໍ່ພົວພັນຂອງສະຖາບັນການເງິນຈີນກັບບັນດາປະເທດໜຶ່ງແລວທາງ ໜຶ່ງເສັ້ນທາງ (BRI) ແລະ ຄວາມສ່ຽງເຫຼົ່ານີ້ຈະຕ້ອງໄດ້ຮັບການຄຸ້ມຄອງຜ່ານການສ້າງສັນຍາທີ່ເໝາະສົມຫຼືມີເຄື່ອງມືຄຸ້ມຄອງຄວາມສ່ຽງອື່ນໆ, ເຊັ່ນ: ການປົກປ້ອງຄວາມສ່ຽງທາງດ້ານການເງິນ.
- ບັນຫາທີ 4, ປະເທດທີ່ເຂົ້າຮ່ວມ, ການສະໜັບສະໜູນໂຄງການໜຶ່ງແລວທາງ ໜຶ່ງເສັ້ນທາງ (BRI) ສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນໃນຮູບແບບເງິນກູ້ຢືມສຳລັບໂຄງການໄລຍະກາງແລະໄລຍະຍາວ ຊຶ່ງຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີການປະເມີນຢ່າງລະ ອຽດກ່ຽວກັບຄວາມສາມາດຂອງໂຄງການໃນເວລາເລີ່ມຕົ້ນ, ເພື່ອຮັບປະ ກັນວ່າໂຄງການເຫຼົ່ານີ້ສາມາດສ້າງຜົນຕອບແທນທີ່ມີຄວາມຍືນຍົງທີ່ສາມາດໃຊ້ຄືນເງິນກູ້ໄດ້. ທຸກໆການຮັບປະກັນທາງດ້ານງົບປະມານຫຼືການຮ່ວມທຶນກໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງໄດ້ຮັບການຄຸ້ມຄອງຢ່າງລະມັດລະວັງໂດຍປະເທດທີ່ເຂົ້າຮ່ວມເພື່ອຄວາມຍືນຍົງດ້ານງົບປະມານ.

⁵⁷ ຕາມແບບຈຳລອງ Oxford Economics ນຳໃຊ້ປັດໄຈດ້ານການສະໜອງເພື່ອກຳນົດ GDP ໃນໄລຍະຍາວ, ແຕ່ພວກເຮົາພຽງແຕ່ສາມາດກະທົບປັດໄຈດ້ານຄວາມຕ້ອງການ, ສະນັ້ນ, ພວກເຮົາຈຶ່ງນຳໃຊ້ພຽງການກະຕຸ້ນໃນໄລຍະສອງປີທຳອິດເພື່ອສຶກສາຜົນການໄຫຼເຂົ້າມາຂອງການລົງທຶນໜຶ່ງແລວທາງໜຶ່ງເສັ້ນທາງ.
⁵⁸ ຈີນໄດ້ມີການໃຫ້ຄຳໝັ້ນສັນຍາກັບ ສປປ ລາວ ຕໍ່ກັບການກໍ່ສ້າງເສັ້ນທາງລົດໄຟ 6 ຕີ້ USD ເຊື່ອມຕໍ່ ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ສປປ ລາວ ກັບພາກໃຕ້ຂອງຈີນແຂວງຢຸນນານພາຍໃນປີ 2020.
⁵⁹ ໂຄງການໃນແຜນຕອນນີ້ໄດ້ມີການດຳເນີນງານ ແລະ ສາມາດຄຸດຄິດນ້ຳມັນໄດ້ເຖິງ 22 ລ້ານໂຕນ ແຕ່ລະປີ, ທຽບເທົ່າກັບເກືອບ 6%ຂອງການນຳເຂົ້າຂອງຈີນທັງໝົດໃນປີ 2016.

ຄວາມຫຼາກຫຼາຍທາງດ້ານເສດຖະກິດທີ່ມີຂະແໜງການບໍລິການເປັນຫຼັກແລະການນໍາໃຊ້ເຕັກໂນໂລຊີທີ່ທັນສະໄໝ

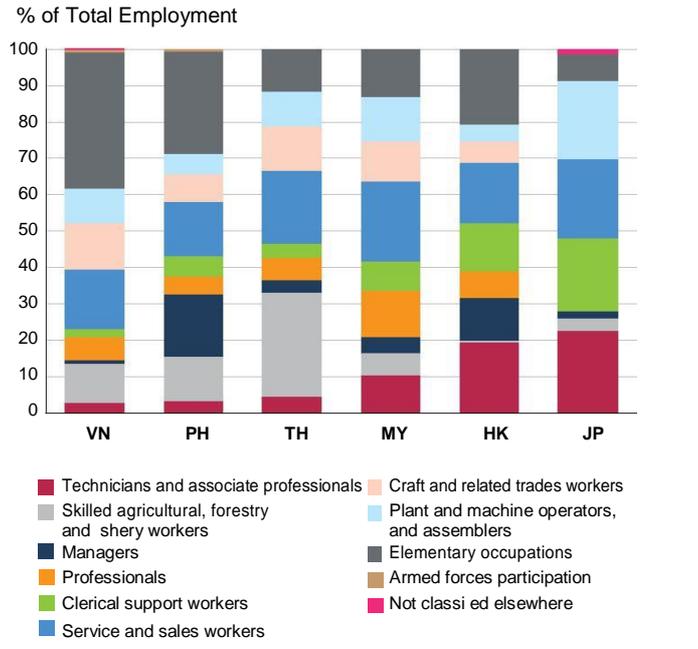
41 ການພັດທະນາຂະແໜງການບໍລິການທີ່ເຂັ້ມແຂງຈະຕ້ອງມີນະໂຍບາຍທີ່ກໍານົດສະເພາະ, ເລີ່ມຈາກການທົບທວນນະໂຍບາຍທີ່ອາດມີຄວາມເສຍຫາຍຕໍ່ຂະແໜງການບໍລິການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບຂະແໜງການຜະລິດ. ໃນທາງປະຫວັດ ສາດ, ຂະແໜງການບໍລິການຖືເປັນຂະແໜງການທີ່ມີຄວາມສໍາຄັນໜ້ອຍກວ່າຂະແໜງອຸດສາຫະກຳຜະລິດແລະການສົ່ງເສີມການສົ່ງອອກສິນຄ້າ. ນະໂຍບາຍຮັບມືຕ້ອງກວ້າງກວ່າການດັດປັບຂະແໜງການບໍລິການເພື່ອສະໜັບສະໜູນການປ່ຽນແປງຄວາມຕ້ອງການຂອງຂະແໜງການຜະລິດ. ໃນຂະນະທີ່ສັດສ່ວນການຈ້າງງານແລະ GDP ຂອງຂະແໜງການມີການປ່ຽນແປງ, ການສຸມໃສ່ການປັບປຸງການແຂ່ງຂັນທີ່ຍຸດຕິທຳສໍາລັບຂະແໜງການຜະລິດແລະການບໍລິການເຊັ່ນ: ດ້ານການສົ່ງເສີມການຄ້າ, ນະໂຍບາຍທາງດ້ານການເງິນ ແລະ ນະໂຍບາຍດ້ານເງິນເດືອນ. ດັ່ງທີ່ໄດ້ຊີ້ໃຫ້ເຫັນໃນການປ່ຽນແປງຮູບແບບສິນຄ້າການບໍລິການ ແລະ ຮູບແບບການຊື້-ຂາຍບໍລິການ, ທຸລະກິດນະວັດຕະກຳຂະໜາດນ້ອຍ ແລະ ຂະໜາດກາງ (SMEs) ຈະເປັນຜູ້ທຳອິດທີ່ຈະໃຊ້ເຕັກໂນໂລຊີໃໝ່ເພື່ອສ້າງຄວາມສາມາດໃນການແຂ່ງຂັນໃນຂະແໜງການບໍລິການ. SMEs ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຕ້ອງການການສະໜັບສະໜູນທາງດ້ານນະໂຍບາຍ - ຫຼືການລົບລ້າງຂໍ້ຈຳກັດດ້ານນະໂຍບາຍທີ່ບໍ່ຈຳເປັນ - ເພື່ອສົ່ງເສີມການຂະຫຍາຍຕົວຂອງຂະແໜງການບໍລິການ.

42 ການເປີດເສລີແລະເປີດຂະແໜງການບໍລິການຕໍ່ການແຂ່ງຂັນລະຫວ່າງ ປະເທດຈະຊ່ວຍປັບປຸງການຜະລິດແລະເຕັກໂນໂລຊີອາດຈະບັງຄັບໃຫ້ມີການເປີດເສລີດ້ານການປົກປ້ອງຂອງຂະແໜງການທີ່ມີຜົນປະໂຫຍດສ່ວນໃຫຍ່ໃນເສດຖະກິດ. ສໍາລັບການຄ້າ, ການເປີດເສລີການບໍລິການສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນມັກຈະນໍາຫຼັງຂະແໜງການຜະລິດລວມທັງໃນພາກພື້ນອາຊຽນ+3 (WTO, 2017). ເຖິງແມ່ນວ່າຈະບໍ່ມີການສະໜັບສະໜູນທາງດ້ານນະໂຍບາຍ, ເຕັກໂນໂລຊີໄດ້ບັງຄັບໃຫ້ມີການເປີດເສລີໂດຍການເຮັດໃຫ້ການບໍລິການສາມາດຊື້-ຂາຍໄດ້ຫຼາຍຮູບແບບກວ່າເກົ່າ. ຕົວຢ່າງຂະແໜງການຈັດຈ້າງການຜະລິດພາຍນອກ (BPO), ທີ່ເຕັກໂນໂລຊີໄດ້ເຮັດໃຫ້ສາມາດເຄື່ອນຍ້າຍກິດຈະກຳເຫຼົ່ານີ້ໄດ້ຈາກປະເທດຕົ້ນທຶນການຜະລິດສູງໄປປະເທດຕົ້ນທຶນການຜະລິດຕໍ່າ. ໃນຂະນະທີ່ການປົກປ້ອງທາງການຄ້າອາດຈະເຮັດໃຫ້ຂະບວນການນີ້ຊ້າລົງ, ປັດໄຈດຶງດູດເງິນທຶນໂດຍການຫຼຸດຕົ້ນທຶນການຜະລິດອາດເປັນປັດໄຈສໍາຄັນທີ່ສາມາດເບິ່ງຂ້າມສິ່ງກົດຂວາງທາງດ້ານການຄ້າບໍລິການໄດ້.

43 ເນື່ອງຈາກຊັບພະຍາກອນມະນຸດ ແລະ ສິມີແຮງງານແມ່ນມີການເຊື່ອມໂຍງຢ່າງໃກ້ສິດ ກັບພາກສ່ວນທີ່ມີ ມູນຄ່າເພີ່ມສູງສຸດຂອງຂະແໜງການບໍລິການ, ການເພີ່ມການນໍາໃຊ້ບຸກຄະລາກອນທີ່ມີຢູ່ໃນພາກພື້ນ ອາຊຽນ+3 ໂດຍມີການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດນະໂຍບາຍສະໜັບສະໜູນແຮງງານ ແລະ ນະໂຍບາຍກວດຄົນເຂົ້າເມືອງ ຈະເປັນແນວທາງທີ່ເໝາະສົມ. ການກະຈາຍຂອງຊັບພະຍາກອນມະນຸດຢູ່ໃນພາກພື້ນໃນປະຈຸບັນແມ່ນບໍ່ເທົ່າທຽມກັນ (ຮູບສະແດງ 6.5). ການແຈກຢາຍທີ່ເໝາະສົມກັບການພັດທະນາເສດຖະກິດຂຶ້ນ, ໂດຍຜ່ານນະໂຍບາຍແຮງງານຫຼືນະໂຍບາຍກວດຄົນເຂົ້າເມືອງທີ່ສະໜັບສະໜູນການເຄື່ອນຍ້າຍແຮງງານອາດຈະເປັນການແກ້ໄຂບັນຫາທັງສອງດ້ານຄືການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມກົດດັນໃນການສ້າງວຽກເຮັດງານທຳໃນປະເທດ ແລະ ຊ່ວຍແກ້ໄຂຊ່ອງຫວ່າງໃນປະເທດອື່ນໆ. ນີ້ຈະເປັນການຮັບມືບັນຫາຂາດແຮງງານທີ່ມີທັກສະໃນໄລຍະສັ້ນ, ໃນຂະນະດຽວກັນຍັງສືບຕໍ່ນະໂຍບາຍພັດທະນາດ້ານການສຶກສາແລະການຝຶກອົບຮົມທັກສະທີ່ຈະເປັນການພັດທະນາແຮງງານທີ່ມີຄວາມຊຳນານໃນໄລຍະຍາວ.

44 ແນວໂນ້ມການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງຄວາມສໍາຄັນດ້ານການບໍລິການແລະດ້ານເຕັກໂນໂລຊີ ນະວັດຕະກຳຊື້ໃຫ້ເຫັນຄວາມຈຳເປັນໃນການປັບປຸງຂະໜາດໃຫຍ່ດ້ານຕະຫຼາດແຮງງານແລະແຮງງານ ໂດຍຮັບການສະໜັບສະໜູນຈາກນະໂຍບາຍທາງດ້ານສັງຄົມ. ໃນການຄາດຄະເນຂະໜາດຂອງເສດຖະກິດດິຈິຕູ້ ປະມານ 15% ຂອງ GDP ໂລກ (MAS, 2018), ສະແດງໃຫ້ເຫັນຢ່າງຊັດເຈນວ່າເຕັກໂນໂລຊີນະວັດຕະກຳຈະເພີ່ມຄວາມຕ້ອງການຊັບພະຍາກອນມະນຸດທີ່ມີທັກສະສະເພາະດ້ານທີ່ຈຳເປັນໃນການນໍາໃຊ້ເຕັກໂນໂລຊີຜະລິດໃໝ່ (ຫຼືການໃຫ້ບໍລິການ), ແລະ ຄວາມສາມາດໃນການເຄື່ອນຍ້າຍຂ້າມຂະແໜງການເສດຖະກິດຍ່ອຍ. ຄວາມຍືດຍຸ່ນຂອງຕະຫຼາດແຮງງານແລະການຝຶກອົບຮົມສໍາລັບຄົນທຸກອາຍຸຈະມີຄວາມສໍາຄັນຫຼາຍຂຶ້ນ. ອີງຕາມສະພາບຂອງປະເທດ, ນະໂຍບາຍດ້ານສັງຄົມແລະປະກັນໄພ ເພື່ອສ້າງຫຼັກປະກັນໃຫ້ແກ່ພະນັກງານທີ່ຕິກງານຈະຊ່ວຍບັນເທົາບັນຫາແຮງງານທີ່ເກີດຈາກສະພາບການປັບໂຕຂອງເສດຖະກິດ. ໃນຂະນະດຽວກັນ, ເຕັກໂນໂລຊີຍັງສາມາດຊ່ວຍຫຼຸດ ຜ່ອນການປ່ຽນແປງທາງດ້ານແຮງງານ, ໂດຍສະເພາະແມ່ນໃນບັນດາປະເທດເສດຖະກິດຂະຫຍາຍຕົວຄົ້ນທຳອິດແລະຄົ້ນທຳສອງໃນອາຊຽນ+3, ຊຶ່ງມີການປ່ຽນແປງທາງດ້ານໂຄງສ້າງປະຊາກອນຢ່າງວ່ອງໄວ ແລະ ການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງແຮງງານທີ່ມີອາຍຸສູງ. ການວາງນະໂຍບາຍສະໜັບສະໜູນທີ່ເໝາະສົມ, ບັນດາປະເທດເຫຼົ່ານີ້ຈະສາມາດນໍາໃຊ້ເຕັກໂນໂລຊີ ແລະ ລະບົບອັດຕະໂນມັດເພື່ອເພີ່ມຜົນຜະລິດໃນເສດຖະກິດ, ເຖິງແມ່ນວ່າກຳລັງແຮງງານຂອງພວກເຂົາຈະເລີ່ມໜ້ອຍລົງໃນທົດສະວັດຕໍ່ໜ້າ.

ຮູບສະແດງ 6.5 ການກະຈາຍທຶນດ້ານແຮງງານສໍາລັບແຕ່ລະຂະແໜງເສດຖະກິດໃນບັນດາປະເທດທີ່ຖືກຄັດເລືອກໃນພາກພື້ນອາຊຽນ+3
Employment by Occupation, 2016

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ILO

ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ:
ການພັດທະນາ
ເສດຖະກິດໃນ
ອາຊຽນ+3

ບຸໄນ ດາລຊາລ່າ

ພາຍຫຼັງ 4 ປີຂອງການເຊື່ອມຕົວທາງດ້ານເສດຖະກິດ, ສະພາບເສດຖະກິດມີທ່າອ່ຽງປັບໂຕດີຂຶ້ນ, ເປັນຜົນມາຈາກການຟື້ນໂຕໃນຂະແໜງນໍ້າມັນແລະອາຍແກັສ, ແລະ ການຂະຫຍາຍຕົວທາງດ້ານການລົງທຶນ. ໃນລະຫວ່າງປີ 2013 ຫາ 2016, ການຂະຫຍາຍຕົວຂອງເສດຖະກິດຫຼຸດລົງຍ້ອນລາຄານໍ້າມັນຫຼຸດລົງລະດັບຕໍ່າສຸດໃນຮອບ 10 ປີແລະການຜະລິດນໍ້າມັນໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກສະພາບບໍ່ຄ່ອງຕົວທາງດ້ານເສດ ຖະກິດສູງກວ່າການຄາດຄະເນ. ນັບຕັ້ງແຕ່ໂຕມາດ 2 ປີ 2017, ການຂະຫຍາຍຕົວດີຂຶ້ນຍ້ອນການຜະລິດນໍ້າມັນແລະອາຍແກັສທີ່ສູງຂຶ້ນແລະການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງການລົງທຶນພາກເອກະຊົນ. ການຟື້ນໂຕລະດັບປານກາງທາງດ້ານລາຄານໍ້າມັນແລະອາຍແກັສແລະການຂະຫຍາຍຕົວດ້ານພື້ນຖານໂຄງລ່າງທີ່ສໍາຄັນ ແລະ ໂຄງການລົງທຶນກໍ່ສ້າງຂອງຕ່າງປະເທດຄາດວ່າຈະສົ່ງຜົນກະທົບຕໍ່ການເຕີບໂຕ GDP ໃນອັດຕາ 0,6% ແລະ 1,6% ໃນ 2017 ແລະ 2018 ຕາມລຳດັບ.

ອັດຕາເງິນເຟີ້ຍັງຕິດຄ່າລົບແຕ່ປັບຕົວດີຂຶ້ນໃນປີ 2017. ອັດຕາເງິນເຟີ້ຍັງມີທ່າອ່ຽງສູງເຖິງ -0,2% ໃນປີ 2017, ຊຶ່ງປັບໂຕດີຂຶ້ນຈາກ -0,7% ໃນປີ 2016. ສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນຍ້ອນຄ່າຂົນສົ່ງທາງອາກາດສູງແລະການເພີ່ມພາສີຊົມໃຊ້ແລະພາສີນໍ້າເຂົ້າອາຫານ ແລະເຄື່ອງຕົມບາງຊະນິດ. ສໍາລັບປີ 2018, ອັດຕາເງິນເຟີ້ຄາດວ່າປັບຕົວດີຂຶ້ນສອດຄ່ອງກັບຄວາມຕ້ອງການພາຍໃນຂອງປະເທດທີ່ແຂງແຮງຂຶ້ນ.

ດ້ານພາຍນອກ, ຍັງຄົງຢູ່ໃນລະດັບເກີນດຸນທາງດ້ານການຄ້າ, ແຕ່ຄາດວ່າຈະສືບຕໍ່ຫຼຸດລົງເນື່ອງຈາກການຟື້ນໂຕຂອງການນໍາເຂົ້າຢ່າງກະທັນຫັນພ້ອມດຽວກັບການພັດທະນາພື້ນຖານໂຄງລ່າງທີ່ສໍາຄັນແລະໂຄງການລົງທຶນກໍ່ສ້າງຂອງຕ່າງປະເທດ. ການສົ່ງອອກໃນໄລຍະເດືອນມັງກອນຫາເດືອນພະຈິກ 2017 ເພີ່ມຂຶ້ນ 11,5%, ເມື່ອທຽບກັບ -22,4% ໃນປີທີ່ຜ່ານມາລວມກັບການຟື້ນໂຕທາງດ້ານລາຄານໍ້າມັນເລັກນ້ອຍ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍ່ຕາມ, ໃນໄລຍະດຽວກັນ, ການນໍາເຂົ້າເພີ່ມຂຶ້ນ 14,4%, ເພີ່ມຂຶ້ນຈາກ -18% ໃນປີທີ່ຜ່ານມາຍ້ອນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການກໍ່ສ້າງຂະໜາດໃຫຍ່ 2 ໂຄງການ (ໂຄງ ການຂົວ Temburong ແລະ ໂຄງການໂຮງກັ່ນນໍ້າມັນ Hengyi ແລະ ໂຮງງານເຄມີປີໂຕລຽມ). ເນື່ອງຈາກ ວ່າບັນດາບັນຊີບໍລິການແລະບັນຊີລາຍໄດ້ຂຶ້ນສອງຍັງຄົງຢູ່ໃນສະພາບການຂາດດຸນ, ບັນຊີຊໍາລະປົກກະຕິເກີນດຸນຄາດວ່າຈະສືບຕໍ່ຫຼຸດລົງ. ຢ່າງໃດກໍ່ຕາມ, ຄາດວ່າຈະປັບປຸງດີຂຶ້ນນັບຕັ້ງແຕ່ປີ 2019 ເປັນຕົ້ນໄປເນື່ອງຈາກອຸດສາຫະກຳກັ່ນນໍ້າມັນ ແລະ ອາຍແກັສ ໄດ້ມີການເລີ່ມທໍາການຜະລິດແລະການສົ່ງອອກສິນຄ້າ.

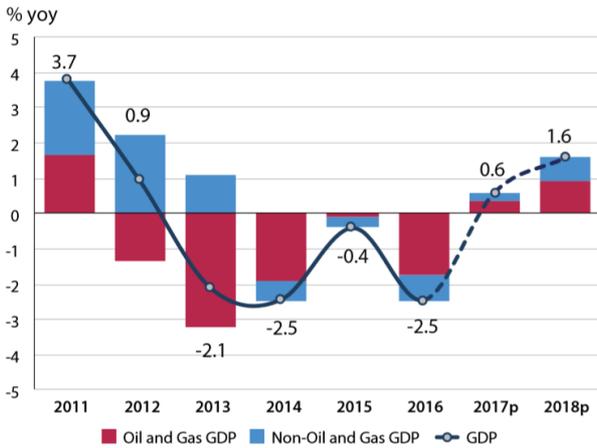
ຂະແໜງທະນາຄານຍັງສືບຕໍ່ມີທ່າອ່ຽງທີ່ດີແຕ່ຍັງຄົງມີບັນຫາທ້າທາຍບາງປະການ. ຂະແໜງການທະນາຄານຍັງຄົງສືບຕໍ່ດີຂຶ້ນ. ອັດຕາສ່ວນເງິນກອງທຶນທັງໝົດຕໍ່ຊັບສິນສ່ຽງແລະອັດຕາສ່ວນທຶນໝູນວຽນ ແມ່ນຢູ່ໃນສະພາບຄ່ອງຊຶ່ງສູງກວ່າເງື່ອນໄຂຕໍ່າສຸດທີ່ກຳນົດ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍ່ຕາມ, ສະຖາບັນທະນາຄານທີ່ເປັນໂຕກາງຍັງຄົງຈຳກັດດັ່ງທີ່ເຫັນຈາກການອັດຕາສ່ວນໜີ້ສິນແລະເງິນຝາກ(LDR) ຢູ່ໃນລະດັບຕໍ່າແລະສືບຕໍ່ຫຼຸດລົງໃນສະພາບການທີ່ການສະໜອງເງິນກູ້ຢືມໃຫ້ແກ່ພາກເອກະຊົນຫຼຸດລົງ. ເພື່ອແກ້ໄຂບັນຫາດັ່ງກ່າວ, ສໍານັກງານການເງິນບຸໄນ (AMBD) ໄດ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດບາງກິດຈະກຳເພື່ອສົ່ງເສີມການເຕີບໂຕຂອງສິນເຊື່ອຜ່ານການເພີ່ມເງິນຝາກສ່ວນບຸກຄົນຈາກ 40% ເປັນ 60% ແລະ ເພີ່ມອັດຕາສ່ວນໜີ້ສິນຕໍ່ລາຍໄດ້ທັງໝົດ (TDSR) ຈາກ 60% ເປັນ 70% ນັບຕັ້ງແຕ່ປີ 2016. ສໍາລັບ ຄຸນະພາບສິນເຊື່ອ, ໜີ້ເສຍທັງໝົດ ແລະ ອັດຕາເງິນກູ້ຢືມບໍ່ມີດອກເບ້ຍ (NPLF) ໄດ້ເພີ່ມສູງຂຶ້ນນັບຕັ້ງແຕ່ປີ 2015 ແລະ ຢູ່ໃນລະດັບກາງແລະຄົງທີ່ທີ່ 5.3% ໂດຍມີເງິນກູ້ຢືມບໍ່ມີດອກເບ້ຍ (NPLF) ສຸດທິ 2,4% ຕັ້ງແຕ່ໂຕມາດທີ 3 ປີ 2017.

ຄວາມກົດດັນທາງດ້ານການເງິນຍັງສູງ, ເຖິງແມ່ນວ່າການຂາດດຸນງົບປະມານຄາດວ່າຈະປັບປຸງດີຂຶ້ນ. ໃນໄລຍະ 3 ປີທີ່ຜ່ານມາ, ການຂາດດຸນງົບປະມານໄດ້ເພີ່ມຂຶ້ນຢ່າງວ່ອງໄວ ສູງເຖິງ 16,6% ຂອງ GDP ໃນສິກປີ 2016/2017. ໂດຍມີການຟື້ນໂຕຂອງລາຄານໍ້າມັນແລະ ການຄວບຄຸມການໃຊ້ຈ່າຍຫຼຸດລົງ, ການຂາດດຸນງົບປະມານສິກປີ 2017/ 2018 ຄາດວ່າຈະຫຼຸດລົງ, ແຕ່ຍັງຄົງຢູ່ໃນລະດັບ 10,6% ຂອງ GDP. ນອກຈາກນັ້ນ, ການຄວມຄຸມລາຍຈ່າຍແມ່ນສໍາຄັນຫຼາຍກວ່າການໃຊ້ຈ່າຍເງິນທຶນ.

ໃນຕໍ່ໜ້າ,ການເອື້ອຍອິງປັດໄຈທາງດ້ານນໍ້າມັນແລະອາຍແກັສສູງຈະສ້າງຄວາມສ່ຽງຕໍ່ເສດຖະກິດແລະຂະແໜງການເງິນ. ມີ 2 ຄວາມສ່ຽງສໍາຄັນທີ່ຕິດພັນກັບຂະແໜງນໍ້າມັນແລະອາຍແກັສ: ສິ່ງກົດຂວາງທາງດ້ານການຜະລິດທີ່ບໍ່ຄາດຄິດເນື່ອງຈາກບັນດາບໍານໍາມັນທີ່ມີອາຍຸດົນແລະລາຄານໍ້າມັນແລະອາຍແກັສໃນທົ່ວໂລກທີ່ບໍ່ເອື້ອອໍານວຍໃນໄລຍະກາງ. ການເຕີບໂຕທາງດ້ານເສດຖະກິດຂອງບຸໄນແລະຂະແໜງການເງິນແມ່ນຂຶ້ນກັບການຜະລິດນໍ້າມັນແລະອາຍແກັສແລະລາຄາພະລັງງານໂລກ. ໃນຂະນະທີ່ລັດຖະບານມີບົດບາດສໍາຄັນໃນການພັດທະນາເສດຖະກິດຈາກການບໍລິໂພກແລະການລົງທຶນພາກລັດກວມຫຼາຍກວ່າ 30% ຂອງ GDP. ການຫຼຸດລົງຂອງລາຍໄດ້ຈາກນໍ້າມັນແລະອາຍແກັສອາດຈະຈຳກັດຄວາມອາດສາມາດຂອງລັດຖະບານໃນສະໜັບສະໜູນການຂະຫຍາຍຕົວຂອງເສດຖະກິດ.

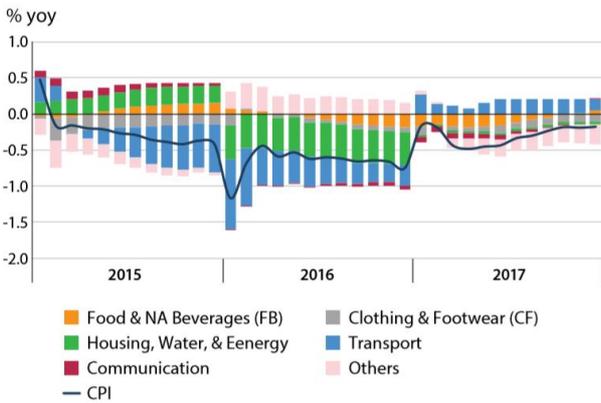
ບຸໄນ: ເສັ້ນສະແດງທີ່ຄັດເລືອກ

ພາຍຫຼັງ 4 ປີ ທີ່ມີການຫຼຸດລົງ, ເສດຖະກິດສະແດງໃຫ້ເຫັນສັນຍາການເຕີບໂຕ ດີຂຶ້ນໃນປີ 2017 ແລະ ຄາດວ່າຈະເພີ່ມຂຶ້ນໃນປີ 2018

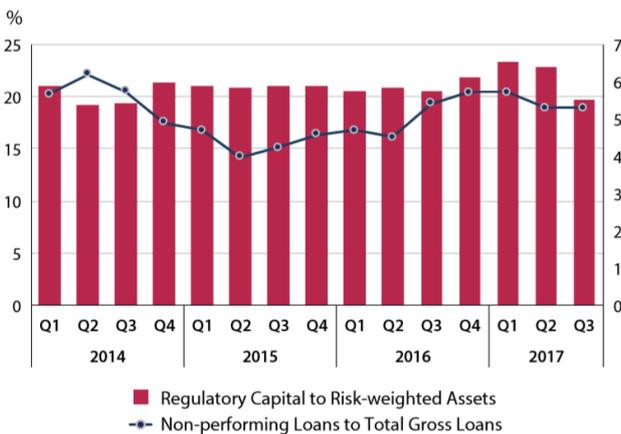
ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: CEIC, ການຄິດໄລ່ຂອງ AMRO

ອັດຕາເງິນເຟີ້ຍັງຕິດລົບ ແຕ່ມີການປັບປຸງຈົນຮອດທ້າຍປີ 2017, ຂັບເຄື່ອນໂດຍການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງລາຄາອາຫານ ແລະ ການຂົນສົ່ງ.

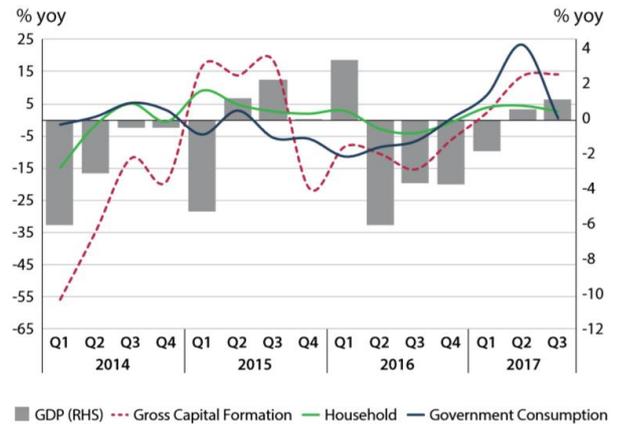
ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: CEIC, ການຄິດໄລ່ຂອງ AMRO

ທະນາຄານຍັງຮັກສາລະດັບການປ້ອງກັນໂດຍມີອັດຕາສ່ວນເງິນທຶນພຽງພໍ, ໃນຂະນະທີ່ໜີ້ສະຍມີທ່າອ່ຽງຫຼຸດລົງ.

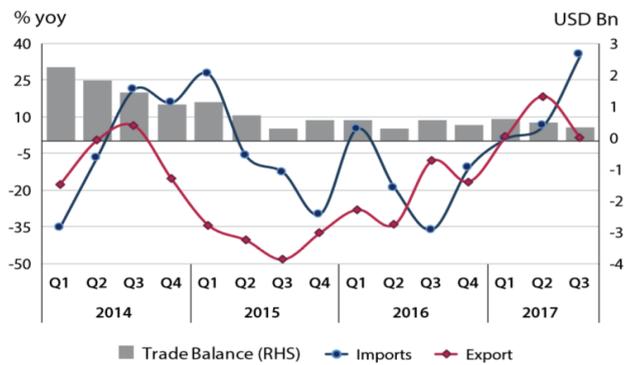
ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: CEIC, ການຄິດໄລ່ຂອງ AMRO

ການປັບປຸງການເຕີບໂຕຕັ້ງແຕ່ໄຕມາດ 2 ປີ 2017 ຜົນຈາກການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງການຜະລິດນໍ້າມັນ ແລະ ອາຍແກັສ ແລະ ການລົງທຶນພາກເອກະຊົນ.

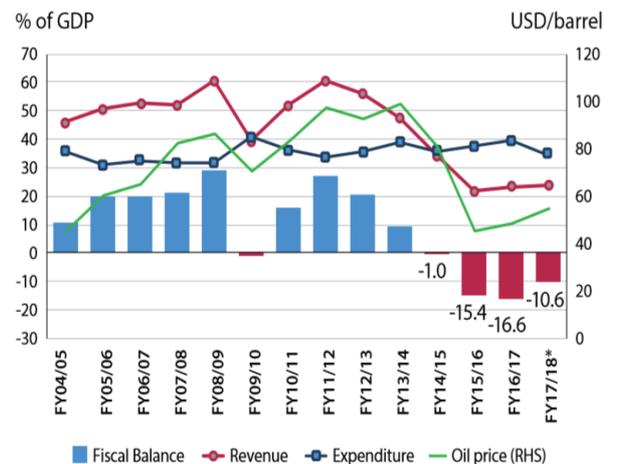
ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: CEIC, ການຄິດໄລ່ຂອງ AMRO

ການເກີນດຸນການຄ້າຍັງສືບຕໍ່ຫຼຸດລົງເນື່ອງຈາກການນໍາເຂົ້າພື້ນໂຕໄວກ່ອນທີ່ຄາດການ.

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: CEIC, ການຄິດໄລ່ຂອງ AMRO

ເຖິງຈະມີການປັບປຸງ, ງົບປະມານລັດຍັງສືບຕໍ່ຂາດດຸນໃນສົກປີ 2017/2018.

ໝາຍເຫດ: * ອີງຕາມງົບປະມານລັດ. ປີງົບປະມານ: ເມສາ-ມີນາ
ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ກະຊວງການເງິນບຸໄນ, ການຄິດໄລ່ຂອງ AMRO

ບຸໄນ: ຕົວຊີ້ວັດເສດຖະກິດທີ່ຄັດເລືອກ

	2014	2015	2016	2017 ¹⁾
ຂະແໜງການ ແລະ ລາຄາຄືງທີ່				
GDP ຕາມລາຄາຄືງທີ່	-2.5	-0.4	-2.5	0.6
ອັດຕາເງິນເຟີ້ (ສະເລ່ຍ)	-0.2	-0.4	-0.7	-0.2
ຂະແໜງການພາຍນອກ (ລ້ານUSD)				
ດຸນການຄ້າ	7,433	2,893	2,380	2,303
ດຸນບັນຊີຊຳລະປົກກະຕິ	5,244	2,141	1,338	1,226
% ຂອງ GDP	30.7	16.6	11.7	10.1
ທຶນສຳຮອງຕ່າງປະເທດທັງໝົດ	3,648	3,367	3,489	3,339
ໃນເດືອນທີ່ມີການນຳເຂົ້າສິນຄ້າ ແລະ ການບໍລິການ	7.5	8.3	9.8	7.4
(%ການປ່ຽນແປງປະຈຳປີ)				
ມູນຄ່າການສົ່ງອອກ	-7.3	-40.2	-17.6	12.4
ນ້ຳມັນ ແລະ ອາຍແກັສ	-11.1	-39.9	-26.5	13.9
ນ້ຳມັນດິບ	-13.3	-46.6	-19.6	21.2
LNG	-9.2	-34.4	-31.2	8.1
ອື່ນໆ	98.4	-44.3	102.2	4.2
ການສົ່ງອອກ	-3.8	-3.0	13.2	-1.6
ມູນຄ່າການນຳເຂົ້າ	-0.5	-10.0	-17.4	26.3
ປະລິມານການນຳເຂົ້າ	-3.0	-34.7	-25.9	11.6
ຂະແໜງງົບປະມານ²⁾ (%ຂອງ GDP)				
ລາຍຮັບ ແລະ ເງິນຊ່ວຍເຫຼືອຫຼ້າ	34.4	21.7	22.6	23.4
ລາຍຮັບຈາກນ້ຳມັນ ແລະ ອາຍແກັສ	29.9	16.2	16.3	16.7
ລາຍຮັບຈາກຂະແໜງທີ່ບໍ່ແມ່ນນ້ຳມັນ ແລະ ອາຍແກັສ	4.5	5.6	6.5	6.7
ລາຍຈ່າຍ	35.4	37.1	39.4	34.0
ລາຍຈ່າຍປົກກະຕິ	26.6	29.2	31.3	28.0
ລາຍຈ່າຍເງິນທຶນ	8.8	8.0	8.1	6.0
ດຸນງົບປະມານ	-1.0	-15.4	-16.6	-10.6
ຂະແໜງເງິນຕາ ແລະ ການເງິນ (%ການປ່ຽນແປງປະຈຳປີ)				
ສິນເຊື້ອພາຍໃນ	32.9	28.5	-21.3	-2.7
ພາກເອກະຊົນ	1.1	4.9	-8.4	-3.3
ປະລິມານເງິນໃນຄວາມໝາຍກວ້າງ	3.2	-1.8	1.5	-1.8
ລາຍການທີ່ກຳນົດ				
ອັດຕາແລກປ່ຽນ (ໂດລາບູໄນຕໍ່ USD, ສະເລ່ຍໃນໄລຍະ)	1.27	1.37	1.38	1.38
ອັດຕາແລກປ່ຽນ (ໂດລາບູໄນຕໍ່ USD, ໄລຍະທ້າຍ)	1.33	1.42	1.45	1.34
GDP (ລ້ານ USD)	17,098	12,930	11,400	12,115
GDP (ລ້ານໂດລາບູໄນ)	21,664	17,778	15,748	16,729

ໝາຍເຫດ:

1) ການຄາດຄະເນຂອງ AMRO, ຍົກເວັ້ນອັດຕາແລກປ່ຽນ

2) ສິກບີງົບປະມານ ເມສາ/ມີນາ

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ອົງການລັດ, ການຄາດຄະເນຂອງ CEIC ແລະ AMRO

ກຳປູເຈຍ

ເສດຖະກິດກຳປູເຈຍຄາດວ່າຈະຮັກສາອັດຕາການເຕີບໂຕທີ່ໜັ້ນຄົງ.

GDP ຂອງກຳປູເຈຍຄາດວ່າຈະເຕີບໂຕ 6,9% ໃນປີ 2017. ການບໍລິການທີ່ຕິດພັນກັບການທ່ອງທ່ຽວໄດ້ເຕີບໂຕຢ່າງວ່ອງໄວທ່າມກາງການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງຈຳນວນນັກທ່ອງທ່ຽວເຂົ້າມາໃນປະເທດ. ເຖິງແມ່ນວ່າການເຕີບໂຕຈະຕໍ່າກວ່າປີຜ່ານມາເລັກນ້ອຍ, ຂະແໜງການກໍ່ສ້າງແລະອະສັງຫາລິມະຊັບຍັງສືບຕໍ່ເຕີບໂຕຢ່າງແຂງແຮງ. ຂະແໜງຕັດຫຍິບໄດ້ຮັກສາການຂະຫຍາຍຕົວຢ່າງເຂັ້ມແຂງໃນຂະນະທີ່ຂະແໜງອຸດສາຫະກຳໃໝ່ເຊັ່ນ: ການຜະລິດກະເປົາສຳພາລະ ແລະ ອະໄຫຼເຄື່ອງອີເລັກໂຕຣນິກຍັງສືບຕໍ່ຂະຫຍາຍຕົວ. ຄາດຄະເນການເຕີບໂຕທາງດ້ານເສດຖະກິດຈະຍັງຄົງທີ່ຢູ່ 6,8% ໃນປີ 2018 ໂດຍໄດ້ຮັບການສະໜັບສະໜູນຈາກການລົງທຶນພາກລັດທີ່ສູງຂຶ້ນ, ກິດຈະກຳທ່ອງທ່ຽວທີ່ເຂັ້ມແຂງ, ແລະອຸດສາຫະກຳໃໝ່ທີ່ບໍ່ແມ່ນຂະແໜງການຜະລິດເຄື່ອງນຸ່ງຫົ່ມ.

ອັດຕາເງິນເຟີ້ທົ່ວໄປຍັງຄົງທີ່ຢູ່ທ່າມກາງການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງລາຄາພະລັງງານ.

ອັດຕາເງິນເຟີ້ທົ່ວໄປແມ່ນ 3% ໃນປີ 2017, ເຖິງວ່າຈະມີຄວາມກົດດັນຈາກການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງລາຄາພະລັງງານໃນຂະນະທີ່ລາຄາອາຫານມີການໜັ້ນຕົງໃນລະດັບປານກາງນັບຕັ້ງແຕ່ໂຕມາດ 2 ປີ 2017 ຕໍ່ດ້ວຍການຟື້ນໂຕດ້ານການຜະລິດອາຫານ. ອັດຕາເງິນເຟີ້ຄາດວ່າຈະເພີ່ມຂຶ້ນເລັກນ້ອຍໃນປີ 2018 ແລະ 2019 ໂດຍມີການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງລາຄານໍ້າມັນໃນລະດັບກາງ. ອັດຕາແລກປ່ຽນມີຄວາມໜັ້ນຄົງໃນໄລຍະ 2 ປີຜ່ານມາ. ອັດຕາແລກປ່ຽນເງິນ KHR / USD ເດືອນຕໍ່ເດືອນບໍ່ມີການປ່ຽນແປງຫຼາຍ, ປ່ຽນແປງພາຍໃນລະດັບຕໍ່າ +/- 1% ໃນໄລຍະປີ 2016 ແລະ 2017.

ສະຖານະພາຍນອກໂດຍລວມຍັງຄົງມີຄວາມເຂັ້ມແຂງໂດຍການປັບປຸງ

ການຂາດດຸນບັນຊີຊຳລະປົກກະຕິແລະການໄຫຼເຂົ້າຂອງການລົງທຶນຕ່າງປະເທດຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ. ການຂາດດຸນການຄ້າແມ່ນຄາດວ່າຈະມີການປັບປຸງດີຂຶ້ນເລັກນ້ອຍໃນປີ 2017, ໃນຂະນະທີ່ຍອດເກີນໃນບັນຊີບໍລິການມີທ່າອ່ຽງເພີ່ມຂຶ້ນຈາກການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງກິດຈະກຳການທ່ອງທ່ຽວຢ່າງແຂງແຮງ. ປັດໄຈດັ່ງກ່າວສົ່ງຜົນໃຫ້ອັດຕາການຂາດດຸນບັນຊີຊຳລະປົກກະຕິສືບຕໍ່ຫຼຸດລົງເປັນ 6,9% ຂອງ GDP ໃນປີ 2017 ຫຼຸດລົງຈາກ 8,9% ໃນປີ 2016. ດຸນບັນຊີເງິນທຶນແລະບັນຊີການເງິນຍັງຄົງຢູ່ໃນລະດັບດີໂດຍການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງການລົງທຶນຕ່າງປະເທດ, ໂດຍ

ສະເພາະໃນ ຂະແໜງການເງິນ, ກໍ່ສ້າງ ແລະ ອະສັງຫາລິມະຊັບ. ໃນຕໍ່ໜ້າ, ບັນຊີເງິນທຶນແລະບັນຊີການເງິນເກີນດຸນອາດຈະຫຼຸດລົງຍ້ອນການຊະລໍ່ຕົວຂອງການລົງທຶນຕ່າງປະເທດແລະອັດຕາການກູ້ຢືມເງິນພາຍນອກ (ສຸດທິ) ລະຫວ່າງທະນາຄານທຸລະກິດຕໍ່າ.

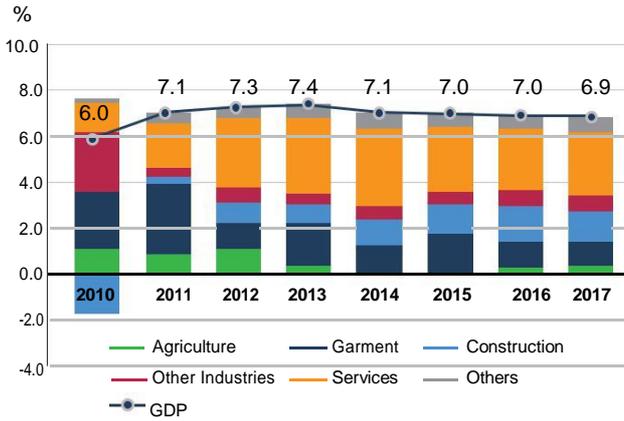
ການຂະຫຍາຍຕົວສິນເຊື້ອຫຼຸດລົງໃນປີ 2017, ໃນຂະນະທີ່ອັດຕາການຂະຫຍາຍຕົວຍັງຄົງໜັ້ນຄົງ, ການຂະຫຍາຍຕົວສິນເຊື້ອຫຼຸດລົງເປັນ 18,5% ໃນປີ 2017, ຕໍ່າກວ່າ 22,5% ໃນປີ 2016. ການໃຊ້ນະໂຍບາຍກຳນົດເພດານອັດຕາດອກເບ້ຍໃນປີ 2017, ໄດ້ຫຼຸດການຂະຫຍາຍຕົວສິນເຊື້ອຂອງສະຖາບັນການເງິນຈຸລະພາກສຳລັບຜູ້ກູ້ຢືມຂະໜາດນ້ອຍ, ເພີ່ມຂະໜາດເງິນກູ້ຢືມໂດຍສະເລ່ຍ. ການຂະຫຍາຍຕົວຂອງສິນເຊື້ອຈະຢູ່ໃນລະດັບຄົງທີ່ໃນຊຸມປີຕໍ່ໜ້າໂດຍມີການນຳໃຊ້ມາດຕະການນະໂຍບາຍຕໍ່ເນື່ອງ. ໂດຍລວມ, ຕົວຊີ້ວັດດ້ານທະນາຄານຍັງຄົງດີ, ລວມທັງອັດຕາສ່ວນໜີ້ເສຍຊຶ່ງຮັກສາລະດັບຄົງທີ່ນັບຕັ້ງແຕ່ໄລຍະເລີ່ມຕົ້ນຂອງທ້າຍປີ 2017.

ດຸນດ່ຽງງົບປະມານໂດຍລວມໄດ້ຮັບການປັບປຸງດີຂຶ້ນ ໂດຍມີເກັບລາຍຮັບທີ່ເຂັ້ມແຂງຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ. ລາຍຮັບຈາກການເກັບພາສີອາກອນເພີ່ມຂຶ້ນ 17,4% ໃນປີ 2017, ຫຼື ສູງກວ່າເປົ້າໝາຍທີ່ຕັ້ງໄວ້ 6%. ລາຍຈ່າຍປົກກະຕິເພີ່ມຂຶ້ນ 10,7%, ການຂາດດຸນງົບປະມານໂດຍລວມ (ບໍ່ລວມການຊ່ວຍເຫຼືອລ້າ) ແມ່ນ 0,7% ຂອງ GDP, ຕໍ່າກວ່າຕົວເລກງົບປະມານໃນເບື້ອງຕົ້ນ. ໃນຂະນະທີ່ລາຍຮັບຈາກການເກັບພາສີອາກອນຄາດວ່າຈະເພີ່ມຂຶ້ນຕື່ມ, ການຂາດດຸນງົບປະມານຈະເພີ່ມຂຶ້ນໃນປີ 2018 ເນື່ອງຈາກລັດຖະບານໄດ້ວາງແຜນເພີ່ມການໃຊ້ຈ່າຍເງິນຈຳນວນຫຼາຍເພື່ອສະໜັບສະໜູນການເຕີບໂຕ.

ເພື່ອຮັກສາລະດັບການເຕີບໂຕສູງໃນໄລຍະກາງຫາໄລຍະຍາວ, ປະເທດກຳປູເຈຍຈຳເປັນຕ້ອງຮັກສາຄວາມສາມາດດ້ານການແຂ່ງຂັນພາຍນອກແລະຄວາມຍືດຍຸ່ນ. ການປັບປຸງພື້ນຖານໂຄງລ່າງແລະຊັບພະຍາກອນມະນຸດແມ່ນມີຄວາມສຳຄັນເພື່ອປັບປຸງຄວາມສາມາດໃນການແຂ່ງຂັນ, ປະສິດທິພາບໃນການຜະລິດແລະການສ້າງຄວາມຫຼາກຫຼາຍດ້ານເສດຖະກິດ. ກໍລະນີນີ້, ການຈັດສັນງົບປະມານຄືນເພື່ອແກ້ໄຂບັນຫາດັ່ງກ່າວໃຫ້ມີປະສິດຕິຜົນຫຼາຍຂຶ້ນແມ່ນມີຄວາມສຳຄັນ.

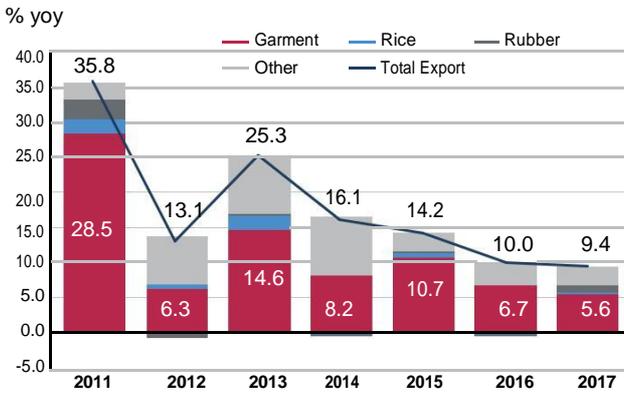
ກຳປູເຈຍ: ເສັ້ນສະແດງທີ່ຖືກຄັດເລືອກ

ການເຕີບໂຕຂອງຂະແໜງຕັດຫຍິບແມ່ນຫຼຸດລົງ, ບາງສ່ວນແມ່ນຖືກປ່ຽນແທນໂດຍການເຕີບໂຕທີ່ວ່ອງໄວຂອງອຸດສາຫະກຳເກີດໃໝ່.

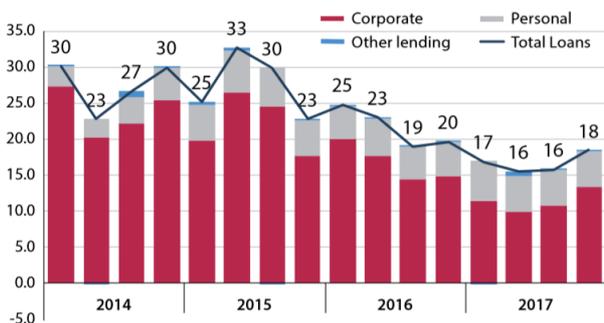
ໝາຍເຫດ: ຕັດຫຍິບ ແລະ ກໍ່ສ້າງແມ່ນຈັດຢູ່ໃນຂະແໜງອຸດສາຫະກຳ
ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: NIS

ການເຕີບໂຕຂອງການສົ່ງອອກສິນຄ້າທຸກລຳໂດຍການຊຸລໍ່ໂຕຂອງການສົ່ງອອກເຄື່ອງຕັດຫຍິບ.

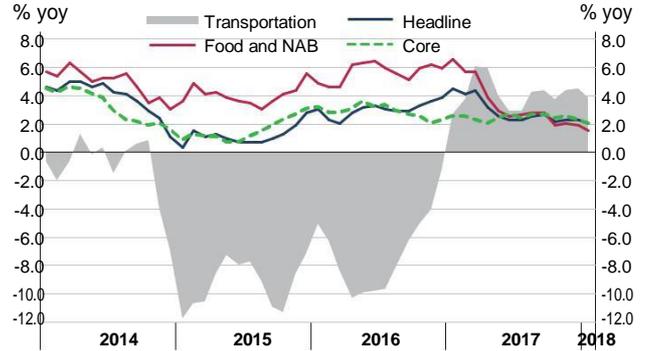
ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: NBC

ການຂະຫຍາຍຕົວຂອງສິນເຊື້ອພາຍໃນຈາກທະນາຄານທຸລະກິດໃຫ້ແກ່ພາກ ທຸລະກິດອ່ອນຕົວລົງໂດຍມີການເພີ່ມຂຶ້ນເລັກນ້ອຍໃນໄຕມາດ 4 ປີ 2017, ໂດຍສະເພາະສິນເຊື້ອໃຫ້ແກ່ບໍລິສັດເອກະຊົນ.

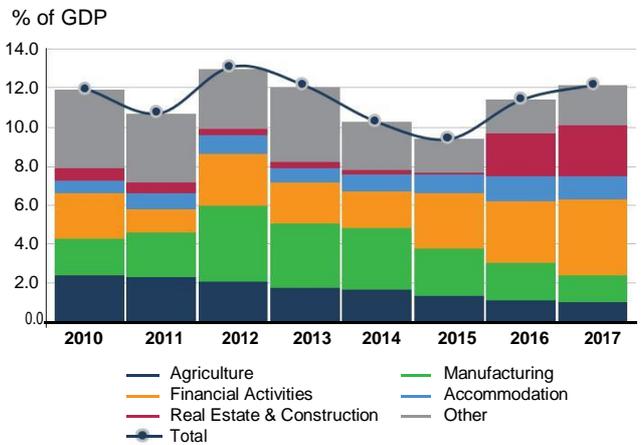
ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: NBC, ການຄາດຄະເນຂອງ AMRO

ເຖິງວ່າຄວາມກົດດັນທາງດ້ານລາຄາພະລັງງານຈະເພີ່ມຂຶ້ນ, ແຕ່ອັດຕາເງິນ ເພີ່ມໄປຍັງຄົງທີໃນປີ 2017, ເນື່ອງຈາກການຂະຫຍາຍຕົວຂອງການຜະລິດກະສິກຳ.

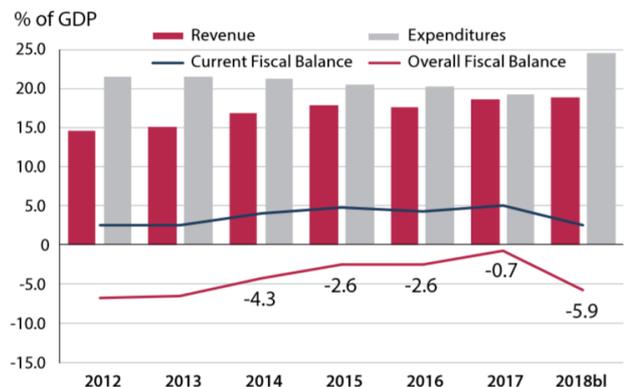
ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: NBC

ການໄຫຼເຂົ້າຂອງການລົງທຶນຕ່າງປະເທດຍັງແຂງແຮງ ໂດຍສະເພາະໃນຂະແໜງການເງິນ ແລະ ກິດຈະກຳທີ່ຕິດພັນອະສັງຫາລິມາຊັບໃນຂະນະທີ່ຂະແໜງ ການຜະລິດ ມີທ່າອ່ຽງຫຼຸດລົງ.

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: NBC

ສະຖາທິການດ້ານງົບປະມານຍັງສືບຕໍ່ແຂງແຮງຂຶ້ນໃນປີ 2017, ແຕ່ມີທ່າອ່ຽງຈະມີການຂາດດຸນຫຼາຍຂຶ້ນໃນປີ 2018 ເນື່ອງຈາກການເພີ່ມຂຶ້ນທາງ ດ້ານຄ່າແຮງງານ ແລະ ລາຍຈ່າຍເງິນທຶນ.

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: MEF

ກຳປູເຈຍ: ຕົວຊີ້ວັດເສດຖະກິດທີ່ຄັດເລືອກ

	2014	2015	2016	2017
	ຄາດຄະເນ			
ຂະແໜງການ ແລະ ລາຄາຄົງທີ່	(%ການປ່ຽນແປງປະຈຳປີ, ຖ້າບໍ່ມີການເຈາະຈົງ)			
GDP ຕາມລາຄາຄົງທີ່	7.1	7.0	7.0	6.9
ການບໍລິໂພກ (%ຂອງ GDP)	83.0	82.2	82.1	82.0
ການລົງທຶນ (%ຂອງ GDP)	22.1	22.5	23.3	19.2
GDP	2.6	1.7	3.2	3.0
ອັດຕາເງິນເຟີ້ (ສະເລ່ຍ)	3.9	1.2	3.0	2.9
ອັດຕາເງິນເຟີ້ (ໄລຍະຍ້າຍ)	1.1	2.8	4.2	2.0
ຂະແໜງການພາຍນອກ	(ລ້ານUSD, ຖ້າບໍ່ມີການເຈາະຈົງ)			
ດຸນການຄ້າ	-3,206	-3,467	-3,416	-2,541
ດຸນບັນຊີຊໍາລະປົກກະຕິ	-1,640	-1,693	-1,782	-1,635
%ຂອງ GDP	-9.8	-9.4	-8.9	-7.4
ດຸນບັນຊີໂດຍລວມ	754	775	846	967
ທຶນສໍາຮອງຕ່າງປະເທດທັງໝົດ ^{1/}	4,391	5,093	6,731	8,758
ໃນເດືອນທີ່ມີການນໍາເຂົ້າສິນຄ້າ ແລະ ການບໍລິການ	4.2	4.4	5.5	6.0
ຂະແໜງງົບປະມານ(ພາກລັດໂດຍລວມ)	(%ຂອງ GDP)			
ລາຍຮັບ ແລະ ເງິນຊ່ວຍເຫຼືອຫຼ້າ	20.1	18.5	18.4	19.2
ລາຍຮັບ	16.9	17.8	17.7	18.6
ລາຍຮັບອາກອນ	14.4	15.4	15.0	16.0
ລາຍຈ່າຍ	21.2	20.4	20.3	19.3
ລາຍຈ່າຍ	12.8	13.0	13.4	13.5
ຊັບສິນທີ່ບໍ່ແມ່ນຫຼັກຊັບທາງດ້ານການເງິນ (ສຸດທິ)	8.4	7.4	6.9	5.8
ດຸນງົບປະມານໂດຍລວມ, ບໍ່ລວມເງິນຊ່ວຍເຫຼືອຫຼ້າ	-4.3	-2.6	-2.6	-0.7
ການກູ້ຢືມ/ດຸນໜີ້ສິນ(ສຸດທິ)	-1.1	-1.9	-1.9	-0.1
ການກູ້ຢືມ/ດຸນໜີ້ສິນ(ພື້ນຖານ)	-0.8	-1.6	-1.5	0.2
ຂະແໜງເງິນຕາ ແລະ ການເງິນ	(%ການປ່ຽນແປງປະຈຳປີ, ຖ້າບໍ່ມີການເຈາະຈົງ)			
ສິນເຊື້ອພາຍໃນ	28.5	24.3	21.9	19.4
ພາກເອກະຊົນ	31.3	27.1	22.5	18.5
ປະລິມານເງິນໃນຄວາມໝາຍກວ້າງ	29.9	14.7	17.9	18.7
ເງິນສໍາຮອງ	24.6	21.7	25.0	26.3
ລາຍການທີ່ກຳນົດ				
GDP ຕາມລາຄາໃນປີ (ຕື້ລຽວ)	67,437	73,423	81,242	89,453
GDP ຕາມລາຄາໃນປີ (ຕື້USD)	16,701	18,078	20,035	22,114
GDP ຕໍ່ຫົວຄົນ (USD)	1,095	1,159	1,266	1,376
ອັດຕາແລກປ່ຽນ (ລຽວຕໍ່USD, ສະເລ່ຍ)	4,038	4,060	4,055	4,045
ອັດຕາແລກປ່ຽນ (ລຽວຕໍ່USD, ໄລຍະຍ້າຍ)	4,075	4,050	4,037	4,037

ໝາຍເຫດ:

- 1) ການລົງທຶນລວມທັງການປ່ຽນແປງຂອງລາຍການຊັບສິນ.
- 2) ຄັງສະສິມເງິນຕາຕ່າງປະເທດທັງໝົດຍົກເວັ້ນ ເງິນຝາກສະກຸນເງິນຕາຕ່າງປະເທດທີ່ບໍ່ຖືກຈຳກັດທີ່ຮັກສາເປັນເງິນສໍາຮອງທີ່ NBC; ລວມທັງ RMB ໃນຄັງ SDR ວັນທີ 1 ຕຸລາ, 2017; ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ອົງການແຫ່ງຊາດ, ການຄິດໄລ່ຂອງ AMRO; ຕົວເລກປີ 2017 ອີງໃສ່ການປະເມີນຄ່າ ແລະ ການຄາດຄະເນຂອງ AMRO.

ສປ ຈີນ

ການຂະຫຍາຍຕົວຂອງຈີນແມ່ນມີຄວາມເຂັ້ມແຂງໃນປີ 2017. ໃນດ້ານການສະໜອງ, ກິດຈະກຳການບໍລິການຂະຫຍາຍຕົວເພີ່ມຂຶ້ນ, ສະທ້ອນໃຫ້ເຫັນຈາກຕົວຊີ້ວັດ PMI ທີ່ສູງຂຶ້ນ. ກິດຈະກຳການຜະລິດຍັງສືບຕໍ່ຂະຫຍາຍຕົວ, ໂດຍສະເພາະໃນຂະແໜງການທີ່ຕິດພັນກັບໄອທີ, ເຖິງແມ່ນວ່າຂະແໜງການດັ່ງກ່າວຈະຂະຫຍາຍຕົວໃນລະດັບປານກາງໃນໄລຍະຜ່ານມານີ້. ໃນດ້ານຄວາມຕ້ອງການ, ການເຕີບໂຕແມ່ນສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນມາຈາກການບໍລິໂພກທີ່ສະໜ້າສະເໝີແລະການລົງທຶນເພີ່ມໃນພື້ນຖານໂຄງລ່າງ.

ການເຕີບໂຕໃນປີ 2018 ຄາດວ່າຈະຫຼຸດລົງເລັກນ້ອຍທຽບກັບປີ 2017. ບຸລິມາສິດທາງດ້ານນະໂຍບາຍໄດ້ປ່ຽນຈາກການເຕີບໂຕທີ່ມີຄວາມໄວສູງໄປສູ່ການເຕີບໂຕທີ່ມີຄຸນນະພາບສູງ. ເຖິງນະໂຍບາຍດັ່ງກ່າວຈະຊະລໍ່ການຂະຫຍາຍຕົວ ໂດຍການປະກອບສ່ວນຈາກການລົງທຶນຫຼຸດລົງ, ມັນເປັນການດັດປັບທີ່ໄດ້ຮັບການຍອມຮັບຊຶ່ງອາດນຳໄປສູ່ການເຕີບໂຕທີ່ຍືນຍົງຂຶ້ນ. ສຳລັບການເຕີບໂຕໃນປີ 2018, ເຈົ້າໜ້າທີ່ກຳນົດເປົ້າໝາຍການຂະຫຍາຍຕົວປະມານ 6,5%. ຄາດຄະເນວ່າຈະຢູ່ທີ່ປະມານ 6,6%, ແລະ ມີທ່າອ່ຽງທີ່ຈະສືບຕໍ່ຂະຫຍາຍຕົວໂດຍໄດ້ຮັບການສະໜັບສະໜູນຈາກການຂະຫຍາຍການບໍລິໂພກແລະບໍລິການຂອງພາກເອກະຊົນ (ລວມທັງເສດຖະກິດອິນເຕີເນັດ). ຄວາມສ່ຽງລວມມີການຊະລໍ່ການລົງທຶນແລະການຫຼຸດລົງຂອງການສົ່ງອອກສຸດທິ, ຜົນກະທົບຂອງການດຸ່ນດ່ຽງທາງດ້ານການເງິນແລະມາດຕະການປ້ອງກັນຄວາມສ່ຽງທາງດ້ານການເງິນໃນຕະຫຼາດຫຼັກຊັບ.

ຄວາມກົດດັນຈາກການໄຫຼອອກຂອງທຶນແມ່ນໄດ້ຫຼຸດລົງຫຼາຍໂດຍສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນຍ້ອນການປັບປຸງດ້ານເສດຖະກິດມະຫາພາກແລະມາດຕະການການຄຸ້ມຄອງຕ້ານການໄຫຼວຽນຂອງເງິນທຶນຂ້າມແດນຜ່ານນະໂຍບາຍປ້ອງກັນຄວາມສ່ຽງທາງດ້ານການເງິນ. ບັນຊີເງິນທຶນແລະບັນຊີການເງິນແມ່ນເກີນດຸນ 148,5 ຕື້ໂດລາສະຫະລັດອາເມລິກາໃນ 2017 ທຽບກັບການຂາດດຸນມູນຄ່າ 416,4 ຕື້ໂດລາສະຫະລັດອາເມລິກາໃນປີ 2016. ໃນຂະນະດຽວກັນ, ນັກລົງທຶນຕ່າງປະເທດໄດ້ເພີ່ມການລົງທຶນໃນຕະຫຼາດຫຼັກຊັບແລະຕະຫຼາດທຶນຂອງຈີນ ນັບຕັ້ງແຕ່ເດືອນພະຈິກປີ 2017. ຜົນໄດ້ຮັບແມ່ນຄັງສະສົມເງິນຕາຕ່າງປະເທດເພີ່ມຂຶ້ນເປັນ 3,13 ພັນຕື້ ໂດລາສະຫະລັດອາເມລິກາໃນທ້າຍເດືອນກຸມພາ 2018 ແລະ ຄ່າເງິນຢວນ (RMB) ເພີ່ມຂຶ້ນທຽບກັບເງິນສະກຸນຕ່າງໆໃນທ້າຍເດືອນທັນວາ 2017 ຮອດຕົ້ນເດືອນກຸມພາ 2018.

ອັດຕາເງິນເຟີ້ CPI ເພີ່ມຂຶ້ນໃນເດືອນກຸມພາໃນຂະນະທີ່ອັດຕາເງິນເຟີ້ PPI ຍັງຄົງຢູ່ໃນລະດັບປານກາງ. ອັດຕາເງິນເຟີ້ CPI ເພີ່ມຂຶ້ນ 2,9% ໃນເດືອນກຸມພາ ເມື່ອທຽບກັບ 1,5% ໃນເດືອນມັງກອນແລະ 1,6% ໃນປີ 2017, ຊຶ່ງສະທ້ອນເຖິງລາຄາອາຫານທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນເນື່ອງຈາກການສະຫຼອງປີໃໝ່ຈີນແລະ ຜົນກະທົບຂອງຖານທີ່ຕ່ຳ. ຫຼັງຈາກທີ່ສູງເຖິງ 7,8% ໃນເດືອນກຸມພາ 2017, ອັດຕາເງິນເຟີ້ PPI ຫຼຸດລົງເຖິງ 3,7% ໃນທ້າຍເດືອນກຸມພາ 2018 ແລະ ຄາດວ່າຈະມີທ່າອ່ຽງຫຼຸດລົງໃນປີ 2018, ຊຶ່ງສ່ວນໜຶ່ງແມ່ນຍ້ອນຜົນກະທົບຂອງຖານທີ່ສູງ.

ຄວາມສ່ຽງໃນໄລຍະສັ້ນຂອງການເຕີບໂຕແລະຄວາມໝັ້ນຄົງດ້ານເສດຖະກິດມະຫາພາກໄດ້ຫຼຸດລົງ. ຄວາມສ່ຽງດ້ານເສດຖະກິດຕົກຕ່ຳແມ່ນໄດ້ຖືກປະເມີນວ່າຈະຢູ່ໃນລະດັບຕ່ຳຕ້ານກັບລະດັບການບໍລິໂພກຢ່າງໜັ້ນຄົງ, ການຂະຫຍາຍຕົວຂອງຕົວເມືອງແລະຄວາມພະຍາຍາມຢ່າງສູງໃນການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງ

ທາງດ້ານການເງິນໂດຍການເສີມຂະຫຍາຍຄວາມສົມດຸນທາງດ້ານການເງິນແລະລະບຽບການແລະນະໂຍບາຍປ້ອງກັນຄວາມສ່ຽງທາງດ້ານການເງິນ. ຄວາມສ່ຽງທີ່ຈະເກີດຂຶ້ນໃນຕະຫຼາດການເງິນແລະຕະຫຼາດຫຼັກຊັບໄດ້ຂະຫຍາຍຕົວແລະການຂະຫຍາຍຕົວຂອງໜີ້ສິນຂອງພາກລັດແລະພາກເອກະຊົນໄດ້ມີຈັງຫວະຊ້າລົງ. ການຫຼຸດ ຜ່ອນກຳລັງການຜະລິດເກີນຄວາມຕ້ອງການໄດ້ດຳເນີນໄປຕາມແຜນແລະເປົ້າໝາຍ. ຄວາມສ່ຽງຈາກພາຍນອກມີຄວາມສະຫງົບແຕ່ຄວາມກົດດັນດ້ານການຄ້າຍັງຕ້ອງໄດ້ສືບຕໍ່ຕິດຕາມຢ່າງໃກ້ຊິດ.

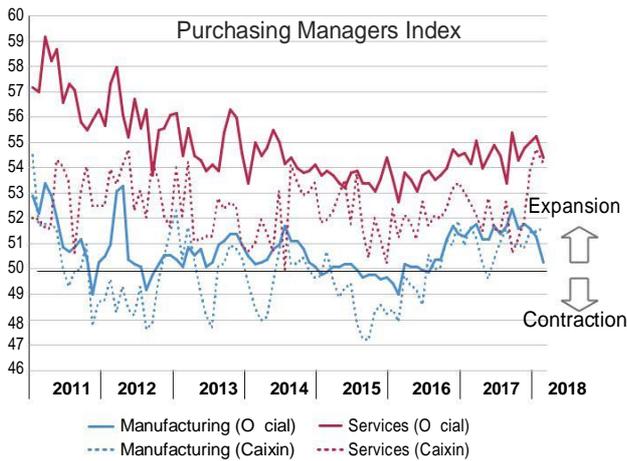
ຄວາມສ່ຽງພາຍນອກແມ່ນຢູ່ໃນລະດັບກາງ, ຄວາມກົດດັນທາງດ້ານການຄ້າຍັງ ສືບຕໍ່ເປັນທີ່ສົນໃຈ. ແຕ່ຄວາມສ່ຽງເຫຼົ່ານີ້ສາມາດເພີ່ມຂຶ້ນຖ້າຫາກວ່າມາດຕະຖານການເງິນຂອງສະຫະລັດອາເມລິກາຢູ່ໃນຈັງຫວະທີ່ໄວກວ່າທີ່ຄາດຄະເນ, ຫຼື ການເຕີບໂຕຂອງຈີນຫຼຸດລົງ. ຄວາມສ່ຽງທາງດ້ານພູມສາດແມ່ນຄວາມສ່ຽງທີ່ຢູ່ປາຍທາງ, ຊຶ່ງອາດຈະຍັງຄົງຢູ່. ສະຫະລັດອາເມລິກາມີການຂາດດຸນການຄ້າກັບຈີນສູງຂຶ້ນໃນປີ 2017 ທຽບໃສ່ປີ 2016. ສະນັ້ນ, ຄວາມກົດດັນທາງດ້ານການຄ້າອາດເຮັດໃຫ້ມີຄວາມສ່ຽງຕໍ່ການສົ່ງອອກຂອງຈີນ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍ່ຕາມ, ຜົນກະທົບຕໍ່ເສດຖະກິດໂດຍລວມແມ່ນຖືກຈຳກັດ.

ໃນໄລຍະກາງ, ຄວາມສ່ຽງຕໍ່ການເຕີບໂຕອາດຈະເພີ່ມຂຶ້ນ, ຈຳເປັນຕ້ອງເລັ່ງການປະຕິຮູບໂຄງສ້າງ, ເຮັດໃຫ້ເພີ່ມຄວາມອ່ອນໄຫວງ່າຍຂອງບໍລິສັດ. ການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງຄວາມອ່ອນໄຫວງ່າຍຂອງບໍລິສັດຍັງຢູ່ໃນລະດັບສູງໃນບາງຂະແໜງການເຊັ່ນຂະແໜງບໍ່ແຮ່, ເຫຼັກແລະອະສັງຫາລິ ມະຊັບ, ເຖິງວ່າຈະໄດ້ຮັບຜົນກຳໄລສູງຂຶ້ນໃນຂະແໜງບໍ່ແຮ່ແລະອຸດສາຫະກຳເຫຼັກເນື່ອງຈາກການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງລາຄາສິນຄ້າດັ່ງກ່າວ. ບັນຫາສິນຄ້າເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນບໍ່ມີທ່າອ່ຽງທີ່ຈະນຳໄປສູ່ວິກິດການດ້ານລະບົບໃນໄລຍະສັ້ນ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍ່ຕາມ, ຖ້າບັນຫາໃນຂະແໜງການເຫຼົ່ານີ້ບໍ່ໄດ້ຮັບການແກ້ໄຂ, ຄວາມສ່ຽງທາງດ້ານໜີ້ສິນອາດຮ້າຍແຮງຂຶ້ນໃນບາງຂະແໜງອຸດສາຫະກຳຊຶ່ງອາດຈະເຮັດໃຫ້ນັກລົງທຶນຂາດຄວາມເຊື່ອໝັ້ນໃນເສດຖະກິດ ແລະ ຂະແໜງການເງິນແລະເຮັດໃຫ້ການເຕີບໂຕຂອງເສດຖະກິດຫຼຸດລົງ.

ເນື່ອງຈາກການເພີ່ມທາງດ້ານການຄ້າແລະການເຊື່ອມໂຍງທາງດ້ານການເງິນຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ, ການກະຈ່າຍຜົນກະທົບຈາກຈີນໄປຫາບັນດາປະເທດໃນພາກພື້ນຂອນຂ້າງສູງ. ການຫັນປ່ຽນດ້ານເສດຖະກິດຂອງຈີນໄປສູ່ການຂະຫຍາຍຕົວທາງດ້ານການບໍລິໂພກໄດ້ເພີ່ມຄວາມຕ້ອງການສິນຄ້າບໍລິໂພກແລະການທ່ອງທ່ຽວຕ່າງປະເທດ. ຄາດວ່າຍຸດທະສາດໜຶ່ງແລວທາງໜຶ່ງເສັ້ນທາງຈະເພີ່ມການລົງທຶນຢູ່ຕ່າງປະເທດຂອງຈີນໃນບັນດາປະເທດອາຊຽນ. ຊຶ່ງຈະປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການພັດທະນາພື້ນຖານໂຄງລ່າງທີ່ຈຳເປັນສຳລັບບັນດາປະເທດອາຊຽນ. ການລົງທຶນຢູ່ຕ່າງປະເທດຂອງຈີນແມ່ນໄດ້ມີບົດບາດເພີ່ມຂຶ້ນໃນການຄ້າແລະການສ້າງຖານການລົງທຶນໃນພາກພື້ນ. ນອກຈາກນັ້ນ, ຊ່ອງທາງດ້ານການເງິນແມ່ນຈະມີຜົນກະທົບເພີ່ມຂຶ້ນຕໍ່ຕະຫຼາດການເງິນໃນພາກພື້ນພ້ອມກັບເປີດກວ້າງຕະຫຼາດການເງິນຂອງຈີນແລະສົ່ງເສີມການລົງທຶນຢູ່ຕ່າງປະເທດຂອງຈີນ.

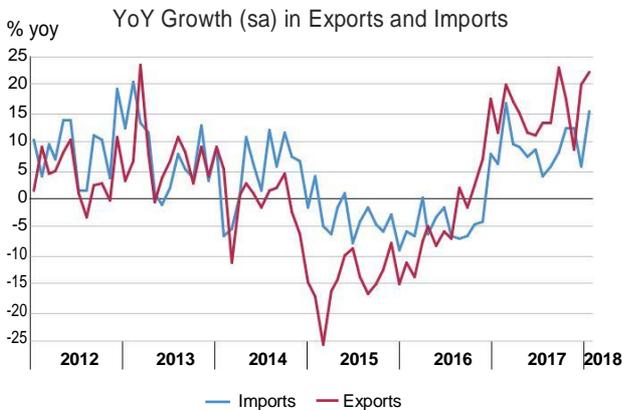
ຈີນ: ເສັ້ນສະແດງທີ່ຄັດເລືອກ

ກິດຈະກຳບໍລິການມີການຂະຫຍາຍຕົວສູງຂຶ້ນ, ເຫັນໄດ້ຈາກການຂຶ້ນຂອງ PMI ທີ່ສູງຂຶ້ນ. ກິດຈະກຳການຜະລິດຍັງສືບຕໍ່ຂະຫຍາຍຕົວແຕ່ຍັງຫຼຸດລົງລະດັບໜຶ່ງ ໃນໄລຍະຜ່ານມາ.

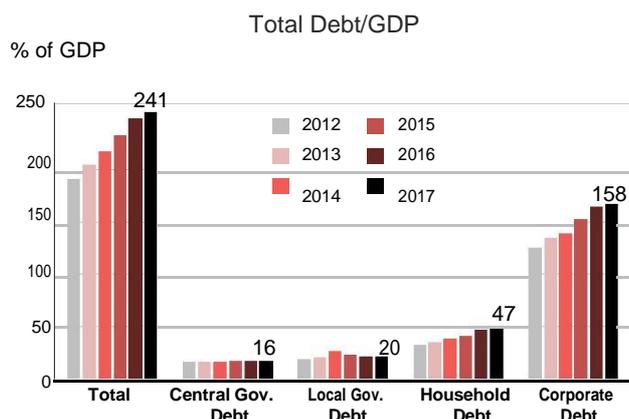
ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: NBS, Markit

ໃນຂະນະທີ່ການສົ່ງອອກສືບຕໍ່ຂະຫຍາຍຕົວໃນສະຖານະການການຄ້າໂລກມີການຟື້ນໂຕ, ການນຳເຂົ້າເພີ່ມຂຶ້ນຄຽງຄູ່ກັບການເຕີບໂຕຂອງການ ບໍລິໂພກພາຍໃນ.

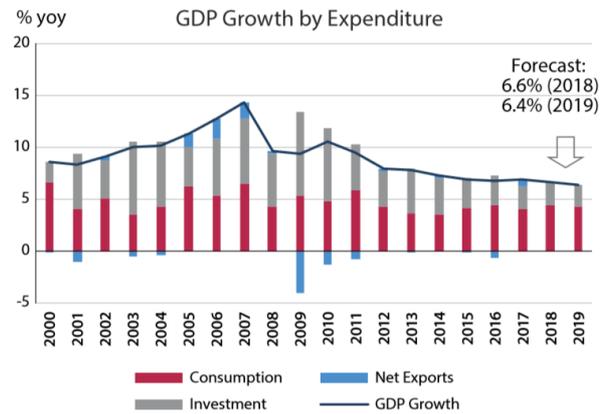
ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ໜ່ວຍງານຄຸ້ມຄອງພາສີທົ່ວໄປ

ການຂະຫຍາຍຕົວຂອງໜີ້ສິນພາກລັດເພີ່ມຂຶ້ນທຽບກັບໜີ້ສິນຂອງພາກທຸລະກິດ ແລະ ຄົວເຮືອນ.

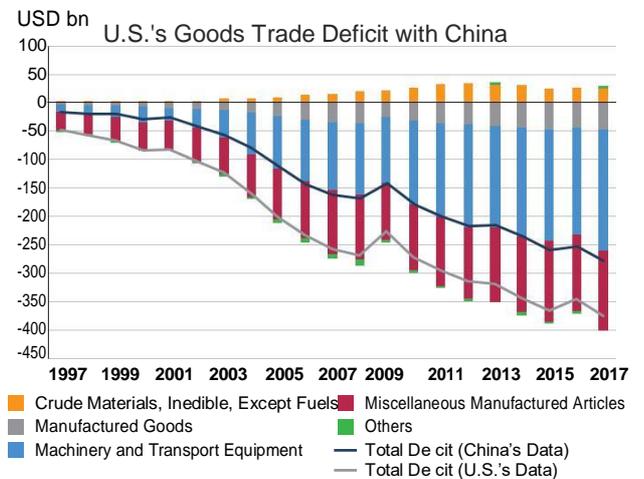
ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: NBS, PBC, CMOF, AMRO

ດ້ານຄວາມຕ້ອງການ, ການເຕີບໂຕແມ່ນໄດ້ຮັບການຂັບເຄື່ອນໂດຍການ ບໍລິໂພກທີ່ຄົງທີ່, ໃນຂະນະທີ່, ການລົງທຶນຂະຫຍາຍຕົວຊ້າ.

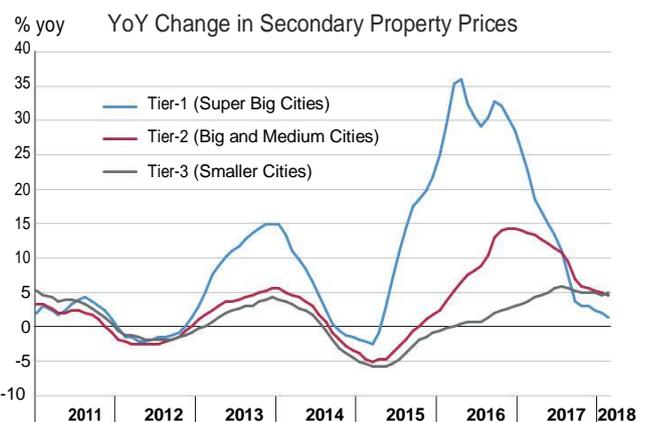

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: NBS, ການຄາດຄະເນຂອງ AMRO

ການເກີນດູນທາງດ້ານການຄ້າຂອງຈີນຕໍ່ສະຫະລັດອາເມລິກາ ສູງຂຶ້ນໃນປີ 2017.

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ຫ້ອງການສະຖິຕິສະຫະລັດອາເມລິກາ, ໜ່ວຍງານຄຸ້ມຄອງພາສີທົ່ວໄປ ສປປ ຈີນ ການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງລາຄາຊັບສິນໃນຕົວເມືອງຂັ້ນໜຶ່ງ ແລະ ຂັ້ນສອງໄດ້ຫຼຸດລົງເນື່ອງຈາກການນຳໃຊ້ມາດຕະການຂອງເຈົ້າໜ້າທີ່.

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: Wind

ຈົນ: ຕົວຊີ້ວັດເສດຖະກິດທີ່ຄັດເລືອກ

	2014	2015	2016	2017
ຂະແໜງການ ແລະ ລາຄາຄົງທີ່	(%ການປ່ຽນແປງປະຈຳປີ, ຖ້າບໍ່ມີການເຈາະຈົງ)			
GDP ຕາມລາຄາຄົງທີ່	7.3	6.9	6.7	6.9
ການບໍລິໂພກ	6.7	7.8	8.3	7.5
ທຶນສຳຮອງທັງໝົດ	7.1	6.0	6.0	4.7
PMI (ຂະແໜງການຜະລິດ, ໄລຍະທ້າຍ)	50.1	49.7	51.4	51.6
PMI (ຂະແໜງທີ່ບໍ່ແມ່ນການຜະລິດ, ໄລຍະທ້າຍ)	54.1	54.4	54.5	55.0
ອັດຕາເງິນເຟີ້ລາຄາຜູ້ຊົມໃຊ້ (ສະເລ່ຍໃນໄລຍະ, % ປີຕໍ່ປີ)	2.0	1.4	2.0	1.6
ອັດຕາເງິນເຟີ້ລາຄາຜູ້ຊົມໃຊ້ພື້ນຖານ(ສະເລ່ຍໃນໄລຍະ, % ປີຕໍ່ປີ)	1.6	1.5	1.6	2.2
ດັດຊະນີລາຄາຜູ້ຜະລິດ (ສະເລ່ຍໃນໄລຍະ, % ປີຕໍ່ປີ)	-1.9	-5.2	-1.4	6.3
ແຮງງານທີ່ຖືກຈ້າງງານໃໝ່: ໃນຕົວເມືອງ (ລ້ານຄົນ)	13.2	13.1	13.1	13.5
ອັດຕາຫວ່າງງານສະເລ່ຍ: ໃນຕົວເມືອງ, %)	4.1	4.0	4.0	3.9
ຄ່າແຮງງານສະເລ່ຍ (RMB)	56,360	62,029	67,569	...
ການເຕີບໂຕຄ່າແຮງງານສະເລ່ຍ	9.5	10.1	8.9	...
ຂະແໜງການພາຍນອກ	(ຕໍ່ USD, ຖ້າບໍ່ມີການເຈາະຈົງ)			
ການສົ່ງອອກ (% ປີຕໍ່ປີ, USD)	6.0	-2.9	-7.7	7.9
ການນຳເຂົ້າ (%ປີຕໍ່ປີ, USD)	0.5	-14.3	-5.5	15.9
ດຸນການຄ້າ	383.1	593.9	509.7	422.5
ດຸນການຄ້າ (% ຂອງ GDP)	3.7	5.4	4.6	3.4
ດຸນບັນຊີຊຳລະປົກກະຕິ	236.0	304.2	202.2	164.9
ບັນຊີຊຳລະປົກກະຕິ(% ຂອງ GDP)	2.3	2.7	1.8	1.3
ດຸນການເງິນ ແລະ ເງິນທຶນ (ບໍ່ລວມເງິນສຳຮອງ)	-51.4	-434.1	416.4	148.4
ດຸນການເງິນ ແລະ ເງິນທຶນ (% ຂອງ GDP)	-0.5	-3.9	-3.7	1.2
ການລົງທຶນຕ່າງປະເທດ	119.6	126.3	126.0	131.0
ການລົງທຶນຢູ່ຕ່າງປະເທດ	102.9	118.0	170.1	120.6
ໜີ້ສິນຕໍ່ຕ່າງປະເທດ (ທັງໝົດ)	1,779.9	1,383.0	1,415.8	1,710.6
ຄັງສະສົມເງິນຕາຕ່າງປະເທດ	3,843.0	3,330.4	3,010.5	3,139.9
ອັດຕາແລກປ່ຽນ (ຢວນ/USD, ສະເລ່ຍໃນໄລຍະ)	6.16	6.28	6.64	6.75
ຂະແໜງງົບປະມານ	(%ຂອງ GDP, ຖ້າບໍ່ມີການເຈາະຈົງ)			
ລາຍຮັບ (% ປີຕໍ່ປີ)	8.6	8.4	4.5	7.4
ລາຍຈ່າຍ (% ປີຕໍ່ປີ)	8.2	15.8	6.4	7.7
ລາຍຮັບ	21.8	22.1	21.5	20.9
ລາຍຈ່າຍ	23.6	25.5	25.2	24.6
ດຸນບັນຊີໂດຍລວມ	-2.1	-2.4	-2.9	-2.9
ໜີ້ສິນລັດຖະບານກາງ	14.9	15.5	16.1	16.3
ຂະແໜງເງິນຕາ ແລະ ການເງິນ	(%ການປ່ຽນແປງປະຈຳປີ, ຖ້າບໍ່ມີການເຈາະຈົງ)			
M2 (% ປີຕໍ່ປີ)	12.2	13.3	11.3	8.1
ການປ່ອຍສິນເຊື່ອລວມ (% ປີຕໍ່ປີ)	14.3	12.5	12.8	12.0
ເງິນກູ້ຢືມທັງໝົດ (% ປີຕໍ່ປີ)	13.6	14.3	13.5	12.7
ອັດຕາກູ້ຢືມ (ປີ, ໄລຍະທ້າຍ, %)	5.6	4.4	4.4	4.4
ຜົນຕອບແທນພັນທະບັດລັດຖະບານ 10 ປີ (%)	4.17	3.37	2.86	3.58
CAR ຂອງທະນາຄານ (%)	13.2	13.5	13.3	13.7
ອັດຕາສ່ວນໜີ້ເສຍ (%)	1.25	1.67	1.74	1.74
ລາຍການທີ່ກຳນົດ				
GDP ຕາມລາຄາໃນປີ (ຕື້ຢວນ)	64,397	68,905	74,359	82,712
GDP ຕາມລາຄາໃນປີ (ຕື້USD)	10,483	11,063	11,195	12,250

ໝາຍເຫດ: (i) ໜີ້ສິນ RMB ຕໍ່ຕ່າງປະເທດລວມຕັ້ງແຕ່ປີ 2015

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ສູນສະຖິຕິແຫຼ່ງຊາດ, ກະຊວງການເງິນ, ທະນາຄານແຫ່ງ ສປ.ຈີນ, ກະຊວງການຄ້າ, ກະຊວງຊັບພະຍາກອນມະນຸດ ແລະ ປະກັນສັງຄົມ, ພາສີຈີນ, ຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງທະນາຄານຈີນ, ລັດຄຸ້ມຄອງເງິນຕາຕ່າງປະເທດ, AMRO

ຮົງກົງ, ສປ.ຈີນ

ການເຕີບໂຕຂອງ GDP ໃນຮົງກົງໄດ້ສືບຕໍ່ພື້ນໂຕຢ່າງແຂງແຮງຍ້ອນການບໍລິໂພກຂອງພາກທຸລະກິດແລະຄວາມຕ້ອງການພາຍນອກ. ອັດຕາການເຕີບໂຕຂອງ GDP ໃນປີ 2017 ແມ່ນ 3,8%, ເພີ່ມຂຶ້ນຈາກ 2,1% ໃນປີ 2016, ໂດຍມີຊ່ອງຫວ່າງຜົນຜະລິດທາງບວກ. ການສົ່ງອອກສິນຄ້າມີການຂະຫຍາຍຕົວຢ່າງວ່ອງໄວທ່າມກາງການຂະຫຍາຍຕົວຂອງການຄ້າໂລກ. ການສົ່ງອອກການບໍລິການເພີ່ມຂຶ້ນເນື່ອງຈາກການເຕີບໂຕທາງດ້ານການຄ້າ ແລະ ການໄຫຼວຽນຂອງສິນຄ້າເຊັ່ນດຽວກັນກັບການພື້ນໂຕຄວາມຕ້ອງການທາງດ້ານການທ່ອງທ່ຽວ. ໃນຂະນະດຽວກັນ, ການບໍລິໂພກຂອງພາກເອກະຊົນໄດ້ສືບຕໍ່ເພີ່ມຂຶ້ນ, ສະໜັບສະໜູນໂດຍການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງລາຍຮັບທ່າມກາງຕະຫຼາດແຮງງານທີ່ເຄັ່ງຕຶງແລະຄວາມເຊື່ອຖືຂອງຜູ້ບໍລິໂພກທີ່ສະໜັບສະໜູນ. ໃນຕໍ່ໜ້າ, ແຮງກະຕຸ້ນການຂະຫຍາຍຕົວຍັງໜັ້ນຄົງ, ສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນໄດ້ຮັບການສະໜັບສະໜູນຈາກການບໍລິໂພກຂອງພາກເອກະຊົນພາຍໃນປະເທດ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ອັດຕາການຂະຫຍາຍຕົວຂອງ GDP ໃນປີ 2018 ແລະ 2019 ຄາດຄະເນໄວ້ໃນລະດັບປານກາງທີ່ 3,4% ແລະ 3,0% ຕາມລຳດັບ, ຊຶ່ງສະທ້ອນໃຫ້ເຫັນເຖິງເງື່ອນໄຂຂອງຕະຫຼາດການເງິນໃນທົ່ວໂລກແລະພາຍໃນທີ່ເຄັ່ງຄັດ, ແລະ ການຂະຫຍາຍຕົວຂອງຈີນທີ່ຢູ່ໃນລະດັບປານກາງ.

ຄວາມກົດດັນດ້ານເງິນເຟີ້ຍັງຄົງມີຢູ່. ອັດຕາເງິນເຟີ້ທົ່ວໄປແມ່ນ 1,5% ໃນປີ 2017 ທ່າມກາງສະພາວະບໍ່ມີເງິນເຟີ້ຂອງປະເທດນຳເຂົ້າທີ່ສຳຄັນ. ຄາດວ່າຈະເພີ່ມຂຶ້ນເລັກນ້ອຍເຖິງ 2,1% ໃນປີ 2018 ແລະ 2,3% ໃນປີ 2019 ເນື່ອງຈາກການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງຄ່າແຮງງານທີ່ສະໜ້າສະໜັບ, ຄ່າເຊົ່າເຮືອນທີ່ສູງຂຶ້ນແລະການອ່ອນຄ່າຂອງດັດສະນີຄ່າເງິນໂດລາຮົງກົງ.

ເງື່ອນໄຂທາງດ້ານການເງິນພາຍໃນປະເທດຍັງຄົງລະດັບຜ່ອນຄາຍ. ໃນໄລຍະສັ້ນ, ອັດຕາດອກເບ້ຍເງິນໂດລາຮົງກົງໄດ້ຫຼຸດລົງກ່ວາໂດລາສະຫະລັດຍ້ອນສະພາບຄ່ອງໃນຮົງກົງ. ນັບຕັ້ງແຕ່ທ້າຍປີ 2017, ຄວາມແຕກໂຕນລະຫວ່າງອັດຕາດອກເບ້ຍເງິນໂດລາສະຫະລັດອາເມລິກາລະຫວ່າງທະນາຄານໃນຕະຫຼາດລອນດອນ (Libor) ແລະ ອັດຕາດອກເບ້ຍເງິນໂດລາສະຫະລັດອາເມລິກາລະຫວ່າງທະນາຄານໃນຕະຫຼາດຮົງກົງ (Hibor) ໄດ້ເຮັດໃຫ້ອັດຕາແລກປ່ຽນອ່ອນຄ່າລົງ ໂດຍຄ່າເງິນໂດລາຮົງກົງເພີ່ມຂຶ້ນໄປຫາອັດຕາແລກປ່ຽນທີ່ອ່ອນຄ່າທີ່ລັດຖະບານກຳນົດຄື 7,85 ໂດລາຮົງກົງ / ໂດລາສະຫະລັດອາເມລິກາ. ໃນຂະນະດຽວກັນ, ອັດຕາດອກເບ້ຍໂດລາຮົງກົງ 1 ປີຂຶ້ນໄປໄດ້ເພີ່ມຂຶ້ນຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ, ຊຶ່ງຄາດວ່າອັດຕາດອກເບ້ຍໂດລາຮົງກົງຈະເພີ່ມສູງຂຶ້ນໃນຊຸມປີຕໍ່ໜ້າ. ການເທ່ຂາຍຮຸ້ນໃນຕະຫຼາດຫຼັກຊັບຂອງສະຫະລັດອາເມລິກາໃນຕົ້ນເດືອນກຸມພາເຮັດໃຫ້ດັດສະນີຮຸ້ນຫັງເຊັງ (Hang Seng) ຫຼຸດລົງຫຼາຍກວ່າ 10% ຈາກລະດັບສູງສຸດທີ່ເຄີຍມີໃນທ້າຍເດືອນມັງກອນປີ 2018 ແລະເຮັດໃຫ້ມີສະພາວະການປ່ຽນແປງສູງຂຶ້ນ. ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຂໍ້ມູນລ່າສຸດຊື່ໃຫ້ເຫັນວ່າສະພາບການຂອງຕະຫຼາດໄດ້ມີການປັບປຸງລະດັບໜຶ່ງ.

ລະບົບການທະນາຄານຍັງມີການດຳເນີນໄປດ້ວຍດີແລະມີເງິນທຶນໄຫຼວຽນດີ. ການເຕີບໂຕຂອງສິນເຊື່ອໄດ້ພື້ນໂຕຢ່າງແຂງແຮງດ້ວຍອັດຕາສ່ວນການກູ້ຢືມທີ່ມີຄວາມສ່ຽງຫຼຸດລົງຍ້ອນກິດຈະກຳທາງດ້ານເສດຖະກິດທີ່ດີຂຶ້ນ. ອັດຕາເງິນທຶນຕໍ່ຊັບສິນສ່ຽງ ຍັງສູງຢູ່ທີ່ 19,1% ໃນທ້າຍເດືອນທັນວາ 2017.

ເງື່ອນໄຂທາງການເງິນຍັງຄົງຢູ່ໃນລະດັບດີ. ອີງຕາມບົດປາໄສກ່ຽວກັບນະໂຍບາຍງົບປະມານຂອງເລຂາທິການທາງດ້ານການເງິນໃນ ເດືອນກຸມພາ 2018, ງົບປະມານການດຸນຄາວ່າຈະຢູ່ທີ່ 5,2% ຂອງ GDP ໃນສິກປີ 2017/2018, ໃນຂະນະທີ່ຄັງເງິນສຳຮອງຈະຂຶ້ນຮອດລະດັບທຽບເທົ່າກັບ 28 ເດືອນຂອງລາຍຈ່າຍໃນທ້າຍເດືອນມີນາ 2018. ໃນສິກປີ 2018/2019, ລັດ ຖະບານວາງແຜນທີ່ຈະກະຕຸ້ນລາຍຈ່າຍຂຶ້ນເປັນ 21% ຂອງ GDP, ສູງກວ່າ 19 % ໃນປີທີ່ຜ່ານມາ, ໃນຂະນະທີ່ຮັກສາງົບປະມານເກີນດຸນ ແລະ ຄັງ

ເງິນສຳຮອງໃນລະດັບທີ່ພຽງພໍ. ມາດຕະການງົບປະມານປະກອບມີຄວາມພະຍາຍາມເພີ່ມຕື່ມກ່ຽວກັບການເພີ່ມການສະໜອງທີ່ພັກອາໄສ, ການຫຼຸດຜ່ອນອາກອນເງິນເດືອນ ແລະ ອາກອນກຳໄລ, ການເພີ່ມລາຍຈ່າຍສຳລັບການພັດທະນາເຕັກໂນໂລຊີ ແລະ ນະວັດຕະກຳໃໝ່, ແລະ ເພີ່ມລາຍຈ່າຍໃນການພັດທະນາການສຶກສາ.

ຄວາມສ່ຽງຕໍ່ການເຕີບໂຕໃນໄລຍະສັ້ນສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນມາຈາກນະໂຍບາຍຂອງສະຫະລັດອາເມລິກາແລະຜົນກະທົບຂອງນະໂຍບາຍດັ່ງກ່າວຕໍ່ເສດຖະກິດໂລກ. ບັນດາຄວາມສ່ຽງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບປະເທດຈີນທີ່ມີຢູ່ໃນເຄິ່ງທຳອິດຂອງປີ 2017 ໄດ້ຫຼຸດລົງ, ຊຶ່ງລວມມີການຊະລໍ່ຕົວຂອງເສດຖະກິດແລະກະແສໄຫຼອອກຂອງເງິນທຶນຈຳນວນຫຼວງຫຼາຍ. ຄວາມສ່ຽງຕໍ່ການຄາດຄະເນພື້ນຖານໃນໄລຍະສັ້ນສຳລັບຮົງກົງແມ່ນຕິດພັນກັບນະໂຍບາຍຂອງສະຫະລັດອາເມລິກາ. ການປະຕິຮູບດ້ານພາສີ, ພ້ອມກັບການລົງທຶນໃນພື້ນຖານໂຄງລ່າງ, ສາມາດກະຕຸ້ນການຂະຫຍາຍຕົວຂອງເສດຖະກິດສະຫະລັດອາເມລິກາແລະເພີ່ມປະລິມານການຄ້າໃນທົ່ວໂລກຊຶ່ງເປັນປະໂຫຍດຕໍ່ຮົງກົງເຊັ່ນດຽວກັນ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ນະໂຍບາຍງົບປະມານແບບຂະຫຍາຍຕົວດັ່ງກ່າວພາຍໃຕ້ສະຖານະການທີ່ມີການຈ້າງງານຢ່າງເຕັມສ່ວນອາດຈະມີຜົນກະທົບແບບຈຳກັດຕໍ່ການເຕີບໂຕ.

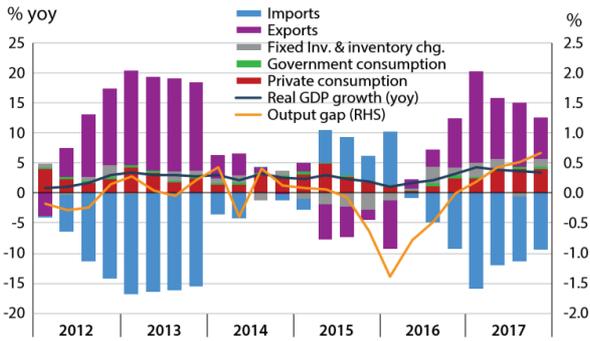
ຄວາມກັງວົນສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນຢູ່ທີ່ອັດຕາເງິນເຟີ້ທີ່ສູງຂຶ້ນແລະການຂາດດຸນງົບປະມານຈຳນວນຫຼາຍ, ຊຶ່ງໄດ້ເຮັດໃຫ້ອັດຕາດອກເບ້ຍຂອງພັນທະບັດສະຫະລັດອາເມລິກາສູງຂຶ້ນ. ປັດໄຈນີ້ອາດສົ່ງຜົນເຮັດໃຫ້ມີການໄຫຼອອກຂອງທຶນຈາກພາກພື້ນ, ຊຶ່ງເຮັດໃຫ້ອັດຕາດອກເບ້ຍໂດລາຮົງກົງສູງຂຶ້ນ. ການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງການປົກປ້ອງທາງດ້ານການຄ້າສາມາດເຮັດໃຫ້ເກີດຜົນເສຍຫາຍຕໍ່ກິດຈະກຳການຄ້າ.

ການດຳເນີນນະໂຍບາຍທາງດ້ານການເງິນເພື່ອກັບສູ່ສະພາວະປົກກະຕິຂອງທະນາຄານກາງຈະສົ່ງຜົນເຮັດໃຫ້ລາຍຈ່າຍດ້ານການເງິນພາຍໃນປະເທດສູງຂຶ້ນ. ບັນດາທະນາຄານກາງມີທ່າອ່ຽງດຳເນີນນະໂຍບາຍເພື່ອກັບສູ່ສະພາວະປົກກະຕິໃນໄລຍະຕໍ່ໜ້າ, ຊຶ່ງຈະເຮັດໃຫ້ສະພາບການທາງດ້ານການເງິນໃນໂລກເຄັ່ງຄັດຂຶ້ນ. ປັດໄຈນີ້ສາມາດຫຼຸດຜ່ອນສະພາບຄ່ອງໃນຮົງກົງແລະເພີ່ມອັດຕາດອກເບ້ຍໂດລາຮົງກົງ. ໃນຂະນະດຽວກັນອັດຕາການເຕີບໂຕຂອງອັດຕາດອກເບ້ຍຂອງຄັງເງິນສຳຮອງສະຫະລັດອາເມລິກາ, ສິ່ງຜົນກະທົບຕໍ່ອັດຕາດອກເບ້ຍໃນຮົງກົງພາຍໃຕ້ການຄຸ້ມຄອງຂອງຄະນະກຳມະການເງິນ, ໄດ້ສ້າງຄວາມບໍ່ແນ່ນອນເນື່ອງຈາກນະໂຍບາຍການເງິນຂອງສະຫະລັດສະຫະລັດອາເມລິກາທີ່ໄດ້ກ່າວໄວ້ໃນຂ້າງເທິງ.

ຄວາມສ່ຽງພາຍໃນປະເທດສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນເກີດມາຈາກລອຍໂຕຂອງຕະຫຼາດຊັບສິນທາງດ້ານທີ່ຢູ່ອາໄສ. ເຖິງວ່າຈະມີທ່າອ່ຽງຄວາມສະເຖຍລະພາບຫຼັງຈາກການປະຕິບັດນະໂຍບາຍປ້ອງກັນຄວາມສ່ຽງທາງດ້ານການເງິນໃນເດືອນພຶດສະພາປີ 2017, ລາຄາຊັບສິນແລະປະລິມານການຊື້ຂາຍໄດ້ເພີ່ມຂຶ້ນຢ່າງວ່ອງໄວນັບຕັ້ງແຕ່ໄຕມາດທີ 4 ປີ 2017. ອາດຈະມີຄວາມສ່ຽງໃນການດັດປັບລາຄາເຮືອນຊຶ່ງອາດເຮັດໃຫ້ອັດຕາດອກເບ້ຍສູງຂຶ້ນຢ່າງວ່ອງໄວ. ການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງໜີ້ສິນຄົວເຮືອນແລະອິດທິພົນຈາກລອຍໂຕຂອງອັດຕາດອກເບ້ຍສິນເຊື່ອເພື່ອຊື້ທີ່ຢູ່ອາໄສຈະເພີ່ມພາລະທົດແທນໜີ້ສິນຂອງຄົວເຮືອນ. ໃນໄລຍະກາງ ເຖິງ ໄລຍະຍາວ, ການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງການສະໜອງທີ່ພັກອາໄສຈະຊ່ວຍປັບປຸງຄວາມສາມາດໃນການຊື້, ແຕ່ວ່າທ່າອ່ຽງແມ່ນບໍ່ແນ່ນອນ. ໃນຂະນະດຽວກັນ, ລຳດັບຂອງນະໂຍບາຍປ້ອງກັນຄວາມສ່ຽງທາງດ້ານການເງິນ ແລະ ມາດຕະການຄຸ້ມຄອງດ້ານຄວາມຕ້ອງການທີ່ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຕັ້ງແຕ່ປີ 2009 ໄດ້ສະໜັບສະໜູນການຮັກສາສະເຖຍລະພາບທາງດ້ານການເງິນ.

ຮົງກົງ, ຈີນ: ເສັ້ນສະແດງທີ່ຄັດເລືອກ

ການເຕີບໂຕ GDP ຕາມລາຄາຄົງທີ່ແມ່ນມີການຟື້ນຕົວຢ່າງແຂງແຮງ ໂດຍມີການ ບໍລິໂພກພາກເອກະຊົນເພີ່ມຂຶ້ນ ແລະ ຄວາມຕ້ອງການພາຍນອກປັບໂຕດີຂຶ້ນ.

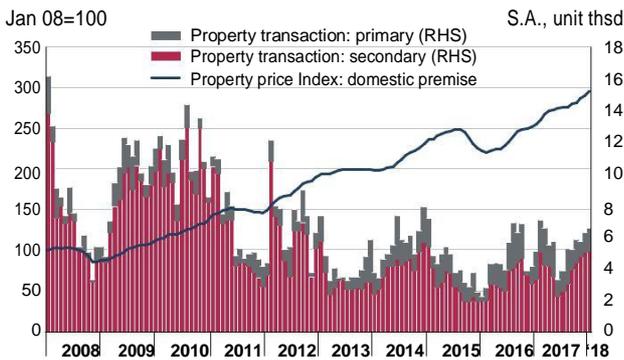
ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: CEIC, ການຄາດຄະເນຂອງ AMRO

ເຖິງແມ່ນວ່າອັດຕາແລກປ່ຽນເງິນໂດລາຮົງກົງມີການເພີ່ມຂຶ້ນໃນ 1 ປີທີ່ຜ່ານມາ ແລະ ສືບຕໍ່ເພີ່ມຂຶ້ນ, ອັດຕາແລກປ່ຽນເງິນ USD ໃນ Libor ສູງກວ່າ Hibor ໃນໄລຍະສັ້ນຈະມີການເພີ່ມຂຶ້ນຕັ້ງແຕ່ໄລຍະຕົ້ນຂອງປີນີ້.

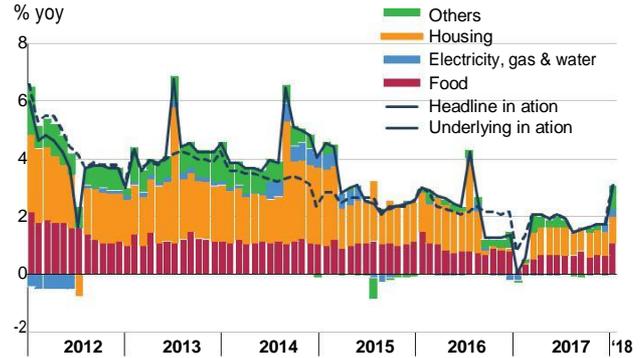
ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: Bloomberg

ຖານະງົບປະມານຍັງຢູ່ໃນລະດັບເຂັ້ມແຂງໂດຍມີຄວາມຍືດຍຸ່ນທາງດ້ານນະໂຍບາຍສູງ. ເຖິງວ່າລາຍຈ່າຍສໍາລັບການຮັກສາສຸຂະພາບ ແລະ ສະຫວັດດີການສັງຄົມຍັງສືບຕໍ່ເພີ່ມຂຶ້ນເນື່ອງຈາກການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງປະຊາກອນອາຍຸສູງ.

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: CEIC, ການຄາດຄະເນ ຂອງ AMRO

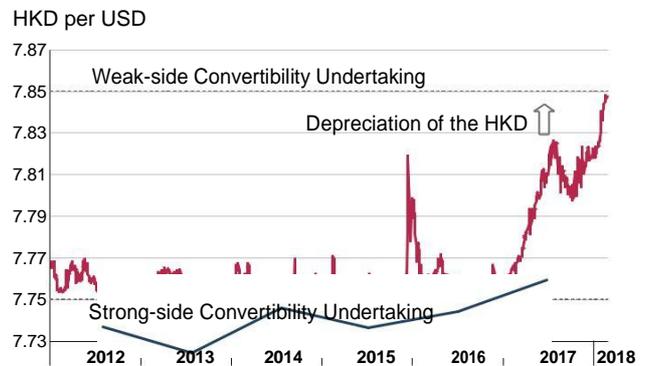
ຄວາມກົດດັນທາງດ້ານເງິນເຟີ້ຖືກຈຳກັດ, ແຕ່ການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງລາຄາບ້ານທີ່ຜ່ານມາມີທ່າອ່ຽງເພີ່ມຄວາມກົດດັນເຮັດໃຫ້ຄັດຊະນິລາຄາຜູ້ຊົມໃຊ້ເພີ່ມຂຶ້ນ.

ໝາຍເຫດ: ທັງອັດຕາເງິນເຟີ້ທົ່ວໄປ ແລະ ພື້ນຖານໃນເດືອນກຸມພາເພີ່ມຂຶ້ນ 3,1%, ຂຶ້ນຈາກ 1,7 % ໃນເດືອນມັງກອນ, ສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນເປັນຍ້ອນເວລາສະຫຼອງປີໃໝ່ທີ່ແຕກຕ່າງກັນ (ກາງເດືອນກຸມພາ ປີ 2018 ແຕກຕ່າງກັບທ້າຍເດືອນມັງກອນ 2017).

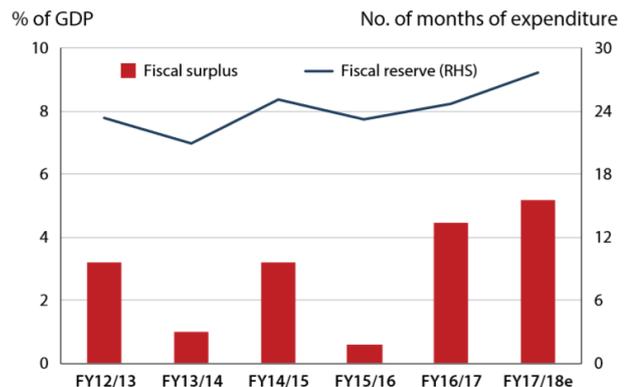
ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: CEIC

ຜົນທີ່ໄດ້ຮັບອັດຕາແລກປ່ຽນທັນທີຂອງໂດລາຮົງກົງອ່ອນຄ່າເຖິງຈຸດອັດຕາແລກປ່ຽນໂດລາຮົງກົງ/USD ທີ່ກຳນົດອ່ອນຄ່າຢູ່ທີ່ 7,85 ໃນເດືອນທີ່ຜ່ານມາ.

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: CEIC, HKMA

ຖານະງົບປະມານຍັງຢູ່ໃນລະດັບເຂັ້ມແຂງໂດຍມີຄວາມຍືດຍຸ່ນທາງດ້ານນະໂຍບາຍສູງ. ເຖິງວ່າລາຍຈ່າຍສໍາລັບການຮັກສາສຸຂະພາບ ແລະ ສະຫວັດດີການສັງຄົມຍັງສືບ ຕໍ່ເພີ່ມຂຶ້ນເນື່ອງຈາກການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງປະຊາກອນອາຍຸສູງ.

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: CEIC, ບົດປາໄສງົບປະມານປະຈຳສິກປີ 2018-2019

ຮົງກົງ, ຈີນ : ຕົວຊີ້ວັດເສດຖະກິດທີ່ຄັດເລືອກ

	2014	2015	2016	2017
ຂະແໜງການ ແລະ ລາຄາຄົງທີ່	(%ການປ່ຽນແປງປະຈຳປີ, ຖ້າບໍ່ມີການເຈາະຈົງ)			
GDP ຕາມລາຄາຄົງທີ່	2.8	2.4	2.1	3.8
ການບໍລິໂພກພາກເອກະຊົນ	3.3	4.8	1.9	5.4
ການບໍລິໂພກພາກລັດ	3.1	3.4	3.3	3.4
ທຶນສຳຮອງພາຍໃນມີກຳນົດທັງໝົດ	-0.1	-3.2	-0.1	4.2
ຕຶກ ແລະ ການກໍ່ສ້າງ	9.3	2.2	5.9	3.0
ເຄື່ອງຈັກ, ອຸປະກອນ ແລະ ສິນຄ້າຊັບສິນທາງປັນຍາ	-8.7	-7.7	-6.3	1.9
ການສົ່ງອອກ	1.0	-1.4	0.7	5.5
ສິນຄ້າ	0.8	-1.7	1.6	5.9
ບໍລິການ	1.6	0.3	-3.4	3.5
ການນຳເຂົ້າ	1.0	-1.8	0.9	6.3
ສິນຄ້າ	1.5	-2.7	0.7	6.9
ບໍລິການ	-2.2	5.0	2.1	1.8
ດັດຊະນີ GDP	2.9	3.6	1.7	3.0
ອັດຕາເງິນເຟີ້ທົ່ວໄປ	4.4	3.0	2.4	1.5
ອັດຕາເງິນເຟີ້ພື້ນຖານ	3.5	2.5	2.3	1.7
ອັດຕາໄພຫວ່າງງານ (%)	3.3	3.3	3.4	3.1
ຂະແໜງພາຍນອກ	(% ຂອງ GDP)			
Bop ໂດຍລວມ	6.2	11.8	0.4	9.4
ບັນຊີຊໍາລະປົກກະຕິ	1.4	3.3	4.0	4.2
ຊັບສິນທີ່ບໍ່ແມ່ນຫຼັກຊັບທາງດ້ານການເງິນ	2.9	6.4	-3.7	3.6
ຂະແໜງງົບປະມານ (ລັດຖະບານແຫ່ງຊາດ)	(%ຂອງGDP, ທ້າຍເດືອນມີນາຂອງປີງົບປະມານ)			
ລາຍຮັບ	21.2	18.8	23.0	23.0
ລາຍຈ່າຍ	17.5	18.2	18.6	17.8
ຫຼັກຊັບງົບປະມານທັງໝົດ	3.6	0.6	4.5	5.2
ຂະແໜງເງິນຕາ ແລະ ການເງິນ	(%ການປ່ຽນແປງປະຈຳປີ, ຖ້າບໍ່ມີການເຈາະຈົງ)			
M1	13.1	15.4	12.3	9.8
M2	9.5	5.5	7.7	10.0
M3	9.6	5.5	7.7	10.0
ເງິນກູ້ຢືມທັງໝົດ	12.7	3.5	6.5	16.1
ອັດຕາສ່ວນເງິນກູ້ມີຄວາມສ່ຽງ (%)	0.5	0.7	0.7	0.5
ອັດຕາສ່ວນເງິນທຶນທັງໝົດຕໍ່ຊັບສິນສ່ຽງ (%)	16.8	18.3	19.2	19.1

	2014	2015	2016	2017
ລາຍການທີ່ກຳນົດ				
ອັດຕາຕອກເບ້ຍ (% ໄລຍະຫ້າຍ)	0.4	0.4	1.0	1.3
ອັດຕາແລກປ່ຽນ Hibor 3 ເດືອນ	1.9	1.7	1.9	1.8
ຜົນຕອບແທນພັນທະບັດລັດຖະບານ ໄລຍະ 10 ປີ	23,605	21,914	22,001	29,919
ມູນຄ່າຊັບສິນ				
ດັດຊະນີ Hang Seng (ໄລຍະຫ້າຍ, 1964=100)	1.3	-7.2	0.4	36.0
(% ປີຕໍ່ປີ)	278	285	307	353
ລາຄາຊັບສິນດ້ານທີ່ພັກອາໄສ (ໄລຍະຫ້າຍ, 1999=100)	13.5	2.4	7.9	14.8
(% ປີຕໍ່ປີ)	7.754	7.752	7.762	7.794
ອັດຕາແລກປ່ຽນຫັນທີ (HK\$/US\$, ສະເລ່ຍໃນໄລຍະ)	328.5	358.8	386.3	431.4
ຊັບສິນສຳຮອງທາງການ (ຕໍ່ ໂດລາ USD, ໄລຍະຫ້າຍ)	2,260.0	2,398.3	2,490.7	2,662.6
GDP ຕາມລາຄາໃນປີ (ຕໍ່ HKD)	291.4	309.4	320.9	341.7
GDP ຕາມລາຄາໃນປີ (ຕໍ່ USD)				

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: Bloomberg, CEIC

ອິນໂດເນເຊຍ

ການຂະຫຍາຍຕົວຍັງສືບຕໍ່ພື້ນໂຕເນື່ອງຈາກຄວາມຕ້ອງການພາຍໃນປະເທດ.

ການເຕີບໂຕຂອງຜົນຜະລິດໄດ້ເພີ່ມຂຶ້ນເປັນ 5,2% ໃນໄຕມາດ 4 ຈາກ 5,1% ໃນໄຕມາດ 3. ການເຕີບໂຕຂອງການບໍລິໂພກຂອງຄົວເຮືອນໄດ້ເພີ່ມສູງຂຶ້ນເຖິງ 5% ຈາກ 4,9% ໃນໄຕມາດທີ່ຜ່ານມາເນື່ອງຈາກມີການຄວບຄຸມອັດຕາເງິນເຟີ້, ໃນຂະນະທີ່ການບໍລິໂພກຂອງພາກລັດເພີ່ມຂຶ້ນ 3,8%. ຄຽງຄູ່ກັບການພັດທະນາພື້ນຖານໂຄງລ່າງ, ການເຕີບໂຕຂອງການລົງທຶນຍັງຄົງຢູ່ທີ່ 7,3%, ເພີ່ມຂຶ້ນຈາກ 7,1% ໃນໄຕມາດກ່ອນ. ການເຕີບໂຕຂອງຄວາມຕ້ອງການພາຍໃນປະເທດທີ່ແຂງແຮງໄດ້ສົ່ງຜົນໃຫ້ການນຳເຂົ້າເພີ່ມຂຶ້ນເປັນສອງຕົວເລກຄື 11,8%, ໃນຂະນະທີ່ການສົ່ງອອກເພີ່ມຂຶ້ນ 8,5% ໂດຍມີລາຄາສິນຄ້າທີ່ໜັ້ນຄົງແລະການຟື້ນໂຕຂອງເສດຖະກິດໂລກ.

ທະນາຄານອິນໂດເນເຊຍ (BI) ໄດ້ດຳເນີນນະໂຍບາຍຮັກສາອັດຕາດອກເບ້ຍຄົງທີ່ຕາມສະພາບການອັດຕາເງິນເຟີ້ຄົງທີ່ແລະການຟື້ນໂຕຂອງເສດຖະກິດຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ. ອັດຕາເງິນເຟີ້ທົ່ວໄປແມ່ນ 3,2 % ປີຕໍ່ປີ ໃນເດືອນກຸມພາ, ຊຶ່ງຢູ່ໃນລະດັບເປົ້າຫມາຍ 3,5 ± 1 % ສຳລັບປີ 2018, ໃນຂະນະທີ່ອັດຕາເງິນເຟີ້ພື້ນຖານຍັງຄົງຢູ່ໃນລະດັບຕໍ່າທີ່ 2,6%. ໂດຍມີການຄວບຄຸມຄວາມກົດດັນທາງດ້ານລາຄາແລະການຟື້ນໂຕເສດຖະກິດ, ທະນາຄານອິນໂດເນເຊຍໄດ້ເຮັດໃຫ້ອັດຕາດອກເບ້ຍບໍ່ມີການປ່ຽນແປງຢູ່ທີ່ 4,25% ນັບຕັ້ງແຕ່ເດືອນກັນຍາປີທີ່ຜ່ານມາ.

ການຂາດດຸນບັນຊີຊຳລະປົກກະຕິຂະຫຍາຍຕົວໃນໄລຍະເຄິ່ງທີ່ສອງຂອງປີ 2017 ແຕ່ຍັງຄົງຢູ່ໃນລະດັບຕໍ່າກວ່າ 2 % ຂອງ GDP ປີ 2017. ການຂາດດຸນບັນຊີຊຳລະປົກກະຕິເພີ່ມຂຶ້ນເປັນ 2,2% ຂອງ GDP ໃນໄຕມາດ 4 ເພີ່ມຈາກ 1,7% ໃນໄຕມາດ 3. ການຂະຫຍາຍຕົວຂອງການຂາດດຸນສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນເນື່ອງມາຈາກການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງການນຳເຂົ້າ, ຄຽງຄູ່ກັບການຂະຫຍາຍຕົວຂອງການລົງທຶນ. ສຳລັບໜີດປີ 2017, ການຂາດດຸນບັນຊີຊຳລະປົກກະຕິຢູ່ໃນ 1,7% ຂອງ GDP. ໃນຂະນະທີ່ເສດຖະກິດຂະຫຍາຍຕົວ, ຄວາມຕ້ອງການນຳເຂົ້າຈະຮັກສາການຂາດດຸນຢູ່ໃນລະດັບດຽວກັບລະດັບປະຈຸບັນ.

ນັບຕັ້ງແຕ່ຕົ້ນປີ, ບັນດາຕະຫຼາດຫຼັກຊັບ ແລະ ຕະຫຼາດພັນທະບັດຂອງລັດຖະບານໄດ້ມີການໜັ້ນຕົງເນື່ອງຈາກການໄຫຼອອກຂອງທຶນ. ດັດຊະນີວັດການເຄື່ອນໄຫວຂອງຕະຫຼາດຮຸ້ນອິນໂດເນເຊຍ (Jakarta Composite Index) ໄດ້ຫຼຸດລົງປະມານ 2,5%. ໃນຂະນະດຽວກັນ, ການມີສ່ວນຮ່ວມຢ່າງຫ້າວຫັນຂອງນັກລົງທຶນຕ່າງປະເທດໃນຕະຫຼາດຫຼັກຊັບຂອງລັດຖະບານຊ່ວຍຮັກສາອັດຕາຜົນຕອບແທນຮັບໃນໄລຍະ 10 ປີຂ້ອນຂ້າງຕໍ່າ, ຊຶ່ງຢູ່ທີ່ 6,9% ໃນທ້າຍເດືອນມີນາ.

ຕົວເລກງົບປະມານຕົວຈິງໃນປີ 2017 ໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າການຂາດດຸນງົບປະມານແມ່ນດີກ່ວາທີ່ຄາດຄະເນໄວ້ 2,5% ຂອງ GDP. ໃນຂະນະທີ່ຕົວເລກງົບປະມານປີ 2017 ທີ່ປັບປຸງໄດ້ຄາດຄະເນການຂາດດຸນ 2,9% ຂອງ GDP, ຊຶ່ງຜົນເປັນທີ່ພິ່ງພໍໃຈຫຼາຍກ່ວາທີ່ຄິດ ຈາກການເກັບກຳລາຍໄດ້ທີ່ບໍ່ແມ່ນພາສີທີ່ເຂັ້ມແຂງແລະການຫຼຸດຜ່ອນລາຍຈ່າຍ. ໃນຕໍ່ໜ້າ, ງົບປະມານປີ 2018 ວາງເປົ້າໝາຍການຂາດດຸນ 2,2% ຂອງ GDP ໂດຍມີພື້ນຖານການເກັບລາຍໄດ້ທີ່ເຂັ້ມແຂງ ແລະ ການຂະຫຍາຍຕົວຂອງ GDP 5,4%.

ໃນຂະນະທີ່ເສດຖະກິດຟື້ນໂຕ, ອັດຕາການເຕີບໂຕຂອງສິນເຊື້ອເພີ່ມຂຶ້ນເຖິງ 8.2% (ປີຕໍ່ປີ) ໃນປີ 2017, ຊຶ່ງສູງກວ່າ 7.9% ໃນປີກ່ອນ. ໃນຂະນະດຽວກັນ, ການຂະຫຍາຍຕົວຂອງເງິນຟາກດີຂຶ້ນຊຶ່ງເພີ່ມເປັນ 9,4% ໃນປີ 2017. ການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງສິນເຊື້ອໃນປີ 2017 ແມ່ນສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນເນື່ອງມາຈາກການລວມຕົວຂອງບໍລິສັດ ແລະ ການປ່ອຍສິນເຊື້ອຂອງທະນາຄານແບບຄັດເລືອກ. ໃນສະພາບເສດຖະກິດປະຈຸບັນ ແລະ ຄວາມຄືບໜ້າໃນການລວມຕົວຂອງບໍລິສັດແລະທະນາຄານ, ການຂະຫຍາຍຕົວຂອງສິນເຊື້ອຄາດວ່າຈະເພີ່ມຂຶ້ນໃນລະດັບປານກາງໃນປີ 2018.

ປັດໄຈຄວາມສ່ຽງທີ່ສຳຄັນສຳລັບການເຕີບໂຕແມ່ນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການລົງທຶນແລະການປົກປ້ອງທາງດ້ານການຄ້າ. ໃນຂະນະທີ່ເຈົ້າໜ້າທີ່ລັດໄດ້ສະແດງຄວາມຕັ້ງໃຈໃນການພັດທະນາພື້ນຖານໂຄງລ່າງ, ການລົງທຶນໄດ້ກາຍເປັນສິ່ງຂັບຂີ່ທີ່ສຳຄັນຕໍ່ການເຕີບໂຕໃນໄລຍະສັ້ນ. ເຖິງຢ່າງ ໃດກໍ່ຕາມ, ລະດັບຄວາມສຳເລັດໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການລົງທຶນຍັງມີຫຼາຍຄວາມທ້າທາຍເຊັ່ນ: ປະສິດທິພາບຂອງມາດຕະການຕ່າງໆໃນແຜນນະໂຍບາຍເສດຖະກິດ, ການຄອບຄອງກຳມະສິດທີ່ດິນສຳລັບການພັດທະນາພື້ນຖານໂຄງລ່າງແລະຄວາມກົດດັນທາງດ້ານລາຍຮັບຂອງລັດຖະບານ. ຄວາມສ່ຽງທີ່ສຳຄັນອີກອັນໜຶ່ງແມ່ນນຳໃຊ້ມາດຕະການປົກປ້ອງທາງດ້ານການຄ້າໂດຍບາງຄັ້ງທີ່ສຳຄັນ ຊຶ່ງສາມາດເຮັດໃຫ້ການຄ້າໂລກທົດຖອຍແລະຫຼຸດຄວາມຕ້ອງການການສົ່ງອອກຂອງອິນໂດເນເຊຍ.

ໃນຂະນະທີ່ລຳດັບຂອງຂອງປະເທດທຽບກັບພາຍນອກໄດ້ຮັບການປັບປຸງ, ຄວາມສ່ຽງພາຍນອກຍັງຄົງມີຢູ່ໃນຊ່ວງເວລາທີ່ມີທ່າອ່ຽງເກີດຄວາມສ່ຽງສູງຕໍ່ເນື່ອງທົ່ວໂລກ. ທ່າອ່ຽງການຂະຫຍາຍຕົວຂອງເສດຖະກິດອິນໂດເນເຊຍຍັງເປັນປັດໄຈທີ່ສາມາດດຶງດູດນັກລົງທຶນຕ່າງປະເທດ ໂດຍສະເພາະການປະຕິຮູບສະແດງໄດ້ຮັບການຍ້ອງຍໍ ແລະ ທ່າແຮງສຳລັບການພັດທະນາພື້ນຖານໂຄງລ່າງ - ໂດຍຮັບຮູ້ການປັບປຸງພື້ນຖານເສດຖະກິດມະຫາພາກ, Fitch ໄດ້ຍົກລຳດັບຄວາມໜ້າເຊື່ອຖືຂອງອິນໂດເນເຊຍໃນເດືອນທັນວາປີທີ່ຜ່ານມາ, ຕາມດ້ວຍການປັບປຸງລຳດັບຂອງປະເທດໃນ S&P ສຳລັບ 2017. ຢ່າງໃດກໍ່ຕາມ, ປັດໄຈພາຍນອກເຊັ່ນ: ການເພີ່ມຂຶ້ນອັດຕາດອກເບ້ຍຂອງທະນາຄານກາງສະຫະລັດອາເມລິກາ, ຫຼື ເຫດການສຳຄັນທາງດ້ານພູມສາດການເມືອງອາດຈະເຮັດໃຫ້ເກີດບັນຫາການໄຫຼວຽນຂອງເງິນທຶນ, ຊຶ່ງມີຜົນກະທົບທາງລົບຕໍ່ອັດຕາແລກປ່ຽນລາຄາຮຸ້ນ ແລະ ຜົນຕອບແທນຂອງພັນທະບັດ. ນອກຈາກນັ້ນ, ການຄາດຄະເນລາຄາສິນຄ້າສຳຄັນແມ່ນເຄື່ອງມືໃນການກຳນົດການເຄື່ອນໄຫວຂອງບັນຊີຊຳລະປົກກະຕິ.

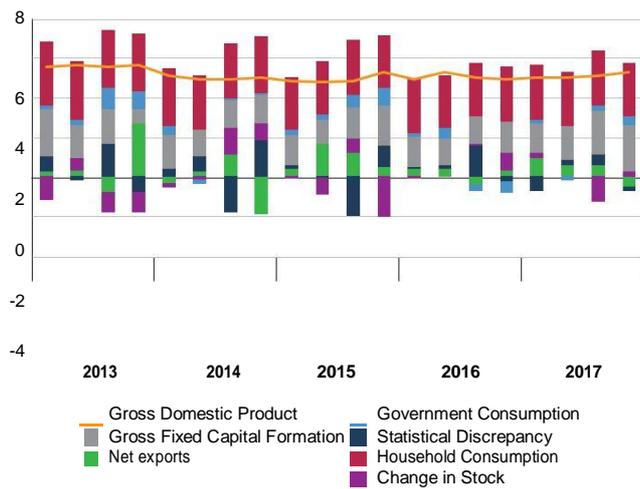
ຄວາມສ່ຽງດ້ານຄວາມໜັ້ນຄົງທາງດ້ານການເງິນແມ່ນຍັງມີຈຳກັດຢູ່ໃນເວລານີ້. ການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງໜີ້ເສຍ ມີທ່າອ່ຽງການປ່ຽນແປງໃນທິດທາງຫຼຸດລົງ, ໃນຂະນະທີ່ລະບົບການທະນາຄານມີສະພາບຄ່ອງສູງ.

ສະຖານະດ້ານນະໂຍບາຍການເງິນປະຈຸບັນແມ່ນສອດຄ່ອງກັບການຮັກສາຄວາມໜັ້ນຄົງພາຍນອກແລະການຊຸກຍູ້ການຂະຫຍາຍຕົວທາງດ້ານເສດຖະກິດ. ບັນດາພື້ນຖານດ້ານເສດຖະກິດທີ່ເຂັ້ມແຂງຂອງອິນໂດເນເຊຍຊຶ່ງໄດ້ຫຼຸດຄວາມສ່ຽງຂອງກະແສໄຫຼເຂົ້າຂອງເງິນທຶນຢ່າງໄວ ແລະຄວາມຈິງທົ່ວການຟື້ນໂຕການເຕີບໂຕແມ່ນຍັງຄົງເພີ່ມຂຶ້ນທ່າມກາງອັດຕາເງິນເຟີ້ພື້ນຖານທີ່ໜັ້ນຄົງທີ່ຊື່ໃຫ້ເຫັນວ່າສະຖານະດ້ານນະໂຍບາຍການເງິນປະຈຸບັນຍັງມີຄວາມເໝາະສົມ.

ການປັບປຸງລາຍຮັບໄລຍະຍາວຈະຊຸກຍູ້ລັດຖະບານກ້າວໄປສູ່ການສ້າງພື້ນຖານງົບປະມານທີ່ໜັ້ນຄົງກວ່າເກົ່າ. ເຈົ້າໜ້າທີ່ລັດຄວນສືບຕໍ່ສຸມໃສ່ການນຳໃຊ້ມາດຕະການປັບປຸງລາຍຮັບໃນໄລຍະຍາວເຊັ່ນ: ການຂະຫຍາຍຖານອາກອນ, ການຫຼຸດຜ່ອນການຍົກເວັ້ນທາງດ້ານພາສີ-ອາກອນ ແລະ ການປັບປຸງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດພາສີ, ເພື່ອເພີ່ມປະສິດທິພາບການວາງແຜນງົບປະມານ, ແລະ ເພີ່ມຄວາມສາມາດຂອງເຈົ້າໜ້າທີ່ໃນການຮັບມືກັບຜົນກະທົບທາງດ້ານເສດຖະກິດ.

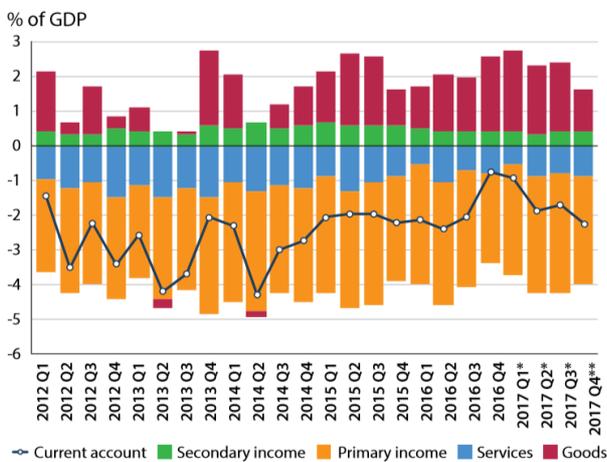
ເຈົ້າໜ້າທີ່ໄດ້ສ້າງຄວາມກ້າວໜ້າໃນການປະຕິຮູບດ້ານພື້ນຖານໂຄງລ່າງການລົງທຶນ ແລະໂຄງຮ່າງການຈັດຕັ້ງ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍ່ຕາມ, ບັນດາສິ່ງທ້າທາຍຍັງຄົງຢູ່ ແລະ ເຈົ້າໜ້າທີ່ກຳລັງດຳເນີນການແກ້ໄຂບັນຫາເຫຼົ່ານີ້ຜ່ານການປ່ຽນແປງກົດລະບຽບ, ການປັບປຸງທາງດ້ານສະຖາບັນແລະນະໂຍບາຍທາງດ້ານງົບປະມານ.

ການເຕີບໂຕຂອງ GDP ເພີ່ມຂຶ້ນໃນປີຜ່ານມາ.
% yoy

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ສູນສະຖິຕິກາງ

ການຂາດດຸນບັນຊີຊໍາລະປົກກະຕິຂະຫຍາຍຕົວອອກ ຄຽງຄູ່ກັບ
ການເຕີບໂຕຂອງຄວາມຕ້ອງການທາງດ້ານການນໍາເຂົ້າ

ໝາຍເຫດ: */ ຂໍ້ມູນສໍາລັບໄຕມາດ 1-3 2017 ອາດມີການປ່ຽນແປງ; **/ ຂໍ້ມູນສໍາລັບໄຕມາດ 4 ປີ 2017 ມີອັດຕາການປ່ຽນແປງສູງ.

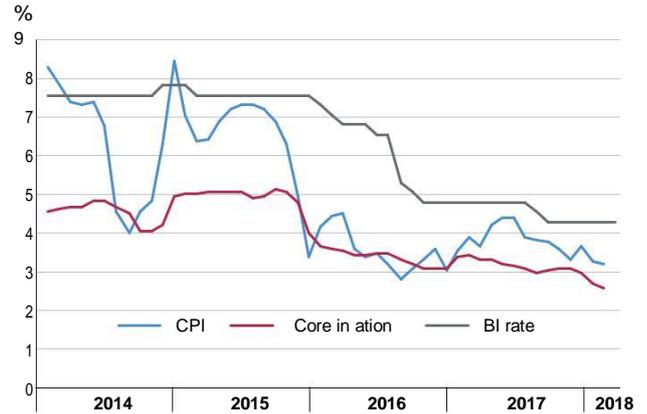
ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ທະນາຄານອິນໂດເນເຊຍ, ການຄິດໄລ່ຂອງ AMRO

ຮັກສາຄ່າເງິນລູເປຍໃນລະດັບຄົງທີ່.

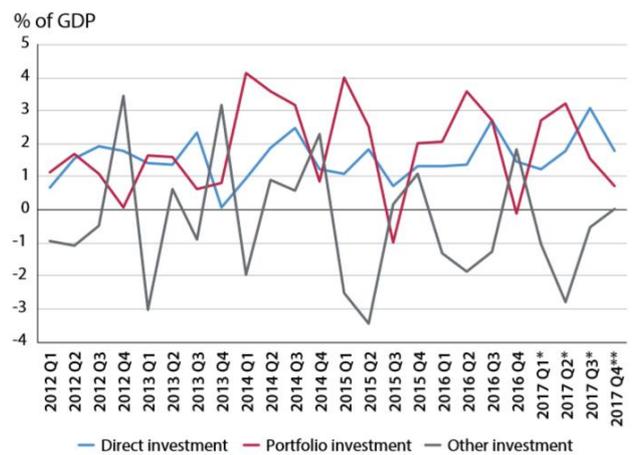
ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ທະນາຄານອິນໂດເນເຊຍ, ການຄິດໄລ່ຂອງ AMRO

ການຫຼຸດລົງຂອງອັດຕາເງິນເຟີ້, ທະນາຄານອິນໂດເນເຊຍຫຼຸດນະໂຍ
ບາຍອັດຕາເພື່ອສະໜັບສະໜູນການເຕີບໂຕຂອງເສດຖະກິດ.

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ທະນາຄານອິນໂດເນເຊຍ, ສູນສະຖິຕິກາງ

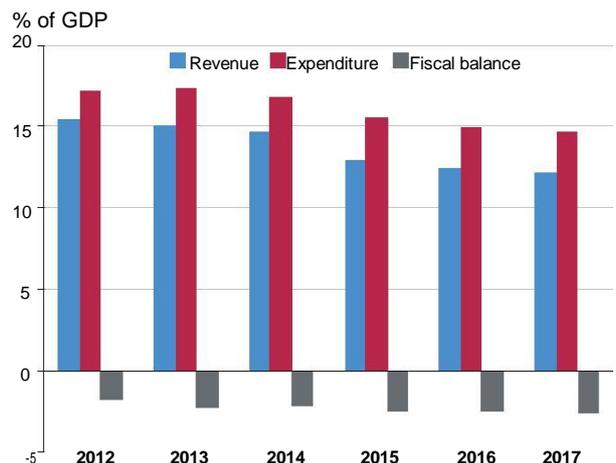
ໃນຂະນະທີ່ການໄຫຼເຂົ້າຂອງເງິນທຶນ(ສຸດທິ) ສືບຕໍ່ຂະຫຍາຍຕົວໄປໃນທິດ
ທາງບວກ.

ໝາຍເຫດ: */ ຂໍ້ມູນສໍາລັບໄຕມາດ 1-3 2017 ອາດມີການປ່ຽນແປງ; **/ ຂໍ້ມູນສໍາລັບໄຕມາດ 4 ປີ 2017 ມີອັດຕາການປ່ຽນແປງສູງ.

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ທະນາຄານອິນໂດເນເຊຍ, ການຄິດໄລ່ຂອງ AMRO

ທາງດ້ານງົບປະມານ, ການເກັບລາຍຮັບຍັງພົບບັນຫາທ້າທາຍ.

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ກະຊວງການເງິນ, ການຄິດໄລ່ຂອງ AMRO

ອິນໂດເນເຊຍ: ຕົວຊີ້ວັດເສດຖະກິດທີ່ຄັດເລືອກ

	2014	2015	2016	2017*
ຂະແໜງການ ແລະ ລາຄາຄົງທີ່	(% ການປ່ຽນແປງປະຈຳປີ)			
GDP ຕາມລາຄາຄົງທີ່	5.0	4.9	5.0	5.1
ການບໍລິໂພກພາກເອກະຊົນ	5.1	5.0	5.0	4.9
ການບໍລິໂພກພາກລັດ	1.2	5.3	-0.1	2.1
ທອນສໍາຮອງພາຍໃນມີກຳນົດທັງໝົດ	4.4	5.0	4.5	6.2
ການປ່ຽນແປງລາຄາຮຸ້ນ	31.4	-31.0	18.2	-13.5
ການສົ່ງອອກ	1.1	-2.1	-1.6	9.1
ການນໍາເຂົ້າ	2.1	-6.2	-2.4	8.1
ຂະແໜງພາຍນອກ	(% ຂອງ GDP)			
ດຸນບັນຊີຊໍາລະປົກກະຕິ	-3.1	-2.0	-1.8	-1.7
ດຸນການຄ້າ	0.8	1.6	1.6	1.9
ນໍ້າມັນ ແລະ ອາຍແກັສ	-1.3	-0.7	-0.5	-0.7
ສິນຄ້າທີ່ບໍ່ແມ່ນນໍ້າມັນ ແລະ ອາຍແກັສ	2.1	2.3	2.2	2.6
ດຸນບັນຊີງົບປະມານ	5.0	2.0	3.1	2.9
ການລົງທຶນຕ່າງປະເທດ (ສຸດທິ)	1.7	1.2	1.7	2.0
ການລົງທຶນຫຼັກຊັບ (ສຸດທິ)	2.9	1.9	2.0	2.0
ການລົງທຶນອື່ນໆ (ສຸດທິ)	0.5	-1.2	-0.6	-1.1
ດຸນໂດຍລວມ	1.7	-0.1	1.3	1.1
ຂະແໜງງົບປະມານ(ລັດຖະບານກາງ)	(% ຂອງ GDP)			
ລາຍຮັບ ແລະ ເງິນຊ່ວຍເຫຼືອຫຼ້າ	14.7	13.1	12.5	12.3
ລາຍຈ່າຍ	16.8	15.7	15.0	14.9
ດຸນບັນຊີ	-2.1	-2.6	-2.5	-2.5
ຂະແໜງເງິນຕາ ແລະ ການເງິນ	(% ການປ່ຽນແປງປະຈຳປີ)			
ປະລິມານເງິນໃນຄວາມໝາຍກວ້າງ	11.9	9.0	10.0	10.0
ສິນເຊື່ອພາກເອກະຊົນ	12.6	9.6	7.7	7.8
ລາຍການທີ່ກຳນົດ				
ອັດຕາເງິນເຟີ້ທົ່ວໄປ (ໄລຍະທ້າຍ)	8.4	3.4	3.0	3.6
ອັດຕານະໂຍບາຍຂອງທະນາຄານອິນໂດເນເຊຍ**	7.8	7.5	4.75	4.25
ອັດຕາແລກປ່ຽນ (ລູເປຍ ເປັນ USD), ສະເລ່ຍ	11,876	13,392	13,305	13,385
ສໍາຮອງເງິນຕາຕ່າງປະເທດ (ຕື້ USD)	111.9	105.9	116.4	130.2
ໜີ້ຕ່າງປະເທດ (%ຂອງ GDP)	32.9	36.1	34.3	34.7
GDP ຕາມລາຄາໃນປີ (ຕື້ USD)	890.8	860.9	932.7	1,015.5

ໝາຍເຫດ: */ ຕົວເລກອາດມີການປ່ຽນແປງ. **/ ເລີ່ມແຕ່ວັນທີ 19 ສິງຫາ 2016, ທະນາຄານອິນໂດເນເຊຍປັບອັດຕານະໂຍບາຍຈາກອັດຕາທະນາຄານອິນໂດເນເຊຍເປັນ 7 ວັນ (ກົງກັນຂ້າມ) ອັດຕາ Repo (BI7DRR) ເພື່ອປັບປຸງປະສິດທິພາບຂອງຈັດຕັ້ງປະຕິບັດນະໂຍບາຍເງິນຕາ.
ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ສູນສະຖິຕິກາງ, ທະນາຄານອິນໂດເນເຊຍ, ກະຊວງການເງິນ, ແລະ ການຄິດໄລ່ຂອງ AMRO

ຍີ່ປຸ່ນ

ເສດຖະກິດຂອງປະເທດຍີ່ປຸ່ນໄດ້ຮັກສາແນວທາງການເຕີບໂຕທີ່ເຂັ້ມແຂງ, ເຖິງວ່າຈະມີການຫຼຸດລົງໃນໄຕມາດ 4 ຂອງ ປີ 2017 ຍ້ອນຂາດການສະໜັບສະໜູນທີ່ເຂັ້ມແຂງຈາກພາກລັດແລະການນໍາເຂົ້າທີ່ສູງຂຶ້ນ. ການບໍລິໂພກພາກເອກະຊົນໄດ້ມີການຂະຫຍາຍຕົວຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງບວກກັບການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງລາຍຮັບຂອງຄົວເຮືອນຢ່າງໜັ້ນຄົງ. ການລົງທຶນພາກເອກະຊົນມີທ່າອ່ຽງສູງຂຶ້ນໃນລະດັບກາງໂດຍມີການສະໜັບສະໜູນຈາກການເພີ່ມຂຶ້ນຜົນກໍາໄລຂອງບໍລິສັດທີ່ລະດັບສູງສຸດແລະລາຍຮັບສຸດທິ. ການສົ່ງອອກຍັງສືບຕໍ່ເພີ່ມຂຶ້ນໃນເວລາດຽວກັນກັບການຂະຫຍາຍຕົວຂອງເສດຖະກິດໂລກແລະການນໍາເຂົ້າເພີ່ມຂຶ້ນຈາກຄວາມຕ້ອງການພາຍໃນທີ່ເຂັ້ມແຂງ. ໃນຂະນະດຽວກັນ, ການລົງທຶນຂອງພາກລັດ, ຊຶ່ງໄດ້ຮັບການກະຕຸ້ນຈາກນະໂຍບາຍຊຸກຍູ້ທາງດ້ານການເງິນສົກປີ 2016-2017, ແລະຫຼຸດລົງສອງໄຕມາດຕິດຕໍ່ກັນໃນໄຕມາດ 4 ປີ 2017. ຕະຫຼາດແຮງງານມີຄວາມເຄັ່ງຕຶງ, ການຈ້າງງານເພີ່ມຂຶ້ນຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງເຖິງແມ່ນວ່າການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງຄ່າແຮງໂດຍລວມຍັງຢູ່ໃນລະດັບຕໍ່າ, ອັດຕາການຫວ່າງງານຫຼຸດລົງຫາ 2,5% ແລະອັດຕາວຽກຕໍ່ ຈໍານວນຜູ້ສະໜັກວຽກໄດ້ເພີ່ມຂຶ້ນລະດັບສູງສຸດເຖິງ 1,58% ໃນເດືອນກຸມພາ 2018.

ອັດຕາເງິນເຟີ້ຈາກດັດຊະນີລາຄາຜູ້ຊົມໃຊ້ຍັງຢູ່ໃນລະດັບຕໍ່າ, ຫຼຸດລົງຈາກເບົ້າໜາຍການຮັກສາຄວາມໝັ້ນຄົງຂອງລາຄາ ຂອງທະນາຄານກາງຂອງຍີ່ປຸ່ນ (BOJ) 2%. ການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງລາຄາສິນຄ້າທົ່ວໂລກໄດ້ເຮັດໃຫ້ອັດຕາເງິນເຟີ້ຈາກດັດຊະນີລາຄາຜູ້ຊົມໃຊ້ (CPI) (ໝວດອາຫານສິດຕໍ່າກວ່າ) ເພີ່ມຂຶ້ນເຖິງ 1% ໃນເດືອນກຸມພາປີ 2018. ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ເມື່ອບໍ່ໄດ້ລວມເອົາສິນຄ້າທາງດ້ານພະລັງງານ, ອັດຕາເງິນເຟີ້ຢູ່ໃນລະດັບຕໍ່າກວ່າ 0,6% ນັບຕັ້ງແຕ່ເດືອນສິງຫາ 2016. ຄາດຄະເນອັດຕາເງິນເຟີ້ໄລຍະກາງ, ຊຶ່ງສ່ວນໃຫຍ່ເຫັນວ່າມີການປັບຕົວ, ຍັງຄົງຢູ່ໃນລະດັບ 1%.

ສະຖານະພາຍນອກຍັງຄົງຢູ່ໃນລະດັບເຂັ້ມແຂງໂດຍມີຍອດເກີນດຸນຂອງບັນຊີຊໍາລະປົກກະຕິຫຼາຍກວ່າ 3,5% ຂອງ GDP ໃນປີ 2017. ກະແສໄຫຼເຂົ້າຂອງການລົງທຶນຈາກຊັບສິນການລົງທຶນຕ່າງປະເທດສືບຕໍ່ຂະຫຍາຍຕົວທ່າມກາງການເຕີບໂຕຢ່າງເຂັ້ມແຂງຂອງເສດຖະກິດໂລກ. ການສົ່ງອອກສິນຄ້າ (ຄິດໄລ່ເປັນເງິນເຢັນຍີ່ປຸ່ນ JPY) ໄດ້ເພີ່ມຂຶ້ນຢ່າງວ່ອງໄວ, ຊຶ່ງເຮັດໃຫ້ການຄ້າເກີນດຸນ 8 ໄຕມາດຕິດຕໍ່ກັນ. ສືບຕໍ່ມີການໄຫຼອອກຂອງເງິນທຶນ, ນໍາໂດຍການລົງທຶນຢູ່ຕ່າງປະເທດ. ນັກລົງທຶນຍີ່ປຸ່ນສືບຕໍ່ຊື້ພັນທະບັດແລະຮຸ້ນຕ່າງປະເທດ, ເຖິງແມ່ນວ່າຈະມີການຖອນການລົງທຶນຈາກພັນທະບັດສະຫະລັດອາເມລິກາກັບປະເທດໃນປີ 2017 ທ່າມກາງຄວາມກັງວົນຕໍ່ການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງອັດຕາດອກເບ້ຍໃນສະຫະລັດສະຫະລັດອາເມລິກາ.

ເງື່ອນໄຂທາງດ້ານການເງິນຍັງຄົງສືບຕໍ່ສະໜັບສະໜູນການດໍາເນີນງານຂອງສະຖາບັນການເງິນໃຫ້ຢູ່ໃນລະດັບດີ. ການໃຫ້ສິນເຊື່ອຂອງທະນາຄານມີການເຕີບໂຕຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງໃນລະດັບທີ່ຫຼຸດລົງເລັກນ້ອຍ 2,1% ແລະວົງຈອນສິນເຊື່ອຄາດຄະເນວ່າຈະຂະຫຍາຍຕົວເພີ່ມຂຶ້ນ. ຕະຫຼາດການເງິນໂດຍລວມມີຄວາມໝັ້ນຄົງໂດຍມີອັດຕາດອກເບ້ຍແລະຜົນຕອບແທນຕໍ່າແຕ່ວ່າຕະຫຼາດຫຼັກຊັບມີການເໜັງຕີງໃນລະດັບໜຶ່ງໃນເດືອນກຸມພາປີ 2018. ໂດຍລວມ, ທະນາຄານດໍາເນີນການໄປດ້ວຍດີດ້ວຍມີທຶນສະສົມທີ່ພຽງພໍແລະອັດຕາສ່ວນໜີ້ສູນຕໍ່າ.

ດໍາເນີນການໄປດ້ວຍດີດ້ວຍມີທຶນສະສົມທີ່ພຽງພໍແລະອັດຕາສ່ວນໜີ້ສູນຕໍ່າ.

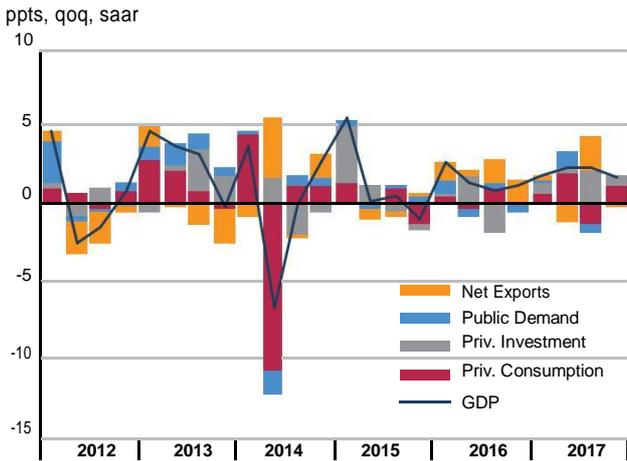
ນະໂຍບາຍເສດຖະກິດມະຫາພາກຍັງສືບຕໍ່ສະໜັບສະໜູນການຂະຫຍາຍຕົວຂອງເສດຖະກິດ. ມີການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດນະໂຍບາຍກະຕຸ້ນທາງດ້ານການເງິນສໍາລັບສົກປີ 2016-2017 ຊຶ່ງສຸມໃສ່ການກະຕຸ້ນການເຕີບໂຕ. ນະໂຍບາຍທາງດ້ານການເງິນໄດ້ສືບຕໍ່ສະໜັບສະໜູນການຂະຫຍາຍຕົວພາຍໃຕ້ ແຜນນະໂຍບາຍການເງິນ ທີ່ຮັກສາວົງເງິນຊື້ພັນທະບັດລັດຖະບານຍີ່ປຸ່ນ ແລະ ມີການຄວມຄຸມອັດຕາຜົນຕອບແທນຈາກພັນທະບັດລັດຖະບານ (QQE with Yield Curve Control) ພ້ອມທັງນະໂຍບາຍດັດປັບ ແລະ ຮັກສາລະດັບອັດຕາເງິນເຟີ້. ການເປີດການດໍາເນີນງານຕະຫຼາດຂອງທະນາຄານກາງຍີ່ປຸ່ນ ແລະ ການສື່ສານກັບຕະຫຼາດ ເພື່ອຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນດໍາເນີນງານໃໝ່ໂດຍລວມແມ່ນມີປະສິດທິພາບ. ໃນຕໍ່ໜ້າ, ການເຕີບໂຕຂອງ GDP ຄາດວ່າຈະຢູ່ປະມານ 1,8% ໃນສົກປີ 2017, ກ່ອນທີ່ຈະຫຼຸດລົງເປັນ 1,3% ໃນປີ 2018. ອັດຕາເງິນເຟີ້ (ສິນຄ້າປະເພດອາຫານສິດຕໍ່າກວ່າ) ຄາດວ່າຈະຢູ່ໃນລະດັບ 0,7-0,8% ໃນສົກປີ 2017-2018 ໃນຂະນະທີ່ລາຄາພະລັງງານເພີ່ມຂຶ້ນເລັກນ້ອຍ.

ທ່າອ່ຽງເສດຖະກິດຍີ່ປຸ່ນໃນໄລຍະສັ້ນໄດ້ຮັບອິດທິຜົນຈາກຜົນກະທົບພາຍນອກແລະ/ ຫຼື ນະໂຍບາຍເສດຖະກິດຂອງປະເທດອື່ນ. ທ່າອ່ຽງເຫຼົ່ານີ້ປະກອບມີການປົກປ້ອງທາງດ້ານການຄ້າແລະການຊະລໍ່ຕົວທາງດ້ານເສດຖະກິດຂອງບັນດາຄູ່ຄ້າທີ່ສໍາຄັນຄຽງຄູ່ກັບບັນຫາທາງດ້ານພູມສາດການເມືອງ. ການຄວບຄຸມທາງດ້ານເງິນຫຼືການດໍາເນີນນະໂຍບາຍທາງດ້ານການເງິນກັບຄືນສູ່ປົກກະຕິໂດຍທະນາຄານສະຫະລັດອາເມລິກາ ແລະ ທະນາຄານກາງສະຫະພາບເອີຣົບໄວ້ກວ່າທີ່ຄາດຄະເນ ອາດຈະເຮັດໃຫ້ເກີດການເໜັງຕີງລະດັບສູງໃນຕະຫຼາດການເງິນແລະຄວາມບໍ່ແນ່ນອນໃນທ່າອ່ຽງການເຕີບໂຕ. ໃນຂະນະດຽວກັນ, ມີຄວາມສ່ຽງເພີ່ມຂຶ້ນຈາກການປະຕິຮູບພາສີອາກອນແລະນະໂຍບາຍກະຕຸ້ນງົບປະມານຂອງສະຫະລັດອາເມລິກາ.

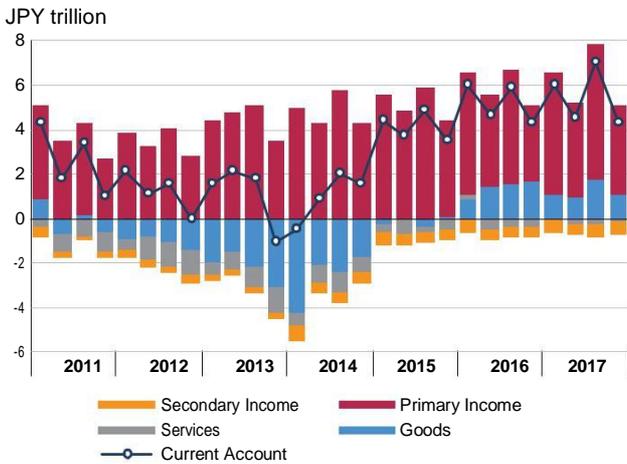
ສິ່ງທ້າທາຍພາຍໃນຍັງເປັນບັນຫາສໍາຄັນຕໍ່ຂະແໜງງົບປະມານ, ເງິນຕາ, ແລະ ການເງິນ ລວມທັງສໍາຄັນຕໍ່ການເຕີບໂຕແລະອັດຕາເງິນເຟີ້. ນະໂຍບາຍເສດຖະກິດມະຫາພາກທີ່ເນັ້ນໜັກໃສ່ການເຕີບໂຕເປັນເວລາດົນອາດຫຼຸດຜ່ອນປະສິດທິພາບຂອງການກະຕຸ້ນຈາກມາດຕະການຄຸ້ມຄອງລາຍຈ່າຍຂອງລັດຖະບານດ້ານການເພີ່ມຂຶ້ນຢ່າງວ່ອງໄວຂອງຄວາມຕ້ອງການທາງດ້ານງົບປະມານສໍາລັບການສະໜັບສະໜູນທີ່ມີມາດຕິນ. ການຊື້ພັນທະບັດລັດຖະບານຍີ່ປຸ່ນ (JGBs) ຈໍານວນຫຼາຍ ຂອງທະນາຄານກາງຍີ່ປຸ່ນ ມີຜົນກະທົບຕໍ່ສະພາບຄ່ອງໃນຕະຫຼາດພັນທະບັດຍີ່ປຸ່ນລະດັບໜຶ່ງ. ຄວາມກົດດັນຕໍ່ຜົນກໍາໄລຂອງທະນາຄານໃນພາກພື້ນໄດ້ຫຼຸດລົງເນື່ອງຈາກສ່ວນຕ່າງອັດຕາດອກເບ້ຍຕໍ່າ ແລະ ຜົນກະທົບທີ່ເກີດຂຶ້ນຈາກບັນດາຫຼັກຊັບທີ່ມີຄວາມສ່ຽງ, ລວມມີປັດໄຈດ້ານປະຊາກອນ, ທີ່ຈະເພີ່ມຄວາມກົດດັນຕໍ່ດຸນດ່ຽງບັນຊີ. ຄວາມພະຍາຍາມທີ່ຈະກະຕຸ້ນທ່າແຮງການເຕີບໂຕແລະການເພີ່ມອັດຕາເງິນເຟີ້ ແມ່ນມີຄວາມສໍາຄັນຕໍ່ການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງຂອງການເຕີບໂຕເສດຖະກິດທີ່ວ່າງເປົ້າໝາຍໄວ້ໃນໄລຍະກາງ ແລະ ໄລຍະຍາວ ແລະ ອັດຕາເງິນເຟີ້ຂອງຄົວເຮືອນ ແລະ ທຸລະກິດ.

ຍີ່ປຸ່ນ: ເສັ້ນສະແດງທີ່ຄັດເລືອກ

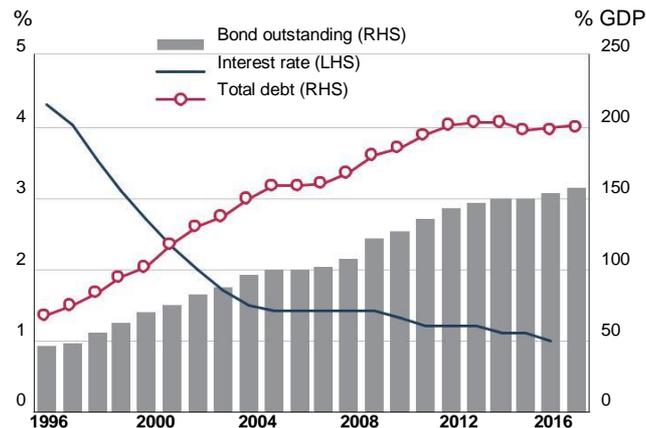
GDP ຕາມລາຄາຄົງທີ່ຍັງສືບຕໍ່ເຕີບໂຕຢ່າງແຂງແຮງຕາມທ່າອ່ຽງ ເຖິງແມ່ນວ່າ ຈະມີການຫຼຸດລົງໃນລະດັບໜຶ່ງໃນໄຕມາດ 4 ປີ 2017.

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ຫ້ອງການລັດຖະບານຍີ່ປຸ່ນ
ສະຖານະພາບພາຍນອກຍັງຄົງແຂງແຮງ ໂດຍມີການເກີນດຸນຂອງບັນຊີ ຊໍາລະປົກກະຕິ, ສະໜັບສະໜູນໂດຍກະແສໄຫຼເຂົ້າຂອງລາຍຮັບ ຈໍານວນຫຼາຍ.

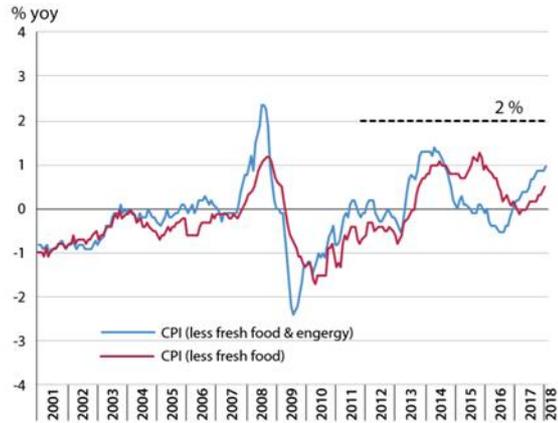

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ກະຊວງການເງິນຍີ່ປຸ່ນ
ການເຕີບໂຕຂອງໜີ້ສິນພາກລັດໄດ້ຄົງຕົວໃນປີທີ່ຜ່ານມາ, ແຕ່ລະດັບ ຍັງຄົງສູງປະມານ 200% ຂອງ GDP

ໝາຍເຫດ: ປີງົບປະມານ
ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ກະຊວງການເງິນຍີ່ປຸ່ນ, ການຄາດຄະເນ ຂອງ AMRO (ປີງົບປະມານ 2017)

ອັດຕາເງິນເຟີ້ລາຄາຜູ້ຊົມໃຊ້ຢູ່ໃນລະດັບຕໍ່າ, ຕົກລົງເປັນ 2 % ເປົ້າໝາຍລາຄາຄົງທີ່ ກຳນົດ BOJ.

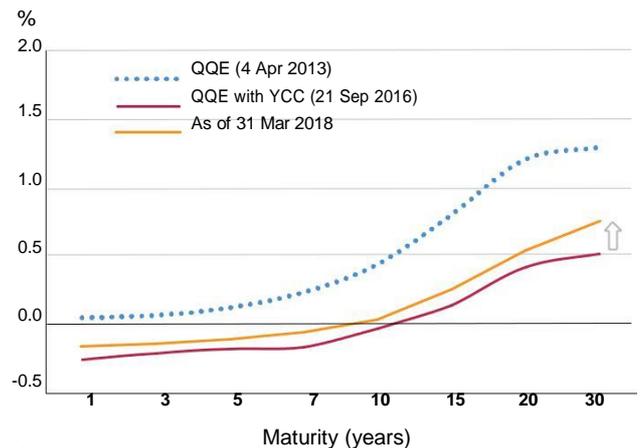
ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ກະຊວງພາຍໃນ ແລະ ສື່ສານ, ຍີ່ປຸ່ນ.

ຄ່າເງິນ JPY ຕໍ່ USD ແລະ Euro ແຂງຄ່າ ໃນເດືອນ ກຸມພາ 2018 ທ່າມກາງການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງການປ່ຽນແປງຕະຫຼາດສາກົນ.

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: Bloomberg

ການປ່ຽນແປງຜົນການຕອບແທນຈາກ JGB ໄດ້ເພີ່ມຂຶ້ນເລັກນ້ອຍ ຈາກການນຳໃຊ້ ມາດຕະການຄວບຄຸມ “QQE”.

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: Bloomberg

ຍີ່ປຸ່ນ: ຕົວຊີ້ວັດເສດຖະກິດທີ່ຄັດເລືອກ

	2014	2015	2016	2017
				ຄາດຄະເນ
ຂະແໜງການ ແລະ ລາຄາຄົງທີ່				
(% ການປ່ຽນແປງປະຈຳປີ, ຖ້າບໍ່ມີການເຈາະຈົງ)				
GDP ຕາມລາຄາຄົງທີ່	-0.3	1.4	1.2	1.8
ການບໍລິໂພກພາກເອກະຊົນ	-2.5	0.8	0.3	1.3
ການລົງທຶນພາກເອກະຊົນທີ່ບໍ່ແມ່ນຜູ້ອາໄສໃນປະເທດ	3.3	2.3	1.2	3.1
ການລົງທຶນພາກເອກະຊົນພາຍໃນປະເທດ	-9.9	3.7	6.2	3.0
ການບໍລິໂພກພາກລັດ	0.4	1.9	0.5	0.6
ການລົງທຶນພາກລັດ	-2.0	-1.6	0.9	2.5
ການສົ່ງອອກສຸດທິ (ppts)	0.6	0.1	0.8	0.3
ການສົ່ງອອກສິນຄ້າ ແລະ ການບໍລິການ	8.7	0.7	3.4	5.8
ການນຳເຂົ້າສິນຄ້າ ແລະ ການບໍລິການ	4.2	0.3	-1.0	3.8
ຕະຫຼາດແຮງງານ (ຂໍ້ມູນສະເລ່ຍຂອງເດືອນ)				
ອັດຕາຫວ່າງງານ (% , sa)	3.5	3.3	3.0	2.7
ອັດຕາວຽກຕໍ່ຈຳນວນຜູ້ສະໝັກ (sa)	1.1	1.2	1.4	1.5
ລາຄາ (ຂໍ້ມູນສະເລ່ຍຂອງເດືອນ)				
ອັດຕາເງິນເຟີ້ລາຄາຜູ້ຊົມໃຊ້ (ທຸກປະເພດສິນຄ້າ)	2.9	0.2	-0.1	0.7
ອັດຕາເງິນເຟີ້ລາຄາຜູ້ຊົມໃຊ້ (ອາຫານສິດໜ້ອຍ)	2.8	0.0	-0.2	0.7
ຂະແໜງພາຍນອກ				
(ຕໍ່ JPY, ຖ້າບໍ່ມີການເຈາະຈົງ)				
ດຸນບັນຊີຊຳລະປົກກະຕິ	8.7	17.9	20.4	21.0
ດຸນບັນຊີຊຳລະປົກກະຕິ (% ຂອງ GDP)	1.7	3.3	3.8	3.8
ດຸນການຄ້າ	-9.1	-1.1	4.0	3.6
ການສົ່ງອອກສິນຄ້າ, FOB	74.7	74.1	71.5	78.2
ການນຳເຂົ້າສິນຄ້າ, CIF	83.8	75.2	67.5	74.6
ບັນຊີຊຳລະປົກກະຕິ: ລາຍຮັບພື້ນຖານ	20.0	20.9	18.1	19.2
ບັນຊີການເງິນ	14.2	23.8	24.9	16.8
ສຳຮອງເງິນຕາຕ່າງປະເທດ (ຕໍ່ໂດລາ USD, ໄລຍະທ້າຍ)	1,245	1,262	1,230	...
ຂະແໜງງົບປະມານ (ລັດຖະບານສູນກາງ)				
(% ຂອງ GDP)				
ລາຍຮັບອາກອນ	10.4	10.5	10.3	10.5
ລາຍຈ່າຍ	19.1	18.4	18.1	18.0
ດຸນພື້ນຖານ	-2.7	-2.3	-2.9	-2.3
ໜີ້ສິນພາກລັດທີ່ຕ່າງຈ່າຍ	203.2	196.5	198.7	200.7
ຂະແໜງເງິນຕາ				
(% ການປ່ຽນແປງປະຈຳປີ, ຖ້າບໍ່ມີການເຈາະຈົງ)				
ຖານການເງິນ	39.7	32.3	23.4	...
ອັດຕາຕອກເບ້ຍຂ້າມຄືນບໍ່ມີຫຼັກປະກັນ (%)	0.015	-0.002	-0.060	...
ລາຍການທີ່ກຳນົດ				
ອັດຕາແລກປ່ຽນ (JPY ຕໍ່ USD, ໄລຍະສະເລ່ຍ)	109.9	120.1	108.4	110.8
ອັດຕາແລກປ່ຽນ (JPY ຕໍ່ USD, ໄລຍະທ້າຍ)	120.2	112.4	111.8	111.4
Nikkei 225 (JPY, ໄລຍະທ້າຍ)	19,207	16,759	18,909	21,454
ຜົນຕອບຮັບ JGB ໄລຍະ 10 ປີ (% , ໄລຍະທ້າຍ)	0.398	-0.049	0.067	0.072
ອັດຕາສ່ວນໜີ້ເສຍ (% , ໄລຍະທ້າຍ)	1.10	0.97	0.87	...
GDP ຕາມລາຄາໃນປີ (ຕໍ່ USD)	4,717	4,445	4,976	...
GDP ຕາມລາຄາໃນປີ (ພື້ນຕໍ່ JPY)	518.5	533.9	539.3	549.1

ໝາຍເຫດ: ບົງບັບປະມານຖ້າບໍ່ມີການເຈາະຈົງ

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ອົງການແຫ່ງຊາດ, ການປະເມີນຄ່າຂອງ AMRO (ສຳລັບສິກປີ 2017 ຍົກເວັ້ນຂໍ້ມູນຕະຫຼາດການເງິນ)

ສ.ເກົາຫຼີ

ເສດຖະກິດເກົາຫຼີໄດ້ກັບເຂົ້າສູ່ສະຖານະການທີ່ຄວບຄຸມໄດ້ໃນປີ 2017, ຊຶ່ງສະໜັບສະໜູນໂດຍການບໍລິໂພກແລະການລົງທຶນພາກເອກະຊົນ. ໃນໄຕມາດ 4 ປີ 2017, ການເຕີບໂຕ GDP ໄດ້ຫຼຸດລົງ 0,2% ໄຕມາດຕໍ່ໄຕມາດ ຈາກການຂະຫຍາຍຕົວຢ່າງວ່ອງໄວໃນໄຕມາດ 3 (1,4% ໄຕມາດຕໍ່ໄຕມາດ), ສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນເນື່ອງມາຈາກວັນພັກຍາວໃນເດືອນຕຸລາ. ໃນໄລຍະຕະຫຼອດປີ, ເສດຖະກິດເຕີບໂຕ 3,1%, ຊຶ່ງສູງກວ່າອັດຕາການເຕີບໂຕທີ່ຄາດຄະເນໄວ້. ການບໍລິໂພກຂອງພາກເອກະຊົນສືບຕໍ່ມີການຟື້ນຕົວເລັກນ້ອຍ, ໃນຂະນະທີ່ການບໍລິໂພກພາກລັດຂະຫຍາຍຕົວຈາກງົບປະມານລາຍຈ່າຍທີ່ສູງຂຶ້ນ ການລົງທຶນດ້ານການກໍ່ສ້າງແລະພື້ນຖານໂຄງລ່າງຍັງຄົງມີຄວາມເຂັ້ມແຂງເຖິງວ່າຈະມີຈັງຫວະການເຕີບໂຕຊ້າລົງໃນເຄິ່ງທີ່ສອງຂອງປີ. ການສົ່ງອອກຍັງສືບຕໍ່ສະແດງໃຫ້ເຫັນການເຕີບໂຕຢ່າງແຂງແຮງ, ສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນນໍາໜ້າໂດຍຂະແໜງສານເຄື່ອງຊັກນໍາໄຟຟ້າ (semiconductor). ໃນປີ 2018, ອັດຕາການເຕີບໂຕຄາດວ່າຈະຫຼຸດລົງເຖິງ 2,9%, ສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນເນື່ອງມາຈາກການຫຼຸດລົງຂອງການລົງທຶນພາກເອກະຊົນ, ໂດຍສະເພາະການລົງທຶນໃນຂະແໜງກໍ່ສ້າງ, ເຖິງວ່າຈະມີການສົ່ງອອກຢ່າງແຂງແຮງ ແລະ ການບໍລິໂພກພາກເອກະຊົນທີ່ຂະຫຍາຍຕົວດີຂຶ້ນຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ.

ໃນປີ 2017, ອັດຕາເງິນເຟີ້ໄດ້ສູງເຖິງ 2%, ຫຼັງຈາກນັ້ນມີທ່າອ່ຽງຫຼຸດລົງ. ໃນໄຕມາດ 4 ປີ 2017, ອັດຕາເງິນເຟີ້ເພີ່ມຂຶ້ນ 1,5%, ສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນຍ້ອນລາຄາຜະລິດຕະພັນກະສິກໍາຕໍ່າແລະການຫຼຸດລົງຂອງລາຄາສາທາລະນະປະໂພກເຖິງວ່າລາຄານໍ້າມັນຈະເພີ່ມຂຶ້ນ. ໃນໄລຍະໜີດປີ, ລາຄາຜູ້ບໍລິໂພກໄດ້ເພີ່ມຂຶ້ນ 1,9% ໂດຍສະເລ່ຍ, ຊຶ່ງສູງກວ່າປີກ່ອນ (1%). ເຖິງຢ່າງໃດກໍ່ຕາມ, ຄວາມກົດດັນຂອງອັດຕາເງິນເຟີ້ຕາມຄວາມຕ້ອງ ການຍັງຄົງຕໍ່າລົງໂດຍມີອັດຕາເງິນເຟີ້ພື້ນຖານຄົງທີ່ແລະການເຕີບໂຕຂອງຄ່າແຮງງານຫຼຸດລົງ. ໃນຕໍ່ໜ້າ, ຄາດຄະເນອັດຕາເງິນເຟີ້ທົ່ວໄປໃນປີ 2018 ແມ່ນ 1,9% ໃນປີ 2018 ແຕ່ອັດຕາເງິນເຟີ້ພື້ນຖານຈະເພີ່ມຂຶ້ນ 2% ຈາກ 1,5% ໃນປີ 2017. ຄວາມກົດດັນຂອງອັດຕາເງິນເຟີ້ຈາກການບິດຂ່ອງຫວ່າງການຜະລິດອາດສູງກວ່າຄວາມກົດດັນທີ່ຫຼຸດລົງຈາກລາຄາບໍລິຫານທີ່ຕໍ່າລົງ ໂດຍສະເພາະຂອງລັດຖະບານ.

ສະຖານະພາຍນອກຍັງຄົງຢູ່ໃນລະດັບເຂັ້ມແຂງ. ໃນປີ 2017, ຍອດເກີນດຸນບັນຊີຊໍາລະປົກກະຕິຍັງຄົງຢູ່ໃນລະດັບສູງເຖິງ 78,5 ຕື້ໂດລາສະຫະລັດອາເມລິກາ ໂດຍມີຍອດເກີນດຸນທາງດ້ານການຄ້າສິນຄ້າຈໍານວນຫຼາຍ, ເຖິງວ່າຄວາມຮຸນແຮງຂອງຍອດຂາດດຸນບັນຊີບໍລິການຈະເພີ່ມຂຶ້ນ. ອັດຕາເກີນດຸນສູງໃນບັນຊີຊໍາລະປົກກະຕິຂອງເກົາຫຼີສະແດງໃຫ້ເຫັນເຖິງທ່າອ່ຽງທີ່ແຂງແຮງໃນການໜຸນວຽນການລົງທຶນໃນຕະຫຼາດຫຼັກຊັບຕ່າງປະເທດຂອງນັກລົງທຶນພາຍໃນປະເທດສ່ວນໃຫຍ່ ແມ່ນນໍາໂດຍບໍລິສັດປະກັນໄພ. ດ້ານການລົງທຶນໃນຕະຫຼາດຫຼັກຊັບຂອງນັກລົງທຶນທີ່ບໍ່ແມ່ນຜູ້ຢູ່ອາໄສໃນປະເທດ, ມີການໄຫຼເຂົ້າຂອງການລົງທຶນ (ສຸດທິ) ຕະຫຼອດປີເຖິງວ່າຈະມີຄວາມເຄັ່ງຕຶງທາງດ້ານພູມສາດການເມືອງ. ໃນປີ 2018, ຍອດເກີນດຸນບັນຊີຊໍາລະປົກກະຕິຄາດວ່າຈະຂະຫຍາຍຕົວຕໍ່າກວ່າ 5% ຂອງ GDP ແຕ່ຍັງຄົງຢູ່ໃນລະດັບແຂງແຮງ.

ການປ່ອຍສິນເຊື້ອໃຫ້ແກ່ພາກທຸລະກິດມີຂະຫຍາຍຕົວໃນລະດັບຊ້າ, ໂດຍສະເພາະສິນເຊື້ອຄົວເຮືອນ. ໃນໄຕມາດ 4 ປີ 2017, ລະດັບໜີ້ສິນຄົວເຮືອນເພີ່ມຂຶ້ນເລັກນ້ອຍ, ຊຶ່ງສະທ້ອນໃຫ້ເຫັນການຫຼຸດລົງຂອງການເຕີບໂຕເປັນລະດັບຕົວເລກດຽວໃນປີທີ່ຜ່ານມາ. ການປ້ອງກັນຂອງສະຖາບັນການເງິນເພື່ອປ້ອງກັນຜົນກະທົບຈາກການສູນເສຍຂະໜາດໃຫຍ່ທັງທີ່ຄາດຄິດ ແລະ ບໍ່ຄາດຄິດແມ່ນຍັງມີປະສິດທິພາບພຽງພໍ, ໂດຍມີອັດຕາສ່ວນເງິນທຶນທັງໝົດຕໍ່ຊັບສິນທີ່ມີຄວາມສ່ຽງແມ່ນຢູ່ໃນລະດັບສູງ ແລະ ອັດຕາສ່ວນໜີ້ເສຍຕໍ່າໃນທະນາຄານແລະສະຖາບັນການເງິນທີ່ບໍ່ແມ່ນທະນາຄານ. ໃນຕະຫຼາດການເງິນ, ຜົນຕອບແທນຈາກພັດທະນາເພີ່ມຂຶ້ນຫຼັງຈາກອັດຕາດອກເບ້ຍຂອງທະນາຄານກາງເກົາຫຼີໄດ້ເພີ່ມຂຶ້ນໃນເດືອນ ພະຈິກປີ 2017 ແລະ ລາຄາຮຸ້ນມີທ່າອ່ຽງສືບຕໍ່ສູງຂຶ້ນ.

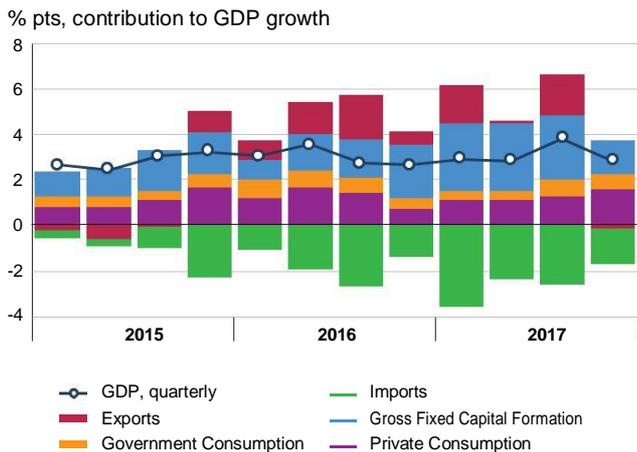
ການປ້ອງກັນທາງດ້ານງົບປະມານຍັງມີຈໍານວນຫຼາຍໂດຍມີການເກັບຮັບທີ່ເຂັ້ມແຂງ. ໃນປີ 2017, ລາຍຮັບງົບປະມານຍັງສືບຕໍ່ເຕີບໂຕຢ່າງເຂັ້ມແຂງໂດຍການເກັບລາຍຮັບພາສີຢ່າງມີປະສິດທິພາບໃນຂະນະທີ່ລາຍຈ່າຍງົບປະມານຂະຫຍາຍຕົວ ໂດຍນະໂຍບາຍແມ່ນແນໃສ່ການສ້າງວຽກສູງຂຶ້ນ. ໃນງົບປະມານປີ 2018, ລັດຖະບານແນໃສ່ປັບປຸງດຸນງົບປະມານໂດຍການປັບໂຄງສ້າງລາຍຈ່າຍທ່າມກາງການຂະຫຍາຍຕົວການໃຊ້ຈ່າຍຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ.

ທ່າອ່ຽງເສດຖະກິດຂອງເກົາຫຼີອາດຈະໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກລະດັບໜີ້ສິນຄົວເຮືອນທີ່ສູງ, ການເພີ່ມທະວີການປົກປ້ອງທາງການຄ້າ ແລະຄວາມເຄັ່ງຕຶງທາງດ້ານພູມສາດການເມືອງ. ກະແສສ່ວນທາງກັບທ່າອ່ຽງການເຕີບໂຕລວມມີຜົນກະທົບທາງລົບຕໍ່ການບໍລິໂພກພາກເອກະຊົນ, ໜີ້ສິນຄົວເຮືອນສູງທ່າມກາງ ການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງການປົກປ້ອງທາງດ້ານການຄ້າ. ມາດຕະການປົກປ້ອງທາງດ້ານການຄ້າຂອງສະຫະລັດອາເມລິກາອາດຈະເປັນສິ່ງທ້ວງດຶງຕໍ່ການສົ່ງອອກຂອງເກົາຫຼີທີ່ມີການເຕີບໂຕຢ່າງເຂັ້ມແຂງຖ້າຫາກມີການກຳນົດອັດຕາພາສີນໍາເຂົ້າຕໍ່ບັນດາສິນຄ້າທີ່ສໍາຄັນ. ຄວາມເຄັ່ງຕຶງທາງດ້ານພູມສາດການເມືອງທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນແລະເງື່ອນໄຂທາງດ້ານການເງິນທົ່ວໂລກທີ່ເຄັ່ງຄັດອາດຈະເຮັດໃຫ້ເກີດຄວາມສ່ຽງຕໍ່ສະເຖຍລະພາບທາງດ້ານການເງິນ.

ໃນໄລຍະຍາວ, ສິ່ງທ້າທາຍທີ່ສໍາຄັນແມ່ນຕິດພັນກັບທ່າອ່ຽງການຫຼຸດລົງຂອງການເຕີບໂຕ. ໃນພາກສ່ວນບໍລິສັດ, ການເຕີບໂຕທີ່ແຕກໂຕນກັນລະຫວ່າງບັນດາບໍລິສັດ ICT ແລະ ບໍລິສັດທີ່ບໍ່ແມ່ນ ICT, ແລະ ຄວາມໜ້າແໜ້ນໃນຂະແໜງ ICT ທີ່ຫຼາຍເກີນໄປກໍ່ອາດຈະເຮັດໃຫ້ເສດຖະກິດໄດ້ຮັບຜົນກະທົບໄດ້ງ່າຍຈາກການທົດຖອຍຂອງອຸດສາຫະກໍາ ICT ໃນທົ່ວໂລກແລະການແຂ່ງຂັນຢ່າງຮຸນແຮງໃນຂະແໜງດັ່ງກ່າວ. ການຍ້າຍຖານການຜະລິດໄປຕ່າງປະເທດສືບຕໍ່ຂະຫຍາຍຕົວສົ່ງຜົນກະທົບທາງລົບຕໍ່ຂະແໜງການຜະລິດທີ່ສໍາຄັນຂອງເກົາຫຼີແລະເຮັດໃຫ້ການຈ້າງງານພາຍໃນຫຼຸດລົງ.

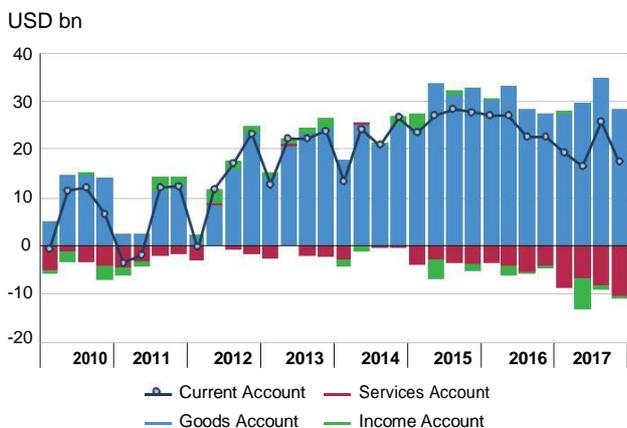
ສ. ເກົາຫຼີ: ເສັ້ນສະແດງທີ່ຄັດເລືອກ

ໃນປີ 2017, ການລົງທຶນພາກເອກະຊົນກະຕຸ້ນການເຕີບໂຕເສດຖະກິດ ໃນຂະນະທີ່ການບໍລິໂພກພາກເອກະຊົນມີລະດັບການຟື້ນໂຕຫຼຸດລົງ.

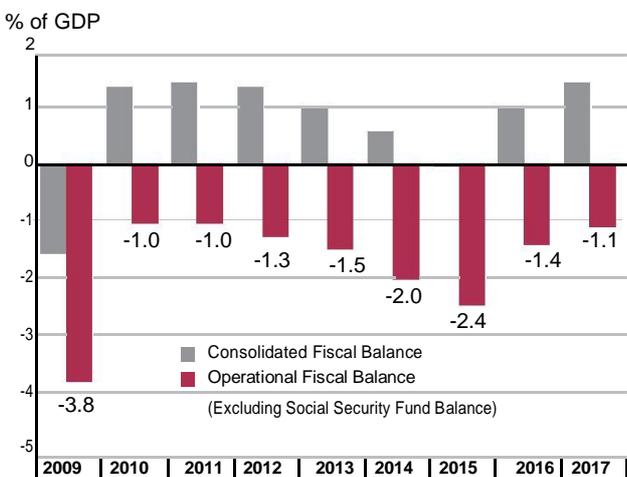
ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ທະນາຄານກາງເກົາຫຼີ

ໃນ BOP, ບັນຊີຊໍາລະປົກກະຕິສືບຕໍ່ສະແດງໃຫ້ເຫັນການເກີນດຸນ ຈໍານວນຫຼາຍທ່າມກາງດຸນບັນຊີການບໍລິການທີ່ບໍ່ຄ່ອຍດີ.

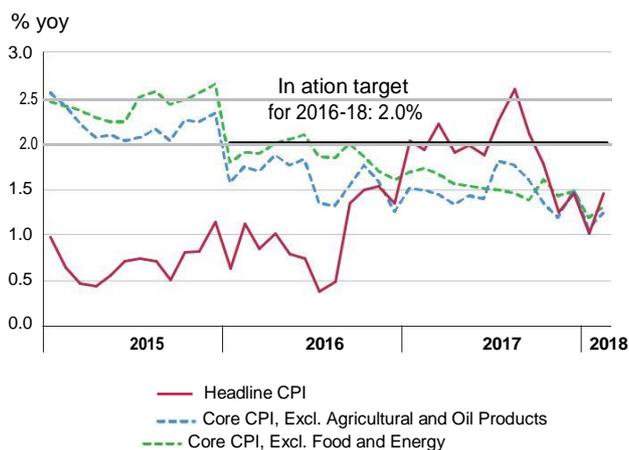
ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ທະນາຄານກາງເກົາຫຼີ

ດຸນງົບປະມານສືບຕໍ່ປັບປຸງດີຂຶ້ນໃນປີ 2017.

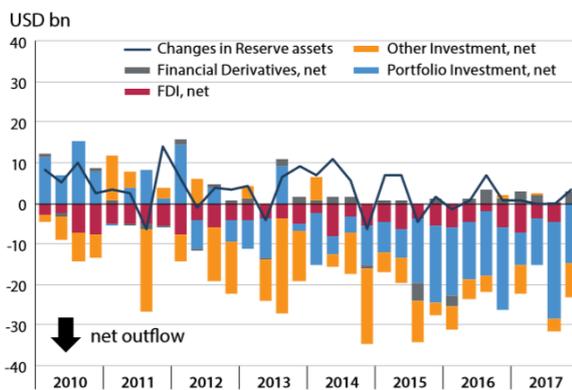
ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ກະຊວງຍຸດທະສາດ ແລະ ການເງິນ

ອັດຕາເງິນເຟີ້ທົ່ວໄປເພີ່ມຂຶ້ນ 2%, ມີການຫຼຸດລົງ ໂຕເມັດ 4.

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ສະຖິຕິເກົາຫຼີ

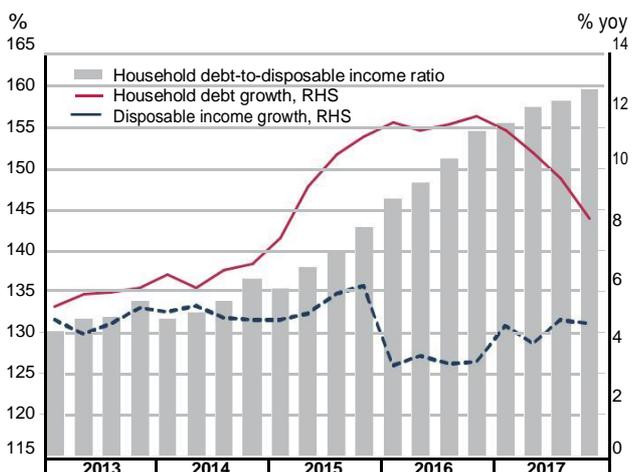
ບັນຊີການເງິນມີການໄຫຼອອກ ເນື່ອງຈາກການສືບຕໍ່ລົງທຶນໃນຕະຫຼາດ ຫຼັກຊັບຕ່າງປະເທດຂອງຄົນພາຍໃນ.

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ທະນາຄານກາງເກົາຫຼີ

ໃນໄຕເມັດ 4 ປີ 2017, ລະດັບໜັງສືນຄົວເຮືອນຄົງທີ່, ສະແດງໃຫ້ ເຫັນການຊຸລໍ່ໂຕການເຕີບໂຕໃນລະດັບໂຕເລກດຽວໃນປີທີ່ຜ່ານ

ມາ.

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ທະນາຄານກາງເກົາຫຼີ

ສ. ເກົາຫຼີ: ຕົວຊີ້ວັດເສດຖະກິດທີ່ຄັດເລືອກ

	2014	2015	2016	2017
ຂະແໜງການ ແລະ ລາຄາຄົງທີ່				
(% ການປ່ຽນແປງປະຈຳປີ, ຖ້າບໍ່ມີການເຈາະຈົງ)				
GDP ຕາມລາຄາຄົງທີ່	3.3	2.8	2.9	3.1
ການບໍລິໂພກພາກເອກະຊົນ	1.7	2.2	2.5	2.6
ການບໍລິໂພກພາກລັດ	3.0	3.0	4.5	3.4
ການລົງທຶນດ້ານການກໍ່ສ້າງ	1.1	6.6	10.3	7.6
ການລົງທຶນພື້ນຖານໂຄງລ່າງ	6.0	4.7	-1.0	14.6
ການສົ່ງອອກສິນຄ້າ ແລະ ການບໍລິການ	2.0	-0.1	2.6	1.9
ການນຳເຂົ້າສິນຄ້າ ແລະ ການບໍລິການ	1.5	2.1	4.7	7.0
ຕະຫຼາດແຮງງານ				
ອັດຕາຫວ່າງງານ (%)	3.5	3.6	3.7	3.7
ລາຄາ				
ອັດຕາເງິນເຟີ້ລາຄາຜູ້ຊົມໃຊ້	1.3	0.7	1.0	1.9
ອັດຕາເງິນເຟີ້ພື້ນຖານ, ບໍ່ລວມອາຫານ ແລະ ພະລັງງານ	1.7	2.4	1.9	1.5
ຂະແໜງພາຍນອກ				
(ຕື້ໂດລາ USD, ຖ້າບໍ່ມີການເຈາະຈົງ)				
ດຸນບັນຊີຊຳລະປີກະຕິ	84.4	105.9	99.2	78.5
ດຸນບັນຊີຊຳລະປີກະຕິ (% ຂອງ GDP)	6.0	7.7	7.0	5.1
ດຸນການຄ້າ, ແຈ້ງພາສີແລ້ວ	47.2	90.3	89.2	95.2
ການສົ່ງອອກ, ແຈ້ງພາສີແລ້ວ	572.7	526.8	495.4	573.7
ການນຳເຂົ້າ, ແຈ້ງພາສີແລ້ວ	525.5	436.5	406.2	478.5
ດຸນບັນຊີການເງິນ, ບໍ່ນັບເງິນຕາສຳຮອງ	71.4	94.2	95.0	82.7
ການລົງທຶນຕ່າງປະເທດ, ສຸດທິ	18.8	19.7	17.9	14.6
ການລົງທຶນຫຼັກຊັບ, ສຸດທິ	30.6	49.5	67.0	57.8
ອະນຸພັນທາງການເງິນ, ສຸດທິ	-3.8	1.8	-3.4	-8.3
ການລົງທຶນອື່ນໆ, ສຸດທິ	25.9	23.3	13.6	18.5
ເງິນຕາຕ່າງປະເທດສຳຮອງທັງໝົດ (ໄລຍະສຸດທ້າຍ)	363.6	368.0	371.1	389.3
ຂະແໜງງົບປະມານ (ລັດຖະບານກາງ)				
(% ຂອງ GDP)				
ລາຍຮັບທັງໝົດ	24.0	23.8	24.5	24.9
ລາຍຈ່າຍທັງໝົດ	23.4	23.8	23.4	23.5
ດຸນງົບປະມານ	0.6	0.0	1.0	1.4
ດຸນງົບປະມານ, ບໍ່ລວມກອງທຶນປະກັນສັງຄົມ	-2.0	-2.4	-1.4	-1.1
ຂະແໜງເງິນຕາ ແລະ ການເງິນ				
(% ຕໍ່ປີ, ໄລຍະທ້າຍ, ຖ້າບໍ່ມີການເຈາະຈົງ)				
ອັດຕາທະນາຄານກາງເກົາຫຼີ	2.00	1.50	1.25	1.50
ຜົນຕອບແທນພັນທະບັດຄັງເງິນ ໄລຍະ 3 ປີ	2.1	1.7	1.7	2.1
ຜົນຕອບແທນພັນທະບັດບໍລິສັດ-AA ໄລຍະ 3 ປີ	2.4	2.1	2.2	2.6
ການເຕີບໂຕປະລິມານເງິນໃນຄວາມໝາຍກວ້າງ(% ປ່ຽນແປງ)	8.7	9.0	7.9	6.6
ອັດຕາແລກປ່ຽນ (ວອນ ຕໍ່ USD, ສະເລ່ຍ)	1,053.1	1,131.5	1,160.4	1,130.5
ອັດຕາແລກປ່ຽນ (ວອນ ຕໍ່ USD, ໄລຍະທ້າຍ)	1,099.3	1,172.5	1,207.7	1,070.5
ລາຍການທີ່ກຳນົດ				
GDP ຕາມລາຄາໃນປີ (ພັນຕື້ວອນ)	1,486.1	1,564.1	1,641.8	1,730.4
GDP ຕາມລາຄາໃນປີ (ຕື້ໂດລາ USD)	1,411.0	1,382.4	1,414.7	1,530.2

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ອົງການເກົາຫຼີ

ສປປ ລາວ

ການເຕີບໂຕທູດລົງໃນປີ 2017 ເນື່ອງຈາກຂະແໜງພະລັງງານມີຖານການເຕີບສູງໃນປີ 2016 ແລະ ຄາດວ່າຈະຮັກສາລະດັບຄືງທິໃນປີ 2018. ການພື້ນໂຕໃນຂະແໜງກະສິກໍາແລະຂະແໜງກໍ່ສ້າງທີ່ສູງຂຶ້ນ, ລວມທັງການຂະຫຍາຍຕົວຊ້ຳແຕ່ຍັງຮັກສາລະດັບການຂະຫຍາຍຕົວໃນລະດັບ 2 ຕົວເລກຂອງຂະແໜງພະລັງງານທີ່ຂັບເຄື່ອນເສດຖະກິດໃນປີ 2017. ໃນຂະນະດຽວກັນ, ກິດຈະກຳທ່ອງທ່ຽວທີ່ອ່ອນແອແລະການຂະຫຍາຍຕົວຄວາມຕ້ອງການພາຍໃນປະເທດທີ່ຕໍ່າມີຜົນກະທົບຕໍ່ເສດ ຖະກິດ. ການຂະຫຍາຍຕົວໃນປີ 2018 ຄາດວ່າຈະຄືງທິໂດຍບໍ່ມີການເພີ່ມຂອງກຳລັງການຜະລິດໃນຂະແໜງພະລັງງານ, ໃນຂະນະທີ່ການທ່ອງ ທ່ຽວຈະສົ່ງເສີມການເຕີບໂຕລະດັບໜຶ່ງຈາກການໂຄສະນາຂອງລັດຖະ ບານທີ່ຈັດໃຫ້ ປີ 2018 ເປັນປີທ່ອງທ່ຽວລາວ "Visit Laos Year in 2018".

ອັດຕາເງິນເຟີ້ທູດລົງຫຼາຍເປັນ 0,8% ໃນປີ 2017 ເນື່ອງຈາກລາຄາອາຫານທູດລົງ ແລະ ຄາດວ່າຈະເພີ່ມຂຶ້ນຈາກພື້ນຖານທີ່ຕໍ່າ. ການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງການຜະລິດຊຶ່ງເຮັດໃຫ້ຕະຫຼາດອາຫານພາຍໃນປະເທດມີຄວາມອຸດົມສົມບູນໄດ້ຊ່ວຍຫຼຸດອັດຕາເງິນເຟີ້ໃນປີ 2017. ໃນຕໍ່ໜ້າ, ອັດຕາເງິນເຟີ້ຄາດວ່າຈະເພີ່ມຂຶ້ນເປັນ 2,1% ໃນປີ 2018, ອັດຕາເງິນເຟີ້ຈະຄາດວ່າຈະເພີ່ມຂຶ້ນ 2,1% ໃນປີ 2018 ຈາກຖານລາຄາອາຫານຕໍ່າ ແລະ ລວມທັງການພື້ນໂຕຂອງລາຄານ້ຳມັນເຊື້ອໄຟ ທີ່ສອດຄ່ອງກັບທ່າອ່ຽງລາຄາໂລກ.

ຖານະດຸນບັນຊີຊໍາລະປະຈຳມີການປັບປຸງດີຂຶ້ນ, ໃນຂະນະທີ່ການຄຸ້ມຄອງລາຍຈ່າຍຂອງລັດຖະບານຍັງມີຄວາມທ້າທ້າຍໃນປີ 2017. ການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງການສົ່ງອອກຂອງຂະແໜງໄຟຟ້າ, ການຜະລິດຂອງເຂດເສດຖະກິດພິເສດ, ເຄື່ອງນຸ່ງຫົ່ມແລະສິນຄ້າກະສິກໍາສາມາດທົດແທນຜົນກະທົບຈາກການທ່ອງທ່ຽວທີ່ຫຼຸດລົງ, ຊຶ່ງຍອດຂາດດຸນບັນຊີຊໍາລະປົກ ກະຕິສະເລ່ຍໃນປີ 2017 ຫຼຸດລົງ. ໃນຂະນະດຽວກັນ, ບັນຫາທ້າທ້າຍໃນຂະແໜງງົບປະມານຍັງສືບຕໍ່, ໂດຍການຂາດດຸນງົບປະມານເພີ່ມຂຶ້ນເຖິງ 5,7% ຂອງ GDP ໃນປີ 2017 ຈາກ 4,9% ໃນປີ 2016. ການຂາດດຸນງົບປະມານທີ່ຂຶ້ນແຜນໄວ້ໃນປີ 2018 ແມ່ນ 5,4% ຂອງ GDP.

ການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງໜີ້ສິນແລະຄວາມບໍ່ສອດຄ່ອງທີ່ເປັນໄປໄດ້ໃນການຈັດເກັບລາຍຮັບແລະການຈ່າຍຄືນໜີ້ສິນໂຄງການເຂື່ອນໄຟຟ້າສາມາດສ້າງຄວາມກົດດັນຕໍ່ສະຖານະງົບປະມານ. ປະມານ 80% ຂອງໜີ້ສິນພາກລັດສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນເງິນຕາຕ່າງປະເທດ, ເຮັດໃຫ້ຖານະງົບປະມານມີຄວາມສ່ຽງຈາກຜົນກະທົບການປ່ຽນ ແປງອັດຕາແລກປ່ຽນ. ການປະເຊີນໜ້າກັບຄວາມສ່ຽງຕາມກຳນົດຊໍາລະໜີ້ສິນ ແລະ ອັດຕາດອກເບ້ຍ ຊຶ່ງຕ້ອງໄດ້ຮັບການຕິດຕາມຢ່າງໃກ້ຊິດເນື່ອງຈາກການຂະຫຍາຍຕົວຂອງໜີ້

ສິນພາກລັດເພີ່ມຂຶ້ນໃນຕະຫຼາດພັນທະບັດໄທໃນເງື່ອນໄຂທາງການຄ້າ.

ນອກນັ້ນຍັງມີຄວາມສ່ຽງດ້ານການສະພາບຄ່ອງທີ່ເກີດຂຶ້ນຈາກຄວາມບໍ່ສອດຄ່ອງລະຫວ່າງການເກັບລາຍຮັບຈາກໂຄງການພະລັງງານໄຟຟ້າຂະໜາດໃຫຍ່ແລະຕາຕະລາງການຊໍາລະໜີ້ຈາກການກູ້ຢືມທີ່ເກີດຂຶ້ນ.

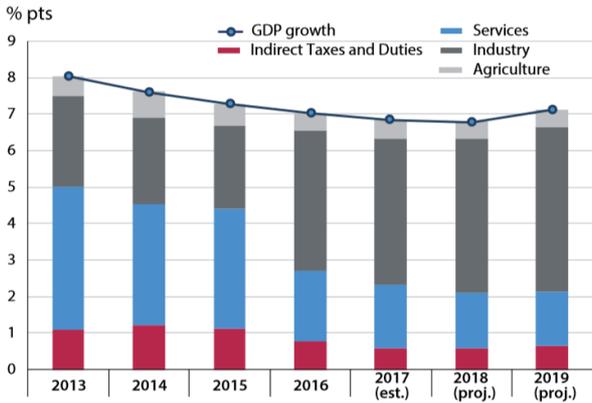
ການຂະຫຍາຍຕົວຂອງສິນເຊື້ອທູດລົງໃນປີ 2017 ສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນເນື່ອງມາຈາກການປ່ອຍເງິນກູ້ຢືມຕ່າງປະເທດທູດລົງ. ອັດຕາດອກເບ້ຍຕົ້ນຕໍຂອງທະນາຄານກາງຍັງບໍ່ປ່ຽນແປງນັບຕັ້ງແຕ່ການຫຼຸດລົງໃນເດືອນ ກໍລະກົດ 2015. ທ່າມກາງເງື່ອນໄຂທາງການເງິນທີ່ຄົງທິ, ການເຕີບໂຕຂອງສິນເຊື້ອທູດລົງເຖິງ 10,8% ໃນເດືອນທັນວາ 2017 ຈາກ 20,9% ໃນປີທີ່ຜ່ານມາ, ເນື່ອງຈາກການບັງຄັບໃຊ້ກິດລະບຽບທີ່ຈຳກັດການກູ້ຢືມເງິນສະກຸນຕ່າງປະເທດ ແລະ ສິນເຊື້ອໃຫ້ແກ່ລັດວິສາຫະກິດ. ນອກຈາກນີ້, ທະນາຄານກາງຍັງອອກຄຳສັ່ງຫຼຸດຜ່ອນຊ່ອງຫວ່າງລະຫວ່າງການກູ້ຢືມເງິນຕາຕ່າງປະເທດແລະອັດຕາດອກເບ້ຍເງິນຝາກຈາກ 4% ມາເປັນ 3% ໃນເດືອນທັນວາ 2017, ຊຶ່ງຄາດວ່າຈະຫຼຸດການກູ້ຢືມເງິນຕາຕ່າງປະເທດລົງ. ໃນຂະນະດຽວກັນ, ການຂະຫຍາຍຕົວຂອງສິນເຊື້ອເງິນກີບທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນເຖິງ 20% ໃນໄລຍະສາມໄຕມາດທຳອິດຂອງປີ 2017, ແຕ່ໄດ້ຫຼຸດລົງເປັນ 17,1% ໃນເດືອນທັນວາ 2017.

ຄວາມອ່ອນໄຫວງ່າຍຂະແໜງການທະນາຄານຍັງມີຄວາມສ່ຽງຕໍ່ການກະທົບຈາກພາຍນອກ ເນື່ອງຈາກໜີ້ຄ້າຊໍາລະປະເພດພິເສດທີ່ຕິດພັນກັບໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດຖະບານຍັງບໍ່ໄດ້ຮັບການແກ້ໄຂເທື່ອ. ບັນດາໂຄງການຂອງລັດຖະບານທີ່ຜ່ານມາແມ່ນໄດ້ທອງດົງດຸນບັນຊີທະນາຄານ. ເຈົ້າໜ້າທີ່ກຳລັງປະຕິບັດຕາມມາດຕະການເພື່ອຈັດການແລະແກ້ໄຂບັນຫາຄວາມສ່ຽງເຫຼົ່ານີ້ຢ່າງເດັດຂາດ.

ຄວາມສ່ຽງພາຍນອກອາດຈະເກີດຂຶ້ນຈາກເງື່ອນໄຂການເງິນໂລກທີ່ເຄັ່ງຄັດ, ຜົນກະທົບຕໍ່ຄູ່ຄ້າທີ່ສຳຄັນ, ແລະ ຫຼຸດລົງໃນລາຄາສິນຄ້າ, ແລະ ການປ່ຽນແປງຂອງສະພາບດົນຟ້າອາກາດ. ການອ່ອນຄ່າຂອງເງິນກີບຈະເພີ່ມພາລະໜີ້ສິນຕໍ່ຕ່າງປະເທດ, ໃນສະພາບການທີ່ໜີ້ສິນຕໍ່ຕ່າງປະເທດຂອງລາວຢູ່ໃນລະດັບສູງແລະ ເພີ່ມຂຶ້ນເລື້ອຍໆ. ຄັງສະສົມຕ່າງປະເທດທີ່ມີໜ້ອຍເຮັດໃຫ້ເງິນກີບກະທົບໄວຕໍ່ສະພາບການປ່ຽນແປງໃນຕະຫຼາດເງິນຕາສາກົນ. ສປປ ລາວ ກໍ່ຍັງອີງໃສ່ສິນຄ້າຈາກຂະແໜງຊັບພະຍາກອນ, ໂດຍສະເພາະແມ່ນການຂຸດຄົ້ນທອງແດງແລະພະລັງງານໄຟຟ້ານໍ້າຕົກ. ໃນນີ້, ຜົນກະທົບຕໍ່ບັນດາຄູ່ຄ້າສຳຄັນເຊັ່ນຈີນແລະໄທ ຊຶ່ງສົ່ງຜົນກະທົບຕໍ່ຄວາມຕ້ອງການສິນຄ້າດັ່ງກ່າວຫຼືການຫຼຸດລົງໄວຂອງລາຄາສິນຄ້າໂລກ, ມີຜົນກະທົບຢ່າງຮຸນແຮງຕໍ່ເສດຖະກິດ. ການປ່ຽນແປງສະພາບດົນຟ້າອາກາດຍັງໄດ້ສ້າງຄວາມສ່ຽງ, ໂດຍສະເພາະໄພແຫ້ງແລ້ງຮຸນແຮງເທິງແມ່ນໍ້າຂອງຊຶ່ງສາມາດຫຼຸດຜ່ອນຈຳນວນໄຟຟ້າທີ່ຜະລິດຈາກເຂື່ອນໄຟຟ້າພາຍໃນປະເທດ.

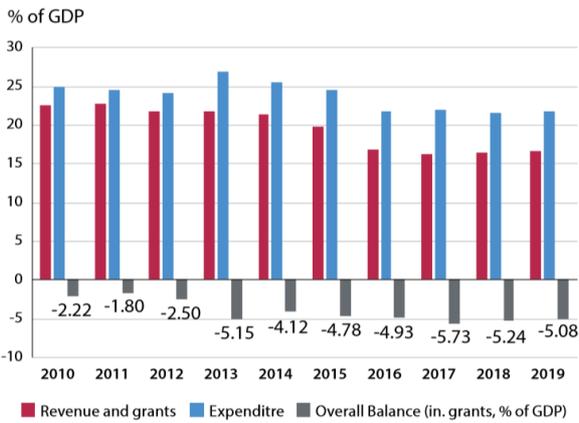
ສປປ ລາວ: ເສັ້ນສະແດງທີ່ຄັດເລືອກ

ມີການພັດທະນາໄປໃນທິດທາງອຸດສາຫະກຳທີ່ຂະຫຍາຍຕົວຢ່າງວ່ອງໄວ ເນື່ອງຈາກການຂະຫຍາຍຕົວຂອງຂະແໜງບໍ່ແຮ່ ແລະ ໄຟຟ້າ.

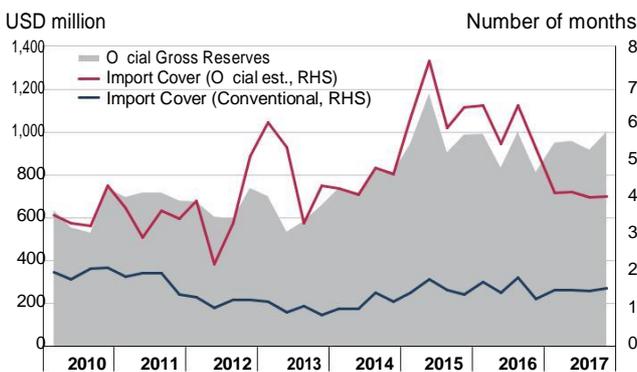
ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ສູນສະຖິຕິແຫ່ງຊາດ, ການຄາດຄະເນຂອງ AMRO

ການຂາດດຸນງົບປະມານເພີ່ມຂຶ້ນໃນປີ 2017 ໂດຍມີຄວາມພະຍາຍາມ ໃນການເພີ່ມລາຍຮັບ ແລະ ປັບປຸງການຄຸ້ມຄອງລາຍຈ່າຍ.

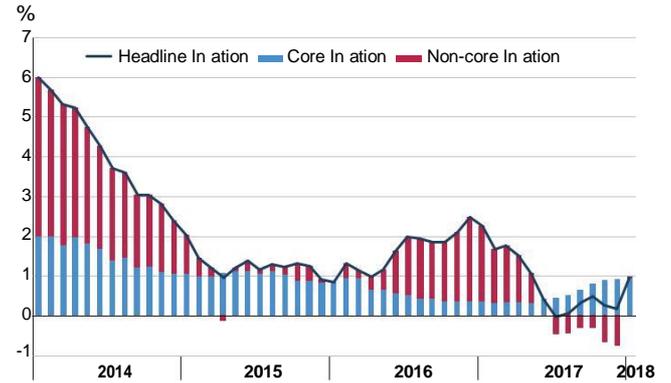
ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ກະຊວງການເງິນ, ການປະເມີນຄ່າຂອງ AMRO

ຄັງສະສົມທາງການທັງໝົດເພີ່ມເປັນ 1 ຕື້ໂລລາສະຫະລັດອາເມລິກາໃນ ທ້າຍປີ 2017, ກວມ 4 ເດືອນຂອງການນຳເຂົ້າອີງຕາມການກຳນົດຂອງ ເຈົ້າໜ້າທີ່ ແລະ 1,5 ເດືອນຂອງການນຳເຂົ້າຕາມການກຳນົດດັ່ງເດີມ.

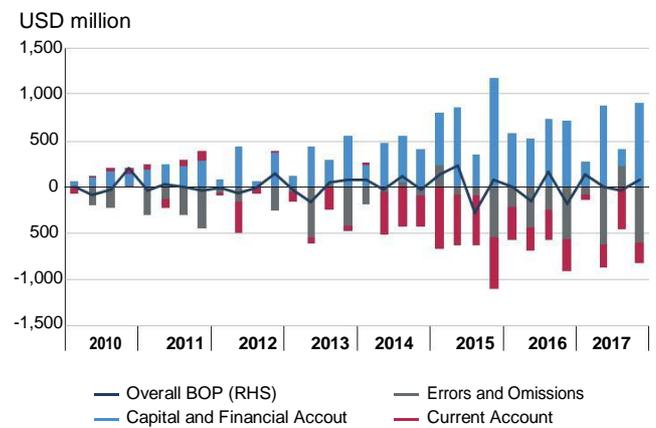
ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ທະນາຄານກາງແຫ່ງ ສປປ ລາວ, ການຄາດຄະເນຂອງ AMRO

ອັດຕາເງິນເຟີ້ທົ່ວໄປຍັງຢູ່ໃນລະດັບຕໍ່າ ເນື່ອງຈາກການຫຼຸດລົງຂອງ ອັດຕາເງິນເຟີ້ທີ່ບໍ່ແມ່ນພື້ນຖານ ເນື່ອງຈາກການຫຼຸດລົງຂອງລາຄາ ອາຫານ

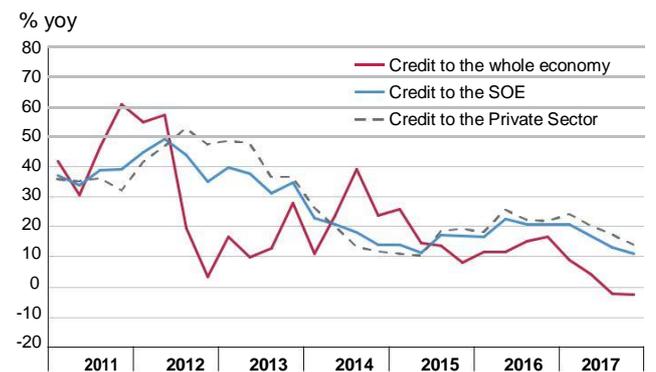
ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ສູນສະຖິຕິແຫ່ງຊາດ, ການປະເມີນຄ່າຂອງ AMRO

ການຫຼຸດລົງຍອດຂາດດຸນບັນຊີຊຳລະປົກກະຕິລວມກັບການໄຫຼເຂົ້າຂອງ ການລົງທຶນຕ່າງປະເທດທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນ ສະໜັບສະໜູນດຸນບັນຊີພຽງນອກ, ສົ່ງເສີມ BOP ໄປໃນທາງບວກໃນປີ 2017.

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ

ສິນເຊື້ອພາຍໃນມີທ່າອ່ຽງຫຼຸດລົງເນື່ອງຈາກການຊະລໍ່ຕົວຂອງການສະໜອງສິນເຊື້ອໃຫ້ແກ່ພາກເອກະຊົນ ແລະ ສິນເຊື້ອສຳລັບລັດວິສາຫະກິດ ຫຼຸດລົງ.

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ທະນາຄານກາງແຫ່ງ ສປປ ລາວ

ສປປ ລາວ: ຕົວຊີ້ວັດເສດຖະກິດທີ່ຄັດເລືອກ

	2014	2015	2016	2017
ຂະແໜງການ ແລະ ລາຄາຄົງທີ່	(%ການປ່ຽນແປງປະຈຳປີ, ຖ້າບໍ່ມີການເຈາະຈົງ)			
GDP ຕາມລາຄາຄົງທີ່	7.6	7.3	7.0	6.8
ດັດຊະນີ GDP	5.7	2.3	3.0	1.5
ອັດຕາເງິນເຟີ້ລາຄາຜູ້ຊົມໃຊ້ (ສະເລ່ຍ)	4.1	1.3	1.6	0.8
ຂະແໜງພາຍນອກ	(ລ້ານໂດລາ USD, ຖ້າບໍ່ມີການເຈາະຈົງ)			
ການສົ່ງອອກ	4,380.0	3,813.0	4,450.0	5,293.0
ການນຳເຂົ້າ	7,673.0	7,228.0	6,507.0	7,171.0
ດຸນການຄ້າ	-3,293.0	-3,415.0	-2,056.0	-1,878.0
ດຸນບັນຊີຊຳລະປົກກະຕິ	-2,862.0	-3,228.0	-1,902.0	-1,919.0
% ຂອງ GDP	-21.6	-22.4	-12.0	-11.3
ດຸນບັນຊີເງິນທຶນ ແລະ ບັນຊີການເງິນ	1,609.0	2,918.0	2530.0	2,223.0
ດຸນລວມ	154.0	171.0	-172.0	185.0
ເງິນທຶນສຳຮອງທາງການທັງໝົດ	816.0	987.0	815.0	1,000.0
(ໃນເດືອນນຳເຂົ້າສິນຄ້າ ແລະ ການບໍລິການ)	1.2	1.5	1.4	1.5
ປະລິມານການສົ່ງອອກ	23.8	-9.5	15.7	12.7
ປະລິມານການນຳເຂົ້າ	6.0	-7.4	-10.6	7.8
ອັດຕາການຄ້າ	-3.6	-5.5	0.2	3.2
ໜີ້ສິນຕໍ່ຕ່າງປະເທດ, ທັງໝົດ	5.6	6.7	7.3	8.1
% ຂອງ GDP	42.2	46.6	46.3	47.1
ຂະແໜງງົບປະມານ(ພາກລັດໂດຍລວມ)	(% ຂອງ GDP)			
ລາຍຮັບ ແລະ ເງິນຊ່ວຍເຫຼືອລ້າ	21.3	19.7	16.8	16.2
ລາຍຮັບ	25.4	24.5	21.7	21.9
ລາຍຈ່າຍຊຳລະປົກກະຕິ	16.0	15.2	13.9	13.0
ລາຍຈ່າຍເງິນທຶນ	9.4	9.3	7.9	8.9
ການກູ້ຢືມ/ດຸນໜີ້ສິນ (ສຸດທິ)	-4.1	-4.8	-4.9	-5.7
(ລວມເງິນຊ່ວຍເຫຼືອລ້າ)	-3.2	-3.8	-3.9	-4.6
ການກູ້ຢືມ/ດຸນໜີ້ສິນ (ພື້ນຖານ) (ລວມເງິນຊ່ວຍເຫຼືອລ້າ)				
ຂະແໜງເງິນຕາ ແລະ ການເງິນ	(%ການປ່ຽນແປງປະຈຳປີ)			
ສິນເຊື່ອພາຍໃນ	17.7	17.9	18.5	17.1
ພາກລັດ	36.7	14.1	9.1	6.4
ລັດຖະບານທົ່ວໄປ	95.2	31.2	-8.8	14.4
ພາກລັດ	11.7	19.3	22.0	20.6
ປະລິມານເງິນໃນຄວາມໝາຍກວ້າງ	25.2	14.7	10.9	10.7
ເງິນສຳຮອງ	30.3	18.3	-3.6	5.0
ລາຍການທີ່ກຳນົດ				
GDP ຕາມລາຄາໃນປີ (ຕື້ກີບ LAK)	106,796.0	117,251.0	129,280.0	14,0152.0
GDP ຕາມລາຄາໃນປີ (ລ້ານໂດລາ USD)	13,279.0	14,430.0	15,913.0	17,008.0
ອັດຕາແລກປ່ຽນ(LAK ຕໍ່ USD, ສະເລ່ຍ)	8,042.0	8,125.0	8,124.0	8,240.0

ໝາຍເຫດ:

- 1) ຂໍ້ມູນ GDP ແລະ ຂະແໜງງົບປະມານແມ່ນເປັນປີງົບປະມານ ຮອດສິກປີ 2016/2017, ເລີ່ມຈາກເດືອນຕຸລາ ຫາ ເດືອນກັນຍາ. ເລີ່ມຈາກປີ 2018 ເປັນຕົ້ນໄປ, ເຈົ້າໜ້າທີ່ຈະປັບປະຕິທິນປີຕາມສິກປີງົບປະມານ.
 - 2) ຂໍ້ມູນຂອງຂະແໜງການພາຍນອກໃນປີ 2017 ຄາດຄະເນໂດຍ AMRO.
 - 3) ຂໍ້ມູນສຳລັບປີ 2017 ຄິດໄລ່ໂດຍ AMRO.
- ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ສູນສະຖິຕິລາວ, ທະນາຄານກາງ ສປປ ລາວ, ກະຊວງການເງິນ, CEIC, ADB, IMF, World Bank, ການປະເມີນ ແລະ ການຄາດຄະເນຂອງ AMRO.

ມາເລເຊຍ

ການຂະຫຍາຍຕົວຂອງ GDP ຂະຫຍາຍຕົວ 5,9% ໃນໄຕມາດ 4 ຂອງປີ 2017, ສູງກ່ວາຄາດຄະເນທີ່ 5,8%. ການເຕີບໂຕຂອງໄຕມາດ 4 ທີ່ເຂັ້ມແຂງ ແມ່ນມາຈາກການບໍລິໂພກພາກເອກະຊົນທີ່ຍັງເຂັ້ມແຂງແລະການເຕີບໂຕຂອງການບໍລິໂພກຂອງພາກລັດ. ການສົ່ງອອກ (ສຸດທິ) ໄດ້ປະກອບ ສ່ວນຕໍ່ການເຕີບໂຕຂອງໄຕມາດທີ 4 ເຖິງແມ່ນວ່າການສົ່ງອອກແລະການນຳເຂົ້າຈະຂະຫຍາຍ ຕົວໃນລະດັບຕໍ່າ. ສຳລັບປີ 2017 ໂດຍລວມ, ການເຕີບໂຕຂອງ GDP ສືບຕໍ່ຂະຫຍາຍຕົວສູງກ່ວາທີ່ຄາດການໄວ້ 5,9% ໃນປີ 2017 ຍ້ອນການເຕີບໂຕຂອງຄວາມຕ້ອງການພາຍໃນຢ່າງເຂັ້ມແຂງ, ໂດຍສະເພາະແມ່ນລາຍຈ່າຍພາກເອກະຊົນແລະການຂະຫຍາຍຕົວສູງຂອງຂະແໜງການພາຍນອກ. ການບໍລິໂພກພາກເອກະຊົນເພີ່ມຂຶ້ນ 7% ຍ້ອນວ່າຄ່າແຮງງານພາກເອກະຊົນສືບຕໍ່ຂະຫຍາຍຕົວເພີ່ມຂຶ້ນພ້ອມກັບການເຕີບໂຕຂອງການຈ້າງງານທີ່ເຂັ້ມແຂງ. ການສ້າງຕັ້ງກອງທຶນຄົງທີ່ລວມເພີ່ມຂຶ້ນຢ່າງແຂງແຮງຍ້ອນຄວາມເຊື່ອຖືຂອງພາກທຸລະກິດຍັງຢູ່ໃນລະດັບດີ. ຂໍ້ມູນຫຼ້າສຸດຂອງຕັດຊະນີຮ່ວມ ແລະ ດັດຊະນີນຳວົງຈອນເສດຖະກິດ (ມັງກອນ 2018) ແລະ ການຜະລິດອຸດສາຫະກຳ (ມັງກອນ 2018) ຍັງສະແດງໃຫ້ເຫັນທ່າອ່ຽງທີ່ດີດ້ານກິດຈະກຳເສດຖະກິດ. ຄາດວ່າ GDP ຈະເຕີບໂຕ 5,3% ໃນປີ 2018 ແລະ 5% ໃນປີ 2019.

ເຖິງວ່າຈະມີການເຕີບໂຕການນຳເຂົ້າຢ່າງວ່ອງໄວແລະການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງການຂາດດຸນບັນຊີບໍລິການ, ການເພີ່ມຂອງດຸນບັນຊີຊຳລະປົກກະຕິຂຶ້ນເປັນ 3.0% ຂອງ GDP ໃນປີ 2017 ຈາກ 2,4% ໃນປີ 2016. ຍອດເກີນດຸນບັນຊີຊຳລະປົກກະຕິທັງໝົດ 40,3 ຕື້ລິງກິດມາເລເຊຍໃນປີ 2017, ສູງສຸດນັບຕັ້ງແຕ່ປີ 2014 (48,6 ຕື້ລິງກິດມາເລເຊຍ), ສະໜັບສະໜູນໂດຍການສົ່ງອອກທີ່ຂະຫຍາຍຕົວຢ່າງແຂງແຮງ, ສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນການສົ່ງອອກສິນຄ້າໂຮງງານ. ການສົ່ງອອກເພີ່ມຂຶ້ນໃນບັນດາລາຍການສິນຄ້າສົ່ງອອກຫຼັກແລະລະຫວ່າງບັນດາຄູ່ຄ້າໃນຂະນະທີ່ການຟື້ນໂຕຢ່າງແຂງແຮງຂອງການຄ້າໂລກ. ການນຳເຂົ້າຂອງສິນຄ້າເຄິ່ງສຳເລັດຮູບແລະເງິນທຶນມີອັດຕາການຂະຫຍາຍຕົວໃນລະດັບສອງຕົວເລກໃນປີ 2017, ສອດຄ່ອງກັບການເຕີບໂຕການບໍລິໂພກແລະ ການລົງທຶນແລະການສົ່ງອອກທີ່ເຂັ້ມແຂງ.

ລັດຖະບານໄດ້ບັນລຸເປົ້າໝາຍຂອງການຫຼຸດຜ່ອນການຂາດດຸນງົບປະມານເຖິງ 3% ຂອງ GDP ໃນປີ 2017 ແລະ ກຳນົດເປົ້າໝາຍການຂາດດຸນ 2,8% ໃນປີ 2018. ໃນໄຕມາດ 4 ປີ 2017 ລາຍຮັບຂອງລັດຖະບານເພີ່ມຂຶ້ນ 8,3%, ສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນມາຈາກລາຍຮັບຈາກອາກອນລາຍໄດ້ນ້ຳມັນເຊື້ອໄຟ ແລະ ອາກອນສິນຄ້າ ແລະ ການບໍລິການ ທີ່ສູງຂຶ້ນ, ໃນຂະນະທີ່ລາຍຈ່າຍ ລວມເພີ່ມຂຶ້ນ 14,2%. ໂດຍລວມ, ໃນປີ 2017, ການຂາດດຸນແມ່ນ 3% ຂອງ

GDP. ໃນປີ 2018, ລັດຖະບານຄາດວ່າລາຍຮັບຈະເພີ່ມຂຶ້ນ 6,4% ແລະ ຄາດວ່າລາຍຈ່າຍໃນການດຳເນີນງານແລະການພັດທະນາຈະເພີ່ມຂຶ້ນ 6,5% ແລະ 0,2% ຕາມລຳດັບ.

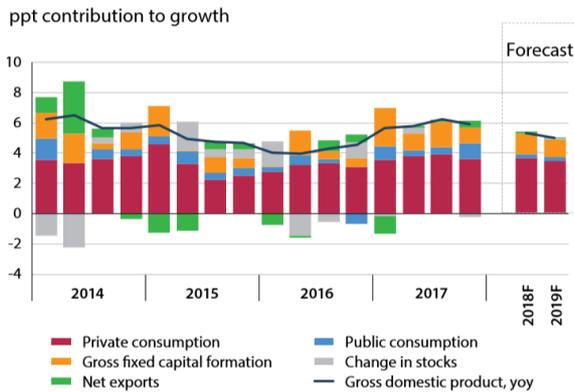
ມີການໄຫຼເຂົ້າຂອງເງິນລົງທຶນ (ສຸດທິ) ໃນຕະຫຼາດຫຼັກຊັບຕັ້ງແຕ່ ເດືອນພະຈິກ 2017. ໃນຂະນະທີ່, ມີການໄຫຼເຂົ້າຂອງເງິນລົງທຶນ (ສຸດທິ) ໃນຕະຫຼາດຫຼັກຊັບຕັ້ງແຕ່ເດືອນທັນວາ 2017 ຫາເດືອນມັງກອນ 2018, ເຖິງແມ່ນວ່າເດືອນກຸມພາ 2018 ມີການໄຫຼອອກຂອງເງິນທຶນຊຶ່ງກະຕຸ້ນໃຫ້ເກີດມີການເທ່ຂາຍຮຸ້ນໃນຕະຫຼາດຫຼັກຊັບສະຫະລັດອາເມລິກາ. ການໄຫຼອອກຂອງເງິນທຶນໂດຍລວມມີທ່າອ່ຽງຫຼຸດລົງ, ແຕ່ສະພາບແວດລ້ອມນະໂຍບາຍໃນໂລກຍັງມີຄວາມບໍ່ແນ່ນອນ ແລະ ມີຄວາມເປັນໄປໄດ້ຂອງການໄຫຼອອກຂອງທຶນອີກຄັ້ງຈາກການເພີ່ມອັດຕາດອກເບ້ຍ ຂອງສະຫະລັດອາເມລິກາ ແລະເຫດການພາຍນອກອື່ນໆ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍ່ຕາມ, ຄວາມສ່ຽງຍັງສາມາດຄວບຄຸມໄດ້ໂດຍຄວາມສາມາດຂອງພາກສ່ວນຕ່າງໆເຊັ່ນກອງທຶນເພື່ອການຊ່ວຍເຫຼືອພະນັກງານເພື່ອສະໜັບສະໜູນໃນກໍລະນີທີ່ມີການເທ່ຂາຍຮຸ້ນເພື່ອສະໜັບສະໜູນຄວາມຕ້ອງການຂອງທຶນພາຍໃນຂອງລັດຖະບານ. ໃນທາງບວກ, ການຂາຍເງິນຕາຕ່າງປະເທດອອກໄດ້ຖືກຫຼຸດລົງໃນຂະນະທີ່ຄັງສຳຮອງໄດ້ເພີ່ມຂຶ້ນແລະເງິນລົງກິດແຂງຄ່າຂຶ້ນໃນປະຈຸບັນ.

ເຖິງແມ່ນວ່າຕົວຊີ້ວັດດ້ານຂະແໜງການທະນາຄານທີ່ສຳຄັນຍັງຄົງສືບຕໍ່ໃນລະດັບດີ, ແຕ່ຄວາມສ່ຽງດ້ານການເງິນຍັງຄົງຢູ່. ຍັງມີຄວາມສ່ຽງໃນຂະແໜງການບໍລິການທາງດ້ານທີ່ພັກອາໄສທີ່ລາຄາແຜງເຊັ່ນດຽວກັນໃນຂະແໜງການການຄ້າ, ການຄ້າຍົກແລະເຊົ່າຫ້ອງການຊຶ່ງອັດຕາຫວ່າງແມ່ນສູງ. ໃນທາງບວກ, ອັດຕາສ່ວນໜີ້ສິນຄົວເຮືອນຕໍ່ GDP ແມ່ນຫຼຸດລົງ, ແລະ ມາດຕະການປ້ອງກັນຄວາມສ່ຽງຂອງທະນາຄານ Negara Malaysia ໄດ້ຊ່ວຍໃຫ້ຈຳກັດການເຕີບໂຕຂອງໜີ້ສິນຄົວເຮືອນແລະລາ ຄາເຮືອນ. ຢ່າງໃດກໍ່ຕາມ, ໜີ້ສິນຄົວເຮືອນຍັງຢູ່ໃນລະດັບສູງແລະຕ້ອງຕິດຕາມຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ.

ເຖິງວ່າຈະມີແຮງກະຕຸ້ນຕໍ່ເນື່ອງໃນການດຳເນີນມາດຕະການຄຸ້ມຄອງງົບປະມານເພີ່ມຕື່ມ, ແລະການຫຼຸດລົງຂອງອັດຕາສ່ວນໜີ້ສິນຕໍ່ GDP, ໜີ້ສິນຂອງພາກລັດແລະໜີ້ສິນຄົງທີ່ຍັງສູງ. ເຖິງແມ່ນວ່າໜີ້ສິນພາກລັດຫຼຸດລົງຈາກ 54,5% ຂອງ GDP ໃນໄຕມາດ 4 ປີ 2015 ເຖິງ 50,8% ໃນໄຕມາດ 4 ປີ 2017, ໜີ້ສິນພາກລັດໄດ້ເພີ່ມຂຶ້ນຈາກ 15,4% ໃນໄຕມາດ 4 ປີ 2015 ມາເປັນ 16,8% ໃນໄຕມາດທີ 3 ປີ 2017.

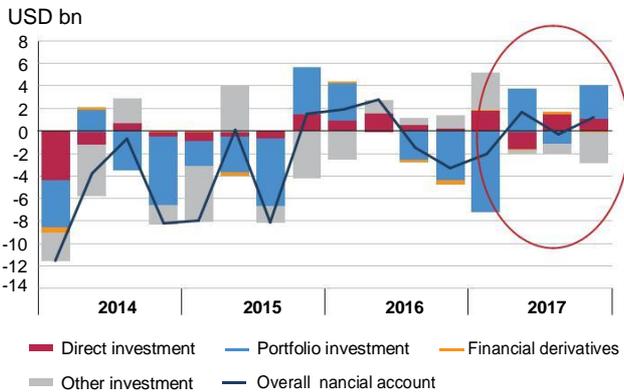
ມາເລເຊຍ: ເສັ້ນສະແດງທີ່ຄັດເລືອກ

ການເຕີບໂຕຫຼຸດລົງໃນປີ 2016 ແລະ ເພີ່ມຂຶ້ນໃນປີ 2017.

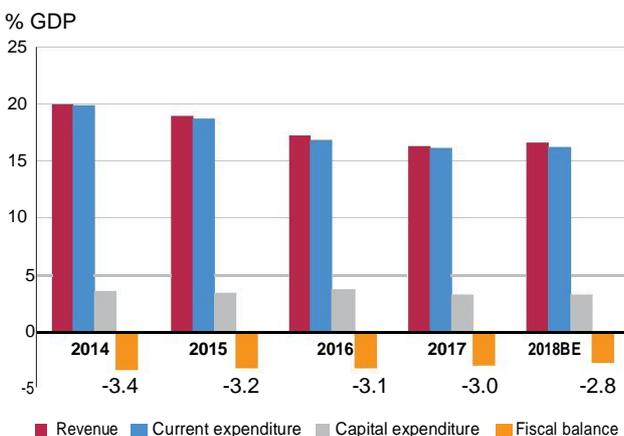
ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: CEIC, ກົມສະຖິຕິ - ມາເລເຊຍ, ການຄາດຄະເນຂອງ AMRO

ຕາມມາດ້ວຍການໄຫຼອອກຂອງເງິນທຶນແຕ່ໄຕມາດ 3 ປີ 2016 ຫາ ໄຕມາດ 1 ປີ 2017, ການໄຫຼອອກຂອງເງິນທຶນຫຼຸດລົງ.

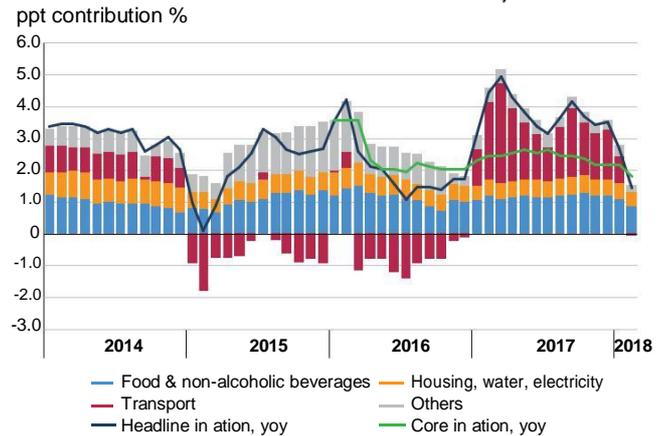
ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: CEIC, ກົມສະຖິຕິ - ມາເລເຊຍ

ວາງເປົ້າໝາຍຫຼຸດການຂາດດຸນງົບປະມານຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ, ໂດຍ ລັດຖະບານນໍາໃຊ້ມາດຕະການຄວບຄຸມດ້ານງົບປະມານ.

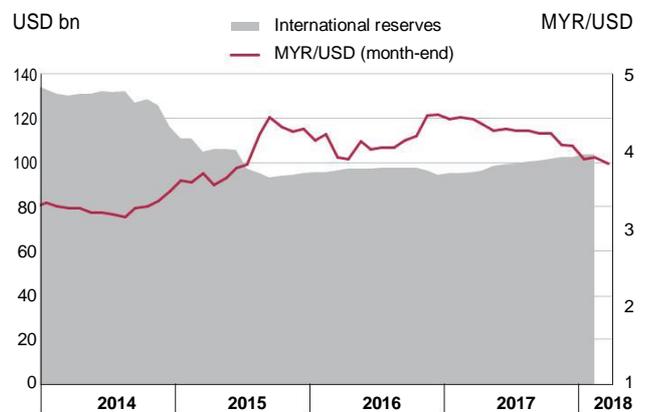
ໝາຍເຫດ: 2018BE = ການຄາດຄະເນຂອງກະຊວງການເງິນມາເລເຊຍ
ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: CEIC, ກະຊວງການເງິນມາເລເຊຍ, ບົດລາຍງານເສດຖະກິດ 2017/2018

ປະຈຸບັນ, ທັງອັດຕາເງິນເຟີ້ທົ່ວໄປ ແລະ ພື້ນຖານແມ່ນຫຼຸດລົງ.

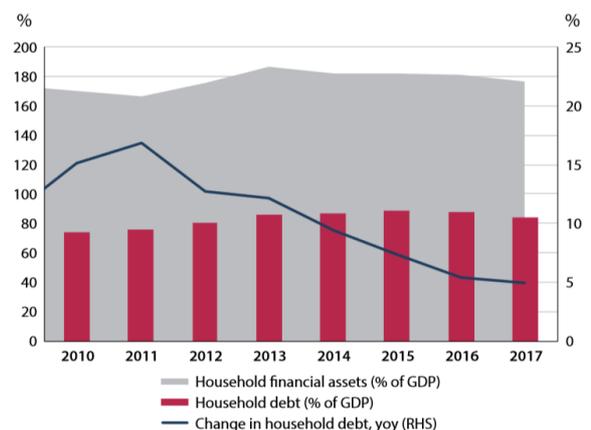
ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: CEIC, ກົມສະຖິຕິ-ມາເລເຊຍ

ເງິນລົງກິດແຂງຄ່າ ແລະ ຄັງສະສົມເງິນຕາຕ່າງປະເທດເພີ່ມຂຶ້ນ.

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: CEIC, ທະນາຄານ Negara Malaysia

ເຖິງວ່າອັດຕາສ່ວນໜີ້ຄົວເຮືອນຕໍ່ GDP ຍັງຄົງຢູ່ໃນລະດັບສູງ, ໄດ້ມີ ການຜ່ອນຄ່າລົງ, ແລະ ຄົວເຮືອນມີຊັບສິນທາງດ້ານການເງິນຈໍາ ນວນຫຼາຍ.

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: CEIC, ທະນາຄານ Negara Malaysia

ມາເລເຊຍ: ຕົວຊີ້ວັດເສດຖະກິດທີ່ຄັດເລືອກ

	2014	2015	2016	2017
ຂະແໜງການ ແລະ ລາຄາຄົງທີ່	(%ການປ່ຽນແປງປະຈຳປີ, ຖ້າບໍ່ມີການເຈາະຈົງ)			
GDP ຕາມລາຄາຄົງທີ່	6.0	5.0	4.2	5.9
ການບໍລິໂພກຕົວຈິງ	6.4	5.7	4.9	6.7
ການບໍລິໂພກພາກເອກະຊົນຕົວຈິງ	7.0	6.0	6.0	7.0
ການບໍລິໂພກພາກລັດຕົວຈິງ	4.4	4.4	0.9	5.4
ທຶນສໍາຮອງພາຍໃນມີກຳນົດທັງໝົດ	4.8	3.6	2.7	6.2
ເອກະຊົນ	11.1	6.3	4.3	9.3
ພາກລັດ	-4.7	-1.1	-0.5	0.1
ການສົ່ງອອກສິນຄ້າ ແລະ ການບໍລິການ	5.0	0.3	1.1	9.6
ການນຳເຂົ້າສິນຄ້າ ແລະ ການບໍລິການ	4.0	0.8	1.1	11.0
ຂະແໜງພາຍນອກ	(ຕື້ໂດລາ USD, ຖ້າບໍ່ມີການເຈາະຈົງ)			
ການສົ່ງອອກທັງໝົດ (ຕື້ໂດລາ USD)	233.9	199.2	189.7	217.8
ການນຳເຂົ້າທັງໝົດ (ຕື້ໂດລາ USD)	208.9	176.0	168.4	195.1
ດຸນການຄ້າ	25.1	23.1	21.2	22.7
ບັນຊີຊໍາລະປົກກະຕິ	14.8	9.0	7.0	9.4
ບັນຊີຊໍາລະປົກກະຕິ (%ຂອງ GDP)	4.4	3.0	2.4	3.0
ບັນຊີການເງິນໂດຍລວມ	-24.4	-14.2	-0.3	0.5
ການລົງທຶນຕ່າງປະເທດ	-5.5	-0.5	3.4	2.9
ການລົງທຶນຫຼັກຊັບ	-12.0	-6.7	-3.7	-2.1
ອະນຸພັນທາງດ້ານການເງິນ	-0.3	-0.2	-0.2	0.1
ການລົງທຶນອື່ນໆ	-6.6	-6.9	0.2	-0.3
ໜີ້ສິນຕໍ່ຕ່າງປະເທດ (% ຂອງ GDP)	67.6	72.3	74.5	65.3
ສໍາຮອງເງິນຕາຕ່າງປະເທດ	115.9	95.3	94.5	102.4
ຂະແໜງງົບປະມານ	(% ຂອງ GDP)			
ລາຍຮັບ	19.9	18.9	17.3	16.3
ລາຍຈ່າຍ	23.3	22.1	20.4	19.3
ລາຍຈ່າຍຊໍາລະປົກກະຕິ	19.8	18.7	17.1	16.1
ລາຍຈ່າຍເງິນທຶນ	3.5	3.4	3.3	3.2
ດຸນງົບປະມານ	-3.4	-3.2	-3.1	-3.0
ໜີ້ສິນລັດຖະບານ	52.7	54.5	52.7	50.8
ຂະແໜງເງິນຕາ	(%)			
ອັດຕາເງິນເຟີ້ທົ່ວໄປ(% , ສະເລ່ຍ)	3.2	2.1	2.1	3.7
ອັດຕາເງິນເຟີ້ພື້ນຖານ(% , ສະເລ່ຍ)	n.a.	n.a.	2.4	2.3
ອັດຕາແລກປ່ຽນ (MYR/USD, ສະເລ່ຍ)	3.3	3.9	4.1	4.3
ອັດຕາພັນທະບັດລັດຖະບານ (% , ສະເລ່ຍ)	3.1	3.1	2.8	2.9
ຮຸ້ນລັດຖະບານໄລຍະ 10 (% , ສະເລ່ຍ)	4.0	4.0	3.8	4.0
ລາຍການທີ່ກຳນົດ				
ອັດຕາໄພຫວ່າງງານ (% ແຮງງານທັງໝົດ)	2.9	3.1	3.4	3.4
GDP ຕາມລາຄາໃນປີ (ຕື້ MYR)	1,106	1,158	1,230	1,352
GDP ຕາມລາຄາໃນປີ (ຕື້ໂດລາ USD)	338.3	297.3	297.1	315.1

ໝາຍເຫດ: (a) ສໍາລັບ 2014, ໜີ້ສິນຕໍ່ຕ່າງປະເທດໄດ້ມີການກຳນົດໃໝ່ອີງມາດຕະຖານສາກົນ ເພື່ອກວມເອົາການຖືກອອກສານໜີ້ສິນຕໍ່ຕ່າງປະເທດທີ່ເປັນສະກຸນເງິນໂດລາຂອງຜູ້ທີ່ບໍ່ໄດ້ຢູ່ອາໄສໃນປະເທດແລະບັນດາກະແສໄຫຼວຽນຂອງເງິນທຶນທີ່ຕິດພັນກັບໜີ້ສິນຂອງຜູ້ທີ່ບໍ່ໄດ້ຢູ່ອາໄສໃນປະເທດເຊັ່ນ: ສິນເຊື່ອການຄ້າ, ເງິນຕາແລະເງິນຝາກ, ແລະເງິນກູ້ແລະໜີ້ສິນອື່ນໆ ຊຶ່ງໄດ້ປະຕິບັດຕາມການກຳນົດໃໝ່. (b) ເລີ່ມຕົ້ນ 2016, ໜີ້ສິນ 21,9 ຕື້ MYR (ປະມານ 1,8% ຂອງ GDP ປີ 2016) ໄດ້ຖືກໂອນຈາກລັດຖະບານໃຫ້ແກ່ຄະນະກຳມະການດ້ານການເງິນ. ຕົວເລກນີ້ໄດ້ສະທ້ອນການປ່ຽນແປງດັ່ງກ່າວ.

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: CEIC, ພະແນກສະຖິຕິ - ມາເລເຊຍ, ທະນາຄານ Negara Malaysia, ບໍລິສັດຂັດທະນາການຄ້າພາຍນອກມາເລເຊຍ

ມຽນມາ

ເສດຖະກິດຂອງມຽນມາແມ່ນຢູ່ໃນໄລຍະການຟື້ນໂຕໃນສິກປີ 2017/2018. ເງື່ອນໄຂສະພາບອາກາດທີ່ເໝາະສົມໄດ້ຊ່ວຍຟື້ນໂຕການຜະລິດກະສິກໍາໃນປີງົບປະມານນີ້. ຂະແໜງການນໍ້າມັນແລະອາຍແກັສໃນປະເທດຍັງໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຈາກການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງລາຄາພະລັງງານໃນທົ່ວໂລກໃນຊ່ວງເຄິ່ງທີ່ສອງຂອງປີ 2017. ການເຕີບໂຕຂອງການສື່ສານແລະ ການຂະຫຍາຍຕົວຂອງຂະແໜງທະນາຄານໄດ້ສະໜັບສະໜູນການພັດທະນາຂະແໜງບໍລິການ. ໂດຍມີການຟື້ນໂຕທີ່ເຂັ້ມແຂງໃນ ເຄິ່ງທີ່ສອງຂອງສິກປີ 2017/2018 ແນະນໍາໂດຍກິດຈະກຳການຜະລິດ, ການຂະຫຍາຍຕົວຂອງ GDP ແມ່ນປະມານ 7% ສໍາລັບສິກປີ 2017/2018 ແລະ 7,2% ໃນສິກປີ 2018.¹

ອັດຕາເງິນເຟີ້ມີທ່າອ່ຽງຫຼຸດລົງຕໍ່າກວ່າໃນສິກປີ 2017/2018 ສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນເນື່ອງມາຈາກອັດຕາເງິນເຟີ້ທາງດ້ານລາຄາອາຫານທີ່ຫຼຸດລົງຕໍ່າກວ່າປີທີ່ຜ່ານມາ. ອັດຕາເງິນເຟີ້ຫຼຸດລົງສະເລ່ຍ 3,6% ໃນໄລຍະເດືອນເມສາ - ເດືອນທັນວາ 2017 ທຽບກັບ 6,8% ໃນສິກປີ 2016/2017. ອັດຕາເງິນເຟີ້ຄາດຄະເນສໍາລັບສິກປີ 2017/2018 ແມ່ນ 3,8% ແລະ ໃນລະຫວ່າງປີ 2018 ແມ່ນ 4,4%.

ສະຖານະພາຍນອກຍັງບໍ່ເຂັ້ມແຂງໂດຍມີການຂາດດຸນບັນຊີຊໍາລະປົກກະຕິ, ໃນຂະນະທີ່ການຟື້ນໂຕທາງດ້ານການໄຫຼເຂົ້າມາຂອງການລົງທຶນຕ່າງປະເທດ ໃນປີນີ້ໄດ້ສ້າງສະພາບຄ່ອງໃຫ້ແກ່ດຸນບັນຊີຊໍາລະປົກກະຕິ. ທັງການສົ່ງອອກແລະການນໍາເຂົ້າໄດ້ຟື້ນໂຕໃນສາມໄຕມາດທໍາອິດຂອງປີ 2017/2018. ການຂາດດຸນບັນຊີຊໍາລະປົກກະຕິຈະເພີ່ມຂຶ້ນຕື່ມອີກ, ບາງສ່ວນເນື່ອງຈາກການດັດປັບສະຖິຕິໂດຍນໍາໃຊ້ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ ໃໝ່ກ່ຽວກັບລາຍໄດ້ຂັ້ນສອງ. ການລົງທຶນຕ່າງປະເທດມີການຟື້ນໂຕທີ່ເຂັ້ມແຂງ, ຊຶ່ງມີການລົງທຶນມີ 3 ພັນຕື້ໂດລາສະຫະລັດອາເມລິກາໃນເຄິ່ງທໍາອິດຂອງປີ 2017/2018, ທຽບກັບ 3,7 ພັນຕື້ໂດລາສະຫະລັດອາເມລິກາໃນໄລຍະປີ 2016/2017. ສໍາລັບປີງົບປະມານທັງໝົດ, ດຸນບັນຊີຊໍາລະປົກກະຕິຈະມີທ່າອ່ຽງເກີນດຸນ.

ການຂາດດຸນງົບປະມານຈະຂະຫຍາຍຕົວໃນສິກປີ 2017/2018. ການປັບການຄາດຄະເນຂອງກະຊວງແຜນການແລະການເງິນສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າລາຍໄດ້ລວມການຊ່ວຍເຫຼືອຈະຂະຫຍາຍຕົວປະມານ 3% ເມື່ອທຽບກັບປີ 2016/2017 ແລະລາຍຈ່າຍປະມານ 18%. ການຂາດດຸນພື້ນຖານອາດຈະຂະຫຍາຍຕົວຈາກ 1,5% ໃນສິກປີ 2016/2017 ມາເປັນປະມານ 4,2% ຂອງ GDP. ງົບປະມານກາງປີສໍາລັບເຄິ່ງປີ 2018 ຈາກເດືອນເມສາຫາເດືອນກັນຍາ 2018 ຈະມີຄວາມຕ້ອງການເງິນທຶນທີ່

ຫຼາຍຂຶ້ນເນື່ອງຈາກຜົນກະທົບຕາມລະດູການຂອງການເກັບລາຍໄດ້ຕໍ່າກວ່າລາຍຈ່າຍໃນໄລຍະເວລາເຄິ່ງປີ.

ຄວາມສ່ຽງຕໍ່ການເຕີບໂຕສ່ວນໃຫຍ່ເນື່ອງມາຈາກບັນຫາຄວາມຂັດແຍ້ງທາງດ້ານຊົນເຜົ່າທີ່ເກີດຂຶ້ນ. ຜົນກະທົບໂດຍກົງແມ່ນສ່ວນໃຫຍ່ຢູ່ໃນທ້ອງຖິ່ນແລະຜົນກະທົບທາງອ້ອມອາດຈະເພີ່ມຄວາມຮຸນແຮງທາງດ້ານຄວາມໝັ້ນຄົງ ແລະຄວາມເຊື່ອໝັ້ນຂອງນັກລົງທຶນ. ສະຖານະການຄວາມຂັດແຍ້ງທີ່ມີຢຶດເຍື້ອຍາວນານແລະເພີ່ມຄວາມຮຸນແຮງອາດຈະມີຜົນກະທົບທາງລົບຕໍ່ຄວາມສາມາດຂອງປະເທດໃນການດຶງດູດການລົງທຶນຕ່າງປະເທດ, ການຫຼຸດກຳລັງການຂະຫຍາຍຕົວທາງດ້ານທຸລະກິດແລະການລົງທຶນ. ຍິ່ງໄປກວ່ານັ້ນ, ມັນອາດຈະເຮັດໃຫ້ເກີດຄວາມບໍ່ແນ່ນອນຫຼືຄວາມຫຍຸ້ງຍາກໃນການຈັດການສິດທິພິເສດທາງດ້ານການຄ້າທີ່ປະເທດມຽນມາໄດ້ຮັບໃນປະຈຸບັນຫຼືພະຍາຍາມທີ່ຍາດແຍ້ງມາໃນອະນາຄົດ.

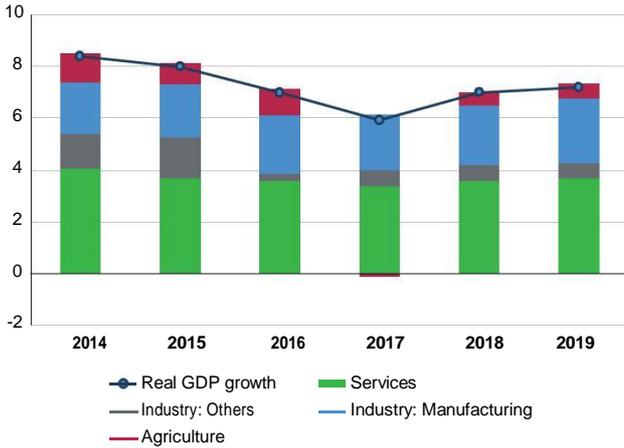
ຄວາມສ່ຽງດ້ານຄວາມໝັ້ນຄົງພາຍນອກຍັງມີຄວາມສໍາຄັນ. ການຂາດດຸນການຄ້າໂດຍລວມຍັງສູງໂດຍມີທ່າອ່ຽງການເຕີບໂຕຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງດ້ານການນໍາເຂົ້າຊຶ່ງສ່ວນໜຶ່ງແມ່ນຂັບເຄື່ອນໂດຍການບໍລິໂພກພາຍໃນທີ່ເຂັ້ມແຂງ. ການສົ່ງອອກສິນຄ້າກະສິກໍາອາດຈະສືບຕໍ່ອົງຕາມສະພາບດິນຟ້າອາກາດແລະການພົວພັນສອງຝ່າຍກັບຄູ່ຄ້າສໍາຄັນ, ໃນຂະນະທີ່ການສົ່ງອອກພະລັງງານແມ່ນຄາດວ່າຈະມີປະລິມານຫຼຸດລົງໃນໄລຍະກາງ. ການຟື້ນໂຕຂອງການໄຫຼເຂົ້າຂອງການລົງທຶນຕ່າງປະເທດ ໃນສິກປີ 2017/2018 ເປັນສັນຍານທີ່ດີ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍ່ຕາມ, ທ່າອ່ຽງການເຕີບໂຕການລົງທຶນຕ່າງປະເທດພາຍໃຕ້ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົດໝາຍການລົງທຶນໃໝ່ ຍັງບໍ່ທັນເພີ່ມຂຶ້ນຢ່າງແຂງແຮງ.

ຄວາມສ່ຽງຕໍ່ການປ່ຽນແປງໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດລະບຽບການດ້ານທະນາຄານໃໝ່ແມ່ນມີຄວາມສໍາຄັນໃນໄລຍະສັ້ນ. ແຜນງານລະບຽບການມາດຕະຖານ BASEL-II ໃໝ່ໄດ້ຖືກຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຕັ້ງແຕ່ເດືອນ ກໍລະກົດ ປີ 2017, ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ບັນດາທະນາຄານຮັກສາອັດຕາສ່ວນເງິນທຶນທັງໝົດຕໍ່ຊັບສິນສ່ຽງ (CAR) ທີ່ສູງ, ການຈຳກັດການປ່ອຍສິນເຊື່ອໃຫ້ແກ່ຜູ້ຖືມດຽວ, ຈັດປະເພດເງິນຖືມຄືນ ແລະ ແກ້ໄຂບັນຫາການເບີກເງິນເກີນບັນຊີ. ບາງທະນາຄານພາຍໃນປະເທດອາດຈະບໍ່ສາມາດປະຕິບັດຕາມຂໍ້ຮຽກຮ້ອງໃນການຮັກສາລະດັບເງິນທຶນທີ່ຈຳເປັນພາຍໃນວັນທີ 31 ມີນາ 2018 ແລະ ການຫຼຸດຜ່ອນການອະນຸມັດການເບີກເງິນເກີນບັນຊີພາຍໃນວັນທີ 6 ກໍລະກົດ 2018 ຕາມທີ່ກຳນົດ. ອັດຕາສ່ວນໜີ້ເສຍ ໄດ້ເພີ່ມຂຶ້ນຈາກ 1,66% ໃນເດືອນມິຖຸນາ 2017 ຫາ 4% ໃນເດືອນ ມິຖຸນາ 2017 ແລະ ມີທ່າອ່ຽງຈະເພີ່ມຂຶ້ນຕື່ມອີກພາຍຫຼັງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການຈັດປະເພດຊັບສິນໃໝ່.

¹ ງົບປະມານທີ່ຜ່ານມາ ເລີ່ມຈາກເດືອນເມສາ ຫາ ເດືອນ ມີນາ. ລາຍງານກາງປີງົບປະມານແມ່ນເລີ່ມແຕ່ເດືອນ ເມສາ ຫາ ກັນຍາ 2018 (ທີ່ໝາຍໃນລາຍງານ FY18) ຈະຊ່ວຍເຄື່ອນຍ້າຍສິກປີງົບປະມານໄປຫາວົງຈອນຈາກ ເດືອນ ຕຸລາ ຫາ ກັນຍາ.

ມຽນມາ: ເສັ້ນສະແດງທີ່ຄັດເລືອກ

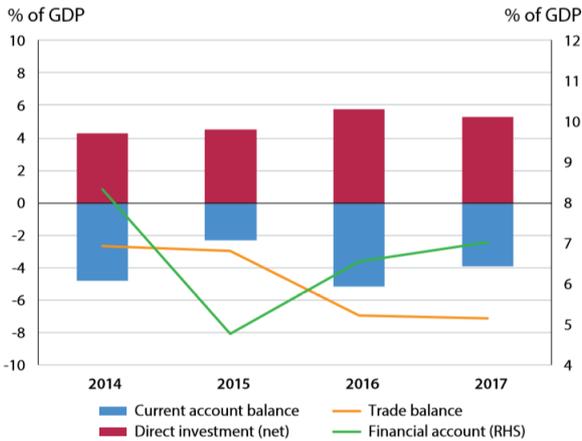
ເສດຖະກິດມີການຂະຫຍາຍຕົວໃນສິກປີ 2017/2018 ໂດຍມີການຟື້ນຕົວໃນຫຼາຍຂະແໜງການ.

ໝາຍເຫດ: ຂໍ້ມູນແມ່ນປະຈຳສິກປີປະມານ, ຂໍ້ມູນສິກປີ 2014 ໝາຍເຖິງສິກປີ 2013/2014.

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ກົມແຜນການ, ການຄາດຄະເນຂອງ AMRO

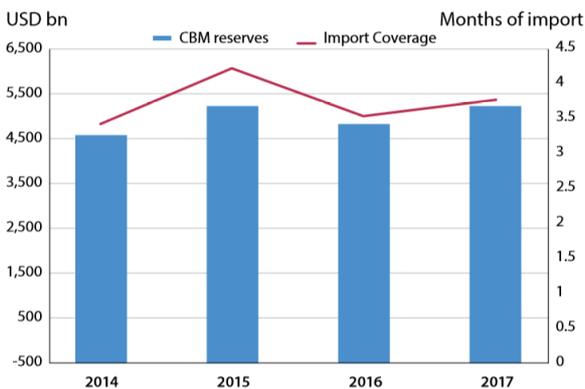
ການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງການໄຫຼເຂົ້າມາຂອງການລົງທຶນຕ່າງປະເທດໃນບັນຊີການເງິນສາມາດທົດແທນການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງຍອດຂາດດຸນບັນຊີຊຳລະປົກກະຕິ ແລະ ປະ ກອບສ່ວນເຂົ້າໃນຍອດບັນຊີເກີນດຸນໂດຍລວມ.

ໝາຍເຫດ: ຂໍ້ມູນຂອງປີປະມານ.

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ທະນາຄານກາງມຽນມາ, ການຄິດໄລ່ຂອງ AMRO

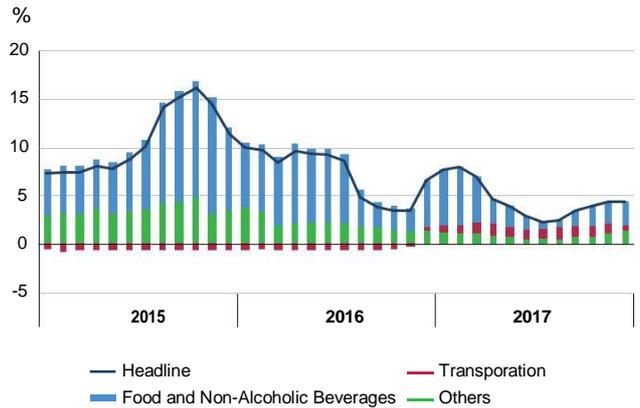
ທະນາຄານກາງມຽນມາຕ້ອງເພີ່ມຄັງສຳຮອງເງິນຕາຕ່າງປະເທດເພື່ອປ້ອງການຜົນກະທົບຈາກພາຍນອກ.

ໝາຍເຫດ: ຂໍ້ມູນຂອງປີປະມານ. ການນຳເຂົ້າກວມເອົາເດືອນຂອງການນຳເຂົ້າສິນຄ້າ ແລະ ການບໍລິການ

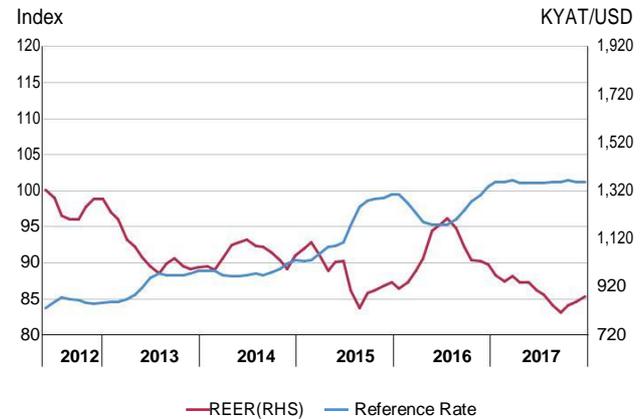
ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ທະນາຄານກາງມຽນມາ, ການຄິດໄລ່ຂອງ AMRO

ເຖິງຈະໄດ້ຮັບການສະໜັບສະໜູນຈາກສິນຄ້າປະເພດນ້ຳມັນ, ອັດຕາເງິນເຟີ້ທົ່ວໄປຫຼຸດລົງໃນປີ 2017 ເນື່ອງຈາກການຫຼຸດລົງຂອງອັດຕາເງິນເຟີ້ໃນໝວດອາຫານ

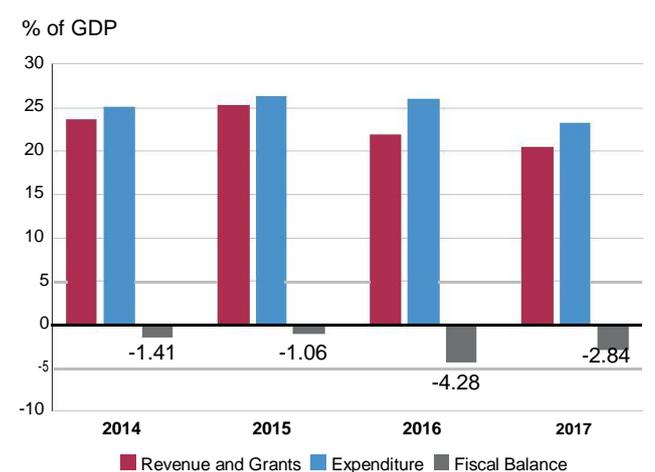
ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ຫ້ອງການສະຖິຕິສູນກາງ

REER ອ່ອນຄ່າລົງ ເມື່ອເງິນ Kyat ຕໍ່ USD ຄົງທິໃນຂະນະທີ່ສະກຸນເງິນພາກພື້ນແຂງຄ່າຂຶ້ນທຽບກັບ USD.

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ທະນາຄານກາງມຽນມາ, ການຄິດໄລ່ຂອງ AMRO

ການຂາດດຸນງົບປະມານຄາດວ່າຈະເພີ່ມຂຶ້ນໃນປີ 2017/2018, ອີງຕາມການປັບປຸງການຄາດຄະເນງົບປະມານ.

ໝາຍເຫດ: ຂໍ້ມູນຂອງປີປະມານ.

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ກະຊວງແຜນການແລະການເງິນ, ການຄິດໄລ່ຂອງ AMRO

ມຽນມາ: ຕົວຊີ້ວັດເສດຖະກິດທີ່ຄັດເລືອກ

	2015	2016	2017	2018
ຂະແໜງການ ແລະ ລາຄາຄົງທີ່	(%ການປ່ຽນແປງປະຈຳປີ)			
GDP ຕາມລາຄາຄົງທີ່	8.0	7.0	5.9	7.0
ອັດຕາເງິນເຟີ້ລາຄາຜູ້ຊົມໃຊ້ (2012=100, ສະເລ່ຍໃນໄລຍະ)	5.1	10.0	6.8	3.9
ອັດຕາເງິນເຟີ້ລາຄາຜູ້ຊົມໃຊ້(2012=100, ໄລຍະທ້າຍ)	6.1	8.4	7.0	5.3
ຂະແໜງພາຍນອກ	(% ຂອງ GDP, ຖ້າບໍ່ມີການເຈາະຈົງ)			
ດຸນບັນຊີຊໍາລະປົກກະຕິ	-2.2	-5.1	-3.9	-4.7
ດຸນການຄ້າ	-2.9	-6.9	-7.0	-5.8
ບັນຊີການເງິນ	4.8	6.6	7.1	7.6
ການລົງທຶນໂດຍກົງ (ສຸດທິ)	4.6	5.8	5.4	6.6
ລາຍຈ່າຍໄລຍະກາງ ແລະ ໄລຍະຍາວ	0.8	1.3	0.6	1.0
ສໍາຮອງເງິນຕາຕ່າງປະເທດ ທີ່ມີຢູ່ໃນ CBM (ລ້ານໂດລາ USD)	5,124.6	4,764.0	5,133.9	6,188.0
ໃນເດືອນຂອງການນໍາເຂົ້າ	4.2	3.5	3.8	4.1
ໜີ້ສິນຕໍ່ຕ່າງປະເທດທັງໝົດ	13.8	16.3	14.6	14.1
ຂະແໜງງົບປະມານ	(% ຂອງ GDP)			
ລາຍຮັບ ແລະ ເງິນຊ່ວຍເຫຼືອລ້າ	25.2	21.7	20.4	18.4
ລາຍຮັບອາກອນ	9.9	8.6	8.9	8.2
ບິນຮັບເງິນ SEE	12.6	10.2	9.1	7.7
ລາຍຈ່າຍ	26.2	26.0	23.2	24.1
ດຸນລວມ	-1.1	-4.3	-2.8	-5.7
ດຸນພື້ນຖານ	0.3	-3.1	-1.5	-4.2
ຂະແໜງເງິນຕາ ແລະ ການເງິນ	(%ການປ່ຽນແປງປະຈຳປີ)			
ສິນເຊື່ອພາຍໃນ	33.0	37.9	37.2	35.5
ພາກເອກະຊົນ	33.5	33.2	32.7	30.4
ອັດຕາແລກປ່ຽນ (kyat ຕໍ່ USD, ສະເລ່ຍ)	997.8	1,316.4	1,268.2	1,341.5
ອັດຕາແລກປ່ຽນ (kyat ຕໍ່ USD, ໄລຍະທ້າຍ)	1,027.0	1,216.0	1,362.0	1,321.0
ລາຍການທໍາມິດ				
GDP ຕາມລາຄາໃນປີ (ຕື້ໂດລາUSD)	63.5	58.9	62.4	68.1
GDP ຕາມລາຄາໃນປີ (ຕື້ kyat)	65,261.9	72,714.0	79,720.9	91,320.2

ໝາຍເຫດ:

- 1) ຂໍ້ມູນແມ່ນປະຈຳປີງົບປະມານ. ສຶກປີງົບປະມານຂອງມຽນມາຂະຫຍາຍແຕ່ວັນທີ 1 ເດືອນເມສາ ຫາ ວັນທີ 31 ມີນາ. ສຶກປີ 2018 ເລີ່ມແຕ່ວັນທີ 1 ເດືອນເມສາ 2017 ຫາ ວັນທີ 31 ມີນາ 2018
 - 2) GDP ຕາມລາຄາຄົງທີ່ ໃຊ້ປີ 2010/11 ເປັນປີຖານ
 - 3) ພາກລັດໂດຍລວມປະກອບມີ ສະຫະພາບ/ລັດຖະບານທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ລັດວິສາຫະກິດ
- ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ອົງການລະດັບຊາດ, ແລະ ການປະເມີນຄ່າຂອງ AMRO

ຟິລິບປິນ

ການເຕີບໂຕທາງດ້ານເສດຖະກິດຂອງຟິລິບປິນຍັງແຂງແຮງ, ແຕ່ວ່າມີຫຼຸດລົງ ເລັກນ້ອຍໃນປີ 2017. ຈາກ 6,9% ໃນປີ 2016, ການເຕີບໂຕຂອງ GDP ຕົວຈິງຫຼຸດລົງເປັນ 6,7% ໃນປີ 2017 ຍ້ອນການລົງທຶນຄົງທີ່ຫຼຸດລົງ. ການ ບໍລິໂພກພາກເອກະຊົນຍັງຊະລໍ່ຕົວແຕ່ຍັງຮັກສາລະດັບສູງຕະຫຼອດປີ, ຊຶ່ງໄດ້ ຮັບການສະໜັບສະໜູນຈາກການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງການຈ້າງງານແລະການໄຫຼເຂົ້າ ຂອງເງິນໂອນຈາກຕ່າງປະເທດຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ. ຫຼັງຈາກໄຕມາດທຳອິດທີ່ຫຼຸດລົງ, ລາຍຈ່າຍລັດຖະບານໄດ້ຮັບການປັບປຸງສາມໄຕມາດຕິດຕໍ່ກັນຈາກຜົນສຳ ເລັດ ໃນການເພີ່ມລາຍຈ່າຍພາກລັດສູງຂຶ້ນ. ການສົ່ງອອກ(ສຸດທິ)ຍັງມີການປັບປຸງ ໃນປີ 2017 ເນື່ອງການສົ່ງອອກເກີນການນຳເຂົ້າ. ເສດຖະກິດຂອງຟິລິບປິນ ຄາດວ່າຈະເຕີບໂຕ 6,8% ໃນປີ 2018 ເນື່ອງຈາກວ່າການສົ່ງອອກຄາດວ່າຈະ ຍັງເຕີບໂຕໃນຂະນະທີ່ບັນຫາໃນການປະຕິບັດແຜນງົບປະມານໄດ້ຮັບການແກ້ ໄຂເທື່ອລະກ້າວ.

ອັດຕາເງິນເຟີ້ສູງໄດ້ເພີ່ມຂຶ້ນແລະຄາດວ່າຈະສູງຂຶ້ນໃນປີ 2018. ລາຄາອາຫານ ແລະພະລັງງານທີ່ສູງຂຶ້ນໄດ້ສົ່ງຜົນໃຫ້ອັດຕາເງິນເຟີ້ກັບຄືນມາຢູ່ໃນລະດັບເບົ້າ ໝາຍ $3 \pm 1\%$ ໃນປີ 2017 ໃນໄລຍະເດືອນກຸມພາ 2018 ຈາກ 1,8% ໃນ ປີ 2016. ເງິນເຟີ້ພື້ນຖານຍັງເພີ່ມຂຶ້ນເລັກນ້ອຍອີງຕາມຄວາມຕ້ອງການຂອງ ບໍລິສັດພາຍໃນ. ຄຽງຄູ່ກັບເພີ່ມຂຶ້ນຂອງອາກອນຊົມໃຊ້ໃນການປະຕິຮູບອາ ກອນທີ່ຜ່ານມາ, ລາຄານ້ຳມັນດິບທີ່ສູງຂຶ້ນ ແລະ ຫຼຸດລົງເລັກນ້ອຍຈາກການ ອ່ອນຄ່າຂອງເງິນເຟີ້ໄຊເປັນເວລາດົນ, ອັດຕາເງິນເຟີ້ທີ່ໄປແມ່ນຄາດວ່າຈະ ເພີ່ມຂຶ້ນເລັກນ້ອຍສູງກວ່າ 4% ໃນປີ 2018.

ທຶນສຳຮອງດ້ານຜົນກະທົບຈາກພາຍນອກແມ່ນມີປະລິມານພຽງພໍເຖິງວ່າຈະມີ ການຂາດດຸນບັນຊີຊຳລະປົກກະຕິຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ. ຈາກການຂາດດຸນ 420,1 ລ້ານ ໂດລາສະຫະລັດອາເມລິກາໃນ 2016, ການຂາດດຸນບັນຊີຊຳລະປົກກະຕິເພີ່ມ ຂຶ້ນເປັນ 862,8 ລ້ານໂດລາສະຫະລັດອາເມລິກາໃນ 2017 ແລະ 960,7 ລ້ານໂດລາສະຫະລັດອາເມລິກາໃນສອງເດືອນຕົ້ນປີ 2018. ການຂະຫຍາຍ ຕົວຂອງການຂາດດຸນບັນຊີຊຳລະປົກກະຕິ, ໄດ້ສ້າງຄວາມກົດດັນຕໍ່ຄ່າເງິນເຟີ້ ໂຊກທີ່ອ່ອນຄ່າລົງ 10,7% ທຽບກັບໂດລາສະຫະລັດອາເມລິກາຈາກທ້າຍປີ 2015 ຈົນເຖິງທ້າຍເດືອນມີນາປີ 2018. ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ປະມານ 80,4 ຕື້ໂດ ລາສະຫະລັດອາເມລິກາໃນເດືອນກຸມພາ 2018, ຍອດຄັງເງິນສຳຮອງທັງໝົດ ແມ່ນພຽງພໍທີ່ຈະຊຳລະໜີ້ສິນພາຍນອກໄລຍະສັ້ນກ່ວາ 3,5 ຕື້ໂດລາສະຫະ ລັດອາເມລິກາ ໃນເວລາທີ່ເຫຼືອກ່ອນກຳນົດຊຳລະໜີ້ລວມທັງການຂາດດຸນບັນ ຊີຊຳລະປົກກະຕິ.

ລະບົບການຂາຍ ແລະ ບັນຊີ BSP ໄດ້ເຮັດໃຫ້ມີຄວາມຄືບໜ້າໃນການປັບປຸງ ກົນໄກສົ່ງຜ່ານຂອງນະໂຍບາຍເງິນຕານັບຕັ້ງແຕ່ການນຳໃຊ້ກົນໄກຄຸ້ມຄອງການ ປ່ຽນແປງອັດ ຕາດອກເບ້ຍ (IRC). BSP ໄດ້ປ່ຽນແປງການດຳເນີນງານທາງ ດ້ານເງິນສຸ່ລະບົບ IRC ໃນເດືອນມິຖຸນາ 2016 ເພື່ອປັບປຸງການສົ່ງຜ່ານນະ ໂຍບາຍເງິນຕາທຳມະຖາສະພາບຄ່ອງຂອງລະບົບການເງິນ. ນັບຕັ້ງແຕ່ການນຳ ໃຊ້ IRC, ປະລິມານທຸລະກຳເງິນຝາກຂອງທະນາຄານຢູ່ທະນາຄານກາງ (TDF) ຊຶ່ງອັດຕາດອກເບ້ຍເງິນຝາກທີ່ທະນາຄານກາງ (TDF) ໃນຮູບແບບ

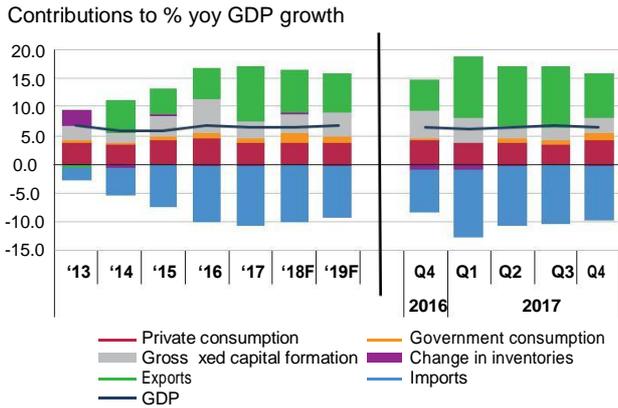
ການປະມຸນ ໄດ້ເພີ່ມຂຶ້ນສູ່ລະດັບສູງສຸດຂອງກົນໄກ IRC. ອັດຕາດອກ ເບ້ຍໄລຍະສັ້ນເຊັ່ນ: ຜົນຕອບແທນຂອງພັນທະບັດຄັງເງິນໄລຍະ 3 ເດືອນ ຢູ່ໃນລະດັບຕໍ່າໃກ້ກັບລະດັບຕໍ່າສຸດຂອງອັດຕາໃນກົນໄກ IRC. ການສະທ້ອນໃຫ້ເຫັນຄວາມເຊື່ອໝັ້ນຕໍ່ຄວາມຄືບໜ້າຂອງກົນໄກ IRC, ໃນເດືອນກຸມພາ, BSP ເລີ່ມຕົ້ນການຫຼຸດຜ່ອນກຳນົດອັດຕາສ່ວນເງິນ ຝາກຂຶ້ນຕໍ່າຂອງທະນາຄານກາຄຳ (RRR) ຊຶ່ງຫຼຸດລົງ 1% ເປັນ 19%. ຊຶ່ງຄາດຫວັງວ່າຜົນກະທົບທ່າອ່ຽງສະພາບຄ່ອງຈາກການຫຼຸດລົງຂອງ RRR ຈະສາມາດທົດແທນໄດ້ໂດຍການດຳເນີນງານທາງດ້ານເງິນໃນຮູບ ແບບການປະມຸນໃນລະບົບ IRC.

ລະບົບທະນາຄານຍັງສືບຕໍ່ຮັກສາຄຸນນະພາບຊັບສິນໃນຂະນະທີ່ເງິນທຶນ ສຳຮອງຍັງມີພຽງພໍ. ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ການຂະຫຍາຍຕົວຂອງສິນເຊື່ອຢ່າງ ວອງໄວຍັງຕ້ອງມີການສືບຕໍ່ຕິດຕາມຢ່າງໃກ້ຊິດ ອັດຕາໜີ້ເສຍທັງໝົດ ຂອງລະບົບທະນາຄານທັງໝົດຫຼຸດລົງຢ່າງຄົງທີ່ໃນໄລຍະ 5 ປີ, ຊຶ່ງຫຼຸດລົງ ຈາກ 3,4% ຂອງສິນເຊື່ອເງິນກູ້ທັງໝົດໃນເດືອນມີນາ 2013 ຫາ 1,8% ໃນເດືອນມັງກອນ 2018. ອັດຕາສ່ວນການສະໜອງຕໍ່ໜີ້ເສຍ ແມ່ນ 120,7% ໃນທ້າຍປີ 2017 ຊຶ່ງຊີ້ໃຫ້ເຫັນວ່າລະບົບທະນາຄານມີເງື່ອນ ໄຂພຽງພໍໃນການສະໜອງສຳລັບສິນເຊື່ອທີ່ສູນເສຍ. ນອກຈາກນັ້ນ, ທະ ນາຄານຍັງມີສະພາບຄ່ອງ, ໂດຍມີອັດຕາສ່ວນເງິນທຶນພຽງພໍສູງກວ່າລະ ດັບເພດານກຳນົດຕາມລະບຽບຂອງ BSP ຄື 10%. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ອັດຕາການເຕີບໂຕຂອງການຂະຫຍາຍຕົວຂອງສິນເຊື່ອທີ່ວ່ອງໄວໃນລະ ດັບ 2 ເທົ່າຂອງການເຕີບໂຕຂອງ GDP ເບື້ອງຕົ້ນພາຍໃນປີ 2017 ຕ້ອງ ມີການສືບຕໍ່ຕິດຕາມຢ່າງໃກ້ຊິດ, ໂດຍສະເພາະການປ່ອຍກູ້ສາມາດເພີ່ມ ຂຶ້ນຕໍ່ມາອີກເນື່ອງຈາກການປັບປຸງການເຂົ້າເຖິງການບໍລິການທາງດ້ານເງິນ ແລະລະບົບທະນາຄານຈະມີການແຂ່ງຂັນສູງຂຶ້ນ. ປະຈຸບັນ, ອັດຕາຄວາມ ສ່ຽງແມ່ນເຫັນໄດ້ຊັດເຈນໃນການເພີ່ມຂຶ້ນອັດຕາສ່ວນໜີ້ເສຍຂອງສິນ ເຊື່ອສຳລັບອະສັງຫາລິມະຊັບ ແລະ ພາຫະນະ.

ການປະຕິຮູບທາງດ້ານງົບປະມານແມ່ນໄດ້ຖືກປະຕິບັດເພື່ອເລັ່ງການພັດ ທະນາພື້ນຖານໂຄງລ່າງແລະສົ່ງເສີມທ່າແຮງການຂະຫຍາຍຕົວຂອງເສດ ຖະກິດ. ລັດຖະບານໄດ້ມຸ່ງໝັ້ນທີ່ຈະເພີ່ມລາຍຈ່າຍດ້ານການພັດທະນາ ພື້ນຖານໂຄງລ່າງຈາກເປົ້າໝາຍ 5,4%ຂອງ GDP ໃນປີ 2017 ເຖິງ 7,3% ໃນປີ 2022. ຊຶ່ງນະໂຍບາຍດັ່ງກ່າວໄດ້ຈຳກັດຂອບເຂດການ ຂະຫຍາຍການຂາດດຸນງົບປະມານເພີ່ມຂຶ້ນໃນລະດັບ 2% ຫາ 3% ຂອງ GDP ໃນໄລຍະປີ 2017-2022. ແຕ່ການເພີ່ມການກະຕຸ້ນລາຍຈ່າຍຍັງ ຕ້ອງເງິນທຶນຈາກແຫຼ່ງລາຍຮັບເພີ່ມຕື່ມ ຈາກໂຄງການປະຕິຮູບພາສີອາ ກອນຮອບທຳອິດຊຶ່ງຕິດພັນກັບການຫຼຸດອັດຕາອາກອນລາຍໄດ້ສ່ວນບຸກ ຄົນ ແລະ ການເພີ່ມ/ການນຳໃຊ້ບາງມາດຕະການພາສີທາງອ້ອມ - ຊຶ່ງໄດ້ ຖືກຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຕັ້ງແຕ່ເດືອນມັງກອນປີ 2018. ການປະຕິບັດຮູບ ຮອບທີສອງ - ສ່ວນໃຫຍ່ປະກອບມີການຫຼຸດຜ່ອນອັດຕາອາກອນລາຍໄດ້ ຂອງບໍລິສັດ ແລະ ການປັບປຸງນະໂຍບາຍສົ່ງເສີມທາງດ້ານເງິນ - ໄດ້ຖືກ ສະເໜີໂດຍພະແນກການເງິນໄປຫາສະພານິຕິບັນຍັດ.

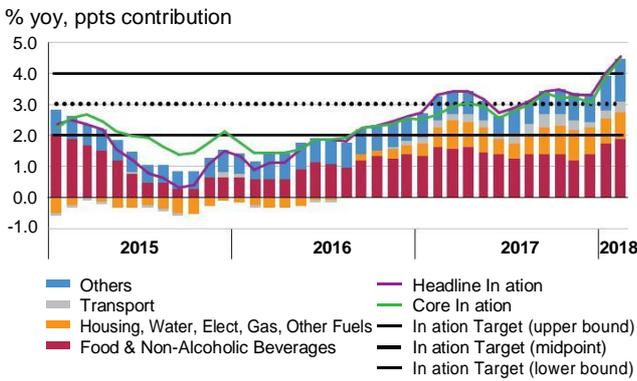
ຟີລິບປິນ: ເສັ້ນສະແດງທີ່ຄັດເລືອກ

ການເຕີບໂຕທຸດລົງໃນປີ 2017 ໂດຍການລົງທຶນຄົງທົດທຸດລົງ, ສ່ວນໜຶ່ງເນື່ອງມາຈາກໜີ້ສິນທີ່ສູງຂຶ້ນໃນການເລືອກຕັ້ງປີ 2016.

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ອົງການສະຖິຕິຟີລິບປິນ

ລາຄາອາຫານ ແລະ ພະລັງງານເພີ່ມຂຶ້ນໄດ້ສົ່ງຜົນໃຫ້ອັດຕາເງິນເຟີ້ສູງຂຶ້ນ ສູ່ລະດັບສູງສຸດທີ່ລັດຖະບານວາງເປົ້າໝາຍໃນເດືອນທີ່ຜ່ານມາ.

ໝາຍເຫດ: ຂໍ້ມູນປີ 2006 ເປັນປີຖານ.

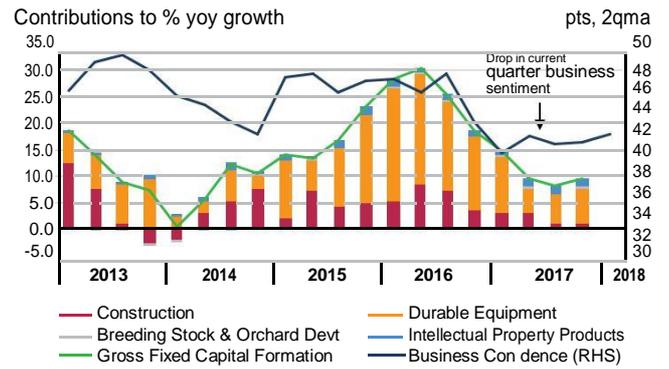
ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ອົງການສະຖິຕິຟີລິບປິນ

BOP ຂາດດຸນເພີ່ມຂຶ້ນ, ມີຄວາມກົດດັນເຮັດໃຫ້ຄ່າເງິນເປໂຊອ່ອນຄ່າລົງ.

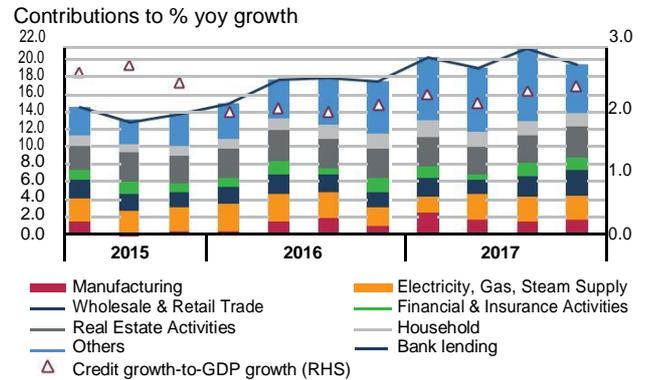
ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: Bangko Sentral ng Pilipinas

ການຫຼຸດລົງຂອງການລົງທຶນອາດເກີດມາຈາກຄວາມເຊື່ອໜັ້ນຂອງພາກທຸລະກິດທຸດລົງ

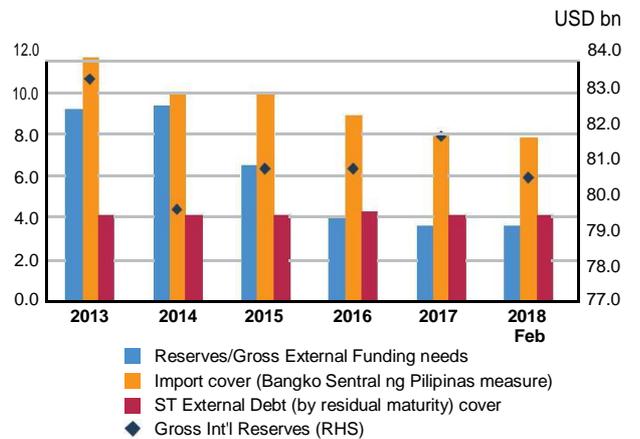
ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: Bangko Sentral ng Pilipinas, Philippine Statistics Authority

ການເຕີບໂຕຂອງສິນເຊື່ອມີລັກສະນະວົງກວ້າງ, ໃນຂະນະທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນໄວກວ່າການເຕີບໂຕ GDP ຕາມລາຄາໃນປີ.

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: Bangko Sentral ng Pilipinas, ອົງການສະຖິຕິຟີລິບປິນ

ແຕ່ຄັງສະສົມ FX ຍັງມີຫຼາຍ, ສະໜອງເງິນທຶນສໍາຮອງພຽງພໍເພື່ອຕ້ານຜົນກະທົບຈາກພາຍນອກ.

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: Bangko Sentral ng Pilipinas

ຟິລິບປິນ: ຕົວຊີ້ວັດເສດຖະກິດທີ່ຄັດເລືອກ

	2014	2015	2016	2017
ຂະແໜງການ ແລະ ລາຄາຄົງທີ່	(%ການປ່ຽນແປງປະຈຳປີ, ຖ້າບໍ່ມີການເຈາະຈົງ)			
GDP ຕາມລາຄາຄົງທີ່	6.1	6.1	6.9	6.7
ການບໍລິໂພກຕົວຈິງຂອງພາກເອກະຊົນ	5.6	6.3	7.0	5.8
ການບໍລິໂພກຕົວຈິງຂອງພາກລັດ	3.3	7.6	8.4	7.3
ເງິນທຶນສໍາຮອງມີກຳນົດທັງໝົດ	7.2	16.9	25.2	10.3
ການສົ່ງອອກສິນຄ້າ ແລະ ການບໍລິການ	12.6	8.5	10.7	19.2
ການນຳເຂົ້າສິນຄ້າ ແລະ ການບໍລິການ	9.9	14.6	18.5	17.6
ລາຄາ				
ອັດຕາເງິນເຟີ້ລາຄາຜູ້ຊົມໃຊ້ (ໄລຍະທ້າຍ)	2.7	1.5	2.6	3.3
ອັດຕາເງິນເຟີ້ລາຄາຜູ້ຊົມໃຊ້ (ສະເລ່ຍໃນໄລຍະ)	4.1	1.4	1.8	3.2
ອັດຕາເງິນເຟີ້ ພື້ນຖານ (ສະເລ່ຍໃນໄລຍະ)	3.0	2.1	1.9	2.9
ດັດຊະນີ GDP	3.2	-0.6	1.7	2.3
ຂະແໜງພາຍນອກ	(ຕື້ໂດລາ USD, ຖ້າບໍ່ມີການເຈາະຈົງ)			
ດຸນບັນຊີຊຳລະປົກກະຕິ	10.8	7.3	-1.2	-2.5
(% ຂອງ GDP)	3.8	2.5	-0.4	-0.8
ດຸນການຄ້າ	-17.3	-23.3	-35.5	-41.2
ສົ່ງອອກ, FOB	49.8	43.2	42.7	48.2
ນຳເຂົ້າ, FOB	67.2	66.5	78.3	89.4
ດຸນການບໍລິການ	4.6	5.5	7.0	9.5
ການຈ່າຍ	25.5	29.1	31.2	35.6
ລາຍຮັບຂັ້ນໜຶ່ງ, ສຸດທິ	20.9	23.6	24.2	26.1
ລາຍຮັບຂັ້ນສອງ, ສຸດທິ	0.7	1.9	2.6	3.1
ດຸນບັນຊີການເງິນ	22.8	23.3	24.7	26.1
ການລົງທຶນຕ່າງປະເທດ, ສຸດທິ	9.6	2.3	0.2	-2.2
ການລົງທຶນຢູ່ຕ່າງປະເທດໂດຍກົງ	1.0	-0.1	-5.9	-8.1
ການລົງທຶນຕ່າງປະເທດໂດຍກົງ	6.8	5.5	2.4	1.9
ການລົງທຶນຫຼັກຊັບ, ສຸດທິ	5.7	5.6	8.3	10.0
ຊັບສິນການເງິນທີ່ມີຢູ່, ສຸດທິ	2.7	5.5	1.5	3.9
ຫຼັກຊັບທີ່ບໍ່ປົກກະຕິ, ສຸດທິ	2.7	3.3	1.2	3.1
ການລົງທຶນອື່ນໆ, ສຸດທິ	0.0	-2.1	-0.3	-0.8
ດຸນລວມ	5.9	-3.1	4.6	2.1
ສໍາຮອງເງິນຕາຕ່າງປະເທດທັງໝົດ (ໄລຍະທ້າຍ)	-2.9	2.6	-0.4	-0.9
(ໃນເດືອນຂອງການນຳເຂົ້າສິນຄ້າ ແລະ ການບໍລິການ)				
ໜີ້ສິນຕໍ່ຕ່າງປະເທດທັງໝົດ (%ຂອງ GDP)	79.5	80.7	80.7	81.6
ໜີ້ສິນຕໍ່ຕ່າງປະເທດໃນໄລຍະສັ້ນ (%ຂອງທັງໝົດ)	10.8	10.7	9.4	8.5
ຂະແໜງງົບປະມານ (ລັດຖະບານແຫ່ງຊາດ)	(% ຂອງ GDP)			
ລາຍຮັບພາກລັດ	15.1	15.8	15.2	15.7
ລາຍຈ່າຍພາກລັດ	15.7	16.7	17.6	17.9
ດຸນງົບປະມານ	-0.6	-0.9	-2.4	-2.2
ດຸນພື້ນຖານ	2.0	1.4	-0.3	-0.3
ໜີ້ສິນພາກລັດ	45.4	44.7	42.1	42.1
ໜີ້ສິນພາກລັດ, ລວມທັງໜີ້ສິນທີ່ອາດຈະເກີດຂຶ້ນ	49.8	48.8	45.6	45.1

	2014	2015	2016	2017
ຂະແໜງເງິນຕາ ແລະ ການເງິນ	(% ການປ່ຽນແປງ, ໄລຍະທ້າຍ, ຖ້າບໍ່ມີການເຈາະຈົງ)			
ສິນເຊື້ອພາຍໃນ	17.8	11.5	17.0	13.7
ພາກເອກະຊົນ	19.9	12.1	16.6	16.1
ປະລິມານເງິນໃນຄວາມໝາຍກວ້າງ	12.4	9.3	13.4	11.4
ລາຍການທີ່ກຳນົດ				
ອັດຕາແລກປ່ຽນ (ເປໂຊຕ໌ໂດລາ USD, ສະເລ່ຍ)	44.4	45.5	47.5	50.4
ອັດຕາແລກປ່ຽນ(ເປໂຊຕ໌ໂດລາ USD, ໄລຍະທ້າຍ)	44.6	47.2	49.8	49.9
GDP ຕາມລາຄາໃນປີ (ພັນຕື້ເປໂຊ)	12.6	13.3	14.5	15.8
GDP ຕາມລາຄາໃນປີ (ຕື້ ໂດລາ USD)	284.6	292.8	304.9	313.4
GDP ຕໍ່ຫົວຄົນ (ໂດລາ USD)	2,849.3	2,882.7	2,953.3	2,987.2

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ອົງການພິລິບປິນ ແລະ ການຄິດໄລ່ຂອງ AMRO

ສິງກະໂປ

ການເຕີບໂຕແມ່ນມີຄວາມເຂັ້ມແຂງແລະກວ້າງຂຶ້ນຈາກທ່າອ່ຽງການຜະລິດແລະລາຍຈ່າຍ. ຈາກທ່າອ່ຽງການຜະລິດ, ຂະແໜງການພາຍນອກ, ເຊັ່ນ: ການຜະລິດ, ສິບຕໍ່ເຕີບໂຕຢ່າງເຂັ້ມແຂງ, ເຖິງວ່າຈະມີຈັງຫວະທີ່ຊ້າລົງທຽບກັບການເພີ່ມຂຶ້ນສູງສຸດໃນໄຕມາດທີ 3 ປີ 2017. ຂະແໜງການພາຍໃນປະເທດ, ຍົກເວັ້ນຂະແໜງການກໍ່ສ້າງແມ່ນເພີ່ມຂຶ້ນມາຕາມຂະແໜງການ, ທາງດ້ານລາຍຈ່າຍ, ການບໍລິໂພກພາກເອກະຊົນໄດ້ຮັບການປັບປຸງຕັ້ງແຕ່ ໄຕມາດ 2 ປີ 2017. ພາຍຫຼັງທີ່ຫຼຸດລົງໃນໄລຍະໄຕມາດ 3 ປີ 2016 ຫາ ໄຕມາດ 3 ປີ 2017, ການລົງທຶນຍັງພື້ນໃນໄຕມາດ 4 ປີ 2017.

ຕະຫຼາດແຮງງານຍັງມີການປັບປຸງໂດຍການຟື້ນໂຕຂອງເສດຖະກິດແລະການປັບໂຄງສ້າງ. ການຈ້າງງານເພີ່ມຂຶ້ນໃນໄຕມາດ 4 ປີ 2017, ຫຼັງຈາກການຫຼຸດລົງຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງໃນໄຕມາດຕໍ່ມາ. ຈຳນວນການຄວບຄຸມລາຍຈ່າຍສູງສຸດໃນໄຕມາດ 4 ປີ 2016 ແລະ ໄດ້ຫຼຸດລົງນັບຕັ້ງແຕ່ນັ້ນມາ. ອັດຕາຫວ່າງງານຂອງປະຊາກອນທີ່ເຂົ້າມາອາໄສແລະພົນລະເມືອງໄດ້ຫຼຸດລົງໃນເດືອນທັນວາ 2017. ວຽກເຮັດງານທຳເພີ່ມຂຶ້ນໃນປີຜ່ານມາສຳລັບຂະແໜງການທີ່ມີມູນຄ່າເພີ່ມສູງເຊັ່ນ: ການບໍລິການທາງດ້ານການເງິນ ແລະ ການສື່ສານຂໍ້ມູນຂ່າວສານ, ສະທ້ອນເຖິງການປ່ຽນແປງໄປສູ່ການສ້າງວຽກເຮັດງານທຳທີ່ສ້າງມູນຄ່າເພີ່ມສູງ.

ອັດຕາເງິນເຟີ້ຍັງຢູ່ໃນລະດັບຕໍ່າແຕ່ຄາດວ່າຈະເພີ່ມຂຶ້ນເລັກນ້ອຍ. ອັດຕາເງິນເຟີ້ພື້ນຖານແມ່ນ 1,6% ໃນສອງເດືອນທຳອິດຂອງປີ 2018, ຊຶ່ງໃກ້ຄຽງກັບລະດັບສະເລ່ຍໃນປີ 2017. ໃນຕໍ່ໜ້າ, ການຂະຫຍາຍຕົວຂອງຄ່າຈ້າງງານຈະຫຼຸດລົງເນື່ອງຈາກການຂະຫຍາຍຕົວຂອງຕະຫຼາດແຮງງານທີ່ສະສົມໃນໄລຍະຜ່ານມາ. ແຕ່ໃນໄລຍະກາງ, ຈະມີການປັບປຸງຕະຫຼາດແຮງງານແບບຍືນຍົງ, ການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງລາຄານຳເຂົ້າແລະຄວາມຕ້ອງການພາຍໃນຂອງບໍລິສັດກໍ່ຈະເພີ່ມຄວາມກົດດັນຕໍ່ກັບອັດຕາເງິນເຟີ້.

ນະໂຍບາຍການເງິນຄວນກຽມຕົວເພື່ອປັບສູ່ສະພາວະປົກກະຕິຈາກຄວາມກົດດັນເງິນເຟີ້ສູງໃນໄລຍະກາງ. ໃນໄລຍະໃກ້, ອັດຕາເງິນເຟີ້ຈະເຕີບໂຕໃນລະດັບກາງພ້ອມກັບການເຕີບໂຕຂອງພາກທຸລະກິດ, ການຟື້ນໂຕຂອງຕະຫຼາດແຮງງານແລະນະໂຍບາຍແຮງງານຕ່າງປະເທດທີ່ເຄັ່ງຄັດ. ດັ່ງນັ້ນ, ການກະກຽມສຳລັບການຈັດຕັ້ງມາດຕະການກັບຄືນສູ່ປົກກະຕິທາງດ້ານນະໂຍບາຍການເງິນແມ່ນຈຳເປັນຕ້ອງໄດ້ດຳເນີນການ.

ການກູ້ຢືມຈາກທະນາຄານໄດ້ພື້ນໂຕຢ່າງແຂງແຮງແລະຕະຫຼາດຫຼັກຊັບໄດ້ມີທ່າອ່ຽງດີຂຶ້ນ. ການປ່ອຍສິນເຊື້ອໃຫ້ແກ່ພາກທຸລະກິດໂດຍສະເພາະແມ່ນການປ່ອຍສິນເຊື້ອຂ້າມແດນແມ່ນເພີ່ມຂຶ້ນໃນ 2017, ໃນຂະນະທີ່ການເຕີບໂຕຂອງສິນເຊື້ອສຳລັບບ້ານທີ່ຢູ່ອາໄສແມ່ນຫຼຸດລົງ. ເຖິງວ່າຈະມີການປ່ຽນແປງໃນທົ່ວໂລກຜ່ານມາ, ດັດຊະນີ Straits Times ເພີ່ມຂຶ້ນ 6,5% ໃນໄຕມາດ 4 ປີ 2017 ແລະ ໄຕມາດ 1 ປີ 2018.

ໃນສິກປີ 2017 ໄດ້ມີການເກີນດູນງົບປະມານທີ່ເຂັ້ມແຂງ. ງົບປະມານເກີນດູນແມ່ນ 2,1% ຂອງ GDP ໃນສິກປີ 2017, ສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນເນື່ອງມາຈາກປັດໄຈຮອບວຽນທີ່ເອື້ອອຳນວຍ, ເຊັ່ນການປະກອບສ່ວນພິເສດຂອງຄະນະກຳມະການສະເພາະກິດຈາກອົງການການເງິນຂອງສິງກະໂປ (MAS) ແລະ ການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງການເກັບຄ່າບໍລິການຈ້າກທຸລະກຳຕະຫຼາດຫຼັກຊັບ.

ການກະຕຸ້ນທາງດ້ານງົບປະມານຈະມີທ່າອ່ຽງທາງບວກໃນສິກປີ 2018, ໂດຍມີການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງລາຍຈ່າຍ, ໂດຍສະເພາະໃນດ້ານພື້ນຖານໂຄງລ່າງ. ລາຍຈ່າຍທັງໝົດແມ່ນໄດ້ຮັບການກຳນົດໃຫ້ເພີ່ມຂຶ້ນ 8,3% ໃນສິກປີ 2018, ເນື່ອງຈາກວ່າສິງກະໂປມີເປົ້າໝາຍທີ່ຈະລົງທຶນຈຳນວນຫຼາຍໃນດ້ານພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ເພື່ອສ້າງປະເທດເປັນສູນກາງສຳລັບກິດຈະກຳທາງດ້ານເສດຖະກິດໃນພາກພື້ນ. ສິງກະໂປຈະສືບຕໍ່ພັດທະນາພື້ນຖານໂຄງລ່າງເພື່ອສ້າງຜົນປະໂຫຍດຈາກກາລະໂອກາດໃນຕໍ່ໜ້າແລະປັບປຸງສະພາບການດຳລົງຊີວິດ.

ງົບປະມານສິກປີ 2018 ຈະສະໜັບສະໜູນພາກທຸລະກິດ ແລະ ສະໜອງນະໂຍບາຍເພື່ອສົ່ງເສີມປະສິດທິຜົນໃນການຜະລິດ. ປັດໄຈດັ່ງກ່າວຈະປັບປຸງ ແລະ ຂະຫຍາຍການຜ່ອນຜັນການເສຍອາກອນລາຍໄດ້ຂອງບໍລິສັດ ແລະ ໂຄງການສິນເຊື້ອເງິນເດືອນ. ໃນບັນດານະໂຍບາຍຕ່າງໆ, ໄດ້ມີການສ້າງໂຄງການເງິນຊ່ວຍເຫຼືອທາງດ້ານການແກ້ໄຂປະສິດຕິພາບໃນການຜະລິດເພື່ອສະໜັບສະໜູນທຸລະກິດທີ່ນຳໃຊ້ເຕັກໂນໂລຊີໃນການປັບປຸງ ແລະ ແກ້ໄຂປະສິດຕິພາບການຜະລິດ. ມາດຕະການເຫຼົ່ານີ້ຈະຊ່ວຍປັບປຸງຄວາມສາມາດດ້ານເສດຖະກິດແລະສົ່ງເສີມການສ້າງນະວັດຕະກຳໃໝ່.

ລັດຖະບານໄດ້ຢູ່ວາງຫຼັກການເພື່ອພັດທະນາປະເທດໄປສູ່ການຜະລິດທີ່ໃຊ້ເຄື່ອງຈັກປ່ຽນແທນແຮງງານຄົນ, ຜະລິດຕະຜົນສູງແລະເສດຖະກິດທີ່ນຳໃຊ້ນະວັດຕະກຳໃໝ່. ຕາມທິດຊີ້ນຳຂອງຍຸດທະສາດທີ່ສະເໜີໂດຍຄະນະກຳມະການພັດທະນາເສດຖະກິດໃນອະນາຄົດ, ອົງການຕ່າງໆຂອງລັດຖະບານໄດ້ດຳເນີນການພັດທະນາ ແລະ ຈັດຕັ້ງແຜນງານຂອງຂະແໜງການຕ່າງໆເພື່ອປັບໂຄງສ້າງເສດຖະກິດ. ທັງໝົດ 23 ແຜນການຫັນເປັນອຸດສາຫະກຳໄດ້ຖືກລິເລີ່ມຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ. ການຮ່ວມມືສາມຝ່າຍລະຫວ່າງສະຫະພັນ, ນາຍຈ້າງແລະລັດຖະບານຈະເປັນສິ່ງສຳຄັນຕໍ່ຜົນສຳເລັດໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນງານເຫຼົ່ານີ້.

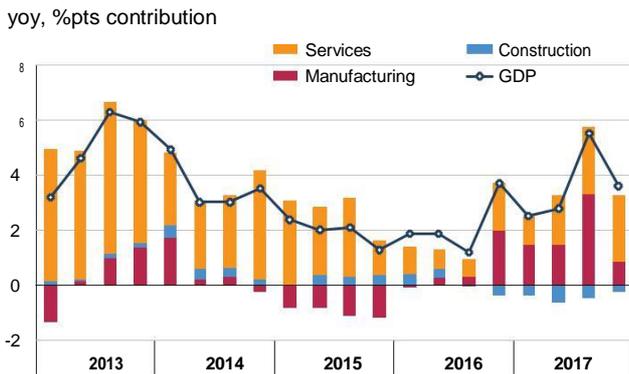
ມາດຕະການປ້ອງກັນຄວາມສ່ຽງໄດ້ມີປະສິດທິພາບແລະຄວນຮັກສາໄວ້ໃນຂະນະທີ່ຕະຫຼາດຊັບສິນມີການຟື້ນໂຕ. ໃນປີ 2017, ປະລິມານທຸລະກຳທາງດ້ານທີ່ຢູ່ອາໄສສ່ວນຕົວເພີ່ມຂຶ້ນເປັນຈຳນວນຫຼາຍ. ມູນຄ່າການຂາຍລວມໄດ້ບັນລຸລະດັບສູງສຸດນັບຕັ້ງແຕ່ປີ 2007. ຄວາມຖີ່ສູງຂອງດັດຊະນີຊັບສິນທີ່ບໍ່ແມ່ນທີ່ດິນ SRX ເພີ່ມຂຶ້ນ 9,4% (ປີຕໍ່ປີ) ໃນເດືອນກຸມພາປີ 2018. ການເຊົ່າສະຖານທີ່ທ້ອງຖານຍັງພື້ນໂຕໃນໄຕມາດ 4 ປີ 2017.

ຄວາມເປັນໄປໄດ້ໃນການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງການປົກປ້ອງທາງດ້ານການຄ້າແມ່ນຄວາມສ່ຽງທີ່ສຳຄັນ. ສະພາບດັ່ງກ່າວສາມາດນຳໄປສູ່ການປະຕິບັດມາດຕະການປົກປ້ອງທາງດ້ານການຄ້າໃນບາງປະເທດພັດທະນາແລ້ວ, ຊຶ່ງກໍ່ໃຫ້ເກີດການຫຼຸດລົງທາງດ້ານການຄ້າໂລກແລະການເຕີບໂຕຂອງສິງກະໂປ.

ໜີ້ສິນຂອງບໍລິສັດແລະຄົວເຮືອນຍັງຢູ່ລະດັບສູງ, ແລະບາງພາກສ່ວນແມ່ນກະທົບໄວຕໍ່ກັບການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງອັດຕາດອກເບ້ຍທີ່ບໍ່ຄາດຄິດ. ພາຍໃຕ້ສະພາບແວດລ້ອມທີ່ມີອັດຕາດອກເບ້ຍຕ່ຳ, ທັງພາກເອກະຊົນແລະຄົວເຮືອນມີການປັບປຸງດີຂຶ້ນຕັ້ງແຕ່ມີ GFC. ອັດຕາດອກເບ້ຍຂອງສິງກະໂປມີທ່າອ່ຽງເພີ່ມຂຶ້ນພ້ອມກັນກັບສະຫະລັດອາເມລິກາ, ຊຶ່ງເສດຖະກິດກຳລັງປະເຊີນກັບຂໍ້ຈຳກັດທາງດ້ານຄວາມສາມາດໃນຮອບວຽນສຸດທ້າຍປີທີ່ມີອັດຕາດອກເບ້ຍສູງຂຶ້ນ. ບັນຫານີ້ຈະເຮັດໃຫ້ພາລະການໃຊ້ໜີ້ສິນຂອງບໍລິສັດສິງກະໂປແລະຄົວເຮືອນເພີ່ມຂຶ້ນ ແລະ ອາດຈະເຮັດໃຫ້ເກີດຄວາມກົດດັນໃນບາງຂົງເຂດ.

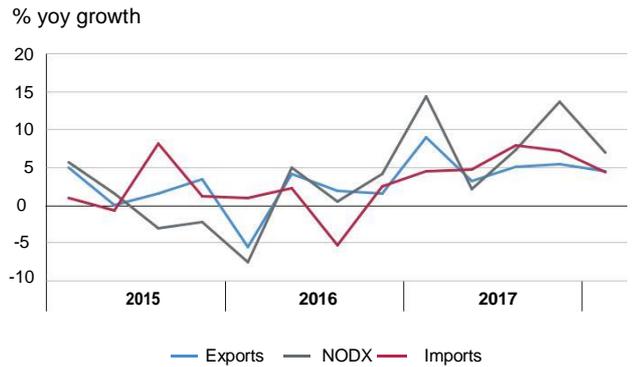
ສິ່ງກະໂປ: ເສັ້ນສະແດງທີ່ຄັດເລືອກ

ການເຕີບໂຕເພີ່ມຂຶ້ນຢ່າງວ່ອງໄວໃນໄຕມາດທີ່ຜ່ານມາ, ນຳໂດຍຂະແໜງການຜະລິດ, ແລະ ການຂະຫຍາຍຕົວຂອງຂະແໜງການບໍລິການ.

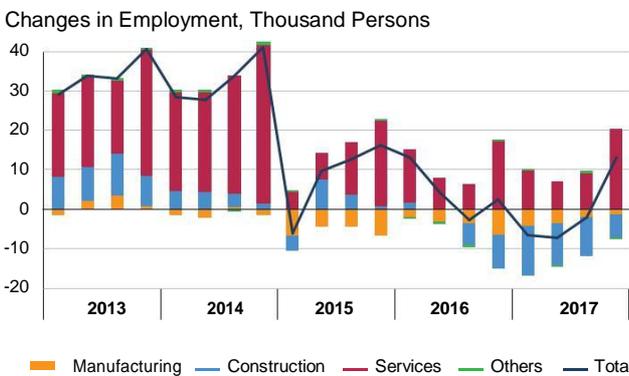
ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ກະຊວງອຸດສາຫະກຳແລະການຄ້າ (MTI), Department of Statistics (DOS)

ປະລິມານການຄ້າ, ໂດຍສະເພາະ ການສົ່ງອອກສິນຄ້າພາຍໃນທີ່ບໍ່ແມ່ນນ້ຳມັນເພີ່ມຂຶ້ນຢ່າງແຂງແຮງ.

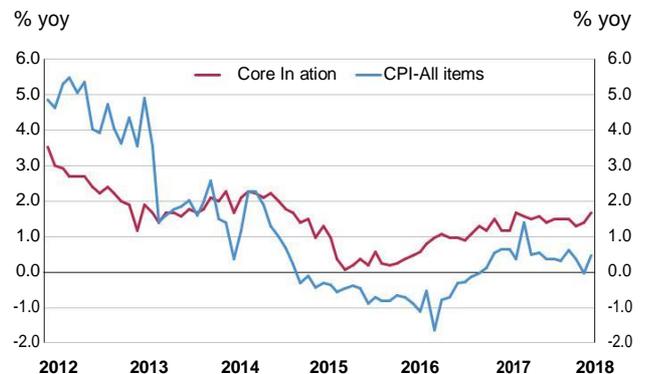
ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ວິສາຫະກິດສິ່ງກະໂປ, CEIC, ການຄິດໄລ່ຂອງ AMRO

ຕະຫຼາດແຮງງານມີການປັບຕົວດີຂຶ້ນພ້ອມດຽວກັບການຟື້ນຕົວແລະ ກັບປັບໂຄງສ້າງເສດຖະກິດ

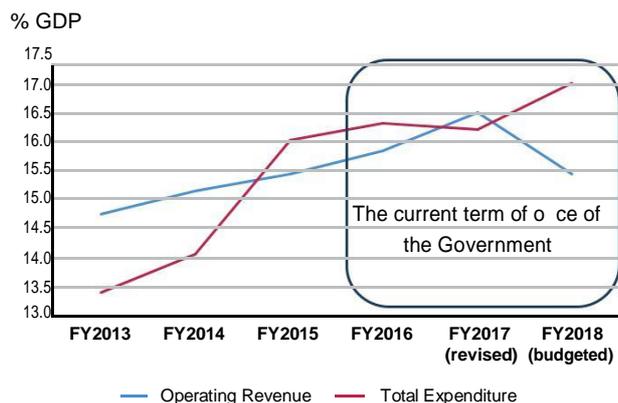
ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ກົມຄົ້ນຄວ້າແລະສະຖິຕິບຸກຄະລາກອນ, ກະຊວງພັດທະນາບຸກຄະລາກອນ

ອັດຕາເງິນເຟີ້ໄດ້ສູງຂຶ້ນໃນໄລຍະຜ່ານມາແຕ່ຍັງຢູ່ໃນລະດັບຕໍ່າ. ຄວາມກົດດັນທາງດ້ານຄ່າແຮງງານໃນໄລຍະສັ້ນຈະຖືກຈຳກັດ, ແຕ່ຈະສູງຂຶ້ນໃນໄລຍະກາງ.

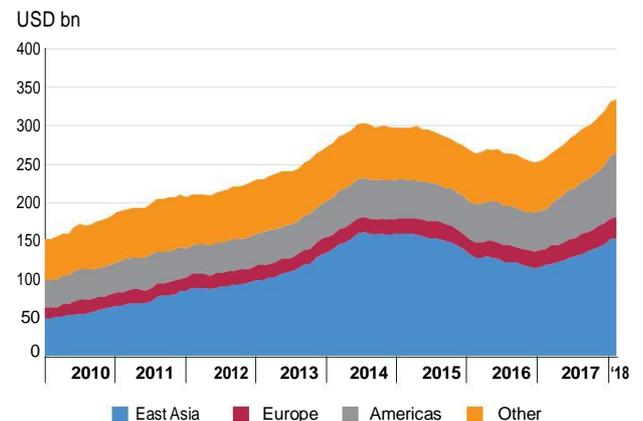
ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: DOS, CEIC

ນະໂຍບາຍງົບປະມານສືບຕໍ່ສະໜັບສະໜູນການຟື້ນຕົວແລະການປັບໂຄງສ້າງເສດຖະກິດ ແລະ ຄາດຄະເນວ່າງົບປະມານຈະດີຂຶ້ນໃນສົກປີ 2018.

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ກະຊວງການເງິນ

ການປ່ອຍກູ້ຂອງທະນາຄານຂ້າມຊາດໃຫ້ແກ່ລູກຄ້າທີ່ບໍ່ແມ່ນທະນາຄານເພີ່ມຂຶ້ນຢ່າງວ່ອງໄວໂດຍສະເພາະລູກຄ້າຈາກອາຊີຕາເວັນອອກ.

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: MAS

ສິງກະໂປ: ຕົວຊີ້ວັດເສດຖະກິດທີ່ຄັດເລືອກ

	2014	2015	2016	2017
ຂະແໜງການ ແລະ ລາຄາຄົງທີ່	(%ການປ່ຽນແປງປະຈຳປີ, ຖ້າບໍ່ມີການເຈາະຈົງ)			
GDP ຕາມລາຄາຄົງທີ່	3.9	2.2	2.4	3.6
ການບໍລິໂພກຕົວຈິງຂອງພາກເອກະຊົນ	3.4	4.9	1.7	3.1
ການບໍລິໂພກຕົວຈິງຂອງພາກລັດ	0.2	7.8	3.5	4.1
ເງິນທຶນສຳຮອງມີກຳນົດທັງໝົດ	5.5	2.2	-0.6	-1.8
ການສົ່ງອອກສິນຄ້າ ແລະ ການບໍລິການ	3.4	4.7	1.1	4.1
ການນຳເຂົ້າສິນຄ້າ ແລະ ການບໍລິການ	2.9	4.1	0.1	5.2
ການຜະລິດ	2.7	-5.1	3.7	10.1
ການກໍ່ສ້າງ	7.6	5.8	1.9	-8.4
ການບໍລິການ	4.3	3.5	1.4	2.8
ການຄ້າຍົກ ແລະ ຄ້າຍ່ອຍ	3.0	3.6	1.0	2.3
ການຂົນສົ່ງ ແລະ ການເກັບຮັກສາ	3.1	1.9	1.3	4.8
ບໍລິການທີ່ພັກອາໄສ ແລະ ອາຫານ	2.8	0.1	3.8	1.2
ການສື່ສານ ແລະ ຂໍ້ມູນຂ່າວສານ	7.6	-1.2	3.6	3.3
ການເງິນ ແລະ ປະກັນໄພ	9.3	5.3	1.6	4.8
ບໍລິການທຸລະກິດ	2.0	5.4	-0.3	0.6
ອຸດສາຫະກຳບໍລິການອື່ນໆ				
ຂະແໜງພານອກ	(ຕີໂດລາສິງກະໂປ SGD, ຖ້າບໍ່ມີການເຈາະຈົງ)			
ການສົ່ງອອກສິນຄ້າ (% ປີຕໍ່ປີ)	-0.5	-5.2	-5.0	9.2
ການສົ່ງອອກການບໍລິການ (%ປີຕໍ່ປີ)	10.2	8.0	2.2	4.2
ບັນຊີຊຳລະປົກກະຕິ	73.7	77.7 18.6	81.3 19.0	84.2
ບັນຊີຊຳລະປົກກະຕິ (% GDP)	18.7	-74.0	-83.7	18.8
ບັນຊີເງິນທຶນ ແລະ ບັນຊີການເງິນ 1)	-67.1	54.3	64.0	-46.5
ການລົງທຶນຕ່າງປະເທດ, ສຸດທິ	21.7	-81.5	-37.4	53.8
ການລົງທຶນຫຼັກຊັບ, ສຸດທິ	-57.2	-54.9	-91.2	-47.4
ການລົງທຶນອື່ນໆ, ສຸດທິ	-33.3	1.5	-2.5	-71.4
ດຸນໂດຍ	8.6	247.7	246.6	37.8
ສຳຮອງຊັບສິນທາງການ (ຕີໂດລາUSD, ໄລຍະສຸດທ້າຍ)	256.9			279.9
ຂະແໜງງົບປະມານ	(ເປັນ % ຂອງ FYGDP)			
ລາຍຮັບການດຳເນີນງານ (% GDP)	15.2	15.5	15.9	16.6
ລາຍຈ່າຍທັງໝົດ (% GDP)	14.1	16.1	16.4	16.3
ເກີນດຸນ / ຂາດດຸນ ພື້ນຖານ (% GDP)	1.0	-0.6	-0.5	0.3
ເກີນດຸນ / ຂາດດຸນງົບປະມານໂດຍລວມ (% GDP)	0.1	-1.0	1.4	2.1
ຂະແໜງເງິນຕາ ແລະ ການເງິນ	(% ປ່ຽນແປງ, ຖ້າບໍ່ມີການເຈາະຈົງ)			
ອັດຕາເງິນເຟີ້ພື້ນຖານ MAS	1.9	0.5	0.9	1.5
ອັດຕາເງິນເຟີ້ລາຄາຜູ້ຊົມໃຊ້	1.0	-0.5	-0.5	0.6
ອັດຕາຫວ່າງງານ (% ສະເລ່ຍປະຈຳປີ)	2.0	1.9	2.1	2.2
ອັດຕາແລກປ່ຽນເງິນ SGD ໄລຍະ 3 ເດືອນ ໃນ Sibor(% ໄລຍະທ້າຍ)	0.5	1.2	1.0	1.5
ດັດຊະນີ Straits Times (ໄລຍະສຸດທ້າຍ)	3,365	2,883	2,881	3,403
ດັດຊະນີລາຄາຊັບສິນ (ໂຕມາດ 1 2009=100)	147.0	141.6	137.2	138.7
ອັດຕາແລກປ່ຽນກັບ (SGD ຕໍ່ USD, ສະເລ່ຍໄລຍະ)	1.27	1.37	1.38	1.38

ໝາຍເຫດ: 1) ມີການປ່ຽນແປງໃນບັນຊີການເງິນ, ອີງຕາມ BPM6. ສັນຍານທາງບວກໄດ້ຊີ້ໃຫ້ເຫັນການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງຫຼັກຊັບ ຫຼື ຮຸ້ນ, ແລະ ດຸນການໄຫຼອອກ (ສຸດທິ). ເຖິງຢ່າງໃດກໍ່ຕາມ, ຕົວເລກນີ້ຍັງໃຊ້ຕາມການຕົກລົງທີ່ຜ່ານມາ.

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ເຈົ້າໜ້າທີ່ ສິງກະໂປ, CEIC, ການຄິດໄລ່ຂອງ AMRO

ໄທ

ການເຕີບໂຕຂອງເສດຖະກິດໄທໄດ້ເພີ່ມຂຶ້ນ. ໃນປີ 2017 ເສດຖະກິດໄທຂະຫຍາຍຕົວ 3,9%, ໂດຍມີການຂະຫຍາຍຕົວຂອງການສົ່ງອອກສິນຄ້າ ແລະ ການບໍລິການທີ່ເຂັ້ມແຂງ, ຄຽງຄູ່ກັບການບໍລິໂພກຂອງພາກເອກະຊົນພາຍໃນທີ່ຄົງທີ່. ການສົ່ງອອກຢ່າງເຂັ້ມແຂງສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນເນື່ອງຈາກການປັບປຸງຄວາມຕ້ອງການໂລກ ແລະ ການຂຶ້ນຂອງຂະແໜງ IT. ພາຍໃນປະເທດ, ໃນຂະນະທີ່ການລົງທຶນພາກເອກະຊົນຍັງຢູ່ໃນລະດັບຕໍ່າຕະຫຼອດປີ 2017, ມີທ່າອ່ຽງການເຕີບໂຕຈາກການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງອັດຕາການນໍາໃຊ້ກຳລັງການຜະລິດຂອງພາກອຸດສາຫະກຳ, ການລົງທຶນຂອງຕ່າງປະເທດແລະການນໍາເຂົ້າທຶນເພີ່ມຂຶ້ນ. ໃນດ້ານການຜະລິດ, ການຜະລິດຂອງຂະແໜງການຜະລິດເພີ່ມຂຶ້ນຕາມການສະພາບການສົ່ງອອກ, ໃນຂະນະທີ່ຂະແໜງການບໍລິການໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຈາກການພັດທະນາການທ່ອງທ່ຽວ. ຜະລິດຕະພັນກະສິກຳແມ່ນໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກໄພນໍ້າຖ້ວມໃນຫຼາຍພື້ນທີ່.

ຄວາມກົດດັນຂອງອັດຕາເງິນເຟີ້ອ່ອນຕົວລົງ, ໃນຂະນະທີ່ເງື່ອນໄຂທາງການເງິນແມ່ນມີຄວາມແໜ້ນສົມ. ການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງລາຄາພະລັງງານໃນທົ່ວໂລກເຮັດໃຫ້ມີຄວາມກົດດັນສູງຕໍ່ລາຄາຜູ້ຊົມໃຊ້ໃນປະເທດໄທ. ຢ່າງໃດກໍ່ຕາມ, ອັດຕາເງິນເຟີ້ທົ່ວໄປແມ່ນຢູ່ທີ່ 0,66% ໃນປີ 2017, ຕໍ່າກວ່າອັດຕາເງິນເຟີ້ໄລຍະກາງທີ່ທະນາຄານແຫ່ງປະເທດໄທວາງເປົ້າໝາຍໄວ້ທີ່ $2,5 \pm 1,5\%$. ອັດຕາເງິນເຟີ້ພື້ນຖານໄດ້ຫຼຸດລົງຕໍ່າກວ່າ 1% ໃນສາມປີຕິດຕໍ່ກັນ, ໃນຂະນະທີ່ມີການຄາດຄະເນວ່າອັດຕາເງິນເຟີ້ຈະເພີ່ມຂຶ້ນໃນລະດັບໜຶ່ງ. ອັດຕາດອກເບ້ຍນະໂຍບາຍໄດ້ຖືກຮັກສາຢູ່ທີ່ 1,5% ນັບຕັ້ງແຕ່ອັດຕາດອກເບ້ຍສຸດທ້າຍໃນເດືອນເມສາປີ 2015.

ສະຖານະພາຍນອກໄດ້ສືບຕໍ່ເຂັ້ມແຂງຂຶ້ນໂດຍບັນຊີຊໍາລະປົກກະຕິເພີ່ມຂຶ້ນແລະຄັງສະສົມເງິນຕາຕ່າງປະເທດມີປະລິມານຫຼາຍ. ເນື່ອງຈາກການທ່ອງທ່ຽວທີ່ເຕີບໂຕແລະການສົ່ງອອກທີ່ຂະຫຍາຍຕົວ, ບັນຊີຊໍາລະປົກກະຕິຍັງສືບຕໍ່ເກີນດູນຢ່າງແຂງແຮງ ແລະ ຂະຫຍາຍຕົວຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງໃນປີ 2017. ຍອດເກີນດູນໄດ້ຖືກນໍາໃຊ້ຄືນໃໝ່ແລະລົງທຶນຢູ່ຕ່າງປະເທດໃນຮູບແບບການລົງທຶນໂດຍກົງຂອງບໍລິສັດພາຍໃນແລະການລົງທຶນໃນຕະຫຼາດຫຼັກຊັບຂອງປະຊາຊົນພາຍໃນປະເທດ. ການລົງທຶນຢູ່ພາຍນອກຂອງຄົນໃນປະເທດຈະຂະຫຍາຍຕົວ, ຊຶ່ງກະຕຸ້ນໂດຍການເປີດກວ້າງທາງບັນຊີເງິນທຶນຂອງທະນາຄານແຫ່ງປະເທດໄທເພີ່ມຂຶ້ນ, ຄວາມຫຼາກຫຼາຍທາງດ້ານການລົງທຶນດ້ານຫຼັກຊັບໂດຍນັກລົງທຶນພາຍໃນແລະການຂະຫຍາຍທຸລະກິດຢູ່ຕ່າງປະເທດໂດຍບໍລິສັດໄທ. ຍອດເກີນດູນ BOP ເພີ່ມຂຶ້ນໃນປີ 2017 ແລະເຮັດໃຫ້ຄ່າເງິນບາດໄທແຂງຄ່າຂຶ້ນແລະເພີ່ມຄັງສະສົມສະກຸນເງິນຕ່າງປະເທດ, ທີ່ຮັກສາລະດັບໃນໄລຍະ 10 ເດືອນຂອງການນໍາເຂົ້າສິນຄ້າ ແລະ ການບໍລິການ.

ສະພາບງົບປະມານຂະຫຍາຍຕົວຍັງສະໜັບສະໜູນການພື້ນໂຕທາງດ້ານເສດຖະກິດໃນປີ 2018. ຄະນະລັດຖະບານປະຈຸບັນໄດ້ໃຊ້ມາດຕະການງົບປະມານແລະມາດຕະການເຄິ່ງງົບປະມານເພື່ອສະໜັບສະໜູນການເຕີບໂຕຂອງເສດຖະກິດ. ງົບປະມານເພີ່ມເຕີມໄດ້ຖືກກຳນົດສໍາລັບສິກປີ 2018,¹ ປີທີສາມຕິດຕໍ່ກັນ, ເພື່ອກະຕຸ້ນໃຫ້ເສດຖະກິດຮາກຖານ. ລັດຖະບານຍັງມີແຜນຂະຫຍາຍແລະເລັ່ງການລົງທຶນຂອງພາກລັດຜ່ານໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດແລະບັນດາລັດວິສາຫະກິດ. ການລົງທຶນດ້ານ

ໂຄງລ່າງພື້ນຖານຄາດວ່າຈະເພີ່ມຂຶ້ນ, ເຊັ່ນໂຄງການພັດທະນາລະບຽງເສດຖະກິດພິເສດພາກຕາເວັນອອກໄດ້ມີຜົນບັງຄັບໃຊ້ໃນເດືອນກຸມພາປີ 2018. ເຖິງວ່າຈະມີງົບປະມານເພີ່ມເຕີມແລະຄາດວ່າການລົງທຶນພາກລັດຈະເພີ່ມຂຶ້ນ, ງົບປະມານຍັງຢູ່ໃນລະດັບທີ່ເຂັ້ມແຂງ. ການຂາດດຸນງົບປະມານຄາດວ່າຈະຢູ່ທີ່ປະມານ 3,5% ຂອງ GDP ໃນສິກປີ 2018 ແລະໜີ້ສິນຂອງພາກລັດຈະຢູ່ໃນລະດັບສູງກວ່າ 40% ຂອງ GDP ເລັກນ້ອຍ.

ລະບົບການເງິນແມ່ນຢູ່ໃນລະດັບທີ່ດີ ທ່າມກາງລະດັບໜີ້ສິນຄົວເຮືອນທີ່ສູງ, ຄຸນະພາບສິນເຊື້ອມີຄວາມໜັ້ນຄົງ, ແລະ ມີການສະແຫວງຫາຜົນຕອບແທນທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນຂອງນັກລົງທຶນ. ຄວາມກັງວົນກ່ຽວກັບໜີ້ສິນຄົວເຮືອນທີ່ສູງແມ່ນຫຼຸດຜ່ອນລົງຍ້ອນການຂະຫຍາຍຕົວຂອງສິນເຊື້ອຄົວເຮືອນຫຼຸດລົງ. ຢ່າງໃດກໍ່ຕາມ, ອັດຕາຄວາມສ່ຽງຍັງຄົງຢູ່ໃນບັນດາຄົວເຮືອນທີ່ມີລາຍໄດ້ຕໍ່າ, ຄົວເຮືອນກະສິກຳ ແລະ SME. ໃນຂະນະດຽວກັນ, ຄຸນນະພາບການກູ້ຢືມຫຼຸດລົງ, ເນື່ອງຈາກການພື້ນໂຕເສດຖະກິດທີ່ຊ້າ, ເຮັດໃຫ້ມີສະເຖຍລະພາບຫຼັງຈາກເສດຖະກິດມີທ່າອ່ຽງຂະຫຍາຍຕົວໃນປີ 2017. ທະນາຄານທຸລະກິດແລະສະຖາບັນການເງິນພິເສດຂອງລັດມີສະຖານະທາງດ້ານເງິນທຶນທີ່ເຂັ້ມແຂງແລະການສໍາຮອງເພື່ອໜີ້ເສຍສູງ ເພື່ອສ້າງສິ່ງປ້ອງກັນດ້ານການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງຄວາມສ່ຽງຈາກການປ່ອຍສິນເຊື້ອ. ນອກຈາກນັ້ນ, ໃນສະພາບແວດລ້ອມອັດຕາດອກເບ້ຍຕໍ່າ, ນັກລົງທຶນຍັງສືບຕໍ່ສະແຫວງຫາຜົນຕອບແທນທີ່ສູງຂຶ້ນ, ຊຶ່ງຈະຕ້ອງມີການສືບຕໍ່ຕິດຕາມ.

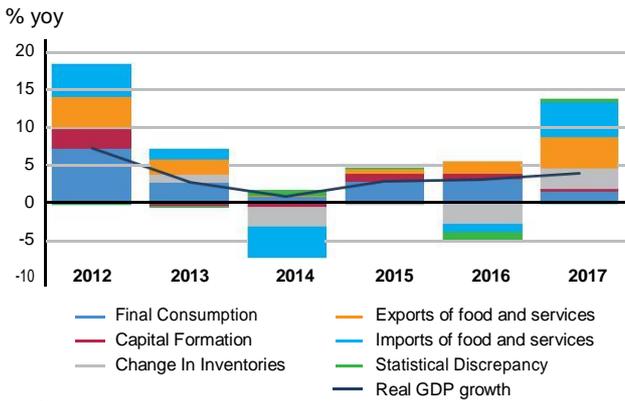
ໃນຕໍ່ໜ້າ, ຄາດຄະເນວ່າເສດຖະກິດຈະຂະຫຍາຍຕົວ 3,9% ໃນປີ 2018 ແລະ ຫຼຸດລົງເລັກນ້ອຍເປັນ 3,7% ໃນປີ 2019. ການປະກອບສ່ວນຕໍ່ການເຕີບໂຕຈະມີຄວາມສົມດູນຫຼາຍຂຶ້ນລະຫວ່າງປັດໄຈຂັບເຄື່ອນພາຍໃນແລະພາຍນອກ. ການປະກອບສ່ວນຂອງການສົ່ງອອກ(ສຸດທິ) ຈະຫຼຸດລົງເນື່ອງຈາກທ່າອ່ຽງຫຼຸດລົງຂອງການສົ່ງອອກແລະການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງການນໍາເຂົ້າເງິນທຶນທີ່ໃຊ້ໃນການກໍ່ສ້າງພື້ນຖານໂຄງລ່າງແລະການລົງທຶນຂອງພາກເອກະຊົນ. ພາຍໃນປະເທດ, ການບໍລິໂພກພາກເອກະຊົນຄາດວ່າຈະສືບຕໍ່ຂະຫຍາຍຕົວໃນຈັງຫວະດຽວກັນ, ໃນຂະນະທີ່ການລົງທຶນພາກເອກະຊົນຄາດວ່າຈະເພີ່ມຂຶ້ນ. ອັດຕາເງິນເຟີ້ທົ່ວໄປຄາດວ່າຈະຢູ່ໃນລະດັບ 1% ໃນປີ 2018 ແລະ 1,6% ໃນປີ 2019 ແຕ່ຍັງຄົງຕໍ່າກວ່າປະເທດອື່ນໃນພາກພື້ນ.

ການປົກປ້ອງທາງດ້ານການຄ້າ, ນະໂຍບາຍເງິນຕາໃນປະເທດທີ່ພັດທະນາແລ້ວ ແລະ ບັນຫາໂຄງສ້າງພາຍໃນມີຄວາມທ້າທ້າຍໂຕທ່າອ່ຽງເສດຖະກິດຂອງປະເທດໄທ. ການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງການປົກປ້ອງທາງດ້ານການຄ້າ, ໂດຍສະເພາະແມ່ນລະຫວ່າງສະຫະລັດອາເມລິກາອາ ເມລິກາແລະຈີນ, ອາດຈະສົ່ງຜົນກະທົບທາງລົບຕໍ່ການສົ່ງອອກຂອງປະເທດໄທແລະປະເທດອື່ນໆໃນພາກພື້ນ. ໃນຂະນະດຽວກັນ, ຈັງຫວະການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງອັດຕາດອກເບ້ຍທີ່ໄວກວ່າທີ່ຄາດຄິດຈະເພີ່ມຄວາມສ່ຽງຕໍ່ສະພາບຄ່ອງຂອງເງິນທຶນ. ຕໍ່ກັບພາຍໃນ, ຜູ້ຊ່ຽວຊານທາງດ້ານວິທະຍາສາດແລະວິສະວະກຳແມ່ນມີຄວາມຕ້ອງການສູງ, ເນື່ອງຈາກປະເທດກຳລັງພະຍາຍາມກ້າວເຂົ້າສູ່ GVC ແລະ ພັດທະນາໄປໃນທິດທາງເຕັກໂນໂລຊີທີ່ທັນສະໄໝ. ການເພີ່ມຂຶ້ນຢ່າງວ່ອງໄວຂອງຈຳນວນປະຊາກອນອາຍຸສູງຈະສ້າງຂໍ້ຈຳກັດທາງດ້ານແຮງງານໃນພາກທຸລະກິດໃນທິດສະວັດຕໍ່ໜ້າ.

¹ ງົບປະມານ 2018 ເລີ່ມແຕ່ວັນທີ 1 ຕຸລາ 2017 ຫາ 30 ກັນຍາ 2018.

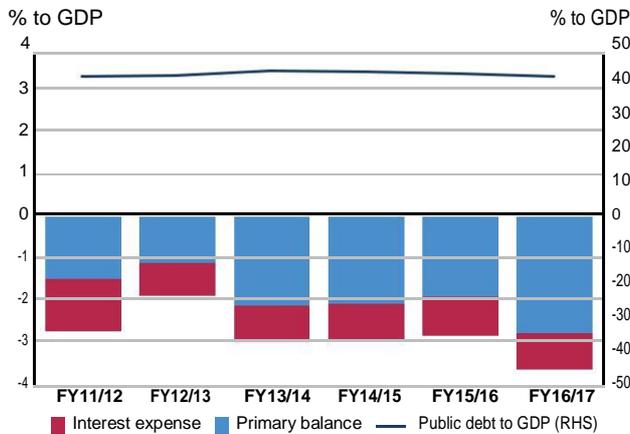
ໄທ: ເສັ້ນສະແດງທີ່ຄັດເລືອກ

ເສດຖະກິດໄປເຕີບໂຕຂຶ້ນເພີ່ມໃນປີ 2017, ຂັບເຄື່ອນໂດຍການສົ່ງອອກສິນຄ້າ ແລະ ການບໍລິການ ແລະ ການບໍລິໂພກພາກເອກະຊົນທີ່ໜັ້ນຄົງ.

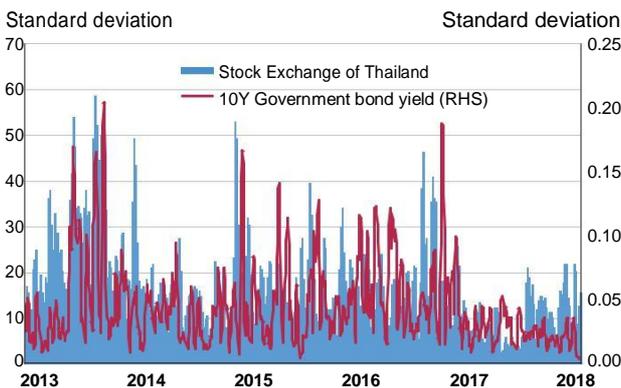
ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ຫ້ອງການຄະນະກຳມະການແຫ່ງຊາດເພື່ອການພັດທະນາເສດຖະກິດແລະສັງຄົມ, ການຄິດໄລ່ຂອງ AMRO

ໄທມີພື້ນທີ່ທາງດ້ານງົບປະມານສູງເຮັດໃຫ້ລັດຖະບານສາມາດນຳໃຊ້ນະໂຍບາຍການກະຕຸ້ນງົບປະມານ.

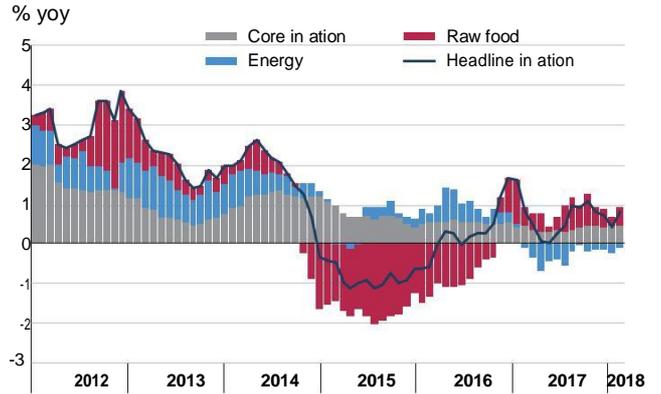
ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ຫ້ອງການນະໂຍບາຍງົບປະມານ, ຫ້ອງການຄຸ້ມຄອງໜີ້ສິນພາກລັດ

ຕະຫຼາດການເງິນປະຈຸບັນມີສະພາບການປ່ຽນແປງສູງ, ແຕ່ຫຼຸດລົງໃນໄລຍະການເລືອກຕັ້ງຂອງສະຫະລັດອາເມລິກາ.

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ຕະຫຼາດຮຸ້ນແຫ່ງປະເທດໄທ, ການຄິດໄລ່ຂອງ AMRO

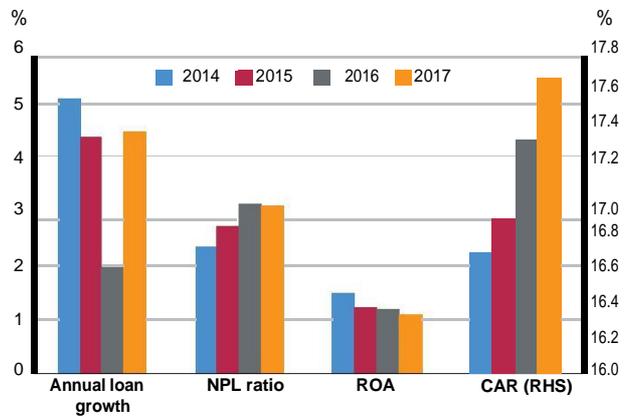
ອັດຕາເງິນເຟີ້ທົ່ວໄປຍັງຕໍ່າກວ່າເປົ້າໝາຍຂອງອັດຕາເງິນເຟີ້ໄລຍະກາງຂອງທະນາຄານແຫ່ງປະເທດໄທ.

ໝາຍເຫດ: ເປົ້າໝາຍອັດຕາເງິນເຟີ້ໄລຍະກາງຂອງທະນາຄານແຫ່ງປະເທດໄທແມ່ນ Bank of 2,5±1,5 %.

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ກະຊວງການຄ້າ, ການຄິດໄລ່ຂອງ AMRO

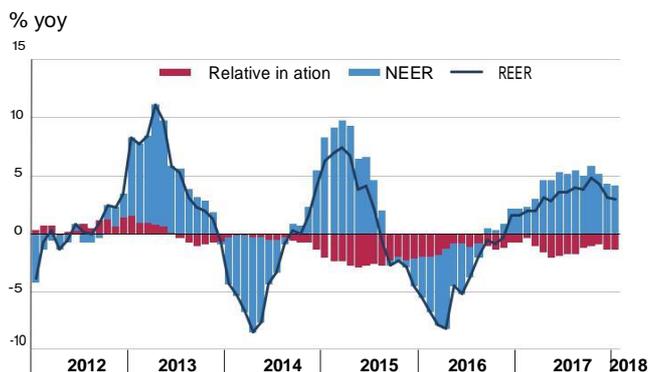
ເຖິງແມ່ນວ່າ NPLs ຈະເພີ່ມຂຶ້ນ, ລະບົບທະນາຄານຍັງດຳເນີນໄປດ້ວຍດີໂດຍມີສໍາຮອງເງິນທຶນທີ່ເຂັ້ມແຂງ.

ໝາຍເຫດ: ການເຕີບໂຕຂອງເງິນກູ້ຢືມໝາຍເຖິງເງິນກູ້ທັງໝົດບໍ່ລວມເງິນກູ້ລະຫວ່າງທະນາຄານທີ່ລວມເອົາທະນາຄານທຸລະກິດໄທ ແລະ ສາຂາທະນາຄານຕ່າງປະເທດ. ອັດຕາສ່ວນ NPL, ROA ແລະ CAR ປະກອບມີແຕ່ທະນາຄານທຸລະກິດໄທ.

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ທະນາຄານແຫ່ງປະເທດໄທ, ການຄິດໄລ່ຂອງ AMRO

ຂັບເຄື່ອນໂດຍການເກີນດຸນ BOP ຈຳນວນຫຼາຍ, ເງິນບາດໄທແຂງຄ່າເມື່ອທຽບກັບເງິນຕາຂອງປະເທດຄູ່ຄ້າຫຼັກ.

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ຕະຫຼາດຮຸ້ນແຫ່ງປະເທດໄທ, ສະມາຄົມຕະຫຼາດພັນທະບັດໄທ

ໄທ: ຕົວຊີ້ວັດເສດຖະກິດທີ່ຄັດເລືອກ

	2014	2015	2016	2017
ຂະແໜງການ ແລະ ລາຄາຄົງທີ່	(%ການປ່ຽນແປງປະຈຳປີ, ຖ້າບໍ່ມີການເຈາະຈົງ)			
GDP ຕາມລາຄາຄົງທີ່	1.0	3.0	3.3	3.9
ການບໍລິໂພກຂັ້ນສຸດທ້າຍ	1.5	2.3	2.8	2.6
ພາກເອກະຊົນ	0.8	2.3	3.0	3.2
ພາກລັດ	2.8	2.5	2.2	0.5
ເງິນທຶນສໍາຮອງ	-2.2	4.3	2.8	0.9
ພາກເອກະຊົນ	-0.9	-2.1	0.5	1.7
ພາກລັດ	-6.6	28.4	9.5	-1.2
ການສົ່ງອອກສິນຄ້າ ແລະ ການບໍລິການ	0.3	1.6	2.8	5.5
ການນໍາເຂົ້າສິນຄ້າ ແລະ ການບໍລິການ	-5.3	0.0	-1.0	6.8
ອັດຕາຫວ່າງງານ (% ສະເລ່ຍໃນໄລຍະ)	0.8	0.9	1.0	1.3
ອັດຕາເງິນເຟີ້ລາຄາຜູ້ຊົມໃຊ້ (ສະເລ່ຍໃນໄລຍະ)	1.9	-0.9	0.2	0.7
ຂະແໜງພາຍນອກ	(ຕື້ໂດລາ USD, ຖ້າບໍ່ມີການເຈາະຈົງ)			
ດຸນບັນຊີຊໍາລະປົກກະຕິ	15.2	32.1	48.2	48.1
(% ຂອງ GDP)	3.8	8.0	11.7	10.6
ດຸນການຄ້າ	17.2	26.8	36.5	31.9
ສົ່ງອອກ, FOB	226.6	214.0	214.3	235.1
ນໍາເຂົ້າ, FOB	209.4	187.2	177.7	203.2
ການບໍລິການ, ສຸດທິ	10.3	19.2	24.2	29.8
ບິນຮັບເງິນ	55.5	61.8	67.7	75.7
ການຈ່າຍ	45.2	42.5	43.5	45.8
ລາຍຮັບຂັ້ນໜຶ່ງ, ສຸດທິ	-21.0	-20.6	-19.3	-21.0
ລາຍຮັບຂັ້ນສອງ, ສຸດທິ	8.7	6.7	6.8	7.4
ດຸນບັນຊີການເງິນ	-16.0	-16.8	-21.0	-18.2
ການລົງທຶນຕ່າງປະເທດ, ສຸດທິ	-0.8	3.9	-10.3	-11.6
ການລົງທຶນຫຼັກຊັບ, ສຸດທິ	-12.0	-16.5	-2.8	-2.5
ການລົງທຶນອື່ນໆ, ສຸດທິ	-3.2	-4.3	-7.9	-4.1
ດຸນລວມ	-1.2	5.9	12.8	26.0
ເງິນທຶນສໍາຮອງທາງການທັງໝົດບໍ່ນັບ ບໍລວມຖານະເງິນຕາຕ່າງປະເທດລ່ວງໜ້າ	157.1	156.5	171.9	202.6
(ໃນເດືອນນໍາເຂົ້າສິນຄ້າ ແລະ ການບໍລິການ)	7.4	8.2	9.3	9.5
ໜີ້ສິນຕໍ່ຕ່າງປະເທດທັງໝົດເປັນ % GDP ²	34.7	32.0	32.5	35.2
ໜີ້ສິນບໍລິການເປັນ % ຂອງການສົ່ງອອກສິນຄ້າ ແລະ ການບໍລິການ	4.9	6.3	5.8	5.7
ຂະແໜງພາຍນອກ /1	(% ຂອງ FYGDP)			
ລາຍຮັບ	15.8	16.2	16.8	15.5
ລາຍຈ່າຍ	18.7	19.1	19.6	19.0
ດຸນດ່ຽງງົບປະມານ	-2.9	-2.9	-2.8	-3.5
ໜີ້ສິນພາກລັດ	43.6	43.1	42.8	42.4

ໄທ: ຕົວຊີ້ວັດເສດຖະກິດທີ່ຄັດເລືອກ (ຕໍ່)

	2014	2015	2016	2017
ຂະໜາດເງິນຕາ ແລະ ການເງິນ	(%ການປ່ຽນແປງປະຈຳປີ)			
ສິນເຊື້ອພາຍໃນ (% ປີຕໍ່ປີ)	4.2	5.6	3.5	4.1
ອັດຕານະໂຍບາຍ (%ຕໍ່ປີ, ໄລຍະຫ້າຍ)	2.0	1.5	1.5	1.5
ຜົນຕອບແທນຂອງພັນທະນາບັດລັດຖະບານໄລຍະ 10 ປີ(%ຕໍ່ປີ, ໄລຍະຫ້າຍ)	2.8	2.6	2.8	2.6
ສິນເຊື້ອພາຍໃນ (% ປີຕໍ່ປີ)				
ລາຍການທີ່ກຳນົດ	(% ຂອງ FYGDP)			
ອັດຕາແລກປ່ຽນ (THB ຕໍ່ USD, ສະເລ່ຍ)	32.5	34.3	35.3	33.9
GDP (ຕໍ່ THB)	13,230.3	13,747.0	14,533.5	15,450.1
GDP (ຕໍ່ USD)	407.2	401.9	411.8	455.8
GDP ຕໍ່ຫົວຄົນ (USD)	6,259.9	6,411.4	6,246.5	6,886.7

ໝາຍເຫດ:

1/ ປີງົບປະມານຂະຫຍາຍອອກຈາກວັນທີ 1 ຕຸລາ ຫາ 30 ກັນຍາ. ເຊັ່ນ, ສິກປີ 2018 ເລີ່ມແຕ່ວັນທີ 1 ຕຸລາ 2017 ຫາ 30 ກັນຍາ 2018.

2/ ດັດຊະນີໄດ້ຖືກປັບໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບວິທີການຂອງທະນະຄານໂລກ; ເຊັ່ນ: ການຄິດໄລ່ການປ່ຽນແປງສະເລ່ຍ GDP ໃນ 3 ປີ.

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ເຈົ້າໜ້າທີ່ໄທ, ການຄິດໄລ່ຂອງ AMRO

ຫວຽດນາມ

ເສດຖະກິດຂອງຫວຽດນາມມີການເຕີບໂຕຢ່າງແຂງແຮງໃນປີ 2017 ໂດຍການສະໜັບສະໜູນຂອງການສົ່ງອອກສິນຄ້າໃນຂະແໜງການຜະລິດ ແລະ ຄວາມຕ້ອງການພາຍໃນຂອງປະເທດທີ່ເຂັ້ມແຂງ, ລວມທັງການຟື້ນໂຕທາງດ້ານຜະລິດຂະແໜງກະສິກໍາ. GDP ຕາມລາຄາຄົງທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນ 6,8% ໃນປີ 2017, ເພີ່ມຂຶ້ນຈາກ 6,2% ໃນປີທີ່ຜ່ານມາ. ກໍາລັງການເຕີບໂຕຂອງເສດຖະກິດເຕີບໂຕໄວຂຶ້ນໃນໄຕມາດທີ 2 ຂອງປີ, ເນື່ອງຈາກການບໍລິໂພກພາຍໃນແລະການລົງທຶນທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນ, ແລະ ການສົ່ງອອກທີ່ເຂັ້ມແຂງ. ແນວໂນ້ມການເຕີບໂຕໃນໄລຍະສັ້ນຍັງຄົງຢູ່ໃນລະດັບທີ່ດີ, ດ້ວຍ GDP ຕາມລາຄາຄົງທີ່ຂະຫຍາຍຕົວຢ່າງວ່ອງໄວຢູ່ທີ່ 7,4% ໃນໄຕມາດທໍາອິດຂອງປີ 2018, ສູງສຸດຂອງໄຕມາດ 1 ໃນຮອບ 7 ປີຜ່ານມາ.

ເຖິງວ່າຈະມີການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງອັດຕາເງິນເຟີ້ທົ່ວໄປ, ຄວາມກົດດັນດ້ານເງິນເຟີ້ຍັງສືບຕໍ່ອ່ອນຕົວລົງ. ອັດຕາເງິນເຟີ້ທົ່ວໄປສະເລ່ຍ 3,5% ໃນປີ 2017, ເພີ່ມຂຶ້ນຈາກ 2,7% ໃນປີທີ່ຜ່ານມາ, ເນື່ອງຈາກລາຄານໍ້າມັນເຊື້ອໄຟທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນແລະການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງລາຄາບໍລິຫານລັດ. ຄວາມກົດດັນດ້ານເງິນເຟີ້ແມ່ນຕໍ່າລົງ, ຊຶ່ງອັດຕາເງິນເຟີ້ພື້ນຖານແມ່ນ 1,4% ໃນປີ 2017, ຊຶ່ງຫຼຸດລົງຈາກ 1,8% ໃນປີ 2016. ໃນຕໍ່ໜ້າ, ອັດຕາເງິນເຟີ້ຄາດວ່າຈະຢູ່ໃນລະດັບເປົ້າໝາຍຂອງລັດຖະບານປະມານ 4% ໃນປີ 2018.

ມີການລາຍງານວ່າຍອດ BOP ໂດຍລວມເກີນດຸນໃນປີ 2017 ຊຶ່ງໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຈາກການສົ່ງອອກທີ່ເຂັ້ມແຂງແລະການລົງທຶນຕ່າງປະເທດທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນ. ການເຕີບໂຕຂອງການສົ່ງອອກທີ່ໄດ້ຮັບການຟື້ນໂຕ, ນໍາໂດຍຜະລິດຕະພັນເຕັກໂນໂລຢີຂໍ້ມູນຂ່າວສານແລະການສື່ສານ (ITC), ຮັກສາຍອດເກີນດຸນຂອງບັນຊີຊໍາລະປົກກະຕິໃນປີ 2017. ການໄຫຼເຂົ້າຂອງການລົງທຶນຕ່າງປະເທດເພີ່ມຂຶ້ນ, ສ່ວນໜຶ່ງແມ່ນຕິດພັນກັບຫຼາຍທຸລະກໍາ M & A ຂະໜາດໃຫຍ່ໃນປີ. ໃນຂະນະດຽວກັນ, ຄ່າເງິນດົງຫວຽດນາມຍັງຄົງທີ່ ແລະ ຄັງສະສົມເງິນຕາຕ່າງປະເທດເພີ່ມຂຶ້ນຢ່າງຫຼວງຫຼາຍໃນປີ 2017, ພຽງພໍສໍາລັບການນໍາເຂົ້າສິນຄ້າແລະການບໍລິການພາຍໃນ 2,8 ເດືອນ.

ສະພາບທາງດ້ານເງິນຕາຍັງຄົງສະໜັບສະໜູນກິດຈະກໍາເສດຖະກິດ. ສິນເຊື້ອເພີ່ມຂຶ້ນ 19,1%, ໃນເດືອນພະຈິກປີ 2017, ເມື່ອທຽບກັບເປົ້າໝາຍ 18%. ໃນຂະນະທີ່ການເຕີບໂຕທາງດ້ານການສິນເຊື້ອສໍາລັບບ້ານທີ່ຢູ່ອາໄສ ແລະ ເງິນກູ້ເພື່ອການບໍລິໂພກສ່ວນບຸກຄົນອື່ນໆຫຼຸດລົງ, ເປັນໄປໄດ້ວ່າອາດຈະຕອບໂຕ້ມາດຕະການປ້ອງກັນຄວາມສ່ຽງທີ່ເຄັ່ງຄັດທີ່ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກ່ອນໜ້ານີ້. ເງິນກູ້ສໍາລັບການປຸກສ້າງຍັງສືບຕໍ່ຂະຫຍາຍຕົວຂຶ້ນສູງ. ທະນາຄານແຫ່ງປະເທດຫວຽດນາມ (SBV) ຫຼຸດອັດຕາການຊໍາລະໜີ້

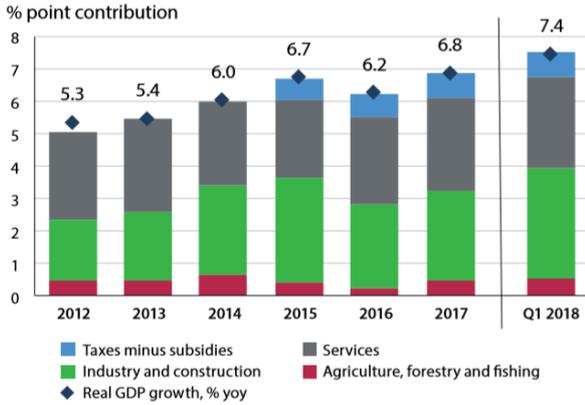
ແລະອັດຕາສ່ວນຫຼຸດຄືນໃໝ່ 25 ຈຸດ (basis points) ໃນເດືອນກໍລະກົດປີ 2017 ແລະຫຼຸດອັດຕາສ່ວນການປ່ຽນແປງ (Reverse), ຊຶ່ງເອີ້ນວ່າອັດຕາເປີດດໍາເນີນຕະຫຼາດ (OMO) ໃນປະເທດຫວຽດນາມຈາກ 5% ເປັນ 4,75% ໃນເດືອນມັງກອນ 2018, ໃນຂະນະທີ່ກໍານົດເປົ້າໝາຍການຂະຫຍາຍຕົວຂອງສິນເຊື້ອຕໍ່າລົງເລັກນ້ອຍເປັນ 17% ໃນປີ 2018.

ມີການລິເລີ່ມການປະຕິຮູບທາງດ້ານສະຖາບັນຈໍານວນໜຶ່ງເພື່ອຊຸກຍູ້ຂະບວນການປະຕິຮູບລະບົບທະນາຄານລວມທັງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການທົດລອງການແກ້ໄຂບັນຫາໜີ້ເສຍ (Resolution 42) ແລະ ແຜນການປັບໂຄງສ້າງການຄຸ້ມຄອງສິນເຊື້ອສໍາລັບປີ 2016-2020. ຫຼາຍທະນາຄານໄດ້ລາຍງານວ່າມີການຊື້ຄືນບັນດາໜີ້ເສຍທີ່ຜ່ານມາໄດ້ໂອນໃຫ້ບໍລິສັດຄຸ້ມຄອງຫຼັກຊັບຫວຽດນາມ (VAMC) ແລະ ມີໃນບັນຊີຂອງທະນາຄານເຫຼົ່ານັ້ນໃນປີ 2017. VAMC ໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມສັນຍາແກ້ໄຂໜີ້ເສຍ ກັບ 6 ທະນາຄານທຸລະກິດ, ໂດຍຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການ Resolution 42 ເພື່ອອະນຸຍາດໃຫ້ທະນາຄານແລະ VAMC ຮັບເອົາຊັບສິນຄ້າປະກັນຢ່າງວ່ອງໄວຈາກຜູ້ກູ້ຢືມ. ອັດຕາສ່ວນເງິນທຶນຕໍ່ຊັບສິນສ່ຽງຂອງທະນາຄານຢູ່ໃນລະດັບຕໍ່າ ແລະ ຄຸນນະພາບຂອງຊັບສິນຍັງຖືກຈໍາກັດໂດຍໜີ້ເສຍເກົ່າທີ່ເກັບໄວ້ຢູ່ທີ່ VAMC ຊຶ່ງໄດ້ຫຼຸດລົງມາແຕ່ຍັງຄົງຢູ່ໃນລະດັບສູງເຖິງປະມານ 3% ຂອງຍອດເງິນກູ້ຢືມທັງຫມົດ.

ການເພີ່ມສະເຖຍລະພາບທາງດ້ານງົບປະມານຍັງຄົງສືບຕໍ່ໃນປີ 2017. ສະຖານະດ້ານງົບປະມານໄດ້ປັບປຸງດີຂຶ້ນໃນປີ 2016 ໂດຍມີການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງລາຍໄດ້ຈາກການອອກເອກະສານທາງດ້ານທີ່ດິນ ແລະ ຂັ້ນຕອນການແບ່ງທຶນຂອງລັດວິສາຫະກິດ. ການເກັບກໍາລາຍໄດ້ໃນປີ 2017 ເກີນຄາດໝາຍຂອງແຜນງົບປະມານ, ໂດຍການສະໜັບສະໜູນຂອງການເກັບລາຍຮັບພາສີທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນແລະລາຍຮັບຈາກການດໍາເນີນເອກະສານທາງດ້ານທີ່ດິນ. ລາຍຈ່າຍງົບປະມານຫຼຸດລົງ ເນື່ອງຈາກລາຍຈ່າຍໃນປະຈຸບັນປັບສູ່ສະພາບປົກກະຕິຈາກພື້ນຖານທີ່ສູງໃນປີ 2016, ໃນຂະນະທີ່ລາຍຈ່າຍເງິນທຶນເພີ່ມຂຶ້ນໃນປີ 2017. ການຂາດດຸນງົບປະມານໂດຍລວມຫຼຸດລົງຈາກ 5,6% ຂອງ GDP ໃນປີ 2016 ເປັນ 3,5% ໃນປີ 2017, ສອດຄ່ອງກັບເປົ້າໝາຍຂອງລັດຖະບານ. ບັນດາມາດຕະການທາງດ້ານໂຄງສ້າງ ເພື່ອປັບປຸງລາຍຮັບພາສີໄດ້ຖືກນໍາສະເໜີໂດຍກະຊວງການເງິນຂອງຫວຽດນາມ ຊຶ່ງເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນງົບປະມານ 5 ປີ ແລະ ແຜນການລົງທຶນຂອງລັດໃນໄລຍະກາງສໍາລັບປີ 2016-2020. ພ້ອມດຽວກັນກັບການປັບປຸງສະຖານະພາບງົບປະມານ, ໜີ້ສິນພາກລັດຄາດວ່າຈະຫຼຸດລົງໃນລະດັບປະມານ 61,4% ຂອງ GDP ໃນປີ 2017, ຫຼັງຈາກທີ່ສູງສຸດເຖິງ 63,6% ໃນປີ 2016.

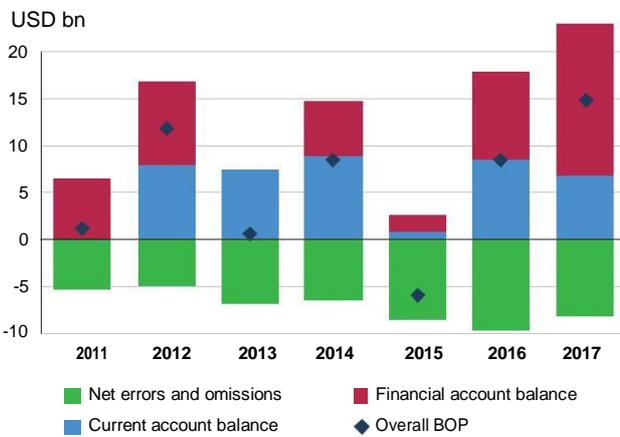
ຫວຽດນາມ: ເສັ້ນສະແດງທີ່ຄັດເລືອກ

ການເຕີບໂຕຂອງເສດຖະກິດເພີ່ມຂຶ້ນຢ່າງເຂັ້ມແຂງໃນປີ 2017 ແລະ ສືບຕໍ່ເພີ່ມຂຶ້ນໃນຕົ້ນປີ 2018.

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ຫ້ອງການສະຖິຕິ, CEIC, ແລະ ການຄິດໄລ່ຂອງ AMRO

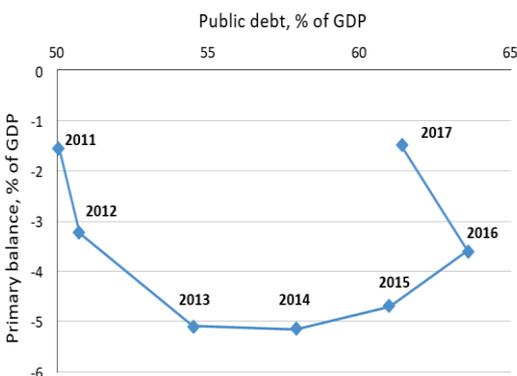
BOP ໂດຍລວມເກີນດຸນຫຼາຍໃນປີ 2017, ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຈາກການສົ່ງອອກທີ່ເຂັ້ມແຂງ ແລະ ການລົງທຶນຕ່າງປະເທດທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນ.

ໝາຍເຫດ: ຂໍ້ມູນປີ 2017 ຄາດຄະເນໂດຍ AMRO.

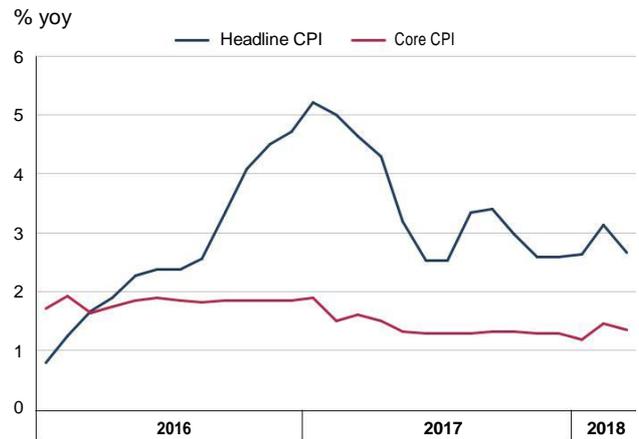
ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ທະນາຄານກາງຫວຽດນາມ (SBV), IMF, ການຄິດໄລ່ຂອງ AMRO

ໜີ້ສິນພາກລັດຫຼຸດລົງພ້ອມກັບການຄວມຄຸມງົບປະມານເພີ່ມຂຶ້ນໃນປີ 2017.

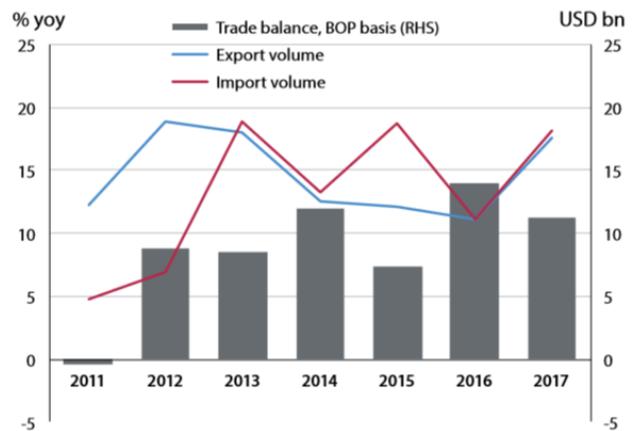
ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ກະຊວງການເງິນ, ການຄິດໄລ່ຂອງ AMRO

ອັດຕາເງິນເຟີ້ລາຄາຜູ້ຊົມໃຊ້ທົ່ວໄປຫຼຸດລົງໃນເດືອນມີນາ ປີ 2018, ຫຼັງຈາກເພີ່ມຂຶ້ນຫຼາຍກວ່າ 3% ໃນເດືອນກຸມພາ, ຄາດວ່າຈະມີຈຳກັດໃນປີ 2018.

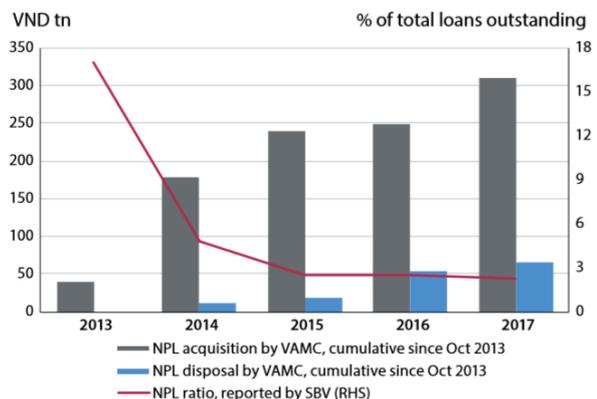
ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ຫ້ອງການສະຖິຕິ, CEIC, ແລະ ການຄິດໄລ່ຂອງ AMRO

ການສົ່ງອອກເຕີບໂຕເພີ່ມຂຶ້ນ, ເນື່ອງຈາກການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງການສົ່ງອອກຂະແໜງ ເຕັກໂນໂລຊີຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ແລະ ສີ່ສານ.

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ຫ້ອງການສະຖິຕິ, CEIC, ແລະ ການຄິດໄລ່ຂອງ AMRO, SBV, IMF

ຫຼາຍທະນາຄານລາຍງານການແກ້ໄຂໜີ້ເສຍພິເສດ, ແຕ່ໜີ້ເສຍທີ່ບໍ່ທັນຮັບການແກ້ໄຂແມ່ນຍັງມີຈຳນວນຫຼາຍ.

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: SBV, VAMC, CEIC, ການຄິດໄລ່ຂອງ AMRO

ຫວຽດນາມ: ຕົວຊີ້ວັດເສດຖະກິດທີ່ຄັດເລືອກ

	2014	2015	2016	2017
ຂະແໜງການ ແລະ ລາຄາຄົງທີ່	(%ການປ່ຽນແປງປະຈຳປີ)			
GDP ຕາມລາຄາຄົງທີ່	6.0	6.7	6.2	6.8
ດັດຊະນີ GDP	3.7	-0.2	1.1	4.1
ອັດຕາເງິນເຟີ້ລາຄາຜູ້ຊົມໃຊ້ (ສະເລ່ຍ)	4.1	0.6	2.7	3.5
ອັດຕາເງິນເຟີ້ລາຄາຜູ້ຊົມໃຊ້ (ໄລຍະຍ້າຍ)	1.9	0.6	4.7	2.6
ປັດໄຈພາຍນອກ	(ຕໍ່ໂດລາ USD)			
ດຸນການຄ້າ	11.9	7.4	14.0	11.3
ດຸນບັນຊີຊຳລະປົກກະຕິ	8.9	0.9	8.5	6.8
%ຂອງ GDP	4.8	0.5	4.2	3.1
ດຸນໂດຍລວມ	8.4	-6.0	8.4	14.8
ທຶນສຳຮອງຕ່າງປະເທດທັງໝົດ				
ໃນເດືອນທີ່ມີການນຳເຂົ້າສິນຄ້າ ແລະ ການບໍລິການ	2.7	2.0	2.4	2.8
ກວມເອົາໜີ້ສິນໄລຍະສັ້ນໂດຍກຳນົດເວລາໃນການຈ່າຍໜີ້ທີ່ເຫຼືອ	2.3	1.9	2.1	2.8
	(%ການປ່ຽນແປງປະຈຳປີ)			
ປະລິມານການສົ່ງອອກ	12.5	12.1	11.1	17.6
ມູນຄ່າທົວໜ່ວຍການສົ່ງອອກ(USD)	1.1	-3.8	-1.8	2.9
ມູນຄ່າການນຳເຂົ້າ	13.3	18.8	11.1	18.2
ມູນຄ່າທົວໜ່ວຍການນຳເຂົ້າ(USD)	-1.1	-5.8	-5.3	2.6
ອັດຕາການຄ້າ	0.6	2.1	2.7	0.3
ຂະແໜງງົບປະມານ(ພາກລັດໂດຍລວມ)	(%ຂອງ GDP)			
ລາຍຮັບ ແລະ ເງິນຊ່ວຍເຫຼືອຫຼ້າ	22.3	23.8	24.5	24.8
ລາຍຈ່າຍ	28.6	30.3	30.1	28.2
ລາຍຈ່າຍ	20.1	20.8	22.8	20.3
ຊັບສິນທີ່ບໍ່ແມ່ນຫຼັກຊັບທາງດ້ານການເງິນ (ສຸດທິ)	8.5	9.5	7.3	7.8
ການກູ້ຢືມ/ດຸນໜີ້ສິນ(ສຸດທິ)	-6.9	-6.7	-5.6	-3.5
ການກູ້ຢືມ/ດຸນໜີ້ສິນ(ພື້ນຖານສຸດທິ)	-5.1	-4.7	-3.6	-1.5
ຂະແໜງເງິນຕາ ແລະ ການເງິນ	(%ການປ່ຽນແປງປະຈຳປີ)			
ສິນເຊື່ອພາຍໃນ	15.4	20.2	17.2	17.1
ພາກລັດໂດຍລວມ	29.6	29.9	6.3	8.2
ອື່ນໆ	13.8	18.8	18.8	18.2
ປະລິມານເງິນໃນຄວາມໝາຍກວ້າງ	19.7	14.9	17.9	20.7
ລາຍການທີ່ກຳນົດ				
ອັດຕາແລກປ່ຽນ (ດຶງຕໍ່USD, ສະເລ່ຍໃນໄລຍະ)	21,148	21,698	21,932	22,370
ອັດຕາແລກປ່ຽນ (ດຶງຕໍ່USD, ໄລຍະຍ້າຍ)	21,246	21,890	22,159	22,580
GDP (ຕໍ່USD)	186.2	193.2	205.3	223.9
GDP (ພື້ນທີ່ດຶງ)	3,938	4,193	4,503	5,008

ໝາຍເຫດ: ຂໍ້ມູນ BOP ແລະ ຂະແໜງການເງິນປີ 2017 ແມ່ນອີງຕາມການປະເມີນຄ່າໂດຍເຈົ້າໜ້າທີ່ AMRO. ຂໍ້ມູນທົ່ວໄປຂອງລັດຖະບານແມ່ນຄິດໄລ່ໂດຍ ເຈົ້າໜ້າທີ່ AMRO ນຳໃຊ້ຂໍ້ມູນ ບັນຊີງົບປະມານຂອງຫວຽດນາມຂອງກະຊວງການເງິນ ປີ 2013-2015 ແລະ ການຄາດຄະເນປີ 2016-2017.

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ເຈົ້າໜ້າທີ່ແຫ່ງຊາດ, IMF, World Bank, CEIC, ການຄິດໄລ່ຂອງ AMRO

ເອກະສານອ້າງອີງ

- Ahmed, S. Amer, Cruz, Marcio, Quillin, Bryce, and Schellekens, Philip. (2016, November). *Demographic Change and Development: Looking at Challenges and Opportunities through a New Typology*. World Bank Policy Research Working Paper No. 7893.
- Alesina, Alberto. (2003). Joseph Schumpeter Lecture: *The Size of Countries: Does It Matter?*
- ASEAN. (2016). ASEAN Tourism Strategic Plan 2016-2025.
- ASEAN and UNCTAD. (2016). ASEAN Investment Report 2016: Foreign Direct Investment and MSME Linkages.
- ASEAN+3 Macroeconomic Research Office (AMRO). (2017, May). *ASEAN+3 Regional Economic Outlook 2017*
- Asian Development Bank (ADB). (2017, February). *Meeting Asia's Infrastructure Needs*.
- Asian Development Bank (ADB). (2017, August). Working Paper No. 518: *The Role and Impact of Infrastructure in Middle-Income Countries: Anything Special?*
- Asian Development Bank (ADB). (2017, September). *Asian Development Outlook Update*.
- Asian Development Bank (ADB). (2017, October). *Asian Economic Integration Report: The Era of Financial Interconnectedness: How Can Asia Strengthen Financial Resilience?*
- Asian Development Bank (ADB). (2017, November). *ASEAN 4.0: What does the Fourth Industrial Revolution Mean for Regional Economic Integration?*
- Best Wayne. (2015). How Global Ageing Will Affect Consumer Spending. (Article on World Economic Forum website).
- Blackrock. (2017). *Global Investment Outlook: Mid-Year 2017*.
- Bouet, A. & Laborde, D. (2017). *U.S. Trade Wars with Emerging Countries in the 21st Century: Make America and Its Partners Lose Again*. IFPRI Discussion Paper 01669, The International Food Policy Research Institute, Washington, DC.
- Brynjolfsson, Erik, Rock, Daniel, and Syverson, Chad. (2017, November). NBER Working Paper No. 24001: *Artificial Intelligence and the Modern Productivity Paradox: A Clash of Expectations and Statistics*.
- Centre for European Economic Research (CEPR) Discussion Paper No. 11-0518. (2011, August). *Age and Productivity: Sector Differences?*
- CICC. (2017, December). *China May Become the World's Largest Importer Within Five Years*.
- Coeure, B. (2018). *The Outlook for the Economy and Finance*. Workshop, 29th Edition, Villa d'Este, Cernobbio, 6–7 April
- Cruz, Marcio, and Ahmed, S. Amer. (2016, August). *On the Impact of Demographic Change on Growth, Savings and Poverty*. World Bank Policy Research Working Paper No. 7805.
- Culiuc, Alexander. (2014, May). Determinants of Tourism. IMF Working Paper WP/14/82.
- Deloitte Insights. (2016.) *Disruptive Strategy: Transform Value Chain Models*.
- Drehmann, Borio and Tsatsaronis. (2012, June). BIS Working Paper No. 380. *Characterizing the Financial Cycle: Don't Lose Sight of the Medium Term!*
- European Commission. (2017). *European Business Cycle Indicators*.
- ECB Bulletin. (2015). *Real Convergence in the Euro Area: Evidence, Theory and Policy Implications*.
- ECB. (2016, September). Occasional Paper No. 178: *Understanding the Weakness in Global Trade*.
- ECB. (2017, June). *ECB Forum on Central Banking: Investment and Growth in Advanced Economies*.
- Ehlers, Torsten. (2014, August). BIS Working Paper No. 454. *Understanding the Challenges for Infrastructure Finance*.

- ERIA. (2017, January). Policy Brief: ASEAN as an FDI Attractor: *How Do Multinationals Look at ASEAN?*
- Eshkenazi, Abe. (2017, April.) *Uberizing the Manufacturing Industry.*
- Eyraud, Luc, Diva Singh, and Bennett Sutton. (2017, January). IMF Working Paper 17/1: *Benefits of Global and Regional Financial Integration in Latin America.*
- Field Service News. (2016, Jan.) *Infographic: The “Uberization of Service”.*
- Flochel, Thomas, Ikeda, Yuki, Moroz, Harry, and Umaphathi, Nithin. (2015, October). World Bank Report No. 99401-EAP: *Macroeconomic Implications of Ageing in East Asia Pacific: Demography, Labour Markets and Productivity.*
- Fort, Teresa C. (2014.) *Technology and Production Fragmentation: Domestic vs Foreign Sourcing.*
- Global Tourism Economy Research Centre. (2016.) *Asia Tourism Trends.*
- Global Tourism Economy Research Centre. (2017.) *Asia Tourism Trends.*
- Hillberry, Russell R. (2011.) Causes of International Fragmentation Production.
- HSBC Research (2016, February). *Vietnam at a Glance: The Next Five Years.*
- HSBC Research (2017, October). *The Longest Boom: How Australia Did It, and What It Needs to Keep Growing.*
- IIF. (2017, October). *Global Macro Views: A Primer on Premature Deindustrialization.*
- IMF. (2015, May). *Asia and Pacific Regional Economic Outlook: Stabilizing and Outperforming Other Regions.*
- IMF. (2016, April). *World Economic Outlook: Too Slow for Too Long.*
- IMF. (2016, August). *Article IV Report on China: Selected Issues.*
- IMF. (2017, April). *World Economic Outlook: Gaining Momentum?*
- IMF. (2016, May). *Asia and Pacific Regional Economic Outlook: Building on Asia’s Strengths during Turbulent Times.*
- IMF. (2017, April). Panama, Selected Issues.
- IMF. (2017, May). *Asia and Pacific Regional Economic Outlook: Preparing for Choppy Seas.*
- International Federation of Robotics (IFR). (2017, April). *The Impact of Robots on Productivity, Employment and Jobs.*
- International Labor Organization. (2016, July). *ASEAN in Transformation: The Future of Jobs at Risk from Automation.*
- International Labor Organization. (2016, November). *Non-standard employment around the world: Understanding challenges, shaping prospects.*
- J.P.Morgan (2017, September). *Global Convergence Halted: Updating to 2016 Weights.*
- Kharas, Homi. (2017, February). Brookings Working Paper No. 100: *The Unprecedented Expansion of the Global Middle Class: An Update.*
- Khurana, Ajeet. (2017, May). *Uberification/Uberization of Services is Hot.*
- Knowledge @ Wharton. (2015, May). *Will Cambodia Become the Gateway to ASEAN’s 600 Million Consumers?*
- Kyrkilis & Pantedilis. (2004, January). Economic Convergence and Intra-Region FDI in the European Union.
- Lakatos, Csilla, and Ohnsorge, Franziska. (2017, July). *Arm’s Length Trade: A Source of Post-Crisis Trade Weakness.* World Bank Policy Research Working Paper No. 8144.

- McKinsey Global Institute. (2016, July). *Poorer Than Their Parents? Flat or Falling Incomes in Advanced Countries*.
- McKinsey Global Institute. (2017, December). *Jobs Lost, Jobs Gained: Workforce Transitions in a Time of Automation*.
- McKinsey Global Institute. (2017, November). *What the Future of Work will Mean for Jobs, Skills and Wages*.
- Monetary Authority of Singapore (MAS). (2018, April). *Macroeconomic Review*.
- MAS Staff Paper No.53 (2015, July). *Medium-Term Growth in EMEAP Economies and Some Implications for Monetary Policy*.
- Mody, Ashoka, Ohnsorge, Franziska, and Sandri, Damiano. (2012, February). IMF Working Paper 12/42: *Precautionary Savings in the Great Recession*.
- OECD Development Center. (2013). *Asian Business Cycle Indicators*.
- Onofre, Rene E. (2017, Sep.) *Uberization of Work*.
- Park, Donghyun, Shin, Kwanho, and Jongwanich, Juthathip. (2009, December). ADB Working Paper No. 187: *The Decline of Investment in East Asia since the Asian Financial Crisis: An Overview and Empirical Examination*.
- Pettis, Michael. (2013, June). *China Financial Markets: How Much Investment is Optimal?*
- PriceWaterhouseCoopers. (2017, February). *How Will the Global Economic Order Change by 2050?* PriceWaterhouseCoopers. (2014). *Developing Infrastructure in Asia Pacific: Outlook, Challenges and Solutions*. Reserve Bank of Fiji. (2004). *Why Do We Need Foreign Reserves?*
- Rhyu, Sang-Young. Comment Paper: *Japan in Asia: Asia as Economic System*.
- Sheng, Allen. (2017, April.) *An Uber model for manufacturing is ready to upend the industry*.
- Sheng, Andrew, and Geng, Xiao. (2017, February). Project Syndicate: *Putting Asia's Savings to Work in Asia*.
- Spence, Michael. (2011). *Growth in the Post-Crisis World*.
- The Economist. (2017, January). *Peter Navarro is about to Become One of the World's Most Powerful Economists*.
- TravelRave. (2013.) *Navigating the Next Phase of Asia's Tourism*.
- UNCTAD. (2017). *Global Investment: Prospects and Trends*.
- US Federal Reserve. (2012, October). International Finance Discussion Paper No. 1057: *The Return on US Direct Investment At Home and Abroad*.
- Wisconsin Lawyer. (2017.) *The "Uberization" of Legal Services: Consistent with Ethics Rules?*
- World Bank. (2012, November). *Avoiding Middle-Income Traps*.
- World Bank. (2015). *Golden Ageing: prospects for Healthy, Active and Prosperous Ageing in Europe and Central Asia*.
- World Bank. (2016, January.) *Global Economic Prospects: Spillovers amid Weak Growth*.
- World Bank. (2016, April.) *East Asia and Pacific Economic Update*.
- World Bank. (2016). *Live Long and Prosper: Ageing in East Asia and Pacific*.
- World Bank. (2017, March). *Recent Developments in Trade and Investment*.
- World Economic Forum. (2018.) *Global Competitiveness Report 2017-2018*.
- World Economic Forum. (2017, January). *Inclusive Growth and Development Report*.

World Economic Forum. (2016, January). *The Future of Jobs: Employment, Skills and Workforce Strategy for the Fourth Industrial Revolution*.

World Trade Organization (WTO). (2017). *World Trade Report 2017: Trade, Technology and Jobs*.

World Trade Organization (WTO). (2017). *Global Value Chain Development Report 2017*.

World Travel and Tourism Council (WTCC). (2017). *Indonesia Travel and Tourism Economic Impact*.

World Travel and Tourism Council (WTCC). (2017). *Japan Travel and Tourism Economic Impact*.

World Travel and Tourism Council (WTCC). (2017). *Indonesia Travel and Tourism Economic Impact*.

World Travel and Tourism Council (WTCC). (2017). *Korea Travel and Tourism Economic Impact*.

World Travel and Tourism Council (WTCC). (2017). *Southeast Asia Travel and Tourism Economic Impact*.

World Travel and Tourism Council (WTCC). (2017). *Thailand Travel and Tourism Economic Impact*.

Yong, Sarah Zhou. (2013, January). IMF Working Paper 13/13: *Explaining ASEAN-3's Investment Puzzle: A Tale of Two Sectors*.

This page is intentionally left blank.

ASEAN+3 Macroeconomic Research Office

10Shenton Way, #15-08
MAS Building Singapore
079117

 +65 6323 9844

 +65 6223 8187

 enquiry@amro-asia.org

 www.amro-asia.org